

Thomas More Studies

Volume 10.1

2015

Major Latin Terms in Thomas More's *Historia Richardi Tertii, CW 2:* A Lemmatized Concordance

Alphabetical Index

A.....	2	H.....	82	Q.....	158
B.....	21	I.....	87	R.....	159
C.....	23	L.....	101	S.....	173
D.....	47	M.....	107	T.....	187
E.....	60	N.....	119	U.....	192
F.....	67	O.....	125	V.....	194
G.....	79	P.....	131	W.....	204

For the Complete Online Concordance and Complete Term
Frequency Index visit:

<https://thomasmorestudies.org/concordance-home/#hrt2>

Epistle and line numbers refer to volume 2, *The History of Richard III*, of *The Complete Works of St. Thomas More*, ed. Richard S. Sylvester (Yale UP, 1963)

This concordance was edited and compiled by Alvin Bockwinkel and Katherine Stearns using a licensed copy of Concordance, version 3.3.
Concordance Copyright © 1999-2009 R.J.C. Watt. All rights reserved.

A Concordance of Major Latin Terms in Thomas More's *Historia Richardi Tertii*

(Excluded: articles, auxiliary verbs, conjunctions, prepositions, pronouns)

<u>Heading</u>	<u>Context</u>	<u>Word</u>	<u>Context</u>	<u>Volume, Page/Line</u>
ABBAS	et filias quatuor in	abbatis	domum cum familia sua	2, 21/ 3
ABDO	isti in dolia clam credetur in antrum sese latebris educere, quam nunc sese pudore publici conspectus	abdiderant abdere abdere abdiderat	, ut duces atque omnes , cui citra periculum liceat ac vincere studeret. Nam . Sunt et qui Pynkerum	2, 24/ 10 2, 26/ 22 2, 28/ 29 2, 59/ 7
ABDUCO	patruo principem, retroque vi sacrilegium sit equum mihi	abductum abducere	Vodevilum, reginae fratrem, ac , inde fas esse abstrahi	2, 20/ 20 2, 38/ 27
ABEO	pollicetur salva fore omnia. tradidit, et priusquam illuxit, ignavia nostra videamur. Proin	Abi abiit abi	, inquit ille, ac renuntia domum, quum iam e , ac manendum nobis renuntia	2, 21/ 13 2, 22/ 12 2, 50/ 20
ABHORREO	ab opprimenda regina non tam valde a regno	abhorrere abhorrentem	, nec rationem inire poterat , sola flexere, cogitantis si	2, 48/ 3 2, 79/ 25
ABICIO	aut auferre secum aut	abicere	. Quod quamquam satis scirent	2, 24/ 7
ABLEGO	et manibus esse agnatorum, captivos omnes, alium alio amicos eius comprehensos atque subiciat, ut aliquo eum	ablegatis ablegavit ablegatos ableges	propemodum ipsis, qui neque in carcerem, atque inde incertum quo, tractandos incertum longius. Sunt qui negant	2, 14/ 19 2, 20/ 11 2, 20/ 22 2, 37/ 14
ABLIGURRIO	locorum, profundit, perdit,	abligurrit	: quin ditiores aliquot eo	2, 31/ 10
ABOMINOR	facinus simul et auctorem	abominarentur	. Protector eodem etiam	2, 53/ 10
ABRADO	Sic bonis in dies	abradebatur	, ut effunderetur in improbos	2, 69/ 25
ABSOLVO	magno studio conscriptam, neque apud Anglos summa atque	absolutam absoluta	haud umquam postea emendavit potestas est, successor Henrico	2, 2/ 5 2, 6/ 14
ABSTINEO	impense oderat: nec eorum neque cuiusquam morte nunc deterior noverca mater etsi vivo illo adamaverat nec ideo tamen censuit	abstinens abstinuit abstinet abstinuisse abstinendum	complexibus quos destinabat umquam, cuius vita videretur ? Si quis haec levicula , tamen ferebatur sive reverentia . Sed eum locum obliquo	2, 8/ 12 2, 8/ 16 2, 26/ 14 2, 55/ 21 2, 59/ 27
ABSTRAHO	abducere, inde fas esse quisquam hinc mihi pupillum invitae (quod non opinor)	abstrahi abstrahet abstraxerit	filium. Quin nisi me meum inoffensa sacri loci ac sanctissimam asyli religionem	2, 38/ 28 2, 39/ 3 2, 40/ 2
ABSTRUDO	in tenebras et squalorem	abstrudat	. Nec horum quicquam alia	2, 25/ 26
ABSUM	quippe externus metus omnis ratio valuisset, paulum certe sanguine haud minus prope undique exitus, facultatem vero erant, aut non longe necessitate illustrissimus iste dux In quo si puer (se inhonestam, etiam si Sed quoto cognationis gradu cui quum cardinalis ad illic aderit qui numquam ab magicis praestigiis longe abesse, et si minus	aberat abfuerat aberat abeundi aberant abest absit abesset absint abeundum abest abesse abfuisset	. Domi vulgo quies, et quominus aliquot nostrum . Verum faventibus superis eo neque suis neque sibi , diverse de his rumoribus procul. Cuius fidem erga omen verbo) citra ullah necessitas, et nunc tam illi, quibus iam vides paratior reliquis videretur et , ne verbum quidem umquam , et si minus abfuisset , Shori tamen uxorem numquam	2, 4/ 27 2, 15/ 9 2, 15/ 11 2, 18/ 5 2, 22/ 23 2, 32/ 7 2, 36/ 3 2, 36/ 5 2, 37/ 5 2, 40/ 22 2, 45/ 16 2, 48/ 15 2, 48/ 15

	in arcem tenderet, paulum	abfuisse	quo minus ter intra	2, 50/ 25
	et haec mulier tantum	abfuit	ut favore principis in	2, 56/ 15
	Eduardus cum biennium	abfuisset	, regina interea in asylo	2, 65/ 23
	Sed illi tam longe	aberant	, ut illum regis nomine	2, 68/ 25
	scirent quam longe adhuc	abesset	protector ab huius cogitatione	2, 77/ 21
ABUTOR	alterius ad alterius perniciem	abuteretur	. Tum ex ea quae	2, 10/ 3
	dies magis ac magis	abutuntur	asylo licentia. Nam nunc	2, 31/ 5
	favore principis in cuiusquam	abuteretur	malum, ut plurimis etiam	2, 56/ 16
ACCEDO	invenerint, ipsi nimirum partibus	accessuri	, novasque ante lites inter	2, 11/ 18
	nisi ludi quoque voluptas	accesserit	: quae mirum in modum	2, 26/ 8
	qui ad eius nobilitatem	accedat	proxime. Ita simul aetatis	2, 26/ 12
	maxime si ad crimen	accesserit	. At nisi consulto peccatum	2, 30/ 16
	habere se, ut non	accedant	alia, in quibus ad	2, 31/ 4
	febris etiam nequiquam levis	accessit	, cum qua diu conflictatus	2, 35/ 6
	Britannicarum legum peritiam,	accessit	corporis amplitudo, et oris	2, 45/ 25
	esse ac dignitate proxime	accedit	, haudquaquam censeam statim	2, 62/ 26
	non libenter aspicias. Quin	accedere	mihi uxoris nomine in	2, 63/ 21
	exteros omnes inclutae famae	accedit	principi, sed quod magno	2, 72/ 23
ACCELERO	eius in arcem adventum	acceleraret	. Is restitanti in via	2, 51/ 4
ACCENDO	eorum quibus iam tradebatur	accenderet	, si ipsa sua manu	2, 41/ 13
	nudis pedibus et cereum	accensum	manu gestans (qui mos	2, 54/ 28
	leniret quam, quum vehementius	accensam	viderit quam ut facile	2, 61/ 18
ACCERSO	atque aliquot e senatoribus	accersit	ad se haud alia	2, 5/ 11
	revolvens, multos e purpuratis	accersi	iubet, nominatim Marchionem	2, 10/ 23
	quid cum sacerdote vellet,	accersendum	quam primum curaret, Nam	2, 49/ 11
	urbis, ac senatores aliquot	accersiri	ad se in arcem	2, 52/ 25
	falsitas eius famae revinceretur.	Accersita	Lucia quamquam occultis instructa	2, 64/ 33
	faceret, iubet ad se	accersiri	Foggum, quem diu capitaliter	2, 81/ 28
ACCESSIO	ducique potissimum, cuius	accessione	dimidia parte suas vires	2, 43/ 7
ACCIDO	agitasse, si forte, uti	accidit	, frater inhabilibus regno liberis	2, 8/ 31
	novimus, ea ne porro	accidat	danda sedulo opera est	2, 13/ 9
	duces intrant: ac forte	accidit	, ut Vodevilus reginae frater	2, 17/ 12
	fieret: nec deerant (ut	accidere	fere in tali tumultu	2, 21/ 22
	titulus, quod non semel	accidit	, in quaestionem veniat dum	2, 30/ 9
	etsi nullo die non	accidat	vel equi vitio vel	2, 50/ 27
	in sociam, quod quoties	accidit	, etiam qui connubium puellae	2, 62/ 13
ACCIPIO	ante tam multum damni	acceptum	novimus, ea ne porro	2, 13/ 9
	uni atque amicis eius	acceptum	relaturos, utpote quos causarentur	2, 16/ 21
	principem. At Vodevilus ubi	accepit	clausos undique exitus, facultatem	2, 18/ 4
	et captivos eius cognatos	accepisset	, immani tantae rei atrocitate	2, 21/ 10
	familiae gloriam a maioribus	acceptam	ipse rerum belli domique	2, 52/ 15
	a fracto ponte nomen	accepit	, capite plectebantur, curante	2, 57/ 17
	tamen utut illa rem	acciperet	, quum quid facturus esset	2, 63/ 2
	tum ubi omnia sinistra	accepit	ita percussus est, ut	2, 68/ 33
	ille officiis imperium semper	acceptum	feret. Haec dux quum	2, 74/ 33
	ut ducis omnia verbis	acciperentur	dicta, non suis. Sed	2, 75/ 28
	ex ambulacro superne despiciens	accipit	et reddit sermonem. Tacentibus	2, 77/ 25
	partem illius Amplitudo esset	acceptura	, nihil ipsos nisi impetrata	2, 78/ 4
	Protector ubi verba ducis	accepit	, vultu haudquaquam annuente	2, 78/ 23
	Deo, non sibi referebat	acceptum	) sublevasset, vel eo praecipue	2, 79/ 8
	dat manum. Rem vulgo	acceptam	ac iactatam laudibus, prudentes	2, 81/ 30

ACCLAMATIO	celebri pompa faustis undique	acclamationibus	, et clamantium vota frustraturis	2, 42/ 20
ACCLAMO	ducibus, suspendium captivis	acclamatum	est. Quum rex adventare	2, 24/ 16
ACCOMMODO	ad pacem, natura fuit	accommodatior	: saepe victor evasit: subinde	2, 8/ 1
	Quis igitur omnibus partibus	accommodatior	quam germanus frater, quem	2, 26/ 13
	qui viva te sit	accommodatior	tuorum vitae liberorum isthac	2, 35/ 19
	voce, vultu, gestu tam	accommodo	, ut quisquis aderat, fateretur	2, 75/ 11
ACCRESCO	quod gerebat, multum auctoritatis	accreverat	, siquidem praefecerat eum rex	2, 15/ 28
ACCUMBO	ac prope iocanti similis	accubuit	protinusque in Eliensem versus	2, 47/ 6
ACCURO	salutis dispendium, cui adeo	accurate	consulere me quidam non	2, 37/ 26
	Hi sermones e suggestu	accuratissimos	in laudem protectoris (alter	2, 59/ 1
ACCURRO	liceret consulendum, ne propere	accurrentes	adversarii reliquias interciperent.	2, 20/ 25
ACCUSATOR	promissum ipse speraverat, tum	accusatoris	dolo, et nocturna reginae	2, 51/ 24
ACCUSO	queri illi ultro, atque	accusare	eum coeperunt, quod discordias	2, 18/ 14
	reus apud Eduardum factus,	accusante	Rivero germano reginae, tamquam	2, 51/ 20
	inauditos, atque adeo nec	accusatos	quidem celeriter necandos curavit	2, 57/ 30
ACER	pace clemensque, in bello	acer	et ferox. In aggrediendis	2, 4/ 9
	cui cum regis consanguineis	acre	odium intercessit (ut mulieres	2, 7/ 4
	est. Mox Eboracensis episcopus	acriter	increpitus quod sigillum reginae	2, 24/ 30
	regi a consilio sunt	acris	apud populum concitaretur invidia	2, 25/ 27
ACERBUS	esset, frequens eum senatus	acerbissimo	supplicio adiudicavit. Sed rex	2, 7/ 9
	usquam gentium infestius, aut	acerbius	civilibus armis certatum est	2, 71/ 13
	regi sese, nec tam	acerba	mala diutius inveterascere, magno	2, 74/ 8
ACIES	declinantem, extrema tamen	acies	consecuta vertici impacto vulnere	2, 49/ 4
ACQUIRO	Quae vero bonis artibus	acquisita	est, ea demum stabilis	2, 12/ 6
ACTUS	regni huius protectorem, impiis	actibus	machinantur tollere? Ad haec	2, 47/ 23
ADAMO	quam etsi vivo illo	adamaverat	abstinuisse, tamen ferebatur sive	2, 55/ 21
	unam hanc prae ceteris	adamavit	. Quin et haec mulier	2, 56/ 15
	quam non amo, nec	adamare	quam non video, nec	2, 63/ 17
ADBLANDIOR	fastus impotens, immanis. Verbis	adblandiens	his, quos intus impense	2, 8/ 11
	securus tamen, aut quibus	adblandiebatur	, confidens manum a capulo	2, 82/ 3
ADDO	malignus rerum interpretis timor.	Addit	quo magis eam confirmaret	2, 22/ 2
	discessuros ilico nec verbum	addituros	amplius in eam rem	2, 40/ 17
	voce praenuntiarentur. Sed	addita	in Hastingum, quo supplicium	2, 53/ 31
	causam verbis proponit, atque	addit	preces, uti praedia quaedam	2, 60/ 30
	nominatis etiam falso testibus.	Addit	non ignarum se quanto	2, 67/ 18
ADDUCO	sanciendae fuisset. His rationibus	adducta	regina, sic apud Vodevilum	2, 17/ 1
	Fractus appellatur, ipsius iussu	adducti	capite plectebantur. Sed nocte	2, 20/ 13
	potissimum enutrir, modo tu	adduci	posses eo in loco	2, 35/ 22
	tota via satellitum ordines	adduxerunt	. Adductum protector amplexus,	2, 42/ 14
	via satellitum ordines adduxerunt.	Adductum	protector amplexus, atque in	2, 42/ 15
	se reluctantando profecturum sciens,	adducto	quem locus ille offerebat	2, 49/ 15
	consilii sui tegendi studio	adductum	fecisse. Haec mulier Londini	2, 55/ 6
	totas in ultimum discrimen	adductas	, causa plerumque nulla aut	2, 70/ 29
	ego intactam modo praetereo,	adductus	pudore ac reverentia protectoris	2, 73/ 27
	tamen eo ut speramus	adduci	posse facilius, si vos	2, 74/ 25
	sancte negare, tertio vix	adduci	posse, ut dicat nolentem	2, 80/ 30
	quem diu capitaliter oderat,	adducto	ex asylo proximo (nam	2, 81/ 29
ADEO	culpa sibi conscius erat)	adire	duces statuit, et causas	2, 18/ 11
	pariter omnes maiestatem eius	adeamus	rogaturi, quod vos ei	2, 76/ 31
	nobiles, civesque magna frequentia	adeunt	protectorem, qui Londini	2, 77/ 6
ADHIBEO	an consilio promptior. Tum	adhibiti	in consilium alii, ut	2, 14/ 10

	comprehendunt, atque asservandum	adhibitis	custodibus relinquunt. Mox	2, 18/ 20
	ab senibus capere. Blandus	adhiberi	collusor debet, qui neque	2, 26/ 10
	audendum censebant, neque vim	adhibendam	si forte verbis minus	2, 27/ 30
	fili. Superi tibi curatores	adhibeant	, immo ipsi curam habeant	2, 42/ 9
	Cui consilio quamquam pauci	adhibebantur	, iidemque minime futiles, spargi	2, 44/ 18
	invidia. Huic consultationi plures	adhibebat	, quos spe praemiorum facile	2, 58/ 12
ADICIO	vim, regiaequae suppellectilis	adiecit	. Igitur ubi inter eos	2, 44/ 6
ADIGO	asservaretur, ab isto crudeliter	adacto	sub costas pugione confossum	2, 8/ 19
	fratrem eius eo necessitatis	adactum	, ut florentibus illius rebus	2, 26/ 21
ADIMO	decrevisse eum, vita pueris	adempta	, regno velut sceleris pretio	2, 9/ 24
	facile dictu fuerit quantum	adimet	molestiae. Ceterum ea si	2, 27/ 4
	iudicum primus quum esset,	adempto	ob idipsum magistratu restitit	2, 70/ 16
ADITUS	sacrarum sedium prohibeatur	aditu	; nam ingressum extrahi ne	2, 40/ 5
ADIUDICO	eum senatus acerbissimo supplicio	adiudicavit	. Sed rex atrocitatem poenae	2, 7/ 9
ADIUMENTUM	suis consiliis magno putavit	adiumento	fore, si partium praetextu	2, 10/ 1
ADIUNGO	causa sese libenter vobis	adiungent	: Unum tantum per vestram	2, 42/ 3
	posset, fautorem se sociumque	adiunxit	, malumque publicum statuit,	2, 43/ 25
	erupisse vidimus, tamen licebit	adiungere	, minore cum damno meo	2, 63/ 15
	re postulatis vestras preces	adiungere	. Quod vos ut faciatis	2, 74/ 27
	flectere. Sed clamantibus	adiungunt	sese famuli quidam nulla	2, 76/ 21
ADMINICULUM	machinas consistere, nisi minorum	adminiculo	non posse. Ad haec	2, 26/ 17
ADMINISTRATIO	quod sigillum reginae tradiderat,	administratione	privatus est. Eo munere	2, 25/ 1
	vestram reducam; nempe	administrationem	eorum dumtaxat meam duco	2, 80/ 11
ADMINISTRO	si prudentes alienae perfidiae	administri	putarentur. Sub haec regina	2, 40/ 20
	ambienti forte sacerdotium, nam	administrando	quantum meminere regno non	2, 64/ 9
	tanto viro didicistis, huius	administrandi	regni ius Richardo Gloucestriae	2, 73/ 8
	in se recuset onus	administrandi	regni suscipere, quod non	2, 74/ 11
	sentiret leges exsequi, easque	administrare	, id sit demum regem	2, 81/ 19
ADMIRABILIS	modo matura sit, verum	admirabilem	quoque prudentiam, magno cum	2, 74/ 22
ADMIRABUNDUS	ingeminantium. Cives retro cervices	admirabundi	flectere. Sed clamantibus	2, 76/ 21
ADMIRATIO	nova illa constantia fuit	admirationi	, qui tam raram castitatem	2, 61/ 26
	bene peroratam. Ceterum sive	admirazione	, sive metu attoniti, seu	2, 75/ 13
ADMIROR	non minus prudentiam eius	admirabitur	, sicubi cessit, quam laudabit	2, 4/ 12
	feri rerum mutationem magnopere	admirabatur	. Ceterum quum neque discedere	2, 18/ 9
ADMITTO	finiam, quisquis id facinoris	admiserit	, ut opus ei asyli	2, 33/ 8
	sint potius carituri quam	admittant	impares, aut tamquam ludere	2, 38/ 19
	vera narrant, neminem umquam	admittit	tutorem eius, cuius interitu	2, 39/ 26
	prolixiorum temporis brevitatem non	admittebat	, protectore iam ad prandium	2, 49/ 17
	dubio procul haud libenter	admittet	. Qui gnarus pro sapientia	2, 74/ 13
	nuntio, magnis obsecrant precibus	admitti	, afferre ea quae nisi	2, 77/ 23
	prope adulationem se demisit,	admissi	consciis, ne sic quidem	2, 82/ 2
ADMONEO	nuntios exploratae fidei compellans,	admonet	rem neutiquam ferendam,	2, 14/ 17
	nullo tumultu comites suos	admoneant	, uti parent sese, nempe	2, 17/ 24
	Tum increpitus a quodam	admonente	serum esse hunc conatum	2, 19/ 25
	cardinalis nutu linguacem illum	admonens	ut conticesceret, ac ea	2, 36/ 32
	sperabatur: quibusdam etiam	admonitis	, parum tuto regem se	2, 45/ 2
	et pro more populus	admoneretur	, ne si quis obicem	2, 64/ 26
	vocans patrem protectoris, tum	admonito	populo successionem regni	2, 67/ 7
ADMORDEO	supercilio, corrugata fronte,	admorso	labro, minabundus, stupentibus	2, 47/ 18
ADMOVEO	praesente periculo, manum capulo	admovit	. Tum increpitus a quodam	2, 19/ 24
	licebit: denuo simul os	admovit	ori, cum cruce eum	2, 42/ 11

ADNITOR	Quanquam, si viri prudentes cedat faustis comprecationibus tuis	adniterentur	, bona pars huius mali	2, 31/ 19
ADOLESCO	potentiam, gratia et favoribus de suis inceptis in	adnitere	, quae si pergas in	2, 64/ 15
ADORNO	intermisso a labore operantibus	adolescere	apud principem puerum, natura	2, 15/ 1
ADSCISCO	ancillam depereat suam sibi que	adultam	noctem deliberant. Post hanc	2, 17/ 22
ADSUM	florentissimus fuit: bellum neque poterant. Hos ubi Rex excitatus ipsorum comitatus praesto quam reverendissimus iste pater (	adornabantur	in eam celebritatem. Proceres	2, 44/ 10
	orationi nobiles fere quotquot fere qui e clero orationi quum laici quotquot protector ipse in palatio regni partem evocati frequentes dum unus quidam illic haec verba omnes qui tam accommo, ut quisquis	adsciscat	in sociam, quod quoties	2, 62/ 12
	utili suadeantur. Ita pravis regnum initum habuere) plenos restabant, ut metu vel illis ad servilem prope	aderat	ullum, neque ullum imminebat	2, 4/ 26
ADULATIO	Ita pravis adulationibus imbutus	adesse	vidit, levatus paululum, et	2, 11/ 11
	pueritia auctoritate regenda est, hi qui vago vel imminentia fata confusis imaginibus	aderat	, quum Vodevili adhuc ministri	2, 17/ 26
ADULESCENS	ulnas e terra subvehens,	aderat	enim) Cardinalis, qui solus	2, 26/ 31
ADULESCENTIA	acclamatum est. Quum rex	aderant	suffragabantur. Cardinalis, atque	2, 27/ 19
ADULTERINUS	animos compressit imminens ut eius in arcem	aderant	, sive assentabantur duci, sive	2, 32/ 27
ADUMBRO	ne propere accurrentes	aderant	, tum vero clericorum plerique	2, 33/ 18
ADVENIO	aliis atque aliis temporibus	adesset	cum satellitio, cogitare apud	2, 40/ 23
ADVENTO	exploratores struxisse, et si	aderant	. Ceterum protector ac dux	2, 44/ 11
ADVENTUS	et nobilium quos maxime si pergas in praesens	aderant	qui numquam abest, ne	2, 45/ 16
ADVERSARIUS	interdum secundam, saepius nec minus consilii inerat.	aderant	attoniti atrocitate rei conticuere	2, 47/ 24
	est, et quum ab cum avunculo Vodevilo coniurasse recrearet, quem ut fortunae vero saepius utramque experto, pro ducibus interponere, nihil aliave quaepiam fortunae vis non minus potentem vindicem per se tuta esset minorem etiam regno lucraturus. morem, sponte sua exaestuantis qui nunc ei fuissent Henricus postea proelium initurus quod maritus eius ab formido, tamen haud tam	aderat	, fateretur facile numquam ante imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 75/ 11
ADVERSUS		adulationibus	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 12/ 1
		adulationis	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 59/ 2
		adulatione	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 70/ 17
		adulationem	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 82/ 2
		adulescentis	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 12/ 1
		adulescentia	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 11/ 25
		adulterino	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 66/ 33
		adumbrans	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 49/ 29
		Advenisti	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 42/ 16
		adventare	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 24/ 17
		adventus	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 23/ 22
		adventum	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 51/ 4
		adversarii	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 20/ 25
		adversariam	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 71/ 6
		adversaretur	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 43/ 19
		adversaturos	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 58/ 3
		adversari	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 64/ 16
		adversam	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 3/ 15
		Adversis	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 4/ 8
		adversa	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 16/ 7
		adversus	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 19/ 7
		adversae	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 20/ 7
		adversam	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 20/ 9
		adversus	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 23/ 6
		adversa	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 30/ 7
		adversus	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 38/ 2
		adversus	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 38/ 7
		Adversus	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 39/ 27
		adversus	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 44/ 22
		adversae	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 57/ 12
		adversus	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 60/ 19
		adversa	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 60/ 27
		adverso	imbutus adulescentis animus, intolerandae. Pynkerus in medio	2, 63/ 30

	nolente rege nuptias suas	adverso	rumore conspergi, cui materna	2, 64/ 30
	in rebus eius prosperis	adversisque	omnibus amicissimos animos,	2, 72/ 24
ADVOLVO	quod eius orationem tam	adversis	auribus animisque excepissent,	2, 75/ 32
	lugubri et miserabili, ac	advoluta	pedibus Eduardi supplices ei	2, 60/ 28
	proceres, populumque ipsius	advolutum	pedibus pro consueta eius	2, 78/ 13
AEDIFICIUM	atque ibi super trabem	aedificio	reparando destinata deposita	2, 49/ 21
AEDIFICO	cum tenuiorum bonis. Ibi	aedificant	, epulantur, oblectant sese,	2, 31/ 11
AEDIS	erat enim asyllum illud	aedibus	palatinis contiguum. Ibi se	2, 21/ 1
	dominico die proximo ad	aedem	Pauli frequentissimo auditorio,	2, 66/ 25
AEGER	fere omnium: nam valentibus	aegre	persuaseris modum in magna	2, 4/ 19
	simulat esse omnia, idem	aegre	me retinere sustinet vel	2, 36/ 14
	mater eius adeo rem	aegre	tulit, ut dissuadendo vix	2, 61/ 33
	eoque contra iniurium est	aegre	cuiquam esse meo me	2, 63/ 28
	comes Varvicensis reversus adeo	aegre	tulit illusam legationem suam	2, 65/ 13
AEGRITUDO	posse. Ceterum ubi postrema	aegritudine	decumbens, vires labascere sensit	2, 10/ 13
AEGROTO	adeo nuper potius remissius	aegrotare	coepit quam revaluit, ut	2, 35/ 7
AEMULUS	victus, quam rem ne	aemulorum	quidem quisquam ipsius aut	2, 8/ 2
	permagni referat, haudquaquam pati	aemulorum	suorum potentiam, gratia et	2, 14/ 24
A EQUO	summo proximus esse, moxque	aequari	, postremo praecellere contendit.	2, 12/ 31
A EQUUS	ipse alia vitae parte	aeque	carus atque ea quae	2, 3/ 25
	laetus magis quam elatus.	Aequus	in pace clemensque, in	2, 4/ 9
	studeret. Quippe amici, inimicique	aequa	ratio fuit, comparati cum	2, 8/ 15
	natura cuique loco ex	aequo	tribuunt: nisi quis aliquem	2, 32/ 3
	amat meum, ut nihil	aeque	vereat, ac ne elabatur	2, 37/ 23
	habeo gratias, ut numquam	aeque	mihi dubiae res ac	2, 52/ 10
	Hastynghum, quo supplicium eius	aequius	audiretur, velut praeter noxam	2, 53/ 31
	civilior aliis, quibus haudquaquam	aequum	in illam ius erat	2, 55/ 19
	maiestatem principis quem	aeque	deceat sacerdoti puritate parem	2, 62/ 25
	praeire malebat, omnes ex	aequo	tacebant. Praefectus igitur ea	2, 75/ 14
	valde rerum, ut nullius	aeque	retulerit. Hunc animum nostrum	2, 76/ 6
AERARIUS	irrupisse, atque expilato regis	aerario	stipendium in milites elargitum	2, 19/ 11
AERUMNA	fero. Utinam non maioribus	aerumnis	distringerer, quam ut vacaret	2, 36/ 11
	gerebantur, quid de his	aerumnis	dicam quae ex bellicis	2, 71/ 10
AESTAS	auctiorem fecit: nempe ea	aestate	, quae illi postrema fuit	2, 5/ 10
AESTIMO	res bellicas quisquis recte	aestimēt	, is profecto non minus	2, 4/ 11
	aperte. Ceterum (ut rem	aestimantibus	visum est) aliquanto languidius	2, 8/ 26
	magnitudinem negotii ex festinatione	aestimantes	, soporem domini haud cunctanter	2, 21/ 8
	tueretur, atque educaret mater,	aestimata	utriusvis aetatula, sed huius	2, 35/ 3
	firmavit indoleat, non satis	aestimare	te video quam valde	2, 62/ 31
	si quis vel crassius	aestimēt	vulgato more hominum sanctis	2, 63/ 8
	natura, sed opibus peccantis	aestimata	sunt. Sic minimis quibusque	2, 70/ 7
	aliorum cupiditate ipsum quoque	aestimaturas	, ita suam famam venturam	2, 78/ 29
AETAS	libidini ab ineunte statim	aetate	per omnem vitam (quatenus	2, 4/ 17
	grassatus violentia: flexu praeterea	aetatis	evasit (ut fit) postremis	2, 4/ 24
	conspiciebantur quam capere eorum	aetas	poterat) mirum haud dubie	2, 5/ 22
	seu consilium ex nepotum	aetatis	opportunitate ceperat, quae res	2, 9/ 22
	deploratam medicis salutem suam,	aetatem	liberorum animo reputans,	2, 10/ 14
	dissensione posse, quando	aetas	eorum per se imbecilla	2, 10/ 17
	in concordiam. Teneram eorum	aetatem	conspicitis, cuius ego praesidium	2, 11/ 21
	principem puerum, natura facilem,	aetatis	vitio credulum, nec satis	2, 15/ 2
	eam potest mollis puerorum	aetas	ab senibus capere. Blandus	2, 26/ 9

	eius superet, neque multum accedat proxime. Ita simul eatur obviam virum aliquem qui si eo proveheretur non est qui neque faciat simplex atque innocens olim fuit. Sed puerilis non possint, quibus id quam virum amare per ipso formae simul et gratiaque inferior, qui diversis ipsi regno destinaverunt, non	aetate aetatis aetate aetatis aetatem aetas aetas aetatis aetatem aetatis aetatibus aetatis aetatula aetatula	illi sit inferior, tum habebitur, simul maiestatis ratio gravem, atque auctoritate ut usum eius loci habet, qua possit istud pueri qui neque iudicio privilegium non capit: pulchre pueri minus plerumque posset; unde reiecto marito flore cognoverunt. Et illa apud suos quique principes modo maturae sit, verum , sed huius praesertim minoris	2, 26/ 11 2, 26/ 12 2, 26/ 26 2, 32/ 16 2, 33/ 10 2, 37/ 16 2, 38/ 3 2, 38/ 20 2, 55/ 11 2, 55/ 26 2, 57/ 4 2, 74/ 21 2, 35/ 4
AETATULA	educaret mater, aestimata utriusvis vitae liberorum isthac praesertim	aeternum	moderandae, neque procerum sit mihi reique publicae	2, 35/ 20 2, 41/ 18
AETERNUS	alterutra desideretur, in vobis idipsum magistratu restitit, quam	aeterno	illorum dedecore iudicum qui	2, 70/ 16
AFFABILIS	re perquam benignus, atque	affabilis	, tum cui mirus ardor	2, 78/ 5
AFFECTO	dux suapte superbia viam ita parentes ad imperium	affectabat affectant	ad regnum, certae prodicionis , et nepos de patruo	2, 7/ 7 2, 41/ 27
AFFECTUS	durius interpretando audientis maius impendeat si principis simulate inierint, regis potius didicimus quam facile cognationis principum, quas maternus praestitistis. Cui tam pio dixerit, quem tam eximium se tamen eo fuisse	affectus affectus affectibus affectum affectus affectui affectum affectu	exaggerat. Unum hoc scio patimur quocumque nostris sunt obsecuti, quam suis omnem exsecranda regni sitis tuus potissimum censet ambiendas vestro in Eboracensem domum vestrum nos, cum erit in fratrem, eo in	2, 12/ 10 2, 15/ 13 2, 15/ 18 2, 41/ 25 2, 63/ 13 2, 72/ 26 2, 76/ 28 2, 78/ 25
AFFERO	quis communis hominum sors tanti esse momenti quod meo condicionem esse quam vires ad secundos congressus faciam: simulque ministrum qui nunc ultro vobis nos cunctationem dux ad se magnis obsecrant precibus admitti,	attulerit afferebat affers affert afferret afferimus	, Anglia tamen facile inveniet . Illi magnitudinem negotii ex , uti videlicet perpetuo cum neque diffido tamen inveniri emittit. At protector, velut , nullo discrimine vestro, labore	2, 13/ 13 2, 21/ 7 2, 34/ 32 2, 35/ 12 2, 47/ 11 2, 69/ 16
AFFICIO	quanam animorum coniunctione longius eum, quem sic populus discedit domum varie	allatam afferre affectos affectum affectus	ostentat ceteris, uti scirent ea quae nisi apud vos relinquam. Enimvero quales nec possum quidem citra , multaque super ea re	2, 77/ 20 2, 77/ 23 2, 11/ 15 2, 37/ 25 2, 80/ 18
AFFINIS	clarissimi, idem cognati mihi, partem cognatos mihi, alteram res neque similes neque in divitem, illi cognatum,	affinesque affines affines affinem	carissimi, mea quo loco esse, vosque ipsos invicem ei descenderit, quum iam , necessarium, amicum, familiarem	2, 11/ 12 2, 12/ 18 2, 68/ 10 2, 71/ 4
AFFINITAS	aut sanguinis vinculo aut si externum sibi regem	affinitatis affinitate	coniungi: quae necessitudo iuncta conglutinet. Inde non praesidium	2, 12/ 19 2, 62/ 3
AFFIRMO	commodis caruisse. Atque hoc a rege datam constanter	affirmo affirmet	sic habere se, ut , quum tamen proposito	2, 31/ 3 2, 65/ 1
AFFLIGO	confugiant, ubi dubiis aut haerere, ne per iniuriam diu tot intolerandis malis	afflictis afflicta afflictum	rebus, pendente adhuc victoria videretur, tandem in id neglegeret, proceres,	2, 30/ 12 2, 54/ 20 2, 78/ 12
AFFLO	consilio, sed divino quopiam	afflatus	numine protulisse, tum ut	2, 68/ 2
AFFLUO	exceptit, ferinamque carnem tam	affluenter	illinc transmisit in urbem	2, 5/ 14

	compulit: contra quanta illic	affluit	turba perditorum, quos alea	2, 30/ 21
AFFULGEO	emittere, donec spes aliqua	affulserit	meliorum. Nam illum quo	2, 37/ 8
AFFUNDO	eius genas rubedinem pudor	affunderet	, ut ingens illud dedecus	2, 55/ 1
AGGRAVO	verbis invidiam facti, alii	aggravare	oratione nitebantur. Tum ne	2, 22/ 21
AGGREDIOR	acer et ferox. In	aggrediendis	periculis promptus, nec ultra	2, 4/ 10
	eam magnis de causis	aggredi	, nunc vero longius progressos	2, 79/ 18
	qui totam fabulam sit	aggressus	intempestiva veritate turbare.	2, 81/ 5
AGITO	asserendo sibi aliquando regno	agitasse	, si forte, uti accidit	2, 8/ 31
	illi qui longe diversum	agitabant	animo quam vultu prae	2, 17/ 19
	ipsum tam illam animo	agitare	, ut faciat, quam nos	2, 29/ 28
	post eum sermonem habitum	agitatura	videbatur, modo ad id	2, 34/ 5
	modo (quae temere quovis	agitatur	) sed prudentes quoque, atque	2, 45/ 7
AGNATI	custodia et manibus esse	agnatorum	, ablegatis propemodum ipsis, qui	2, 14/ 18
AGNOSCO	in me benevolentiam non	agnoscere	, en hic in me	2, 80/ 8
AGNUS	inscitia factum, sive fato,	agnus	certe consulto in lupi	2, 24/ 29
AGO	Rex, eius nominis quartus,	actis	vitae annis quinquaginta tribus	2, 3/ 1
	ulturus, suum occulte negotium	ageret	, iraque et ignoratione factionis	2, 10/ 2
	quam tot annis alte	actam	ac radicatum invidiam. His	2, 15/ 23
	exitum fore. Ille gratiis	actis	orat ministrum idem ferculum	2, 20/ 6
	vitam ad paenitentiam ante	actorum	scelerum, sed nova quoque	2, 31/ 18
	hominis sententia quod tum	agebatur	, sive ne ausus quidem	2, 33/ 32
	magis impense quosdam hoc	agere	video, ut tam levium	2, 37/ 9
	ut idoneus non ad	agendas	modo causas, sed ad	2, 45/ 26
	qui mos est illic	agentium	publicam paenitentiam) crucem et	2, 54/ 29
	tum reliquis fere Londini	agentibus	, procul ab suis cuiusque	2, 58/ 4
	habendis, recta atque aperte	agi	placuit, et quam maxime	2, 59/ 31
	est. Spuria vitulina non	agent	radices altas, inde praefatus	2, 66/ 27
	vitulina spurio priusquam altius	agat	radices. Haec ubi vetustis	2, 67/ 4
	forma viduae transversum	actum	, fidem libidine posteriorem	2, 67/ 15
	fortasse quam sciretur quid	ageretur	) Londini in curiam venit	2, 69/ 4
	impudens illa simulatio, sic	agentium	loquentiumque, tamquam	2, 80/ 19
	protector de eo quod	agebatur	numquam neque audisset, neque	2, 80/ 20
	eum qui imperatoris personam	agit	in tragoedia, populus non	2, 81/ 1
	omni parte regni promiscuae	aguntur	causae. Ibi quum in	2, 81/ 13
AGRIPPA	obstetricante ferro potuisse. Quin	Agrippam	etiam natum eum pedibusque	2, 7/ 21
AIO	et rerum medicarum periti	aiunt	, quod vel tacentibus illis	2, 35/ 9
	haec mihi haud placent,	ait	, seorsim habita consilia: nempe	2, 45/ 12
	si ? ego tibi fecisse	aio	: idque si defendas, duello	2, 48/ 26
	hanc manum habeo. Fecerit (	ait	ille) Deus verum istud	2, 50/ 22
	diversabatur, missus intro nuntius	ait	proceres omnes, senatum	2, 77/ 7
ALACER	in designandum regem adeoque	alacris	in unum consentientis, ut	2, 76/ 26
	eripiant. Hanc orationem eius	alacris	excepit clamor Richarde Rex	2, 80/ 16
ALEA	affluit turba perditorum, quos	alea	, luxus, ac libido exhausit	2, 30/ 22
ALIENO	una fere mentes Anglorum	alienat	a principe) iam pridem	2, 5/ 2
	regis niteretur ab se	alienare	, perdereque per insidias moliretur	2, 18/ 15
	animo tamen ab eo	alienato	vixit, quod prius viro	2, 55/ 10
ALIENUS	eo subducat se cum	alienis	bonis, quid ni regi	2, 32/ 21
	maxime conveniat et minime	alienus	sit a dignitate tua	2, 35/ 23
	minus plerumque oblectantur quam	alienis	. Sed puer hic loci	2, 38/ 21
	creduli; fidem, si prudentes	alienae	perfidiae administri putarentur.	2, 40/ 19
	a magicis artibus autem	alienissimam	, tum sibi maxime omnium	2, 48/ 17

	quam imperatum est in	aliena	causa, suo dolori serviebat	2, 49/ 8
	omnino sit, malo tamen	aliena	ut perfidia cecidisse, quam	2, 50/ 18
	et a dolo maxime	alienam	. Insidiantibus facile obnoxius,	2, 52/ 20
	aut erga superos reverentia	alienissimus	. Is e carcere productos	2, 57/ 23
	uxor ut invito mihi	alieno	arbitratu obtruderetur. Iam	2, 64/ 2
ALLOQUOR	vitio supplantatis veris haeredibus,	alieni	patris fortunas invaserint, atque	2, 67/ 1
	pulvinis, sic, uti fertur,	allocutus	est: Viri clarissimi, idem	2, 11/ 12
	quum haud umquam adhuc	allocutus	populum fuerat, male urebat	2, 75/ 25
ALO	eius erat, sedulo etiam	aluerat	) regis Eduardi cognatis reginae	2, 9/ 26
	intestinas inter vos simultates	alueritis	. Etenim ubi mutuo infensi	2, 11/ 27
	ipsum corpus mihi vos	alendum	tuendumque credidistis? Cuius	2, 26/ 6
	occasio, qua alibi eum	ali	praestet. Nam et quum	2, 35/ 29
ALTUS	quidem adhuc mense coalitam,	altius	eorum pectoribus insedissee, quam	2, 15/ 22
	insedissee, quam tot annis	alte	actam ac radicatam invidiam	2, 15/ 23
	indeque ego malum natum	altumque	asylosum usum putem. A	2, 32/ 6
	imaginem animo eius tam	altum	impressisse terrorem (quum	2, 50/ 6
	nisi quis forte optasset	altiore	. Nam bella fuit magis	2, 55/ 25
	melius cognoscetur, si quaedam	altius	ab Eduardi coniugio facta	2, 60/ 3
	Itaque re animo eius	altius	impressa, quam ut ullo	2, 61/ 30
	vitulamina non agent radices	altas	, inde praefatus infundi atque	2, 66/ 27
	vitulamine spurio priusquam	altius	agat radices. Haec ubi	2, 67/ 4
	tantam suam spem quum	altum	undecumque silentium	2, 75/ 3
ALVEUS	quam verba, qualis ex	alveo	redditur emigraturis apibus, quoad	2, 76/ 14
ALVUS	fama est haud aliter	alvo	materna eximi, quam obstetricante	2, 7/ 20
AMABILIS	manu de terra levatos	amabiliter	complexus est, nihil etiam	2, 19/ 3
AMANDO	eriperent, neu tempus alio	amandandi	darent. Cuius rei consilium	2, 34/ 4
	mutuo consultant, alii alio	amandabantur	. Sed Hastyngum protector iussit	2, 49/ 10
AMBAGES	promittit. Sed ubi remotis	ambagibus	ad inhonesta sollicitari vidit	2, 61/ 15
AMBIGO	filium, quem ego non	ambigo	, nil nisi vobis eum	2, 41/ 20
	Tamen istud etiam minus	ambigo	esse aliquos meo sanguini	2, 41/ 22
	Ceterum ut de illo	ambigitur	, ita cum Shao constat	2, 59/ 11
AMBIGUUS	aspernetur sequi, quorum neque	ambigua	prudencia est, neque incerta	2, 29/ 10
	gratificaretur. Illa, quamdiu per	ambiguam	regis orationem licuit, dissimulare	2, 61/ 13
AMBIO	reieto marito facile regi	ambienti	assensum praebuit, et alioquin	2, 55/ 12
	affectus tuus potissimum censet	ambiendas	, unde nos malorum saepe	2, 63/ 14
	hanc mihi patriae pontificulus	ambienti	forte sacerdotium, nam	2, 64/ 9
AMBITIO	ob iram semper, sed	ambitionis	ergo saepius, dum vel	2, 8/ 13
	destinabatur. Cuius rei detestabilis	ambitio	Catesbium ad ineundam	2, 46/ 20
AMBITIOSUS	potuerit describi, et tam	ambitiose	compositum, tam polite	2, 54/ 5
AMBITUS	nihil solvat principi, tamen	ambitum	paene declarant emptae pontificis	2, 80/ 31
AMBULACRUM	illis credit: verum ex	ambulacro	superne despiciens accipit et	2, 77/ 25
AMICITIA	interea in gratiam atque	amicitiam	receptis, in quam conciliandam	2, 4/ 5
	His artibus factum ut	amicitiam	instabilem stabile odium pareret	2, 8/ 5
	ne quid suspicaretur mala,	amicitiae	simulatione lactabant: quamquam	2, 46/ 8
AMICUS	magnifico ac sumptuoso quam	amico	et populari apparatu exceptit	2, 5/ 13
	eius prosperis adversisque omnibus	amicissimos	animos, eximiam fidem,	2, 72/ 24
	principatum, si non eos	amicorum	inter se divisio exarmasset	2, 5/ 23
	vel firmandae studeret. Quippe	amici	, inimicique aequa ratio fuit	2, 8/ 15
	foedus sanciretur. Hae dissensiones	amicorum	, quamquam nonnihil erant ipsi	2, 10/ 10
	illis mala nasci ex	amicorum	dissensione posse, quando aetas	2, 10/ 16
	imbecilla atque improvida, consiliis	amicorum	(quibus fulciri solis poterat	2, 10/ 18

	qui ex inimico veteri	amicum	recentem se profiteatur, nisi	2, 15/ 20
	inimicorum praetextu maternos	amicos	principis amolirentur: ita rebus	2, 16/ 3
	ac diademate insigniendum, si	amici	reginae cogant multitudinem,	2, 16/ 13
	Omnes ei uni atque	amicis	eius acceptum relatuos, utpote	2, 16/ 21
	Richardum Graium, tum alios	amicos	eius comprehensos atque	2, 20/ 21
	tantam, tam insperatam filiorum,	amicorum	, ac suam ipsius ingemiscens	2, 20/ 27
	potiente: ipse opibus potens,	amicis	etiam potentior, quippe patruo	2, 33/ 14
	regni rebus publice, et	amicorum	communiter, et privatim suis	2, 34/ 23
	ulterius, mox reginam super	amicorum	casu solabatur, nempe excussa	2, 36/ 33
	tu regina magis pertimescis	amicis	eum tam propinquis credere	2, 37/ 12
	initio participem fuisse; protectoris	amici	quidam auctorem etiam eum	2, 42/ 25
	quum id malum, quod	amicorum	cuiquam intentandum pertimuerat,	2, 47/ 33
	vitae finem recepit. Corpus	amici	cum capite Vindesoram vectum	2, 49/ 22
	eadem adeo olim celebris,	amicis	nunc notisque omnibus superstes	2, 57/ 8
	suorum consilium secutus, cum	amicis	deliberat, qui facile cernentes	2, 61/ 31
	Cuius auctor postea, quum	amicum	quendam rogasset, quidnam de	2, 68/ 31
	cognatum, affinem, necessarium,	amicum	, familiarem vel notum fere	2, 71/ 4
	si quid cuique erat	amicorum	reliquum, qui quum suapte	2, 72/ 13
AMITTO	neutiquam ferendam, principem	amisso	patre, iuvenem ipsi cognatum	2, 14/ 17
	quoque horreo a me	amittere	. At contra, inquit ille	2, 37/ 11
	uxor eius, ut dixi,	amisso	viro, Henrico victo captoque	2, 60/ 25
AMO	Adeo anxius est protector	amantissimus	eius patruus, ne tu	2, 37/ 21
	inquit illa, adeone filium	amat	meum, ut nihil aeque	2, 37/ 23
	illi creditur ex animo	amatus	, huic invisus, neutri ad	2, 46/ 9
	coniuncta foret quam virum	amare	per aetatem posset; unde	2, 55/ 11
	quam oris pulchritudinem	amanda	videretur. Sermonis faciendi	2, 56/ 4
	mutuo sibi infesta pariter	amaretur	. Haud temere cuiquam illorum	2, 56/ 26
	modo supplicem suam, sed	amare	quoque incipit: et modo	2, 61/ 8
	ducere possum quam non	amo	, nec adamare quam non	2, 63/ 17
	causam quam quod eum	amari	contigit ab illis quibus	2, 70/ 26
	germanum sustulit, aut quis	amare	potuisset eum, si istud	2, 71/ 27
	quanto populo imperaret ipsius	amanti	et illius imperio subesse	2, 78/ 22
AMOLIOR	maternos amicos principis	amolirentur	: ita rebus inter ipsos	2, 16/ 3
	quia flecti non posset	amoliendum	. Quod eo suasit avidius	2, 46/ 18
AMOR	pro maioris in se	amoris	argumento ducitur. Ita princeps	2, 5/ 18
	vobis irarum causas et	amoris	esse: nam quod homines	2, 12/ 11
	habiturus, hortor, obtestorque per	amore	illum, quem ego semper	2, 13/ 20
	remissis offensis omnibus vos	amore	mutuo complectamini: quod ego	2, 13/ 23
	apud eam sit et	amoris	nonnihil et fidei. Quibus	2, 26/ 29
	in eam fide atque	amore	recta et salutaria consuleret	2, 34/ 19
	de cuiusquam in se	amore	fideque promittebat, ut cui	2, 45/ 21
	opum loco ponens, ab	amore	consilium mutuatus, primo	2, 61/ 28
	opulentiae debeat, Deo videlicet	amore	fidemque mutuam inspirante	2, 63/ 6
	Nam ego certe nullius	amore	populi potioem duco mihi	2, 63/ 10
	regem obstrictum. Ceterum	amoris	prae se tulisse tantum	2, 65/ 3
	huiusmodi verba fertur habuisse:	Amor	vestri, viri Londinenses, effecit	2, 69/ 11
	nisi noster in vos	amor	suasisset, ne vos ab	2, 76/ 4
AMPLECTOR	habeant: matrem semel saltem	amplectere	, atque exosculare digrediens,	2, 42/ 9
AMPLEXUS	infantem filium primis parentis	amplexibus	obtuli. Cui nunc regnanti	2, 39/ 16
	adduxerunt. Adductum protector	amplexus	, atque in ulnas e	2, 42/ 15
AMPLIFICO	Alterum ut defendam et	amplificem	, alterum, ut vobis subiciam	2, 80/ 10

AMPLITUDO	vivere, qui et illorum legum peritiam, accessit corporis quam in partem illius	amplitudini amplitudo Amplitudo	maxime conveniat et minime , et oris decor, species esset acceptura, nihil ipsos	2, 35/ 22 2, 45/ 25 2, 78/ 3
AMPLUS	quem videre velles. Corpus quidem aut ante aut ilico nec verbum addituros est aut illic etiam videri possit, haud ferentes partem dato, discedemus, haud populoque certum, non passuros	amplum amplius amplius amplius amplius amplius amplius amplius	, ac magno robore strictis quam res urgebat. Personam in eam rem in . Quod si omnino sit spuria sobole regi sese molesti vobis hac de spuriis Eduardi liberis subici	2, 4/ 14 2, 8/ 7 2, 40/ 17 2, 50/ 18 2, 74/ 8 2, 76/ 12 2, 79/ 20
AMPUTO	sim quam tibi caput caput eius propediem esset	amputatum amputandum	videam. Ergo ille nihil , forte caduceator illi obuius	2, 49/ 14 2, 51/ 16
ANCILLA	si quispiam paulo ditior	ancillam	depereat suam sibique adsciscat	2, 62/ 12
ANGLI	res una fere mentes senatusconsulto, cuius apud suo, quod est apud	Anglorum Anglos Anglos	alienat a principe) iam summa atque absoluta potestas perquam honorificum. Hi qui	2, 5/ 2 2, 6/ 14 2, 15/ 29
ANGLIA	HISTORIA RICHARDI REGIS HISTORIA RICHARDI REGIS neque alius quisquam in communis hominum sors attulerit, operae cuiquam militaris obnoxium Augustinensium fratrum in die procurationem utriusque regni,	ANGLIAE ANGLIAE Anglia Anglia Angliae Anglia Angliae Anglicorum Anglici angustiis angustum anhelus anima animae	EIUS NOMINIS TERTII EIUS NOMINIS TERTII, PER regnarit umquam patribus tamen facile inveniet reges iura matri tuendum credunt praeses. Ambo sacrarum , Galliaeque suscipio. Alterum ut operum volumine insertum sanguinis exhaustum est, quanto augustissimae principis aulae, , liberum illis relinqueret. domini sui verbis hortatur futuri praesaga, sopitis somno servandae cupiditate flagrantes: non bellicas modo virtutes , propius insusurrans praefecto: non tam valde formido , nec minus consilii inerat scelus sustinuit concipere. etiam elato ac sublimi robore utrivis fratrum par fastus impotens, immanis. Verbis regnum invaserat, seu consilium reputans, quamquam nihil coniunctione affectos vos sollicitudo subeat, quamam , tener princeps in vitia , quam ipsa sanguinis ratio praecipere et praecogitare licuisset longe disiungerentur. Defuncto in se benevolos, eos omnium intentis ad excipiendum securus iret cubitum. Sed quam vultu prae se regis niteretur ab se	2, 1/ 2 2, 2/ 1 2, 3/ 24 2, 13/ 14 2, 39/ 2 2, 58/ 19 2, 80/ 9 2, 2/ 10 2, 71/ 16 2, 34/ 21 2, 18/ 22 2, 49/ 31 2, 49/ 27 2, 55/ 3 2, 74/ 4 2, 75/ 4 2, 63/ 29 2, 4/ 7 2, 6/ 9 2, 6/ 22 2, 7/ 14 2, 8/ 10 2, 9/ 21 2, 10/ 15 2, 11/ 15 2, 11/ 15 2, 12/ 1 2, 12/ 22 2, 13/ 4 2, 13/ 31 2, 14/ 15 2, 16/ 12 2, 17/ 18 2, 17/ 19 2, 18/ 15
ANGLICUS	prodierat: quod in eius depulsores suos ulciscitur, tantum	Anglicorum Anglici		
ANGUSTIAE	emissum ex illis latebrarum	angustiis		
ANGUSTUS	fertur ut oppidum universis	angustum		
ANHELUS	sequebatur ab Stanleo minister	anhelus		
ANIMA	fati praevia signa; aut eius potiundi magis quam	anima animae		
ANIMADVERTO	populus perpendissent, et simul quum altum undecumque silentium	animadvertissent animadverteret		
ANIMO	comitem quem vel utcumque	animatum		
ANIMUS	vere regia, multum illi ille fuerit, qui tantum illustri loco nati, sic sermo instituitur, ingenio atque In vultu modestia, in seu Richardus olim secum salutem suam, aetatem liberorum animum sollicitudo subeat, quamam vobiscum reputo, tanto impensior adulationibus imbutus adulescentis minus momenti ad conciliandos si privato mihi tam uti paulo post apparuit odium maxime implacatum novit proceribus reductis in concordiam, spe plenus, hilaris, atque qui longe diversum agitabant discordias inter proceres sereret,	animi animi animi animi animi animi animi animi animi animorum animum animus animos animi animis animosque animisque animi animi animumque		

Graius ut erat et	animo	generoso, et non impropero	2, 19/ 23
esse hunc conatum, concidens	animo	manum retulit, et se	2, 19/ 26
nomine ut bono esset	animo	, neu dubitaret huius tumultus	2, 20/ 5
dominus meus reverende pater,	animo	bono esse, ac tibi	2, 21/ 12
ne praesentibus rebus deiciat	animum	desperatione meliorum, sibi	2, 21/ 26
ille: Regina, inquit, erige	animum	. In hanc rem fidem	2, 22/ 6
rem deducatis ut irritatis	animis	, interturbata coronatione principis	2, 23/ 13
sed multo maxime tumultuantes	animos	compressit imminens adventus	2, 23/ 21
eos qui tale facinus	animo	destinassent, corporibus potius	2, 24/ 12
ipsa usurpandi regni, quod	animo	iam ante invaserat, tum	2, 25/ 15
Hanc persuasionem ubi semel	animis	insederit, haud facile evellas	2, 26/ 24
institerit, ut ab libidine	animi	ad verum flecti nulla	2, 27/ 6
ipsorum compositus ad seditionem	animus	. Ceterum ut maxime nobis	2, 28/ 25
parenti committi, modo inducat	animum	ibi vivere, ubi versari	2, 29/ 8
meticulosa sit, ut ex	animo	metuat quod nusquam est	2, 29/ 12
tam vanos metus concipiat	animo	, ut filio periculum esse	2, 29/ 16
ut est metuentium sollicitus	animus	ne asylo quidem satis	2, 29/ 17
cogitet, adeo immanis quempiam	animi	esse, ut puero innocenti	2, 29/ 18
falsa suspicione periculi subigetur	animus	, munimentum aliquod firmius	2, 29/ 25
hoc ipsum tam illam	animo	agitare, ut faciat, quam	2, 29/ 27
vanos tibi metus fingis,	animo	in certam perniciem aliquo	2, 37/ 22
cum satellitio, cogitare apud	animum	suum coepit palam servari	2, 40/ 23
inclementem patruum in nepotes	animum	quam ipsa concepisset, denique	2, 41/ 5
serum fore. Praeterea cardinalis	animum	satis exploratum habuit, nec	2, 41/ 7
nam rerum statum, eos	animorum	habitus esse, ut cui	2, 43/ 20
Talia suggerendo fatigatum ducis	animum	eo perpulere, uti quam	2, 43/ 22
a suis consiliis oculos	animosque	hominum averterent alio, quae	2, 44/ 7
quo auctore metueret, sive	animis	ingentia mala secretiore naturae	2, 44/ 21
quamquam illi creditur ex	animo	amatus, huic invisus, neutri	2, 46/ 9
a protectore missus, ut	animo	eius callide pertentato experiretur	2, 46/ 10
humanitatem benignitatemque	animi	laudantibus, ille non diu	2, 47/ 15
tristi silentio pavidos exspectantium	animos	suspendisset, in haec verba	2, 47/ 20
in se protectoris favor	animos	loquendi fecit, Ultima meritos	2, 47/ 27
ad inimicam cerneret. Ceterum	animo	nonnihil anxio requirebat secum	2, 48/ 1
sinus efflueret. Hanc imaginem	animo	eius tam altum impressisse	2, 50/ 5
quae vel ipsius bilis	animo	figurat, vel diurna cogitatione	2, 50/ 11
Ad eius occursum subiit	animum	illius temporis alterius recordatio	2, 51/ 17
propter generosam quandam	animi	simplicitatem sibi praefidentem, et	2, 52/ 19
obnoxius, utpote ob innatam	animo	audaciam. Caedis huius fama	2, 52/ 20
tum fortunae bonis cumulatum,	animo	tamen ab eo alienato	2, 55/ 10
facile poterant mobilem puellae	animum	impellere. Sed eam ubi	2, 55/ 16
Nam et offensum regis	animum	plerumque leniebat, invisus gratiam	2, 56/ 17
subito pavore omnium adhuc	animis	, occupandam regni possessionem	2, 58/ 8
et tractata concinne, labefactatos	animos	plebis ab rege ad	2, 59/ 15
viderentur: scilicet ne ipsius	animus	in matrem pius offenderetur	2, 59/ 29
ducendam constituit. Itaque re	animo	eius altius impressa, quam	2, 61/ 29
in quam partem regis	animus	propenderet, certatim approbant.	2, 61/ 32
in cuius corpore indoleve	animi	ut nihil improbo, ita	2, 62/ 16
meae nulla corporis aut	animi	dote cesserint, multis exsuperant	2, 63/ 25
tam adverso in me	animo	reor id illi ut	2, 63/ 30
Tamen mater ubi regis	animum	vidit inflexibilem, ipsa contra	2, 64/ 22

	adversisque omnibus amicissimos	animos	, eximiam fidem, singularem	2, 72/ 25
	ut signo prorsus ullum	animi	sui sensum prae se	2, 75/ 31
	orationem tam adversis auribus	animisque	exceperissent, conversus ad	2, 75/ 32
	nullius aeque retulerit. Hunc	animum	nostrum vos aut parum	2, 76/ 7
	illum clamorem dicit	animi	in designandum regem adeoque	2, 76/ 26
	vultus coacti sunt, dum	animi	dolorem per lacrimas egererent	2, 77/ 5
	decrevisset edicere, sibi vero	animi	in eos sui conscientia	2, 78/ 7
	anteferret, ut inducere in	animum	non posset illorum postulatis	2, 78/ 27
	causa, quem in se	animum	gererent eum totum consignarent	2, 79/ 4
	sit. Haec verba Richardi	animum	tam valde a regno	2, 79/ 24
	Ego ut, inquit, doleo	animo	obfirmato decretum vobis regem	2, 79/ 28
	dubie publicam. Quem ego	animum	quo die habere desidero	2, 80/ 13
	erga quoscumque inimicitias ex	animo	delere et deponere, omnes	2, 81/ 26
ANNA	includarum apud Dertfordiam.	Anna	, postea honorifice nupta Thomae	2, 3/ 12
ANNUO	nunc saltem qui superis	annuentibus	faciat diligentius. Quod ipsum	2, 72/ 28
	inerat cognoscendi quid vellent,	annuit	, atque hortatur, ne dubitent	2, 78/ 6
	ducis accepit, vultu haudquaquam	annuente	respondit, quod nec ipse	2, 78/ 23
ANNUS	VICECOMITEM CONSCRIPTA,	ANNUM	CIRCITER M.D. XIII	2, 2/ 3
	est. Nam ante complures	annos	Britannice ab eodem auctore	2, 2/ 8
	nominis quartus, actis vitae	annis	quingenta tribus, mensibus	2, 3/ 1
	septem, diebus sex, qui	annum	ab regno coepto secundum	2, 3/ 2
	numeraret, concessit fati,	anno	post Christum natum	2, 3/ 3
	Eduardo videlicet Rege designato,	annorum	circiter tredecim: Richardo	2, 3/ 6
	viginti illis plus minus	annis	, quibus imperitavit, defunctis.	2, 4/ 4
	iam olim obtinuerat. Baruico	annum	ante mortem unum armis	2, 5/ 5
	in regno proximis his	annis	quantum suscitaverit incendii,	2, 13/ 2
	ab teneris statim principis	annis	firmaret, frustratus tantam eius	2, 14/ 12
	opinor, patrem eius quamquam	annis	et rerum usu maturum	2, 15/ 3
	pectoribus insedis, quam tot	annis	alte actam ac radicatum	2, 15/ 23
	invectus, quarto die Maii,	anno	regni sui primo, eodemque	2, 24/ 23
	quamquam singuli ei dies	anno	longiores viderentur, qui morae	2, 25/ 13
	collusor debet, qui neque	annos	eius superet, neque multum	2, 26/ 10
	si ambos aliquot adhuc	annos	tueretur, atque educaret mater	2, 35/ 3
	cui praeter infantiae teneros	annos	(quae et ipsa curae	2, 35/ 5
	nunc notisque omnibus superstes,	annisque	velut in alterum progressa	2, 57/ 8
	multis magnisque nullo non	anno	tributis, quorum ne tum	2, 69/ 22
	plurimum proximi. Maximam enim	anni	partem haud longe discedebat	2, 72/ 19
ANTECEDO	somnia mortem eius praesagiata	antecesserint	: sive monita talia putanda	2, 49/ 26
ANTEFERRO	quam tribus etiam coronis	anteferret	, ut inducere in animum	2, 78/ 27
ANTIQUO	praeter excussam olim et	antiquatam	calumniam. Ceterum id	2, 66/ 12
ANTIQUIUS	equestris ordinis, illustri et	antiqua	familia natus, familiae gloriam	2, 52/ 14
ANTONIUS	Moderator pueritiae datus est	Antonius	Vodevilus, cognomento Riverus,	2, 14/ 8
	Londini truncatus est Hastingus,	Antonius	interim Vodevilus, reginae frater	2, 57/ 15
ANTRUM	temere quisquam credetur in	antrum	sese abdere, cui citra	2, 26/ 22
ANXIUS	fortasse facturi sunt. Adeo	anxius	est protector amantissimus eius	2, 37/ 21
	cerneret. Ceterum animo nonnihilo	anxio	requirebat secum, cur se	2, 48/ 1
APER	verebatur futuram. Visum enim	aprum	prostratos ambos appetere	2, 50/ 3
	altum impressisse terrorem (quum	aprum	recordetur protectoris esse insigne	2, 50/ 6
	est fidum) iure nos	aper	invaserit, tanquam sceleris	2, 50/ 16
APERIO	quamquam resisteret, ac reniteretur	aperte	. Ceterum (ut rem aestimantibus	2, 8/ 26
	fecit inopes, his aliquis	aperiatur	portus, qui corpora saltem	2, 30/ 7

	tum praecipue duci Bukyngamae,	aperit	sese: quamquam non ignoro	2, 42/ 23
	quibus res postulare videbatur	aperuisse	, ducique potissimum, cuius	2, 43/ 6
	communem rem simpliciter et	aperte	tractamus, qui scias illi	2, 45/ 14
	suae fiduciae aliorum formidines	aperuerat	: veritus ergo Catesbius ne	2, 46/ 14
	spuriis habendis, recta atque	aperte	agi placuit, et quam	2, 59/ 31
	sollicitari vidit, tum vero	aperte	resistere: verum sic composito	2, 61/ 16
	ipse, ceteri discedunt: pars	aperte	maesti, multi simulata laetitia	2, 77/ 2
APIS	ex alveo redditur emigraturis	apibus	, quoad ex ultima parte	2, 76/ 15
APOSTOLUS	locum Petrus ipse, princeps	Apostolorum	, magno superiorum choro	2, 28/ 2
APPARATUS	quam amico et populari	apparatu	exceptit, ferinamque carnem tam	2, 5/ 13
	novi regis pertinerent, magnifico	apparatu	multis in speciem ne	2, 44/ 9
	supplicis: ad haec spes	apparatus	, et mundi muliebris conspicui	2, 55/ 14
	magna parte illo ipso	apparatu	peracta, qui nepoti eius	2, 82/ 6
APPAREO	quum uti paulo post	apparuit	animis longe disiungerentur.	2, 13/ 31
APPARO	quidem temporis intervallo	apparari	possit, unde quivis facile	2, 54/ 7
APPELLO	in purpuratis ac Martium	appellari	, in aliis aliter solet	2, 7/ 18
	oppidum, quod Pons Fractus	appellatur	, ipsius iussu adducti capite	2, 20/ 13
	consuetudines immutare viderentur.	Appellant	recordatorem Londinenses ibi	2, 75/ 21
APPENDO	familiam, et stipatus suis,	appenso	ad collum sigillo (erat	2, 21/ 15
APPETO	putant Clarentiae ducis mortem	appetiisse	, quum ipsius proposito illius	2, 9/ 3
	an mala nostra avidius	appetierunt	, in incerto est. Itaque	2, 15/ 7
	quem dux velut haereditarium	appetebat	, neque Eduardo superstite potuit	2, 44/ 4
	enim aprum prostratos ambos	appetere	dentibus: Hastyngum repente	2, 50/ 3
	corrupit. Igitur ubi nuptiarum	appetebat	dies, et pro more	2, 64/ 26
APPLAUDO	manibus pedibusque undique illi	applauderetur	, utque Richardus una omnium	2, 75/ 2
APPONO	praeterea moderando imperio	appositas	artes in unum hunc	2, 74/ 6
	sine perito gubernatore fluitantis	apponeret	, caputque illud venerandum	2, 78/ 16
APPREHENDO	inflicturnum. Simul manu puerum	apprehendens	, En hic quem vultis	2, 41/ 19
APPROBO	videlicet officium suum	approbaturi	, ipsi eo die omnium	2, 18/ 3
	tua te quoque ipsa	approbante	fieri. Non admodum approbante	2, 35/ 33
	approbante fieri. Non admodum	approbante	, inquit illa, neque tamen	2, 35/ 33
	defendas, duello tecum, proditor,	approbavero	; manumque fortiter velut iratus	2, 48/ 26
	regis animus propenderet, certatim	approbant	. Ceterum mater eius adeo	2, 61/ 33
APPROBUS	tu quoque dulcissima genitrix	approba	, idemque nobis ut feliciter	2, 64/ 14
AQUA	ne quis eo per	aquam	transfugeret, aut inexcussus	2, 22/ 15
ARA	magis homicidis, quos ab	aris	ipsis avelli, mactarique iussit	2, 30/ 15
ARBITRATUS	quum vellet, pro suo	arbitratu	posse. Ceterum ubi postrema	2, 10/ 13
	vos aut iudicabitis vestro	arbitratu	, aut componetis, tantum ne	2, 23/ 11
	ut invito mihi alieno	arbitratu	obtruderetur. Iam bigamae labes	2, 64/ 2
ARBITROR	quemquam nostrum tam vecordem	arbitror	, ut multum sibi putet	2, 15/ 19
	ferentem, magis egere consolationis	arbitrabatur	. Sibi vero saepius utramque	2, 20/ 9
	contraque nemini non placere	arbitror	principis curationem parenti	2, 29/ 7
	usum esse semper sum	arbitratus	, ut eorum corpora tuerentur	2, 31/ 27
	protectorem se probet) stupidam	arbitratur	, ut quorsum eius phalerata	2, 38/ 8
	video, nec sat consultum	arbitror	futuri incrementi spe quod	2, 63/ 18
ARCHIEPISCOPUS	cubiculario ad Eboracensem	Archiepiscopum	, qui et ipse haud	2, 21/ 4
	atque cancellarium cum Eboracensi	archiepiscopo	, comiteque Darbiae atque Eliensi	2, 44/ 12
ARDEO	litterisque homines ex se	ardentes	vehementius incendit, sed	2, 15/ 24
	fabulae, ulcisci quos odit	ardeat	. Alioquin enim quorsum in	2, 26/ 3
ARDOR	contendit. Qui tam improbus	ardor	gloriae hoc in regno	2, 13/ 1
	affabilis, tum cui mirus	ardor	inerat cognoscendi quid vellent	2, 78/ 6

ARGUMENTUM	maioris in se amoris tamquam manifestarii criminis	argumento	ducitur. Ita princeps iste	2, 5/ 18
ARGUTOR	insontes excludat. Nam quod	argumentum	ostentarent, inclamaverunt: En	2, 24/ 8
ARMA	annum ante mortem unum rege de regno non re totum regnum in conglobari alii alibi in supellectilem, dolia quaedam ostentarent, inclamaverunt: En destinassent, corporibus potius quam satisfecerit, adeo conspectis in quaestionem veniat dum signum satellites irrumpentes, ad eas opprimendas coactos infestius, aut acerbius civilibus	argutatur armis armis armis armis armorum arma arma armis armis armis arma armis armis armis armis	asyli beneficio non indigere potitus fuerat. Hic rex hostiliter, sed civili more ac tumultu futurum. Tunc , turmatim volitare diversi, atque plena, quae ipsis, quum ipsa, quae proditores isti fuisse gesturos quam vincta , velut certa atque explorata de iure decernitur, atque totum locum complevere, subito qualiacumque corripere. Ut certatum est, quam illo aut impulit casus, eius	2, 38/ 5 2, 5/ 5 2, 6/ 11 2, 16/ 19 2, 22/ 17 2, 24/ 5 2, 24/ 9 2, 24/ 13 2, 24/ 15 2, 30/ 9 2, 48/ 29 2, 52/ 28 2, 71/ 13 2, 30/ 18
ARMO	alterius necem aut necessitas	armavit	. Atque eam ob rem	2, 19/ 9
ARROGO	ac regni sibi procurationem enim mihi tantum ipsi	arrogare arrogare	, ut mea perinde valere factum ut amicitiam instabilem	2, 73/ 3 2, 8/ 5
ARS	in alios effunderet. His perit. Quae vero bonis quidem famosam, a magicis fidem in primis carus, locum obliquo ductu atque moderando imperio appositas	artibus artibus artibus artibus arte artes	acquisita est, ea demum autem alienissimam, tum sibi et insidiis malitiosorum hominum tractandum, sic ut quum in unum hunc virum	2, 12/ 6 2, 48/ 17 2, 52/ 18 2, 59/ 28 2, 74/ 6
ARTIFEX	astutos et tractandarum rerum videretur. Sermonis faciendi egregia esse. Deinde proceres, mercatores,	artifices artifex artifices	rem insinuat. Proponitur ei , neque silentio rustico, neque , denique omne genus hominum	2, 43/ 8 2, 56/ 4 2, 81/ 20
ARTUS	ac magno robore strictis	artubus	: quamquam liberiore victu	2, 4/ 14
ARX	dum exutus regno in defuncto rege Marchionem in et clamantium vota frustraturis siquidem paulatim quisque ab consultantibus paulo post in producitur in mediam planitiem est quum iam in officii simulatione comitaturus ad exitii, ut eius in securitatem praeterierim? In ipso accersiri ad se in	arce arcem arcem arce arce arcis arcem arcem arcem arcem arcis arcem	Londinensi captivus asservaretur, Londinensem irrupisse, atque ingressi sunt, unde numquam regia dilabi, in domo proceribus, quo eos protector , atque ibi super trabem tenderet, paulum abfuisse quo : re autem ipsa a adventum acceleraret. Is vestibulo non admodum procul iubet; ubi venere, ostendit	2, 8/ 18 2, 19/ 10 2, 42/ 20 2, 44/ 30 2, 46/ 22 2, 49/ 20 2, 50/ 25 2, 51/ 3 2, 51/ 4 2, 51/ 14 2, 52/ 25
ASCENDO	nemo bonus unquam mentiturus	ascendit	. Igitur ab hoc tali	2, 73/ 8
ASCISCO	rei excluderemus, in quam sunt, vosne in regem	ascitos ascisci	ac socios esse vestrarum vultis, annon? Responso namque	2, 76/ 5 2, 76/ 11
ASCRIBO	asylo putet, in quod	ascribi	nec potest quidem. Neque	2, 32/ 9
ASPECTUS	est factus: nec tandem tanti proci splendor, et	aspectu aspectus	indecorus. Ceterum genio ac insolens viri ceteris metuendi	2, 4/ 16 2, 55/ 13
ASPER	ad suas partes speraret,	aspera	omnia et contraria retulisse	2, 46/ 12
ASPERNOR	reddendo filio eorum consilia coniugium mearum non videar si delatum ultro non	aspernetur aspernari aspernetur	sequi, quorum neque ambigua . Externorum vero necessitudines imperium, unum esse ipsum	2, 29/ 9 2, 63/ 12 2, 79/ 21
ASPICIO	sociam, quam non libenter	aspicias	. Quin accedere mihi uxoris	2, 63/ 21
ASPIRO	fide nepotis manentem, sive	aspirantem	ad regnum hostem sibi	2, 9/ 5

	quod ipse mihi superis	aspirantibus	delegi, tu quoque dulcissima	2, 64/ 14
ASSENTIO	atque episcopi reliqui, cetera	assensi	, tantum invita matre nihil	2, 27/ 29
	nihil etiam mali suspicantes	assensere	, eoque discessum denique, ut	2, 33/ 19
	marito facile regi ambienti	assensum	praebuit, et alioquin tanti	2, 55/ 12
ASSENTOR	e clero aderant, sive	assentabantur	duci, sive ita vere	2, 32/ 27
ASSEQUOR	et continendo se nihil	assequeretur	aliud quam ut latebras	2, 18/ 10
ASSERO	adhuc Henrico sceptrum sibi	asserere	, in Vacensi proelio cum	2, 6/ 19
	apud se consilium de	asserendo	sibi aliquando regno agitasse	2, 8/ 30
	de re nihil certe	asserere	possum, suspiciones dumtaxat	2, 9/ 6
	terrae marisque debetur, quantum	asserere	fideliter tuerique satis nimirum	2, 63/ 23
ASSERVO	in arce Londinensi captivus	asservaretur	, ab isto crudeliter adacto	2, 8/ 18
	vim conversi comprehendunt, atque	asservandum	adhibitis custodibus relinquunt.	2, 18/ 20
	illa velut in carcere	asservari	: quo ex facto ut	2, 34/ 8
	praesidium est, dum seorsim	asservantur	, utervis incolumis utrumque	2, 41/ 29
	ipsa die in quo	asservabantur	oppido trucidandos, videlicet haud	2, 48/ 5
ASSESSOR	ibi eum, qui praefecti	assessor	est eruditus patriis legibus	2, 75/ 22
ASSIDUUS	cum eo frequens et	assidua	semper vixi: neque qui	2, 35/ 16
ASSURGO	deliberant. Post hanc deliberationem	assurgentes	, mittunt qui nullo tumultu	2, 17/ 23
ASTRINGO	rem fidem hic tibi	astringo	meam quo die alium	2, 22/ 6
ASTRUIO	nec indentatum, sive aliquid	astruxit	vero odio natus rumor	2, 7/ 22
ASTUTUS	fere intelligebat, per homines	astutos	et tractandarum rerum artifices	2, 43/ 8
	unam lepidissimam, alteram	astutissimam	: tertiam vero meretricum quae	2, 56/ 8
ASYLUM	coenobium proripit: erat enim	asylum	illud aedibus palatinis contiguum	2, 21/ 1
	trepidari, festinari, convehi in	asylum	e palatio, scrinia, sarcinas	2, 21/ 18
	parietem, qui solus ab	asylo	palatium dirimebat, uti viae	2, 21/ 21
	totum fluvium cymbis videt,	asylum	videlicet obsidente ducis	2, 22/ 14
	incumberent, sive permaneret in	asylo	, sive, quod multo metuebat	2, 25/ 19
	fortuna suae detractum in	asylum	, misere velut in tenebras	2, 25/ 25
	Alioquin enim quorsum in	asylo	puerum, inquit, nisi quod	2, 26/ 3
	illius rebus ipse in	asylo	delitescat. Neque enim temere	2, 26/ 21
	eam quum filium in	asylum	clauderet, vel malitiam a	2, 27/ 10
	invisam, tantae vetustatis	asylum	tam religiosum temerari, quod	2, 27/ 32
	penitus constitutum fuerit in	asylo	continere, contraque nemini non	2, 29/ 6
	metuentium sollicitus animus ne	asylo	quidem satis fidet. Nam	2, 29/ 17
	flagitio revocet, facile ei	asyli	nomen leve ac vanum	2, 29/ 20
	emittat in periculum, nec	asyli	tamen immunitatem ullo pacto	2, 30/ 2
	postea, facinus est profecto	asylum	ullum praesidio esse, multoque	2, 30/ 15
	opus quidem apud nos	asylo	est. Nam si quem	2, 30/ 17
	nunc quam raros in	asylo	comperiat, quos illic favorabilis	2, 30/ 20
	atque horrenda colluvies in	asylum	, velut in pestilentissimam	2, 30/ 25
	profecto confirmare, quisquis	asylorum	commoda compararit cum	2, 31/ 1
	magis ac magis abutuntur	asylorum	licentia. Nam nunc iuventus	2, 31/ 5
	non eo usque suffragatur	asylo	, ut nos prohibeat illustrissimum	2, 31/ 24
	habet: Ego certe hunc	asylorum	verum ac nativum usum	2, 31/ 26
	ego malum natum altumque	asylorum	usum putem. A qua	2, 32/ 6
	ne quis illi opus	asylo	putet, in quod ascribi	2, 32/ 9
	quidem. Neque enim ad	asylum	sic quemadmodum ad baptisma	2, 32/ 10
	sibi inutile munimentum ab	asylo	postulet, qui si eo	2, 32/ 16
	eos quoque quibus vere	asyli	ope opus est, aliquanto	2, 32/ 19
	uti obaeratorum bona in	asylum	confluentium dispartiantur	2, 32/ 29
	ante hac saepe viros	asyli	immunitate usos audivi, sed	2, 33/ 7

	admiserit, ut opus ei	asyli	ope sit, is ibi	2, 33/ 9
	incumbentibus. Postremo qui ex	asylo	quempiam ipsius bono	2, 33/ 16
	fecerint, hos ego tamen	asylo	vim fecisse pernego. Huic	2, 33/ 17
	ultro, vi deducendus ex	asylo	videretur. Ceterum verbis ante	2, 33/ 20
	ergo e consilio in	asylum	recta contendit, unaque aliquot	2, 33/ 29
	germanus unicus narretur in	asylo	delitescere, ne patria quidem	2, 34/ 16
	ipsi persuaseris in hoc	asylo	delitescendum, communi omnium	2, 35/ 24
	distinendi, quum nihil ad	asyli	rationem faciat simplex atque	2, 37/ 16
	divi Petri sanctissimi huius	asyli	praesidis numen, non minus	2, 38/ 2
	minus potentem vindicem adversus	asyli	sui violatores hodieque fore	2, 38/ 3
	excludat. Nam quod argutatur	asyli	beneficio non indigere puerulum	2, 38/ 5
	tendat oratio non sentiam?	Asyli	latibulum principis maiestatem	2, 38/ 9
	non lubet ludere) ex	asylo	, id est, extra munitiones	2, 38/ 16
	plane contendo sanctum hoc	asylum	temerare: nisi putemus unde	2, 38/ 24
	enim quod omnes intellegitis,	asyli	nunc primum incola sum	2, 39/ 13
	opinor) abstraxerit ac sanctissimam	asyli	religionem duxerit violandam, ego	2, 40/ 2
	praesides obtestor idem ut	asyli	propediem immunitate careat,	2, 40/ 3
	palam servari filium in	asylo	non posse, celandi vero	2, 40/ 24
	minus cogitantem, quam in	asylo	inferendam vim cuius nunc	2, 41/ 1
	abfuisset, regina interea in	asylo	memorato enixa principem,	2, 65/ 23
ATROCITAS	capitaliter oderat, adducto ex	asylo	proximo (nam illuc timore	2, 81/ 29
	supplicio adiudicavit. Sed rex	atrocitatem	poenae sustulit, mortem tulit	2, 7/ 9
	accepisset, immani tantae rei	atrocitate	perculsus obstupuit. Tum nuntius	2, 21/ 11
	proclive est orationis depravat	atrocitate	, dum piam hanc meam	2, 36/ 8
	omnes qui aderant attoniti	atrocitate	rei conticuere, volventes tacite	2, 47/ 24
ATROX	sibi fieri, rem tam	atrocem	et non temere et	2, 18/ 6
	coenobium, tristia omnia atque	atrocia	denuntians, captum a patruo	2, 20/ 20
	spem rem haud perinde	atrociter	cessuram, ac ipsi fingeret	2, 22/ 1
	venere, cardinalis exponit rem	atrocem	videri nobilibus, unicum regis	2, 34/ 7
	nemo tum demum tam	atrociter	obiectum ei non risit	2, 54/ 22
	habitu rusticus, ad quaelibet	atrocia	facinora suscipienda princeps, ab	2, 57/ 21
	culpa praetenditur laesae maiestatis	atrox	nomen. Quarum rerum nemo	2, 70/ 11
	admodum ex sese levi	atrocibus	subnixa nominibus? Quin nullum	2, 70/ 30
ATTENDO	exponimus quaeso ut coepistis	attendite	. Non est opus satis	2, 72/ 30
ATTINEO	Verum quod ad fratrem	attinet	, Graium atque avunculum	2, 19/ 18
	quod ad hanc rem	attinet	in utramvis aurem dormiat	2, 37/ 28
	Certe quod ad me	attinet	, quamquam alium neminem esse	2, 79/ 31
ATTINGO	dignatus ut principis concubinam	attingeret	, in totum eam regi	2, 55/ 18
ATTONO	sedentem, solam, tristem, atque	attonitam	, complicatis digitis suam	2, 21/ 24
	verba omnes qui aderant	attoniti	atrocitate rei conticuere, volventes	2, 47/ 24
	suis cuiusque viribus, denique	attonitis	et percussis omnibus, quum	2, 58/ 5
	tractare coeperat, repente velut	attonitus	nullo ductu ordineve, sed	2, 68/ 12
	publico clamore salutarent, ut	attoniti	perstarent immobiles, stupore tam	2, 68/ 25
	sive admiratione, sive metu	attoniti	, seu quod alium quisque	2, 75/ 13
AUCTOR	annos Britannice ab eodem	auctore	quam elegantissime conscriptum,	2, 2/ 8
	cuius maritus ipsius moriens	auctor	sanciendae fuisset. His rationibus	2, 16/ 24
	deprehensas merito sunt in	auctorem	regesturi. Mirantem hanc	2, 18/ 16
	quo magis eam confirmaret	auctorem	esse spei suae nuntio	2, 22/ 3
	fide possit, ego certe	auctor	fuerim ex edicto regio	2, 27/ 7
	Nulla ergo pacto me	auctore	, Cardinalis inquit, sancti loci	2, 28/ 9
	fuisse; protectoris amici quidam	auctorem	etiam eum suscipiendae rei	2, 42/ 25

	ob causam, aut quo	auctore	metueret, sive animis ingentia	2, 44/ 20
	se facinus simul et	auctorem	abominarentur. Protector eodem	2, 53/ 10
	potiorem, sibi Ioannem Baptistam	auctorem	esse contemnendae necis, dum	2, 67/ 21
	tam pudendae contionis. Cuius	auctor	postea, quum amicum quendam	2, 68/ 30
	ut longe facundior, sic	auctor	longe certe quam sum	2, 73/ 2
AUCTORITAS	sanguini et familiae tantam	auctoritatem	et tantas opes invidentibus	2, 9/ 27
	fides. At vero pueritia	auctoritate	regenda est, adulescentia fulcienda	2, 11/ 24
	missus est, ut praesentis	auctoritate	principis facinorosorum audacia	2, 14/ 7
	munere quod gerebat, multum	auctoritatis	acceverat, siquidem praefecerat	2, 15/ 28
	essent, tamen ius et	auctoritas	maior in illis castris	2, 23/ 16
	aliquem aetate gravem, atque	auctoritate	pollentem mittendum ad matrem	2, 26/ 27
	nulla tanti patris neque	auctoritate	neque consilio neque fide	2, 27/ 7
	quem opibus admodum atque	auctoritate	promoverat, et erat qui	2, 45/ 23
	cupiens quantae apud principem	auctoritatis	foret. Certum est adeo	2, 56/ 24
	Haud temere cuiquam illorum	auctoritate	gratiaque inferior, qui diversis	2, 57/ 4
	delecti, quibus apud plebem	auctoritas	contionando quaesita fuerat:	2, 58/ 17
	cuius coniugio requiratur tutoris	auctoritas	, quin dispeream in privatis	2, 63/ 33
	conspergi, cui materna pietas	auctoritatem	pondusque tribueret. Interea	2, 64/ 31
	excerceantur, ac parem obtineant	auctoritatem	, tamquam ipsius ore regis	2, 81/ 16
AUCTUS	parricidae sequentis principatus	auctiorem	fecit. Etenim quo tempore	2, 4/ 1
	in superbiam) multis partibus	auctiorem	fecit: nempe ea aestate	2, 5/ 9
	dimidia parte suas vires	auctiores	fere intelligebat, per homines	2, 43/ 7
AUCUPO	peracta, vulgato more gratiam	aucupatum	apud cupidum laudis principem	2, 59/ 8
AUDAX	sicubi cessit, quam laudabit	audaciam	, ubi vicit. Os et	2, 4/ 13
	auctoritate principis facinorosorum	audacia	frenaretur. Moderator pueritiae	2, 14/ 7
	saecula neque rex tam	audax	fuerit quisquam, qui non	2, 28/ 7
	utpote ob innatam animo	audaciam	. Caedis huius fama repente	2, 52/ 21
	Sed quoniam quod tam	audacter	iam coeptum erat pari	2, 68/ 34
	iam coeptum erat pari	audacia	urgendum videbatur, uno tantum	2, 69/ 1
AUDEO	ut nihil in eos	auderi	tute queat ab inermibus	2, 16/ 5
	tantum invita matre nihil	audendum	censebant, neque vim adhibendam	2, 27/ 30
	religiosus episcopus, qui sit	ausus	consecrare. Nullo ergo pacto	2, 28/ 8
	ego vel quovis pignore	ausim	certare, nihil illam prorsus	2, 28/ 20
	ipsis urbis visceribus collocatum.	Ausim	profecto confirmare, quisquis	2, 30/ 27
	est, aliquanto tamen magis	audendum	quam solemus censeam. Nam	2, 32/ 20
	tum agebatur, sive ne	ausus	quidem est tantam rem	2, 33/ 32
	nemini mortalium omnium eum	audeam	praeterquam mihi uni credere	2, 35/ 8
	quid novi moliminis intentaretur,	ausurum	; quem, ut erat credibile	2, 43/ 17
	ferebatur) si talia, inquit,	ausae	sint, merito certe sunt	2, 48/ 24
	deiecerat, unde ille plus	ausus	, quam imperatum est in	2, 49/ 8
	concubitu. Igitur seu non	ausis	progredi pontificibus, sive nolente	2, 64/ 29
	premere maestitiam, quam non	audebant	ostendere, non poterant, vertere	2, 77/ 4
	protectoris oratione securus,	ausus	est rem cum suis	2, 78/ 10
AUDIO	eo memini, qui colloquentes	audiverat	, iam tum patri meo	2, 9/ 19
	se exiguam durius interpretando	audientis	affectus exaggerat. Unum hoc	2, 12/ 10
	Equidem spes est reginam	audientem	rationi fore, quod si	2, 28/ 12
	viros asyli immunitate usos	audivi	, sed pueros nunc primum	2, 33/ 7
	sed pueros nunc primum	audio	. Quamobrem ut aliquando finiam	2, 33/ 8
	potest. Quid si implorantem	audiat	? Sed finge non posse	2, 38/ 22
	quum integram crederet, gravatim	audit	insimulari, denique respondit haud	2, 40/ 10
	fraga tibi in hortis	audio	insignia nasci, non gravatim	2, 47/ 7

	caput illi praecisum esse	audiret	intento. Quamobrem urgente	2, 49/ 18
	quae tu quoque paulo	audies	posterior. Hoc de capite	2, 52/ 6
	quo supplicium eius aequius	audiretur	, velut praeter noxam eam	2, 53/ 31
	conversum ac restitantem videns	audituro	similem, causam verbis proponit	2, 60/ 29
	in quo reliquum sermonem	audiret	per medium incedebat populum	2, 68/ 24
	fateretur facile numquam ante	audiisse	se tam malam causam	2, 75/ 12
	mussitare inter se, et	audiri	sonus magis quam verba	2, 76/ 14
	ne unus quidem sit	auditus	, qui contra dixerit, quem	2, 76/ 27
	opportunum, sic faciemus, ut	audiat	, idem ut vobis haud	2, 76/ 28
	quod agebatur numquam neque	audisset	, neque cogitasset antea, quum	2, 80/ 21
AUDITORIUS	ad aedem Pauli frequentissimo	auditorio	, quod eius fama viri	2, 66/ 26
AUFERO	orphanis ac sibi creditis,	auferre	vitam, regnumque in se	2, 6/ 5
	principis, necesse fuit aut	auferre	secum aut abicere. Quod	2, 24/ 6
	vel volentem invitae mihi	abstulerit	, eum ego plane contendo	2, 38/ 24
	sed quantum ipsis collibuisset	auferebant	, tamquam populus in concedendo	2, 70/ 2
	principis viro eam suo	abstulisset	, civi nimirum vestro neque	2, 72/ 3
	regi liceret a fugitivo	ablata	domino reddere, sine ullo	2, 32/ 21
AUGEO	ergo saepius, dum vel	augendae	fortunae suae, vel firmandae	2, 8/ 14
	tantum stabiliendo regno, sed	augendae	praeterea dicionis spem esse	2, 62/ 4
AUGUSTINENSIS	praefecti frater, ac Pynkerus,	Augustinensium	fratrum in Anglia praeses	2, 58/ 18
AUGUSTUS	ex illis latebrarum angustiis	augustissimae	principis aulae, iucundissimo	2, 34/ 21
	Londinense, sed maius atque	augustius	, quod est in palatio	2, 81/ 12
AULA	qui tum aut in	aula	fuerunt, atque aliunde conquiri	2, 11/ 10
	egit, qui tum in	aula	principis primas obtinebat, ut	2, 17/ 2
	quae ipsis, quum transferretur	aula	principis, necesse fuit aut	2, 24/ 6
	angustiis augustissimae principis	aulae	, iucundissimo fratris contubernio	2, 34/ 21
	dilabi, in domo protectoris	aula	esse, ibi frequentia celebritasque	2, 44/ 31
	obsuro. Ipsa cum in	aula	versaretur Henrici, reginae	2, 60/ 16
AULICUS	veterum factionum, quibus inter	aulicos	laborabatur (quas, quoad eius	2, 9/ 25
AURIGA	quo fides plebi fieret,	aurigae	, atque alii ducum ministri	2, 24/ 3
AURIS	rem attinet in utramvis	aurem	dormiat: nam ubi ego	2, 37/ 29
	reginae oratione praeoccupatis regis	auribus	, initio tamen sibi magno	2, 51/ 25
	eius orationem tam adversis	auribus	animisque exceperent, conversus ad	2, 75/ 32
AUSPICOR	protinus ab Henrici morte	auspicaturus	. Quam ille non moratus	2, 6/ 17
AUSTRALIS	nominis oppido, quod obiacet	australi	freto comparata, Borialis vocatur	2, 17/ 10
AUXILIUM	conscia indigum egentemque talis	auxilii	facit: Quam ergo voluntatem	2, 32/ 14
	quam in rem neque	auxilio	admodum vestro neque consilio	2, 76/ 2
AVARITIA	ut irae magis quam	avaritiae	servitum videretur, luebatur	2, 70/ 9
AVELLO	quos ab aris ipsis	avelli	, mactarique iussit Deus, maxime	2, 30/ 16
AVERTO	malitiam eorum in ipsos	avertat	, qua in re non	2, 15/ 16
	quibus illa maxime vellet	averti	. Omnes ei uni atque	2, 16/ 21
	ad pulvinar nuntio, quum	aversum	retro principem, et captivos	2, 21/ 10
	cum cruce eum consignans	avertit	sese, ploransque a plorante	2, 42/ 11
	oculos animosque hominum	avertent	alio, quae ad inaugurationem	2, 44/ 8
AVIDUS	elato ac sublimi fuere,	avidi	gerendi principatus, neque	2, 6/ 23
	bona an mala nostra	avidius	appetierunt, in incerto est	2, 15/ 7
	cupiditatem eius moraretur,	avidumque	quam primum re ipsa	2, 25/ 14
	quum sit, cur tam	avide	conetur eum protector ad	2, 36/ 2
	amoliendum. Quod eo suasit	avidius	, quum Hastyngi principatus, quo	2, 46/ 18
AVOCO	rerum gerendarum ratio non	avocabat	) admodum dedebatur, more	2, 4/ 18
AVUNCULUS	germanum eius Marchionem cum	avunculo	Vodevilo coniurasse adversus	2, 19/ 6

	fratrem attinet, Graium atque	avunculum	Vodevilum, innocentes hercle	2, 19/ 18
BAPTISMA	asylum sic quemadmodum ad	baptisma	, confugitur, ut susceptorum	2, 32/ 10
BAPTISTA	ipsa potioem, sibi Ioannem	Baptistam	auctorem esse contemnendae	2, 67/ 21
BARVICUM	Gallia iam olim obtinuerat.	Baruico	annum ante mortem unum	2, 5/ 5
BELLICUS	ratio, praeceps. Cuius res	bellicas	quisquis recte aestimet, is	2, 4/ 11
	ac plane eiusmodi, quale	bellicosum	in purpuratis ac Martium	2, 7/ 17
	aerumnis dicam quae ex	bellicis	tumultibus, velut e fonte	2, 71/ 10
	et simul animadvertissent non	bellicas	modo virtutes, sed omnes	2, 74/ 5
BELLUM	dum pax erat, (nam	bello	necesse erat partes mutuo	2, 3/ 23
	in pace clemensque, in	bello	acer et ferox. In	2, 4/ 9
	rerum status florentissimus fuit:	bellum	neque aderat ullum, neque	2, 4/ 25
	patris mortem ultus, Henricum	bello	victum regno exuit, ac	2, 6/ 25
	naturae fas designaturus. Ceterum	bello	haud instrenuus dux est	2, 7/ 25
	vel sibi. Quis enim	bellum	sibi sumat cum femina	2, 28/ 21
	maioribus acceptam ipse rerum	belli	domique gestarum laude	2, 52/ 15
	nempe nullo adhuc pacis,	bellive	gradu insigni. Sed eum	2, 60/ 18
	tempus sceptrum vindicaret	bello	, maximi piaculi loco habebatur	2, 71/ 3
	republicam profluxerunt: quae	bella	ut semper sunt funesta	2, 71/ 11
BELLUS	publicam seditionem atque intestina	bella	vertentes, eo rem deducatis	2, 23/ 12
	forte optasset altiore. Nam	bella	fuit magis quam procera	2, 55/ 25
BELUA	detertere. Adeo exsecrabilis	belua	est superbia, et praecellendi	2, 12/ 28
BENEDICTINUS	obiisset, quod est apud	Benedictinorum	coenobium, ad occidentem solem	2, 3/ 19
BENEFICENTIA	nam adhuc vivit) pietate,	beneficentiaque	nepotis Henrici octavi	2, 3/ 16
BENEFICIUM	exigua facta comiter magnis	beneficiis	praeponderat, ac pro maioris	2, 5/ 17
	natura patruus, nomine tutor,	beneficiis	devinctus, obstrictus sacramento,	2, 6/ 3
	compatrumque vicaria voce	beneficium	impetretur, sed cuius bono	2, 32/ 11
	Nam quod argutatur asyli	beneficio	non indigere puerulum, utinam	2, 38/ 5
	Sed puer hic loci	beneficium	implorare non potest. Quid	2, 38/ 21
	paenitendo nihil profici, redimendae	beneficiis	offensae non relictum locum	2, 43/ 13
	memoria, quo deteriore: ut	beneficia	pulveri, mali si quid	2, 57/ 6
BENEVOLENTIA	aut plurium aut maiorem	benevolentiam	conciliaverit apud populum: apud	2, 5/ 16
	tributorum formae sufficerent, sed	benevolentiae	plausibile et populare nomen	2, 69/ 27
	in concedendo tributo vocabulum	benevolentiae	ad ipsius voluntatem regis	2, 70/ 3
	vel vestram in me	benevolentiam	non agnoscere, en hic	2, 80/ 7
	faceret metus, simul ut	benevolentiam	pareret insidiosa clementia, mala	2, 81/ 24
BENEVOLUS	novit animosque in se	benevolos	, eos partim coram alios	2, 14/ 15
BENIGNITAS	illo viderant, simulque humanitatem	benignitatemque	animi laudantibus, ille non	2, 47/ 15
	coniurantium captis, ipsorum	benignitatem	unius Hastyngi supplicio	2, 53/ 5
	habenda est gratia, quorum	benignitate	provisum est, ut is	2, 74/ 20
	pedibus pro consueta eius	benignitate	respiceret, procumbenti in se	2, 78/ 13
BENIGNUS	est. Quippe qui tam	benignus	ac facilis fuit, dum	2, 3/ 22
	ille vellet interim respondere	benigne	et circumspecte, omnia nec	2, 61/ 14
	in tali re perquam	benignus	, atque affabilis, tum cui	2, 78/ 5
BERNETTUM	cum Varvicensi congressus apud	Bernettum	decem ab Londino milibus	2, 66/ 3
BIDUUS	quo ille honore haud	biduum	gavisus eodem in proelio	2, 60/ 20
BIENNIUM	Richardo Eboraci Duce, qui	biennio	minor erat: Elisabetha, quae	2, 3/ 7
	perpetua. Siquidem Eduardus cum	biennium	abfuisset, regina interea in	2, 65/ 23
BIGAMIA	statim primo coniugio, indelebili	bigamiae	labe polluendam. Quid quod	2, 62/ 27
	alieno arbitrato obtruderetur. Iam	bigamiae	labes illa quam tu	2, 64/ 6
BILIS	contremiscat, quae vel ipsius	bilis	animo figurat, vel diurna	2, 50/ 11
BINUS	sibi secretorum conscii, compellato:	Bina	haec mihi haud placent	2, 45/ 12

BLANDIOR	adeo mea mihi ratio	blandietur	, ut non paratus sim	2, 27/ 13
	virii ceteris metuendi sibi	blandientis	ac supplicis: ad haec	2, 55/ 14
BLANDITIA	tibi qui nobis te	blanditiis	suis conciliet. Tamen mater	2, 64/ 17
BLANDUS	aetas ab senibus capere.	Blandus	abhiberi collusor debet, qui	2, 26/ 10
BONUS	si quid Deus inspiret	melius	. Quod si eveniat ut	2, 12/ 3
	cito perit. Quae vero	bonis	artibus acquisita est, ea	2, 12/ 6
	occupet, multi nimirum virii	boni	atque egregii videntur ante	2, 13/ 16
	praeterquam illorum qui suane	bona	an mala nostra avidius	2, 15/ 6
	delinitus humanitate ducum, ut	optima	spe plenus, hilaris, atque	2, 17/ 18
	dux, tam sceleratum propositum,	optime	princeps, sedulo te celasse	2, 19/ 21
	iuberetque ducis nomine ut	bono	esset animo, neu dubitaret	2, 20/ 5
	meus reverende pater, animo	bono	esse, ac tibi pollicetur	2, 21/ 12
	sint, numquam tamen tam	bona	fore quam fuerunt. Tum	2, 21/ 14
	rebus deiciat animum desperatione	meliorum	, sibi factam spem rem	2, 21/ 26
	reges ac pontifices tam	boni	instituerant, tam multi ratum	2, 27/ 33
	eius aliquot feminae essent,	melius	profecto sese res haberent	2, 28/ 23
	in quibus ad perniciem	bonorum	homines flagitiosissimi in dies	2, 31/ 4
	eo provolant cum tenuiorum	bonis	. Ibi aedificant, epulantur,	2, 31/ 11
	si virii prudentes adniterentur,	bona	pars huius mali facile	2, 31/ 19
	tolli posset: idque cum	bona	divi Petri gratia. Reliquum	2, 31/ 20
	illustrissimum inde ducem ipsius	bono	producere. Cuius loci privilegium	2, 31/ 25
	beneficium impetretur, sed cuius	bono	datur, ipse supplex flagitet	2, 32/ 12
	subducat se cum alienis	bonis	, quid ni regi liceret	2, 32/ 21
	iure cautum, uti obaeratorum	bona	in asylum confluentium	2, 32/ 29
	ex asylo quempiam ipsius	bono	commodoque protraxerint, etiam	2, 33/ 16
	ac splendore vivere, utriusque	bono	ac commodo, quam cum	2, 35/ 26
	donec spes aliqua affulserit	meliorum	. Nam illum quo magis	2, 37/ 9
	posse, nisi forte lex	bonorum	tantum haberi tutelam velit	2, 39/ 6
	lex salva ut pupillo	bona	sint. Quod si quid	2, 39/ 7
	maxime posset in suum	bonum	vertere. Conventum est, ut	2, 43/ 26
	numquam magis certae ac	melius	constitutae fortunae meae quam	2, 52/ 11
	restare periculi, quominus omnes	boni	sub optimo principe quietissime	2, 54/ 2
	quominus omnes boni sub	optimo	principe quietissime sint victuri	2, 54/ 2
	truditur in carcerem: direpta	bona	per iram scilicet, atque	2, 54/ 17
	cupiditate flagrantis: quanquam et	boni	quoque, et quibus vitia	2, 55/ 4
	fecisse. Haec mulier Londini	bonis	prognata parentibus, bene	2, 55/ 7
	tum corporis tum fortunae	bonis	cumulatum, animo tamen ab	2, 55/ 10
	malum, ut plurimis etiam	bono	fuerit. Nam et offensum	2, 56/ 17
	alia culpa quam quod	boni	erant, aut vel nimis	2, 58/ 1
	reiectamque calumniam praetexuit,	melius	cognoscetur, si quaedam altius	2, 60/ 2
	Henrico victo captoque, ipsa	bonis	omnibus exuta, relatis videlicet	2, 60/ 26
	externa matrimonia, praesentium	bonorum	fructum corrumpere, quorum	2, 63/ 19
	sua conscientia intellegebat nihil	boni	, tum ubi omnia sinistra	2, 68/ 33
	filiarumque inoppugnata pudicitia,	bonaque	vestra certa vobis atque	2, 69/ 19
	quicquam relictum esset. Sic	bonis	in dies abradebatur, ut	2, 69/ 24
	non ad suam cuiusque	bonam	retulisset. At ille numquam	2, 70/ 4
	Burdeti nomen exciderit, hominis	optimi	ob solum verbum quod	2, 70/ 13
	effecerat. Hoc pacto dum	bonis	vestris tendebantur insidiae,	2, 71/ 8
	et indolis ac spei	bonae	. Ceterum hac in re	2, 72/ 4
	praesertim tam prudentis, ut	melius	nemo quid sit dicendum	2, 73/ 5
	praesertim loco, quem nemo	bonus	unquam mentiturus ascendit.	2, 73/ 7

	quicquam ferat etiam cum	bono	publico dici. Eas ergo	2, 73/ 29
	quum et proceres et	bona	ex parte populus perpendissent	2, 74/ 4
	dubie in magnum aliquando	bonum	vertat. Sed interim vos	2, 76/ 29
	explicans simul et concordiae	bona	, ostendit se omnes erga	2, 81/ 25
BOREALIS	obiacet australi freto comparata,	Borealis	vocatur. Hanc eodem die	2, 17/ 11
BRACCHIUM	subducta in cubitum manica	bracchium	profert, admodum haud dubie	2, 48/ 10
	deinde caedis quaeri. Nam	bracchium	illud macilentum probe noverant	2, 48/ 13
BREVIS	quo minus ter intra	breve	spatium toties offendente equo	2, 50/ 26
	opus est: tecte insultans	brevi	fore. Sed quidvis potius	2, 51/ 7
	vel temere dictatum tam	brevi	temporis spatio potuerit describi	2, 54/ 4
	bene sperare illam iubet,	brevi	enim se de re	2, 61/ 9
	praesens adversari, nascetur hinc	brevi	nepotulus tibi qui nobis	2, 64/ 16
	rem disponente Deo, erumpente	brevi	veritate, restitui legitimos	2, 67/ 2
BREVIITAS	fecit: nam prolixior tempore	brevitas	non admittebat, protectore iam	2, 49/ 16
BRIGITTA	fortunata ac formosa. Et	Brigitta	, virtutem eius cuius nominis	2, 3/ 10
BRITANNIA	multo metuebat magis, extra	Britanniam	aliquo transmitteretur. Ergo in	2, 25/ 19
BRITANNICUS	Nam ante complures annos	Britannice	ab eodem auctore quam	2, 2/ 8
	posset. Nam praeter egregiam	Britannicarum	legum peritiam, accessit corporis	2, 45/ 25
	ea collegia nominatim, quae	Britannicis	student legibus) oratione quam	2, 81/ 22
BUKYNGAMIA	sed praecipue duos, Eduardum	Bukyngamiae	ducem, et Richardum Hastyngum	2, 15/ 25
	digressus est, Gloucestriae ac	Bukyngamiae	duces intrant: ac forte	2, 17/ 12
	Muliebrem metum, inquit dux	Bukyngamiae	, immo pervicaciam mulieris	2, 28/ 19
	aliquot, tum praecipue duci	Bukyngamiae	, aperit sese: quamquam non	2, 42/ 23
	intento. Quamobrem urgente	Bukyngamiae	duce (quem ille suppliciter	2, 49/ 18
	quae verba protector comitante	Bukyngamiae	duce ad locum in	2, 68/ 22
	post eum sermonem interposito,	Bukyngamiae	dux nobilium atque equitum	2, 69/ 2
BULLA	paene declarant emptae pontificis	bullae	. Iam eum qui imperatoris	2, 80/ 31
BURDETUS	exempla exigit, tamquam vobis	Burdeti	nomen exciderit, hominis optimi	2, 70/ 12
CADO	pars in eos fortasse	casura	, a quibus illa maxime	2, 16/ 20
	multa signa concurrere, partim	casu	, quaedam industria ad ultimum	2, 45/ 6
	tamen aliena ut perfidia	cecidisse	, quam vel culpa vel	2, 50/ 19
	ab adversa parte steterat,	cecideratque	habitu lugubri et miserabili	2, 60/ 27
	ullo viri sui crimine	cadere	in commissum potuisse, ut	2, 61/ 2
	contionatoris diligentia, longe aliter	cecidit	atque constitutum est: nam	2, 68/ 6
CADUCEATOR	propediem esset amputandum, forte	caduceator	illi obvius offertur gentilicio	2, 51/ 16
	nam id erat etiam	caduceatori	nomen) meministi quem olim	2, 52/ 1
	ratus deliniendum populum,	caduceatorem	interea cum edicto iam	2, 53/ 11
CAEDES	dissidiis cuncta turbare, quam	caedibus	omnia et sanguine permiscuerit	2, 12/ 30
	improbis hominibus, latrociniis, ac	caede	licenter impuneque grassantibus.	2, 14/ 5
	Sed Hastyngus, cui uni	caedes	imminebat, coepit recreari, quum	2, 47/ 32
	tantum rixae primum, deinde	caedis	quaeri. Nam brachium illud	2, 48/ 13
	ob innatam animo audaciam.	Caedis	huius fama repente per	2, 52/ 22
	accepit, capite plectebantur, curante	caedem	Richardo Ratclyffo equite, cuius	2, 57/ 18
CAELEBS	pono, quin mihi quoque	caelibis	adhuc non desunt aliquot	2, 64/ 11
CAERIMONIA	ac solemnibus insigniendi regis	caeremoniis	locuturos. Ipsi interim	2, 44/ 15
	res legitimis quibusdam perfici	caeremoniis	. Nam et eum qui	2, 80/ 25
CALAMITAS	Hoc nuntio exanimata regina,	calamitatem	tam insignem tantam, tam	2, 20/ 26
	effunderetur in improbos. Quae	calamitas	eo processerat ut iam	2, 69/ 25
	quid damnum dico? --	calamitati	, spoliis, atque ex tantis	2, 70/ 24
CALETUS	consilium de prodendo Gallis	Caleto	, cuius praesidii praefectus erat	2, 51/ 21
CALIGO	sunt. O densam mortalitatis	caliginem	tum demum maxime sibi	2, 52/ 12

CALLEO	vitio credulum, nec satis	callentem	delatorum calumnias. Meminisse	2, 15/ 2
CALLIDUS	istius etiam tecta et felicior, quam is qui alii, quibus exploratius est missus, ut animo eius	callide callidis callidum callide	occultata consilia in fratris consiliis praetexit tam grandibus protectoris ingenium, negant ante pertentato experiretur, an pertrahi	2, 8/ 24 2, 38/ 13 2, 43/ 3 2, 46/ 11
CALUMNIA	in fratrem, aut inimicorum nec satis callentem delatorum ut fieret, illi per patria quidem interim exempta compertum est) mera esset et olim revictam, reiectamque excussam olim et antiquatam in quod per meram	calumnia calumnias calumniam calumniae calumnia calumniam calumniam calumniam calumniam	fratrem incitasset in illum . Meminisse vos, inquit, opinor inverterant, ne nihil esset , tamquam populum tam , indignante Rivero sibi illum praetexuit, melius cognoscetur, si . Ceterum id commentum facile non impingeretur. Nam	2, 7/ 3 2, 15/ 3 2, 19/ 14 2, 34/ 17 2, 51/ 22 2, 60/ 2 2, 66/ 12 2, 71/ 1
CALUMNIOR	uterino movere litem occipiunt,	calumniantes	illum ac germanum eius	2, 19/ 5
CANCELLARIUS	collum sigillo (erat enim dux, ubi cardinalem atque	Cancellarius cancellarium	) recta contendit ad reginam cum Eboracensi archiepiscopo,	2, 21/ 16 2, 44/ 12
CANDIDUS	praesertim quum decentissimam in	candidas	eius genas rubedinem pudor	2, 54/ 32
CANDOR	Erat illa insigni cutis	candore	, totius oris egregia specie	2, 55/ 22
CAPAX	restare protectorem unum regni nullam eius sobolem regni elegantem et maximae turbae	capacem capacem capacem	, et unicum Eboraci ducis esse. Hunc locum egit ; tum convocato in curiam	2, 59/ 22 2, 67/ 17 2, 69/ 5
CAPESSO	parum fortis videar in	capessenda	republica, vel vestram in	2, 80/ 7
CAPIO	signa conspiciebantur quam ex nepotum aetatis opportunitate manum retulit, et se omnia atque atrocia denuntians, ne quid Londinum detrimenti sequebantur, ostentabant undique puerorum aetas ab senibus quoniam vires ab vetustate puerilis aetas privilegium non perfidia illius tum demum eo die, quos ante periculo, pluribusque coniurantium amisso viro, Henrico victo decem ab Londino milibus, sat scio gesturum si potissimum possessionem sese regni	capere ceperat capendum captum caperet captam capere ceperit capit captos captos captis captoque capto ceperit capere	eorum aetas poterat) mirum , quae res plerumque segnes dedit. Ergo regem retroagunt a patruo principem, retroque , excubari a civibus coeptum supellectilem, dolia quaedam . Blandus abhiberi collusor debet , non ego is sum : pulchre scilicet, quasi vero se sentire coeperunt, quum ostendimus reginae cognatos, , ipsorum benignitatem unius , ipsa bonis omnibus exuta rursus Henrico comiteque magna . Quod ego munus praedico , unde regis ore populo futurum. Sed hac de fuit in quod per oderat, adducto ex asylo asservaretur, ab isto crudeliter omnes, alium alio ablegavit eius cognatos accepisset, immani acclamatum est. Quum rex reginae cognatos, ea ipsa , tum reliquis fere Londini admovit. Tum increpitus a non referre, et circumspectare , respirare prohibitus, exspiravit. redemissem. Sed quando facta	2, 5/ 22 2, 9/ 22 2, 19/ 26 2, 20/ 20 2, 22/ 22 2, 24/ 5 2, 26/ 10 2, 30/ 3 2, 38/ 4 2, 46/ 6 2, 52/ 7 2, 53/ 5 2, 60/ 26 2, 66/ 4 2, 74/ 16 2, 81/ 18 2, 9/ 6 2, 71/ 1 2, 81/ 28 2, 8/ 18 2, 20/ 11 2, 21/ 10 2, 24/ 16 2, 48/ 5 2, 58/ 4 2, 19/ 24 2, 82/ 3 2, 7/ 11 2, 13/ 7
CAPITALIS	regnum hostem sibi vidit nominibus? Quin nullum tam accersiri Foggum, quem diu	capitalem capitale capitaliter		
CAPTIVUS	regno in arce Londinensi post tam officiosam consolationem, aversum retro principem, et salus undique ducibus, suspendium protector fuerat usus in necatis aliis, aliis adhuc	captivus captivos captivos captivos captivis captivos captivis captivis		
CAPULUS	praesente periculo, manum adblandiebatur, confidens manum a	capulo capulo		
CAPUT	vini Cretensis dolium, immerso honorem tam multis hominum	capite capitibus		

	appellatur, ipsius iussu adducti	capite	plectebantur. Sed nocte quae	2, 20/ 13
	ictum ad dentes usque	caput	fuerit divisurus, quippe quem	2, 49/ 2
	gustaturus sim quam tibi	caput	amputatum videam. Ergo ille	2, 49/ 14
	prandium composito, et ut	caput	illi praecisum esse audiret	2, 49/ 17
	recepit. Corpus amici cum	capite	Vindesoram vectum haud procul	2, 49/ 22
	ipsi vero sic lancinatum	caput	, ut sanguis ubertim in	2, 50/ 5
	eo loco in quo	caput	eius propediem esset amputandum	2, 51/ 15
	audies posterius. Hoc de	capite	plectendis eo die, quos	2, 52/ 6
	fracto ponte nomen accepit,	capite	plectebantur, curante caedem	2, 57/ 17
	gubernatore fluitantis apponeret,	caputque	illud venerandum pateretur	2, 78/ 17
CARCER	alium alio ablegavit in	carcerem	, atque inde haud multo	2, 20/ 11
	ab illa velut in	carcere	asservari: quo ex facto	2, 34/ 8
	ut ne cur in	carcerem	quidem trudi, in quem	2, 36/ 28
	confecisset. Ceterum coniectis in	carcerem	necessariis reginae, et utroque	2, 43/ 4
	haesuram etenim semper	carceris	et vinculorum memoriam. Sin	2, 43/ 11
	ei curae fore, quorum	carcer	dolori fuit. Ad haec	2, 43/ 12
	ipsa, et truditur in	carcerem	: direpta bona per iram	2, 54/ 17
	reverentia alienissimus. Is e	carcere	productos, ac respondere	2, 57/ 23
	in exsilium expulerit, e	carcere	restituto in regnum Henrico	2, 65/ 17
CARDINALIS	iste pater (aderat enim)	Cardinalis	, qui solus mihi sua	2, 26/ 31
	quotquot aderant suffragabantur.	Cardinalis	, atque episcopi reliqui, cetera	2, 27/ 29
	ergo pacto me auctore,	Cardinalis	inquit, sancti loci imminuetur	2, 28/ 9
	est quam vi experiendum.	Cardinalis	ergo e consilio in	2, 33/ 28
	mutuo in conspectum venere,	cardinalis	exponit rem atrocem videri	2, 34/ 6
	quam mater. Ad haec	Cardinalis	: Nemo, inquit, ibit infitias	2, 35/ 17
	qui comes eo venerat	cardinali	, nostin aliquid regina, cur	2, 36/ 27
	perniciem sint incubituri. Tum	cardinalis	nutu linguacem illum admonens	2, 36/ 32
	ne inimicum quidem vellem.	Cardinalis	ubi vidit sese multum	2, 40/ 7
	deliberabunda conticuit, cui quum	cardinalis	ad abeundum paratior reliquis	2, 40/ 21
	certe serum fore. Praeterea	cardinalis	animum satis exploratum habuit	2, 41/ 7
	a plorante discessit. Quem	cardinalis	, comitesque eius exceptum, recta	2, 42/ 12
	protector ac dux, ubi	cardinalem	atque cancellarium cum	2, 44/ 12
CAREO	si prorsus alterutra sit	carendum	, profecto in illis minus	2, 13/ 12
	commodius ipsis etiam commodis	caruisse	. Atque hoc affirmo sic	2, 31/ 3
	possit implorare, et malitia	careat	, propter quam illo posset	2, 37/ 17
	ut ioco sint potius	carituri	quam admittant impares, aut	2, 38/ 18
	ut asyli propediem immunitate	careat	, facultate interceptus	2, 40/ 4
CARITAS	At eam ipsam tamen	caritatem	, desideriumque eius invisus	2, 3/ 26
	est, vestra in illos	caritas	, si mutuis in vosmetipsis	2, 11/ 23
	qui unum atque unicum	caritatis	symbolum suis militibus dedit	2, 12/ 12
	laborabat, in tantam subito	caritatem	omnium, tantamque integritatis	2, 24/ 26
CARNIFICINA	haud dubie tam dirae	carnificinae	fuerat praefecturus, quam	2, 8/ 22
CARNIS	apparatu excepit, ferinamque	carnem	tam affluenter illinc transmisit	2, 5/ 14
CARUS	umquam patribus populoque	carior	: neque is ipse alia	2, 3/ 24
	alia vitae parte aequae	carus	atque ea quae illi	2, 3/ 25
	habent quicumque sunt maritis	cari	) sive etiam dux suapte	2, 7/ 6
	idem cognati mihi, affinesque	carissimi	, mea quo loco vita	2, 11/ 13
	factum, quae unicum et	carissimum	a principe fratrem distineret	2, 25/ 21
	mei secundum principem ipsum	carissimi	: Quibus omnibus si id	2, 27/ 3
	foret, non posset tamen	carus	non esse frater principis	2, 28/ 26
	Nam et quum olim	carissimus	filius tuus tunc designatus	2, 35/ 30

	inquit, meum atque Eduardi	carissimi	olim regis vestri filium	2, 41/ 20
	e terra subvehens, Advenisti,	carissime	nepos, inquit, ac domine	2, 42/ 16
	perinde sese ratus est	carum	, ac devinctum sibi illum	2, 45/ 22
	et regi in primis	caram	. Igitur iam Hastyngus Shorae	2, 48/ 19
	haud procul ab Eduardi	carissimi	sibi principis ossibus humavere	2, 49/ 23
	ob fidem in primis	carus	, artibus et insidiis malitiosorum	2, 52/ 17
	quam dicimus eo nomine	carissimam	, qui quum alias nonnullas	2, 56/ 14
	mei, cui haud paulo	cariorem	ita me spero fore	2, 63/ 11
	labes illa quam tu,	carissima	mater, severioribus verbis	2, 64/ 7
	certa forma, atque ipsa	carissimi	ducis pectoribus adhuc vestris	2, 67/ 31
	suapte sint honesti, tam	caram	habent uxorum castitatem,	2, 72/ 14
CASSES	in dispositos in itinere	casses	immitterem? Liceat certe, quod	2, 37/ 28
CASTITAS	admirationi, qui tam raram	castitatem	(cum eximia venustate	2, 61/ 27
	tam caram habent uxorum	castitatem	, honestatemque familiae, ut	2, 72/ 14
CASTRA	auctoritas maior in illis	castris	sit necesse est, in	2, 23/ 16
CASUS	necessitas armavit aut impulit	casus	, eius delicti aut veniam	2, 30/ 18
	mox reginam super amicorum	casu	solabatur, nempe excussa et	2, 36/ 33
CATESBIUS	excidat. Haec ille de	Catesbio	innuebat, quo valde familiariter	2, 45/ 18
	haec consilia commodus. Fertur	Catesbius	a protectore missus, ut	2, 46/ 10
	formidines aperuerat: veritus ergo	Catesbius	ne multi contra suam	2, 46/ 15
	Cuius rei detestabilis ambitio	Catesbium	ad ineundam exsecrandi sceleris	2, 46/ 21
CATHERINA	Comiti de Surre. Et	Catherina	, quae sortem subinde variam	2, 3/ 14
CAUSA	se haud alia de	causa	, quam ut se apud	2, 5/ 12
	senatu disceptavit. Tantum aut	causa	aut gratia valuit, quum	2, 6/ 12
	fecit. Eam igitur ob	causam	Richardum putant Clarentiae ducis	2, 9/ 2
	haud magnis saepe de	causis	. Rem enim plerumque, non	2, 12/ 8
	quaquam pares vobis irarum	causas	et amoris esse: nam	2, 12/ 11
	ne idipsum discordiae vobis	causam	praebat, quod maxime ad	2, 12/ 24
	consilio, quod depellendi periculi	causa	inibatur. Nam pacatis rebus	2, 16/ 11
	ne non tantummodo regis	causa	, cui nemo discrimen intentet	2, 16/ 15
	quos causarentur privati odii	causa	conturbasse rempublicam, violata	2, 16/ 22
	rursus repellerent. Praetexerunt	causam	, quasi duces constituerint,	2, 18/ 2
	adire duces statuit, et	causas	huius consilii conscientia	2, 18/ 12
	purgare conantem, quum ratione	causaque	deficerentur, ad vim conversi	2, 18/ 19
	principis, quem huc eadem	causa	comitantur, componi res et	2, 23/ 14
	Nec horum quicquam alia	causa	patratum, quam uti nobilibus	2, 25/ 26
	fidei. Quibus omnibus de	causis	nemo circumspicienti mihi magis	2, 26/ 29
	autem spero vel regis	causa	vel nostra, vel ipsius	2, 27/ 2
	iuventus improba non alia	causa	liberius, quam horum fiducia	2, 31/ 9
	possit, tamen haec nostra	causa	est aliquanto levior. Nam	2, 33/ 5
	Valliam, sui patriaeque commodi	causa	procul abs te victurus	2, 35/ 31
	illa, neque tamen haec	causa	simile quicquam habet cum	2, 35/ 34
	nempe excussa et cognita	causa	nihil fore discriminis, de	2, 36/ 34
	deerunt qui hac in	causa	sese libenter vobis adiungent	2, 42/ 2
	insinuat. Proponitur ei cognatorum	causa	princeps iratus et, si	2, 43/ 9
	quisquam aut quam ob	causam	, aut quo auctore metueret	2, 44/ 20
	non ad agendas modo	causas	, sed ad magnas etiam	2, 45/ 26
	imperatum est in aliena	causa	, suo dolori serviebat. Iamque	2, 49/ 8
	forte tumultum eius liberandi	causa	perditi, et prodicionis conscientia	2, 53/ 33
	in excogitanda mutandi regis	causa	versabatur, ne tam impium	2, 59/ 17
	resistantem videns audituro similem,	causam	verbis proponit, atque addit	2, 60/ 30

	qua de re exigeret	causa	, vel populo unde exsolveret	2, 69/ 23
	quoque, non aliam ob	causam	quam quod eum amari	2, 70/ 26
	in ultimum discrimen adductas,	causa	plerumque nulla aut admodum	2, 70/ 30
	praecipue fovere iustissimis de	causis	debuerat, non ideo modo	2, 72/ 21
	nostri ad vos negotii	causa	est. Quam dum exponimus	2, 72/ 29
	gignere, tum aliam ob	causam	, quam, ut ille significavit	2, 73/ 26
	audiisse se tam malam	causam	tam bene perorata. Ceterum	2, 75/ 12
	est rem cum suis	causis	exponere, tandemque immensam	2, 78/ 10
	modestia, ut suae quietis	causa	, neglecto otio publico, regnum	2, 78/ 19
	Ceterum orare vel sua	causa	, quem in se animum	2, 79/ 3
	vellent eam magnis de	causis	aggredi, nunc vero longius	2, 79/ 18
	parte regni promiscuae aguntur	causae	. Ibi quum in ea	2, 81/ 14
CAUSOR	acceptum relatuos, utpote quos	causarentur	privati odii causa conturbasse	2, 16/ 22
	geri. Sed alii morem	causabantur	, et receptam in rebus	2, 80/ 23
CAUTIO	omnia nec absque honesti	cautione	promittit. Sed ubi remotis	2, 61/ 15
CAVEO	confirmavere. Sic divino iure	cautum	, uti obaeratorum bona in	2, 32/ 28
	nihil sum publica lege	cautior	quae, si periti vera	2, 39/ 25
	mercator siquidem parum	cautus	haberi solet, qui uni	2, 41/ 31
	a Deo missa ut	caveantur	insidiae, sive ineluctabilis fati	2, 49/ 27
CECILIA	forma atque indole egregia.	Cecilia	, non perinde fortunata ac	2, 3/ 9
CEDO	prudentiam eius admirabitur, sicubi	cessit	, quam laudabit audaciam, ubi	2, 4/ 12
	est bene consulta male	cedant	: quippe rata esse nisi	2, 11/ 29
	rem haud perinde atrociter	cessuram	, ac ipsi fingeret malignus	2, 22/ 1
	contraria retulisse. Pessime etiam	cesserat	, quod Hastingus hinc in	2, 46/ 13
	male, tibi que contra bene	cessisse	. Quanto magis, inquit, istud	2, 52/ 4
	in totum eam regi	cessit	. Quanto civilior aliis, quibus	2, 55/ 19
	corporis aut animi dote	cesserint	, multis exsuperant etiam, istud	2, 63/ 26
	idemque nobis ut feliciter	cedat	faustis comprecationibus tuis	2, 64/ 15
CELEBER	ambos fama atque opibus	celebres	: sed dux natalibus illustrior	2, 15/ 26
	exceptus, procerum ac civium	celebri	pompa civitatem est invecus	2, 24/ 22
	ambo mediam per urbem	celebri	pompa faustis undique	2, 42/ 19
	temporis periit misere. Vir	celebri	apud suos loco, utpote	2, 52/ 13
	commota plebe, locis maxime	celebribus	eadem fere praeconis voce	2, 53/ 13
	At eadem adeo olim	celebris	, amicis nunc notisque omnibus	2, 57/ 8
	insignes, ambo contionum gloria	celebres	. Ceterum utriusque doctrina tam	2, 58/ 20
	civitate maxime totius regni	celebri	multum apud externos omnes	2, 72/ 22
CELEBRITAS	operantibus adornabantur in eam	celebritatem	. Proceres per omnem regni	2, 44/ 10
	aula esse, ibi frequentia	celebritasque	versari, silentium ac solitudo	2, 44/ 31
	divi Pauli templo, magna	celebritate	Senatu Londinensi prodeunte	2, 54/ 27
	coepisset, coronatus est, eaque	celebritas	magna parte illo ipso	2, 82/ 6
CELER	quippe quem sic quoque	celeri	lapsu ictum declinantem, extrema	2, 49/ 3
	adeo nec accusatos quidem	celeriter	necandos curavit, nulla alia	2, 57/ 30
CELO	optime princeps, sedulo te	celasse	; nec plura locutus manus	2, 19/ 21
	in asylo non posse,	celandi	vero spem non esse	2, 40/ 25
	se protector hanc rem	celasset	, quem conscius esset ab	2, 48/ 2
	si qui materna fraude	celato	originis vitio supplantatis veris	2, 66/ 34
CENSEO	cuius ego praesidium unicum	censeo	in vestra concordia situm	2, 11/ 21
	tum haud temere quicquam	censuit	ante tentandum, quam reliquam	2, 25/ 15
	pollentem mittendum ad matrem	censeo	, eumque cui et regis	2, 26/ 27
	invita matre nihil audendum	censebant	, neque vim adhibendam si	2, 27/ 30
	necesse fuerit, non faciendum	censeo	. Equidem spes est reginam	2, 28/ 12

	licet, vel invita matre,	censeo	eximendum potius, quam tantisper	2, 29/ 33
	metu pertulere, nos feramus,	censeo	, quatenus feret ratio, quae	2, 31/ 23
	magis audendum quam solemus	censeam	. Nam si quis eo	2, 32/ 20
	ego neutri parum incommodam	censuerim	, si ambos aliquot adhuc	2, 35/ 2
	principi: ego certe contra	censeo	, nemini esse non honorificum	2, 36/ 20
	Itaque nec infringi quidem	censent	huius loci privilegium, si	2, 37/ 18
	omnino dimissura sit praestare	censuit	sponte ut illum tradere	2, 41/ 10
	videbantur cuncta erumperent,	censet	maturandum facinus, occupandos	2, 46/ 17
	magis quam probro dignam	censebant	, reputantes protectorem illud non	2, 55/ 5
	commune: nec ideo tamen	censuit	abstinendum. Sed eum locum	2, 59/ 27
	concubina eius fieri vellet	censere	. Regi haudquaquam ante sueto	2, 61/ 25
	proxime accedit, haudquaquam	censeam	statim primo coniugio, indelebili	2, 62/ 26
	maternus affectus tuus potissimum	censet	ambiendas, unde nos malorum	2, 63/ 13
	ne responso quidem dignum	censuistis	. Quin uno saltem verbo	2, 76/ 8
	redduntur, quod ideo faciendum	censuisset	, quum sic sentiret leges	2, 81/ 19
CENSUS	praedia quaedam haud magni	census	ob nuptias ei pridem	2, 60/ 31
CERDO	non ignorat forsitan esse	cerdonem	? Tamen tantae inscitiae est	2, 81/ 2
CEREUS	ut nudis pedibus et	cereum	accensum manu gestans (qui	2, 54/ 28
CERNO	minus verum quod esset	cernerent	, aut curarent: saepeque quo	2, 10/ 20
	nunc obsessos exitus omnes	cernebat	, nec ullam puero elabendi	2, 41/ 2
	pertimuerat, derivari ad inimicam	cerneret	. Ceterum animo nonnihil anxio	2, 48/ 1
	amicis deliberat, qui facile	cernentes	in quam partem regis	2, 61/ 32
	nostrum vos aut parum	cernere	, aut parvi pendere videmini	2, 76/ 7
CERTAMEN	non possit, in quo	certamine	si cetera paria essent	2, 23/ 15
CERTO	vel quovis pignore ausim	certare	, nihil illam prorsus vel	2, 28/ 20
	partem regis animus propenderet,	certatim	approbant. Ceterum mater eius	2, 61/ 33
	aut acerbius civilibus armis	certatum	est, quam illo duce	2, 71/ 13
CERTUS	viam affectabat ad regnum,	certae	proditionis crimen obiectum est	2, 7/ 7
	hac de re nihil	certe	asserere possum, suspiciones	2, 9/ 6
	quietos impellit ad facinus,	certum	est decrevisse eum, vita	2, 9/ 23
	habere deberent, atque utinam	certe	habeant non minus momenti	2, 12/ 21
	ipsis, qui neque minus	certa	in eum fide, et	2, 14/ 19
	cognitionis ratio valuisset, paulum	certe	abfuerat quominus aliquot	2, 15/ 9
	quoniam nobiscum non fuit,	certo	non possum scire. Verum	2, 19/ 17
	adeo conspectis armis, velut	certa	atque explorata proditione salus	2, 24/ 15
	factum, sive fato, agnus	certe	consulto in lupi fidem	2, 24/ 29
	Cuius incolumitas haud mihi	certe	fulciri satis ulla victus	2, 26/ 7
	levicula sentiat, quod ego	certe	nemini visum iri puto	2, 26/ 15
	neque fide possit, ego	certe	auctor fuerim ex edicto	2, 27/ 7
	vel umbram horreat suam ?	Certe	quo ea magis filium	2, 29/ 14
	eo locum habet: Ego	certe	hunc asylosum verum ac	2, 31/ 26
	sed tamquam perterrita, mihi	certe	videtur inoffenso divo Petro	2, 32/ 32
	dixerit ibi manere velle,	certe	puer quispiam qui a	2, 33/ 3
	illius damno, huius invidia,	certe	utriusque dolore miseram tecum	2, 35/ 27
	invidiam quaeri. Haec ego	certe	non admodum inique fero	2, 36/ 10
	ipsi denique principi: ego	certe	contra censeo, nemini esse	2, 36/ 19
	metus fingis, animo in	certam	perniciem aliquo emittas puerum	2, 37/ 22
	itinere casses immitterem? Liceat	certe	, quod ad hanc rem	2, 37/ 28
	veritus violare? Atque ego	certe	confido divi Petri sanctissimi	2, 38/ 1
	non egeret, nec egeret	certe	, si per se tuta	2, 38/ 6
	lucraturus. Adversus quae pericula	certissimum	ac prope unicum est	2, 39/ 28

	vanus eius timor esset,	certe	serum fore. Praeterea cardinalis	2, 41/ 6
	patruo securus est? Meorum	certe	liberorum alter alteri praesidium	2, 41/ 28
	confidas, quem timeas, statuere	certo	non possis. Talia suggerendo	2, 43/ 21
	inquit, ausae sint, merito	certe	sunt puniendae. Ad haec	2, 48/ 24
	an iure incertum, invitum	certe	, deiecerat, unde ille plus	2, 49/ 7
	fugiendo fieri, vel multo	certe	potius si retractos ex	2, 50/ 15
	est usquam periculi, nec	certe	est aut illic etiam	2, 50/ 17
	ipse probe novit) tam	certum	fidumque mihi, quam dextram	2, 50/ 21
	neglecto somnio fidem fecere.	Certum	est quum iam in	2, 50/ 25
	Memini, inquit ille, admodumque	certe	gratulor, ab invidis intentas	2, 52/ 3
	ita vicissim numquam magis	certae	ac melius constitutae fortunae	2, 52/ 10
	apud principem auctoritatis foret.	Certum	est adeo extra invidiam	2, 56/ 24
	congruerent magis. Incommode	certe	iunguntur imparia nec umquam	2, 62/ 19
	filiis ut fratres generet?	Certe	si illa tibi alioqui	2, 62/ 23
	inspirante coniugibus, quod ego	certe	nobis contigisse confido, tamen	2, 63/ 7
	adeo incommodum. Nam ego	certe	nullius amorem populi potioem	2, 63/ 10
	incognitis copulari. Nam ipse	certe	nec ducere possum quam	2, 63/ 16
	aliquid dici, nimirum securo	certoque	probationes ab se non	2, 66/ 14
	eius Clarentiae ducem satis	certo	natos patre, ut qui	2, 67/ 24
	viri nota facies, haec	certa	forma, atque ipsa carissimi	2, 67/ 30
	ea quae sit? Corporum	certe	vestrorum securitas, uxorum	2, 69/ 18
	pudicitia, bonaque vestra	certa	vobis atque ab insidiis	2, 69/ 19
	quod vocare suum quisquam	certo	poterat, tot intentatis laqueis	2, 69/ 20
	quum sunt civilia, nec	certe	usquam gentium infestius, aut	2, 71/ 12
	facundior, sic auctor longe	certe	quam sum ego gravior	2, 73/ 2
	Porro tam religiose, ut	certum	sit, nihil eum contra	2, 73/ 6
	esse ingenii, idque ipsum	certe	sensit sapiens ille, qui	2, 74/ 17
	vehementer oramus, idque eo	certe	confidentius, quod praeter has	2, 74/ 29
	Denique patribus populoque	certum	, non passuros amplius spuriis	2, 79/ 20
	neque fas esse sentio.	Certe	quod ad me attinet	2, 79/ 31
CERVIX	reparando destinata deposita	cervice	, luctuosum insons vitae finem	2, 49/ 21
	quaquam gnarus quam prope	cervicibus	idem fatum immineret suis	2, 52/ 8
	Rex ingeminantium. Cives retro	cervices	admirabundi flectere. Sed	2, 76/ 20
CETERUS	in quo certamine si	cetera	paria essent, tamen ius	2, 23/ 15
	Cardinalis, atque episcopi reliqui,	cetera	assensi, tantum invita matre	2, 27/ 29
	quam prudentes instituerunt, et	ceteri	deinceps religioso metu pertulere	2, 31/ 22
	Standlaeus, comes Darbiae,	ceterique	earum partium nobiles, ad	2, 45/ 31
	illius unius fide nititur,	ceteri	cunctantes perfidia illius tum	2, 46/ 5
	et psallentium chorum praecederet.	Ceterum	illa vultu gressuque tam	2, 54/ 30
	educata, coniuncta est matrimonio	cetera	feliciter nisi quod nimium	2, 55/ 8
	et aspectus insolens viri	ceteris	metuendi sibi blandientis ac	2, 55/ 13
	haberet, unam hanc prae	ceteris	adamavit. Quin et haec	2, 56/ 15
	Gloucestriae ducem, quem	ceteri	alioquin omnes proceres,	2, 76/ 10
	His dictis descendit ipse,	ceteri	discedunt: pars aperte maesti	2, 77/ 1
	ad se allatam ostentat	ceteris	, uti scirent quam longe	2, 77/ 21
CHORUS	Apostolorum, magno superiorum	choro	comitatus, olim tam peculiariter	2, 28/ 2
	cruce et psallentium	chorum	praecederet. Caeterum illa vultu	2, 54/ 30
CHRISTIANUS	habere ponderis, quantum apud	Christianos	habere deberent, atque utinam	2, 12/ 21
CHRISTUS	concessit fatis, anno post	Christum	natum quadringentesimo et	2, 3/ 4
	homines sumus, quod in	Christi	verba iuravimus, qui unum	2, 12/ 12
	iuncta sacramento coniugii, si	Christi	instituta tantum haberent ponderis	2, 12/ 20

CIBUS	habeam, ut non ante	cibi	quicquam gustaturus sim quam	2, 49/ 13
CIRCUMAGO	factionis suasu impulsuque quovis	circumactum	longe profecto magis, quam	2, 15/ 5
CIRCUMSPICIO	omnibus de causis nemo interim respondere benigne et capulo non referre, et	circumspicienti	mihi magis occurrit idoneus	2, 26/ 30
		circumspecte	, omnia nec absque honesti	2, 61/ 14
		circumspectare	undique, velut repercussurus.	2, 82/ 4
CIRCUMVENIO	abfuerat quominus aliquot nostrum suum sanguinem, decrevisseque	circumventos	insidiis oppressissent; tam hercle	2, 15/ 9
		circumventis	atque sublatis fraude nobilibus	2, 19/ 7
CIRCUS	CONSCRIPTA, ANNUM videlicet Rege designato, annorum coenobium, ad occidentem solem	CIRCITER	M.D. XIII. Quam	2, 2/ 4
		circiter	tredecim: Richardo Eboraci Duce	2, 3/ 6
		circiter	mille passus Londino distans	2, 3/ 19
CITER	antrum sese abdere, cui puer (absit omen verbo) affectum nec possum quidem ipsis quae vellent libere	citra	periculum liceat in luce	2, 26/ 23
		citra	ullam eius culpam periret	2, 36/ 3
		citra	salutis dispendium, cui adeo	2, 37/ 26
		citra	ullam eius offensam proloqui	2, 77/ 29
CITUS	Ita gratia male parta etiam gentes iactari (ut efferrī posse ut non	cito	perit. Quae vero bonis	2, 12/ 5
		cito	pervolat malus rumor) fratrem	2, 26/ 20
		citius	ad me perferatur, quam	2, 45/ 17
CIVILIS	non armis hostiliter, sed ille non moratus, dum eam regi cessit. Quanto demum funestissima quum sunt gentium infestius, aut acerbius	civili	more legibus in senatu	2, 6/ 11
		civilium	praetextu dissensionum conatur	2, 6/ 17
		civilior	aliis, quibus haudquaquam aequum	2, 55/ 19
		civilia	, nec certe usquam gentium	2, 71/ 12
		civilibus	armis certatum est, quam	2, 71/ 13
CIVIS	detrimenti caperet, excubari a senatus urbis cum magno honorifice exceptus, procerum ac Thoma Coco loquar, equite viro eam suo abstulisset, facilius, si vos quoque moris esse quidquam proponi Richarde Rex ingeminantium. illud, quod nullum honestum egererent. Igitur postridie nobiles,	civibus	coeptum, quum et proceres	2, 22/ 22
		civium	numero progressi obviam quattuor	2, 24/ 21
		civium	celebri pompa civitatem est	2, 24/ 22
		civeque	vestro, sed qualem perpaucae	2, 70/ 20
		civi	nimirum vestro neque inopi	2, 72/ 3
		cives	honestissimi, civitatis huius regni	2, 74/ 25
		civibus	alterius, quam recordatoris voce	2, 75/ 19
		Cives	retro cervices admirabundi	2, 76/ 20
		civem	in ea parte videbat	2, 76/ 24
		civesque	magna frequentia adeunt	2, 77/ 6
CIVITAS	MORUM, LONDINENSIS ac civium celebri pompa vestro, sed qualem perpaucae modo quod ab hac vos quoque cives honestissimi, proditores isti in dolia	CIVITATIS	IAM TUM: VICECOMITEM	2, 2/ 2
		civitatem	est invectus, quarto die	2, 24/ 23
		civitates	habent, qui omnes apud	2, 70/ 20
		civitate	maxime totius regni celebri	2, 72/ 21
		civitatis	huius regni longe clarissimae	2, 74/ 25
CLAM	proditores isti in dolia	clam	abdiderant, ut duces atque	2, 24/ 10
CLAMO	faustis undique acclamationibus, et iamque ad ostium Proditio cervices admirabundi flectere. Sed	clamantium	vota frustraturis arcem ingressi	2, 42/ 20
		clamabatur	, simulque ad hoc intenti	2, 48/ 28
		clamantibus	adiungunt sese famuli quidam	2, 76/ 21
CLAMOR	illum regis nomine publico conglobaverant a tergo, repente silentio, iucundissimum illum orationem eius alacris excepit	clamore	salutarent, ut attoniti perstarent	2, 68/ 25
		clamor	tollitur, Richarde Rex	2, 76/ 20
		clamorem	dicit animi in designandum	2, 76/ 25
		clamor	Richarde Rex ingeminantium.	2, 80/ 16
CLANCULARIUS	horam sibi vicissim alio	clanculario	consilio constitutam necem.	2, 48/ 7
CLANDESTINUS	protinus ab Eduardi morte de rebus in altero discessu suo omnia eorum	clandestine	nuntio. Sed alii, quibus	2, 43/ 2
		clandestine	mussitent? Tace, inquit Hastyngus	2, 45/ 14
		clandestina	et nefaria consilia turbassent	2, 46/ 1
CLARENTIA	eius ipse occupavit. Georgius occultata consilia in fratris	Clarentiae	dux procerus, elegansque,	2, 7/ 1
		Clarentiae	Ducis perniciem non defuisse	2, 8/ 25

	ob causam Richardum putant	Clarentiae	ducis mortem appetiisse, quum	2, 9/ 3
	ut Eduardo, fratreque eius	Clarentiae	, totaque Eduardi sobole spurii	2, 66/ 16
	ipsum, nec fratrem eius	Clarentiae	ducem satis certo natos	2, 67/ 24
CLARUS	fertur, allocutus est: Viri	clarissimi	, idem cognati mihi, affinesque	2, 11/ 12
	ab luce ac splendore	clarissimae	fortunae suae detractum in	2, 25/ 25
	etiam potentior, quippe patruo	clarissimo	, nobisque omnibus in salutem	2, 33/ 14
	inquit, ibit infitias regina	clarissima	neminem usquam esse, qui	2, 35/ 18
	coram puero; Viri inquit	clarissimi	, neque adeo impudens ipsa	2, 41/ 15
	sed honesto magis, quam	claro	aut potente: nempe nullo	2, 60/ 18
	omnium quos sustineret terra	clarissimum	non vita modo, sed	2, 67/ 28
	nempe quum patri suo	clarissimo	duci, cuius sanguine lata	2, 73/ 10
	civitatis huius regni longe	clarissimae	statueritis nostris in hac	2, 74/ 26
CLASSIS	milites elargitum, quos in	classem	ad confirmandas illius factionis	2, 19/ 11
CLAUDO	At Vodevilus ubi accepit	clausos	undique exitus, facultatem vero	2, 18/ 4
	quum filium in asylum	clauderet	, vel malitiam a consilio	2, 27/ 10
CLEMENS	elatus. Aequus in pace	clemensque	, in bello acer et	2, 4/ 9
CLEMENTIA	extollere fortitudinem, laudare	clementiam	, et incolumitatem gratulari, quum	2, 53/ 8
	protectori, atque eius obsecrare	clementiam	ne ipsorum respuat preces	2, 74/ 10
	immensam eius implorare	clementiam	, ne regnum tam diu	2, 78/ 11
	ut benevolentiam pareret insidiosa	clementia	, mala dissensionum oratione	2, 81/ 24
CLERICUS	quotquot aderant, tum vero	clericorum	plerique nihil etiam mali	2, 33/ 18
CLERUS	verba fere qui e	clero	aderant, sive assentabantur duci	2, 32/ 27
	ille sententias confirmaret. E	clero	delecti, quibus apud plebem	2, 58/ 16
COALESCO	toto quidem adhuc mense	coalitam	, altius eorum pectoribus insedis	2, 15/ 22
	iunguntur imparia nec umquam	coalescunt	bene quae valde dissident	2, 62/ 19
COCUS	iugularent. Quin de Thoma	Coco	loquar, equite civeque vestro	2, 70/ 19
COENOBIIUM	quod est apud Benedictinorum	coenobium	, ad occidentem solem circiter	2, 3/ 19
	nuntius venit ad occidentale	coenobium	, tristia omnia atque atrocia	2, 20/ 19
	palatio suo se in	coenobium	proripit: erat enim asylum	2, 21/ 1
	haud longe ab occidentali	coenobio	habitabat, qui ministris episcopi	2, 21/ 5
	ex edicto regio e	coenobio	eximendi eius, ducendique in	2, 27/ 8
	in palatio apud Occidentale	Coenobium	, ubi ab omni parte	2, 81/ 13
COEPIO	qui annum ab regno	coepto	secundum et vicesimum	2, 3/ 3
	in morem prope silvestrem,	coepta	est efferari improbis hominibus	2, 14/ 5
	temere et se incio	coeptam	, facta eorum praesentia cum	2, 18/ 6
	ultro, atque accusare eum	coeperunt	, quod discordias inter proceres	2, 18/ 14
	caperet, excubari a civibus	coeptum	, quum et proceres iam	2, 22/ 22
	nuper potius remissius aegrotare	coepit	quam revaluit, ut ego	2, 35/ 7
	cogitare apud animum suum	coepit	palam servari filium in	2, 40/ 23
	pergeret: et quando semel	coeperat	, naviter usque insisteret. Itaque	2, 43/ 23
	futiles, spargi tamen suspicio	coepit	, ac mussitare populus, tanquam	2, 44/ 18
	demum captos se sentire	coeperunt	, quum tam damnare iam	2, 46/ 6
	cui uni caedes imminebat,	coepit	recreari, quum id malum	2, 47/ 32
	Sed uti supra narrare	coepimus	, eadem hora qua Londini	2, 57/ 14
	re quam tum tractare	coeperat	, repente velut attonitus nullo	2, 68/ 11
	quod tam audacter iam	coeptum	erat pari audacia urgendum	2, 69/ 1
	dum exponimus quaeso ut	coepistis	attendite. Non est opus	2, 72/ 30
	ab ea hora vocari	coepit	) concedunt intro, populus	2, 80/ 17
	ludicram illam electionem regnare	coepisset	, coronatus est, eaque celebritas	2, 82/ 5
COGITATIO	res etiam quantumvis dissimulata	cogitationes	hominum excitavit: siquidem	2, 44/ 30
	animo figurat, vel diurna	cogitatione	reddit dormienti? Superstitio est	2, 50/ 12

	abeset protector ab huius	cogitatione	propositi. Ceterum remisso nuntio	2, 77/ 22
COGITO	interponere, nihil adversus regem	cogitatum	, positos ab his in	2, 23/ 7
	fidet. Nam si id	cogitet	, adeo immanis quempiam animi	2, 29/ 18
	palatio adesset cum satellitio,	cogitare	apud animum suum coepit	2, 40/ 23
	hic oppresserat nihil minus	cogitantem	, quam in asylo inferendam	2, 41/ 1
	signa putet, cur non	cogitat	rata posse etiam fugiendo	2, 50/ 14
	nihil in se quemquam	cogitare	quod non gratia magis	2, 78/ 8
	regno abhorrentem sola flexere,	cogitantis	si recusaret ipse, nepotem	2, 79/ 27
COGNATIO	numquam neque audisset, neque	cogitasset	antea, quum interim nec	2, 80/ 21
	aut Dei aut principis,	cognitionis	, patriae, aut vestrae denique	2, 13/ 24
	apud regem, quam ulla	cognitionis	ratio valuisset, paulum certe	2, 15/ 8
	nec illis quidem reginae	cognatio	fraudi est, sed ipsorum	2, 28/ 24
	ut maxime nobis ipsa,	cognatioque	eius, invisae foret, non	2, 28/ 25
	cum principe? Sed quoto	cognitionis	gradu absint illi, quibus	2, 37/ 5
	vides quam nihil prodest	cognatio	, quae ne exitialiter obsit	2, 37/ 6
	nostro didicimus quam facile	cognitionis	affectum omnem exsecranda regni	2, 41/ 25
COGNATUS	etiam aluerat) regis Eduardi	cognatis	reginae sanguini et familiae	2, 9/ 26
	est: Viri clarissimi, idem	cognati	mihi, affinesque carissimi, mea	2, 11/ 12
	alteram harum factionum partem	cognatos	mihi, alteram affines esse	2, 12/ 18
	prospera sub liberis meis,	cognatis	vestris, si neque illos	2, 13/ 11
	amisso patre, iuvenem ipsis	cognatum	, in custodia et manibus	2, 14/ 18
	Vaughanum equitem, reginae	cognatum	. Graius ut erat et	2, 19/ 23
	principem, et captivos eius	cognatos	accepisset, immani tantae rei	2, 21/ 10
	nempe cui nos ipsi	cognati	sumus, cuius vere conservandi	2, 28/ 27
	rem insinuat. Proponitur ei	cognatorum	causa princeps iratus et	2, 43/ 9
	quem cum fratre una	cognatisque	eo iam iniectos videat	2, 43/ 15
	usus in captivos reginae	cognatos	, ea ipsa die in	2, 48/ 5
	ante captos ostendimus reginae	cognatos	, intellegebat? haud quaquam	2, 52/ 7
	habebatur in divitem, illi	cognatum	, affinem, necessarium, amicum,	2, 71/ 4
COGNOMENTUM	datus est Antonius Vodevilus,	cognomento	Riverus, reginae frater, vir	2, 14/ 8
COGNOSCO	habuit, quod utramque partem	cognovit	frenare se, quum vellet	2, 10/ 12
	erit. Haec oratio ob	cognitam	viri fidem magnam habuit	2, 23/ 20
	solabatur, nempe excussa et	cognita	causa nihil fore discriminis	2, 36/ 34
	humavere. Operae pretium est	cognoscere	, quae somnia mortem eius	2, 49/ 25
	sunt adhuc mihi paucisque	cognita	, quae tu quoque paulo	2, 52/ 6
	simul et aetatis flore	cognoverunt	. Et illa quidem etsi	2, 55/ 26
	ac respondere prohibitos, ne	cognita	eorum innocentia protectori	2, 57/ 29
	calumniam praetexuit, melius	cognoscetur	, si quaedam altius ab	2, 60/ 2
	enim se de re	cogniturum	: sed paulo post revocatam	2, 61/ 9
	Interea restitum est quoad	cognita	re, falsitas eius fama	2, 64/ 32
	nos quales enim sumus	cognoscitis	, huc veniremus ad vos	2, 69/ 12
	neglegens omnium ut non	cognoverit	, aut tam obliviosus ut	2, 70/ 23
	cui mirus ardor inerat	cognoscendi	quid vellent, annuit, atque	2, 78/ 6
COGO	deficerent, ex aliis exhaurire	cogebatur	quod in alios effunderet	2, 8/ 4
	existimet una hora subito	coactam	pacem, ac ne toto	2, 15/ 21
	insigniendum, si amici reginae	cogant	multitudinem, iniecturos haud	2, 16/ 13
	ut hi vicissim suas	cogerent	copias, deinde velut vim	2, 16/ 17
	confirmandas illius factionis opes	coegisset	. Ita rem quam gnari	2, 19/ 12
	conatu ad eas opprimendas	coactos	arma subito qualiacumque	2, 52/ 28
	illam legationem suam ut	coacta	manu regem in exsilium	2, 65/ 14
	veluti obtorto collo servire	coactis	; non minore Markami gloria	2, 70/ 15

	vertere in parietem vultus	coacti	sunt, dum animi dolorem	2, 77/ 4
COITUS	omnem sobolem illegitimo esse	coitu	natam: ita nec illum	2, 59/ 20
COLLEGIUM	genus hominum, (sed ea	collegia	nominatim, quae Britannicis	2, 81/ 21
COLLIBET	dedisset, sed quantum ipsis	collibuisset	auferebant, tamquam populus in	2, 70/ 2
COLLIGO	tot praesentia procerum regina	colligeret	non ex unius esse	2, 33/ 31
	duce, et consciis quibusdam	colligens	, negavit moris esse quidquam	2, 75/ 18
COLLOCO	in ipsis urbis visceribus	collocatum	. Ausim profecto confirmare,	2, 30/ 27
	multisque aliis nobilibus	collocaverant	de ordine, ritu ac	2, 44/ 14
	quum in ea sede	collocasset	se, quae regium tribunal	2, 81/ 14
COLLOQUIUM	Hastynus hinc in familiari	colloquio	iactantia suae fiduciae aliorum	2, 46/ 13
	qui eius expetant exspectentque	colloquium	. Sed is primo dubitat	2, 77/ 9
	habito paulisper cum suis	colloquio	, rursus ostendit rem eiusmodi	2, 79/ 11
COLLOQUOR	ab eo memini, qui	colloquentes	audiverat, iam tum patri	2, 9/ 19
	sacerdote qui forte occurrerat	colloquentem	, quasi per iocum interpellans	2, 51/ 5
	praeterito iam atque evitato	colloquendi	. Ecquid Hastynge, inquit (nam	2, 51/ 28
COLLUM	stipatus suis, appenso ad	collum	sigillo (erat enim Cancellarius	2, 21/ 16
	libidini principis, veluti obtorto	collo	servire coactis; non minore	2, 70/ 15
COLLUSOR	senibus capere. Blandus abhiberi	collusor	debet, qui neque annos	2, 26/ 10
	maxime quum princeps egeat	collusoris	, quod ego superos omnes	2, 38/ 12
	omnes obtestor utrique, ut	collusor	obtingat felicior, quam is	2, 38/ 13
COLLUVIES	quam tetra atque horrenda	colluvies	in asylum, velut in	2, 30/ 24
COLOR	in hoc haerebatur, quinam	color	rei tam sceleratae praetexi	2, 58/ 11
COMES	domino Havvardo, et postea	Comiti	de Surre. Et Catherina	2, 3/ 14
	mittunt qui nullo tumultu	comites	suos admoneant, uti parent	2, 17/ 24
	seorsim fuisse quibusdam e	comitibus	ilicet ut invitae per	2, 34/ 3
	quidam ex nobilibus, qui	comes	eo venerat cardinali, nostin	2, 36/ 26
	plorante discessit. Quem cardinalis,	comitesque	eius exceptum, recta in	2, 42/ 12
	cum Eboracensi archiepiscopo,	comiteque	Darbiae atque Eliensi praesule	2, 44/ 13
	quam diffiderent; ceterum Darbiae	comes	, qui in multarum rerum	2, 45/ 10
	fuisset Hastynus, Standlaeus,	comes	Darbiae, ceterique earum partium	2, 45/ 31
	Mideltonus quidam in Darbiae	comitem	securim libravit, sic ut	2, 49/ 1
	totum cruore perfuderit. Inter	comitem	et percussorem hunc lis	2, 49/ 5
	inimicitia vetus intercesserat. Nam	comes	eum de possessione, vine	2, 49/ 6
	ante lucem, ille itineris	comes	sit futurus, plus adhuc	2, 50/ 8
	Henrico deposito, potitus regni,	comitem	Varvici, virum opibus simul	2, 60/ 6
	legato in id Varvice	comite	, viro totius regni tui	2, 62/ 30
	genio obsequi. Nec Varvici	comitem	quem vel utcumque animatum	2, 63/ 29
	paulo prius uxorem. Sed	comes	Varvicensis reversus adeo aegre	2, 65/ 13
	milibus, capto rursus Henrico	comiteque	magna utriusque partis strage	2, 66/ 4
	deerant ex ipsis ducis	comitibus	, qui quum premere maestitiam	2, 77/ 3
COMISSATIO	decessisset. Cuius rei spem	comissatio	regis frequens, atque	2, 9/ 1
COMITAS	omne tempus imperii tanta	comitate	fuit in quoslibet, ut	2, 5/ 6
	paulo remissioris, populo ob	comitatem	gratiosus, regi ob fidem	2, 52/ 17
	festivo, ac moribus tanta	comitate	conditis fuit, ut magis	2, 56/ 3
COMITOR	quem res exigua facta	comiter	magnis beneficiis praeponderat, ac	2, 5/ 17
	praesidio supersedentes, regem	comitatu	modico Londinum deducerent.	2, 17/ 8
	Hoc nuntio excitatus ipsorum	comitatus	praesto aderat, quum Vodevili	2, 17/ 25
	scindente se in partes	comitatu	, per medios ordines perrexerunt	2, 18/ 24
	quem huc eadem causa	comitantur	, componi res et redintegrari	2, 23/ 14
	imminens adventus regis, quem	comitatu	magnifico duces admodum	2, 23/ 26
	magno superiorum choro	comitatus	, olim tam peculiariter Deo	2, 28/ 2

	coniungeret. Ad haec Herfordiae plurimum pollebat, in Lancastrensi venit, officii simulatione Inter quae verba protector atque equitum non exiguo Sequente die magno cum	comitatum comitatu comitaturus comitante comitatu comitatu	, quem dux velut haereditarium sibi destinabatur. Cuius rei ad arcem: re autem Bukyngamiae duce ad locum stipatus (plurium fortasse quam venit in forum, non	2, 44/ 3 2, 46/ 20 2, 51/ 3 2, 68/ 22 2, 69/ 3 2, 81/ 11
COMMEMORATIO COMMEMORO COMMENDO	Igitur iam Hastyngus Shorae suis militibus dedit, contionatoribus ut nihil illum magis suam quisque factionem studet	commemorazione commemoranda commendaret commendare	perculsus (nam eam deamare praetereo. Quamquam haud scio multitudini, eam tamen progressio principi, fiat nimirum uti	2, 48/ 21 2, 12/ 13 2, 5/ 7 2, 11/ 30
COMMUNISCOR	regnum sibi subicerent. Cuius per insidias obruncarent. Hoc Protector eodem etiam quivis facile persensit elaborati ergo et denunciata falsitate antiquatam calumniam. Ceterum id	commenti commentum commento commenti commenti commentum	quo fides plebi fieret tametsi prudentibus rem ratus deliniendum populum, perspicuam vanitatem: nempe matrimonii, Elisabetham Graiam quamlibet frigidum illi placuit	2, 24/ 3 2, 24/ 11 2, 53/ 10 2, 54/ 7 2, 65/ 5 2, 66/ 12
COMMITTO	arbitror principis curationem parenti prorepunt, furantur, occident, et naviculae sortem semel universam in illo utrumque vestrae sui crimine cadere in hominem ipsorum fidei religionique	committi commissio committit committo commissum commissum	, modo inducat animum ibi facinore revertuntur, tanquam . Tamen hunc vobis in fidei: ab iisdem utrumque potuisse, ut modo detur prava legum interpretatione	2, 29/ 7 2, 31/ 16 2, 41/ 32 2, 41/ 33 2, 61/ 2 2, 70/ 18
COMMODO COMMODUS	quoque seorsum ipsis egregie sumere aut ponere suasit ratio fuit, comparati cum tollere, quem fortassis e superesset paulatim quos posset confirmare, quisquis asylo confirmare, quisquis asylo fore commodius ipsis etiam perpetianda sint, multo fore asylo quempiam ipsius bono gratam facturam, quibus maxime vivere, utriusque bono ac in Valliam, sui patriaeque eant, quod te obstinate invidiam principi, ex utriusque neutri ad haec consilia spe sollicitant, sperantes fieri rei mandarentur. Nam ea suo quam reipublicae fecerit quanto plus curarum quam parte videbat, factum tamen illi decus et regno	commodabitur commodum commodis commodo commodum commoda commodis commodius commodoque commodum commodo commodi commodis commodo commodus commode commodissima commodo commodi commode commodum	, quorum ille officii imperium . In vultu modestia, in , neque cuiusquam morte abstinuit magis ducebat suo vivum in suam sententiam perductis compararit cum incommodis, eum caruisse. Atque hoc affirmit ipsis etiam commodis caruisse protraxerint, etiam si vim sit iucunde simul vivere , quam cum illius damno causa procul abs te tuorum refragante fortasse facturi esse ut coniunctim habitent . Fertur Catesbius a protectore posse, ut ille sententias incipiendi negotii visa est . Sed eam rem dubio secum ferat imperium, praesertim pro se invertens, indicto proveniret, tamen quum incertum debeant, quam mea, qui . Haec ubi rex locutus praesente periculo, manum capulo sed multo maxime tumultuantes : neque tamen satis video plebe, locis maxime celebribus postrema quam priora confecisset . Fuerat enim tum reus	2, 74/ 32 2, 8/ 10 2, 8/ 16 2, 8/ 21 2, 10/ 4 2, 31/ 1 2, 31/ 3 2, 31/ 3 2, 33/ 16 2, 34/ 25 2, 35/ 26 2, 35/ 31 2, 37/ 20 2, 38/ 11 2, 46/ 10 2, 58/ 15 2, 59/ 13 2, 74/ 12 2, 74/ 14 2, 76/ 24 2, 78/ 2 2, 12/ 15 2, 13/ 25 2, 19/ 24 2, 23/ 21 2, 36/ 12 2, 53/ 12 2, 43/ 3 2, 51/ 19
COMMUNICO	protectoris ingenium, negant ante dolorem ac metum suum	commovere commoveat commotus commovendum commoveri commota communicata communicaverat		

	rebus plenius excussis, et	communicatis	consiliis in diversa discedendi	2, 58/ 9
	Shao constat usque adeo	communicatum	consilium, ut ei primae	2, 59/ 12
COMMUNIS	fuerit. Quibus si quis	communis	hominum sors attulerit, Anglia	2, 13/ 13
	rem quam gnari erant	communi	consilio decretam, regisque	2, 19/ 13
	rebus publice, et amicorum	communiter	, et privatim suis recte	2, 34/ 23
	in hoc asylo delitescendum,	communi	omnium sententia iudicatum est	2, 35/ 24
	dum nos in altero	communem	rem simpliciter et aperte	2, 45/ 13
	utpote ei cum Eduardo	commune	: nec ideo tamen censuit	2, 59/ 25
COMPARO	inimicique aequa ratio fuit,	comparati	cum commodis, neque cuiusquam	2, 8/ 15
	quod obiacet australi freto	comparata	, Borialis vocatur. Hanc eodem	2, 17/ 10
	quisquis asylo commoda	compararit	cum incommodis, eum	2, 31/ 1
COMPATER	confugitur, ut susceptorum	compatrumque	vicaria voce beneficium impetretur	2, 32/ 11
COMPELLO	ac nuntios exploratae fidei	compellans	, admonet rem neutiquam	2, 14/ 16
	mutuo sibi secretorum conscii,	compellato	: Bina haec mihi haud	2, 45/ 12
COMPELLO	illic favorabilis aliqua necessitudo	compulit	: contra quanta illic affluit	2, 30/ 21
COMPENDIUM	palatium dirimebat, uti viae	compendium	fieret: nec deerant (ut	2, 21/ 21
COMPERIO	iam olim fideli relatione	comperi	, Mistelbrocum quendam protinus	2, 9/ 9
	quam raros in asylo	comperiat	, quos illic favorabilis aliqua	2, 30/ 20
	exploratum habuit, nec minus	compertam	nobilium aliquorum qui simul	2, 41/ 7
	Quae tametsi (prout postea	compertum	est) mera esset calumnia	2, 51/ 22
	volebant modo primum repente	comperisse	, eius rei poenam	2, 54/ 9
	conspiceretur. Reliquae haud sat	compertum	habeo quae fuerint. Laetissimam	2, 56/ 11
	concubitum eius fuisse passuram.	Comperta	ergo et denuntiata falsitate	2, 65/ 5
	quo pacto gereretur minus	compertum	foret, ex aliorum cupiditate	2, 78/ 29
COMPETO	Idque adeo merito quum	competit	nemini, praeterquam ei cuius	2, 32/ 13
COMPECTO	omnibus vos amore mutuo	compectamini	: quod ego vos profecto	2, 13/ 23
COMPECTOR	de terra levatos amabiliter	complexus	est, nihil etiam mali	2, 19/ 3
COMPLEO	ira, metu, ac maerore	compleri	, conglobari alii alibi in	2, 22/ 17
	irrupentes, armis totum locum	complevere	, protector ilico manu in	2, 48/ 29
COMPLEXUS	oderat: nec eorum abstinens	complexibus	quos destinabat occidere. Crudelis	2, 8/ 12
COMPLICO	solam, tristem, atque attonitam,	complicatis	digitis suam suorumque fortunam	2, 21/ 24
COMPLORO	digitis suam suorumque fortunam	complorantem	. Solatur eam episcopus, hortatur	2, 21/ 25
COMPLURES	editum est. Nam ante	complures	annos Britannice ab eodem	2, 2/ 8
COMPONO	prudentiam pervenerint, qua vos	compositis	rebus vestris reponant in	2, 11/ 20
	ipsos ad hunc modum	compositis	, quum illos intellexissent tanta	2, 16/ 4
	iudicabitis vestro arbitrato, aut	componetis	, tantum ne quid re	2, 23/ 11
	huc eadem causa comitantur,	componi	res et redintegrari non	2, 23/ 14
	vultuque in observantiam principis	composito	, Glocestriae dux e summa	2, 24/ 25
	fraudi est, sed ipsorum	compositus	ad seditionem animus. Ceterum	2, 28/ 24
	iussit ad mortem se	componeret	, ac si quid cum	2, 49/ 11
	protectore iam ad prandium	composito	, et ut caput illi	2, 49/ 17
	describi, et tam ambitiose	compositum	, tam polite membrana descriptum	2, 54/ 5
	illa vultu gressuque tam	composito	incedebat, et quamquam neglecto	2, 54/ 30
	aperte resistere: verum sic	composito	et temperato sermone, ut	2, 61/ 16
	dubitaret rem omnem de	composito	geri. Sed alii morem	2, 80/ 23
COMPORTO	scilicet, atque ad protectorem	comportata	, velut in mulctam maleficii	2, 54/ 18
COMPRECATIO	ut feliciter cedat faustis	comprecationibus	tuis adnitere, quae si	2, 64/ 15
COMPREHENDO	deficerentur, ad vim conversi	comprehendunt	, atque asservandum adhibitibus	2, 18/ 19
	tum alios amicos eius	comprehensos	atque ablegatos incertum quo	2, 20/ 22
	Iamque reliqui proceres episcopique	comprehendebantur	, et ne mutuo consultarent	2, 49/ 9
	quos Hamptoniae ac Stratfordiae	comprehensos	diximus ad oppidulum, quod	2, 57/ 16

COMPREMO	multo maxime tumultuantes animos sed plurimum divina providentia	compressit	imminens adventus regis, quem	2, 23/ 21
COMPROBO	verum istud, ut eventu	compressisset	. Tum dux, habito paulisper	2, 79/ 11
CONCEDO	secundum et vicesimum numeraret, vos dederitis: neque vos potuit obtinere, perempta lite auferebant, tamquam populus in ea hora vocari coepit)	comprobes	: atque ita discessit. Ad	2, 50/ 22
CONCIDO	serum esse hunc conatum, Mutatam rerum summam, eversa	concessit	fatis, anno post Christum	2, 3/ 3
CONCILIO	amicitiam receptis, in quam inter purpuratos ab rege plurium aut maiorem benevolentiam non minus momenti ad principis maiestatem dedecorat, parum ei laudis gratiaeque nobis te blanditiis suis quam maxime potuit populari proposita re, et tractata	concedere	, si intestinas inter vos	2, 11/ 26
CONCINNUS	tantum animo scelus sustinuit	concederet	. His illius postulatis protector	2, 44/ 5
CONCIPIO	si tam vanos metus ne muliebris iste frustra nepotes animum quam ipsa quae in sobolem sancte vestra non exiguam spem sunt acris apud populum	concedendo	tributo vocabulum benevolentiae	2, 70/ 3
CONCITO	conscientia stimulati parricidae purpuratos ab rege conciliata	concedunt	intro, populus discedit domum	2, 80/ 17
CONCORDIA	rebus vestris reponant in unicum censeo in vestra praebeat, quod maxime ad vita destituat, neque vos in pacem rursus ac male sartam paulo ante rebus, proceribus reductis in republicam, violata per iniuriam oratione explicans simul et periculosius, quam ambos uni	concidens	animo manum retulit, et	2, 19/ 25
CONCREDO	honore dignatus ut principis tamen se, quam ut non aliter quam sileri	concidisse	omnia: proinde occupandum ipsi	2, 20/ 23
CONCUBINA	data fide et firmata nuptias. Alioqui numquam qui vago vel adulterino	conciliandam	obvius omnibus atque expositus	2, 4/ 6
CONCUBIUS	Sic ubi multa signa	conciliata	concordia. Regi ipsi omnes	2, 4/ 28
CONCUMBO	domo sic constabilivit, ut optandam filio huic meo haud ita longe supra ac moribus tanta comitate	conciliaverit	apud populum: apud quem	2, 5/ 16
CONCURRO	habuit, ex hoc tempore omnium in se offensas	conciliandos	animos, quam ipsa sanguinis	2, 12/ 22
CONCUTIO		conciliat	infamiam proceribus, invidiam	2, 38/ 10
CONDICIO		conciliaverit	, apud multos corporis eius	2, 55/ 2
CONDO		conciliat	. Tamen mater ubi regis	2, 64/ 17
CONDONO		conciliat	. Postremo, ne cuiquam invisum	2, 81/ 23
		concinne	, labefactatos animos plebis ab	2, 59/ 15
		concupere	. Richardus ergo Eboraci dux	2, 6/ 9
		concupiat	animo, ut filio periculum	2, 29/ 16
		conceptus	timor in mentem tibi	2, 37/ 14
		conceptisset	, denique si non vanus	2, 41/ 6
		conceptam	derivetur, qua plerumque	2, 66/ 32
		conceptimus	, tamen etiam vehementer oramus	2, 74/ 28
		concitaretur	invidia. Adeo ei odio	2, 26/ 1
		concitarent	: quorum nunc spe merito	2, 53/ 34
		concordia	. Regi ipsi omnes non	2, 4/ 28
		concordiam	. Teneram eorum aetatem	2, 11/ 20
		concordia	situm: siquidem haud satis	2, 11/ 22
		concordiam	incitare deberet. Equidem nescio	2, 12/ 24
		concordia	: quarum si prorsus alterutra	2, 13/ 11
		concordiam	redeat. Vos igitur ratione	2, 13/ 18
		concordiam	, quam tametsi simulate inierint	2, 15/ 17
		concordiam	, animisque omnium intentis ad	2, 16/ 11
		concordia	, cuius maritus ipsius moriens	2, 16/ 23
		concordiae	bona, ostendit se omnes	2, 81/ 25
		concredere	, mercator siquidem parum cautus	2, 41/ 30
		concubinam	attingeret, in totum eam	2, 55/ 18
		concubina	eius fieri vellet censere	2, 61/ 25
		concubia	nocte solet, obticentis, vultuque	2, 75/ 29
		concubitu	. Igitur seu non ausis	2, 64/ 29
		concubitum	eius fuisse passuram. Comperta	2, 65/ 4
		concubitu	nati, parentum crimen pravitate	2, 66/ 33
		concurrere	, partim casu, quaedam industria	2, 45/ 6
		concuti	nisi domestico dissidio et	2, 66/ 8
		condicionem	esse quam affers, uti	2, 34/ 32
		condicionem	virginis quam huius humilitas	2, 62/ 15
		conditis	fuit, ut magis propter	2, 56/ 3
		condonetis	, et remissis offensis omnibus	2, 13/ 22
		condonare	publice, cuius rei ut	2, 81/ 27

CONFERO	quoad sermonis elegantiam non proxima noctis vultu verbisque prandium, velut symbolum tuum ipso in loco sermonem eam rem alia aliis hunc virum ita divinitus	conferenda	sit. Hoc opus nunc	2, 2/ 7
		conferens	, tam magnam paucarum horarum	2, 18/ 7
		conferes	. Utinam, inquit ille, maius	2, 47/ 9
		contulerimus	? Memini, inquit ille,	2, 52/ 2
		conferentibus	, huc denique summa recidit	2, 59/ 18
		collatas	esse, ut solus ad	2, 74/ 7
CONFESSIO	locus ille offerebat sacerdoti obsecrabat) vix temere facta	confessionem	criminum qualemcumque fecit:	2, 49/ 15
		confessione	, producitur in mediam planitiem	2, 49/ 20
CONFESTIM	consilium eius efferri contingeret,	confestim	fore, ut inter dissidentes	2, 10/ 7
CONFICIO	ad reliquum inceptum suum sua prudentia videtur rem communicata postrema quam priora dentibus: Hastyngum repente	conficiendum	fecit. Nam quorum in	2, 14/ 14
		confecturus	, modo ne laborem recuset	2, 27/ 1
		confecisset	. Ceterum coniectis in carcerem	2, 43/ 4
		confectum	, ipsi vero sic lancinatum	2, 50/ 4
CONFIDO	ego vos profecto facturos multum sibi putet ei queat. At istud qui violare? Atque ego certe habitus esse, ut cui ego certe nobis contigisse oramus, idque eo certe tamen, aut quibus adblandiebatur,	confido	, si vos oratio ulla	2, 13/ 24
		confidendum	, qui ex inimico veteri	2, 15/ 20
		confidam	, inquit? Num innocentiae	2, 37/ 1
		confido	divi Petri sanctissimi huius	2, 38/ 1
		confidas	, quem timeas, statuere certo	2, 43/ 20
		confido	, tamen hoc meum coniugium	2, 63/ 7
		confidentius	, quod praeter has nostras	2, 74/ 29
		confidens	manum a capulo non	2, 82/ 3
CONFIRMO	quum plerosque principes diu quos in classem ad Addit quo magis eam collocatum. Ausim profecto sive ita vere sentiebant, posse, ut ille sententias Haec ubi vetustis aliquot	confirmata	potentia vertat in superbiam	2, 5/ 8
		confirmandas	illius factionis opes coegisset	2, 19/ 11
		confirmaret	auctorem esse spei suae	2, 22/ 2
		confirmare	, quisquis asylo commoda	2, 30/ 27
		confirmavere	. Sic divino iure cautum	2, 32/ 28
		confirmaret	. E clero delecti, quibus	2, 58/ 16
		confirmasset	exemplis, protinus in laudes	2, 67/ 5
CONFLICTO	accessit, cum qua diu	conflictatus	, adeo nuper potius remissius	2, 35/ 6
CONFLICTUS	recidere. Opinor quod priore	conflictu	fatigata natura minus recentes	2, 35/ 11
CONFLO	queratur, consequi tamen et consecuta est malorum pestem cognita eorum innocentia protectori velut in pestilentissimam sentinam obaeratorum bona in asylo	conflari	apud exterarum omnes gentes	2, 34/ 14
		conflavit	. Cuius fidem nisi secutus	2, 45/ 30
		conflaret	invidiam, indemnatos, inauditos,	2, 57/ 29
CONFLUO	velut in pestilentissimam sentinam	confluxerit	: idque potissimum in duo	2, 30/ 25
		confluentium	dispartiantur creditoribus, relicta	2, 32/ 29
CONFODIO	adacto sub costas pugione	confossum	ac trucidatum, idque nec	2, 8/ 19
CONFUGIO	esse ad quem utrique sic quemadmodum ad baptismum, marito meo, gravida huc	confugiant	, ubi dubiis aut afflictiis	2, 30/ 11
		confugitur	, ut susceptorum compatrumque	2, 32/ 11
		confugi	, hic regem peperit, hinc	2, 39/ 15
CONFUNDO	somno sensibus, imminet fata	confusis	imaginibus adumbrans, futuros	2, 49/ 28
CONGERO	quam vincata atque impedita	congesturos	in dolia, simplici tamen	2, 24/ 14
CONGLOBO	metu, ac maerore compleri, Nashefeldi, huius consilii participis,	conglobari	alii alibi in armis	2, 22/ 17
		conglobaverant	a tergo, repente clamor	2, 76/ 16
CONGLUTINO	externum sibi regem affinitate	conglutinet	. Inde non praesidium tantum	2, 62/ 3
CONGREDIOR	recentes vires ad secundos pari manu cum Varvicensi	congressus	affert neque diffido tamen	2, 35/ 12
		congressus	apud Bernettum decem ab	2, 66/ 3
CONGREGO	discrimen intentet, invadendi: sin	congregetur	, discordia. Atque hoc pacto	2, 16/ 16
CONGRUO	tibi multis praeterea modis	congruerent	magis. Incommode certe	2, 62/ 18
CONICIO	suspiciones dumtaxat hominum, domum cum familia sua post reliquos consanguineos meos	coniecturasque	secutus, quibus vestigiis ut	2, 9/ 7
		conicit	. Missus est eadem nocte	2, 21/ 3
		conicere	: qui utinam hic mecum	2, 36/ 24

	qui immerentes in vincula	coniecerunt	, iidem ad innocentium perniciem	2, 36/ 30
	quam priora confecisset. Ceterum	coniectis	in carcerem necessariis reginae	2, 43/ 4
	vultu se in sellam	coniciens	, ubi paululum tristi silentio	2, 47/ 20
CONIECTO	rem suspiciorem reddidit, facile	coniectantibus	eos qui tale facinus	2, 24/ 12
CONIUGIUM	quae necessitudo iuncta sacramento	coniugii	, si Christi instituta tantum	2, 12/ 20
	quaedam altius ab Eduardi	coniugio	facta repetamus. Eduardus	2, 60/ 3
	esse. Nam istud, inquit,	coniugium	haudquaquam sane regium, fuerit	2, 62/ 9
	haudquaquam censeam statim primo	coniugio	, indelebili bigamiae labe	2, 62/ 27
	confido, tamen hoc meum	coniugium	si quis vel crassius	2, 63/ 7
	me spero fore, si	coniugium	mearum non videar aspernari	2, 63/ 12
	adhuc sim, a cuius	coniugio	requiratur tutoris auctoritas, quin	2, 63/ 33
	non infecundas fore. Quamobrem	coniugium	hoc quod ipse mihi	2, 64/ 13
	regi fore, modo fidem	coniugii	sibi a rege datam	2, 64/ 34
	iudicio interrogaretur, fatetur nullo	coniugii	promisso regem obstrictum.	2, 65/ 2
	necis, dum illicita regum	coniugia	redarguat, nec tum admodum	2, 67/ 22
CONIUNCTIM	utriusque commodo esse ut	coniunctim	habitent, maxime quum princeps	2, 38/ 11
CONIUNCTIO	subeat, quanam animorum	coniunctione	affectedos vos relinquam. Enimvero	2, 11/ 15
CONIUNGO	cum illius filia matrimonio	coniungeret	. Ad haec Herfordiae comitatum	2, 44/ 3
	parentibus, bene pudiceque educata,	coniuncta	est matrimonio cetera feliciter	2, 55/ 8
	vixit, quod prius viro	coniuncta	foret quam virum amare	2, 55/ 11
	constantiam tanta cum modestia	coniunctam	mirabatur, orationis gratiam	2, 61/ 6
	castitatem (cum eximia venustate	coniunctam	) maximarum opum loco ponens	2, 61/ 27
	forisque parta virtute gloria	coniunxerit	. Qui tametsi tantum onus	2, 74/ 23
CONIUNX	ducentibus fatis Henrici septimi	coniunx	fuit, et octavi mater	2, 3/ 8
	sanguinis vinculo aut affinitatis	coniungi	: quae necessitudo iuncta	2, 12/ 19
	e medio Petri templo	coniugem	iniecta manu protracturus. Alioqui	2, 33/ 1
	Sed eam ubi rescivit	coniunx	, rem habuisse cum rege	2, 55/ 16
	fidemque mutuum inspirante	coniugibus	, quod ego certe nobis	2, 63/ 6
	ut postulet in delegenda	coniuge	eius me potius oculis	2, 63/ 32
	vera eius et indubitata	coniuge	etenim contracto cum ea	2, 67/ 13
CONIURO	cum avunculo Vodevilo	coniurasse	adversus suum sanguinem,	2, 19/ 7
	propulsato periculo, pluribusque	coniurantium	captis, ipsorum benignitatem unius	2, 53/ 4
CONOR	civilium praetextu dissensionum	conatur	praestitutum regnandi tempus	2, 6/ 18
	orationem, ac sese purgare	conantem	, quum ratione causaque	2, 18/ 18
	admonente serum esse hunc	conatum	, concidens animo manum retulit	2, 19/ 25
	sententia, ipse tamen sedulo	conabor	, ut facile omnes intelligant	2, 28/ 16
	sit, cur tam avide	conetur	eum protector ad se	2, 36/ 2
	prandium deprehendissent, in ipso	conatu	ad eas opprimendas coactos	2, 52/ 27
	eam flagitiosi mulcta consilii	conatu	punitum, ne quem forte	2, 53/ 32
	quod improbos quorundam	conatus	, qui eam perturbassent antea	2, 79/ 9
CONQUEROR	laesos ab illis esse	conqueruntur	. Ceterum eam litem vos	2, 23/ 10
CONQUIRO	aula fuerunt, atque aliunde	conquiri	poterant. Hos ubi Rex	2, 11/ 10
CONSANGUINEUS	fecerit, cui cum regis	consanguineis	acre odium intercessit (ut	2, 7/ 4
	in discrimen post reliquos	consanguineos	meos conicere: qui utinam	2, 36/ 23
CONSCENDO	custodibus relinquunt. Mox	conscensis	equis Stratfordiam contendunt, ac	2, 18/ 20
CONSCIENTIA	et causas huius consilii	conscientia	innocentiae suae fretus sciscitari	2, 18/ 12
	confidam, inquit? Num innocentiae	conscientia	? quasi vero illi nocentes	2, 37/ 2
	oportuerit apud se, cuius	conscientia	protector fuerat usus in	2, 48/ 4
	aper invaserit, tanquam sceleris	conscientia	fugitivos? Quare aut nihil	2, 50/ 16
	causa perditum, et prodicionis	conscientia	stimulati parricidae concitarent:	2, 53/ 34
	spectanda, sive facti sui	conscientia	contenta, seu bene de	2, 56/ 23

	modo infamiam, modo culpae	conscientiam	praetendens, orabat uti frustra	2, 61/ 19
	quamquam satis e sua	conscientia	intellegebat nihil boni, tum	2, 68/ 32
	animi in eos sui	conscientia	persuasum, nihil in se	2, 78/ 8
CONSCIUS	rex, sive consiliorum eius	consciis	fuerit, sive aliquo signo	2, 9/ 16
	esset nullius culpae sibi	consciis	erat) adire duces statuit	2, 18/ 11
	quem nesciebatur huius facti	conscium	esse) suam fidem, quam	2, 23/ 5
	ei cuius mens facinoris	conscia	indigum egentemque talis auxilii	2, 32/ 14
	erant mutuo sibi secretorum	conscii	, compellato: Bina haec mihi	2, 45/ 12
	secum quis tanti flagitii	consciis	esset: cuius sibi quisque	2, 47/ 25
	hanc rem celasset, quem	consciis	esset ab opprimenda regina	2, 48/ 2
	Tum vero merito praeter	conscios	cuncti expavescere, reputantes	2, 48/ 12
	Pynkerum negant initio propositi	conscium	, sed, re peracta, vulgato	2, 59/ 7
	se cum duce, et	conscii	quibusdam colligens, negavit	2, 75/ 18
	adulationem se demisit, admissi	consciis	, ne sic quidem securus	2, 82/ 2
CONSCRIBO	IAM TUM: VICECOMITEM	CONSCRIPTA	, ANNUM CIRCITER M.D	2, 2/ 3
	nec ita magno studio	conscriptam	, neque absolutam haud umquam	2, 2/ 5
	eodem auctore quam elegantissime	conscriptum	, in manus hominum prodierat	2, 2/ 9
CONSECRO	episcopus, qui sit ausus	consecrare	. Nullo ergo pacto me	2, 28/ 8
CONSENECOR	in multarum rerum usu	consenuerat	, providenter illa suspectans,	2, 45/ 10
CONSENSUS	quippe rata esse nisi	consensu	non possunt. Praeterea dum	2, 11/ 29
	protector regis, regnique eius,	consensu	procerum renuntiaretur. Itaque	2, 24/ 28
	inveterascere, magno decrevere	consensu	supplicare protectori, atque eius	2, 74/ 9
	vos ei tanto cum	consensu	detulistis, idem ut suo	2, 76/ 31
	detulistis, idem ut suo	consensu	habeat ratum. His dictis	2, 77/ 1
	tam conspirantem in me	consensum	perspicio, ne vel parum	2, 80/ 6
CONSENTIO	adeoque alacris in unum	consentientis	, ut ne unus quidem	2, 76/ 26
CONSEQUOR	ac se plane dignam	consecuta	est. Is, quem dico	2, 3/ 17
	neque illi aliunde poterunt	consequi	, nisi vos dederitis: neque	2, 11/ 26
	super ipsorum infamiam queratur,	consequi	tamen et conflari apud	2, 34/ 14
	totam eam quae illam	consecuta	est malorum pestem conflavit	2, 45/ 29
	declinantem, extrema tamen acies	consecuta	vertici impacto vulnere totum	2, 49/ 4
	desiderarentur emensuros, quam ut	consequi	eos si qui persequerentur	2, 50/ 9
	intra decem horas proxime	consequentes	, correpti ambo neglecto somnio	2, 50/ 24
	ipsa suum obsequium speraverit	consecuturas	nuptias. Alioqui numquam	2, 65/ 4
	honores et ordines rite	consecutus	est, et magnifice gessit	2, 70/ 21
CONSERVO	cognati sumus, cuius vere	conservandi	si tanto studio, quanto	2, 28/ 27
	ut ei sit perpetua)	conservavit	. Neque enim quod omnes	2, 39/ 12
	uti id nonnihil ad	conservandum	puerum curam atque industriam	2, 41/ 11
	illis incolumes ipsa aliquando	conservasset	. Sed uti supra narrare	2, 57/ 13
CONSIGNO	ori, cum cruce eum	consignans	avertit sese, ploransque a	2, 42/ 11
	animum gerent eum totum	consignant	principi, cui ipse parere	2, 79/ 4
CONSILIUM	illi animi, nec minus	consilii	inerat. Adversis rebus	2, 4/ 7
	instabilem stabile odium pareret.	Consilia	sua non aliis umquam	2, 8/ 6
	umquam, cuius vita videretur	consiliis	suis obstare. Constans fama	2, 8/ 17
	tecta et callide occultata	consilia	in fratris Clarentiae Ducis	2, 8/ 24
	Eduardo, hoc apud se	consilium	de asserendo sibi aliquando	2, 8/ 30
	sit futurus rex, sive	consiliorum	eius conscius fuerit, sive	2, 9/ 16
	animo regnum invaserat, seu	consilium	ex nepotum aetatis opportunitate	2, 9/ 22
	invisis, eam rem suis	consiliis	magno putavit adiumento fore	2, 9/ 28
	constabat, si qua evasione	consilium	eius efferris contingeret, confestim	2, 10/ 7
	se imbecilla atque improvida,	consiliis	amicorum (quibus fulciri solis	2, 10/ 18

regenda est, adulescentia fulcienda	consiliis	: quas res neque illi	2, 11/ 25
sentiant, et alter alterius	consilium	odio consulentis eludit, ibi	2, 11/ 28
facile discernas) manune an	consilio	promptior. Tum adhibiti in	2, 14/ 9
promptior. Tum adhibiti in	consilium	alii, ut quisque puero	2, 14/ 10
esse periculi in eo	consilio	, quod depellendi periculi causa	2, 16/ 10
ut illi repudiato priore	consilio	, praesidio supersedentes, regem	2, 17/ 7
alios qui talibus erant	consiliis	intimi, retinuerunt, ac	2, 17/ 21
statuit, et causas huius	consilii	conscientia innocentiae suae fretus	2, 18/ 12
quam gnari erant communi	consilio	decretam, regisque plurimum	2, 19/ 13
haec damnans ac detestans	consilium	suum, quae principis dimittendum	2, 20/ 28
ne levis ac praecipitis	consilii	videretur iniussu regis sigillum	2, 22/ 26
tradidisse reginae, priusquam in	consilium	iret, quo factum tegeter	2, 23/ 1
nobilibus qui regi a	consilio	sunt acris apud populum	2, 25/ 27
patris neque auctoritate neque	consilio	neque fide possit, ego	2, 27/ 7
clauderet, vel malitiam a	consilio	, vel stultitiam habuisse. Haec	2, 27/ 11
in reddendo filio eorum	consilia	aspernetur sequi, quorum neque	2, 29/ 9
nos qui principi a	consilio	simus, cuius germanum fratrem	2, 29/ 31
experiendum. Cardinalis ergo e	consilio	in asylum recta contendit	2, 33/ 29
amandandi darent. Cuius rei	consilium	post eum sermonem habitum	2, 34/ 4
e quo non est	consilium	adhuc exire, neque in	2, 36/ 23
quam is qui callidis	consiliis	praetexit tam grandibus verbis	2, 38/ 13
multis visum totius eum	consilii	inde ab initio participem	2, 42/ 24
Itaque scelestissimo protectoris	consilio	quum resistere non posset	2, 43/ 24
quo magis a suis	consiliis	oculos animosque hominum	2, 44/ 7
longe diversa tractabant. Cui	consilio	quamquam pauci adhibebantur,	2, 44/ 17
placent, ait, seorsim habita	consilia	: nempe dum nos in	2, 45/ 13
eorum clandestina et nefaria	consilia	turbassent. Ceterum Hastingus	2, 46/ 2
invisus, neutri ad haec	consilia	commodus. Fertur Catesbius a	2, 46/ 10
ac fatigando proficerent, neu	consilia	quae iam prorepere videbantur	2, 46/ 16
ipse serius veniens in	consilium	excusat tarditatem. Tum hilaris	2, 47/ 5
facturus cubiculo, statimque in	consilium	redditurus egreditur, proceribus	2, 47/ 12
sibi vicissim alio clanculario	consilio	constitutam necem. Interim	2, 48/ 7
numquam fuisse in societatem	consilii	vocaturam mulierem, propter	2, 48/ 16
reginae, tamquam habuisset	consilium	de prodendo Gallis Caleto	2, 51/ 21
noxam eam flagitiosi mulcta	consilii	conatu punitum, ne quem	2, 53/ 32
odio vitiorum, quam scelerati	consilii	sui tegendi studio adductum	2, 55/ 6
res evaderet, aut cui	consilia	crederet, protector rapiendam	2, 58/ 6
plenius excussis, et communicatis	consiliis	in diversa discedendi spatium	2, 58/ 9
constat usque adeo communicatum	consilium	, ut ei primae etiam	2, 59/ 12
versabatur, ne tam impium	consilium	impudenter expositum protinus	2, 59/ 17
loco ponens, ab amore	consilium	mutuatus, primo quoque tempore	2, 61/ 28
impressa, quam ut ullo	consilio	evelli posset, ne tamen	2, 61/ 30
magis suam quam suorum	consilium	secutus, cum amicis deliberat	2, 61/ 31
obstinatior, et dolore spreti	consilii	sui magis succensa novam	2, 64/ 23
Lucia quamquam occultis instructa	consiliis	, ostentata spe uxorem se	2, 64/ 33
eam contionator haud humano	consilio	, sed divino quopiam afflatus	2, 68/ 2
miraculo delectum. Verum id	consilium	sive neglegentia protectoris, sive	2, 68/ 5
auxilio admodum vestro neque	consilio	egebamus. Poteramus enim	2, 76/ 3
ministri quidam Nashefeldi, huius	consilii	participis, conglobaverant a tergo	2, 76/ 16
mallet, nec tamen operam	consiliumque	suum, quatenus regi libuerit	2, 79/ 5
CONSISTO habeto, maximas interdum machinas	consistere	, nisi minorum adminiculo non	2, 26/ 17

CONSOLATIO	iniquius ferentem, magis egere dux post tam officiosam	consolationis	arbitrabatur. Sibi vero saepius	2, 20/ 8
CONSOLO	eum quantum quisque poterat	consolationem	, captivos omnes, alium alio	2, 20/ 11
CONSOPIO	eius fautores flagraverat, tandem	consolati	, tum ad rem quae	2, 13/ 28
CONSORS	ei fuissent adversae fortunae	consopita	resedit, iam multis eorum	2, 4/ 3
CONSPECTUS	Qui ut primum in Igitur ubi mutuo in quam sese pudore publici eius perfugerat) in populi	consortes	, nisi res illis incolumes	2, 57/ 12
CONSPERGO	nuptias suas adverso rumore	conspectum	venerat, queri illi ultro	2, 18/ 13
CONSPICIO	illustria regiarum virtutum signa Teneram eorum aetatem mirum quam satisfecerit, adeo	conspectum	venere, cardinalis exponit rem	2, 34/ 6
CONSPICOR	alibi quam in templo transiret. At contionator ubi	conspectus	abdiderat. Sunt et qui	2, 59/ 6
CONSPICUUS	apparatus, et mundi muliebris	conspectu	ei dat manum. Rem	2, 81/ 30
CONSPIRO	hactenus facile cum Richardo facio; quorum quoniam tam	conspergi	, cui materna pietas auctoritatem	2, 64/ 31
CONSTABILIO	in sua domo sic	conspiciebantur	quam capere eorum aetas	2, 5/ 21
CONSTANTIA	loquentis vultum defixus, mulieris obstinate repelli, nova illa	conspicitis	, cuius ego praesidium unicum	2, 11/ 21
CONSTERNATIO	reginam, ibi plena repperit	conspicis	armis, velut certa atque	2, 24/ 15
CONSTITUO	Praetexerunt causam, quasi duces debemus, si illi penitus igitur in medium et vicissim alio clanculario consilio magis certae ac melius eam sibi uxorem ducendam facturus esset apud se longe aliter cecidit atque	conspiceretur	. Reliquae haud sat compertum	2, 56/ 10
CONSTO	videretur consiliis suis obstare. opprimeret. Nam hoc illi video, quomodo ipse secum numquam eos pedem retulisse fuerint. Laetissimam hanc esse ambigitur, ita cum Shao sibi a rege datam	conspicatur	ingressum, relicta ea re	2, 68/ 11
CONSUESCO	processerat ut iam ne ipsius advolutum pedibus pro	conspicui	; denique otii, luxus, voluptatum	2, 55/ 15
CONSUETUDO	invideat dulcia illa mutuae taciturnitatem, ne quid suas receptam in rebus humanis	conspirarunt	, ut suorum inimicorum praetextu	2, 16/ 2
CONSULO	magis omnes quam profutura alter alterius consilium odio ibi necesse est bene suis fortunis dum liceret sive fato, agnus certe sim cuivis vestrum rectora crimen accesserit. At nisi amore recta et salutaria et privatim suis recte	conspirantem	in me consensum perspicio	2, 80/ 6
		constabilivit	, ut concuti nisi domestico	2, 66/ 5
		constantiam	tanta cum modestia coniunctam	2, 61/ 6
		constantia	fuit admirationi, qui tam	2, 61/ 26
		consternationis	, luctus, pavoris, ac tumultus	2, 21/ 17
		constituerint	, videlicet officium suum	2, 18/ 3
		constitutum	fuerit in asylo continere	2, 29/ 6
		constituto	coram puero; Viri inquit	2, 41/ 14
		constitutam	necem. Interim protector:	2, 48/ 7
		constitutae	fortuna meae quam modo	2, 52/ 11
		constituit	. Itaque re animo eius	2, 61/ 29
		constituisset	, multa serio, quaedam ioco	2, 63/ 3
		constitutum	est: nam dum uterque	2, 68/ 6
		Constans	fama est Henricum sextum	2, 8/ 17
		constabat	, si qua evasione consilium	2, 10/ 7
		constet	: nam qui incolumia mihi	2, 36/ 13
		constat	. Igitur ubi protector utrumque	2, 42/ 21
		constat	, quam dicimus eo nomine	2, 56/ 13
		constat	usque adeo communicatum	2, 59/ 11
		constanter	affirmet, quum tamen proposito	2, 64/ 34
		consuetae	quidem tributorum formae	2, 69/ 26
		consueta	eius benignitate respiceret,	2, 78/ 13
		consuetudinis	oblectamenta: in illum vel	2, 25/ 22
		consuetudines	immutare viderentur. Appellant	2, 75/ 20
		consuetudinem	, qua sic oporteat maximas	2, 80/ 24
		consulerent	. Haec, atque huiusmodi secum	2, 10/ 22
		consulentis	eludit, ibi necesse est	2, 11/ 28
		consulta	male cedant: quippe rata	2, 11/ 29
		consulendum	, ne propere accurrentes adversarii	2, 20/ 25
		consulto	in lupi fidem creditus	2, 24/ 29
		consulenti	parere. Huic orationi nobiles	2, 27/ 14
		consulto	peccatum sit, nec opus	2, 30/ 17
		consuleret	. Eius generis in primis	2, 34/ 20
		consulturam	. Sed regi in primis	2, 34/ 23

	dispendum, cui adeo accurate illum utiliusque rebus non video, nec sat	consulere	me quidam non libenter	2, 37/ 26
		consulturum	suis haud satis adhuc	2, 62/ 2
		consultum	arbitror futuri incrementi spe	2, 63/ 17
CONSULTATIO	quo leniretur invidia. Huic	consultationi	plures adhibebat, quos spe	2, 58/ 12
CONSULTO	Hamptonam, ubi de integro sceleris societatem impulerat. Igitur comprehendebantur, et ne mutuo	consultant	. Ibi quos volunt e	2, 19/ 27
		consultantibus	paulo post in arce	2, 46/ 22
		consultarent	, alii alio amandabantur. Sed	2, 49/ 10
CONSUMMO	tum (suscepta etiam sobole)	consummato	, supervenientis forma viduae	2, 67/ 15
CONTABESCO	paucis post diebus maerore	contabuerit	. Sed quoniam quod tam	2, 68/ 34
CONTEMNO	Ioannem Baptistam auctorem esse	contemnendae	necis, dum illicita regum	2, 67/ 21
CONTENDO	Richardo familiaris erat, curriculo aequari, postremo praecellere Mox conscensis equis Stratfordiam erat enim Cancellarius) recta consilio in asylum recta istud minus honorabile futurum abstulerit, eum ego plane unius Hastynge supplicio sive facti sui conscientia nihil tam eximium esse ille numquam mediocri quaestu corrigetur facile: statimque aliquanto	contendisse	, pulsatoque violenter ostio multo	2, 9/ 11
		contendit	. Qui tam improbus ardor	2, 13/ 1
		contendunt	, ac regem reperiunt parantem	2, 18/ 21
		contendit	ad reginam, ibi plena	2, 21/ 16
		contendit	, unaque aliquot e nobilibus	2, 33/ 29
		contendit	tum sibi, tum proceribus	2, 36/ 18
		contendo	sanctum hoc asylum temerare	2, 38/ 24
		contentam	(cui parci sane maximo	2, 53/ 5
		contenta	, seu bene de omnibus	2, 56/ 23
		contenderem	idem, ut non aliis	2, 62/ 17
		contentus	, omnem corradendi praetextum	2, 70/ 5
		contentiore	voce quam antea eadem	2, 75/ 9
CONTENTIO	Hunc locum egit magna	contentione	, non signis modo et	2, 67/ 17
CONTICESCO	linguacem illum admonens ut haec regina velut deliberabunda aderant attoniti atrocitate rei	conticesceret	, ac ea in re	2, 36/ 32
		conticuit	, cui quum cardinalis ad	2, 40/ 21
		conticuere	, volentes tacite secum quis	2, 47/ 25
CONTIGUUS	asylum illud aedibus palatinis	contiguum	. Ibi se ac minorem	2, 21/ 2
CONTINEO	quam ipsa sanguinis ratio neque discedere liceret, et constitutum fuerit in asylo me inter haec septa sanguinis in ipsorum corporibus	contineret	. Tantum prohibeant superi, ne	2, 12/ 23
		continendo	se nihil assequeretur aliud	2, 18/ 9
		continere	, contraque nemini non placere	2, 29/ 6
		continere	statui, nec filium hinc	2, 37/ 8
		contineri	non cunctarentur suis ipsorum	2, 41/ 23
CONTINGO	evasione consilium eius efferri quod ego certe nobis quam quod eum amari	contingeret	, confestim fore, ut inter	2, 10/ 7
		contigisse	confido, tamen hoc meum	2, 63/ 7
		contigit	ab illis quibus rex	2, 70/ 26
CONTINUUS	inexcussus praeterveheretur. Iam profecto gratissimus. Tum inde	continuo	res dispergi, toti populo	2, 22/ 16
		continuo	Londinum itur ad principem	2, 42/ 17
CONTIO	litterarum insignes, ambo est ratio, si is immobiles, stupore tam pudendae ore regis prolata, pro	contionum	gloria celebres. Ceterum utrique	2, 58/ 20
		contione	solemni proposita re, et	2, 59/ 14
		contionis	. Cuius auctor postea, quum	2, 68/ 26
		contione	rursus ostendit ex eo	2, 81/ 17
CONTIONATOR	symbolum suis militibus dedit, scio an cuiusquam verba fore ut putetur eam neglegentia protectoris, sive nimia iam protector transiret. At	contionatoribus	commemoranda praetereo.	2, 12/ 13
		contionatoris	magis vos commovere debeant	2, 12/ 14
		contionator	haud humano consilio, sed	2, 68/ 1
		contionatoris	diligentia, longe aliter cecidit	2, 68/ 5
		contionator	ubi conspicatur ingressum, relicta	2, 68/ 10
CONTIONOR	quibus apud plebem auctoritas	contionando	quaesita fuerat: potissimum vero	2, 58/ 17
CONTRAHO	cum regis Hispani filia res, inquit, virtutis ergo quod eius fama viri infundi atque inspirari, semperque	contrahendis	. Sed interea forte venit	2, 60/ 8
		contrahi	non opulentiae debeat, Deo	2, 63/ 5
		contraxerat	, hoc themate sermonem exorsus	2, 66/ 26
		contracto	rite matrimonio, propriam	2, 66/ 30

	et indubitata coniuge etenim	contracto	cum ea virgine matrimonio	2, 67/ 14
CONTRARIUS	speraret, aspera omnia et	contraria	retulisse. Pessime etiam cesserat	2, 46/ 12
CONTREMISCO	ad vana somniorum deliramenta	contremiscat	, quae vel ipsius bilis	2, 50/ 11
CONTROVERSIA	incognita statuatis, et privatas	controversias	in publicam seditionem atque	2, 23/ 12
CONTUBERNIUM	ducendique in felicissimum regis	contubernium	apud quem adeo honorifice	2, 27/ 9
	principis aulae, iucundissimo fratris	contubernio	redderet: id si ita	2, 34/ 22
CONTUMAX	inquit, silentium istud tam	contumax	? statimque ad turbam respiciens	2, 75/ 33
CONTUMELIA	atque ei loco inferri	contumeliam	, quem locum Petrus ipse	2, 28/ 1
	iacturam ferre, quam talem	contumeliam	queant. At licet his	2, 72/ 15
CONTURBO	causarentur privati odii causa	conturbasse	republicam, violata per iniuriam	2, 16/ 22
CONUBIUM	quoties accidit, etiam qui	conubium	puellae gratulantur, tamen delirum	2, 62/ 13
CONVEHO	tumultus, omnia trepidari, festinari,	convehi	in asylum e palatio	2, 21/ 18
	suae praetexentes. Illuc fures	convehunt	quae furto sustulere: ibique	2, 31/ 14
CONVENIO	et illorum amplitudini maxime	conveniat	et minime alienus sit	2, 35/ 23
	in suum bonum vertere.	Conventum	est, ut protector opere	2, 44/ 1
	Igitur ubi inter eos	convenit	, quo magis a suis	2, 44/ 7
	si illa tibi alioqui	conveniret	maxime, qua nunc nihil	2, 62/ 23
	maxime, qua nunc nihil	convenit	minus, tamen sacrosanctam	2, 62/ 24
	effigies. Sed antea iam	convenerat	, ut dum haec verba	2, 67/ 33
CONVENTUS	transmitteretur. Ergo in proximo	conventu	procerum graviter incusata reginam	2, 25/ 20
CONVERTO	causaque deficerentur, ad vim	conversi	comprehendunt, atque	2, 18/ 19
	facile ad se oculos	converteret	, ingenio tamen adeo festivo	2, 56/ 2
	porrigit; tum in se	conversum	ac restitantiem videns audituro	2, 60/ 29
	auribus animisque exceperent,	conversus	ad praefectum: Quid sibi	2, 75/ 32
CONVIVO	cum rege versetur, et	convivat	fratri: ceterum contra quoque	2, 35/ 1
CONVOCO	proceribus, quo eos protector	convocaverat	, ipse serius veniens in	2, 46/ 23
	maximae turbae capacem; tum	convocato	in curiam populo dux	2, 69/ 5
COPIA	sin ipsi contra parent	copias	, ad manus rem venturam	2, 16/ 6
	hi vicissim suas cogere	copias	, deinde velut vim repellerent	2, 16/ 17
	discedendi spatium firmatis partium	copiis	esset. Ceterum in hoc	2, 58/ 10
COPIOSUS	quod non alibi tam	copiose	exuberat iniuriarum materia, tum	2, 72/ 18
COPULO	studium aut periculi formido	copulaverat	. Ad haec ut odio	2, 22/ 19
	forte sustineant cum incognitis	copulari	. Nam ipse certe nec	2, 63/ 16
	ius ac fas reginae	copulatum	, superstite Lucia vera eius	2, 67/ 13
CORAM	se benevolos, eos partim	coram	alios per epistolam ac	2, 14/ 16
	in medium et constituto	coram	puero; Viri inquit clarissimi	2, 41/ 14
	ab iisdem utrumque rursus	coram	Deo atque hominibus repetitura	2, 41/ 33
CORONA	rationem, quam tribus etiam	coronis	anteferret, ut inducere in	2, 78/ 26
CORONATIO	ut irritatis animis, inturbata	coronatione	principis, quem huc eadem	2, 23/ 13
CORONO	illam electionem regnare coepisset,	coronatus	est, eaque celebritas magna	2, 82/ 5
	peracta, qui nepoti eius	coronando	fuerat destinatus. HISTORIA	2, 82/ 7
CORPUS	atque expositus ferebatur. Erat	corpore	procero, specie vere regia	2, 4/ 6
	erat, quem videre velles.	Corpus	amplum, ac magno robore	2, 4/ 13
	artibus: quamquam liberiore victu	corporisque	indulgentia paulo tandem habitior	2, 4/ 15
	aut fides potuisset, suum	corpus	hostibus pro ipsorum salute	2, 6/ 1
	utriusque fuit inferior: habitu	corporis	exiguo, inaequalibus atque	2, 7/ 15
	generoso, et non improcero	corpora	, commotus praesente periculo,	2, 19/ 24
	tale facinus animo destinasset,	corporibus	potius arma fuisse gesturos	2, 24/ 13
	fratrem credere, cuius ipsum	corpus	mihi vos alendum tuendumque	2, 26/ 6
	aliquis aperiatur portus, qui	corpora	saltem integra praestet a	2, 30/ 8
	sum arbitratus, ut eorum	corpora	tuerentur, quos alioqui maneret	2, 31/ 27

	creditoribus, relicta tantum libertate tutelam velit, non etiam scirent sanguinis in ipsorum legum peritiam, accessit aliis praestigiaticibus fascinatum insons vitae finem recepit. futuros rerum eventus praemonstrat gratiaeque conciliaverit, apud multos virum haberet multis tum mirae illecebrae inerrant; reliquo eminentiam subsidit, in cuius quae huic meae nulla Quaeritis ea quae sit? bonis vestris tendebantur insidiae, voce, gestu, denique ulla quaestu contentus, omnem	corporibus corporis corporibus corporis corpus Corpus corpori corporis corporis corpori corpore corporis Corporum corpora corporis corradendi corrigi corrigitur corripuisset correpti corripere corrugata corrumpi corrumpere corruptit corrupti costas cotidiana crassius crastina credibile credibile creditorum creditoribus creditoribus creditis credere credidit credebatur creditus credere credidistis credetur credere Credo credere credere credere credo credunt credere	, quorum labore victum quaeritent , cuius unius gratia curat contineri non cunctarentur suis amplitudo, et oris decor magicis veneficiis exhausserit simul amici cum capite Vindesoram . Iam primum ad medium eius potiundi magis quam tum fortunae bonis cumulatum nihil quod immutari velles indoleve animi ut nihil aut animi dote cesserint certe vestrorum securitas, uxorum simul in periculum veniebant parte placuisset ei, quam praetextum ad summum usque , quam maxime posset in facile: statimque aliquanto ; hoc vultu se in ambo neglecto somnio fidem . Ut aliquam veri speciem fronte, admorso labro, . Igitur si filium omnino , quorum quis esse sensus . Igitur ubi nuptiarum appetebat innocentem hominem ipsorum pugione confossum ac trucidatum probant pericula, neminem in aestimet vulgato more hominum die pariter omnes maiestatem habitum iri exactissimam salutis , occultum sibi praesidium ita saevitia. Ad haec si interim impune illudentes. Illuc , relicta tantum libertate , auferre vitam, regnumque in , quam per quos exsequi , maritus tuus, tibi iam , rectene an secus vestrum est. Mox Eboracensis episcopus , cuius ipsum corpus mihi ? Cuius incolumitas haud mihi in antrum sese abdere , eo nobis contra iustius vos, inquit ille, verum . Quamquam suspicantur aliqui, si . Quandoquidem et rerum , eo vicissim alii magis ut in dispositos in , et quisquam hinc mihi , illi praesertim ad quem	2, 32/ 30 2, 39/ 6 2, 41/ 23 2, 45/ 25 2, 48/ 9 2, 49/ 22 2, 49/ 29 2, 55/ 2 2, 55/ 9 2, 55/ 24 2, 62/ 16 2, 63/ 25 2, 69/ 17 2, 71/ 8 2, 72/ 9 2, 70/ 5 2, 43/ 26 2, 75/ 8 2, 47/ 19 2, 50/ 24 2, 52/ 28 2, 47/ 18 2, 41/ 9 2, 63/ 19 2, 64/ 25 2, 70/ 18 2, 8/ 19 2, 35/ 10 2, 63/ 8 2, 76/ 30 2, 36/ 21 2, 43/ 18 2, 30/ 8 2, 31/ 12 2, 32/ 29 2, 6/ 5 2, 8/ 6 2, 22/ 10 2, 23/ 8 2, 24/ 30 2, 26/ 5 2, 26/ 6 2, 26/ 22 2, 29/ 14 2, 32/ 30 2, 34/ 1 2, 35/ 8 2, 37/ 12 2, 37/ 27 2, 39/ 2 2, 39/ 22
CORRADO	quaestu contentus, omnem			
CORRIGO	publicum statuit, quando nequiret Id quidem, inquit dux,			
CORRIPIO	illum intemperies tam repente horas proxime consequentes, coactos arma subito qualiacumque tristis, torvus, obducto supercilio,			
CORRUGO	sibi persuaserat non potuisse praesentium bonorum fructum Eam forte virginem rex ut metu vel adulatione isto crudeliter adacto sub			
CORRUMPO	quod vel tacentibus illis coniugium si quis vel interim vos oramus ut relinquere, potissimum ubi sit ausurum; quem, ut erat saltem integra praestet a aedificant, epulantur, oblectant sese, asylum confluentium dispartiantur			
COSTA				
COTIDIANUS				
CRASSUS				
CRASTINUS				
CREDIBILIS				
CREDITOR				
CREDO	suis orphanis ac sibi sua non aliis umquam meae fidei princeps illustrissimus quibus sua salus impetita consulto in lupi fidem sit eius mihi fratrem mihi vos alendum tuendumque Neque enim temere quisquam magis filium nobis timet quorum labore victum quaeritent. est tantam rem uni audeam praeterquam mihi uni amicis eum tam propinquis hinc ne eum emitterem, Angliae iura matri tuendum decrevi neque cuiquam utrumque			

	quam ille, quum integram nil nisi vobis eum simulatione lactabant: quamquam illi est observatum, ut denunciare haec illi, simulantes se evaderet, aut cui consilia studio nonnihil habituras momenti tamen plane se illis natura facilem, aetatis vitio rerum ignari et nimis quemquam illi in regem protectoris (alter antequam rex multo duxisset, reges Nam et eum qui postea, maiusque in malum levissima defungeretur, in vini ad regnum, certae proditiōnis ea passim tamquam manifestarii Deus, maxime si ad offerebat sacerdoti confessionem tandem in id descenditur potuisse, ut modo detur facta, ullo viri sui adulterino concubitu nati, parentum quos destinabat occidere. captivus asservaretur, ab isto pocula temere exciderat trucidati vertici impacto vulnere totum os admovit ori, cum agentium publicam paenitentiam) Hastynghum, virum nobilem, nocte minister ab Hastyngho nuntio ad se misso praesule, nec non Hastyngho siquidem praefecerat eum rex rei in proximo facturum atque animi securus iret exhauserit simul subducta in opus factum esset nullius verbo) citra ullam eius perfidia cecidisse, quam vel necandos curavit, nulla alia extingui, modo infamiam, modo morte, dum levi cuique et quamquam neglecto horrendoque belli domique gestarum laude corporis tum fortunae bonis aestimantes, soporem domini haud inopinanti. Hanc protectoris suspiciens, quum illi nihil ipsorum corporibus contineri non	crederet credere creditur credatur credere crederet credimus credit credulum creduli creaverint creatus creare creatur crescet Cretensis crimen criminis crimen criminum criminis crimen crimine crimen Crudelis crudeliter crudeliter cruore cruce crucem cubicularium cubiculario cubicularium cubiculario cubiculo cubiculo cubitum cubitum culpa culpam culpa culpa culpa culpa culpa cultu cumulavit cumulatum cunctanter cunctationem cunctati cunctarentur	, gravatim audit insimulari, denique statuissem huius loci posse ex animo amatus, huic grande aliquod instans in quae dicerentur, extollere , protector rapiendam occasionem) non toti modo in : verum ex ambulacro superne , nec satis callentem delatorum ; fidem, si prudentes alienae , quam filium illum tuum esset, alter post regnum quam regnare. Sed immodica episcopus bis rogari num denique quam divinare facile dolum, immerso capite, respirare obiectum est, cuius, sive argumentum ostentarent, accesserit. At nisi consulto qualemcumque fecit: nam , quod nec ipsa poterat esse, apud quem sacramentum cadere in commissum potuisse pravitate sua testentur usque atque immitis, haud ob adacto sub costas pugione , legibus libidini principis, veluti perfuderit. Inter comitem et eum consignans avertit sese et psallentium chorum suum, qui insignes inter ad Eboracensem Archiepiscopum, . Ah pereat, inquit illa , multisque aliis nobilibus suo, quod est apud , statimque in consilium . Sed illi qui longe manica brachium profert, sibi conscius erat) adire periret fato, facile tamen vel ignavia nostra videamur quam quod boni erant conscientiam praetendens, orabat praetenditur laesae maiestatis atrox , facie tamen adeo venusta . Vitae fuit paulo remissioris , animo tamen ab eo interrumpunt. Is intromisso ad dux ad se allatam , aut eius reveriti praesentiam suis ipsorum manibus exhaurire	2, 40/ 10 2, 41/ 21 2, 46/ 9 2, 50/ 29 2, 53/ 7 2, 58/ 6 2, 74/ 31 2, 77/ 24 2, 15/ 2 2, 40/ 19 2, 22/ 7 2, 59/ 1 2, 65/ 21 2, 80/ 28 2, 26/ 25 2, 7/ 10 2, 7/ 7 2, 24/ 8 2, 30/ 16 2, 49/ 16 2, 54/ 20 2, 61/ 2 2, 61/ 2 2, 66/ 33 2, 8/ 13 2, 8/ 19 2, 70/ 14 2, 49/ 4 2, 42/ 11 2, 54/ 29 2, 10/ 25 2, 21/ 4 2, 22/ 3 2, 44/ 14 2, 15/ 28 2, 47/ 12 2, 17/ 18 2, 48/ 10 2, 18/ 11 2, 36/ 4 2, 50/ 19 2, 58/ 1 2, 61/ 19 2, 70/ 10 2, 54/ 31 2, 52/ 16 2, 55/ 10 2, 21/ 9 2, 77/ 20 2, 19/ 4 2, 41/ 24
--	---	--	---	--

	unius fide nititur, ceteri	cunctantes	perfidia illius tum demum	2, 46/ 5
CUNCTUS	non ante desinit dissidiis	cuncta	turbare, quam caedibus omnia	2, 12/ 30
	quae iam prorepere videbantur	cuncta	erumperent, censet maturandum	2, 46/ 16
	vero merito praeter conscios	cuncti	expavescere, reputantes materiam	2, 48/ 12
CUPIDITAS	non aut ipsum regnandi	cupiditas	in fratrem, aut inimicorum	2, 7/ 2
	est superbia, et praecellendi	cupiditas	: quae quum semel generosis	2, 12/ 28
	viderentur, qui morae impatientem	cupiditatem	eius moraretur, avidumque quam	2, 25/ 13
	studio, quanto nobis incommodandi	cupiditate	duceretur, non minus libenter	2, 28/ 28
	magis quam animae servandae	cupiditate	flagrantes: quanquam et boni	2, 55/ 3
	et temperato sermone, ut	cupiditatem	eius incenderet magis quam	2, 61/ 17
	posset, ne tamen videretur	cupiditatem	magis suam quam suorum	2, 61/ 31
	omnes norunt, adeo insatiabili	cupiditate	flagravit, ut vitae eius	2, 72/ 6
	compertum foret, ex aliorum	cupiditate	ipsum quoque aestimaturas, ita	2, 78/ 29
CUPIDUS	more gratiam aucupatum apud	cupidum	laudis principem. Ceterum ut	2, 59/ 8
	et illius imperio subesse	cupidissimo	. Protector ubi verba ducis	2, 78/ 22
CUPIO	quam reginae parentibus pariter	cuperent	male, hactenus facile cum	2, 16/ 1
	de omnibus merendo ostendere	cupiens	quantae apud principem	2, 56/ 24
CURA	magis impia, cuius potissimum	curam	prae se fert: quippe	2, 25/ 24
	fulciri satis ulla victus	cura	videtur, nisi ludi quoque	2, 26/ 7
	puto, cui salus principis	curae	fuerit, is sic habeto	2, 26/ 16
	et ordinis huius fama	curae	sit, tum cui apud	2, 26/ 28
	salutem non minus nobis	curae	esse, quam sibi: cui	2, 29/ 4
	annos (quae et ipsa	curae	non oscitantis indiget) febris	2, 35/ 5
	nonnihil ad conservandum puerum	curam	atque industriam eorum quibus	2, 41/ 12
	curatores adhibeant, immo ipsi	curam	habeant: matrem semel saltem	2, 42/ 9
	dubie mortem illorum ei	curae	fore, quorum carcer dolori	2, 43/ 12
	perpendat facile quanto plus	curarum	quam commodi secum ferat	2, 74/ 14
	famuli quidam nulla Richardi	cura	, ut in turba fit	2, 76/ 22
	inventuros quempiam cui respublica	curae	sit. Haec verba Richardi	2, 79/ 24
CURATIO	non placere arbitror principis	curationem	parenti committi, modo inducat	2, 29/ 7
	qui solum sese materna	curatione	meminisset. Tam etsi	2, 63/ 4
CURATOR	inquit, fili. Superi tibi	curatores	adhibeant, immo ipsi curam	2, 42/ 8
CURIA	quid ageretur) Londini in	curiam	venit, locum et elegantem	2, 69/ 4
	capacem; tum convocato in	curiam	populo dux ex editiore	2, 69/ 5
	quoad ex ultima parte	curiae	, qua se ministri quidam	2, 76/ 15
CURO	quod esset cernerent, aut	curarent	: saepeque quo suam quisque	2, 10/ 20
	Eam rem ab regina	curatam	, quae suae factionis opes	2, 14/ 11
	eos exarmandos statuunt. Itaque	curaverunt	, uti per viros idoneos	2, 16/ 9
	ibant, rumore disseminandum	curaverunt	, molitos qui in vinculis	2, 23/ 32
	magis indulgenter puerum sit	curaturus	, quam mater. Ad haec	2, 35/ 17
	corporis, cuius unius gratia	curat	lex salva ut pupillo	2, 39/ 7
	vellet, accersendum quam primum	curaret	, Nam ita divum, inquit	2, 49/ 12
	impietas, inania ista nugamenta	curare	, quae si futurorum omnino	2, 50/ 13
	nomen accepit, capite plectebantur,	curante	caedem Richardo Ratelyffo equite	2, 57/ 18
	accusatos quidem celeriter necandos	curavit	, nulla alia culpa quam	2, 58/ 1
CURRICULUM	qui Richardo familiaris erat,	curriculo	contendisse, pulsatoque violenter	2, 9/ 11
CURSUS	Pynkerus in medio orationis	cursum	destitutus voce descendit, populo	2, 59/ 3
CUSTODIA	iuvenem ipsis cognatum, in	custodia	et manibus esse agnatorum	2, 14/ 18
	quos forte deprehenderent fefellisse	custodiam	, in Hamptonam rursus repellerent	2, 18/ 1
	positos ab his in	custodiam	eos, a quibus sua	2, 23/ 7
CUSTOS	atque asservandum adhibitis	custodibus	relinquunt. Mox conscensis equis	2, 18/ 20

CUTIS	permotus. Erat illa insigni	cutis	candore, totius oris egregia	2, 55/ 22
CYMBA	Thamesim, persultari totum fluvium	cymbis	videt, asylum videlicet obsidente	2, 22/ 14
DAMNO	re ante tam multum tumultu futurum. Tunc eius ipsius ingemiscens, ad haec commodo, quam cum illius sentire coeperunt, quum tam licebit adiungere, minore cum non ingemiscat eius viri viri damno -- quid urgeret, opprimeret, irreparabili	damni damnum damnans damno damnare damno damno damnum damno	acceptum novimus, ea ne omne, quod et immensum ac detestans consilium suum , huius invidia, certe utriusque iam, non etiam vitare meo, si qui meorum -- quid damnum dico dico? -- calamitati, spoliis multarum ipsarum, nec minore	2, 13/ 9 2, 16/ 19 2, 20/ 28 2, 35/ 26 2, 46/ 6 2, 63/ 15 2, 70/ 24 2, 70/ 24 2, 72/ 11
DAPIFER	unum Vodevilo misit, iusso	dapifero	, uti solaretur eum, iuberetque	2, 20/ 4
DARBIA	archiepiscopo, comiteque verius quam diffident; ceterum Hastynigus, Standlaeus, comes statimque Mideltonus quidam in	Darbiae Darbiae Darbiae Darbiae	atque Eliensi praesule, nec comes, qui in multarum , ceterique earum partium nobiles	2, 44/ 13 2, 45/ 10 2, 45/ 31
DEAMO	percussus (nam eam	deamare	comitem securim libravit, sic ferebatur) si talia, inquit	2, 49/ 1 2, 48/ 22
DEBEO	pro ipsorum salute obicere concionatoris magis vos commovere quantum apud Christianos habere maxime ad concordiam incitare aut natura aut leges capere. Blandus abhiberi collusor esse apud illam ferre regina, cur eorum cuiquam imminere periculum? non cur ergo contrahi non opulentiae nunc tantum terrae marisque illa verba in quae fovere iustissimis de causis quum is qui maxime omni virtutum genere florentissimo regnum sibi humano iure quasi regnum non iure cui regnum haereditate iure	debuisset debeant deberent deberet debeant debet debemus debeat debeat debeat debetur debebat debuerat debebat deberi debitum debitum debeatur	. Quippe Richardus Glocestriae , quam mea, qui protinus , atque utinam certe habeant . Equidem nescio quo malo ab omni simultate deterrere , qui neque annos eius , si illi penitus constitutum imminere periculum? non cur , inquit illa, ut ne , Deo videlicet amorem fidemque , quantum asserere fideliter incidere praeveniret, altero moras , non ideo modo quod , minime sese gratum gesserit , nempe quum patri suo , ab superis illi destinatum per iniuriam occuparet. Sed , pluris tamen has voluntates	2, 6/ 2 2, 12/ 15 2, 12/ 21 2, 12/ 25 2, 12/ 27 2, 26/ 10 2, 29/ 5 2, 36/ 27 2, 36/ 28 2, 63/ 5 2, 63/ 23 2, 68/ 7 2, 72/ 21 2, 72/ 27 2, 73/ 10 2, 78/ 20 2, 78/ 31 2, 80/ 1
DECEDO	frater inhabilibus regno liberis	decessisset	. Cuius rei spem commessatio	2, 9/ 1
DECEM	nuntium manente Stanleo, intra congressus apud Bernettum	decem decem	horas proxime consequentes, ab Londino milibus, capto	2, 50/ 23 2, 66/ 4
DECENTUS	adeo venusta, praesertim quum	decentissimam	in candidas eius genas	2, 54/ 32
DECERNO	rege, qui si maxime ad facinus, certum est adversus suum sanguinem, gnari erant communi consilio dum armis de iure etiam filium mittere non insinuandae populo rei Shao eius unius, deinceps stirpi mala diutius inveterascere, magno praesertim ei, qui sic hortatur, ne dubitent quicquid inquit, doleo animo obfirmato	decrevisset decrevisse decrevisseque decretam decernitur decrevi decretum decretam decrevere decernat decrevisset decretum	de medio tollere, quem eum, vita pueris adempta circumventis atque sublatis fraude , regisque plurimum reique , atque alteri alteros habent neque cuiquam utrumque credere est, hactenus ut Eduardo ostendit. Eduardum contra ius consensu supplicare protectori, gerere, quemadmodum illum sat edicere, sibi vero animi vobis regem hunc non	2, 8/ 20 2, 9/ 23 2, 19/ 7 2, 19/ 13 2, 30/ 10 2, 39/ 19 2, 66/ 15 2, 67/ 9 2, 74/ 9 2, 74/ 15 2, 78/ 7 2, 79/ 29

DECET	maiestatem principis quem aequae ita praetermitti prorsus haud	deceat	sacerdoti puritate parem esse	2, 62/ 25
DECIPULA	intentatis laqueis atque exstructis	decuerat	, ne protector ignoraretur Eduardi	2, 66/ 10
DECLARO	reliquos omnes innocentiam tenera totaque Eduardi sobole spuriis principi, tamen ambitum paene	decipulis	, exactis praeterea tam multis	2, 69/ 21
DECLINO	primis meritum. Nam ut quoque celeri lapsu ictum	declarat	infantia, ne quis illi	2, 32/ 9
DECOR	corporis amplitudo, et oris	declaratis	, protectoris ad regnum ius	2, 66/ 17
DECUMBO	Ceterum ubi postrema aegritudine	declarant	emptae pontificis bullae. Iam	2, 80/ 31
DECUS	unde non et illi	declinetur	immeritum, non est cur	2, 31/ 28
DEDECUS	affunderet, ut ingens illud restitit, quam aeterno illorum	declinantem	, extrema tamen acies consecuta	2, 49/ 3
DEDICO	tam peculiariter Deo, sibique	decor	, species insignis, ut idoneus	2, 45/ 26
DEDUCO	intellexissent tanta manu regem regem comitatu modico Londinum bella vertentes, eo rem	decumbens	, vires labascere sensit, et	2, 10/ 13
DEFENDO	Alioqui si nemo inde sin redderetur ultro, vi fecisse aio: idque si	decus	et regno commodum proveniret	2, 78/ 2
DEFERO	Galliaeque suscipio. Alterum ut distans, magnifico inde funere credulum, nec satis callentem sese pollutorum religione sacrorum, ei tanto cum consensu subici sese. Proinde si	dedecus	haud parum ei laudis	2, 55/ 1
DEFICIO	facultates profusus, quae ne conantem, quum ratione causaque praesertim ad quem utroque derivetur, qua plerumque	dedecore	iudicum qui restabant, ut	2, 70/ 17
DEFIGO	eam vocem miro pavore Rex in loquentis vultum in quam semel oculum	dedicaverat	, ut per tot retro	2, 28/ 3
DEFINITUS	expetitum principem. Sin omnino	deducturos	, ut nihil in eos	2, 16/ 5
DEFLECTO	si paulum ab honestate	deducerent	. Erat in itinere regis	2, 17/ 8
DEFUGIO	ab superis illi destinatum, minus annis, quibus imperitavit, tulit, qua ut levissima quendam protinus Eduardo animis longe disiungerentur. faventibus superis eo periculo ob rem protinus ab in illam ius erat. de qua libentius in	deducatis	ut irritatis animis, interturbata	2, 23/ 13
DEFUNGOR	regno progeneres hybridas ac indole dicebat Eduardum longe hortatur ne praesentibus rebus iure incertum, invitum certe, in Vallia: nam ea prudentes instituerunt, et ceteri scito plebis eius unius,	deduci	potest, qui se dixerit	2, 33/ 2
DEGENERO		deducendus	ex asylo videretur. Ceterum	2, 33/ 20
DEICIO		defendas	, duello tecum, proditor,	2, 48/ 26
DEINCEPS		defendam	et amplificem, alterum, ut	2, 80/ 9
		delatus	est Vindesoram: ibique non	2, 3/ 20
		delatorum	calumnias. Meminisse vos, inquit	2, 15/ 2
		defert	Luciam filio vere uxorem	2, 64/ 28
		detulistis	, idem ut suo consensu	2, 76/ 31
		delatum	ultro non aspernetur imperium	2, 79/ 21
		deficerent	, ex aliis exhaurire cogebatur	2, 8/ 4
		deficerentur	, ad vim conversi comprehendunt	2, 18/ 19
		deficiente	regnum successionis iure	2, 39/ 22
		deficerentur	hi qui vago vel	2, 66/ 32
		defigebantur	. Sed Hastyngus, cui uni	2, 47/ 31
		defixus	, mulieris constantiam tanta cum	2, 61/ 5
		defixisset	, quae modo forma, vultu	2, 72/ 8
		definite	respondeat se non suscepturum	2, 79/ 22
		deflecteret	, ille quod cuique proclive	2, 36/ 7
		defugeret	, e quo tanto plus	2, 78/ 20
		defunctis	. Aliis interea in gratiam	2, 4/ 5
		defungeretur	, in vini Cretensis dolium	2, 7/ 10
		defuncto	ad Potieri domum, qui	2, 9/ 10
		Defuncto	rege, filius natu maior	2, 13/ 31
		defuncti	sumus, sic tamen ut	2, 15/ 12
		defuncto	rege Marchionem in arcem	2, 19/ 9
		Defuncto	regi successit Hastyngus, quam	2, 55/ 20
		defuncti	reverentiam supersederem dicere,	2, 72/ 4
		degeneres	regulos? Et tuus sanguis	2, 62/ 22
		degenerasse	. Ceterum protectorem virum	2, 67/ 27
		deiciat	animum desperatione meliorum,	2, 21/ 26
		deiecerat	, unde ille plus ausus	2, 49/ 7
		deinceps	primogenitis regum, vivis adhuc	2, 14/ 2
		deinceps	religioso metu pertulere, nos	2, 31/ 22
		deinceps	stirpi decretam ostendit.	2, 67/ 8

DELECTO	tempestates horreret, neque	delectetur	immodesta modestia, ut suae	2, 78/ 18
DELEO	in alterum progressa saeculum, quoscumque inimicitias ex animo	deleta	propemodum etiam sibi longis	2, 57/ 9
		delere	et deponere, omnes omnium	2, 81/ 26
DELIBERABUNDUS	Sub haec regina velut	deliberabunda	conticuit, cui quum cardinalis	2, 40/ 21
DELIBERATIO	noctem deliberant. Post hanc	deliberationem	assurgentes, mittunt qui nullo	2, 17/ 23
DELIBERO	inceptis in adultam noctem insigne) ut illi plane	deliberant	. Post hanc deliberationem	2, 17/ 22
	consilium secutus, cum amicis	deliberatum	sit discedere etiam ante	2, 50/ 7
DELIGO	sententias confirmaret. E clero optabat quam sibi ipse iniquum ut postulet in ipse mihi superis aspirantibus regem illum quasique miraculo publicum regno profueritis tali reliquus regni populus suffecisse omnes proceres, populusque epulis produxere, dimittitur. Ita eodem etiam commento ratus	deliberat	, qui facile cernentes in	2, 61/ 32
		delecti	, quibus apud plebem auctoritas	2, 58/ 16
		delegisset	matri quoque probari, tamen	2, 63/ 1
		deligenda	coniuge eius me potius	2, 63/ 32
		delegi	, tu quoque dulcissima genitrix	2, 64/ 14
		delectum	. Verum id consilium sive	2, 68/ 4
		deligendo	principe, sed vobis quoque	2, 74/ 31
		deligendo	principi, nisi noster in	2, 76/ 4
		delecturi	sunt, vosne in regem	2, 76/ 10
DELINIO	epulis produxere, dimittitur. Ita eodem etiam commento ratus	delinitus	humanitate ducum, ut optima	2, 17/ 17
		deliniendum	populum, caduceatorem interea	2, 53/ 11
DELINQUO	aut impulit casus, eius plerumque leniebat, invisit gratiam, summum usque intenderat. Itaque	delicti	aut veniam lex, aut	2, 30/ 19
		delinquentibus	veniam impetrabat, denique multis	2, 56/ 18
		delicta	non sua natura, sed	2, 70/ 6
DELIRAMENTUM	uti ad vana somniorum	deliramenta	contremiscat, quae vel ipsius	2, 50/ 11
DELIRUS	puellae gratulantur, tamen	delirum	dominum irridet, quamquam	2, 62/ 14
DELITESCO	rebus ipse in asylo unicus narretur in asylo persuaseris in hoc asylo	delitescat	. Neque enim temere quisquam	2, 26/ 21
		delitescere	, ne patria quidem interim	2, 34/ 16
		delitescendum	, communi omnium sententia	2, 35/ 24
DEMIGRO	hinc ad ea loca	demigro	, de quibus illi tam	2, 12/ 16
DEMIROR	trahere, nequeo equidem satis	demirari	. In quo si puer	2, 36/ 3
DEMITTO	servilem prope adulationem se	demisit	, admissi conscius, ne sic	2, 82/ 2
DENS	dilapsus evitasset, ictum ad aprum prostratos ambos appetere	dentes	usque caput fuerit divisurus	2, 49/ 2
		dentibus	: Hastyngum repente confectum,	2, 50/ 4
DENSUS	quam modo sunt. O	densam	mortalitatis caliginem tum demum	2, 52/ 11
DENUNTIO	tristia omnia atque atrocia sic est observatum, ut passuram. Comperta ergo et	denuntians	, captum a patruo principem	2, 20/ 20
		denuntiare	credatur grande aliquod instans	2, 50/ 29
		denuntiata	falsitate commenti matrimonii,	2, 65/ 5
DENUO	an idem umquam licebit: recursu illa verba repetit eadem ut ipse recenseam eadem etiam ipse proposuit	denuo	simul os admovit ori	2, 42/ 10
		denuo	. Hic est unus atque	2, 68/ 13
		denuo	, quae tam nuper doctor	2, 73/ 1
		denuo	, sed ita sermonem temperans	2, 75/ 27
DEPELLO	in eo consilio, quod	depellendi	periculi causa inibatur. Nam	2, 16/ 10
DEPEREO	quispiam paulo ditior ancillam	depereat	suam sibi que adsciscat in	2, 62/ 12
DEPLORO	ubi rescivit patratam, misere vires labascere sensit, et	deploravit	. Richardus hic, de quo	2, 7/ 12
		deploratam	medicis salutem suam, aetatem	2, 10/ 14
DEPONO	functus est, invidia omnis neminem, imponentes alios, alios alios deponentes onera, alios in eorum tutelam fidemque aedificio reparando destinatum facta repetamus. Eduardus Henrico Eduardus ipsius ope Varvici ex animo delere et	depositi	Regis Henrici sexti, quae	2, 4/ 2
		deponentes	onera, alios depositis quae	2, 21/ 19
		depositis	quae pertulerant nova petere	2, 21/ 20
		deponeret	. Productio igitur in medium	2, 41/ 14
		deposita	cervice, luctuosum insons vitae	2, 49/ 21
		deposito	, potitus regni, comitem Varvici	2, 60/ 4
		deposuerat	. Tantus ille vir fuit	2, 65/ 18
		deponere	, omnes omnium in se	2, 81/ 26

DEPRAVO	factam, aut male narrantis cuique proclive est orationis	depravat depravat	oratio, aut per se atrocitate, dum piam hanc	2, 12/ 9 2, 36/ 7
DEPREHENDO	qui si quos forte insidias moliretur: quas ipsi opinantes paulo ante prandium fieri solet, gestantes. Ceterum comperisse, eius rei poenam reddi suae terrae surculos,	deprehenderent deprehensas deprehendissent deprehensis deprehendebantur deprehenso	fefellisse custodiam, in merito sunt in auctorem , in ipso conatu ad insidiis naviter ac strenue antea meditati. Sed inde ac reuulso vitulam spurio	2, 18/ 1 2, 18/ 16 2, 52/ 27 2, 53/ 3 2, 54/ 9 2, 67/ 4
DEPULSOR	ac recuperat rursus, dum	depulsos	suos ulciscitur, tantum Anglici	2, 71/ 15
DERIVO	cuiquam intentandum pertimuerat, in sobolem sancte conceptam	derivari derivetur	ad inimicam cerneret. Ceterum , qua plerumque deficerentur hi	2, 47/ 33 2, 66/ 32
DETFORDIA	monialium inclusarum apud	Dertfordiam	. Anna, postea honorifice nupta	2, 3/ 12
DESCENDO	videretur, tandem in id orationis cursu destitutus voce similes neque affines ei habeat ratum. His dictis	descenditur descendit descenderit descendit	criminis, quod nec ipsa , populo id in superos , quum iam protector transiret ipse, ceteri discedunt: pars	2, 54/ 20 2, 59/ 3 2, 68/ 10 2, 77/ 1
DESCRIBO	re fuerit mores eius brevis temporis spatio potuerit compositum, tam polite membrana	describere describi descriptum	, quo fiat illustrius, cuiusmodi , et tam ambitiose compositum , ut ne duplicato quidem	2, 6/ 8 2, 54/ 5 2, 54/ 6
DESIDERIUM	eam ipsam tamen caritatem,	desideriumque	eius invisus parricidae sequentis	2, 3/ 26
DESIDERO	virii essent, minus fortasse dabo, quod si alterutra plus adhuc viae priusquam animum quo die habere	desideraretur desideretur desiderarentur desidero	fides. At vero pueritia , in vobis aeternum sit emensuros, quam ut consequi , eo die precor, ut	2, 11/ 24 2, 41/ 17 2, 50/ 8 2, 80/ 13
DESIGNO	quattuor: Eduardo videlicet Rege (quamquam egregio principe) vita contra naturae fas scelerum, sed nova quoque carissimus filius tuus tunc clamorem dicit animi in	designato designaretur designaturus designandi designatus designandum desinit	, annorum circiter tredecim: , regnum sibi posterisque suis . Ceterum bello haud instrenuus licentiam indulgeret. Quanquam, rex profecturus esset in regem adeoque alacris in dissidiis cuncta turbare, quam	2, 3/ 6 2, 6/ 16 2, 7/ 24 2, 31/ 18 2, 35/ 30 2, 76/ 26 2, 12/ 29
DESINO	pectoribus irrepserit, non ante	destiterat	, neque moliebatur quicquam	2, 5/ 3
DESISTO	principe) iam pridem prorsus orabat uti frustra niti	desisteret	. Ipsam enim etsi minus	2, 61/ 20
DESPERATIO	praesentibus rebus deiciat animum	desperatione	meliorum, sibi factam spem	2, 21/ 26
DESPERO	sperem tutum, si hic	desperem	? Estne ullus usquam locus	2, 37/ 30
DESPICIO	quum iam e fenestra verum ex ambulacro superne	despiciens despiciens	, unde illi prospectus erat accipit et reddit sermonem	2, 22/ 12 2, 77/ 25
DESTESTABILIS	sibi destinabatur. Cuius rei	detestabilis	ambitio Catesbium ad ineundam	2, 46/ 20
DESTINO	eorum abstinens complexibus quos alio quaedam quam quo qui tale facinus animo in Lancastrensi comitatu sibi super trabem aedificio reparando magistratu praelatum, quem velut is, quem ipsi regno debitum, ab superis illi nepoti eius coronando fuerat	destinabat destinabantur destinassent destinabatur destinatam destinatum destinaverunt destinatum destinatus	occidere. Crudelis atque immitis , efferrent. Reginam videt humi , corporibus potius arma fuisse . Cuius rei detestabilis ambitio deposita cervice, luctuosum ac promissum ipse speraverat , non aetatis modo maturae , defugeret, e quo tanto . HISTORIA REGIS RICHARDI	2, 8/ 12 2, 21/ 23 2, 24/ 12 2, 46/ 20 2, 49/ 21 2, 51/ 24 2, 74/ 21 2, 78/ 20 2, 82/ 7
DESTITUO	si neque illos vita in medio orationis cursu	destituatur destitutus	, neque vos concordia: quarum voce descendit, populo id	2, 13/ 11 2, 59/ 3
DESUM	Clarentiae Ducis perniciem non viae compendium fieret: nec	defuisse deerant	, quamquam resisteret, ac (ut accidere fere in	2, 8/ 25 2, 21/ 22

	intelligent non meam industriam ac potentiae satis: nec quoque caelibus adhuc non multi simulata laetitia, nec quatenus regi liberit uti, illis nulla fortassis parte germanus frater, quem nunc eo diuturniore memoria, quo debeant ab omni simultate	defuisse deerunt desunt deerant defuturam deteriores deterior deteriore detertere detestans detractum detrimenti	negotio, sed maternam qui hac in causa aliquot. Ita mutuo probamentum ex ipsis ducis comitibus numquam reipublicae, quam etiam . Verum si vos in noverca mater abstinet? Si : ut beneficia pulveri, mali . Adeo execrabilis belua est consilium suum, quae principis in asylum, misere velut caperet, excubari a civibus inspiret melius. Quod si oblivisci velit, quam nos erga nos omnes habuit aut principis, cognationis, patriae et vestra vigilantia malitiam , sibi que dedicaverat, ut per , maxime si ad crimen atque hominibus repetitura. missa ut caveantur insidiae verum istud, ut eventu videlicet amorem fidemque , erumpente brevi veritate, restitui metu, nulla retardatus infamia verbum praedicat populo, , non sibi referebat acceptum is in episcopi palatio , missus intro nuntius ait , obstrictus sacramento, ruptis sibi illum intelligebat, nempe . Nemo timores meos excutiat latus recubuit facie ad hanc manum habeo. Fecerit insigniendum, si amici reginae insigniemus. Quod quominus , neque adeo dominationis notabilis. Rex siquidem cum est, quae quum ab spem esse. Nam istud novos titulos ne optarim , sed ex eo loco , rex cum in palatio , Georgium ac Richardum hunc haud existimo) quem ego , ibidem restiterit, postero mane . At princeps Graium parantem , sigillum reginae tradidit, et fuerit quantum adimet molestiae . Quod si mulier eo ibi manere velle, certe	2, 28/ 17 2, 42/ 2 2, 64/ 12 2, 77/ 2 2, 79/ 6 2, 13/ 14 2, 26/ 14 2, 57/ 6 2, 12/ 27 2, 20/ 28 2, 25/ 25 2, 22/ 21 2, 12/ 3 2, 13/ 3 2, 13/ 21 2, 13/ 24 2, 15/ 15 2, 28/ 3 2, 30/ 16 2, 42/ 1 2, 49/ 26 2, 50/ 22 2, 63/ 6 2, 67/ 2 2, 72/ 10 2, 73/ 4 2, 79/ 7 2, 42/ 18 2, 77/ 7 2, 6/ 3 2, 45/ 22 2, 39/ 23 2, 13/ 26 2, 50/ 21 2, 16/ 12 2, 22/ 9 2, 78/ 17 2, 56/ 5 2, 14/ 3 2, 62/ 4 2, 63/ 22 2, 67/ 19 2, 3/ 18 2, 6/ 21 2, 9/ 18 2, 17/ 13 2, 19/ 15 2, 22/ 11 2, 27/ 4 2, 32/ 31 2, 33/ 2
DETERIOR		Deus Deus Deus Dei Deus Deo Deus Deo Deo Deus Deo Deo Dei Dei Deo		
DETERREO		deversabatur deversabatur		
DETESTO	ad haec damnans ac	devinctus devinctum devolvetur dexterum dextram diademate diademate diademate dicacitate dicio dicionis dicione dicat dico diximus dictum diximus dicerent dicens dictu dicere dixerit		
DETRAHO	splendore clarissimae fortunae suae			
DETRIMENTUM	Tum ne quid Londinum			
DEUS	trahit, nisi si quid ediderit, utinam tam facile vicissim erga me, quem vos oratio ulla aut perniciem nostram praetexere, nisi comitatus, olim tam peculiariter ipsis avelli, mactari que iussit iisdem utrumque rursus coram taliam putanda sint a habeo. Fecerit (ait ille) contrahi non opulentiae debeat, ita tum rem disponente non ille statim nullo atque eius, qui ipsum suae procurationis tempore (quod Londinum itur ad principem: adeunt protectorem, qui Londini patruus, nomine tutor, beneficiis ratus est carum, ac deficiente regnum successionis iure diutius sustinens sese, in certum fidumque mihi, quam ad excipiendum reg ac hoc ipso in loco illud venerandum pateretur onerari silentio rustico, neque immodica vivi adhuc parentibus propria regno, sed augendae praeterea uxoris nomine in ulteriore se quanto cum periculo consecuta est. Is, quem liberos tres: Eduardum, quem eventum praesenserit (nam temere Vodevilus reginae frater, quem ne nihil esset quod trado, et simul haec recta persuaserit, non facile vos, inquit ille, verum deduci potest, qui se			
DEVERSOR				
DEVINCIO				
DEVOLVO				
DEXTER				
DIADEMA				
DICACITAS				
DICIO				
DICO				

	speciem habere viderentur quae	dicerent	, stabant ante oculos milites	2, 53/ 1
	simulantes se credere quae	dicerentur	, extollere fortitudinem, laudare	2, 53/ 8
	hanc esse constat, quam	dicimus	eo nomine carissimam, qui	2, 56/ 14
	ac Stratfordiae comprehensos	diximus	ad oppidulum, quod a	2, 57/ 16
	tractandum, sic ut quum	dicantur	omnia, multa tamen supprimi	2, 59/ 28
	Ergo uxor eius, ut	dixi	, amisso viro, Henrico victo	2, 60/ 25
	esse, apud quem sacramentum	dixerat	, in eius fide regis	2, 61/ 3
	cui satis erat aliquid	dici	, nimirum securo certoque	2, 66/ 13
	cuius etiam generosa indole	dicebat	Eduardum longe degenerasse.	2, 67/ 26
	ut dum haec verba	dicebantur	, protector interveniret, ita fore	2, 67/ 33
	via nectente, alter ita	dicendo	festinaverat, ut eo loco	2, 68/ 8
	damno -- quid damnum	dico	? -- calamitati, spoliis, atque	2, 70/ 24
	quid de his aerumnis	dicam	quae ex bellicis tumultibus	2, 71/ 10
	defuncti reverentiam supersederem	dicere	, nisi frustra taceretur quod	2, 72/ 5
	melius nemo quid sit	dicendum	intellegat. Porro tam religiose	2, 73/ 5
	etiam cum bono publico	dici	. Eas ergo res quum	2, 73/ 29
	sensit sapiens ille, qui	dixit	: Veh regno cuius rex	2, 74/ 17
	tametsi tantum onus ut	dixi	, gravatim sit in se	2, 74/ 24
	feret. Haec dux quum	dixisset	, exspectavit protinus ut manibus	2, 75/ 1
	initium. Ceterum iussus	dicere	, malum sibi metuens, si	2, 75/ 26
	ducis omnia verbis acciperentur	dicta	, non suis. Sed nihilo	2, 75/ 28
	iucundissimum illum clamorem	dicat	animi in designandum regem	2, 76/ 25
	sit auditus, qui contra	dixerit	, quem tam eximium affectum	2, 76/ 27
	consensu habeat ratum. His	dictis	descendit ipse, ceteri discedunt	2, 77/ 1
	vix adduci posse, ut	dicat	nolentem velle, quum interim	2, 80/ 30
DICTO	quam ut vel temere	dictatum	tam brevi temporis spatio	2, 54/ 4
DIES	tribus, mensibus septem,	diebus	sex, qui annum ab	2, 3/ 2
	evasit (ut fit) postremis	diebus	moderatio, in quibus regnum	2, 4/ 24
	Borialis vocatur. Hanc eodem	die	, quo rex inde digressus	2, 17/ 11
	suum approbaturi, ipsi eo	die	omnium primi salutare principem	2, 18/ 3
	Sed nocte quae eum	diem	sequebatur, quo haec Stratfordiae	2, 20/ 18
	tibi astringo meam quo	die	alium quemquam illi in	2, 22/ 6
	civitatem est investus, quarto	die	Maii, anno regni sui	2, 24/ 23
	est, quamquam singuli ei	dies	anno longiores viderentur, qui	2, 25/ 12
	bonorum homines flagitiosissimi in	dies	magis ac magis abutuntur	2, 31/ 5
	reginae cognatos, ea ipsa	die	in quo asservabantur oppido	2, 48/ 5
	noctis, quam letalis ei	dies	sequebatur ab Stanleo minister	2, 49/ 30
	quae res etsi nullo	die	non accidat vel equi	2, 50/ 27
	de capite plectendis eo	die	, quos ante captos ostendimus	2, 52/ 7
	ducique instructas in eum	diem	insidias, quas ipsi quum	2, 52/ 26
	Igitur ubi nuptiarum appetebat	dies	, et pro more populus	2, 64/ 26
	Is e suggestu dominico	die	proximo ad aedem Pauli	2, 66/ 25
	est, ut paucis post	diebus	maerore contabuerit. Sed quoniam	2, 68/ 34
	urgendum videbatur, uno tantum	die	post eum sermonem interposito	2, 69/ 1
	esset. Sic bonis in	dies	abradebatur, ut effunderetur in	2, 69/ 24
	vos oramus ut crastina	die	pariter omnes maiestatem eius	2, 76/ 30
	hic in me hodierno	die	procuracionem utriusque regni,	2, 80/ 8
	Quem ego animum quo	die	habere desidero, eo die	2, 80/ 13
	die habere desidero, eo	die	precor, ut superi mihi	2, 80/ 13
	veritate turbare. Sequentem	die	magno cum comitatu venit	2, 81/ 11
DIFFICILIS	libebit impelli: quibus haud	difficile	sit vel ignorantis iussum	2, 15/ 14

	erat qui provehi haud	difficulter	posset. Nam praeter egregiam	2, 45/ 24
	modo illa sese non	difficilem	praebat; quin ultro plura	2, 61/ 11
DIFFIDO	secundos congressus affert neque	diffido	tamen inveniri posse qui	2, 35/ 12
	sum vestrae ut prudentiae	diffidam	, neque adeo suspiciosa ut	2, 41/ 16
	ut disputarent verius quam	diffiderent	; ceterum Darbiae comes, qui	2, 45/ 9
DIFFUNDO	neque unius voluptas viri	diffundere	se tam late posset	2, 4/ 21
DIGITUS	tristem, atque attonitam, complicatis	digitis	suam suorumque fortunam	2, 21/ 24
DIGNITAS	aliquot e nobilibus, sive	dignitatis	eius viri habita ratio	2, 33/ 30
	minime alienus sit a	dignitate	tua. Sin tibi ipsi	2, 35/ 23
	cum rege liberum in	dignitate	ac splendore vivere, utriusque	2, 35/ 25
	puritate parem esse ac	dignitate	proxime accedit, haudquaquam	2, 62/ 26
DIGNOR	haud se tanto honore	dignatus	ut principis concubinam attingeret	2, 55/ 18
DIGNUS	prosperrimam, ac se plane	dignam	consecuta est. Is, quem	2, 3/ 17
	ubique mortales praedicabunt,	dignos	scilicet nos qui principi	2, 29/ 30
	Quae supplicia excogitentur illorum	digna	sceleribus, qui nec non	2, 47/ 22
	illam magis quam probro	dignam	censebant, reputantes protectorem	2, 55/ 5
	Ipsam enim etsi minus	dignam	existimaret, quae fieret uxor	2, 61/ 23
	quae fieret uxor regis,	digniore	tamen se, quam ut	2, 61/ 24
	quem ne responso quidem	dignum	censuistis. Quin uno saltem	2, 76/ 8
	magis sit quam venia	dignum	. Igitur dux ea demum	2, 78/ 9
DIGREDIOR	die, quo rex inde	digressus	est, Gloucestriae ac Bukyngamiae	2, 17/ 11
	latere iam diu sunt	digressi	. Non dubium est eos	2, 19/ 20
	saltem amplectere, atque exosculare	digrediens	, incertus an idem umquam	2, 42/ 10
DILABOR	quisque ab arce regia	dilabi	, in domo protectoris aula	2, 44/ 31
	nisi propere sub mensam	dilapsus	evitasset, ictum ad dentes	2, 49/ 2
DILIGENS	salutem eius partes suas	diligenter	obituri. Sed neminem usquam	2, 35/ 13
	protectoris, sive nimia contionatoris	diligentia	, longe aliter cecidit atque	2, 68/ 6
	qui superis annuentibus faciat	diligentius	. Quod ipsum ne nesciretis	2, 72/ 28
DILUCIDUS	ordine repetebat; verum adeo	dilucide	ornateque, voce, vultu, gestu	2, 75/ 10
DIMIDIUS	potissimum, cuius accessione	dimidia	parte suas vires auctiores	2, 43/ 7
	adversariam sibi plus quam	dimidiam	partem regni sui effecerat	2, 71/ 7
DIMITTO	sermone atque epulis produxere,	dimittitur	. Ita delinitus humanitate ducum	2, 17/ 17
	angustum, liberum illis relinqueret.	Dimissis	igitur equis, praeunte longa	2, 18/ 23
	ordines perrexerunt, ac se	dimittentes	in genua principem reverenter	2, 19/ 1
	consilium suum, quae principis	dimittendum	praesidium suaserat, pavida ac	2, 20/ 29
	quam fuerunt. Tum eo	dimisso	protinus excitat familiam, et	2, 21/ 15
	hic illustrissimus dux ibi	dimittendus	non est qui neque	2, 33/ 10
	Igitur si filium omnino	dimissura	sit praestare censuit sponte	2, 41/ 10
	futurus ultor; qui seri	dimittantur	instigarent: haesuram etenim	2, 43/ 10
DIRIMO	solus ab asylo palatium	dirimebat	, uti viae compendium fieret	2, 21/ 21
DIRIPIO	et truditur in carcerem:	direpta	bona per iram scilicet	2, 54/ 17
DIRUO	humeros, rempublicam prope	dirutam	ac proculcatam erigeret, manus	2, 78/ 15
DIRUS	tamen haud dubie tam	dirae	carnificinae fuerat praefecturus,	2, 8/ 22
DISCEDO	admirabatur. Ceterum quum neque	discedere	liceret, et continendo se	2, 18/ 9
	reperiunt parantem iam tum	discedere	, ideo uti fertur ut	2, 18/ 22
	mali suspicantes assensere, eoque	discessum	denique, ut sin redderetur	2, 33/ 19
	obstructuros. Sin retinere, sciat	discessuros	ilico nec verbum addituros	2, 40/ 13
	sese, ploransque a plorante	discessit	. Quem cardinalis, comitesque	2, 42/ 12
	primam statim fraudis suspicionem	discessissent	, et discessu suo omnia	2, 46/ 1
	fraudis suspicionem discessissent, et	discessu	suo omnia eorum clandestina	2, 46/ 1
	illi plane deliberatum sit	discedere	etiam ante lucem, ille	2, 50/ 7

	eventu comprobe: atque ita	discessit	. Ad cuius nuntium manente	2, 50/ 23
	communicatis consiliis in diversa	discedendi	spatium firmatis partium copiis	2, 58/ 10
	anni partem haud longe	discedebat	ab urbe. Et tamen	2, 72/ 20
	in utramvis partem dato,	discedemus	, haud amplius molesti vobis	2, 76/ 12
	dictis descendit ipse, ceteri	discedunt	: pars aperte maesti, multi	2, 77/ 1
	coepit) concedunt intro, populus	discedit	domum varie affectus, multaue	2, 80/ 18
DISCEPTO	more legibus in senatu	disceptavit	. Tantum aut causa aut	2, 6/ 12
DISCERNO	frater, vir (haud facile	discernas	) manune an consilio promptior	2, 14/ 9
DISCESSIO	nudaretur, qui dum se	discessione	ac discordia disiungerent, partibus	2, 10/ 19
DISCIDIUM	irrepserit, non ante desinit	discidiis	cuncta turbare, quam caedibus	2, 12/ 30
	ut concuti nisi domestico	discidio	et intestina fraude non	2, 66/ 8
DISCO	Ad haec periculo nostro	didicimus	quam facile cognationis affectum	2, 41/ 25
	tali ac tanto viro	didicistis	, huius administrandi regni ius	2, 73/ 8
DISCORDIA	dum se discessione ac	discordia	disiungerent, partibus et studiis	2, 10/ 19
	prohibeant superi, ne idipsum	discordiae	vobis causam praebat, quod	2, 12/ 24
	vos in pueri regno	discordia	occupet, multi nimirum viri	2, 13/ 15
	intentet, invadendi: sin congregetur,	discordia	. Atque hoc pacto fore	2, 16/ 16
	accusare eum coeperunt, quod	discordias	inter proceres sereret, animumque	2, 18/ 14
DISCORDO	si (quod superi prohibeant)	discordantes	invenerint, ipsi nimirum partibus	2, 11/ 17
DISCRIMEN	regis causa, cui nemo	discrimen	intentet, invadendi: sin	2, 16/ 15
	neque libertas venire in	discrimen	ullo iure potest. Per	2, 33/ 12
	adhuc exire, neque in	discrimen	post reliquos consanguineos meos	2, 36/ 23
	cognita causa nihil fore	discriminis	, de seipsa vero vanissimum	2, 36/ 34
	ibi cum illo de	discrimine	praeterito iam atque evitato	2, 51/ 27
	vobis nos afferimus, nullo	discrimine	vestro, labore nullo, nec	2, 69/ 16
	familias totas in ultimum	discrimen	adductas, causa plerumque nulla	2, 70/ 29
DISCUMBO	consiliis intimi, retinuerunt, ac	discumbentes	ad mensam de suis	2, 17/ 22
DISIUNGO	se discessione ac discordia	disiungerent	, partibus et studiis intenti	2, 10/ 19
	post apparuit animis longe	disiungerentur	. Defuncto rege, filius natu	2, 13/ 31
DISPAR	sunt et imperfecta semper	disparibus	nata parentibus. Sustinere potes	2, 62/ 20
DISPENDIUM	ut vel cum liberorum	dispendio	suorum, quod de Medea	2, 26/ 2
	possum quidem citra salutis	dispendium	, cui adeo accurate consulere	2, 37/ 26
DISPEREO	quam voluptate sum expertus,	dispeream	, si flexis poplitibus exhibitum	2, 13/ 6
	requiratur tutoris auctoritas, quin	dispeream	in privatis esse liber	2, 64/ 1
DISPERGO	praeterveheretur. Iam continuo res	dispergi	, toti populo in ore	2, 22/ 16
DISPERTIO	bona in asylum confluentium	dispertiantur	creditoribus, relicta tantum	2, 32/ 29
DISPLICO	habent proditorum loco, non	displicet	aliquem locum esse ad	2, 30/ 11
	rebus. Sed dux tametsi	displicebat	illud, quod nullum honestum	2, 76/ 23
DISPONO	qua parte Stratfordiam itur,	disposuerant	equites, qui si quos	2, 17/ 28
	emitterem, credo ut in	dispositos	in itinere casses immitterem	2, 37/ 27
	elabendi facultatem nisi per	dispositos	in insidiis milites dari	2, 41/ 3
	eorum reditum operiebatur, per	dispositos	tota via satellitum ordines	2, 42/ 14
	tempus, ita tum rem	disponente	Deo, erumpente brevi veritate	2, 67/ 2
DISPUTO	puero usui esse possit	disputatur	, alterum olim filium meum	2, 39/ 10
	notarent, hactenus tamen ut	disputarent	verius quam diffident; ceterum	2, 45/ 9
DISSEMINO	quacumque ibant, rumore	disseminandum	curaverunt, molitos qui in	2, 23/ 32
DISSENSIO	moratus, dum civilium praetextu	dissensionum	conatur praestitutum regnandi	2, 6/ 18
	sanguine foedus sanciretur. Hae	dissensiones	amicorum, quamquam nonnihil	2, 10/ 10
	mala nasci ex amicorum	dissensione	posse, quando aetas eorum	2, 10/ 17
	pareret insidiosa clementia, mala	dissensionum	oratione explicans simul et	2, 81/ 24
DISSERO	super ea re secum	disserens	. Sed plurimis in ore	2, 80/ 18

DISSIDEO	confestim fore, ut inter coalescunt bene quae valde	dissidentes	factiones suo ipsius sanguine	2, 10/ 8
DISSIMULATIO	optasses: quippe cuius unius	dissident	. Manca sunt et imperfecta	2, 62/ 20
DISSIMULO	scirent, tamen per malitiam ipsa res etiam quantumvis inire poterat cur hoc ambiguam regis orationem licuit,	dissimulatio	totam eam quae illam	2, 45/ 29
DISSUADEO	rem aegre tulit, ut	dissimulantes	, quum ea passim tamquam	2, 24/ 7
DISTINEO	carissimum a principe fratrem esse tibi a rege	dissimulata	cogitationes hominum excitavit:	2, 44/ 29
DISTO	circiter mille passus Londino	dissimulatum	oportuerit apud se, cuius	2, 48/ 3
DISTRINGO	Utinam non maioribus aerumnis	dissimulare	scire se quid ille	2, 61/ 13
DISTURBO	novam ingreditur viam ad	dissuadendo	vix temperarit iurgiis:	2, 62/ 1
DIU	rex locutus est, haud insimulari, denique respondit haud nec tam acerba mala regem hunc non ferre	distineret	, tamquam utrique invideat dulcia	2, 25/ 22
DIURNUS	bilis animo figurat, vel	distinendi	, quum nihil ad asyli	2, 37/ 15
DIUTURNUS	fama posteris inclarescunt, eo	distans	, magnifico inde funere delatus	2, 3/ 20
DIVERSUS	Etenim ubi mutuo infensi Sed illi qui longe in armis, turmatim volitare aut non longe aberant, alio in loco longe meretrices se habere tres, auctoritate gratiaque inferior, qui et communicatis consiliis in	distringere	, quam ut vacaret verbis	2, 36/ 11
DIVERTO	circa principem, plerisque eo exemplis, protinus in laudes	disturbandas	nuptias. Erat Elisabetha quaedam	2, 64/ 23
DIVES	profundit, perdit, abligurrit: quin ut si quispiam paulo piaculi loco habebatur in	diutius	sustinens sese, in dexterum	2, 13/ 26
DIVIDO	dentis usque caput fuerit	diutius	se rem verbis extracturum	2, 40/ 10
DIVINITUS	sic visum iri posteris unum hunc virum ita	diutius	inveterascere, magno decrevere	2, 74/ 8
DIVINO	rumoribus ac tumultu multa malum crescit denique quam	diutius	, sic invitos vos a	2, 79/ 29
DIVINUS	vere sentiebant, confirmavere. Sic meminisset. Tam etsi matrimonium haud humano consilio, sed partim industria, sed plurimum	diurna	cogitatione reddit dormienti?	2, 50/ 12
DIVISIO	eos amicorum inter se	diuturniore	memoria, quo deteriore: ut	2, 57/ 6
DIVUS	posset: idque cum bona mihi certe videtur inoffenso Atque ego certe confido primum curaret, Nam ita effecit protector, ut in	diversa	sentiant, et alter alterius	2, 11/ 27
DO	ratio non avocabat) admodum poterunt consequi, nisi vos caritatis symbolum suis militibus ea ne porro accidat	diversum	agitabant animo quam vultu	2, 17/ 19
		diversi	, atque invicem minitantes, prout	2, 22/ 18
		diverse	de his rumoribus ac	2, 22/ 23
		diversa	tractabant. Cui consilio quamquam	2, 44/ 17
		diversis	quamque dotibus insignes: unam	2, 56/ 7
		diversis	aetatibus apud suos quique	2, 57/ 4
		diversa	discedendi spatium firmatis	2, 58/ 10
		divertentibus	unde negotiorum expeditio	2, 45/ 1
		divertit	Richardi nuper Eboraci ducis	2, 67/ 6
		ditiores	aliquot eo provolant cum	2, 31/ 10
		ditior	ancillam depereat suam sibique	2, 62/ 12
		divitem	, illi cognatum, affinem,	2, 71/ 4
		divisurus	, quippe quem sic quoque	2, 49/ 3
		divinitus	in regem illum quasique	2, 68/ 4
		divinitus	collatas esse, ut solus	2, 74/ 6
		divinabant	. Sed Eboracensis episcopus	2, 22/ 24
		divinare	facile quisquam possit. Huic	2, 26/ 25
		divino	iure cautum, uti obaeratorum	2, 32/ 28
		divina	quaedam res, inquit, virtutis	2, 63/ 4
		divino	quopiam afflatus numine	2, 68/ 2
		divina	providentia compressisset. Tum	2, 79/ 10
		divisio	exarmasset atque execrabilis	2, 5/ 24
		divi	Petri gratia. Reliquum quum	2, 31/ 20
		divo	Petro maritus e medio	2, 32/ 32
		divi	Petri sanctissimi huius asyli	2, 38/ 1
		divum	, inquit, Paulum propitium	2, 49/ 12
		divi	Pauli templo, magna celebritate	2, 54/ 26
		dedebatur	, more hominum fere omnium	2, 4/ 18
		dederitis	: neque vos concedere, si	2, 11/ 26
		dedit	, contionatoribus commemoranda	2, 12/ 13
		danda	sedulo opera est. Omnia	2, 13/ 9

	frenaretur. Moderator pueritiae	datus	est Antonius Vodevilus,	2, 14/ 8
	retulit, et se capiendum	dedit	. Ergo regem retroagunt	2, 19/ 26
	impetretur, sed cuius bono	datur	, ipse supplex flagitet, ac	2, 32/ 12
	neu tempus alio amandandi	darent	. Cuius rei consilium post	2, 34/ 4
	Asyli latibulum principis maiestatem	dedecorat	, conciliat infamiam proceribus,	2, 38/ 10
	puerum ipsis in manus	dare	, fidem ipsos suam eum	2, 40/ 11
	dispositos in insidiis milites	dari	aliquando contra (ut in	2, 41/ 3
	fiduciae id hodie documenti	dabo	, quod si alterutra desideretur	2, 41/ 17
	hunc vobis in manus	do	, fratremque simul in illo	2, 41/ 32
	commissum potuisse, ut modo	detur	crimen esse, apud quem	2, 61/ 2
	praebat; quin ultro plura	daturum	, si ea vicissim paululum	2, 61/ 11
	aliquot. Ita mutuo probamentum	dedimus	nuptias nobis non infecundas	2, 64/ 12
	filio vere uxorem esse,	data	fide et firmata concubitu	2, 64/ 29
	coniugii sibi a rege	datam	constanter affirmet, quum tamen	2, 64/ 34
	quantum ille sponte sua	dedisset	, sed quantum ipsis collibisset	2, 70/ 2
	namque in utramvis partem	dato	, discedemus, haud amplius	2, 76/ 12
	in populi conspectu ei	dat	manum. Rem vulgo acceptam	2, 81/ 30
DOCTOR	denuo, quae tam nuper	doctor	Shauus exposuit e suggestu	2, 73/ 1
DOCTRINA	gloria celebres. Ceterum utrique	doctrina	tam infra famam, quam	2, 58/ 20
	famam, quam virtus infra	doctrinam	. Hi sermones e suggestu	2, 58/ 21
DOCUMENTUM	meae fiduciae id hodie	documenti	dabo, quod si alterutra	2, 41/ 17
DOLEO	reor id illi ut	doleat	quod mihi sentit lubere	2, 63/ 31
	Igitur, Ego ut, inquit,	doleo	animo obfirmato decretum vobis	2, 79/ 28
DOLIUM	defungeretur, in vini Cretensis	dolium	, immerso capite, respirare	2, 7/ 11
	undique captam supellectilem,	dolia	quaedam armorum plena, quae	2, 24/ 5
	quae proditores isti in	dolia	clam abdiderant, ut duces	2, 24/ 10
	atque impedita congesturos in	dolia	, simplici tamen ac rudi	2, 24/ 14
DOLOR	sine summo totius populi	dolore	lacrimisque sepultus est. Quippe	2, 3/ 21
	ipsa postea maiore meo	dolore	, quam voluptate sum expertus	2, 13/ 5
	huius invidia, certe utriusque	dolore	miseram tecum vitam in	2, 35/ 27
	curae fore, quorum carcer	dolori	fuit. Ad haec paenitendo	2, 43/ 13
	in aliena causa, suo	dolori	serviebat. Iamque reliqui proceres	2, 49/ 8
	in loco similiter occurrenti	dolorem	ac metum suum communicaverat	2, 51/ 18
	contra fit obstinatio, et	dolore	spreti consilii sui magis	2, 64/ 22
	minore cum luctu et	dolore	virorum, parentum, et si	2, 72/ 12
	coacti sunt, dum animi	dolorem	per lacrimas egererent. Igitur	2, 77/ 5
DOLUS	ipse speraverat, tum accusatoris	dolo	, et nocturna reginae oratione	2, 51/ 24
	sibi praefidentem, et a	dolo	maxime alienam. Insidiantibus	2, 52/ 19
DOMESTICUS	constabilivit, ut concuti nisi	domestico	dissidio et intestina fraude	2, 66/ 8
DOMINATIO	onerari diademate, neque adeo	dominationis	tempestates horreret, neque	2, 78/ 18
DOMINICUS	voluntatem. Is e suggestu	dominico	die proximo ad aedem	2, 66/ 25
DOMINUS	nupta Thomae, tunc temporis	domino	Havvardo, et postea Comiti	2, 3/ 13
	dubium (inquit) quin meus	dominus	Glocestriae dux ilico sit	2, 9/ 15
	episcopi narravit sibi a	domino	mandatum, ne quieti praesulis	2, 21/ 6
	ex festinatione aestimantes, soporem	domini	haud cunctanter interrumpunt. Is	2, 21/ 8
	nuntius: iubet te, inquit,	dominus	meus reverende pater, animo	2, 21/ 12
	liceret a fugitivo ablata	domino	reddere, sine ullo privilegii	2, 32/ 22
	carissime nepos, inquit, ac	domine	, gratus nimirum omnibus, mihi	2, 42/ 16
	ab Stanleo minister anhelus	domini	sui verbis hortatur, ut	2, 49/ 31
	periculo se subduceret: nam	domino	obiectam per quietem terribilem	2, 50/ 1
	puellae gratulantur, tamen delirum	dominum	irrident, quamquam haud ita	2, 62/ 14

DOMUS	externus metus omnis aberat. Eduardo defuncto ad Potieri filias quatuor in abbatis et priusquam illuxit, abiit arce regia dilabi, in acceptam ipse rerum belli inde protinus in Shorae suis haud satis adhuc occiso, regnum in sua affectui vestro in Eboracensem rerum usu ac summa concedunt intro, populus discedit	Domi domum domum domum domo domique domum domi domo domum domi domum	vulgo quies, et inter , qui Richardo familiaris erat cum familia sua conicit , quum iam e fenestra protectoris aula esse, ibi gestarum laude cumulavit. Vitae irruitur, extrahitur ipsa, et pacatis, si externum sibi sic constabilivit, ut concuti , quum is qui maxime forisque parta virtute gloria varie affectus, multaque super	2, 4/ 27 2, 9/ 10 2, 21/ 3 2, 22/ 12 2, 44/ 31 2, 52/ 16 2, 54/ 16 2, 62/ 2 2, 66/ 5 2, 72/ 26 2, 74/ 23 2, 80/ 18
DONO	ei pridem a marito	donatae	reddi sibi iuberet, neque	2, 60/ 31
DORMIO	attinet in utramvis aurem vel diurna cogitatione reddit princeps, ad eum adhuc	dormiat dormienti dormientem	: nam ubi ego illum ? Superstitio est nimirum, venit, officii simulatione	2, 37/ 29 2, 50/ 12 2, 51/ 2
DORSETTUS	iubet, nominatim Marchionem	Dorsettum	, reginae ex priore marito	2, 10/ 24
DORSUM	atque informibus membris, exstanti	dorso	, alteroque humero erectior, os	2, 7/ 16
DOS	ipsis tam eximiae naturae habere tres, diversis quamque nulla corporis aut animi	dotes dotibus dote	et illustria regiarum virtutum insignes: unam lepidissimam, cesserint, multis exsuperant etiam	2, 5/ 21 2, 56/ 7 2, 63/ 25
DUBITO	bono esset animo, neu insigniemus. Quod quominus de quorum fide non nihil tale metuentem haud hic manente nemo, opinor, suspiciosa ut de fide inquit Hastynsus, et minime facinus, occupandos dum colloquium. Sed is primo annuit, atque hortatur, ne interim nec ipsi quidem esse tam stupidum, qui	dubitaret dubites dubitat dubito dubitat dubitem dubita dubitant dubitat dubitent dubitarent dubitaret	huius tumultus facilem exitum , en hoc sigillum, quod . Sed vere persuasum habet tamen hoc ipsum tam : e quo non est , cuius meae fiduciae id , dum unus quidam illic , illum quia flecti non progredi, incertus quid sibi quicquid decrevissent edicere, sibi neminem esse tam stupidum rem omnem de composito	2, 20/ 5 2, 22/ 9 2, 29/ 3 2, 29/ 27 2, 36/ 22 2, 41/ 16 2, 45/ 15 2, 46/ 17 2, 77/ 15 2, 78/ 7 2, 80/ 22 2, 80/ 22
DUBIUS	aetas poterat) mirum haud habere, alium tamen haud exsultabundus: Non est ergo venturam, cuius et semper multitudinem, iniecturos haud diu sunt digressi. Non tum in litteris haud quem utrique confugiant, ubi memoriam. Sin trucidentur, haud uno nutu tollere; nec ne verbum quidem umquam brachium profert, admodum haud ut numquam aeque mihi commodo. Sed eam rem idem ut vobis haud utriusque omnem vestrum, haud	dubie dubie dubium dubius dubie dubium dubie dubiis dubie dubium dubie dubiae dubio dubie dubie	firmamentum fuisset ad tam dirae carnificinae fuerat (inquit) quin meus dominus eventus est, et quum metum his quibus aliquando est eos, inquit Gloucestriae sua tempestate primarius. Igitur aut afflictis rebus, pendente mortem illorum ei curae sit, si quid novi sic efferri posse ut macilentum, sed quale tamen res ac tum fuere procul haud libenter admittet in magnum aliquando bonum publicam. Quem ego animum	2, 5/ 22 2, 8/ 22 2, 9/ 15 2, 16/ 7 2, 16/ 14 2, 19/ 20 2, 25/ 3 2, 30/ 11 2, 43/ 12 2, 43/ 16 2, 45/ 17 2, 48/ 11 2, 52/ 10 2, 74/ 12 2, 76/ 29 2, 80/ 13
DUCO	erat: Elisabetha, quae postea professa, et vitam religiosam	ducentibus ducente	fatis Henrici septimi coniunx in monasterio monialium	2, 3/ 8 2, 3/ 11

	in se amoris argumento	ducitur	. Ita princeps iste tum	2, 5/ 18
	fortassis e commodo magis	ducebat	suo vivum in sua	2, 8/ 21
	e coenobio eximendi eius,	ducendique	in felicissimum regis	2, 27/ 8
	nobis incommodandi cupiditate	duceretur	, non minus libenter illum	2, 28/ 28
	in latebris et squalore	ducere	. Neque enim usque adeo	2, 35/ 28
	ac sanctissimam asyli religionem	duxerit	violandam, ego superos eius	2, 40/ 3
	Sed eum locum obliquo	ductu	atque arte tractandum, sic	2, 59/ 28
	tempore eam sibi uxorem	ducendam	constituit. Itaque re animo	2, 61/ 29
	nullius amorem populi potiozem	duco	mihi, quam mei, cui	2, 63/ 10
	Nam ipse certe nec	ducere	possum quam non amo	2, 63/ 16
	matrimonii, Elisabetham Graiam	ducit	rex sibi in reginam	2, 65/ 6
	sumere nisi honorificentius multo	duxisset	, reges creare quam regnare	2, 65/ 21
	repente velut attonitus nullo	ductu	ordineve, sed ineptissimo recursu	2, 68/ 12
	eorum dumtaxat meam	duco	, ius vero fructumque ac	2, 80/ 11
DUELLUM	aio: idque si defendas,	duello	tecum, proditor, approbavero;	2, 48/ 26
DULCIS	distineret, tamquam utrique invideat	dulcia	illa mutuae consuetudinis	2, 25/ 22
	ad puerulum versa: Vale	dulcissime	, inquit, fili. Superi tibi	2, 42/ 8
	aspirantibus delegi, tu quoque	dulcissima	genitrix approba, idemque nobis	2, 64/ 14
DUMTAXAT	certe asserere possum, suspiciones	dumtaxat	hominum, coniecturasque secutus	2, 9/ 7
	nempe administrationem eorum	dumtaxat	meam duco, ius vero	2, 80/ 11
DUO	superstitibus masculi sexus liberis	duobus	, feminei quattuor: Eduardo	2, 3/ 5
	incendit, sed praecipue	duos	, Eduardum Bukyngamiae ducem, et	2, 15/ 25
	confluxerit: idque potissimum in	duo	, e quibus alterum est	2, 30/ 26
	edictum, quod intra horas	duas	ab eius nece pronuntiabatur	2, 54/ 3
DUPLICO	neminem in morbum nisi	duplicato	periculo recidere. Opinor quod	2, 35/ 10
	membrana descriptum, ut ne	duplicato	quidem temporis intervallo	2, 54/ 6
	mirabatur, orationis gratiam	duplicante	forma, non misereri modo	2, 61/ 7
DURITIA	fugiunt cum suppellectili maritorum	duritiam	eorum libidini suae praetexentes	2, 31/ 13
DURO	suis. Sed nihilo setius	durabat	idem populi status, non	2, 75/ 28
DURUS	aut per se exiguam	durius	interpretando audientis affectus	2, 12/ 9
	incensam, posteriora quoque	duriora	iacere tristibusque verbis fidem	2, 40/ 8
	non meminerit, aut tam	durus	ut non ingemiscat eius	2, 70/ 23
DUX	circiter tredecim: Richardo Eboraci	Duce	, qui biennio minor erat	2, 3/ 7
	Quippe Richardus Glocestriae	Dux	, natura patruus, nomine tutor	2, 6/ 2
	concipere. Richardus ergo Eboraci	dux	, nobilis, factiosus, potens, cum	2, 6/ 10
	ipse occupavit. Georgius Clarentiae	dux	procerus, elegansque, undique	2, 7/ 1
	maritis cari) sive etiam	dux	suapte superbia viam affectabat	2, 7/ 6
	Ceterum bello haud instrenuus	dux	est habitus, cui, quam	2, 7/ 25
	consilia in fratris Clarentiae	Ducis	perniciem non defuisse,	2, 8/ 25
	causam Richardum putant Clarentiae	ducis	mortem appetiisse, quum ipsius	2, 9/ 3
	quin meus dominus Glocestriae	dux	ilico sit futurus rex	2, 9/ 16
	duos, Eduardum Bukyngamiae	ducem	, et Richardum Hastyngum, ambos	2, 15/ 26
	atque opibus celebres: sed	dux	natalibus illustrior, alteri, ex	2, 15/ 27
	est, Gloucestriae ac Bukyngamiae	duces	intrans: ac forte accidit	2, 17/ 12
	Hamptona igitur Vodevilus officiose	ducibus	occurrens, ac summa gratulatione	2, 17/ 15
	dimittitur. Ita delinitus humanitate	ducum	, ut optima spe plenus	2, 17/ 18
	uti parent sese, nempe	duces	tantum non in equis	2, 17/ 24
	Praetexerunt causam, quasi	duces	constituerint, videlicet officium	2, 18/ 2
	sibi conscius erat) adire	duces	statuit, et causas huius	2, 18/ 11
	est eos, inquit Gloucestriae	dux	, tam sceleratum propositum,	2, 19/ 20
	flevit. In prandio Gloucestriae	dux	e suis ferculis unum	2, 20/ 3

uti solaretur eum, iuberetque	ducis	nomine ut bono esset	2, 20/ 4
novam videri. Ceterum Gloucestriae	dux	post tam officiosam consolationem	2, 20/ 10
videt, asylum videlicet obsidente	ducis	Glocestriae satellitio, ne quis	2, 22/ 14
receperat. Ibi factum illud	ducum	plerisque incessantibus atque	2, 23/ 2
habuerunt omnes, pro	ducibus	interponere, nihil adversus regem	2, 23/ 6
regis, quem comitatu magnifico	duces	admodum reverenter habitum	2, 23/ 26
fieret, aurigae, atque alii	ducum	ministri, qui cum praesidio	2, 24/ 3
dolia clam abdiderant, ut	duces	atque omnes nobiles per	2, 24/ 10
explorata prodicione salus undique	ducibus	, suspendium captivis acclamatum	2, 24/ 16
principis composito, Gloucestriae	dux	e summa invidia ac	2, 24/ 25
vel nostra, vel ipsius	ducis	nepotis mei secundum principem	2, 27/ 2
Muliebrem metum, inquit	dux	Bukyngamiae, immo pervicaciam	2, 28/ 19
patiamur. Ego igitur illustrissimum	ducem	, dum licet, vel invita	2, 29/ 32
nos prohibeat illustrissimum inde	ducem	ipsius bono producere. Cuius	2, 31/ 24
qua necessitate illustrissimus iste	dux	abest procul. Cuius fidem	2, 32/ 7
clero aderant, sive assentabantur	duci	, sive ita vere sentiebant	2, 32/ 27
maneto. Sed hic illustrissimus	dux	ibi dimittendus non est	2, 33/ 9
vim fecisse pernego. Huic	ducis	orationi quum laici quotquot	2, 33/ 18
in primis esse, ut	ducem	emissum ex illis latebrarum	2, 34/ 20
in primis atque etiam	duci	perquam rem gratam facturam	2, 34/ 24
magis ex usu esse	ducis	cum rege liberum in	2, 35/ 25
esse non honorificum ibi	ducem	relinquere, potissimum ubi sit	2, 36/ 20
aliis aliquot, tum praecipue	duci	Bukyngamiae, aperit sese:	2, 42/ 23
res postulare videbatur aperuisse,	ducique	potissimum, cuius accessione	2, 43/ 6
occultum sibi praesidium ita	duci	exploratores struxisse, et si	2, 43/ 18
possis. Talia suggerendo fatigatum	ducis	animum eo perpulere, uti	2, 43/ 21
est, ut protector opere	ducis	ad usurpandum regnum, filium	2, 44/ 1
haec Herfordiae comitatum, quem	dux	velut haereditarium appetebat,	2, 44/ 3
aderant. Ceterum protector ac	dux	, ubi cardinalem atque	2, 44/ 12
et protector quoque et	dux	Hastynghum mira ne quid	2, 46/ 7
Quamobrem urgente Bukyngamiae	duce	(quem ille suppliciter intuens	2, 49/ 19
ubi venere, ostendit sibi	ducique	instructas in eum diem	2, 52/ 26
capacem, et unicum Eboraci	ducis	legitimum filium. Sed obiectum	2, 59/ 22
divertit Richardi nuper Eboraci	ducis	, eum subinde vocans patrem	2, 67/ 6
nec fratrem eius Clarentiae	ducem	satis certo natos patre	2, 67/ 24
homines e familiaribus Eboraci	ducis	magis oris specie referrent	2, 67/ 25
specie referrent, quam ipsum	ducem	. A cuius etiam generosa	2, 67/ 26
unus atque unicus Eboraci	ducis	, verus et indubitatus filius	2, 67/ 29
forma, atque ipsa carissimi	ducis	pectoribus adhuc vestris	2, 67/ 31
unus atque unicus Eboraci	ducis	verus et indubitatus filius	2, 68/ 13
protector comitante Bukyngamiae	duce	ad locum in quo	2, 68/ 22
interposito, Bukyngamiae	dux	nobilium atque equitum non	2, 69/ 2
convocato in curiam populo	dux	ex editiore loco, saeptus	2, 69/ 5
certatum est, quam illo	duce	et principe apud nos	2, 71/ 14
regni ius Richardo Gloucestriae	duci	potentissimo atque omni virtutum	2, 73/ 9
quum patri suo clarissimo	duci	, cuius sanguine lata lege	2, 73/ 11
semper acceptum feret. Haec	dux	quum dixisset, exspectavit	2, 74/ 34
tuum. Id quidem, inquit	dux	, corrigetur facile: statimque	2, 75/ 8
quod alium quisque loquendi	ducem	sequi, quam ipse praeire	2, 75/ 14
in unum se cum	duce	, et consciis quibusdam colligens	2, 75/ 18
ita sermonem temperans, ut	ducis	omnia verbis acciperentur dicta	2, 75/ 27

	prae se ferrent. At	dux	nonnihil offensus quod eius	2, 75/ 31
	potentissimum Gloucestriae	ducem	, quem ceteri alioquin omnes	2, 76/ 9
	quomodocumque rebus. Sed	dux	tametsi displicebat illud, quod	2, 76/ 23
	nec deerant ex ipsis	ducis	comitibus, qui quum premere	2, 77/ 3
	Hanc protectoris cunctationem	dux	ad se allatam ostentat	2, 77/ 20
	Tacentibus igitur universis,	dux	ab equo sublimis, primum	2, 77/ 28
	quam venia dignum. Igitur	dux	ea demum protectoris oratione	2, 78/ 9
	cupidissimo. Protector ubi verba	ducis	accepit, vultu haudquaquam	2, 78/ 23
	providentia compressisset. Tum	dux	, habito paulisper cum suis	2, 79/ 11
EBLANDIOR	emercari solebat, vel precibus	eblandiri	: nusquam grassatus violentia:	2, 4/ 23
EBORACENSIS	ab Hastingo cubiculario ad	Eboracensem	Archiepiscopum, qui et ipse	2, 21/ 4
	tumultu multa divinabant. Sed	Eboracensis	episcopus veritus ne levis	2, 22/ 25
	fidem creditus est. Mox	Eboracensis	episcopus acriter increpitus quod	2, 24/ 30
	cardinalem atque cancellarium cum	Eboracensi	archiepiscopo, comiteque Darbiae	2, 44/ 12
	pio affectui vestro in	Eboracensem	domum, quum is qui	2, 72/ 26
EBORACUS	circiter tredecim: Richardo	Eboraci	Duce, qui biennio minor	2, 3/ 7
	sustinuit concipere. Richardus ergo	Eboraci	dux, nobilis, factiosus, potens	2, 6/ 10
	regni capacem, et unicum	Eboraci	ducis legitimum filium. Sed	2, 59/ 22
	laudes divertit Richardi nuper	Eboraci	ducis, eum subinde vocans	2, 67/ 6
	quosdam homines e familiaribus	Eboraci	ducis magis oris specie	2, 67/ 25
	inquit, unus atque unicus	Eboraci	ducis, verus et indubitatus	2, 67/ 29
	est unus atque unicus	Eboraci	ducis verus et indubitatus	2, 68/ 13
EDICO	certe auctor fuerim ex	edicto	regio e coenobio eximendi	2, 27/ 8
	caduceatorem interea cum	edicto	iam olim in id	2, 53/ 11
	sint victuri. Iam hoc	edictum	, quod intra horas duas	2, 54/ 3
	ne dubitent quicquid decrevissent	edicere	, sibi vero animi in	2, 78/ 7
EDMUNDUS	vel ingenio. In his	Edmundum	Shaum, Londini praefectum, velut	2, 58/ 14
EDO	primum Latine in lucem	editum	est. Nam ante complures	2, 2/ 7
	suscitaverit incendii, quantum stragis	ediderit	, utinam tam facile Deus	2, 13/ 3
	curiam populo dux ex	editiore	loco, saeptus nobilibus et	2, 69/ 6
EDUARDUS	volumine insertum invenies.	EDUARDUS	Rex, eius nominis quartus	2, 3/ 1
	liberis duobus, feminei quattuor:	Eduardo	videlicet Rege designato, annorum	2, 3/ 6
	occubuit, relinquens liberos tres:	Eduardum	, quem diximus, Georgium ac	2, 6/ 21
	neque parium satis patientes.	Eduardus	patris mortem ultus, Henricum	2, 6/ 24
	iam olim vivente adhuc	Eduardo	, hoc apud se consilium	2, 8/ 30
	Mistelbrocum quendam protinus	Eduardo	defuncto ad Potieri domum	2, 9/ 10
	sedulo etiam aluerat) regis	Eduardi	cognatis reginae sanguini et	2, 9/ 26
	quamquam nonnihil erant ipsi	Eduardo	molestae, tamen dum erat	2, 10/ 11
	licenter impuneque grassantibus.	Eduardus	filius eo cum imperio	2, 14/ 6
	incendit, sed praecipue duos,	Eduardum	Bukyngamiae ducem, et	2, 15/ 25
	vultis inquit, meum atque	Eduardi	carissimi olim regis vestri	2, 41/ 20
	Gloucestriam misso protinus ab	Eduardi	morte clandestine nuntio. Sed	2, 43/ 2
	haereditarium appetebat, neque	Eduardo	superstite potuit obtinere,	2, 44/ 4
	vectum haud procul ab	Eduardi	carissimi sibi principis ossibus	2, 49/ 23
	enim tum reus apud	Eduardum	factus, accusante Rivero germano	2, 51/ 19
	ut persuaderetur populo, et	Eduardum	ipsum, et eius omnem	2, 59/ 19
	legitimum filium. Sed obiectum	Eduardo	ipsi natalium vitium, fieri	2, 59/ 23
	perstringeret, utpote ei cum	Eduardo	commune: nec ideo tamen	2, 59/ 25
	illud alterum, de filiis	Eduardi	pro spuris habendis, recta	2, 59/ 30
	si quaedam altius ab	Eduardi	coniugio facta repetamus.	2, 60/ 3
	Eduardi coniugio facta repetamus.	Eduardus	Henrico deposito, potitus regni	2, 60/ 3

	postea proelium initurus adversus	Eduardum	equitem fecerat: quo ille	2, 60/ 19
	exuta, relatis videlicet in	Eduardi	fiscum quod maritus eius	2, 60/ 26
	miserabili, ac advoluta pedibus	Eduardi	supplices ei libellos porrigit	2, 60/ 28
	in regnum Henrico quem	Eduardus	ipsius ope Varvici deposuerat	2, 65/ 18
	potentia raro perpetua. Siquidem	Eduardus	cum biennium abfuisset, regina	2, 65/ 22
	decuerat, ne protector ignoraretur	Eduardi	filiis natalium vitium obiecturus	2, 66/ 10
	fratreque eius Clarentiae, totaque	Eduardi	sobole spuriiis declaratis,	2, 66/ 16
	decretum est, hactenus ut	Eduardo	, fratreque eius Clarentiae, totaque	2, 66/ 16
	deinceps stirpi decretam ostendit.	Eduardum	contra ius ac fas	2, 67/ 12
	tum admodum mirari se	Eduardum	nihil habuisse pensi, legitimisne	2, 67/ 22
	etiam generosa indole dicebat	Eduardum	longe degenerasse. Ceterum	2, 67/ 27
	succedere, cum ob illegitimas	Eduardi	nuptias, quibus nullam potuit	2, 73/ 15
	non passuros amplius spuriiis	Eduardi	liberis subici sese. Proinde	2, 79/ 20
EDUCO	adhuc annos tueretur, atque	educaret	mater, aestimata utriusvis aetatula	2, 35/ 3
	adeo necesse est puerum	educari	a matre, ut non	2, 35/ 28
	parentibus, bene pudiceque	educata	, coniuncta est matrimonio cetera	2, 55/ 8
EDUCO	illum ex illis latebris	educere	, quam nunc abdere ac	2, 28/ 29
EFFERO	prope silvestrem, coepta est	efferrari	improbis hominibus, latrociniiis, ac	2, 14/ 5
	prosperis laetus magis quam	elatus	. Aequus in pace clemensque	2, 4/ 9
	nati, sic animo etiam	elato	ac sublimi fuere, avidi	2, 6/ 22
	qua evasione consilium eius	efferrari	contingeret, confestim fore, ut	2, 10/ 7
	quaedam quam quo destinabantur,	efferrant	. Reginam videt humi sedentem	2, 21/ 23
	tam immanem gignat et	efferrum	, ut fratri etiam a	2, 34/ 17
	quidem umquam dubium sic	efferrari	posse ut non citius	2, 45/ 17
EFFICIO	ministri sterterent. Ad haec	effecerant	, uti omnibus itineribus oppidi	2, 17/ 26
	primarius. Igitur ubi protector	effectus	est, quamquam singuli ei	2, 25/ 12
	quaedam industria ad ultimum	efficere	, uti non plebs modo	2, 45/ 7
	nomine famosa esset; unde	effecit	protector, ut in divi	2, 54/ 26
	Amor vestri, viri Londinenses,	effecit	uti nos quales enim	2, 69/ 12
	dimidiam partem regni sui	effecerat	. Hoc pacto dum bonis	2, 71/ 7
EFFIGIES	pectoribus adhuc vestris obversantis	effigies	. Sed antea iam convenerat	2, 67/ 32
EFFLUO	sanguis ubertim in sinus	efflueret	. Hanc imaginem animo eius	2, 50/ 5
EFFRINGO	quae pertulerant nova petere:	effringere	alios medium parietem, qui	2, 21/ 20
EFFUNDO	cogebatur quod in alios	effunderet	. His artibus factum ut	2, 8/ 5
	in dies abradebatur, ut	effunderetur	in improbos. Quae calamitas	2, 69/ 25
EGEO	ius ac fas hoc	egit	, ut nepotibus suis orphanis	2, 6/ 4
	filiumque Richardum Graium	egit	, qui tum in aula	2, 17/ 2
	paulo iniquius ferentem, magis	egere	consolationis arbitrabatur. Sibi	2, 20/ 8
	mens facinoris conscia indigum	egentemque	talis auxilii facit: Quam	2, 32/ 14
	indigere puerulum, utinam non	egeret	, nec egeret certe, si	2, 38/ 6
	utinam non egeret, nec	egeret	certe, si per se	2, 38/ 6
	habitent, maxime quum princeps	egeat	collusoris, quod ego superos	2, 38/ 12
	capacem esse. Hunc locum	egit	magna contentione, non signis	2, 67/ 17
	admodum vestro neque consilio	egebamus	. Poteramus enim proceres et	2, 76/ 3
	animi dolorem per lacrimas	egererent	. Igitur postridie nobiles, civesque	2, 77/ 5
EGESTAS	ex tantis opibus non	egestati	modo, sed nuditati quoque	2, 70/ 25
EGREDIOR	statimque in consilium redditurus	egreditur	, proceribus interim tanta eius	2, 47/ 13
EGREGIUS	regina forma atque indole	egregia	. Cecilia, non perinde fortunata	2, 3/ 9
	iucunda foret. Cuius tam	egregia	apud suos gratia liberis	2, 5/ 20
	ipsius sobole, (quamquam	egregio	principe) designaretur, regnum	2, 6/ 15
	nimirum viri boni atque	egregii	videntur ante perituri, ut	2, 13/ 16

	memini eam rem pro difficulter posset. Nam praeter cutis candore, totius oris amanda videretur. Sermonis faciendi puella nec ignobilis et vobis quoque seorsum ipsis ignoscere, verum etiam voluntatibus	egregia egregiam egregia egregia egregia egregie egregie	prudencia tua te quoque Britannicarum legum peritiam, specie praedita, sed oculis artifex, neque silentio rustico forma. Eam forte virginem commodabitis, quorum ille officiis in se propensis habere	2, 35/ 32 2, 45/ 25 2, 55/ 23 2, 56/ 4 2, 64/ 25 2, 74/ 32 2, 79/ 2
EICIO	nunc primum incola sum, regnum, dum tuetur, dum	eiecto eicitur	quondam e regni solio , dum redit ac recuperat	2, 39/ 13 2, 71/ 15
ELABOR	aeque vereatur, ac ne cernebat, nec ullam puero	elabatur elabendi	aliquo manusque eius evadat facultatem nisi per dispositos	2, 37/ 24 2, 41/ 2
ELABORO	unde quivis facile persensit	elaborati	commenti perspicuam vanitatem:	2, 54/ 7
ELARGIOR	aerario stipendium in milites	elargitum	, quos in classem ad	2, 19/ 11
ELECTIO	Quum post ludicram illam	electionem	regnare coepisset, coronatus est	2, 82/ 5
ELEGANS	ab eodem auctore quam Georgius Clarentiae dux procerus, reginae obsequens, nupserat Graio, curiam venit, locum et	elegantissime elegansque eleganti elegantem elegantiam	conscriptum, in manus hominum , undique fortunatus videri potuit quidem ac strenuo, sed et maximae turbae capacem non conferenda sit. Hoc alii verbis invidiam facti	2, 2/ 8 2, 7/ 1 2, 60/ 17 2, 69/ 4 2, 2/ 6
ELEGANTIA	Latinis operibus quoad sermonis	elevare		2, 22/ 20
ELEVO	aut favore ferebatur, ita	eliciatur	. Perinde quasi pueri tantam	2, 38/ 17
ELICIO	munitiones suas, velut lusurus	Eliensi	praesule, nec non Hastyngo	2, 44/ 13
ELIENSIS	comiteque Darbiae atque similis accubuit protinusque in	Eliensem Elisabetha Elisabetha Elisabetha	versus episcopum: Pater inquit , quae postea ducentibus fatiis Graia vidua, fortunae perquam quaedam gentilicio nomine Lucia	2, 47/ 7 2, 3/ 7 2, 60/ 14 2, 64/ 24
ELISABETHA	qui biennio minor erat: forte venit ad eum ad disturbandas nuptias. Erat falsitate commenti matrimonii,	Elisabetham	Graiam ducit rex sibique	2, 65/ 6
ELUDO	alterius consilium odio consulentis frustrari labores suos et si quis obicem sciret	eludit eludi eludi	, ibi necesse est bene quae firmavit indoleat, non sacramentum pateretur, mater eius	2, 11/ 28 2, 62/ 31 2, 64/ 27
EMENDO	absolutam haud umquam postea	emendavit	, ut minime mireris, si	2, 2/ 5
EMERCOR	vel pretio quod libuit	emercari	solebat, vel precibus eblandiri	2, 4/ 22
EMETIOR	adhuc viae priusquam desiderarentur	emensuros	, quam ut consequi eos	2, 50/ 9
EMIGRO	qualis ex alveo redditur	emigraturis	apibus, quoad ex ultima	2, 76/ 14
EMINENTIA	viduae infra tuae maiestatis	eminentiam	subsidit, in cuius corpore	2, 62/ 16
EMITTO	mala mens praetextu metus primis esse, ut ducem statui, nec filium hinc in certam perniciem aliquo evadat? Timet scilicet ne videret, hinc ne eum simulque ministrum qui afferret tamen ambitum paene declarant	emittat emissum emittere emittas emittam emitterem emittit emptae	in periculum, nec asyli ex illis latebrarum angustiis , donec spes aliqua affulserit puerum. Ita ne, inquit hinc longius eum, quem , credo ut in dispositos . At protector, velut nescio pontificis bullae. Iam eum	2, 30/ 2 2, 34/ 20 2, 37/ 8 2, 37/ 22 2, 37/ 25 2, 37/ 27 2, 47/ 11 2, 80/ 31
EMO	tamen ambitum paene declarant	enixa	principem, haudquaquam pari	2, 65/ 23
ENITOR	interea in asylo memorato	enutririi	, modo tu adduci posses	2, 35/ 21
ENUTRIO	tuis manibus oculisque potissimum	iturus	ad regem, ubi eam	2, 17/ 14
EO	restiterit, postero mane Stratfordiam hilaris, atque animi securus longius, qua parte Stratfordiam reginae, priusquam in consilium producebant. Ceterum quacumque ego certe nemini visum	iret itur iret ibant iri	cubitum. Sed illi qui , disposuerant equites, qui si , quo factum tegeter, sigillum , rumorem disseminandum puto, cui salus principis	2, 17/ 18 2, 17/ 28 2, 23/ 1 2, 23/ 31 2, 26/ 15

	igitur pesti quo propere	eatur	obviam virum aliquem aetate	2, 26/ 26
	haec Cardinalis: Nemo, inquit,	ibit	infittias regina clarissima neminem	2, 35/ 18
	ubi sit credibile habitum	iri	exactissimam salutis suae rationem	2, 36/ 21
	eum tibi hinc ereptum	eant	, quod te obstinate commodis	2, 37/ 19
	Tum inde continuo Londinum	itur	ad principem: diversabatur is	2, 42/ 18
	ilicet ingeminaret, sic visum	iri	posteris divinitus in regem	2, 68/ 4
EPISCOPUS	coenobio habitabat, qui ministris	episcopi	narravit sibi a domino	2, 21/ 6
	complorantem. Solatur eam	episcopus	, hortatur ne praesentibus rebus	2, 21/ 25
	multa divinabant. Sed Eboracensis	episcopus	veritus ne levis ac	2, 22/ 25
	creditus est. Mox Eboracensis	episcopus	acriter increpitus quod sigillum	2, 24/ 30
	munere inductoratus est Rusellus,	episcopus	Lincolniensis, vir et usu	2, 25/ 2
	suffragabantur. Cardinalis, atque	episcopi	reliqui, cetera assensi, tantum	2, 27/ 29
	violare neque tam religiosus	episcopus	, qui sit ausus consecrare	2, 28/ 8
	principem: diversabatur is in	episcopi	palatio, unde protinus ambo	2, 42/ 18
	protinusque in Eliensem versus	episcopum	: Pater inquit, fraga tibi	2, 47/ 7
	serviebat. Iamque reliqui proceres	episcopique	comprehendebantur, et ne mutuo	2, 49/ 9
	et eum qui creatur	episcopus	bis rogari num velit	2, 80/ 29
EPISTOLA	partim coram alios per	epistolam	ac nuntios exploratae fidei	2, 14/ 16
EPULOR	tenuiorum bonis. Ibi aedificant,	epulantur	, oblectant sese, creditoribus	2, 31/ 11
EPULUM	visum est, sermone atque	epulis	producere, dimittitur. Ita delinitus	2, 17/ 17
EQUES	iussis, Richardum Ratcliffum	equitem	, et alios qui talibus	2, 17/ 21
	parte Stratfordiam itur, disposuerant	equites	, qui si quos forte	2, 18/ 1
	Graium, ac Thomam Vaughanum	equitem	, reginae cognatum. Graius ut	2, 19/ 22
	quam inimici ludibrium fuit.	Eques	quidam tum perquam tenuis	2, 51/ 1
	curante caedem Richardo Ratclyffo	equite	, cuius ministerio protector ad	2, 57/ 18
	initurus adversus Eduardum	equitem	fecerat: quo ille honore	2, 60/ 20
	Bukyngamae dux nobilium atque	equitum	non exiguo comitatu stipatus	2, 69/ 3
	de Thoma Coco loquar,	equite	civeque vestro, sed qualem	2, 70/ 20
EQUESTER	apud suos loco, utpote	equestris	ordinis, illustri et antiqua	2, 52/ 14
EQUUS	duces tantum non in	equis	esse. Hoc nuntio excitatus	2, 17/ 25
	relinquunt. Mox conscensis	equis	Stratfordiam contendunt, ac regem	2, 18/ 20
	illis relinqueret. Dimissis igitur	equis	, praeunte longa stipatorum serie	2, 18/ 23
	putemus unde sacrilegium sit	equum	mihi abducere, inde fas	2, 38/ 27
	breve spatium toties offendente	equo	provolveretur in terram, quae	2, 50/ 26
	die non accidat vel	equi	vitio vel insidentis incuria	2, 50/ 27
	igitur universis, dux ab	equo	sublimis, primum petit uti	2, 77/ 28
ERECTUS	exstanti dorso, alteroque humero	erectior	, os inamabile, torvum, ac	2, 7/ 16
ERIGO	Tum ille: Regina, inquit,	erige	animum. In hanc rem	2, 22/ 5
	prope dirutam ac proculcatam	erigeret	, manus sceptro tandem velut	2, 78/ 15
ERIPPIO	ut invitae per vim	eriperent	, neu tempus alio amandandi	2, 34/ 3
	quoque eum tibi hinc	ereptum	eant, quod te obstinate	2, 37/ 19
	ut indignam, quae retineatur,	eripiant	. Hanc orationem eius alacris	2, 80/ 15
ERRO	ad verum, ita frequenter	erratur	. Quamquam hoc ipse iam	2, 9/ 8
ERUDIO	qui praefecti assessor est	eruditus	patriis legibus, ne quid	2, 75/ 22
ERUMPO	iam prorepere videbantur cuncta	erumperent	, censet maturandum facinus,	2, 46/ 17
	nos malorum saepe flumen	erupisse	vidimus, tamen licebit adiungere	2, 63/ 14
	tum rem disponente Deo,	erumpente	brevi veritate, restitui legitimos	2, 67/ 2
EVADO	violentia: flexu praeterea aetatis	evasit	(ut fit) postremis diebus	2, 4/ 24
	fuit accommodator: saepe victor	evasit	: subinde etiam victus, quam	2, 8/ 1
	elabatur aliquo manusque eius	evadat	? Timet scilicet ne emittam	2, 37/ 24
	sciret quisquam quorsum res	evaderet	, aut cui consilia crederet	2, 58/ 6

EVASIO	illi constabat, si qua	evasione	consilium eius efferri contingeret	2, 10/ 7
EVEHO	imperio, in alterum protinus	evehendum	universorum studia incumberent,	2, 25/ 18
EVELLO	animis insederit, haud facile	evellas	postea, maiusque in malum	2, 26/ 24
	quam ut ullo consilio	evelli	posset, ne tamen videretur	2, 61/ 30
EVENIO	sive aliquo signo rei	eventum	praesenserit (nam temere dictum	2, 9/ 17
	minus, quam id quod	evenit	, prospiciens tamen multa illis	2, 10/ 16
	inspiret melius. Quod si	eveniat	ut respiscat princeps, atque	2, 12/ 3
	cuius et semper dubius	eventus	est, et quum ab	2, 16/ 7
	adumbrans, futuros rerum	eventus	praemonstrat corpori. Iam	2, 49/ 29
	Deus verum istud, ut	eventu	comprobes: atque ita discessit	2, 50/ 22
EVERTO	praetextum sibi ad eos	evertendos	, initiumque ad reliquum inceptum	2, 14/ 13
	Mutatam rerum summam,	eversa	concidisse omnia: proinde	2, 20/ 23
EVITO	propere sub mensam dilapsus	evitasset	, ictum ad dentes usque	2, 49/ 2
	discrimine praeterito iam atque	evitato	colloquendi. Ecquid Hastynges,	2, 51/ 27
EVOCO	per omnem regni partem	evocati	frequentes aderant. Ceterum	2, 44/ 11
EXAESTUO	in morem, sponte sua	exaestuantis	adversus instantem procellam, sive	2, 44/ 22
EXAGGERO	interpretando audientis affectus	exaggerat	. Unum hoc scio, haud	2, 12/ 10
	et quam maxime posset	exaggerari	: atque huic rei quam	2, 60/ 1
EXAMEN	erit iudicium, inquit, quorum	examini	reservant eos hi qui	2, 23/ 9
EXANIMO	reliquias interciperent. Hoc nuntio	exanimata	regina, calamitatem tam insignem	2, 20/ 26
EXARDESCO	inter vos magna odia	exarsere	, haud magnis saepe de	2, 12/ 7
EXARMO	amicorum inter se divisio	exarmasset	atque execrabilis imperandi sitis	2, 5/ 24
	speciem subituram, ingenio eos	exarmandos	statuunt. Itaque curaverunt, uti	2, 16/ 8
EXAUCTORO	volunt e ministris regis	exauctorant	, substituuntque quos ipsis magis	2, 20/ 1
EXAUDIO	inquit ille, non satis	exauditam	illis orationem tuam. Id	2, 75/ 7
EXCEDO	haud multo post vita	excessit	, taedio solitudinis, in quam	2, 59/ 6
EXCIDO	fuerant, longissime ab favore	excident	. Ita gratia male parta	2, 12/ 5
	me perferatur, quam loquenti	excidat	. Haec ille de Catesbio	2, 45/ 18
	tamquam vobis Burdeti nomen	exciderit	, hominis optimi ob solum	2, 70/ 13
	quod inter pocula temere	exciderat	trucidati crudeliter, legibus libidini	2, 70/ 14
	amico et populari apparatu	exceptit	, ferinamque carnem tam	2, 5/ 14
	tales liberi mei vos	excipiant	necesse est: qui si	2, 11/ 17
	animisque omnium intentis ad	excipiendum	reg ac diademate insigniendum	2, 16/ 12
	ac summa gratulatione vicissim	exceptus	: ubi quantum temporis visum	2, 17/ 16
	occurrerunt. Ita princeps honorifice	exceptus	, procerum ac civium celebri	2, 24/ 22
	apud quem adeo honorifice	excipietur	, ut omnes intelligant eam	2, 27/ 9
	ipsum principem et nascentem	exceptit	, et vagientem texit, et	2, 39/ 11
	Quem cardinalis, comitesque eius	exceptum	, recta in palatium, ubi	2, 42/ 12
	tam adversis auribus animisque	exceptissent	, conversus ad praefectum: Quid	2, 75/ 32
	Hanc orationem eius alacris	exceptit	clamor Richarde Rex	2, 80/ 16
EXCITO	equis esse. Hoc nuntio	excitatus	ipsorum comitatus praesto aderat	2, 17/ 25
	Tum eo dimisso protinus	excitat	familiam, et stipatus suis	2, 21/ 15
	dissimulata cogitationes hominum	excitavit	: siquidem paulatim quisque ab	2, 44/ 30
	futuri. Ad hunc sermonem	excitatus	aliquantum populus, mussitare	2, 76/ 13
EXCLUDO	qui sontes recipit, insontes	excludat	. Nam quod argutatur asyli	2, 38/ 5
	ab eius tractatu rei	excluderemus	, in quam ascitos ac	2, 76/ 5
EXCOGITO	verba prorupit: Quae supplicia	excogitentur	illorum digna sceleribus, qui	2, 47/ 21
	praecipua negotii pars in	excogitanda	mutandi regis causa versabatur	2, 59/ 16
EXCUBO	quid Londinum detrimenti caperet,	excubari	a civibus coeptum, quum	2, 22/ 22
EXCUSO	serius veniens in consilium	excusat	tarditatem. Tum hilaris, ac	2, 47/ 5
EXCUTIO	amicorum casu solabatur, nempe	excussa	et cognita causa nihil	2, 36/ 34

	devolvetur. Nemo timores meos	excutiati	maternae sollicitudinis, fas est	2, 39/ 23
	priusquam rebus plenius	excussis	, et communicatis consiliis in	2, 58/ 9
EXEMPLUM	illius matrimonio obiceret praeter	excussam	olim et antiquatam calumniam	2, 66/ 12
	ibi relinquendus est. Quod	exemplum	quamquam leve ut est	2, 33/ 4
	ad obtinendum puero privilegium	exempla	valent, haud longe petitis	2, 39/ 8
	loquendi fecit, Ultima meritos	exempla	respondit, quicumque essent. At	2, 47/ 28
	ubi vetustis aliquot confirmasset	exemplis	, protinus in laudes divertit	2, 67/ 5
	vestrum a me qui	exempla	exigat, tamquam vobis Burdeti	2, 70/ 12
EXEO	natum eum pedibusque praelatis	exiisse	ferunt. Praeterea nec indentatum	2, 7/ 21
	oppidi obsessis, nemo sineretur	exire	. Tum paulo ab oppido	2, 17/ 27
	ubi accepit clausos undique	exitus	, facultatem vero abeundi neque	2, 18/ 5
	dubitaret huius tumultus facilem	exitum	fore. Ille gratiis actis	2, 20/ 5
	non est consilium adhuc	exire	, neque in discrimen post	2, 36/ 23
	immo recusare, immo ut	exeat	vehementer instare, tamen	2, 38/ 23
	habeo me volente non	exibit	, quod si quis invitae	2, 40/ 1
	vim cuius nunc obsessos	exitus	omnes cernebat, nec ullam	2, 41/ 2
	qui modo tam laetus	exierat	: nempe nunc contra tristis	2, 47/ 17
EXERCEO	insignes inter se inimicitias	exercuerant	: Item alios utriusque factionis	2, 11/ 1
	fiat ut inimicitia nusquam	exerceatur	infestius quam apud hos	2, 12/ 26
	sic in eo foro	exerceantur	, ac parem obtineant auctoritatem	2, 81/ 15
EXERCITATIO	D. XIII. Quam propriae	exercitationis	gratia, nec ita magno	2, 2/ 4
EXHAURIO	ne deficerent, ex aliis	exaurire	cogebatur quod in alios	2, 8/ 4
	alea, luxus, ac libido	exhauserit	. Praeterea latronum sicariorum,	2, 30/ 22
	cunctarentur suis ipsorum manibus	exaurire	. Ad haec periculo nostro	2, 41/ 24
	fascinatum corpus magicis beneficiis	exhauserit	simul subducta in cubitum	2, 48/ 10
	ulciscitur, tantum Anglici sanguinis	exhaustum	est, quanto non olim	2, 71/ 16
EXHIBEO	dispeream, si flexis poplitibus	exhibitum	honorem tam multis hominum	2, 13/ 6
EXIGO	quam metuebant. A pecuniis	exigendis	(quae res una fere	2, 5/ 2
	sit credible habitum iri	exactissimam	salutis suae rationem, quam	2, 36/ 21
	probationes ab se non	exigendas	. Igitur postquam initium	2, 66/ 14
	laqueis atque exstructis decipulis,	exactis	praeterea tam multis magnisque	2, 69/ 21
	regi qua de re	exigeret	causa, vel populo unde	2, 69/ 23
	a me qui exempla	exigat	, tamquam vobis Burdeti nomen	2, 70/ 12
EXIGUIUS	populum: apud quem res	exigua	facta comiter magnis beneficiis	2, 5/ 16
	fuit inferior: habitu corporis	exiguo	, inaequalibus atque informibus	2, 7/ 15
	oratio, aut per se	exiguam	durius interpretando audientis	2, 12/ 9
	nobilium atque equitum non	exiguo	comitatu stipatus (plurium	2, 69/ 3
	pro sapientia vestra non	exiguam	spem concepimus, tamen etiam	2, 74/ 28
	reipublicae, quam etiam nonnihil	exiguo	suae procuracionis tempore (quod	2, 79/ 7
EXIMIUS	quibus etiam ipsis tam	eximiae	naturae dotes et illustria	2, 5/ 21
	tam raram castitatem (cum	eximia	venustate coniunctam)	2, 61/ 27
	improbo, ita nihil tam	eximium	esse contenderem idem, ut	2, 62/ 17
	omnibus amicissimos animos,	eximiam	fidem, singularem semper operam	2, 72/ 25
	contra dixerit, quem tam	eximium	affectum vestrum nos, cum	2, 76/ 27
EXIMO	haud aliter alvo materna	eximi	, quam obstetricante ferro potuisse	2, 7/ 20
	edicto regio e coenobio	eximendi	eius, ducendique in felicissimum	2, 27/ 8
	vel invita matre, censeo	eximendum	potius, quam tantisper ibi	2, 29/ 33
	ei suaderent. Unde nunc	eximere	non repugnantem usque adeo	2, 32/ 18
	ne patria quidem interim	exempta	calumniae, tamquam populum tam	2, 34/ 16
EXISTIMO	nam temere dictum haud	existimo	) quem ego sermonem ab	2, 9/ 18
	profiteatur, nisi quis forte	existimet	una hora subito coactam	2, 15/ 21

	enim etsi minus dignam	existimaret	, quae fieret uxor regis	2, 61/ 24
EXITIALIS	prodest cognatio, quae ne	exitialiter	obsit, id mihi vel	2, 37/ 6
EXITIOSUS	ipsorum, nisi fuga praeveniretur,	exitiosam	, ut verebatur futuram. Visum	2, 50/ 2
EXITIUM	protectore missus, utpote gnarus	exitii	, ut eius in arcem	2, 51/ 4
	potius quam vanissimam hominis	exitio	iam proximi securitatem	2, 51/ 13
EXORDIOR	contraxerat, hoc themate sermonem	exorsus	est. Spuria vitulamina non	2, 66/ 27
EXORIOR	loricas, prout in subito	exorto	tumultu fieri solet, gestantes	2, 53/ 3
EXOSCULOR	semel saltem amplectere, atque	exosculare	digrediens, incertus an idem	2, 42/ 10
EXPAVESCO	merito praeter conscios cuncti	expavescere	, reputantes materiam tantum rixae	2, 48/ 12
EXPEDITIO	eo divertentibus unde negotiorum	expeditio	sperabatur: quibusdam etiam	2, 45/ 2
EXPELLO	manu regem in exsilium	expulerit	, e carcere restituto in	2, 65/ 14
EXPERGISCOR	atque aliquot etiam proceres	expergiscerentur	, ac rem notarent, hactenus	2, 45/ 8
EXPERIOR	quae sortem subinde variam	experta	, interdum secundam, saepius	2, 3/ 14
	dolore, quam voluptate sum	expertus	, dispeream, si flexis poplitibus	2, 13/ 6
	Sibi vero saepius utramque	experto	, adversam minus novam videri	2, 20/ 9
	visum est quam vi	experiendum	. Cardinalis ergo e consilio	2, 33/ 21
	animo eius callide pertentato	experiretur	, an pertrahi quoquo pacto	2, 46/ 11
	valde taciturni, et multarum	experti	rerum; ingenii magni, malique	2, 57/ 20
	aut suorum periculo sit	expertus	aut suo, familias totas	2, 70/ 29
EXPERS	esset: cuius sibi quisque	expers	esse videbatur. Sed Hastyngus	2, 47/ 26
EXPETO	foribus esse, qui eius	expetant	expectentque colloquium. Sed is	2, 77/ 9
	ipsum omnibus omnium votis	expetitum	principem. Sin omnino definite	2, 79/ 22
EXPILO	arcem Londinensem irrupisse, atque	expilato	regis aerario stipendium in	2, 19/ 10
EXPLANO	ille significavit potius quam	explanavit	, ita et ego intactam	2, 73/ 26
EXPLICICO	mala dissensionum oratione	explicans	simul et concordiae bona	2, 81/ 25
EXPLODO	impudenter expositum protinus	exploderetur	. In eam rem alia	2, 59/ 18
EXPLORATOR	sibi praesidium ita duci	exploratores	struxisse, et si adversaretur	2, 43/ 18
EXPLORO	per epistolam ac nuntios	exploratae	fidei compellans, admonet rem	2, 14/ 16
	armis, velut certa atque	explorata	proditione salus undique ducibus	2, 24/ 15
	reor, cui aut penitus	exploratum	sit quid eius natura	2, 35/ 14
	Praeterea cardinalis animum satis	exploratum	habuit, nec minus compertam	2, 41/ 7
	nuntio. Sed alii, quibus	exploratus	est callidum protectoris ingenium	2, 43/ 2
EXPONO	conciliandam obvius omnibus atque	expositus	ferebatur. Erat corpore procero	2, 4/ 6
	in conspectum venere, cardinalis	exponit	rem atrocem videri nobilibus	2, 34/ 6
	et insidiis malitiosorum hominum	expositus	propter generosam quandam animi	2, 52/ 18
	tam impium consilium impudenter	expositum	protinus exploderetur. In eam	2, 59/ 17
	causa est. Quam dum	exponimus	quaeso ut coepistis attendite	2, 72/ 29
	tam nuper doctor Shauus	exposuit	e suggestu vobis, vir	2, 73/ 1
	rem cum suis causis	exponere	, tandemque immensam eius	2, 78/ 10
EXPUNGO	quos naufragium, aut male	expuncta	nomina, aliave quaequam fortunae	2, 30/ 6
EXSECRABILIS	se divisio exarmasset atque	exsecrabilis	imperandi sitis ad eorum	2, 5/ 24
	omni similitate deterrere. Adeo	exsecrabilis	belua est superbia, et	2, 12/ 27
EXSECROR	facile cognationis affectum omnem	exsecranda	regni sitis extinguat: frater	2, 41/ 25
	ambitio Catesbium ad ineundam	exsecrandi	sceleris societatem impulerat.	2, 46/ 21
EXSEQUOR	credere, quam per quos	exsequi	necesse fuit: at ne	2, 8/ 7
	quum sic sentiret leges	exsequi	, easque administrare, id sit	2, 81/ 19
EXSILIUM	coacta manu regem in	exsilium	expulerit, e carcere restituto	2, 65/ 14
EXSOLVO	pateretur, mater eius velut	exsolutura	sese pollutorum religione	2, 64/ 28
	causa, vel populo unde	exsolveret	facultatum quicquam relictum	2, 69/ 24
EXSPECTO	imminebat, nisi quod nemo	exspectabat	: quippe externus metus omnis	2, 4/ 26
	omne, quod et immensum	exspectabatur	, et magna pars in	2, 16/ 20

	aliqui, si regina, quod paululum tristi silentio pavidos	expectabatur	, filium obstinate pernegare	2, 34/ 1
	Haec dux quum dixisset, esse, qui eius expetant	expectantium	animos suspendisset, in haec	2, 47/ 20
EXSPIRO	capite, respirare prohibitus,	expectavit	protinus ut manibus pedibusque	2, 75/ 1
EXSTINGUO	intromissum regem eadem hora omnem exsecranda regni sitis	expectentque	colloquium. Sed is primo	2, 77/ 9
	quam ut facile posset	exspiravit	. Cuius necem idem qui	2, 7/ 11
EXSTO	atque informibus membris, etiam eum suscipiendae rei	exstinctum	nuntiasse. Ad quam vocem	2, 9/ 14
	tot intentatis laqueis atque	exstinguat	: frater fratrem e medio	2, 41/ 26
EXSTRUO	e regni solio, atque	exstingui	, modo infamiam, modo culpae	2, 61/ 19
EXSULO	quam vocem Potierus velut	exstanti	dorso, alteroque humero erectior	2, 7/ 16
EXSULTO	animi dote cesserint, multis	exstitisse	tradunt, ultro ad Gloucestriam	2, 43/ 1
EXSUPERO	regno tantum, sed apud tamen et conflari apud	exstructis	decipulis, exactis praeterea tam	2, 69/ 21
EXTER	celeri lapsu ictum declinantem, regni celebri multum apud	exsulante	marito meo, gravida huc	2, 39/ 14
	postulatis satisfacere. Nempe	exsultabundus	: Non est ergo dubium	2, 9/ 15
EXTERNUS	quod nemo exspectabat: quippe adhuc domi pacatis, si	exsuperant	etiam, istud ego neque	2, 63/ 26
	mearum non videar aspernari. promittunt quam praestant saepius	exteras	etiam gentes iactari (ut	2, 26/ 19
EXTOLLO	se credere quae dicerentur,	exteras	omnes gentes invidiam, ipsi	2, 34/ 14
EXTRAHO	prohibeatur aditu; nam ingressum diutius se rem verbis	extrema	tamen acies consecuta vertici	2, 49/ 4
	in Shorae domum irruietur,	exteros	omnes inclutae famae accedit	2, 72/ 22
EXUBERO	non alibi tam copiose	exteras	gentes, quibus res quo	2, 78/ 28
EXUO	Henricum bello victum regno est Henricum sextum, dum	externus	metus omnis aberat. Domi	2, 4/ 27
	captoque, ipsa bonis omnibus	externum	sibi regem affinitate conglutinet	2, 62/ 3
FABULA	quod de Medea ferunt	Externorum	vero necessitudines principum,	2, 63/ 12
	quidem merito, qui totam	externa	matrimonia, praesentium	2, 63/ 19
FACIES	in dexterum latus recubuit	extollere	fortitudinem, laudare clementiam, et	2, 53/ 8
	neglecto horrendoque cultu,	extrahi	ne inimicum quidem vellem	2, 40/ 5
FACILIS	haec illius viri nota	extracturum	; si libeat illi puerum	2, 40/ 11
	qui tam benignus ac	extrahitur	ipsa, et truditur in	2, 54/ 16
	stragis ediderit, utinam tam	exuberat	iniuriarum materia, tum quod	2, 72/ 18
	sors attulerit, Anglia tamen	exuit	, ac locum eius ipse	2, 6/ 25
	reginae frater, vir (haud	exutus	regno in arce Londinensi	2, 8/ 18
	apud principem puerum, natura	exuta	, relatis videlicet in Eduardi	2, 60/ 26
	insidiis oppressissent; tam hercle	fabulae	, ulcisci quos odit ardeat	2, 26/ 2
	pariter cuperent male, hactenus	fabulam	sit aggressus intempestiva veritate	2, 81/ 5
	Vodevilum, innocentes hercle illos	facie	ad proceres versa quorum	2, 13/ 27
	neu dubitaret huius tumultus	facie	tamen adeo venusta, praesertim	2, 54/ 31
	rem suspectiorem reddidit,	facies	, haec certa forma, atque	2, 67/ 30
	semel animis insederit, haud	facilis	fuit, dum pax erat	2, 3/ 22
	crescet denique quam divinare	facile	Deus oblivisci velit, quam	2, 13/ 3
	reginae recta persuaserit, non	facile	inveniet reges, illis nulla	2, 13/ 14
	tamen sedulo conabor, ut	facile	discernas) manune an consilio	2, 14/ 9
	fides, quis non intellegat	facilem	, aetatis vitio credulum, nec	2, 15/ 2
		facile	, quam oppresserunt eum qui	2, 15/ 10
		facile	cum Richardo conspirarunt, ut	2, 16/ 2
		facile	praestare possum, ut qui	2, 19/ 19
		facilem	exitum fore. Ille gratiis	2, 20/ 5
		facile	coniectantibus eos qui tale	2, 24/ 12
		facile	evellas postea, maiusque in	2, 26/ 24
		facile	quisquam possit. Huic igitur	2, 26/ 25
		facile	dictu fuerit quantum adimet	2, 27/ 4
		facile	omnes intelligant non meam	2, 28/ 17
		facile	eam hucusque progressam odio	2, 29/ 11

	pudor a flagitio revocet,	facile	ei asyli nomen leve	2, 29/ 20
	temeritate patrauerit (patrauit enim	facile	oscitantibus nobis) omnes ubique	2, 29/ 29
	bona pars huius mali	facile	tolli posset: idque cum	2, 31/ 20
	eius culpam periret fato,	facile	tamen posset in suspicionem	2, 36/ 4
	tam necessariam ut veniam	facile	mereretur, etiam si paulum	2, 36/ 6
	periculo nostro didicimus quam	facile	cognitionis affectum omnem	2, 41/ 25
	locum: at esse nempe	facilius	perditurum quam servaturum	2, 43/ 14
	ille, maius aliquid tam	facile	possim quam hoc, libenter	2, 47/ 10
	tenuis fortunae, nunc purpuratorum	facile	princeps, ad eum adhuc	2, 51/ 2
	dolo maxime alienam. Insidiantibus	facile	obnoxius, utpote ob innatam	2, 52/ 20
	apparari possit, unde quivis	facile	persensit elaborati commenti	2, 54/ 7
	posset; unde reiecto marito	facile	regi ambienti assensum praebuit	2, 55/ 12
	denique otii, luxus, voluptatum,	facile	poterant mobilem puellae animum	2, 55/ 15
	oris pulchritudine, ut omnium	facile	ad se oculos converteret	2, 56/ 1
	extra lectum regium non	facile	alibi quam in templo	2, 56/ 10
	adhibebat, quos spe praemiorum	facile	ad se traductos usui	2, 58/ 13
	de negotio pauca praefatus	facilem	se ostentat fore, modo	2, 61/ 10
	accensam viderit quam ut	facile	posset extinguere, modo infamiam	2, 61/ 18
	cum amicis deliberat, qui	facile	cernentes in quam partem	2, 61/ 32
	quod per meram calumniam	facile	non impingeretur. Nam quum	2, 71/ 2
	pro sapientia sua perpendat	facile	quanto plus curarum quam	2, 74/ 13
	ut speramus adduci posse	facilius	, si vos quoque cives	2, 74/ 25
	quidem, inquit dux, corrigetur	facile	: statimque aliquanto contentiore	2, 75/ 8
	ut quisquis aderat, fateretur	facile	numquam ante audiisse se	2, 75/ 11
	respondeat se non suscepturum,	facile	ipsos inventuros quempiam cui	2, 79/ 23
FACINOROSUS	ut praesentis auctoritate principis	facinorosorum	audacia frenaretur. Moderator	2, 14/ 7
FACINUS	et quietos impellit ad	facinus	, certum est decrevisse eum	2, 9/ 23
	coniectantibus eos qui tale	facinus	animo destinassent, corporibus	2, 24/ 12
	Quae si tam improbum	facinus	muliebri temeritate patrauerit	2, 29/ 29
	imbuti numquam respiscunt postea,	facinus	est profecto asyllum ullum	2, 30/ 14
	furantur, occidunt, et commisso	facinore	revertuntur, tanquam loci	2, 31/ 16
	praeterquam ei cuius mens	facinoris	conscia indigum egentemque talis	2, 32/ 14
	aliquando finiam, quisquis id	facinoris	admiserit, ut opus ei	2, 33/ 8
	erumperent, censet maturandum	facinus	, occupandos dum dubitant, illum	2, 46/ 17
	Sed protector ilico ab	facinore	patrato, ut aliquid saltem	2, 52/ 23
	tacite interim apud se	facinus	simul et auctorem abominarentur	2, 53/ 9
	protector ad eiusmodi tyrannica	facinora	ut plurimum utebatur, utpote	2, 57/ 19
	rusticus, ad quaelibet atrociam	facinora	suscipiendam princeps, ab omni	2, 57/ 21
FACIO	sequentis principatus auctiorem	fecit	. Etenim quo tempore vita	2, 4/ 1
	paulo tandem habitior est	factus	: nec tandem aspectu indecorus	2, 4/ 15
	multis partibus auctiorem	fecit	: nempe ea aestate, quae	2, 5/ 9
	apud quem res exigua	facta	comiter magnis beneficiis	2, 5/ 17
	Ceterum quoniam huius viri	facta	materiam fere praesentis operis	2, 6/ 6
	Nam sive ei reginae	factio	insidias fecerit, cui cum	2, 7/ 4
	ei reginae factio insidias	fecerit	, cui cum regis consanguineis	2, 7/ 4
	alios effunderet. His artibus	factum	ut amicitiam instabilem stabile	2, 8/ 5
	aliquanto languidius quam is	facturus	putabatur, qui sibi serio	2, 8/ 27
	frequens, atque intemperantia victus	fecit	. Eam igitur ob causam	2, 9/ 2
	ac subitarii negotii fidem	faceret	, propere intromissum regem	2, 9/ 13
	ego sentio: quae res	facit	, uti quo minus diu	2, 11/ 14
	enim plerumque, non male	factam	, aut male narrantis depravat	2, 12/ 8

capitibus redemissem. Sed quando	facta	quae sunt infecta esse	2, 13/ 8
quod ego vos profecto	facturos	confido, si vos oratio	2, 13/ 24
inceptum suum conficiendum	fecit	. Nam quorum in illos	2, 14/ 14
et se inscio coeptam,	facta	eorum praesentia cum proximae	2, 18/ 6
videretur (quod cur opus	factum	esset nullius culpae sibi	2, 18/ 11
respondere praeveniens: Quid	fecerit	, inquit, Marchio, quamquam nihil	2, 19/ 16
desperatione meliorum, sibi	factam	spem rem haud perinde	2, 22/ 1
elevare alii verbis invidiam	facti	, alii aggravare oratione nitebantur	2, 22/ 20
in consilium iret, quo	factum	tegeret, sigillum ab ea	2, 23/ 1
ab ea receperat. Ibi	factum	illud ducum plerisque	2, 23/ 2
contra (quem nesciebatur huius	facti	conscium esse) suam fidem	2, 23/ 5
Itaque sive id inscitia	factum	, sive fato, agnus certe	2, 24/ 29
reginam, odiose ab ea	factum	, quae unicum et carissimum	2, 25/ 21
etiam necesse fuerit, non	faciendum	censeo. Equidem spes est	2, 28/ 11
illam animo agitare, ut	faciat	, quam nos contra ne	2, 29/ 28
quam nos contra ne	faciat	. Quae si tam improbum	2, 29/ 28
quaepiam fortunae vis adversa	fecit	inopes, his aliquis aperiatur	2, 30/ 7
lex, aut princeps gratiam	facit	. Numeret aliquis nunc quam	2, 30/ 19
indigum egentemque talis auxilii	facit	: Quam ergo voluntatem habet	2, 32/ 14
protraxerint, etiam si vim	fecerint	, hos ego tamen asylo	2, 33/ 17
ego tamen asylo vim	fecisse	pernego. Huic ducis orationi	2, 33/ 17
carcere asservari: quo ex	facto	ut nihil super ipsorum	2, 34/ 8
redderet: id si ita	fecisset	, et regni rebus publice	2, 34/ 22
duci perquam rem gratam	facturam	, quibus maxime commodum sit	2, 34/ 24
nihil ad asyli rationem	faciat	simplex atque innocens aetas	2, 37/ 16
tuorum refragante fortasse	facturi	sunt. Adeo anxius est	2, 37/ 20
possim quam hoc, libenter	faciam	: simulque ministrum qui afferret	2, 47/ 10
necessariae rei in proximo	facturus	cubiculo, statimque in consilium	2, 47/ 12
protectoris favor animos loquendi	fecit	, Ultima meritos exempla	2, 47/ 27
inquit, si ? ego tibi	fecisse	aio: idque si defendas	2, 48/ 25
te laesae maiestatis reum	facio	, proditor, inquit. Mene, inquit	2, 48/ 30
criminum qualemcumque	fecit	: nam prolixiorem temporis	2, 49/ 16
misereretur obsecrabat) vix temere	facta	confessione, producitur in mediam	2, 49/ 20
dextram hanc manum habeo.	Fecerit	(ait ille) Deus verum	2, 50/ 22
ambo neglecto somnio fidem	fecere	. Certum est quum iam	2, 50/ 25
tum reus apud Eduardum	factus	, accusante Rivero germano	2, 51/ 20
sui tegendi studio adductum	fecisse	. Haec mulier Londini bonis	2, 55/ 7
amanda videretur. Sermonis	faciendi	egregia artifex, neque silentio	2, 56/ 4
quam pretio spectanda, sive	facti	sui conscientia contenta, seu	2, 56/ 22
altius ab Eduardi coniugio	facta	repetamus. Eduardus Henrico	2, 60/ 3
adversus Eduardum equitem	fecerat	: quo ille honore haud	2, 60/ 20
quae sua iam erant	facta	, ullo viri sui crimine	2, 61/ 1
rem acciperet, quum quid	facturus	esset apud se constituisset	2, 63/ 2
saltem qui superis annuentibus	faciat	diligentius. Quod ipsum ne	2, 72/ 28
magis suo quam reipublicae	fecerit	commodo. Sed eam rem	2, 74/ 12
adiungere. Quod vos ut	faciatis	, quamquam pro sapientia vestra	2, 74/ 27
in ea parte videbat,	factum	tamen commode pro se	2, 76/ 24
cum erit opportunum, sic	faciemus	, ut audiat, idem ut	2, 76/ 28
omnis a vobis pendet,	facio	; quorum quoniam tam	2, 80/ 5
iura redduntur, quod ideo	faciendum	censuisset, quum sic sentiret	2, 81/ 19
ne cuiquam invisum eum	faceret	metus, simul ut benevolentiam	2, 81/ 23

	ut manifestam omnibus fidem	faceret	, iubet ad se accersiri	2, 81/ 28
FACTIO	potiri. Gnarus itaque veterum	factionum	, quibus inter aulicos laborabatur	2, 9/ 25
	ageret, iraque et ignoratione	factionis	alterius ad alterius perniciem	2, 10/ 3
	fore, ut inter dissidentes	factiones	suo ipsius sanguine foedus	2, 10/ 8
	saepeque quo suam quisque	factionem	in principis gratiam promoveat	2, 10/ 21
	exercuerant: Item alios utriusque	factionis	, qui tum aut in	2, 11/ 9
	Praeterea dum suam quisque	factionem	studet commendare principi, fiat	2, 11/ 30
	vobiscum reputetis alteram harum	factionum	partem cognatos mihi, alteram	2, 12/ 17
	regina curatam, quae suae	factionis	opes ab teneris statim	2, 14/ 11
	usu maturum tamen eius	factionis	suasu impulsuque quovis	2, 15/ 4
	classem ad confirmandas illius	factionis	opes coegisset. Ita rem	2, 19/ 12
	regina, ab utraque reliqua	factione	mutuo sibi infesta pariter	2, 56/ 26
FACTIOSUS	ergo Eboraci dux, nobilis,	factiosus	, potens, cum rege de	2, 6/ 10
FACULTAS	ignaviae umquam tribuit: supra	facultates	profusus, quae ne deficerent	2, 8/ 3
	accepit clausos undique exitus,	facultatem	vero abeundi neque suis	2, 18/ 5
	asyli propediem immunitate careat,	facultate	interceptus praeoccupatusque	2, 40/ 4
	nec ullam puero elabendi	facultatem	nisi per dispositos in	2, 41/ 3
	vel populo unde exsolveret	facultatum	quicquam relictum esset. Sic	2, 69/ 24
FACUNDUS	illiteratus, et suapte natura	facundus	huiuscemodi verba fertur habuisse	2, 69/ 11
	vobis, vir ut longe	facundior	, sic auctor longe certe	2, 73/ 2
FALLO	si quos forte deprehenderent	fefellisse	custodiam, in Hamptonam rursus	2, 18/ 1
	Quin nisi me periti	fallunt	, filium cui nullum haereditate	2, 38/ 28
	quos ut verebatur ne	falli	possent, ita sibi persuaserat	2, 41/ 9
	praeferebant, is ipse, ni	fallor	, inveniet illud non usque	2, 63/ 9
FALSITAS	est quoad cognita re,	falsitas	eius famaevinceretur. Accersita	2, 64/ 32
	Comperta ergo et denunciata	falsitate	commenti matrimonii,	2, 65/ 5
FALSUS	vanum esse videbitur. Itaque	falsa	suspicionem periculi subigetur	2, 29/ 25
	atque huic rei quam	falsam	et olim revictam, reiectamque	2, 60/ 1
	suspicionibus, sed nominatis etiam	falso	testibus. Addit non ignarum	2, 67/ 18
	vere est, non qui	falso	figitur, veniat in periculum	2, 81/ 3
FAMA	partum pravus. Quippe quem	fama	est haud aliter alvo	2, 7/ 19
	consiliis suis ob stare. Constans	fama	est Henricum sextum, dum	2, 8/ 17
	et Richardum Hastingum, ambos	fama	atque opibus celebres: sed	2, 15/ 26
	honor et ordinis huius	fama	curae sit, tum cui	2, 26/ 28
	animo audaciam. Caedis huius	fama	repente per urbem primum	2, 52/ 22
	principes valentes sola scelerum	fama	posteris inclarescent, eo	2, 57/ 5
	utriusque doctrina tam infra	famam	, quam virtus infra doctrinam	2, 58/ 21
	cognita re, falsitas eius	famae	reinceretur. Accersita Lucia	2, 64/ 32
	frequentissimo auditorio, quod eius	fama	virum contraxerat, hoc themate	2, 66/ 26
	apud externos omnes inclutae	famae	accedit principi, sed quod	2, 72/ 23
	quoque aestimaturas, ita suam	famam	venturam in periculum, quasi	2, 78/ 30
FAMILIA	cognatis reginae sanguini et	familiae	tantam auctoritatem et tantas	2, 9/ 27
	in abbatis domum cum	familia	sua conicit. Missus est	2, 21/ 3
	eo dimisso protinus excitat	familiam	, et stipatus suis, appenso	2, 21/ 15
	ordinis, illustri et antiqua	familia	natus, familiae gloriam a	2, 52/ 14
	et antiqua familia natus,	familiae	gloriam a maioribus acceptam	2, 52/ 15
	sit expertus aut suo,	familias	totas in ultimum discrimen	2, 70/ 29
	uxorum castitatem, honestatemque	familiae	, ut quamvis potius iacturam	2, 72/ 15
FAMILIARIS	Potieri domum, qui Richardo	familiaris	erat, curriculo contendisse,	2, 9/ 11
	Catesbio innuebat, quo valde	familiariter	utebatur: neque tantum sibi	2, 45/ 20
	quod Hastingus hinc in	familiari	colloquio iactantia suae fiduciae	2, 46/ 13

	notos quosdam homines e	familiaribus	Eboraci ducis magis oris	2, 67/ 25
	affinem, necessarium, amicum,	familiarem	vel notum fere umquam	2, 71/ 5
FAMOSUS	propter libidinem quidem	famosam	, a magicis artibus autem	2, 48/ 17
	nempe quod impudicitiae nomine	famosa	esset; unde effecit protector	2, 54/ 23
FAMULUS	Sed clamantibus adiungunt sese	famuli	quidam nulla Richardi cura	2, 76/ 21
FAS	vinculis, contra ius ac	fas	hoc egit, ut nepotibus	2, 6/ 4
	in vita contra naturae	fas	designaturus. Ceterum bello haud	2, 7/ 24
	locum, in quo maleficia	fas	est perpetrare. At ubi	2, 32/ 4
	equum mihi abducere, inde	fas	esse abstrahi filium. Quin	2, 38/ 28
	excutiat maternae sollicitudinis,	fas	est etiam vana me	2, 39/ 24
	Eduardum contra ius ac	fas	reginae copulatum, superstite	2, 67/ 12
	neque posse video, neque	fas	esse sentio. Certe quod	2, 79/ 30
FASCINO	Shori, atque aliis praestigiatricibus	fascinatum	corpus magicis veneficiis	2, 48/ 9
FASTUS	vultu modestia, in animo	fastus	impotens, immanis. Verbis	2, 8/ 10
FATEOR	re in iudicio interrogaretur,	fatetur	nullo coniugii promisso regem	2, 65/ 2
	accommodo, ut quisquis aderat,	fateretur	facile numquam ante audiisse	2, 75/ 11
FATIGO	Opinor quod priore conflictu	fatigata	natura minus recentes vires	2, 35/ 11
	non possis. Talia suggerendo	fatigatum	ducis animum eo perpulere	2, 43/ 21
	suam simulationem movendo ac	fatigando	proficerent, neu consilia quae	2, 46/ 15
FATUM	et vicesimum numeraret, concessit	fatis	, anno post Christum natum	2, 3/ 3
	Elisabetha, quae postea ducentibus	fatis	Henrici septimi coniunx fuit	2, 3/ 8
	Equidem nescio quo malo	fato	fiat ut inimicitia nusquam	2, 12/ 25
	id inscitia factum, sive	fato	, agnus certe consulto in	2, 24/ 29
	ullam eius culpam periret	fato	, facile tamen posset in	2, 36/ 4
	caveantur insidiae, sive ineluctabilis	fati	praevia signa; aut anima	2, 49/ 27
	sopitis somno sensibus, imminetia	fata	confusis imaginibus adumbrans,	2, 49/ 28
	quam prope cervicibus idem	fatum	immineret suis. Quin superis	2, 52/ 9
	minus firmam illam, si	fata	servassent incolumem, novo regi	2, 61/ 4
FAUSTUS	per urbem celebri pompa	faustis	undique acclamationibus, et	2, 42/ 19
	nobis ut feliciter cedat	faustis	comprecationibus tuis adnitere,	2, 64/ 15
FAUTOR	quae diu apud eius	fautores	flagraverat, tandem consopita	2, 4/ 3
	quum resistere non posset,	fautorem	se sociumque adiunxit, malumque	2, 43/ 25
FAVEO	minus prope aberat. Verum	faventibus	superis eo periculo defuncti	2, 15/ 11
	innuebat reginam. Cui qui	favebant	, ad eam vocem miro	2, 47/ 31
FAVOR	eum fuerant, longissime ab	favore	excident. Ita gratia male	2, 12/ 5
	suorum potentiam, gratia et	favoribus	adolescere apud principem	2, 15/ 1
	ut odio quisque aut	favore	ferebatur, ita elevare alii	2, 22/ 20
	praesumptus in se protectoris	favor	animos loquendi fecit, Ultima	2, 47/ 27
	mulier tantum abfuit ut	favore	principis in cuiusquam abuteretur	2, 56/ 16
FAVORABILIS	asylo comperiat, quos illic	favorabilis	aliqua necessitudo compulit:	2, 30/ 21
FEBRIS	curae non oscitantis indiget)	febris	etiam neutiquam levis accessit	2, 35/ 6
FELIX	eximendi eius, ducendique in	felicissimum	regis contubernium apud quem	2, 27/ 8
	utrique, ut collusor obtingat	felicior	, quam is qui callidis	2, 38/ 13
	coniuncta est matrimonio cetera	feliciter	nisi quod nimium festinato	2, 55/ 8
	approba, idemque nobis ut	feliciter	cedat faustis comprecationibus tuis	2, 64/ 15
FEMINA	bellum sibi sumat cum	femina	? Quod si mares quoque	2, 28/ 22
	quoque sanguinis eius aliquot	feminae	essent, melius profecto sese	2, 28/ 22
FEMINEUS	masculi sexus liberis duobus,	feminei	quattuor: Eduardo videlicet Rege	2, 3/ 5
FENESTRA	domum, quum iam e	fenestra	despiciens, unde illi prospectus	2, 22/ 12
FERCULUM	Gloucestriae dux e suis	ferculis	unum Vodevilo misit, iusso	2, 20/ 3
	actis orat ministrum idem	ferculum	ad nepotem ferret Graium	2, 20/ 6

	nasci, non gravatim scio	ferculum	unum tot nobilibus in	2, 47/ 8
FERINUS	et populari apparatu exceptit,	ferinamque	carnem tam affluenter illinc	2, 5/ 14
FERITAS	nocere studeat, aut tanta	feritate	, ut neque huic superum	2, 29/ 19
FERO	obvius omnibus atque expositus	ferebatur	. Erat corpore procero, specie	2, 4/ 6
	atrocitatem poenae sustulit, mortem	tulit	, qua ut levissima defungeretur	2, 7/ 10
	materna eximi, quam obstetricante	ferro	potuisse. Quin Agrippam etiam	2, 7/ 20
	eum pedibusque praelatis exiisse	ferunt	. Praeterea nec indentatum, sive	2, 7/ 21
	suffultus pulvinis, sic, uti	fertur	, allocutus est: Viri clarissimi	2, 11/ 12
	mutuis in vosmetipsis odiis	feramini	. Quod si viri essent	2, 11/ 23
	tener princeps in vitia	fertur	, ac regnum secum in	2, 12/ 2
	admonet rem neutiquam	ferendam	, principem amisso patre, iuvenem	2, 14/ 17
	quam vultu prae se	tulerant	, reliquis omnibus secedere iussis	2, 17/ 20
	tum discedere, ideo uti	fertur	ut oppidum universis angustum	2, 18/ 22
	idem ferculum ad nepotem	ferret	Graium, eumque tali nuntio	2, 20/ 7
	insuetum eoque paulo iniquius	ferentem	, magis egere consolationis	2, 20/ 8
	odio quisque aut favore	ferebatur	, ita elevare alii verbis	2, 22/ 20
	potissimum curam prae se	fert	: quippe quem libertati subductum	2, 25/ 24
	suorum, quod de Medea	ferunt	fabulae, ulcisci quos odit	2, 26/ 2
	minus esse apud illam	ferre	debemus, si illi penitus	2, 29/ 5
	religioso metu pertulere, nos	feramus	, censeo, quatenus feret ratio	2, 31/ 23
	nos feramus, censeo, quatenus	feret	ratio, quae non eo	2, 31/ 23
	sit quid eius natura	ferat	postuletque, quam ego, quae	2, 35/ 15
	certe non admodum inique	fero	. Utinam non maioribus aerumnis	2, 36/ 11
	ad haec consilia commodus.	Fertur	Catesbius a protectore missus	2, 46/ 10
	perculsus (nam eam deamare	ferebatur	) si talia, inquit, ausae	2, 48/ 22
	illo adamaverat abstinuisse, tamen	ferebatur	sive reverentia, sive sodalitia	2, 55/ 21
	eius adeo rem aegre	tulit	, ut dissuadendo vix temperarit	2, 62/ 1
	Ceterum amoris prae se	tulisse	tantum ut ipsa suum	2, 65/ 3
	Varvicensis reversus adeo aegre	tulit	illusam legationem suam ut	2, 65/ 13
	natura facundus huiuscemodi verba	fertur	habuisse: Amor vestri, viri	2, 69/ 11
	quidem? Iam quis hoc	ferat	, quod nemo tamen ignorat	2, 71/ 31
	ea satis pudice vixisse	fertur	, quoad improba libido principis	2, 72/ 2
	eius pars nulla minus	ferenda	videretur. Neque enim ulla	2, 72/ 6
	ut quamvis potius iacturam	ferre	, quam talem contumeliam queant	2, 72/ 15
	clarissimo duci, cuius sanguine	lata	lege regnum firmatum est	2, 73/ 11
	in eam sinistri quicquam	ferat	etiam cum bono publico	2, 73/ 29
	natus videri possit, haud	ferentes	amplius spuria sobole regi	2, 74/ 7
	curarum quam commodi secum	ferat	imperium, praesertim ei, qui	2, 74/ 14
	officiis imperium semper acceptum	feret	. Haec dux quum dixisset	2, 74/ 33
	sui sensum prae se	ferrent	. At dux nonnihil offensus	2, 75/ 31
	quo tanto plus honoris	ferret	ac minus sollicitudinis quanto	2, 78/ 21
	vobis regem hunc non	ferre	diutius, sic invitos vos	2, 79/ 29
FEROX	in bello acer et	ferox	. In aggrediendis periculis	2, 4/ 9
FESTINATIO	Illi magnitudinem negotii ex	festinatione	aestimantes, soporem domini haud	2, 21/ 8
FESTINO	ac tumultus, omnia trepidari,	festinari	, convehi in asylum e	2, 21/ 18
	feliciter nisi quod nimium	festinato	. Nam quum virum haberet	2, 55/ 9
	nectente, alter ita dicendo	festinaverat	, ut eo loco toto	2, 68/ 9
FESTIVITAS	proceribus interim tanta eius	festivitate	oblectatis, quantam haud temere	2, 47/ 13
FESTIVUS	converteret, ingenio tamen adeo	festivo	, ac moribus tanta comitate	2, 56/ 2
FIDELIS	hoc ipse iam olim	fideli	relatione comperi, Mistelbrocum	2, 9/ 9
	populo vos aut parum	fideliter	, aut non satis sapienter	2, 26/ 4

	propinqui reginae, vel nimis	fideles	principi. Igitur patratris rebus	2, 58/ 2
	marisque debetur, quantum asserere	fideliter	tuerique satis nimirum uniuersam	2, 63/ 24
FIDES	natura valere quicquam aut	fides	potuisset, suum corpus hostibus	2, 6/ 1
	quippe quem sive in	fide	nepotis manentem, sive aspirantem	2, 9/ 4
	magni ac subitarii negotii	fidem	faceret, propere intromissum	2, 9/ 13
	essent, minus fortasse desideraretur	fides	. At vero pueritia auctoritate	2, 11/ 24
	epistolam ac nuntios exploratae	fidei	compellans, admonet rem	2, 14/ 16
	minus certa in eum	fide	, et longe honoratior pars	2, 14/ 19
	animum. In hanc rem	fidem	hic tibi astringo meam	2, 22/ 6
	hoc sigillum, quod meae	fidei	princeps illustrissimus creditur,	2, 22/ 10
	facti conscium esse) suam	fidem	, quam perspectissimam	2, 23/ 5
	oratio ob cognitam viri	fidem	magnam habuit vim ad	2, 23/ 20
	subicerent. Cuius commentum quo	fides	plebi fieret, aurigae, atque	2, 24/ 3
	certe consulto in lupi	fidem	creditus est. Mox Eboracensis	2, 24/ 30
	et amoris nonnihilo et	fidei	. Quibus omnibus de causis	2, 26/ 29
	auctoritate neque consilio neque	fide	possit, ego certe auctor	2, 27/ 7
	quibusdam nostrum, de quorum	fide	non dubitat. Sed vere	2, 29/ 3
	prudencia est, neque incerta	fides	, quis non intellegat facile	2, 29/ 10
	dux abest procul. Cuius	fidem	erga principem sanguinis	2, 32/ 7
	pro sua in eam	fide	atque amore recta et	2, 34/ 19
	duriora iacere tristibusque verbis	fidem	protectoris invadere, quam ille	2, 40/ 9
	ipsis in manus dare,	fidem	ipsos suam eum salvum	2, 40/ 12
	eorum suspectam ille vel	fidem	habeat: prudentiam, si rerum	2, 40/ 18
	ignari et nimis creduli;	fidem	, si prudentes alienae perfidiae	2, 40/ 19
	aliquorum qui simul venerunt	fidem	quos ut verebatur ne	2, 41/ 8
	filium in eorum tutelam	fidemque	deponeret. Productum igitur in	2, 41/ 13
	adeo suspiciosa ut de	fide	dubitem, cuius meae fiduciae	2, 41/ 16
	illo utrumque vestrae committo	fidei	: ab iisdem utrumque rursus	2, 41/ 33
	vobis multum inesse scio,	fidei	plurimum, opum ac potentiae	2, 42/ 2
	Unum tantum per vestram	fidem	, perque mariti mei memoriam	2, 42/ 4
	cuiusquam in se amore	fidemque	promittebat, ut cui perinde	2, 45/ 21
	quantum homini tam nullius	fidei	non optasses: quippe cuius	2, 45/ 28
	malorum pestem conflagrat. Cuius	fidem	nisi secutus fuisset Hastingus	2, 45/ 30
	dum nimium illius unius	fide	nititur, ceteri cunctantes perfidia	2, 46/ 5
	correpti ambo neglecto somnio	fidem	fecere. Certum est quum	2, 50/ 24
	comitatem gratiosus, regi ob	fidem	in primis carus, artibus	2, 52/ 17
	reverentia, sive sodalitia quadam	fide	permotus. Erat illa insigni	2, 55/ 22
	sacramentum dixerat, in eius	fide	regis ad mortem usque	2, 61/ 3
	servassent incolumem, novo regi	fidem	servaturum fuisse. Rex in	2, 61/ 5
	debeat, Deo videlicet amorem	fidemque	mutuam inspirante coniugibus,	2, 63/ 6
	vere uxorem esse, data	fide	et firmata concubitu. Igitur	2, 64/ 29
	se regi fore, modo	fidem	coniugii sibi a rege	2, 64/ 34
	forma viduae transversum actum,	fidem	libidine posteriorem habuisse, sic	2, 67/ 16
	innocentem hominem ipsorum	fidei	religionique commissum prava	2, 70/ 18
	amicissimos animos, eximiam	fidem	, singularem semper operam	2, 72/ 25
	rei ut manifestam omnibus	fidem	faceret, iubet ad se	2, 81/ 28
FIDO	ne asylo quidem satis	fidet	. Nam si id cogitet	2, 29/ 17
FIDUCIA	causa liberius, quam horum	fiducia	locorum, profundit, perdit,	2, 31/ 10
	fide dubitem, cuius meae	fiduciae	id hodie documentum dabo	2, 41/ 16
	sollicitudinem, atque in nos	fiduciam	vos obtestor, uti quemadmodum	2, 42/ 6
	puerum petitus esset, maiore	fiducia	quum aliis aliquot, tum	2, 42/ 22

	familiari colloquio iactantia suae	fiduciae	aliorum formidines aperuerat:	2, 46/ 14
FIDUS	ut fugientibus nihil est	fidum	) iure nos aper invaserit	2, 50/ 16
	probe novit) tam certum	fidumque	mihi, quam dextram hanc	2, 50/ 21
FIGURO	vel ipsius bilis animo	figurat	, vel diurna cogitatione reddit	2, 50/ 11
FILIA	ac minorem filium, et	filias	quatuor in abbatis domum	2, 21/ 2
	habebat legitimum cum illius	filia	matrimonio coniungeret. Ad haec	2, 44/ 2
	nuptiis cum regis Hispani	filia	contrahendis. Sed interea forte	2, 60/ 8
	certe vestrorum securitas, uxorum	filiarumque	inoppugnata pudicitia, bonaque	2, 69/ 18
FILIUS	reginae ex priore marito	filium	, atque Richardum Hastingum,	2, 10/ 24
	disiungerentur. Defuncto rege,	filius	natu maior Londinum, utpote	2, 14/ 1
	impuneque grassantibus. Eduardus	filius	eo cum imperio missus	2, 14/ 6
	sic apud Vodevilum fratrem,	filiumque	Richardum Graium egit, qui	2, 17/ 2
	insignem tantam, tam insperatam	filiorum	, amicorum, ac suam ipsius	2, 20/ 27
	Ibi se ac minorem	filium	, et filias quatuor in	2, 21/ 2
	in regem creaverint, quam	filium	illum tuum quem habent	2, 22/ 7
	omnes intelligant eam quum	filium	in asylum clauderet, vel	2, 27/ 10
	nihil illam prorsus vel	filio	timere vel sibi. Quis	2, 28/ 21
	Sed vere persuasum habet	fili	sui salutem non minus	2, 29/ 3
	Quamobrem si in reddendo	filio	eorum consilia aspernetur sequi	2, 29/ 9
	Certe quo ea magis	filium	nobis timet credere, eo	2, 29/ 14
	metus concipiat animo, ut	filio	periculum esse fingat, profecto	2, 29/ 16
	si regina, quod exspectabatur,	filium	obstinate pernegare pergeret,	2, 34/ 2
	inquit, honorande pater, optandam	filio	huic meo condicionem esse	2, 34/ 32
	et quum olim carissimus	filius	tuus tunc designatus rex	2, 35/ 30
	piam hanc meam pro	filio	sollicitudinem tristibus verbis	2, 36/ 8
	me retinere sustinet vel	filium	, et qui ubivis tutam	2, 36/ 14
	septa continere statui, nec	filium	hinc emittere, donec spes	2, 37/ 8
	ne, inquit illa, adeone	filium	amat meum, ut nihil	2, 37/ 23
	inde fas esse abstrahi	filium	. Quin nisi me periti	2, 38/ 28
	nisi me periti fallunt,	filium	cui nullum haereditate praedium	2, 38/ 28
	possit disputatur, alterum olim	filium	meum videlicet ipsum principem	2, 39/ 10
	gratulatura prodii, hinc infantem	filium	primis parentis amplexibus obtuli	2, 39/ 16
	ex loco alterum etiam	filium	mittere non decrevi neque	2, 39/ 19
	suum coepit palam servari	filium	in asylo non posse	2, 40/ 24
	potuisse corrumpi. Igitur si	filium	omnino dimissura sit praestare	2, 41/ 10
	si ipsa sua manu	filium	in eorum tutelam fidemque	2, 41/ 13
	carissimi olim regis vestri	filium	, quem ego non ambigo	2, 41/ 20
	memoriam, per meam erga	filios	sollicitudinem, atque in nos	2, 42/ 5
	versa: Vale dulcissime, inquit,	fili	. Superi tibi curatores adhibeant	2, 42/ 8
	necessariis reginae, et utroque	filio	in suas manus producto	2, 43/ 5
	ducis ad usurpandum regnum,	filium	quem unum habebat legitimum	2, 44/ 2
	unicum Eboraci ducis legitimum	filium	. Sed obiectum Eduardo ipsi	2, 59/ 23
	At illud alterum, de	filiis	Eduardi pro spuriiis habendis	2, 59/ 30
	Et tuus sanguis Graii	filiis	ut fratres generet? Certe	2, 62/ 23
	religione sacrorum, deflet Luciam	filio	vere uxorem esse, data	2, 64/ 28
	ne protector ignoraretur Eduardi	filiis	natalium vitium obiecturus nihil	2, 66/ 10
	ducis, verus et indubitatus	filius	, haec illius viri nota	2, 67/ 30
	ducis verus et indubitatus	filius	, et quae sequuntur. Inter	2, 68/ 14
FINGO	atrociter cessuram, ac ipsi	fingeret	malignus rerum interpres timor	2, 22/ 1
	ut filio periculum esse	fingat	, profecto ut est metuentium	2, 29/ 16
	ubivis tutam me esse	fingit	, is ne ibi quidem	2, 36/ 15

	dum vanos tibi metus	fingis	, animo in certam perniciem	2, 37/ 22
	si implorantem audiat? Sed	finge	non posse, finge non	2, 38/ 22
	Sed finge non posse,	finge	non velle, immo recusare	2, 38/ 22
	est, non qui falso	fingitur	, veniat in periculum, ne	2, 81/ 3
FINIO	audio. Quamobrem ut aliquando	finiam	, quisquis id facinoris admiserit	2, 33/ 8
FINIS	cervice, luctuosum insons vitae	finem	recepit. Corpus amici cum	2, 49/ 22
	quorum ne tum quidem	finis	erat, quum nec regi	2, 69/ 23
	infensus erat? Sed quis	finis	erit si viritim recenseam	2, 70/ 27
	REGIS RICHARDI TERTII,	FINIS	.	2, 82/ 9
FIO	late posset, ut omnibus	fieret	grave: et ille vel	2, 4/ 22
	praeterea aetatis evasit (ut	fit	) postremis diebus moderatior, in	2, 4/ 24
	mores eius describere, quo	fiat	illustrius, cuiusmodi vir ille	2, 6/ 8
	studet commendare principi,	fiat	nimirum uti ad gratiam	2, 11/ 31
	nescio quo malo fato	fiat	ut inimicitia nusquam exerceatur	2, 12/ 25
	neque suis neque sibi	fieri	, rem tam atrocem et	2, 18/ 5
	paucarum horarum interventu	fieri	rerum mutationem magnopere	2, 18/ 8
	reique publicae retulisse ut	fieret	, illi per calumniam inverterant	2, 19/ 14
	dirimebat, uti viae compendium	fieret	: nec deerant (ut accidere	2, 21/ 22
	commenti quo fides plebi	fieret	, aurigae, atque alii ducum	2, 24/ 3
	te quoque ipsa approbante	fieri	. Non admodum approbante,	2, 35/ 33
	in perditissimis etiam rebus	fieri	solet), sperabat non esse	2, 41/ 4
	rata posse etiam fugiendo	fieri	, vel multo certe potius	2, 50/ 15
	in subito exorto tumultu	fieri	solet, gestantes. Ceterum	2, 53/ 3
	praemiorum spe sollicitant, sperantes	fieri	commode posse, ut ille	2, 58/ 15
	Eduardo ipsi natalium vitium,	fieri	non potuit quin et	2, 59/ 23
	minus dignam existimaret, quae	fieret	uxor regis, digniorem tamen	2, 61/ 24
	quam ut concubina eius	fieri	vellet censere. Regi haudquaquam	2, 61/ 25
	vidit inflexibilem, ipsa contra	fit	obstinatior, et dolore spreti	2, 64/ 22
	cura, ut in turba	fit	, ac pueri laeti novandis	2, 76/ 22
FIRMAMENTUM	poterat) mirum haud dubie	firmamentum	fuisset ad principatum, si	2, 5/ 23
FIRMO	augendae fortunae suae, vel	firmandae	studeret. Quippe amici, inimicique	2, 8/ 14
	est, ea demum stabilis,	firmaque	perdurat. Diu iam inter	2, 12/ 7
	teneris statim principis annis	firmaret	, frustratus tantam eius spem	2, 14/ 12
	in diversa discedendi spatium	firmatis	partium copiis esset. Ceterum	2, 58/ 10
	suos et eludi quae	firmavit	indoleat, non satis aestimare	2, 62/ 31
	esse, data fide et	firmata	concubitu. Igitur seu non	2, 64/ 29
	sanguine lata lege regnum	firmatum	est, is nunc supersit	2, 73/ 11
FIRMUS	situm: siquidem haud satis	firma	res est, vestra in	2, 11/ 22
	animus, munimentum aliquod	firmius	extra regnum quaerere. Quin	2, 29/ 26
	usque mansisse, nec minus	firmam	illam, si fata servassent	2, 61/ 4
FISCUS	relatis videlicet in Eduardi	fiscum	quod maritus eius ab	2, 60/ 27
FLAGITIOSUS	ad perniciem bonorum homines	flagitiosissimi	in dies magis ac	2, 31/ 5
	velut praeter noxam eam	flagitiosi	mulcta consilii conatu punitum	2, 53/ 32
FLAGITIUM	neque hominum pudor a	flagitio	revocet, facile ei asyli	2, 29/ 20
	sunt, quique semel eiusmodi	flagitiis	imbuti numquam resipiscunt	2, 30/ 14
	tacite secum quis tanti	flagitii	conscius esset: cuius sibi	2, 47/ 25
FLAGITO	bono datur, ipse supplex	flagitet	, ac precetur oportet. Idque	2, 32/ 12
FLAGRO	diu apud eius fautores	flagraverat	, tandem consopita resedit, iam	2, 4/ 3
	quam animae servandae cupiditate	flagrantes	: quanquam et boni quoque	2, 55/ 3
	norunt, adeo insatiabili cupiditate	flagravit	, ut vitae eius pars	2, 72/ 6
FLECTO	nusquam grassatus violentia:	flexu	praeterea aetatis evasit (ut	2, 4/ 23

	sum expertus, dispeream, si	flexis	poplitibus exhibitum honorem	2, 13/ 6
	libidine animi ad verum	flecti	nulla tanti patris neque	2, 27/ 6
	dum dubitant, illum quia	flecti	non posset amoliendum. Quod	2, 46/ 18
	Cives retro cervices admirabundi	flectere	. Sed clamantibus adiungunt sese	2, 76/ 21
	a regno abhorrentem sola	flexere	, cogitantis si recusaret ipse	2, 79/ 25
FLEO	posset quod solum potuit,	flevit	. In prandio Gloucestriae dux	2, 20/ 3
FLOREO	quietissimum, et rerum status	florentissimus	fuit: bellum neque aderat	2, 4/ 25
	eo necessitatis adactum, ut	florentibus	illius rebus ipse in	2, 26/ 21
	simul et populari gratia	florentem	, legaverat in Hispaniam	2, 60/ 7
	Sustinere potes ut huic	florentissimo	quod obtines regno progeneres	2, 62/ 21
	atque omni virtutum genere	florentissimo	deberi, nempe quum patri	2, 73/ 10
FLOS	formae simul et aetatis	flore	cognoverunt. Et illa quidem	2, 55/ 26
FLUITO	diu sine perito gubernatore	fluitantis	apponeret, caputque illud	2, 78/ 16
FLUMEN	unde nos malorum saepe	flumen	erupisse vidimus, tamen licebit	2, 63/ 14
FLUVIUS	in Thamesim, persultari totum	fluvium	cymbis videt, asylum videlicet	2, 22/ 13
FOEDUS	factiones suo ipsius sanguine	foedus	sanciretur. Hae dissensiones	2, 10/ 8
	sentiebant respondentes, velut icto	foedere	in morientis gratiam regis	2, 13/ 30
FOGGUS	iubet ad se accersiri	Foggum	, quem diu capitaliter oderat	2, 81/ 28
FONS	bellicis tumultibus, velut e	fonte	malorum omnium in vestram	2, 71/ 10
FORIS	quam ipsa cum illis	foris	in vitae versarer periculo	2, 36/ 25
	usu ac summa domi	forisque	parta virtute gloria coniunxerit	2, 74/ 23
	populumque Londinensem pro	foribus	esse, qui eius expetant	2, 77/ 8
FORMA	et octavi mater, regina	forma	atque indole egregia. Cecilia	2, 3/ 9
	robore utrivis fratrum par:	forma	, probitateque utrique fuit inferior	2, 7/ 14
	qui illam in ipso	formae	simul et aetatis flore	2, 55/ 26
	orationis gratiam duplicante	forma	, non misereri modo supplicem	2, 61/ 7
	nec ignobilis et egregia	forma	. Eam forte virginem rex	2, 64/ 25
	consummato, supervenientis	forma	viduae transversum actum, fidem	2, 67/ 15
	nota facies, haec certa	forma	, atque ipsa carissimi ducis	2, 67/ 30
	ne consuetae quidem tributorum	formae	sufficerent, sed benevolentiae	2, 69/ 26
	oculum defixisset, quae modo	forma	, vultu, voce, gestu, denique	2, 72/ 9
FORMIDO	animo reputans, quamquam nihil	formidabat	minus, quam id quod	2, 10/ 15
	adeo nihil mihi videtur	formidandum	, ut in eos quoque	2, 32/ 19
	animatum non tam valde	formido	, tamen haud tam adverso	2, 63/ 30
	dum pecunia petebatur, alterius	formidabatur	potentia, neutra pars tuta	2, 71/ 24
	partium studium aut periculi	formido	copulaverat. Ad haec ut	2, 22/ 19
	iactantia suae fiduciae aliorum	formidines	aperuerat: veritus ergo Catesbius	2, 46/ 14
FORMIDOLOSUS	infestum sibi timebat, cui	formidolosus	erat etiam frater, cui	2, 71/ 26
FORMOSUS	non perinde fortunata ac	formosa	. Et Brigitta, virtutem eius	2, 3/ 10
FORS	se profiteatur, nisi quis	forte	existimet una hora subito	2, 15/ 21
	Bukyngamae duces intrant: ac	forte	accidit, ut Vodevilus reginae	2, 17/ 12
	equites, qui si quos	forte	deprehenderent fefellisse	2, 18/ 1
	neque vim adhibendam si	forte	verbis minus obtemperetur. Rem	2, 27/ 30
	eius vice posse, nisi	forte	lex bonorum tantum haberi	2, 39/ 6
	si adversaretur, insidias; idque	fors	ex iis quos minime	2, 43/ 19
	noto sibi sacerdote qui	forte	occurrerat colloquentem, quasi	2, 51/ 5
	eius propediem esset amputandum,	forte	caduceator illi obvius offertur	2, 51/ 16
	conatu punitum, ne quem	forte	tumultum eius liberandi causa	2, 53/ 33
	immutari velles, nisi quis	forte	optasset altioem. Nam bella	2, 55/ 24
	filia contrahendis. Sed interea	forte	venit ad eum Elisabetha	2, 60/ 13
	meo, si qui meorum	forte	sustineant cum incognitis copulari	2, 63/ 15

	mihi patriae pontificulus ambienti	forte	sacerdotium, nam administrando	2, 64/ 9
	et egregia forma. Eam	forte	virginem rex corrumpit. Igitur	2, 64/ 25
	non posset. Haec, ut	fors	narrata verbosius, ita praetermitti	2, 66/ 9
FORTIS	proditor, approbavero; manumque	fortiter	velut iratus incussit in	2, 48/ 27
	perspicio, ne vel parum	fortis	videar in capessenda republica	2, 80/ 7
FORTITUDO	credere quae dicerentur, extollere	fortitudinem	, laudare clementiam, et	2, 53/ 8
FORTUNA	persuaseris modum in magna	fortunae	licentia. Id vitium eius	2, 4/ 20
	saepius, dum vel augendae	fortunae	suae, vel firmandae studeret	2, 8/ 14
	nuntio recrearet, quem ut	fortunae	adversae insuetum eoque paulo	2, 20/ 7
	ac sibi reliquisque suis	fortunis	dum liceret consulendum, ne	2, 20/ 24
	complicatis digitis suam suorumque	fortunam	complorantem. Solatur eam	2, 21/ 25
	luce ac splendore clarissimae	fortunae	suae detractum in asylum	2, 25/ 25
	expuncta nomina, aliave quaequam	fortunae	vis adversa fecit inopes	2, 30/ 7
	vagientem texit, et prosperiori	fortunae	(quae nunc precor ut	2, 39/ 12
	quidam tum perquam tenuis	fortunae	, nunc purpuratorum facile	2, 51/ 1
	certae ac melius constitutae	fortunae	meae quam modo sunt	2, 52/ 11
	multis tum corporis tum	fortunae	bonis cumulatum, animo tamen	2, 55/ 10
	nunc ei fuissent adversae	fortunae	consortes, nisi res illis	2, 57/ 12
	eum Elisabetha Graia vidua,	fortunae	perquam tenuis, at materno	2, 60/ 14
	veris haeredibus, alieni patris	fortunae	invaserint, atque occuparint ad	2, 67/ 1
	lapsus interdum totis locupletum	fortunis	redimebatur, aut, ut irae	2, 70/ 9
	eoque magis et vestrae	fortunae	gratulandum, et superis habenda	2, 74/ 19
FORTUNATUS	egregia. Cecilia, non perinde	fortunata	ac formosa. Et Brigitta	2, 3/ 10
	dux procerus, elegansque, undique	fortunatus	videri potuit, si non	2, 7/ 1
FORUM	cum comitatu venit in	forum	, non illud Londinense, sed	2, 81/ 11
	iudicia sic in eo	foro	excerceantur, ac parem obtineant	2, 81/ 15
FOVEO	estis hi, quos praecipue	fovere	iustissimis de causis debuerat	2, 72/ 20
FRAGUM	versus episcopum: Pater inquit,	fraga	tibi in hortis audio	2, 47/ 7
FRANGO	quoddam oppidum, quod Pons	Fractus	appellatur, ipsius iussu adducti	2, 20/ 12
	ad oppidulum, quod a	fracto	ponte nomen accepit, capite	2, 57/ 17
FRATER	ipsum regnandi cupiditas in	fratrem	, aut inimicorum calumnia fratrem	2, 7/ 2
	fratrem, aut inimicorum calumnia	fratrem	incitasset in illum. Nam	2, 7/ 3
	atque animi robore utrivis	fratrum	par: forma, probitateque utrique	2, 7/ 14
	praefecturus, quam germanum	fratrem	. Sunt qui suspicentur istius	2, 8/ 23
	callide occultata consilia in	fratris	Clarentiae Ducis perniciem non	2, 8/ 24
	statuisset ad salutem germani	fratris	incumbendum. Quibus hoc verum	2, 8/ 28
	si forte, uti accidit,	frater	inhabilibus regno liberis	2, 8/ 31
	cognomento Riverus, reginae	frater	, vir (haud facile discernas	2, 14/ 9
	regina, sic apud Vodevilum	fratrem	, filiumque Richardum Graium	2, 17/ 1
	accidit, ut Vodevilus reginae	frater	, quem diximus, ibidem restiterit	2, 17/ 13
	reveriti praesentiam, Richardo Graio	fratri	eius uterino movere litem	2, 19/ 5
	scire. Verum quod ad	fratrem	attinet, Graium atque avunculum	2, 19/ 17
	vi abductum Vodevilum, reginae	fratrem	, ac Richardum Graium, tum	2, 20/ 21
	fore, ut si alterum	fratrem	privaret imperio, in alterum	2, 25/ 17
	et carissimum a principe	fratrem	distineret, tamquam utrique	2, 25/ 22
	periculum sit eius mihi	fratrem	credere, cuius ipsum corpus	2, 26/ 5
	accommodatior quam germanus	frater	, quem nunc deterior noverca	2, 26/ 14
	cito pervolat malus rumor)	fratrem	eius eo necessitatis adactum	2, 26/ 20
	tamen carus non esse	frater	principis, nempe cui nos	2, 28/ 26
	consilio simus, cuius germanum	fratrem	per vecordiam sub oculis	2, 29/ 31
	vero prope minus potest,	fratre	rerum summa potiente: ipse	2, 33/ 13

	videri nobilibus, unicum regis	fratrem	ab eo seiunctum, ab	2, 34/ 7
	ut fratri etiam a	fratre	immineat periculum. Proin se	2, 34/ 18
	gignat et efferum, ut	fratri	etiam a fratre immineat	2, 34/ 18
	principis aulae, iucundissimo	fratris	contubernio redderet: id si	2, 34/ 22
	rege versetur, et convivat	fratri	: ceterum contra quoque rem	2, 35/ 1
	Sunt qui negant etiam	fratrem	ius esse tibi a	2, 37/ 15
	hoc ipsi vacat) nisi	frater	(cui per valetudinem non	2, 38/ 16
	tamquam ludere nisi cum	fratribus	suis non possint, quibus	2, 38/ 19
	exsecranda regni sitis extinguat:	frater	fratrem e medio tollit	2, 41/ 26
	regni sitis extinguat: frater	fratrem	e medio tollit, liberique	2, 41/ 26
	vobis in manus do,	fratremque	simul in illo utrumque	2, 41/ 32
	servaturum principem, quem cum	fratre	una cognatisque eo iam	2, 43/ 15
	ille, sceleris machinatrix est	fratris	uxor: innuebat reginam. Cui	2, 47/ 30
	Antonius interim Vodevilus, reginae	frater	, Richardus Graius, quos	2, 57/ 15
	vero Ioannes Shaus, praefecti	frater	, ac Pynkerus, Augustinensium	2, 58/ 18
	frater, ac Pynkerus, Augustinensium	fratrum	in Anglia praeses. Ambo	2, 58/ 18
	sanguis Graii filii ut	fratres	generet? Certe si illa	2, 62/ 23
	est, hactenus ut Eduardo,	fratreque	eius Clarentiae, totaque Eduardi	2, 66/ 16
	quippe nec ipsum, nec	fratrem	eius Clarentiae ducem satis	2, 67/ 24
	cui formidolosus erat etiam	frater	, cui pepercisset qui germanum	2, 71/ 26
	si istud potuit ne	frater	quidem? Iam quis hoc	2, 71/ 28
	eo fuisse affectu in	fratrem	, eo in liberos eius	2, 78/ 25
FRAUS	circumventis atque sublatis	fraude	nobilibus, regis pariter ac	2, 19/ 8
	illis quidem reginae cognatio	fraudi	est, sed ipsorum compositus	2, 28/ 24
	tamen posset in suspicionem	fraudis	venire. Iam quod rem	2, 36/ 4
	nobiles, ad primam statim	fraudis	suspicionem discessissent, et	2, 46/ 1
	domestico dissidio et intestina	fraude	non posset. Haec, ut	2, 66/ 8
	ut si qui materna	fraude	celato originis vitio supplantatis	2, 66/ 34
FRENO	quod utramque partem cognovit	frenare	se, quum vellet, pro	2, 10/ 12
	principis facinorosorum audacia	frenaretur	. Moderator pueritiae datus est	2, 14/ 7
FREQUENS	sive sons insonsve esset,	frequens	eum senatus acerbissimo supplicio	2, 7/ 8
	rei spem commessatio regis	frequens	, atque intemperantia victus fecit	2, 9/ 1
	venitur ad verum, ita	frequentier	erratur. Quamquam hoc ipse	2, 9/ 8
	ego, quae cum eo	frequens	et assidua semper vixi	2, 35/ 15
	omnem regni partem evocati	frequentes	aderant. Ceterum protector ac	2, 44/ 11
	protectoris aula esse, ibi	frequentia	celebritasque versari, silentium ac	2, 44/ 31
	proximo ad aedem Pauli	frequentissimo	auditorio, quod eius fama	2, 66/ 25
	sit ex hac tanta	frequentia	, qui non aut suorum	2, 70/ 28
	postridie nobiles, civesque magna	frequentia	adeunt protectorem, qui Londini	2, 77/ 6
FREQUENTO	parum tuto regem se	frequentaturos	, quibus nihil necessarii negotii	2, 45/ 3
FRETUM	oppido, quod obiacet australi	freto	comparata, Boralis vocatur. Hanc	2, 17/ 10
FRETUS	consilii conscientia innocentiae suae	fretus	sciscitari. Qui ut primum	2, 18/ 12
FRIGIDUS	Ceterum id commentum quamlibet	frigidum	illi placuit cui satis	2, 66/ 13
FRONS	obducto supercilio, corrugata	fronte	, admorso labro, minabundus,	2, 47/ 18
FRUCTUS	matrimonia, praesentium bonorum	fructum	corrumpere, quorum quis esse	2, 63/ 19
	meam duco, ius vero	fructumque	ac proprietatem utriusque omnem	2, 80/ 12
FRUOR	hi quibus sic videntur,	fruantur	: eoque contra iniuriam est	2, 63/ 27
FRUSTROR	statim principis annis firmaret,	frustratus	tantam eius spem Richardus	2, 14/ 12
	acclamationibus, et clamantium vota	frustraturis	arcem ingressi sunt, unde	2, 42/ 20
	secundum te potentissimo, qui	frustrari	labores suos et eludi	2, 62/ 30
FRUX	resipiscat princeps, atque ad	frugem	redeat, tum vero hi	2, 12/ 4

FUGA	primum e lecto proripiens speciem, utrique ipsorum, nisi	fuga	inita imminente periculo se	2, 49/ 32
FUGIO	impune illudentes. Illuc uxores quispiam qui a praeceptore cogitat rata posse etiam retractos ex itinere (ut	fuga fugiunt fugerit fugiendo fugientibus	praeveniretur, exitiosam, ut cum suppellectili maritorum ibi relinquendus est. Quod fieri, vel multo certe nihil est fidum) iure	2, 50/ 2 2, 31/ 12 2, 33/ 3 2, 50/ 15 2, 50/ 15
FUGITIVUS	ni regi liceret a tanquam sceleris conscientia	fugitivo fugitivos	ablata domino reddere, sine ? Quare aut nihil est	2, 32/ 21 2, 50/ 17
FULCIO	consiliis amicorum (quibus auctoritate regenda est, adulescentia incolumitas haud mihi certe	fulciri fulcienda fulciri	solis poterat) nudaretur, qui consiliis: quas res neque satis ulla victus cura	2, 10/ 18 2, 11/ 25 2, 26/ 7
FUNESTUS	bella ut semper sunt funesta, ita tum demum	funesta funestissima	, ita tum demum funestissima quum sunt civilia, nec	2, 71/ 12 2, 71/ 12
FUNGOR	Etenim quo tempore vita	functus	est, invidia omnis depositi	2, 4/ 2
FUNUS	Londino distans, magnifico inde	funere	delatus est Vindesoram: ibique	2, 3/ 20
FUR	sint in tuto. Ceterum libidini suae praetextentes. Illuc	furibus fures	ac latronibus, quibus ea convehunt quae furto sustulere	2, 30/ 12 2, 31/ 14
FUROR	inde quavis nocte prorepunt,	furantur	, occident, et commisso facinore	2, 31/ 16
FURTUM	Illuc fures convehunt quae	furto	sustulere: ibique inde vivunt	2, 31/ 14
FUTILIS	adhibebantur, iidemque minime	futiles	, spargi tamen suspicio coepit	2, 44/ 18
GALLIA	occasio tributorum; vectigal e habuisset consilium de prodendo olim stetit bis subiugata utriusque regni, Angliae,	Gallia Gallis Gallia Galliaequae	iam olim obtinuerat. Baruico Caletio, cuius praesidii praefectus . Ita populus imminutus aut suscipio. Alterum ut defendam	2, 5/ 4 2, 51/ 21 2, 71/ 17 2, 80/ 9
GAUDEO	ille honore haud biduum	gavisus	eodem in proelio occubuit	2, 60/ 20
GEMINUS	restitui legitimos successores et	geminos	reddi suae terrae surculos	2, 67/ 3
GENA	decentissimam in candidas eius	genas	rubedinem pudor affunderet, ut	2, 54/ 32
GENEROSUS	cupiditas: quae quum semel ut erat et animo hominum expositus propter ducem. A cuius etiam	generosis generoso generosam generosa	illustrium virorum pectoribus , et non improcero corpora quandam animi simplicitatem sibi indole dicebat Eduardum longe	2, 12/ 29 2, 19/ 23 2, 52/ 18 2, 67/ 26
GENETRIX	delegi, tu quoque dulcissima	genetrix	approba, idemque nobis ut	2, 64/ 14
GENIUS	tandem aspectu indecorus. Ceterum esse meo me quoque	genio genio	ac libidini ab ineunte obsequi. Nec Varvici comitem	2, 4/ 16 2, 63/ 28
GENO	Graii filiis ut fratres	generet	? Certe si illa tibi	2, 62/ 23
GENS	sed apud exteris etiam conflari apud exteris omnes civilia, nec certe usquam postulatis satisfacere. Nempe exteris	gentes gentes gentium gentes	iactari (ut cito pervolat invidiam, ipsi nimirum principi infestius, aut acerbius civilibus , quibus res quo pacto	2, 26/ 20 2, 34/ 15 2, 71/ 13 2, 78/ 28
GENTILICIUS	caduceator illi obvis offertur nuptias. Erat Elisabetha quaedam	gentilicio gentilicio	sibi nomine. Ad eius nomine Lucia, puella nec	2, 51/ 16 2, 64/ 24
GENU	ac se dimittentes in	genua	principem reverenter salutaverunt	2, 19/ 1
GENUS	quisque puero proximus materno longe honoratior pars regii et salutaria consuleret. Eius perquam tenuis, at materno licet his atque id potentissimo atque omni virtutum mercatores, artifices, denique omne	genere generis generis genere genus genere genus	fuit. Eam rem ab fuerant, quam sanguis eius in primis esse, ut nobilitatis magnae vetustaeque: aliis miseris, undique regnum florentissimo deberi, nempe hominum, (sed ea collegia	2, 14/ 11 2, 14/ 20 2, 34/ 20 2, 60/ 15 2, 72/ 16 2, 73/ 10 2, 81/ 21
GEORGIUS	tres: Eduardum, quem diximus, locum eius ipse occupavit.	Georgium Georgius	ac Richardum hunc. Qui Clarentiae dux procerus,	2, 6/ 21 2, 6/ 25

GERMANUS	fuerat praefecturus, quam	germanum	fratrem. Sunt qui suspicentur	2, 8/ 23
	serio statuisset ad salutem	germani	fratris incumbendum. Quibus hoc	2, 8/ 28
	partibus accommodatior quam	germanus	frater, quem nunc deterior	2, 26/ 14
	a consilio simus, cuius	germanum	fratrem per vecordiam sub	2, 29/ 31
	occipiunt, calumniantes illum ac	germanum	eius Marchionem cum avunculo	2, 19/ 6
	ipsi nimirum principi, cuius	germanus	unicus narretur in asylo	2, 34/ 15
	Eduardum factus, accusante Rivero	germano	reginae, tamquam habuisset	2, 51/ 20
	frater, cui pepercisset qui	germanum	sustulit, aut quis amare	2, 71/ 27
	vitam (quatenus eum rerum	gerendarum	ratio non avocabat) admodum	2, 4/ 17
	ac sublimi fuere, avidi	gerendi	principatus, neque superiorum	2, 6/ 23
	Personam quamlibet induere,	gerereque	, et tueri naviter: hilarem	2, 8/ 8
	quisquam nostrum neglegentius se	gerat	ob male sartam paulo	2, 15/ 17
alteri, ex munere quod	gerebat	, multum auctoritatis accreverat,	2, 15/ 27	
sequebatur, quo haec Stratfordiae	gesta	sunt, trepidus ad reginam	2, 20/ 18	
corporibus potius arma fuisse	gesturos	quam vincta atque impedita	2, 24/ 13	
ad magnas etiam res	gerendas	haberetur. Ingenii vero tanti	2, 45/ 27	
consecutus est, et magnifice	gessit	. Qui vestrum est aut	2, 70/ 22	
haec quidem pacis tempore	gerebantur	, quid de his aerumnis	2, 71/ 9	
modo forma, vultu, voce,	gestu	, denique ulla corporis parte	2, 72/ 9	
debebat, minime sese gratum	gesserit	, restat nunc saltem qui	2, 72/ 27	
ei, qui sic decernat	gerere	, quemadmodum illum sat scio	2, 74/ 15	
quemadmodum illum sat scio	gesturum	si ceperit. Quod ego	2, 74/ 15	
dilucide ornatique, voce, vultu,	gestu	tam accommodo, ut quisquis	2, 75/ 10	
quibus res quo pacto	gereretur	minus compertum foret, ex	2, 78/ 28	
quem in se animum	gererent	eum totum consignarent principi	2, 79/ 4	
rem omnem de composito	geri	. Sed alii morem causabantur	2, 80/ 23	
GESTO	ipse rerum belli domique	gestarum	laude cumulavit. Vitae fuit	2, 52/ 16
	exorto tumultu fieri solet,	gestantes	. Ceterum deprehensis insidiis	2, 53/ 3
	et cereum accensum manu	gestans	(qui mos est illic	2, 54/ 28
GIGNO	tamquam populum tam immanem	gignat	et efferum, ut fratri	2, 34/ 17
	potuit sobolem nisi spuriam	gignere	, tum aliam ob causam	2, 73/ 16
GLORIA	Qui tam improbus ardor	gloriae	hoc in regno proximis	2, 13/ 1
	antiqua familia natus, familiae	gloriam	a maioribus acceptam ipse	2, 52/ 15
	insignes, ambo contionum	gloria	celebres. Ceterum utrique	2, 58/ 20
	coactis; non minore Markami	gloria	, qui iudicum primus quum	2, 70/ 15
	domi forisque parta virtute	gloria	coniunxerit. Qui tametsi tantum	2, 74/ 23
GLOUCESTRIA	debuisset. Quippe Richardus	Gloucestriae	Dux, natura patruus, nomine	2, 6/ 2
	inquit) quin meus dominus	Gloucestriae	dux ilico sit futurus	2, 9/ 16
	rex inde digressus est,	Gloucestriae	ac Bukyngamiae duces intrant	2, 17/ 12
	dubium est eos, inquit	Gloucestriae	dux, tam sceleratum propositum	2, 19/ 20
	potuit, flevit. In prandio	Gloucestriae	dux e suis ferculis	2, 20/ 3
	minus novam videri. Ceterum	Gloucestriae	dux post tam officiosam	2, 20/ 10
	asylum videlicet obsidente ducis	Gloucestriae	satellitio, ne quis eo	2, 22/ 14
	observantiam principis composito,	Gloucestriae	dux e summa invidia	2, 24/ 25
	extitisse tradunt, ultro ad	Gloucestriam	misso protinus ab Eduardi	2, 43/ 1
	administrandi regni ius Richardo	Gloucestriae	duci potentissimo atque omni	2, 73/ 9
	verbo respondeatis, potentissimum	Gloucestriae	ducem, quem ceteri alioquin	2, 76/ 9
	GNARUS	velut sceleris pretio potiri.	Gnarus	itaque veterum factionum, quibus
coegisset. Ita rem quam		gnari	erant communi consilio decretam	2, 19/ 12
a protectore missus, utpote		gnarus	exitii, ut eius in	2, 51/ 4
intellegebat? haud quaquam		gnarus	quam prope cervicibus idem	2, 52/ 8

	haud libenter admittet. Qui	gnarus	pro sapientia sua perpendat	2, 74/ 13
GRADUS	principe? Sed quoto cognationis	gradu	absint illi, quibus iam	2, 37/ 5
	nullo adhuc pacis, bellive	gradu	insigni. Sed eum Henricus	2, 60/ 18
GRAIUS	fratrem, filiumque Richardum	Graium	egit, qui tum in	2, 17/ 2
	eius reveriti praesentiam, Richardo	Graio	fratri eius uterino movere	2, 19/ 5
	quod dicerent. At princeps	Graium	parantem respondere praeveniens	2, 19/ 15
	quod ad fratrem attinet,	Graium	atque avunculum Vodevilum,	2, 19/ 18
	locutus manus iniecit in	Graium	, ac Thomam Vaughanum equitem	2, 19/ 22
	equitem, reginae cognatum.	Graius	ut erat et animo	2, 19/ 23
	ferculum ad nepotem ferret	Graium	, eumque tali nuntio recrearet	2, 20/ 7
	reginae fratrem, ac Richardum	Graium	, tum alios amicos eius	2, 20/ 21
	Vodevilum, reginae frater, Richardus	Graius	, quos Hamptoniae ac Stratfordiae	2, 57/ 16
	venit ad eum Elisabetha	Graia	vidua, fortunae perquam tenuis	2, 60/ 14
	reginae obsequens, nupserat	Graio	, eleganti quidem ac strenuo	2, 60/ 17
	regulos? Et tuus sanguis	Graii	filiis ut fratres generet	2, 62/ 23
	commenti matrimonii, Elisabetham	Graiam	ducit rex sibi in	2, 65/ 6
GRANDIS	callidis consiliis praetexit tam	grandibus	verbis personatas ineptias,	2, 38/ 14
	observatum, ut denuntiare credatur	grande	aliquod instans in proximo	2, 50/ 29
GRASSOR	vel precibus eblandiri: nusquam	grassatus	violentia: flexu praeterea aetatis	2, 4/ 23
	ac caede licenter impuneque	grassantibus	. Eduardus filius eo cum	2, 14/ 6
GRATIA	XIII. Quam propriae exercitationis	gratia	, nec ita magno studio	2, 2/ 4
	defunctis. Aliis interea in	gratiam	atque amicitiam receptis, in	2, 4/ 5
	tam egregia apud suos	gratia	liberis eius (in quibus	2, 5/ 20
	Tantum aut causa aut	gratia	valuit, quum rex innocentior	2, 6/ 12
	quisque factionem in principis	gratiam	promoveat, placitura magis omnes	2, 10/ 21
	fiat nimirum uti ad	gratiam	plura, quam ex vero	2, 11/ 31
	ab favore excident. Ita	gratia	male parta cito perit	2, 12/ 5
	icto foedere in morientis	gratiam	regis manus inter se	2, 13/ 30
	pati aemulorum suorum potentiam,	gratia	et favoribus adolescere apud	2, 15/ 1
	si non quorundam nostrum	gratia	magis apud regem, quam	2, 15/ 8
	facilem exitum fore. Ille	gratiis	actis orat ministrum idem	2, 20/ 6
	veniam lex, aut princeps	gratiam	facit. Numeret aliquis nunc	2, 30/ 19
	cum bona divi Petri	gratia	. Reliquum quum nescio quis	2, 31/ 20
	etiam corporis, cuius unius	gratia	curat lex salva ut	2, 39/ 7
	Quin superis, inquit, habeo	gratias	, ut numquam aeque mihi	2, 52/ 9
	haud parum ei laudis	gratiaequae	conciliaverit, apud multos	2, 55/ 2
	animum plerumque leniebat, invis	gratiam	, delinquentibus veniam	2, 56/ 18
	temere cuiquam illorum auctoritate	gratiaque	inferior, qui diversis aetatibus	2, 57/ 4
	re peracta, vulgato more	gratiam	aucupatum apud cupidum laudis	2, 59/ 8
	opibus simul et populari	gratia	florentem, legaverat in Hispaniam	2, 60/ 7
	coniunctam mirabatur, orationis	gratiam	duplicante forma, non misereri	2, 61/ 7
	liberos, id ego per	gratias	etiam in lucro pono	2, 64/ 11
	reliquis opibus et populari	gratia	ut ab utra parte	2, 65/ 19
	propriam quandam ac peculiarem	gratiam	, quae in sobolem sancte	2, 66/ 31
	et superis habenda est	gratia	, quorum benignitate provisum est	2, 74/ 20
	quemquam cogitare quod non	gratia	magis sit quam venia	2, 78/ 9
	se propensis habere habiturumque	gratias	. Ceterum orare vel sua	2, 79/ 3
GRATIFICO	vicissim paululum ei quiddam	gratificaretur	. Illa, quamdiu per ambiguam	2, 61/ 12
GRATIOSUS	remissioris, populo ob comitatem	gratiosus	, regi ob fidem in	2, 52/ 17
GRATULATIO	ducibus occurrens, ac summa	gratulatione	vicissim exceptus: ubi quantum	2, 17/ 16
GRATULOR	reduci ac victori marito	gratulatura	prodii, hinc infantem filium	2, 39/ 15

	inquit ille, admodumque certe	gratulator	, ab invidis intentas insidias	2, 52/ 3
	clementiam, et incolumitatem	gratulari	, quum tacite interim apud	2, 53/ 9
	etiam qui connubium puellae	gratulantur	, tamen delirum dominum irrident	2, 62/ 14
	magis et vestrae fortunae	gratulandum	, et superis habenda est	2, 74/ 19
GRATUS	etiam duci perquam rem	gratam	facturam, quibus maxime	2, 34/ 24
	nepos, inquit, ac domine,	gratus	nimirum omnibus, mihi longe	2, 42/ 16
	omnibus, mihi longe profecto	gratissimus	. Tum inde continuo Londinum	2, 42/ 17
	maxime debebat, minime sese	gratum	gesserit, restat nunc saltem	2, 72/ 27
GRAVIDUS	atque exsulante marito meo,	gravida	huc confugi, hic regem	2, 39/ 14
GRAVIS	posset, ut omnibus fieret	grave	: et ille vel pretio	2, 4/ 22
	tueri naviter: hilarem, severam,	gravem	, remissam, prout sumere aut	2, 8/ 9
	illi lubebat. Quibus rebus	graviter	offensus quum prohibere non	2, 20/ 2
	in proximo conventu procerum	graviter	incusat reginam, odiose ab	2, 25/ 20
	obviam virum aliquem aetate	gravem	, atque auctoritate pollentem	2, 26/ 27
	certe quam sum ego	gravior	. Neque enim mihi tantum	2, 73/ 3
	quidam, vir honestus et	gravis	, quem, quum haud umquam	2, 75/ 24
GRESSUS	praecederet. Caeterum illa vultu	gressuque	tam composito incedebat, et	2, 54/ 30
GUBERNACULUM	in eam nimirum regni	gubernacula	inclinarent, potens et sibi	2, 65/ 20
GUBERNATOR	navis diu sine perito	gubernatore	fluitantis apponeret, caputque	2, 78/ 16
GUSTO	non ante cibi quicquam	gustaturus	sim quam tibi caput	2, 49/ 13
HABEO	indulgentia paulo tandem	habitor	est factus: nec tandem	2, 4/ 15
	natura invisos fere semper	habent	quicumque sunt maritis cari	2, 7/ 6
	haud instrenuus dux est	habitus	, cui, quam ad pacem	2, 7/ 25
	vivum in sua potestate	habere	, alium tamen haud dubie	2, 8/ 22
	videtur, hi nimirum persuasum	habent	Richardum iam olim vivente	2, 8/ 29
	nulla proditionis eius suspicio	haberetur	. Ceterum ut revertar ad	2, 9/ 20
	incolumis, eo negligentius eas	habuit	, quod utramque partem cognovit	2, 10/ 12
	si Christi instituta tantum	haberent	ponderis, quantum apud	2, 12/ 20
	ponderis, quantum apud Christianos	habere	deberent, atque utinam certe	2, 12/ 21
	deberent, atque utinam certe	habeant	non minus momenti ad	2, 12/ 22
	vobiscum postremam mihi videor	habiturus	, hortor, obtestorque per amorem	2, 13/ 20
	Deus erga nos omnes	habuit	, ex hoc tempore condonetis	2, 13/ 22
	sita esset, eo negligentius	habita	, in morem prope silvestrem	2, 14/ 4
	longe ab occidentali coenobio	habitabat	, qui ministris episcopi narravit	2, 21/ 5
	filium illum tuum quem	habent	secum, nos postridie istum	2, 22/ 8
	alterum quem hic tecum	habes	, hoc ipso in loco	2, 22/ 8
	suam fidem, quam perspectissimam	habuerunt	omnes, pro ducibus interponere	2, 23/ 6
	cognitam viri fidem magnam	habuit	vim ad commovendum sed	2, 23/ 20
	proxime. Ita simul aetatis	habebitur	, simul maiestatis ratio. Quis	2, 26/ 12
	curae fuerit, is sic	habeto	, maximas interdum machinas	2, 26/ 16
	a consilio, vel stultitiam	habuisse	. Haec mea est hac	2, 27/ 11
	tam multi ratum sanctumque	habuerant	: atque ei loco inferri	2, 28/ 1
	melius profecto sese res	haberent	. Quamquam nec illis quidem	2, 28/ 23
	dubitat. Sed vere persuasum	habet	filii sui salutem non	2, 29/ 3
	decernitur, atque alteri alteros	habent	proditorum loco, non displicet	2, 30/ 10
	Atque hoc affirmo sic	habere	se, ut non accedant	2, 31/ 4
	nullum in eo locum	habet	: Ego certe hunc asylosum	2, 31/ 25
	facit: Quam ergo voluntatem	habet	ille puerulus, qua sibi	2, 32/ 15
	est qui neque aetatem	habet	, qua possit istud petere	2, 33/ 10
	sive dignitatis eius viri	habita	ratio est, sive protector	2, 33/ 30
	haec causa simile quicquam	habet	cum illa, quum et	2, 35/ 34

quiescere. Nam quid iniqui	habet	, me si modo libera	2, 36/ 16
suae rationem, quam hoc	habendam	loco me hic manente	2, 36/ 22
praetextu in sua potestate	habeant	, eo nimirum ipsa vehementius	2, 37/ 10
commodo esse ut coniunctim	habitent	, maxime quum princeps egeat	2, 38/ 11
Perinde quasi pueri tantam	habeant	rationem maiestatis ut ioco	2, 38/ 18
forte lex bonorum tantum	haberi	tutelam velit, non etiam	2, 39/ 6
e quo is quem	habeo	me volente non exhibit	2, 40/ 1
suspectam ille vel fidem	habeat	: prudentiam, si rerum ignari	2, 40/ 18
cardinalis animum satis exploratum	habuit	, nec minus compertam nobilium	2, 41/ 7
mercator siquidem parum cautus	haberi	solet, qui uni naviculae	2, 41/ 31
adhibeant, immo ipsi curam	habeant	: matrem semel saltem amplectere	2, 42/ 9
rerum statum, eos animorum	habitus	esse, ut cui confidas	2, 43/ 20
regnum, filium quem unum	habebat	legitimum cum illius filia	2, 44/ 2
quos sui propositi participes	habebant	, alio in loco longe	2, 44/ 16
haud placent, ait, seorsim	habita	consilia: nempe dum nos	2, 45/ 13
magnas etiam res gerendas	haberetur	. Ingenii vero tanti, quantum	2, 45/ 27
divum, inquit, Paulum propitium	habeam	, ut non ante cibi	2, 49/ 13
quam dextram hanc manum	habeo	. Fecerit (ait ille) Deus	2, 50/ 22
Rivero germano reginae, tamquam	habuisset	consilium de prodendo Gallis	2, 51/ 20
suis. Quin superis, inquit,	habeo	gratias, ut numquam aequae	2, 52/ 9
patrato, ut aliquid saltem	haberet	quod tegendo sceleri suo	2, 52/ 24
Ut aliquam veri speciem	habere	viderentur quae dicerent, stabant	2, 53/ 1
festinato. Nam quum virum	haberet	multis tum corporis tum	2, 55/ 9
ubi rescivit coniunx, rem	habuisse	cum rege, ut erat	2, 55/ 17
solebat praedicare meretrices se	habere	tres, diversis quamque dotibus	2, 56/ 7
Reliquae haud sat compertum	habeo	quae fuerint. Laetissimam hanc	2, 56/ 11
qui quum alias nonnullas	haberet	, unam hanc prae ceteris	2, 56/ 14
alter post regnum initum	habuere	) plenos adulationis intolerandae.	2, 59/ 2
filiis Eduardi pro spuris	habendis	, recta atque aperte agi	2, 59/ 31
esse sensus potest eam	habenti	perpetuam vitae sociam, quam	2, 63/ 20
non officit. Denique quod	habet	ex priore matrimonio liberos	2, 64/ 10
actum, fidem libidine posteriorem	habuisse	, sic nullam eius sobolem	2, 67/ 16
quo ipse stabat veritatem	habendam	, vita quoque ipsa potiore	2, 67/ 20
mirari se Eduardum nihil	habuisse	pensi, legitimosne an spurios	2, 67/ 23
facundus huiusmodi verba fertur	habuisse	: Amor vestri, viri Londinenses	2, 69/ 11
sed qualem perpaucae civitates	habent	, qui omnes apud vos	2, 70/ 20
bello, maximi piaculi loco	habebatur	in divitem, illi cognatum	2, 71/ 4
rex aliquando pro hoste	habuerat	, qui aliis atque aliis	2, 71/ 6
sint honesti, tam caram	habent	uxorum castitatem,	2, 72/ 14
fortuna gratulandum, et superis	habenda	est gratia, quorum benignitate	2, 74/ 20
in vos studio nonnihil	habituras	momenti credimus) non toti	2, 74/ 30
idem ut suo consensu	habeat	ratum. His dictis descendit	2, 77/ 1
esse, ad haec tantam	habere	honoris sui rationem, quam	2, 78/ 26
egregie in se propensis	habere	habiturumque gratias. Ceterum	2, 79/ 3
in se propensis habere	habiturumque	gratias. Ceterum orare vel	2, 79/ 3
compressisset. Tum dux,	habito	paulisper cum suis colloquio	2, 79/ 11
ego animum quo die	habere	desidero, eo die precor	2, 80/ 13
laudibus, prudentes pro vana	habuere	. Inter remigrandum ut quemque	2, 81/ 31
Inter remigrandum ut quemque	habuit	in via obvium, ita	2, 82/ 1
probitateque utrique fuit inferior:	habitu	corporis exiguo, inaequalibus	2, 7/ 15
duces admodum reverenter	habitum	Londinum versus producebant.	2, 23/ 26

HABITUS

	consilium post eum sermonem	habitus	agitatura videbatur, modo ad	2, 34/ 5
	potissimum ubi sit credibile	habitus	iri exactissimam salutis suae	2, 36/ 21
	malique, sermone rudis erat,	habitu	rusticus, ad quaelibet atrociam	2, 57/ 21
	adversa parte steterat, cecideratque	habitu	lugubri et miserabili, ac	2, 60/ 28
	praefecto: Quid sibi hic	habitus	vult? inquit. Opinor, inquit	2, 75/ 7
HAEREO	qui seri dimittantur instigarent:	haesuram	etenim semper carceris et	2, 43/ 11
	in illa signum posset	haerere	, ne per iniuriam afflicta	2, 54/ 19
	esset. Ceterum in hoc	haerebatur	, quinam color rei tam	2, 58/ 11
HAMPTONA	Erat in itinere regis	Hamptona	quae, quamquam in umbilico	2, 17/ 9
	eam noctem traduxit. Ab	Hamptona	igitur Vodevilus officiose ducibus	2, 17/ 15
	fefellisse custodiam, in	Hamptonam	rursus repellerent. Praetexerunt	2, 18/ 2
	dedit. Ergo regem retroagunt	Hamptonam	, ubi de integro consultant	2, 19/ 27
	frater, Richardus Graius, quos	Hamptoniae	ac Stratfordiae comprehensos	2, 57/ 16
HASTYNGUS	marito filium, atque Richardum	Hastynghum	, virum nobilem, cubicularium	2, 10/ 25
	Bukyngamiae ducem, et Richardum	Hastynghum	, ambos fama atque opibus	2, 15/ 26
	eadem nocte minister ab	Hastyngho	cubiculario ad Eboracensem	2, 21/ 4
	in principem insidiis praetexerentur.	Hastynghus	contra (quem nesciebatur huius	2, 23/ 4
	Eliensi praesule, nec non	Hastyngho	cubiculario, multisque aliis	2, 44/ 13
	providenter illa suspectans,	Hastyngho	, quod erant mutuo sibi	2, 45/ 11
	clandestine mussitent? Tace, inquit	Hastynghus	, et minime dubita, dum	2, 45/ 15
	fidem nisi secutus fuisset	Hastynghus	, Standlaeus, comes Darbiae,	2, 45/ 30
	nefaria consilia turbassent. Ceterum	Hastynghus	dum nimium illius unius	2, 46/ 4
	protector quoque et dux	Hastynghum	mira ne quid suspicaretur	2, 46/ 7
	Pessime etiam cesserat, quod	Hastynghus	hinc in familiari colloquio	2, 46/ 13
	eo suasit avidius, quum	Hastynghi	principatus, quo tum plurimum	2, 46/ 19
	expers esse videbatur. Sed	Hastynghus	, cui praesumptus in se	2, 47/ 26
	miro pavore defigebantur. Sed	Hastynghus	, cui uni caedes imminabat	2, 47/ 31
	primis caram. Igitur iam	Hastynghus	Shorae commemoratione	2, 48/ 21
	protector ilico manu in	Hastynghum	iniecta. Ego te laesae	2, 48/ 29
	alii alio amandabantur. Sed	Hastynghum	protector iussit ad mortem	2, 49/ 10
	prostratos ambos appetere dentibus:	Hastynghum	repente confectum, ipsi vero	2, 50/ 4
	persequerentur possent. Vah, inquit	Hastynghus	, adeo ne meticulousus est	2, 50/ 10
	atque evitato colloquendi. Ecquid	Hastynge	, inquit (nam id erat	2, 52/ 1
	captis, ipsorum benignitatem unius	Hastynghi	supplicio contentam (cui parci	2, 53/ 5
	praenuntiarentur. Sed addita in	Hastynghum	, quo supplicium eius aequius	2, 53/ 31
	erat. Defuncto regi successit	Hastynghus	, quam etsi vivo illo	2, 55/ 20
	qua Londini truncatus est	Hastynghus	, Antonius interim Vodevilus,	2, 57/ 15
HAVVARDUS	Thomae, tunc temporis domino	Havvardo	, et postea Comiti de	2, 3/ 13
HENRICUS	quae postea ducentibus fati	Henrici	septimi coniunx fuit, et	2, 3/ 8
	pietate, beneficentiaque nepotis	Henrici	octavi prosperrimam, ac se	2, 3/ 16
	invidia omnis depositi Regis	Henrici	sexti, quae diu apud	2, 4/ 2
	absoluta potestas est, successor	Henrico	Regi, repudiata ipsius sobole	2, 6/ 15
	suis perpetuum, protinus ab	Henrici	morte auspicaturus. Quam ille	2, 6/ 17
	praeoccupare, vivoque adhuc	Henrico	sceptrum sibi asserere, in	2, 6/ 19
	Eduardus patris mortem ultus,	Henricum	bello victum regno exiit	2, 6/ 24
	obstare. Constans fama est	Henricum	sextum, dum exutus regno	2, 8/ 17
	coniugio facta repetamus. Eduardus	Henrico	deposito, potitus regni, comitem	2, 60/ 3
	cum in aula versaretur	Henrici	, reginae obsequens, nupserat	2, 60/ 16
	gradu insigni. Sed eum	Henricus	postea proelium initurus adversus	2, 60/ 19
	ut dixi, amisso viro,	Henrico	victo captoque, ipsa bonis	2, 60/ 25
	carcere restituto in regnum	Henrico	quem Eduardus ipsius ope	2, 65/ 18

	Londino milibus, capto rursus	Henrico	comiteque magna utriusque partis	2, 66/ 4
HEREDITARIUS	comitatum, quem dux velut	hereditarium	appetebat, neque Eduardo	2, 44/ 3
HEREDITAS	fallunt, filium cui nullum	hereditate	praedium obvenit, operae cuiquam	2, 39/ 1
	eius, cuius interitu sit	hereditatem	aliquanto minorem etiam regno	2, 39/ 26
	esse scio, cui regnum	hereditate	iure debeatur, pluris tamen	2, 80/ 1
HERES	originis vitio supplantatis veris	heredibus	, alieni patris fortunas invaserint	2, 67/ 1
HERFORDIA	matrimonio coniungeret. Ad haec	Herfordiae	comitatum, quem dux velut	2, 44/ 3
HILARIS	gerereque, et tueri naviter:	hilarem	, severam, gravem, remissam,	2, 8/ 9
	ut optima spe plenus,	hilaris	, atque animi securus iret	2, 17/ 18
	consilium excusat tarditatem. Tum	hilaris	, ac prope iocanti similis	2, 47/ 6
	siquidem cum esset solito	hilarior	, interdum solebat praedicare	2, 56/ 6
HISPANIA	gratia florentem, legaverat in	Hispaniam	tractaturum de nuptiis cum	2, 60/ 7
HISPANUS	de nuptiis cum regis	Hispani	filia contrahendis. Sed interea	2, 60/ 8
HISTORIA	ANGLIAE EIUS NOMINISTERTII	HISTORIA	RICHARDI REGIS ANGLIAE	2, 2/ 1
	Ceterum ut revertar ad	historiam	, seu Richardus olim secum	2, 9/ 21
	eius coronando fuerat destinatus.	HISTORIA	REGIS RICHARDI TERTII, FINIS	2, 82/ 9
HODIERNUS	en hic in me	hodierno	die procuracionem utriusque regni	2, 80/ 8
HOMICIDA	praesidio esse, multoque magis	homicidis	, quos ab aris ipsis	2, 30/ 15
	latronum sicariorum, sectorum	homicidarum	atque immanium proditorum,	2, 30/ 23
HOMO	conscriptum, in manus	hominum	prodierat: quod in eius	2, 2/ 9
	admodum dedebatur, more	hominum	fere omnium: nam valentibus	2, 4/ 18
	possum, suspiciones dumtaxat	hominum	, coniecturasque secutus, quibus	2, 9/ 7
	amoris esse: nam quod	homines	sumus, quod in Christi	2, 12/ 11
	exhibitum honorem tam multis	hominum	capitibus redemissem. Sed quando	2, 13/ 7
	Quibus si quis communis	hominum	sors attulerit, Anglia tamen	2, 13/ 13
	coepta est efferari improbis	hominibus	, latrociniis, ac caede licenter	2, 14/ 5
	atque huiusmodi verbis litterisque	homines	ex se ardentis vehementius	2, 15/ 24
	Rem enim videri superis,	hominibusque	invisam, tantae vetustatis asylum	2, 27/ 31
	huic superum timor neque	hominum	pudor a flagitio revocet	2, 29/ 20
	quibus ad perniciem bonorum	homines	flagitiosissimi in dies magis	2, 31/ 5
	non ex unius esse	hominis	sententia quod tum agebatur	2, 33/ 31
	rursus coram Deo atque	hominibus	repetitura. Prudentiae vobis	2, 42/ 1
	auctiores fere intelligebat, per	homines	astutos et tractandarum rerum	2, 43/ 8
	suis consiliis oculos animosque	hominum	avertent alio, quae ad	2, 44/ 7
	quantumvis dissimulata cogitationes	hominum	excitavit: siquidem paulatim	2, 44/ 30
	Ingenii vero tanti, quantum	homini	tam nullius fidei non	2, 45/ 28
	an pertrahi quoquo pacto	hominem	posse ad suas partes	2, 46/ 11
	quidvis potius quam vanissimam	hominis	exitio iam proximi securitatem	2, 51/ 13
	artibus et insidiis malitiosorum	hominum	expositus propter generosam	2, 52/ 18
	cum rege, ut erat	homo	modestus, haud se tanto	2, 55/ 17
	ab omni aut erga	homines	misericordia aut erga superos	2, 57/ 22
	crassius aestimet vulgato more	hominum	sanctis utilia praeferebant, is	2, 63/ 8
	ut qui notos quosdam	homines	e familiaribus Eboraci ducis	2, 67/ 25
	se sentirent ac loquerentur	homines	, quamquam satis e sua	2, 68/ 32
	vobis Burdeti nomen exciderit,	hominis	optimi ob solum verbum	2, 70/ 13
	vel adulatione corrupti innocentem	hominem	ipsorum fidei religionique	2, 70/ 18
	artifices, denique omne genus	hominum	, (sed ea collegia nominatim	2, 81/ 21
HONESTAS	etiam si paulum ab	honestate	deflecteret, ille quod cuique	2, 36/ 7
	caram habent uxorum castitatem,	honestatemque	familiae, ut quamvis potius	2, 72/ 14
HONESTUS	quidem ac strenuo, sed	honesto	magis, quam claro aut	2, 60/ 17
	circumspecte, omnia nec absque	honesti	cautione promittit. Sed ubi	2, 61/ 15

	meretriculae necessario magis quam	honesto	patrocinio? Quamquam ea satis	2, 72/ 1
	qui quum suapte sint	honesti	, tam caram habent uxorum	2, 72/ 14
	si vos quoque cives	honestissimi	, civitatis huius regni longe	2, 74/ 25
	inierat VVilmansonus quidam, vir	honestus	et gravis, quem, quum	2, 75/ 24
	displicebat illud, quod nullum	honestum	civem in ea parte	2, 76/ 24
HONOR	si flexis poplitibus exhibitum	honorem	tam multis hominum capitibus	2, 13/ 7
	quam aut ex ipsius	honore	, aut ex usu cuiusquam	2, 15/ 5
	eodemque ultimo. Sed hac	honoris	magnifica specie, vultuque in	2, 24/ 24
	eumque cui et regis	honor	et ordinis huius fama	2, 26/ 28
	modestus, haud se tanto	honore	dignatus ut principis concubinam	2, 55/ 17
	equitem fecerat: quo ille	honore	haud biduum gavisus eodem	2, 60/ 20
	qui omnes apud vos	honores	et ordines rite consecutus	2, 70/ 21
	e quo tanto plus	honoris	ferret ac minus solitudinis	2, 78/ 21
	ad haec tantam habere	honoris	sui rationem, quam tribus	2, 78/ 26
HONORABILIS	Nam quod istud minus	honorabile	futurum contendit tum sibi	2, 36/ 18
HONORIFICUS	apud Dertfordiam. Anna, postea	honorifice	nupta Thomae, tunc temporis	2, 3/ 13
	regem esse, neque illi	honorifice	, neque sibi tutum, ut	2, 14/ 23
	est apud Anglos perquam	honorificum	. Hi qui non tam	2, 15/ 29
	milibus occurrerunt. Ita princeps	honorifice	exceptus, procerum ac civium	2, 24/ 22
	contubernium apud quem adeo	honorifice	excipietur, ut omnes intelligant	2, 27/ 9
	censeo, nemini esse non	honorificum	ibi ducem relinquere, potissimum	2, 36/ 20
	dissuadendo vix temperarit iurgiis:	honorificentius	illum utiliusque rebus	2, 62/ 1
	et sibi sumere nisi	honorificentius	multo duxisset, reges creare	2, 65/ 21
HONORO	eum fide, et longe	honoratior	pars regii generis fuerant	2, 14/ 20
	Haud equidem negarim inquit,	honorande	pater, optandam filio huic	2, 34/ 31
HORA	propere intromissum regem eadem	hora	extinctum nuntiasse. Ad quam	2, 9/ 14
	quis forte existimet una	hora	subito coactam pacem, ac	2, 15/ 21
	conferens, tam magnam paucarum	horarum	interventu fieri rerum mutationem	2, 18/ 8
	opinantis in eandem propemodum	horam	sibi vicissim alio clanculario	2, 48/ 6
	manente Stanleo, intra decem	horas	proxime consequentes, correpti	2, 50/ 23
	hoc edictum, quod intra	horas	duas ab eius nece	2, 54/ 3
	supra narrare coepimus, eadem	hora	qua Londini truncatus est	2, 57/ 14
	sic enim ab ea	hora	vocari coepit) concedunt intro	2, 80/ 17
HORREO	queat, quominus vel umbram	horreat	suam ? Certe quo ea	2, 29/ 14
	proditorum, quam tetra atque	horrenda	colluvies in asylum, velut	2, 30/ 24
	nimirum ipsa vehementius quoque	horreo	a me amittere. At	2, 37/ 11
	incedebat, et quamquam neglecto	horrendoque	cultu, facie tamen adeo	2, 54/ 31
	adeo dominationis tempestates	horreret	, neque delectetur immodesta	2, 78/ 18
HORTOR	postremam mihi videor habiturus,	hortor	, obtestorque per amorem illum	2, 13/ 20
	Solatur eam episcopus,	hortatur	ne praesentibus rebus deiciat	2, 21/ 25
	anhelus domini sui verbis	hortatur	, ut se quam primum	2, 49/ 31
	quid vellent, annuit, atque	hortatur	, ne dubitent quicquid	2, 78/ 6
HORTUS	inquit, fraga tibi in	hortis	audio insignia nasci, non	2, 47/ 7
HOSTILIS	de regno non armis	hostiliter	, sed civili more legibus	2, 6/ 11
HOSTIS	fides potuisset, suum corpus	hostibus	pro ipsorum salute obicere	2, 6/ 1
	sive aspirantem ad regnum	hostem	sibi vidit capitalem futurum	2, 9/ 5
	hic locus, olim regnante	hoste	fuit. Quo ex loco	2, 39/ 18
	sibique in reginam sociat	hostis	paulo prius uxorem. Sed	2, 65/ 7
	quem rex aliquando pro	hoste	habuerat, qui aliis atque	2, 71/ 6
HUMANITAS	producere, dimittitur. Ita delinitus	humanitate	ducum, ut optima spe	2, 17/ 17
	in illo viderant, simulque	humanitatem	benignitatemque animi laudantibus, ille	2, 47/ 14

HUMANUS	sacramento, ruptis omnibus putetur eam contionator haud otio publico, regnum sibi et receptam in rebus	humanae humano humano humanis humero humeros humilis humilitas humavere humi hybridas iacere iacturae iactari iactantia iacturam iactatam icto ictum ictum idoneos idoneus idoneus ignarus ignari ignarum ignaviae ignavia ignobilis ignominia ignoratione ignorantis ignoro ignoraretur ignorat ignorat ignoscere illecebrae illegitimo illegitimas illicita illiteratus illuxit illudentes illusam illustria illustrius illustri illustrium illustrior illustrissimus	societatis vinculis, contra ius consilio, sed divino quopiam iure debitum, ab superis consuetudinem, qua sic oporteat erectior, os inamabile, torvum , rempublicam prope dirutam ac , neque tam potens virgo viduae infra tuae maiestatis . Operae pretium est cognoscere sedentem, solam, tristem, atque ac degeneres regulos? Et tristibusque verbis fidem fuerit. Quibus si quis (ut cito pervolat malus suae fiduciae aliorum formidines ferre, quam talem contumeliam laudibus, prudentes pro vana foedere in morientis gratiam ad dentes usque caput declinantem, extrema tamen acies reginae persuaderetur, multum quam reverendissimus iste pater non ad agendas modo fore, ut si alterum et nimis creduli; fidem se quanto cum periculo umquam tribuit: supra facultates nostra videamur. Proin abi et egregia forma. Eam notatus, haud multo post factionis alterius ad alterius iussu ad perniciem nostram multis visum totius eum Eduardi filiis natalium vitium , uxorem Shori tam vile forsitan esse cerdonem? Tamen , verum etiam voluntatibus egregie inerrant; reliquo corpori nihil esse coitu natam: ita Eduardi nuptias, quibus nullam regum coniugia redarguat, nec , et suapte natura facundus , abiit domum, quum iam . Illuc uxores fugiunt cum legationem suam ut coacta regiarum virtutum signa , cuiusmodi vir ille fuerit loco nati, sic animo virorum pectoribus irreperit, non , alteri, ex munere quod credidit, maritus tuus, tibi	2, 6/ 4 2, 68/ 1 2, 78/ 20 2, 80/ 24 2, 7/ 16 2, 78/ 14 2, 72/ 7 2, 62/ 15 2, 49/ 24 2, 21/ 23 2, 62/ 22 2, 40/ 8 2, 13/ 13 2, 26/ 20 2, 46/ 14 2, 72/ 15 2, 81/ 30 2, 13/ 29 2, 49/ 2 2, 49/ 3 2, 16/ 9 2, 26/ 30 2, 45/ 26 2, 25/ 17 2, 40/ 19 2, 67/ 18 2, 8/ 3 2, 50/ 19 2, 64/ 25 2, 59/ 5 2, 10/ 2 2, 15/ 14 2, 42/ 24 2, 66/ 10 2, 71/ 31 2, 81/ 2 2, 79/ 2 2, 55/ 23 2, 59/ 20 2, 73/ 15 2, 67/ 21 2, 69/ 10 2, 22/ 12 2, 31/ 12 2, 65/ 13 2, 5/ 21 2, 6/ 8 2, 6/ 22 2, 12/ 29 2, 15/ 27 2, 22/ 10
HUMERUS	membris, exstanti dorso, alteroque se unum patriae subiceret			
HUMILIS	fuit umquam neque tam			
HUMILITAS	condicionem virginis quam huius			
HUMO	carissimi sibi principis ossibus			
HUMUS	efferrent. Reginam videt			
HYBRIDA	quod obtines regno progengeres			
IACIO	posteriora quoque duriora			
IACTO	profecto in illis minus apud exteras etiam gentes hinc in familiari colloquio familiae, ut quamvis potius Rem vulgo acceptam ac			
ICIO	sentiebant respondentes, velut			
ICTUS	sub mensam dilapsus evitasset, sic quoque celeri lapsu			
IDONEUS	curaverunt, uti per viros circumspicienti mihi magis occurrit decor, species insignis, ut			
IGNARUS	in nassam pellexerat: haud habeat: prudentiam, si rerum falso testibus. Addit non			
IGNAVIA	ipsius aut inscitiae aut quam vel culpa vel			
IGNOBILIS	nomine Lucia, puella nec			
IGNOMINIA	ultores: Shaus publica omnium			
IGNORATIO	negotium ageret, iraque et			
IGNORO	haud difficile sit vel aperit sese: quamquam non haud decuerat, ne protector ferat, quod nemo tamen in tragoedia, populus non			
IGNOSCO	non modo eorum postulatis			
ILLECEBRA	sed oculis praesertim mirae			
ILLEGITIMUS	et eius omnem sobolem queat succedere, cum ob			
ILLICITUS	esse contemnendae necis, dum			
ILLITERATUS	ut erat neque prorsus			
ILLUCESCO	reginae tradidit, et priusquam			
ILLUDO	sese, creditoribus interim impune reversus adeo aegre tulit			
ILLUSTRIS	eximiae naturae dotes et eius describere, quo fiat Qui ut erant omnes quae quum semel generosis celebres: sed dux natalibus quod meae fidei princeps			

	perire patiamur. Ego igitur	illustrissimum	ducem, dum licet, vel	2, 29/ 32
	asylo, ut nos prohibeat	illustrissimum	inde ducem ipsius bono	2, 31/ 24
	putem. A qua necessitate	illustrissimus	iste dux abest procul	2, 32/ 6
	ibi maneto. Sed hic	illustrissimus	dux ibi dimittendus non	2, 33/ 9
IMAGO	loco, utpote equestris ordinis,	illustri	et antiqua familia natus	2, 52/ 14
	sensibus, imminetia fata confusis	imaginibus	adumbrans, futuros rerum eventus	2, 49/ 29
	in sinus efflueret. Hanc	imaginem	animo eius tam altum	2, 50/ 5
IMBECILLUS	aetas eorum per se	imbecilla	atque improvida, consiliis	2, 10/ 17
IMBUO	suadeantur. Ita pravis adulationibus	imbutus	adulescentis animus, tener	2, 12/ 1
	quique semel eiusmodi flagitiis	imbuti	numquam resipiscunt postea,	2, 30/ 14
IMMANIS	in animo fastus impotens,	immanis	. Verbis adblandiens his, quos	2, 8/ 11
	captivos eius cognatos accepisset,	immani	tantae rei atrocitate percussus	2, 21/ 10
	si id cogitet, adeo	immanis	quempiam animi esse, ut	2, 29/ 18
	sectorum homicidarum atque	immanium	proditorum, quam tetra atque	2, 30/ 24
	calumniae, tamquam populum tam	immanem	gignat et efferum, ut	2, 34/ 17
IMMENSUS	damnum omne, quod et	immensum	exspectabatur, et magna pars	2, 16/ 19
	suis causis exponere, tandemque	immensam	eius implorare clementiam, ne	2, 78/ 11
IMMERENS	si metuam ne qui	immerentes	in vincula coniecerunt, iidem	2, 36/ 30
IMMERGO	in vini Cretensis dolium,	immerso	capite, respirare prohibitus,	2, 7/ 11
IMMERITUS	meritum. Nam ut declinetur	immeritum	, non est cur impleres	2, 31/ 28
IMMINEO	aderat ullum, neque ullum	imminebat	, nisi quod nemo exspectabat	2, 4/ 26
	tumultuantes animos compressit	imminens	adventus regis, quem comitatu	2, 23/ 22
	fratri etiam a fratre	immineat	periculum. Proin se ad	2, 34/ 18
	cur eorum cuiquam debeat	imminere	periculum? non cur debeat	2, 36/ 27
	Hastynsus, cui uni caedes	imminebat	, coepit recreari, quum id	2, 47/ 32
	praesaga, sopitis somno sensibus,	imminetia	fata confusis imaginibus	2, 49/ 28
	lecto proripiens fuga inita	imminenti	periculo se subduceret: nam	2, 49/ 32
	prope cervicibus idem fatum	immineret	suis. Quin superis, inquit	2, 52/ 9
IMMINUO	Cardinalis inquit, sancti loci	imminuetur	immunitas, qui tam multis	2, 28/ 9
	subiugata Gallia. Ita populus	imminutus	aut oppressus est, nobilium	2, 71/ 17
IMMITIS	destinabat occidere. Crudelis atque	immitis	, haud ob iram semper	2, 8/ 13
IMMITTO	dispositos in itinere casses	immitterem	? Liceat certe, quod ad	2, 37/ 28
IMMOBILIS	salutarent, ut attoniti perstarent	immobiles	, stupore tam pudendae contionis	2, 68/ 26
	solet, obticentis, vultuque adeo	immobili	, nullo ut signo prorsus	2, 75/ 30
IMMODESTUS	horreret, neque delectetur	immodesta	modestia, ut suae quietis	2, 78/ 18
IMMODICUS	neque silentio rustico, neque	immodica	dicacitate notabilis. Rex siquidem	2, 56/ 5
	creare quam regnare. Sed	immodica	potentia raro perpetua. Siquidem	2, 65/ 22
IMMUNITAS	inquit, sancti loci imminuetur	immunitas	, qui tam multis misere	2, 28/ 9
	periculum, nec asyli tamen	immunitatem	ullo pacto violari velim	2, 30/ 2
	usquam inferatur iniuria, eam	immunitatem	leges, mores, natura cuique	2, 32/ 2
	hac saepe viros asyli	immunitate	usos audi, sed pueros	2, 33/ 7
	hoc uno sanctior? Cuius	immunitatem	nec tyrannus quisquam hactenus	2, 37/ 30
	unicum est in huius	immunitate	loci praesidium, e quo	2, 39/ 28
	idem ut asyli propediem	immunitate	careat, facultate interceptus	2, 40/ 4
IMMUTO	reliquo corpori nihil quod	immutari	velles, nisi quis forte	2, 55/ 24
	ne quid suas consuetudines	immutare	viderentur. Appellat	2, 75/ 20
IMPAR	potius carituri quam admittant	impares	, aut tamquam ludere nisi	2, 38/ 19
	magnae vetustaeque: paterno	impare	, sed non obscuro. Ipsa	2, 60/ 15
	magis. Incommode certe iunguntur	imparia	nec umquam coalescunt bene	2, 62/ 19
IMPARATUS	quo mitteretur provisum esset,	imparata	omnia, adeo securam nuntius	2, 40/ 27
IMPATIENS	longiores viderentur, qui morae	impatientem	cupiditatem eius moraretur,	2, 25/ 13

IMPEDIMENTUM	ministri, qui cum praesidio	impedimenta	sequebantur, ostentabant undique	2, 24/ 4
IMPEDIO	gesturos quam vincta atque	impedita	congesturos in dolia, simplici	2, 24/ 13
IMPELLO	segnes etiam, et quietos tamen eius factionis suasu quocumque nostris inimicis libebit aut necessitas armavit aut exsecrandi sceleris societatem poterant mobilem puellae animum	impellit impulsuque impelli impulit impulerat impellere	ad facinus, certum est quovis circumactum longe : quibus haud difficile sit casus, eius delicti aut . Igitur consultantibus paulo post . Sed eam ubi rescivit	2, 9/ 23 2, 15/ 4 2, 15/ 13 2, 30/ 18 2, 46/ 21 2, 55/ 16
IMPENDEO	tamen ut vel maius quippe cui neque mali	impendeat impendeat	si principis affectus patimur quicquam, neque intentari queat	2, 15/ 12 2, 37/ 1
IMPENDIUM	nullo, nec ullo prorsus sed quod magno cum	impendio impendio	. Quaeritis ea quae sit , periculoque vestro in rebus	2, 69/ 17 2, 72/ 23
IMPENDO	adblandiens his, quos intus me vobiscum reputo, tanto Nam illum quo magis	impense impensior impense	oderat: nec eorum abstinens animum sollicitudo subeat, quosdam hoc agere video	2, 8/ 11 2, 11/ 14 2, 37/ 9
IMPERATOR	bullae. Iam eum qui	imperatoris	personam agit in tragoedia	2, 81/ 1
IMPERFECTUS	dissent. Manca sunt et	imperfecta	semper disparibus nata parentibus	2, 62/ 20
IMPERITIA	quid in reddendis iudiciis,	imperitia	peccetur. Id munus recens	2, 75/ 23
IMPERITO	plus minus annis, quibus	imperitavit	, defunctis. Aliis interea in	2, 4/ 4
IMPERIUM	quamquam per omne tempus Eduardus filius eo cum si alterum fratrem privaret adeo ita parentes ad sed omnes praeterea moderando quam commodi secum ferat commodabit, quorum ille officii ipsius amanti et illius delatum ultro non aspernetur	imperii imperio imperio imperium imperio imperium imperium imperium imperio imperium imperium imperium	tanta comitate fuit in missus est, ut praesentis , in alterum protinus evehendum affectant, et nepos de appositas artes in unum , praesertim ei, qui sic semper acceptum feret. Haec subesse cupidissimo. Protector , unum esse ipsum omnibus	2, 5/ 6 2, 14/ 6 2, 25/ 17 2, 41/ 27 2, 74/ 6 2, 74/ 14 2, 74/ 33 2, 78/ 22 2, 79/ 21
IMPERO	divisio exarmasset atque execrabilis ille plus ausus, quam minus sollicitudinis quanto populo	imperandi imperatum imperaret	sitis ad eorum perniciem est in aliena causa ipsius amanti et illius	2, 5/ 24 2, 49/ 8 2, 78/ 22
IMPERTERRITUS	consilii inerat. Adversis rebus	imperterritus	, prosperis laetus magis quam	2, 4/ 8
IMPETO	a quibus sua salus carissima mater, severioribus verbis	impetita impetere	credebatur, rectene an secus videris non me tam	2, 23/ 7 2, 64/ 7
IMPETRO	vicaria voce beneficium gratiam, delinquentibus veniam acceptura, nihil ipsos nisi	impetretur impetrabat impetrata	, sed cuius bono datur , denique multis in magnis venia locuturos. Ad haec	2, 32/ 12 2, 56/ 18 2, 78/ 4
IMPIETAS	est nimirum, propeque adeo	impietas	, inania istaec nugamenta curare	2, 50/ 13
IMPINGO	tamen acies consecuta vertici meram calumniam facile non	impacto impingeretur	vulnere totum cruore perfuderit . Nam quum rex praeveniens	2, 49/ 4 2, 71/ 2
IMPIUS	in illum vel magis hactenus inventus est tam eius, regnique huius protectorem, causa versabatur, ne tam	impia impius impiis impium	, cuius potissimum curam prae , qui non sit veritus actibus machinantur tollere? Ad consilium impudenter expositum	2, 25/ 23 2, 37/ 31 2, 47/ 23 2, 59/ 17
IMPLACABILIS	est eorum, qui odio	implacabili	in sanguinis mei perniciem	2, 22/ 4
IMPLACATUS	in illos odium maxime	implacatum	novit animosque in se	2, 14/ 15
IMPLEO	materiam fere praesentis operis aliquid odoratus multos suspicione	implent impleverat	, haud abs re fuerit . Quamquam nonnihil ipsa res	2, 6/ 7 2, 44/ 24
IMPLORO	immeritum, non est cur praeditus sit quo possit puer hic loci beneficium	implores implorare implorare	peculiare cuiusque loci privilegium , et malitia careat, propter non potest. Quid si	2, 32/ 1 2, 37/ 17 2, 38/ 21

	non potest. Quid si	implorantem	audiat? Sed finge non	2, 38/ 22
	tandemque immensam eius	implorare	clementiam, ne regnum tam	2, 78/ 11
IMPONO	scrinia, sarcinas: otiosum neminem,	imponentes	alios, alios deponentes onera	2, 21/ 19
IMPOTENS	modestia, in animo fastus	impotens	, immanis. Verbis adblandiens his	2, 8/ 11
IMPRIMO	animo eius tam altum	impresisse	terrorem (quum aprum	2, 50/ 6
	re animo eius altius	impressa	, quam ut ullo consilio	2, 61/ 30
IMPROBUS	praecellere contendit. Qui tam	improbis	ardor gloriae hoc in	2, 13/ 1
	silvestrem, coepta est efferari	improbis	hominibus, latrocinii, ac caede	2, 14/ 5
	faciat. Quae si tam	improbium	facinus muliebri temeritate	2, 29/ 28
	licentia. Nam nunc iuventus	improba	non alia causa liberius	2, 31/ 9
	indoleve animi ut nihil	improbo	, ita nihil tam eximium	2, 62/ 17
	abradebatur, ut effunderetur in	improbos	. Quae calamitas eo processerat	2, 69/ 25
	pudice vixisse fertur, quoad	improba	libido principis viro eam	2, 72/ 2
	vel eo praecipue quod	improbos	quorundam conatus, qui eam	2, 79/ 8
IMPROCERUS	animo generoso, et non	improcero	corpora, commotus praesente	2, 19/ 23
IMPROVIDUS	per se imbecilla atque	improvida	, consiliis amicorum (quibus	2, 10/ 18
IMPUDENS	inquit clarissimi, neque adeo	impudens	ipsa sum vestrae ut	2, 41/ 15
	ne tam impium consilium	impudenter	expositum protinus exploderetur.	2, 59/ 17
	plurimis in ore erat	impudens	illa simulatio, sic agentium	2, 80/ 19
IMPUDICITIA	non risit, nempe quod	impudicitiae	nomine famosa esset; unde	2, 54/ 23
IMPUNIS	latrocinii, ac caede licenter	impuneque	grassantibus. Eduardus filius eo	2, 14/ 6
	oblectant sese, creditoribus interim	impune	illudentes. Illuc uxores fugiunt	2, 31/ 12
INAEQUALIS	inferior: habitu corporis exiguo,	inaequalibus	atque informibus membris,	2, 7/ 15
INAMABILIS	alteroque humero erectior, os	inamabile	, torvum, ac plane eiusmodi	2, 7/ 16
INANIS	nimirum, propeque adeo impietas,	inania	istaec nugamenta curare, quae	2, 50/ 13
INAUCTORO	privatus est. Eo munere	inauctoratus	est Rusellus, episcopus	2, 25/ 2
INAUDIO	conflaret invidiam, indemnatos,	inauditos	, atque adeo nec accusatos	2, 57/ 30
INAUGURATIO	avertent alio, quae ad	inaugurationem	novi regis pertinerent, magnifico	2, 44/ 8
INAUSPICATUS	fuerat, male urebat tam	inauspdatum	initium. Ceterum iussus dicere	2, 75/ 25
INCAUTUS	offenderet, eos per insidias	incautos	, nec mali quicquam suspicantes	2, 10/ 6
INCEDO	factum illud ducum plerisque	incessentibus	atque odiose interpretantibus,	2, 23/ 2
	ingens eum libido nunc	incessit	, ibi cum illo de	2, 51/ 27
	vultu gressuque tam composito	incedebat	, et quamquam neglecto	2, 54/ 31
	sermonem audiret per medium	incedebat	populum. Sed illi tam	2, 68/ 24
INCENDIUM	his annis quantum suscitaverit	incendii	, quantum stragis ediderit, utinam	2, 13/ 2
INCENDO	ex se ardentem vehementius	incendit	, sed praecipue duos, Eduardum	2, 15/ 25
	sed illam magis magisque	incensam	, posteriora quoque duriora iacere	2, 40/ 8
	sermone, ut cupiditatem eius	incenderet	magis quam leniret quam	2, 61/ 17
INCERTUS	nostra avidius appetierunt, in	incerto	est. Itaque si non	2, 15/ 7
	eius comprehensos atque ablegatos	incertum	quo, tractandos incertum	2, 20/ 22
	ablegatos incertum quo, tractandos	incertum	quomodo. Mutatam rerum	2, 20/ 22
	ambigua prudentia est, neque	incerta	fides, quis non intellegat	2, 29/ 10
	atque exosculare digrediens,	incertus	an idem umquam licebit	2, 42/ 10
	possessione, vine an iure	incertum	, invitum certe, deiecerat, unde	2, 49/ 7
	is primo dubitat progredi,	incertus	quid sibi vellet ea	2, 77/ 16
	proveniret, tamen quum	incertum	sit quam in partem	2, 78/ 3
INCIDO	matre, ut non interdum	incidat	occasio, qua alibi eum	2, 35/ 29
	verba in quae debebat	incidere	praeveniret, altero moras in	2, 68/ 8
INCIPIO	evertendos, initiumque ad reliquum	inceptum	suum conficiendum fecit. Nam	2, 14/ 14
	ad mensam de suis	inceptis	in adultam noctem deliberant	2, 17/ 22
	molestiae. Ceterum ea si	incepto	pravo, muliebri pertinacia sic	2, 27/ 5

	Nam ea commodissima	incipiendi	negotii visa est ratio	2, 59/ 13
	suam, sed amare quoque	incipit	: et modo quidem placide	2, 61/ 8
INCITO	sitis ad eorum perniciem	incitasset	illum qui, si aut	2, 5/ 25
	aut inimicorum calumnia fratrem	incitasset	in illum. Nam sive	2, 7/ 3
	quod maxime ad concordiam	incitare	deberet. Equidem nescio quo	2, 12/ 25
INCLAMO	criminis argumentum ostentarent,	inclamaverunt	: En arma ipsa, quae	2, 24/ 9
INCLARESCO	sola scelerum fama posteris	inclaescunt	, eo diuturniore memoria, quo	2, 57/ 6
INCLEMENS	non esse fortassis tam	inclementem	patruum in nepotes animum	2, 41/ 5
INCLINO	eam nimirum regni gubernacula	inclinarent	, potens et sibi sumere	2, 65/ 20
INCLUDO	ducente in monasterio monialium	inclusarum	apud Dertfordiam. Anna, postea	2, 3/ 12
INCLUTUS	multum apud externos omnes	inclutae	famae accedit principi, sed	2, 72/ 22
INCOEPIO	rem eiusmodi esse quam	incoepissent	, ut etiam si esset	2, 79/ 17
INCOGNITUS	tantum ne quid re	incognita	statuatis, et privatas controversias	2, 23/ 11
	meorum forte sustineant cum	incognitis	copulari. Nam ipse certe	2, 63/ 16
INCOLA	intellegitis, asyli nunc primum	incola	sum, eiecto quondam e	2, 39/ 13
INCOLUMIS	molestae, tamen dum erat	incolumis	, eo neglegentius eas habuit	2, 10/ 11
	et alter tunc esset	incolumis	, et alter nunc infirma	2, 36/ 1
	secum constet: nam qui	incolumia	mihi simulat esse omnia	2, 36/ 13
	suam eum salvum et	incolumem	fore obstructuros. Sin retinere	2, 40/ 12
	dum seorsim asservantur, utervis	incolumis	utrumque servat: eoque nihil	2, 41/ 29
	consortes, nisi res illis	incolumes	ipsa aliquando conservasset. Sed	2, 57/ 12
	illam, si fata servassent	incolumem	, novo regi fidem servaturum	2, 61/ 4
INCOLUMITAS	tuendumque credidistis? Cuius	incolumitas	haud mihi certe fulciri	2, 26/ 7
	omnibus in salutem atque	incolumitatem	eius incumbentibus. Postremo qui	2, 33/ 15
	laudare clementiam, et	incolumitatem	gratulari, quum tacite interim	2, 53/ 8
INCOMMODO	tanto studio, quanto nobis	incommodandi	cupiditate duceretur, non minus	2, 28/ 28
INCOMMODUS	asylorum commoda compararit cum	incommodis	, eum pronuntiaturum potius,	2, 31/ 1
	pronuntiaturum potius, quam tot	incommoda	perpetienda sint, multo fore	2, 31/ 2
	rem ego neutri parum	incommodam	censuerim, si ambos aliquot	2, 35/ 2
	praeterea modis congruerent magis.	Incommode	certe iunguntur imparia nec	2, 62/ 19
	illud non usque adeo	incommodum	. Nam ego certe nullius	2, 63/ 9
INCREMENTUM	sat consultum arbitror futuri	incrementi	spe quod promittunt quam	2, 63/ 18
INCREPO	manum capulo admovit. Tum	increpitis	a quodam admonente serum	2, 19/ 25
	Mox Eboracensis episcopus acriter	increpitis	quod sigillum reginae tradiderat	2, 24/ 30
INCUBO	ad innocentium perniciem sint	incubitori	. Tum cardinalis nutu linguacem	2, 36/ 31
INCUMBO	ad salutem germani fratris	incumbendum	. Quibus hoc verum videtur	2, 8/ 28
	in sanguinis mei perniciem	incumbit	. Tum ille: Regina, inquit	2, 22/ 5
	evhendum universorum studia	incumberent	, sive permaneret in asylo	2, 25/ 18
	salutem atque incolumitatem eius	incumbentibus	. Postremo qui ex asylo	2, 33/ 15
INCURIA	equi vitio vel insidentis	incuria	, tamen vetusta superstitione sic	2, 50/ 28
INCUSO	conventu procerum graviter	incusat	reginam, odiose ab ea	2, 25/ 20
INCUTIO	manumque fortiter velut iratus	incussit	in mensam, iamque ad	2, 48/ 27
INDECORUS	factus: nec tandem aspectu	indecorus	. Ceterum genio ac libidini	2, 4/ 16
	ubi versari neutri sit	indecorum	. Quamobrem si in reddendo	2, 29/ 8
INDELEBILIS	censeam statim primo coniugio,	indelebili	bigamiae labe polluendam. Quid	2, 62/ 27
INDEMNATUS	protectori conflaret invidiam,	indemnatos	, inauditos, atque adeo nec	2, 57/ 30
INDENTATUS	exiisse ferunt. Praeterea nec	indentatum	, sive aliquid astruxit vero	2, 7/ 22
INDICO	quibusque offensis maximae	indictae	mulctae, quin linguae lapsus	2, 70/ 8
	commode pro se invertens,	indicto	rursus silentio, iucundissimum	2, 76/ 25
INDIGEO	ipsa curae non oscitantis	indiget	) febris etiam neutiquam levis	2, 35/ 5
	propter quam illo posset	indigere	. Itaque nec infringi quidem	2, 37/ 18

	argutatur asyli beneficio non	indigere	puerulum, utinam non egeret	2, 38/ 6
	valent, haud longe petitis	indigeo	. Nempē hic ipse locus	2, 39/ 9
INDIGNOR	est) mera esset calumnia,	indignante	Rivero sibi illum in	2, 51/ 23
INDIGNUS	esset, per quam erat	indignus	, qui cum eius atque	2, 14/ 21
	vitam quoque ipsam ut	indignam	, quae retineatur, eripiant. Hanc	2, 80/ 15
INDIGUS	cuius mens facinoris conscia	indigum	egentemque talis auxilii facit	2, 32/ 14
INDOLEO	et eludi quae firmavit	indoleat	, non satis aestimare te	2, 62/ 31
INDOLES	mater, regina forma atque	indole	egregia. Cecilia, non perinde	2, 3/ 9
	subsidit, in cuius corpore	indoleve	animi ut nihil improbo	2, 62/ 16
	A cuius etiam generosa	indole	dicebat Eduardum longe	2, 67/ 26
	vestro neque inopi, et	indolis	ac spei bonae. Ceterum	2, 72/ 3
INDUBITO	Lucia vera eius et	indubitata	coniuge etenim contracto cum	2, 67/ 13
	Eboraci ducis, verus et	indubitatus	filius, haec illius viri	2, 67/ 30
	Eboraci ducis verus et	indubitatus	filius, et quae sequuntur	2, 68/ 14
INDUCO	curationem parenti committi, modo	inducat	animum ibi vivere, ubi	2, 29/ 7
	etiam coronis anteferret, ut	inducere	in animum non posset	2, 78/ 27
INDULGENS	minus remisse, vel magis	indulgenter	puerum sit curaturus, quam	2, 35/ 16
INDULGENTIA	liberiore victu corporisque	indulgentia	paulo tandem habitior est	2, 4/ 15
	defuisse negotio, sed maternam	indulgentiam	, ac muliebrem potius metum	2, 28/ 18
INDULGEO	nova quoque designandi licentiam	indulgeret	. Quanquam, si viri prudentes	2, 31/ 19
INDUO	res urgebat. Personam quamlibet	induere	, gerereque, et tueri naviter	2, 8/ 8
INDUSTRIA	omnes intelligant non meam	industriam	defuisse negotio, sed maternam	2, 28/ 17
	conservandum puerum curam atque	industriam	eorum quibus iam tradebatur	2, 41/ 12
	concurrere, partim casu, quaedam	industria	ad ultimum efficere, uti	2, 45/ 6
	vexarent, ipse sua partim	industria	, sed plurimum divina providentia	2, 79/ 10
INELUCTABILIS	ut caveantur insidiae, sive	ineluctabilis	fati praevia signa; aut	2, 49/ 27
INEO	genio ac libidini ab	ineunte	statim aetate per omnem	2, 4/ 16
	concordiam, quam tametsi simulate	inierint	, regis potius affectibus sunt	2, 15/ 18
	quod depellendi periculi causa	inibatur	. Nam pacatis rebus, proceribus	2, 16/ 11
	detestabilis ambitio Catesbium ad	ineundam	exsecrandi sceleris societatem	2, 46/ 21
	non abhorreere, nec rationem	inire	poterat cur hoc dissimulatum	2, 48/ 3
	e lecto proripiens fuga	inita	imminente periculo se subduceret	2, 49/ 32
	esset, alter post regnum	initum	habuere) plenos adulationis	2, 59/ 2
	eum Henricus postea proelium	initurus	adversus Eduardum equitem	2, 60/ 19
	peccetur. Id munus recens	inierat	VVilmansonus quidam, vir	2, 75/ 23
INEPTIO	tam grandibus verbis personatas	ineptias	, tamquam nusquam reperiri	2, 38/ 14
INEPTUS	nullo ductu ordineve, sed	ineptissimo	recursu illa verba repetit	2, 68/ 12
INERMIS	auderi tute queat ab	inermibus	, sin ipsi contra parent	2, 16/ 5
INERRO	oculis praesertim mirae illecebrae	inerrant	; reliquo corpori nihil quod	2, 55/ 23
INEXCUTIO	per aquam transfugeret, aut	inexcussus	praeterveheretur. Iam continuo	2, 22/ 15
INFAMIA	ut nihil super ipsorum	infamiam	queratur, consequi tamen et	2, 34/ 9
	maiestatem dedecorat, conciliat	infamiam	proceribus, invidiam principi, ex	2, 38/ 10
	facile posset extinguere, modo	infamiam	, modo culpae conscientiam	2, 61/ 19
	Dei metu, nulla retardatus	infamia	persequeretur, urgeret,	2, 72/ 11
INFANS	omnes innocentiam tenera declarat	infantia	, ne quis illi opus	2, 32/ 9
	marito gratulatura prodii, hinc	infantem	filium primis parentis amplexibus	2, 39/ 16
INFANTIA	praesertim minoris, cui praeter	infantiae	teneros annos (quae et	2, 35/ 5
INFECTUS	quando facta quae sunt	infecta	esse non possunt, qua	2, 13/ 8
INFECUNDUS	dedimus nuptias nobis non	infecundas	fore. Quamobrem coniugium hoc	2, 64/ 13
INFENSUS	alueritis. Etenim ubi mutuo	infensi	diversa sentiunt, et alter	2, 11/ 27
	ab illis quibus rex	infensus	erat? Sed quis finis	2, 70/ 27

INFERO	deinde velut vim repellerent, habuerant: atque ei loco Etenim ne cuiquam usquam cogitantem, quam in asylo	illaturos inferri inferatur inferendam	quorum opes quod illa contumeliam, quem locum Petrus iniuria, eam immunitatem leges vim cuius nunc obsessos	2, 16/ 17 2, 28/ 1 2, 32/ 2 2, 41/ 1
INFERUS	forma, probitateque utriusque fuit multum aetate illi sit illorum auctoritate gratiaque	inferior inferior inferior	: habitu corporis exiguo, , tum qui ad eius , qui diversis aetatibus apud	2, 7/ 15 2, 26/ 11 2, 57/ 4
INFESTUS	erat partes mutuo esse ut inimicitia nusquam exerceatur esse aliquos meo sanguini reliqua factione mutuo sibi nec certe usquam gentium fuit. Et quem non	infestas infestius infestos infesta infestius infestum	) ut neque alius quisquam quam apud hos, quos ut si quid eius pariter amaretur. Haud temere , aut acerbius civilibus armis sibi timebat, cui formidolosus	2, 3/ 23 2, 12/ 26 2, 41/ 23 2, 56/ 26 2, 71/ 13 2, 71/ 25
INFIRMUS	incolumis, et alter nunc	infirma	valetudine. Quo in statu	2, 36/ 1
INFITIAE	Cardinalis: Nemo, inquit, ibit	infittias	regina clarissima neminem usquam	2, 35/ 18
INFITIOR	instituendam. Neque tamen istud ego neque hercle	infittior infittior	benefactum ac misericorditer, ut neque prohibeo sane quominus	2, 30/ 5 2, 63/ 26
INFLEXIBILIS	ubi regis animum vidit	inflexibilem	, ipsa contra fit obstinatio	2, 64/ 22
INFLIGO	mihi rei publicae vulnus	influxurum	. Simul manu puerum	2, 41/ 18
INFORMIS	corporis exiguo, inaequalibus atque	informibus	membris, exstanti dorso,	2, 7/ 15
INFORTUNIUM	aliquid instans in proximo	infortunium	. Iam quod sequitur, non	2, 50/ 29
INFRINGO	is sum qui suadeam posset indigere. Itaque nec	infringendam infringi	. Contraque si integra res quidem censent huius loci	2, 30/ 4 2, 37/ 18
INFUNDO	radices altas, inde praefatus	infundi	atque inspirari, semperque	2, 66/ 30
INGEMINO	populus, Richardum regem illicet clamor tollitur, Richarde Rex exceptit clamor Richarde Rex	ingeminaret ingeminantium ingeminantium	, sic visum iri posteris . Cives retro cervicibus admirabundi . Proceres cum rege (sic	2, 68/ 3 2, 76/ 20 2, 80/ 16
INGEMISCO	amicorum, ac suam ipsius tam durus ut non	ingemiscens ingemiscat	, ad haec damnans ac eius viri damno --	2, 20/ 28 2, 70/ 24
INGENIUM	quo praesens sermo instituitur, nomen ac speciem subituram, exploratius est callidum protectoris etiam res gerendas haberetur. ad se oculos converteret, et multarum experti rerum; vel viribus pollentes vel vobis haudquaquam puerilis esse	ingenio ingenio ingenium Ingenii ingenio ingenii ingenio ingenii	atque animi robore utrivis eos exarmandos statuunt. Itaque , negant ante communicata vero tanti, quantum homini tamen adeo festivo, ac magni, malique, sermone rudis . In his Edmundum Shaum , idque ipsum certe sensit	2, 7/ 13 2, 16/ 8 2, 43/ 3 2, 45/ 27 2, 56/ 2 2, 57/ 20 2, 58/ 14 2, 74/ 17
INGENS	auctore metueret, sive animis periculo versari videbatur. Igitur rubedinem pudor affunderet, ut Shaum, Londini praefectum, velut	ingentia ingens ingens ingentium	mala secretiore naturae vi eum libido nunc incessit illud dedecus haud parum praemiorum spe sollicitant,	2, 44/ 21 2, 51/ 26 2, 55/ 1 2, 58/ 15
INGREDIOR	sedium prohibeatur aditu; nam clamantium vota frustraturis arcem perpulere, uti quam viam sui magis succensa novam At contionator ubi conspicatur	ingressum ingressi ingressum ingreditur ingressum	extrahi ne inimicum quidem sunt, unde numquam eos iam sese esse paeniteat viam ad disturbandas nuptias , relicta ea re quam	2, 40/ 5 2, 42/ 20 2, 43/ 22 2, 64/ 23 2, 68/ 11
INHABILIS	forte, uti accidit, frater	inhabilibus	regno liberis decessisset. Cuius	2, 8/ 31
INHONESTUS	nobis regni huius proceribus rem neque per se ubi remotis ambagibus ad quam unde regredi non	inhonestum inhonestam inhonesta inhoneste	, quam ipsi regi invidiosum , etiam si abesset necessitas sollicitari vidit, tum vero queas, fortasse nec tuto	2, 26/ 18 2, 36/ 5 2, 61/ 15 2, 62/ 28

INICIO	amici reginae cogant multitudinem,	iniecturos	haud dubie metum his	2, 16/ 13
	nec plura locutus manus	iniecit	in Graium, ac Thomam	2, 19/ 22
	medio Petri templo coniugem	iniecta	manu protracturus. Alioqui si	2, 33/ 1
	una cognatisque eo iam	iniectos	videat, ubi protector omnes	2, 43/ 16
INIMICITIA	ilico manu in Hastyngum	iniecta	. Ego te laesae maiestatis	2, 48/ 30
	qui insignes inter se	inimicitias	exercuerant: Item alios utriusque	2, 11/ 1
	malo fato fiat ut	inimicitia	nusquam exerceatur infestius	2, 12/ 25
	praediis olim, atque hinc	inimicitia	vetus intercesserat. Nam comes	2, 49/ 6
INIMICUS	se omnes erga quoscumque	inimicitias	ex animo delere et	2, 81/ 26
	cupiditas in fratrem, aut	inimicorum	calumniā fratrem incitasset in	2, 7/ 2
	firmandae studeret. Quippe amici,	inimicique	aequa ratio fuit, comparati	2, 8/ 15
	affectus patimur quocumque nostris	inimicis	libebit impelli: quibus haud	2, 15/ 13
INIMICUS	ei confidendum, qui ex	inimico	veteri amicum recentem se	2, 15/ 20
	Richardo conspirarunt, ut suorum	inimicorum	praetextu maternos amicos	2, 16/ 2
	sint. An quod illorum	inimicis	sim fortasse minus invisā	2, 37/ 3
	nam ingressum extrahi ne	inimicum	quidem vellem. Cardinalis ubi	2, 40/ 6
INIQUUS	intentandum pertimuerat, derivari ad	inimicam	cerneret. Ceterum animo nonnihil	2, 47/ 33
	non tam monitio, quam	inimici	ludibrium fuit. Eques quidam	2, 50/ 30
	adversae insuetum eoque paulo	iniquius	ferentem, magis egere	2, 20/ 8
	ego certe non admodum	inique	fero. Utinam non maioribus	2, 36/ 11
INITIUM	est quiescere. Nam quid	iniqui	habet, me si modo	2, 36/ 16
	sentit lubere, neque tam	iniquum	ut postulet in delegenda	2, 63/ 31
	sibi ad eos evertendos,	initiumque	ad reliquum inceptum suum	2, 14/ 13
	eum consilii inde ab	initio	participem fuisse; protectoris	2, 42/ 24
INIURIA	sed quale tamen ab	initio	fuerat. Tum vero merito	2, 48/ 11
	oratione praeoccupatis regis auribus,	initio	tamen sibi magno in	2, 51/ 25
	et qui Pynkerum negant	initio	propositi conscium, sed, re	2, 59/ 7
	non exigendas. Igitur postquam	initium	insinuandae populo rei Shao	2, 66/ 15
INIURIA	male urebat tam inauspicatum	initium	. Ceterum iussus dicere, malum	2, 75/ 25
	republicam, violata per	iniuriam	concordia, cuius maritus ipsius	2, 16/ 23
	ne cuiquam usquam inferatur	iniuria	, eam immunitatem leges, mores	2, 32/ 2
	ullo iure potest. Per	iniuriam	vero prope minus potest	2, 33/ 12
INIURIUS	posset haerere, ne per	iniuriam	afflicta videretur, tandem in	2, 54/ 19
	alibi tam copiose exuberat	iniuriarum	materia, tum quod eratis	2, 72/ 18
	non iure debitum per	iniuriam	occuparet. Sed tamen se	2, 78/ 31
	videntur, fruantur: eoque contra	iniurium	est aegre cuiquam esse	2, 63/ 28
INIUSSUS	ac praecipitis consilii videretur	iniussu	regis sigillum tradidisse reginae	2, 22/ 26
	facile obnoxius, utpote ob	innatam	animo audaciam. Caedis huius	2, 52/ 20
	gratia valuit, quum rex	innocentior	esset quam sapientior, ut	2, 6/ 12
	causas huius consilii conscientia	innocentiae	suae fretus sciscitari. Qui	2, 18/ 12
INNOCENS	atque avunculum Vodevilum,	innocentes	hercle illos facile praestare	2, 19/ 18
	animi esse, ut puero	innocenti	nocere studeat, aut tanta	2, 29/ 18
	cuius erga reliquos omnes	innocentiam	tenera declarat infantia, ne	2, 32/ 8
	vincula coniecerunt, iidem ad	innocentium	perniciem sint incubituri. Tum	2, 36/ 30
INNOCENS	qui confidam, inquit? Num	innocentiae	conscientia? quasi vero illi	2, 37/ 2
	rationem faciat simplex atque	innocens	aetas pueri qui neque	2, 37/ 16
	tuta esset adversus sceleratos	innocentia	. Adeo me protector (qui	2, 38/ 7
	prohibitos, ne cognita eorum	innocentia	protectori conflaret invidiam,	2, 57/ 29
INNUO	metu vel adulatione corrupti	innocentem	hominem ipsorum fidei	2, 70/ 18
	Haec ille de Catesbio	innuebat	, quo valde familiariter utebatur	2, 45/ 18
	machinatrix est fratris uxor:	innuebat	reginam. Cui qui favebant	2, 47/ 30

INOFFENSUS	perterrita, mihi certe videtur mihi pupillum abstrahet meum	inoffenso	divo Petro maritus e	2, 32/ 32
INOPINOR	turba, quae sic superveniret	inoffensa	sacri loci libertate ? Quod	2, 39/ 3
INOPPUGNO	securitas, uxorum filiarumque	inopinanti	. Hanc protectoris cunctationem	2, 77/ 17
INOPS	fortuna vis adversa fecit civi nimirum vestro neque	inoppugnata	pudicitia, bonaque vestra certa	2, 69/ 18
INQUAM	Non est ergo dubium (calumnias. Meminisse vos, praeveniens: Quid fecerit, Non dubium est eos, Tum nuntius: iubet te, salva fore omnia. Abi, misso cubicularium. Ah pereat, incumbit. Tum ille: Regina, secus vestrum erit iudicium, quorsum in asylo puerum, pacto me auctore, Cardinalis obstetisse. Muliebrem metum, victum quaeritent. Credo vos, regina: Haud equidem negarim Ad haec Cardinalis: Nemo, fieri. Non admodum approbante, Sub haec verba: Ergo, periculum? non cur debeat, At istud qui confidam, me amittere. At contra, emittas puerum. Ita ne, constituto coram puero; Viri En hic quem vultis puerulum versa: Vale dulcissime, Advenisti, carissime nepos, altero clandestine mussitent? Tace, Eliensem versus episcopum: Pater symbolum tuum conferes. Utinam, quicumque essent. At huius, necem. Interim protector: videbitis, deamare ferebatur) si talia, ille: Quid tu mihi, maiestatis reum facio, proditor, facio, proditor, inquit. Mene, inquit, o protector? Te (curaret, Nam ita divum, qui persequerentur possent. Vah, tam multa cum sacerdote, colloquendi. Ecquid Hastyngae, sermonem contulerimus? Memini, bene cessisse. Quanto magis, immineret suis. Quin superis, spem esse. Nam istud, matrimonium divina quaedam res, patrem referre. Hic est,	inopes	, his aliquis aperiatur portus	2, 30/ 7
		inopi	, et indolis ac spei	2, 72/ 3
		inquit	) quin meus dominus Glocestriae	2, 9/ 15
		inquit	, opinor, patrem eius quamquam	2, 15/ 3
		inquit	, Marchio, quamquam nihil mali	2, 19/ 16
		inquit	Gloucestriae dux, tam sceleratum	2, 19/ 20
		inquit	, dominus meus reverende pater	2, 21/ 12
		inquit	ille, ac renuntia, quamvis	2, 21/ 13
		inquit	illa. Is enim princeps	2, 22/ 4
		inquit	, erige animum. In hanc	2, 22/ 5
		inquit	, quorum examini reservant eos	2, 23/ 8
		inquit	, nisi quod videri vult	2, 26/ 3
		inquit	, sancti loci imminuetur immunitas	2, 28/ 9
		inquit	dux Bukyngamiae, immo	2, 28/ 19
		inquit	ille, verum dicere. Quod	2, 32/ 31
		inquit	, honorande pater, optandam filio	2, 34/ 31
		inquit	, ibit infitias regina clarissima	2, 35/ 18
		inquit	illa, neque tamen haec	2, 35/ 33
		inquit	quidam ex nobilibus, qui	2, 36/ 26
		inquit	illa, ut ne cur	2, 36/ 28
		inquit	? Num innocentiae conscientia?	2, 37/ 2
		inquit	ille, quo tu regina	2, 37/ 11
		inquit	illa, adeone filium amat	2, 37/ 23
		inquit	clarissimi, neque adeo impudens	2, 41/ 15
		inquit	, meum atque Eduardi carissimi	2, 41/ 19
		inquit	, fili. Superi tibi curatores	2, 42/ 8
		inquit	, ac domine, gratus nimirum	2, 42/ 16
		inquit	Hastyngus, et minime dubita	2, 45/ 15
		inquit	, fraga tibi in hortis	2, 47/ 7
		inquit	ille, maius aliquid tam	2, 47/ 9
		inquit	ille, sceleris machinatrix est	2, 47/ 29
		inquit	, ut haec scelesti mihi	2, 48/ 8
		inquit	, ausae sint, merito certe	2, 48/ 24
		inquit	, si ? ego tibi fecisse	2, 48/ 25
		inquit	. Mene, inquit, o protector	2, 48/ 30
		inquit	, o protector? Te (inquit	2, 48/ 31
		inquit	) ipsum, o proditor: statimque	2, 48/ 31
		inquit	, Paulum propitium habeam, ut	2, 49/ 12
		inquit	Hastyngus, adeo ne meticulous	2, 50/ 10
		inquit	, nondum enim sacerdote tibi	2, 51/ 7
		inquit	(nam id erat etiam	2, 52/ 1
		inquit	ille, admodumque certe gratulor	2, 52/ 3
		inquit	, istud sentias, si ea	2, 52/ 5
		inquit	, habeo gratias, ut numquam	2, 52/ 9
		inquit	, coniugium haudquaquam sane	2, 62/ 9
		inquit	, virtutis ergo contrahi non	2, 63/ 5
		inquit	, unus atque unicus Eboraci	2, 67/ 29

	sibi hic habitus vult?	inquit	. Opinor, inquit ille, non	2, 75/ 7
	habitus vult? inquit. Opinor,	inquit	ille, non satis exauditam	2, 75/ 7
	orationem tuam. Id quidem,	inquit	dux, corrigetur facile: statimque	2, 75/ 8
	praefectum: Quid sibi vult,	inquit	, silentium istud tam contumax	2, 75/ 33
	respiciens: Viri Londinenses,	inquit	, nos ea de re	2, 76/ 1
	regnaturum. Igitur, Ego ut,	inquit	, doleo animo obfirmato decretum	2, 79/ 28
INSATIABILIS	quod omnes norunt, adeo	insatiabili	cupiditate flagravit, ut vitae	2, 72/ 6
INSCITIA	quidem quisquam ipsius aut	inscitiae	aut ignaviae umquam tribuit	2, 8/ 3
	renuntiaretur. Itaque sive id	inscitiae	factum, sive fato, agnus	2, 24/ 29
	esse cerdonem? Tamen tantae	inscitiae	est illic scire quae	2, 81/ 2
INSCIUS	non temere et se	inscio	coeptam, facta eorum praesentia	2, 18/ 6
INSCULPO	si quid patimur, marmoribus	insculpimus	. At eadem adeo olim	2, 57/ 7
INSERO	eius Anglicorum operum volumine	insertum	invenies. EDUARDUS Rex, eius	2, 2/ 10
INSIDIA	sive ei reginae factio	insidias	fecerit, cui cum regis	2, 7/ 4
INSIDIA	opportunos offenderet, eos per	insidias	incautos, nec mali quicquam	2, 10/ 5
	aliquot nostrum circumventos	insidiis	oppressissent; tam hercle facile	2, 15/ 10
	se alienare, perdereque per	insidias	moliretur: quas ipsi deprehensas	2, 18/ 15
	simultates structis in principem	insidiis	praetexerentur. Hastingus contra	2, 23/ 4
	atque omnes nobiles per	insidias	obtruncarent. Hoc commentum	2, 24/ 10
	nisi per dispositos in	insidiis	milites dari aliquando contra	2, 41/ 3
	struxisse, et si adversaretur,	insidias	; idque fors ex iis	2, 43/ 19
	Deo missa ut caveantur	insidiae	, sive ineluctabilis fati praevia	2, 49/ 27
	gratulor, ab invidis intentas	insidias	ipsis male, tibi que contra	2, 52/ 4
	primis carus, artibus et	insidiis	malitiosorum hominum expositus	2, 52/ 18
	instructas in eum diem	insidias	, quas ipsi quum nihil	2, 52/ 26
	gestantes. Ceterum deprehensis	insidiis	naviter ac strenue propulsato	2, 53/ 3
	certa vobis atque ab	insidiis	tuta, quorum omnium quid	2, 69/ 19
	dum bonis vestris tendebantur	insidiae	, corpora simul in periculum	2, 71/ 8
INSIDIOR	a dolo maxime alienam.	Insidiantibus	facile obnoxius, utpote ob	2, 52/ 20
INSIDIOSUS	simul ut benevolentiam pareret	insidiosa	clementia, mala dissensionum	2, 81/ 24
INSIDO	coalitam, altius eorum pectoribus	insedissee	, quam tot annis alte	2, 15/ 22
	persuasionem ubi semel animis	insederit	, haud facile evellas postea	2, 26/ 24
	vel equi vitio vel	insidentis	incuria, tamen vetusta	2, 50/ 28
INSIGNIO	excipiendum reg ac diademate	insigniendum	, si amici reginae cogant	2, 16/ 13
	ipso in loco diademate	insigniemus	. Quod quominus dubites, en	2, 22/ 9
	ordine, ritu ac solemnibus	insigniendi	regis caeremoniis locuturos. Ipsi	2, 44/ 15
INSIGNIS	nobilem, cubicularium suum, qui	insignes	inter se inimicitias exercuerant	2, 11/ 1
	exanimata regina, calamitatem tam	insignem	tantam, tam insperatam filiorum	2, 20/ 27
	et oris decor, species	insignis	, ut idoneus non ad	2, 45/ 26
	tibi in hortis audio	insignia	nasci, non gravatim scio	2, 47/ 8
	aprum recordetur protectoris esse	insigne	) ut illi plane deliberatum	2, 50/ 7
	fide permotus. Erat illa	insigni	cutis candore, totius oris	2, 55/ 22
	tres, diversis quamque dotibus	insignes	: unam lepidissimam, alteram	2, 56/ 7
	sacrarum professione litterarum	insignes	, ambo contionum gloria celebres	2, 58/ 19
	adhuc pacis, bellive gradu	insigni	. Sed eum Henricus postea	2, 60/ 19
INSIMULO	integram crederet, gravatim audit	insimulari	, denique respondit haud diutius	2, 40/ 10
INSINUO	tractandarum rerum artifices rem	insinuat	. Proponitur ei cognatorum causa	2, 43/ 9
	ei primae etiam partes	insinuandae	populo rei mandarentur. Nam	2, 59/ 13
	exigendas. Igitur postquam initium	insinuandae	populo rei Shao decretum	2, 66/ 15
INSISTO	semel coepit, naviter usque	insisteret	. Itaque scelestissimo protectoris	2, 43/ 24
INSOLENS	proci splendor, et aspectus	insolens	virii ceteris metuendi sibi	2, 55/ 13

INSONS	est, cuius, sive sons locus qui sontes recipit, deposita cervice, luctuosum	insonsve insontes insons	esset, frequens eum senatus excludat. Nam quod argutatur vitae finem recepit. Corpus	2, 7/ 8 2, 38/ 5 2, 49/ 22
INSPERATUS	tam insignem tantam, tam	insperatam	filiorum, amicorum, ac suam	2, 20/ 27
INSPIRO	nisi si quid Deus videlicet amorem fidemque mutuam inde praefatus infundi atque	inspiret inspirante inspirari	melius. Quod si eveniat coniugibus, quod ego certe , semperque contracto rite	2, 12/ 3 2, 63/ 6 2, 66/ 30
INSTABILIS	artibus factum ut amicitiam	instabilem	stabile odium pareret. Consilia	2, 8/ 5
INSTANS	sponte sua exaestuantis adversus denuntiare credatur grande aliquod	instantem instans	procellam, sive unus quispiam in proximo infortunium. Iam	2, 44/ 22 2, 50/ 29
INSTIGO	ultor; qui seri dimittantur	instigarent	: haesuram etenim semper carceris	2, 43/ 10
INSTITUO	de quo praesens sermo sacramento coniugii, si Christi ac pontifices tam boni res esset, non suaserim misericordes magis quam prudentes	instituitur instituta instituerant instituendam instituerunt	, ingenio atque animi robore tantum haberent ponderis, , tam multi ratum sanctumque . Neque tamen infitior benefactum , et ceteri deinceps religioso	2, 7/ 13 2, 12/ 20 2, 27/ 33 2, 30/ 5 2, 31/ 22
INSTO	pravo, muliebri pertinacia sic immo ut exeat vehementer	institerit instare	, ut ab libidine animi , tamen quisquis illum vel	2, 27/ 6 2, 38/ 23
INSTRENUUS	designaturus. Ceterum bello haud	instrenuus	dux est habitus, cui	2, 7/ 25
INSTRUO	venere, ostendit sibi ducique Accersita Lucia quamquam occultis	instructas instructa	in eum diem insidias consiliis, ostentata spe uxorem	2, 52/ 26 2, 64/ 33
INSUESCO	quem ut fortunae adversae	insuetum	eoque paulo iniquius ferentem	2, 20/ 8
INSULTO	tibi opus est: tecte	insultans	brevi fore. Sed quidvis	2, 51/ 7
INSUM	animi, nec minus consilii repetitura. Prudentiae vobis multum tum cui mirus ardor	inerat inesse inerat	. Adversis rebus imperterritus scio, fidei plurimum, opum cognoscendi quid vellent, annuit	2, 4/ 8 2, 42/ 1 2, 78/ 6
INSUSURRO	silentium animadverteret, propius	insusurrans	praefecto: Quid sibi hic	2, 75/ 4
INTACTUS	explanavit, ita et ego	intactam	modo praetereo, adductus pudore	2, 73/ 27
INTEGER	retroagunt Hamptonam, ubi de suadeam infringendam. Contraque si portus, qui corpora saltem invadere, quam ille, quum ut etiam si esset	integro integra integra integram integra	consultant. Ibi quos volunt res esset, non suaserim praestet a creditorum saevitia crederet, gravatim audit insimulari , tamen vellent eam magnis	2, 19/ 27 2, 30/ 4 2, 30/ 8 2, 40/ 9 2, 79/ 17
INTEGRITAS	caritatem omnium, tantamque	integritatis	opinionem venit, ut unus	2, 24/ 27
INTELLEGO	modum compositis, quum illos honorifice excipietur, ut omnes conabor, ut facile omnes incerta fides, quis non usum eius loci posset Neque enim quod omnes suas vires auctiores fere ac devinctum sibi illum captos ostendimus reginae cognatos, satis e sua conscientia nemo quid sit dicendum	intellexissent intellegant intellegant intellegat intellegere intellegitis intellegebat intellegebat intellegebat intellegat	tanta manu regem deducturos eam quum filium in non meam industriam defuisse facile eam hucusque progressam , profecto non parum irasceretur , asyli nunc primum incola , per homines astutos et , nempe quem opibus admodum ? haud quaquam gnarus quam nihil boni, tum ubi . Porro tam religiose, ut	2, 16/ 4 2, 27/ 10 2, 28/ 17 2, 29/ 11 2, 32/ 17 2, 39/ 13 2, 43/ 8 2, 45/ 23 2, 52/ 8 2, 68/ 32 2, 73/ 5
INTEMPERANS	commessatio regis frequens, atque	intemperans	victus fecit. Eam igitur	2, 9/ 2
INTEMPERIES	stupentibus universis quae illum	intemperies	tam repente corripuisset; hoc	2, 47/ 19
INTEMPESTIVUS	quum et violenta et totam fabulam sit aggressus	intempestiva intempestiva	pulsatio magni ac subitarii veritate turbare. Sequente die	2, 9/ 12 2, 81/ 6
INTENDO	disiungerent, partibus et studiis in concordiam, animisque omnium	intenti intentis	, minus verum quod esset ad excipiendum reg ac	2, 10/ 20 2, 16/ 12

	clamabatur, simulque ad hoc	intenti	signum satellites irrumpentes,	2, 48/ 28
	illi praecisum esse audiret	intento	. Quamobrem urgente	2, 49/ 18
	certe gratulor, ab invidis	intentas	insidias ipsis male, tibi que	2, 52/ 4
INTENTO	praetextum ad summum usque	intenderat	. Itaque delicta non sua	2, 70/ 6
	causa, cui nemo discrimen	intentet	, invadendi: sin congregetur,	2, 16/ 15
	mali impendat quicquam, neque	intentari	queat. At istud qui	2, 37/ 1
	si quid novi moliminis	intentaretur	, ausurum; quem, ut erat	2, 43/ 17
	malum, quod amicorum cuipiam	intentandum	pertimuerat, derivari ad inimicam	2, 47/ 33
	quisquam certo poterat, tot	intentatis	laqueis atque exstructis decipulis	2, 69/ 21
INTERCEDO	regis consanguineis acre odium	intercessit	(ut mulieres non malitia	2, 7/ 5
	aliquando simultas cum illis	intercesserat	, ne non tantummodo regis	2, 16/ 14
	atque hinc inimicitia vetus	intercesserat	. Nam comes eum de	2, 49/ 6
INTERCIPIO	accurrentes adversarii reliquias	interciperent	. Hoc nuntio exanimata regina	2, 20/ 26
	immunitate careat, facultate	interceptus	praeoccupatusque omnium	2, 40/ 4
INTERITUS	admittit tutorem eius, cuius	interitu	sit haereditatem aliquanto	2, 39/ 26
INTERMITTO	speciem ne noctu quidem	intermisso	a labore operantibus adornabantur	2, 44/ 9
INTERPELLO	colloquentem, quasi per iocum	interpellans	: Quid tibi tam multa	2, 51/ 6
INTERPONO	habuerunt omnes, pro ducibus	interponere	, nihil adversus regem cogitatum	2, 23/ 6
	die post eum sermonem	interposito	, Bukyngamiae dux nobilium atque	2, 69/ 2
INTERPRES	ipsi fingeret malignus rerum	interpres	timor. Addit quo magis	2, 22/ 2
INTERPRETATIO	commissum prava legum	interpretatione	iugularent. Quin de Thoma	2, 70/ 19
INTERPRETO	per se exiguum durius	interpretando	audientis affectus exaggerat. Unum	2, 12/ 9
	plerisque incessentibus atque odiose	interpretantibus	, tamquam privatae simultates	2, 23/ 3
	verbis invadit, metumque meum	interpretatur	malitiam: neque mihi natoque	2, 36/ 9
INTERROGO	ea re in iudicio	interrogaretur	, fatetur nullo coniugii promisso	2, 65/ 2
INTERRUMPO	soporem domini haud cunctanter	interrumpunt	. Is intromisso ad pulvinar	2, 21/ 9
INTERSUM	quam valde tuarum rerum	interfuert	. At rex quamquam libenter	2, 62/ 32
INTERTURBO	deducatis ut irritatis animis,	interturbata	coronatione principis, quem huc	2, 23/ 13
INTERVALLUM	ne duplicato quidem temporis	intervallo	apparari possit, unde quivis	2, 54/ 6
INTERVENIO	tam magnam paucarum horarum	interventu	fieri rerum mutationem	2, 18/ 8
	haec verba dicebantur, protector	interveniret	, ita fore ut putetur	2, 68/ 1
INTESTINUS	neque vos concedere, si	intestinas	inter vos simultates alueritis	2, 11/ 26
	periculo obnoxii, quam populus	intestina	semel seditione saeviens in	2, 13/ 18
	in publicam seditionem atque	intestina	bella vertentes, eo rem	2, 23/ 12
	nisi domestico dissidio et	intestina	fraude non posset. Haec	2, 66/ 8
INTIMUS	qui talibus erant consilii	intimi	, retinuerunt, ac discumbentes ad	2, 17/ 21
INTOLERO	initum habuere) plenos adulationis	intolerandae	. Pynkerus in medio orationis	2, 59/ 2
	regnum tam diu tot	intolerandis	malis afflictum neglegeret,	2, 78/ 12
INTRO	Gloucestriae ac Bukyngamiae duces	intrans	: ac forte accidit, ut	2, 17/ 12
INTROMITTO	negotii fidem faceret, propere	intromissum	regem eadem hora extinctum	2, 9/ 13
	haud cunctanter interrumpunt. Is	intromisso	ad pulvinar nuntio, quum	2, 21/ 9
INTUEOR	duce (quem ille suppliciter	intuens	ut sui misereretur obsecrabat	2, 49/ 19
INUTILIS	ille puerulus, qua sibi	inutile	munimentum ab asylo postulet	2, 32/ 15
INVADO	olim secum animo regnum	invaserat	, seu consilium ex nepotum	2, 9/ 21
	cui nemo discrimen intentet,	invadendi	: sin congregetur, discordia. Atque	2, 16/ 15
	quod animo iam ante	invaserat	, tum haud temere quicquam	2, 25/ 15
	filio sollicitudinem tristibus verbis	invadit	, metumque meum interpretatur	2, 36/ 9
	tristibusque verbis fidem protectoris	invadere	, quam ille, quum integram	2, 40/ 9
	fidum) iure nos aper	invaserit	, tanquam sceleris conscientia	2, 50/ 16
	haeredibus, alieni patris fortunas	invaserint	, atque occuparint ad tempus	2, 67/ 1
	apud nos, qui dum	invadit	regnum, dum tuetur, dum	2, 71/ 14

INVEHO	celebri pompa civitatem est	invectus	, quarto die Maii, anno	2, 24/ 23
INVENIO	operum volumine insertum	invenies	. EDUARDUS Rex, eius nominis	2, 2/ 10
	urbem, ut haud temere	invenias	aliud, quod ei aut	2, 5/ 15
	superi prohibeant) discordantes	invenerint	, ipsi nimirum partibus accessuri	2, 11/ 18
	attulerit, Anglia tamen facile	inveniet	reges, illis nulla fortassis	2, 13/ 14
	affert neque diffido tamen	inveniri	posse qui sint ad	2, 35/ 13
	nec tyrannus quisquam hactenus	inventus	est tam impius, qui	2, 37/ 31
	is ipse, ni fallor,	inveniet	illud non usque adeo	2, 63/ 9
	non suscepturum, facile ipsos	inventuros	quempiam cui respublica curae	2, 79/ 23
INVERTO	fieret, illi per calumniam	inverterant	, ne nihil esset quod	2, 19/ 14
	tamen commode pro se	invertens	, indicto rursus silentio,	2, 76/ 25
INVETERASCO	tam acerba mala diutius	inveterascere	, magno decrevere consensu	2, 74/ 8
INVICTUS	immo pervicaciam mulieris	invictam	. Nam hoc ego vel	2, 28/ 20
INVIDEO	tamen caritatem, desideriumque eius	invisus	parricidae sequentis principatus	2, 4/ 1
	malitia quidem, sed natura	invisos	fere semper habent quicumque	2, 7/ 5
	auctoritatem et tantas opes	invidentibus	, contraque non minus iisdem	2, 9/ 27
	minus iisdem de rebus	invisis	, eam rem suis consiliis	2, 9/ 28
	fratrem distineret, tamquam utrique	invideat	dulcia illa mutuae consuetudinis	2, 25/ 22
	enim videri superis, hominibusque	invisam	, tantae vetustatis asylum tam	2, 27/ 32
	nobis ipsa, cognatioque eius,	invisa	foret, non posset tamen	2, 28/ 25
	inimicis sim fortasse minus	invisa	quibus illi vel maxime	2, 37/ 3
	vel maxime propter me	invisi	sunt? An securam praestet	2, 37/ 4
	ex animo amatus, huic	invisus	, neutri ad haec consilia	2, 46/ 9
	tum sibi maxime omnium	invisam	ut paelicem olim: nam	2, 48/ 18
	quoque, et quibus vitia	invisa	erant, misericordia illam magis	2, 55/ 4
	regis animum plerumque leniebat,	invisis	gratiam, delinquentibus veniam	2, 56/ 18
	conciliat. Postremo, ne cuiquam	invisum	eum faceret metus, simul	2, 81/ 23
INVIDIA	tempore vita functus est,	invidia	omnis depositi Regis Henrici	2, 4/ 2
	alte actam ac radicatam	invidiam	. His atque huiusmodi verbis	2, 15/ 23
	ita elevare alii verbis	invidiam	facti, alii aggravare oratione	2, 22/ 20
	Glocestriae dux e summa	invidia	ac suspicione, quibus paulo	2, 24/ 25
	acris apud populum concitaretur	invidia	. Adeo ei odio esse	2, 26/ 1
	apud exterarum omnes gentes	invidiam	, ipsi nimirum principi, cuius	2, 34/ 15
	cum illius damno, huius	invidia	, certe utriusque dolore miseram	2, 35/ 27
	sed sibi et proceribus	invidiam	quaeri. Haec ego certe	2, 36/ 10
	conciliat infamiam proceribus,	invidiam	principi, ex utriusque commodo	2, 38/ 10
	Certum est adeo extra	invidiam	fuisse, ut praeterquam ab	2, 56/ 25
	innocentia protectori conflaret	invidiam	, indemnatos, inauditos, atque	2, 57/ 29
	praetexti posset, quo leniretur	invidia	. Huic consultationi plures	2, 58/ 12
INVIDIOSUS	inhonestum, quam ipsi regi	invidiosum	omnium per ora, non	2, 26/ 18
	licet, vivere: aut cur	invidiosum	fuertit puerulum manere cum	2, 36/ 17
INVIDUS	aliter solet. Versipellis, iracundus,	invidus	, semperque etiam ante partum	2, 7/ 18
	admodumque certe gratulor, ab	invidis	intentas insidias ipsis male	2, 52/ 3
INVITUS	reliqui, cetera assensi, tantum	invita	matre nihil audendum censebant	2, 27/ 29
	ducem, dum licet, vel	invita	matre, censeo eximendum potius	2, 29/ 33
	e comitibus ilicet ut	invitae	per vim eriperent, neu	2, 34/ 3
	huius loci privilegium, si	invitae	quoque eum tibi hinc	2, 37/ 19
	quisquis illum vel volentem	invitae	mihi abstulerit, eum ego	2, 38/ 24
	exibit, quod si quis	invitae	(quod non opinor) abstraxerit	2, 40/ 2
	ut illum tradere quam	invita	videretur, rata fore uti	2, 41/ 11
	vine an iure incertum,	invitum	certe, deiecerat, unde ille	2, 49/ 7

	servitute vellem, uxor ut	invito	mihi alieno arbitrato obtruderetur	2, 64/ 2
	non ferre diutius, sic	invitos	vos a quoquam regi	2, 79/ 30
IOANNES	quaesita fuerat: potissimum vero	Ioannes	Shaus, praefecti frater, ac	2, 58/ 18
	quoque ipsa potioem, sibi	Ioannem	Baptistam auctorem esse	2, 67/ 20
IOCOR	nusquam reperiri possit qui	iocetur	cum principe (si modo	2, 38/ 15
	Tum hilaris, ac prope	iocanti	similis accubuit protinusque in	2, 47/ 6
IOCUS	habeant rationem maiestatis ut	ioco	sint potius carituri quam	2, 38/ 18
	occurrerat colloquentem, quasi per	iocum	interpellans: Quid tibi tam	2, 51/ 6
	constituisset, multa serio, quaedam	ioco	respondit, ut qui solutum	2, 63/ 3
	ab personatis satellitibus malo	ioco	bene vapulet, et id	2, 81/ 4
IRA	atque immitis, haud ob	iram	semper, sed ambitionis ergo	2, 8/ 13
	suum occulte negotium ageret,	iraque	et ignoratione factionis alterius	2, 10/ 2
	haud quaquam pares vobis	irarum	causas et amoris esse	2, 12/ 11
	ore esse, stupere omnes,	ira	, metu, ac maerore compleri	2, 22/ 16
	carcerem: direpta bona per	iram	scilicet, atque ad protectorem	2, 54/ 17
	fortunis redimebatur, aut, ut	irae	magis quam avaritiae servitum	2, 70/ 9
IRACUNDUS	aliis aliter solet. Versipellis,	iracundus	, invidus, semperque etiam ante	2, 7/ 18
IRASCOR	intelligere, profecto non parum	irasceretur	iis qui illic manendum	2, 32/ 17
	ei cognatorum causa princeps	iratus	et, si quando licuerit	2, 43/ 9
	manumque fortiter velut	iratus	incussit in mensam, iamque	2, 48/ 27
IRREPARABILIS	persequeretur, urgeret, opprimeret,	irreparabili	damno multarum ipsarum, nec	2, 72/ 11
IRREPO	illustrium virorum pectoribus	irreperit	, non ante desinit dissidiis	2, 12/ 29
IRRIDEO	tamen delirum dominum	irrident	, quamquam haud ita longe	2, 62/ 14
IRRITO	eo rem deducatis ut	irritatis	animis, inturbata coronatione	2, 23/ 13
IRRUMPO	Marchionem in arcem Londinensem	irrupisse	, atque expilato regis aerario	2, 19/ 10
	hoc intenti signum satellites	irrupentes	, armis totum locum complevere	2, 48/ 28
IRRUIO	protinus in Shorae domum	irruitur	, extrahitur ipsa, et truditur	2, 54/ 16
ITER	Londinum deducerent. Erat in	itinere	regis Hamptona quae, quamquam	2, 17/ 8
	haec effecerant, uti omnibus	itineribus	oppidi obsessis, nemo sineretur	2, 17/ 27
	ut in dispositos in	itinere	casses immitterem? Liceat certe	2, 37/ 28
	etiam ante lucem, ille	itineris	comes sit futurus, plus	2, 50/ 8
	potius si retractos ex	itinere	(ut fugientibus nihil est	2, 50/ 15
IUBEO	Cuius necem idem qui	iussit	ubi rescivit patratam, misere	2, 7/ 12
	ac trucidatum, idque nec	iubente	nec opinante rege, qui	2, 8/ 20
	multos e purpuratis accersi	iubet	, nominatim Marchionem	2, 10/ 23
	difficile sit vel ignorantis	iussum	ad perniciem nostram praetexere	2, 15/ 14
	tulerant, reliquis omnibus secedere	iussis	, Richardum Ratcliffum equitem,	2, 17/ 20
	dapifero, uti solaretur eum,	iuberetque	ducis nomine ut bono	2, 20/ 4
	ferculis unum Vodevilo misit,	iusso	dapifero, uti solaretur eum	2, 20/ 4
	Pons Fractus appellatur, ipsius	iussu	adducti capite plectebantur. Sed	2, 20/ 13
	perculus obstupuit. Tum nuntius:	iubet	te, inquit, dominus meus	2, 21/ 11
	aris ipsis avelli, mactarique	iussit	Deus, maxime si ad	2, 30/ 16
	Sed Hastyngum protector	iussit	ad mortem se componeret	2, 49/ 10
	ad se in arcem	iubet	; ubi venere, ostendit sibi	2, 52/ 25
	marito donatae reddi sibi	iuberet	, neque enim quae sua	2, 61/ 1
	respondens bene sperare illam	iubet	, brevi enim se de	2, 61/ 9
	tam inauspicatum initium. Ceterum	iussus	dicere, malum sibi metuens	2, 75/ 26
	manifestam omnibus fidem faceret,	iubet	ad se accersiri Foggum	2, 81/ 28
IUCUNDUS	maxime optata omnibus, ac	iucunda	foret. Cuius tam egregia	2, 5/ 19
	augustissimae principis aulae,	iucundissimo	fratris contubernio redderet: id	2, 34/ 21
	quibus maxime commodum sit	iucunde	simul vivere. Ad haec	2, 34/ 25

	invertens, indicto rursus silentio,	iucundissimum	illum clamorem dicit animi	2, 76/ 25
IUIDEX	minore Markami gloria, qui	iudicum	primus quum esset, adempto	2, 70/ 15
	quam aeterno illorum dedecore	iudicum	qui restabant, ut metu	2, 70/ 17
IUDICIUM	an secus vestrum erit	iudicium	, inquit, quorum examini reservant	2, 23/ 8
	aetas pueri qui neque	iudicio	praeditus sit quo possit	2, 37/ 17
	super ea re in	iudicio	interrogaretur, fatetur nullo	2, 65/ 1
	ne quid in reddendis	iudiciis	, imperitia peccetur. Id munus	2, 75/ 23
	ob id vocatur, quod	iudicia	sic in eo foro	2, 81/ 15
IUDICO	eam litem vos aut	iudicabitis	vestro arbitrato, aut componetis	2, 23/ 10
	communi omnium sententia	iudicatum	est, longe magis ex	2, 35/ 24
IUGULO	prava legum interpretatione	iugularent	. Quin de Thoma Coco	2, 70/ 19
IUNGO	affinitatis coniungi: quae necessitudo	iuncta	sacramento coniugii, si Christi	2, 12/ 19
	regis manus inter se	iunxerunt	, quum uti paulo post	2, 13/ 30
	magis. Incommode certe	iunguntur	imparia nec umquam coalescunt	2, 62/ 19
IURAMENTUM	affirmet, quum tamen proposito	iuramento	super ea re in	2, 65/ 1
IURGIUM	ut dissuadendo vix temperarit	iurgiis	: honorificentius illum utiliusque	2, 62/ 1
IURO	quod in Christi verba	iuravimus	, qui unum atque unicum	2, 12/ 12
IUS	humanae societatis vinculis, contra	ius	ac fas hoc egit	2, 6/ 4
	cetera paria essent, tamen	ius	et auctoritas maior in	2, 23/ 16
	veniat dum armis de	iure	decernitur, atque alteri alteros	2, 30/ 10
	sentiebant, confirmavere. Sic divino	iure	cautum, uti obaeratorum bona	2, 32/ 28
	venire in discrimen ullo	iure	potest. Per iniuriam vero	2, 33/ 12
	qui negant etiam fratrem	ius	esse tibi a rege	2, 37/ 15
	cuiquam militaris obnoxium Angliae	iura	matri tuendum credunt, et	2, 39/ 2
	Quod si neque meum	ius	eum tueri posset, neque	2, 39/ 4
	deficiente regnum successionis	iure	devolvetur. Nemo timores meos	2, 39/ 23
	de possessione, vine an	iure	incertum, invitum certe, deiecerat	2, 49/ 7
	fugientibus nihil est fidum)	iure	nos aper invaserit, tanquam	2, 50/ 16
	haudquaquam aequum in illam	ius	erat. Defuncto regi successit	2, 55/ 20
	declaratis, protectoris ad regnum	ius	ostenderet, taceret voluntatem. Is	2, 66/ 24
	ostendit. Eduardum contra	ius	ac fas reginae copulatum	2, 67/ 12
	didicistis, huius administrandi regni	ius	Richardo Gloucestriae duci	2, 73/ 9
	suscipere, quod non e	iure	magis suo quam reipublicae	2, 74/ 11
	publico, regnum sibi humano	iure	debitum, ab superis illi	2, 78/ 20
	periculum, quasi regnum non	iure	debitum per iniuriam occuparet	2, 78/ 30
	scio, cui regnum haereditate	iure	debeatur, pluris tamen has	2, 80/ 1
	eorum dumtaxat meam duco,	ius	vero fructumque ac proprietatem	2, 80/ 11
	unde regis ore populo	iura	redduntur, quod ideo faciendum	2, 81/ 18
IUSTUS	credere, eo nobis contra	iustus	timendum est puerum illi	2, 29/ 15
	ne vos vicissim plus	iusto	securi sitis. Statimque ad	2, 42/ 7
	ita nec illum umquam	iuste	regnasse, nec hos ei	2, 59/ 21
	hi, quos praecipue fovere	iustissimis	de causis debuerat, non	2, 72/ 21
IUVENIS	ferendam, principem amisso patre,	iuvenem	ipsis cognatum, in custodia	2, 14/ 18
IUVENTUS	asylorum licentia. Nam nunc	iuventus	improba non alia causa	2, 31/ 9
LABASCO	aegritudine decumbens, vires	labascere	sensit, et deploratam medicis	2, 10/ 14
LABEFACTO	re, et tractata concinne,	labefactatos	animos plebis ab rege	2, 59/ 15
LABES	primo coniugio, indelebili bigamiae	labe	polluendam. Quid quod tractando	2, 62/ 27
	arbitrato obruderetur. Iam bigamiae	labes	illa quam tu, carissima	2, 64/ 6
LABOR	rem confecturus, modo ne	laborem	recuset: non recusaturum autem	2, 27/ 1
	libertate corporibus, quorum	labore	victum quaeritent. Credo vos	2, 32/ 30
	noctu quidem intermisso a	labore	operantibus adornabantur in eam	2, 44/ 10

	te potentissimo, qui frustrari	labores	suos et eludi quae	2, 62/ 31
	afferimus, nullo discrimine vestro,	labore	nullo, nec ullo prorsus	2, 69/ 16
LABORO	factionum, quibus inter aulicos	laborabatur	(quas, quoad eius erat	2, 9/ 25
	suspicione, quibus paulo ante	laborabat	, in tantam subito caritatem	2, 24/ 26
LABRUM	corrugata fronte, admorso	labro	, minabundus, stupentibus	2, 47/ 18
LACRIMA	summo totius populi dolore	lacrimisque	sepultus est. Quippe qui	2, 3/ 21
	nemo erat qui a	lacrimis	temperare potuerit. Ceterum	2, 13/ 27
	dum animi dolorem per	lacrimas	eegerent. Igitur postridie nobiles	2, 77/ 5
LACTO	mala, amicitiae simulatione	lactabant	: quamquam illi creditur ex	2, 46/ 8
LAEDO	nihil merentes, se tamen	laesos	ab illis esse conqueruntur	2, 23/ 9
	Hastyn gum iniecta. Ego te	laesae	maiestatis reum facio, proditor	2, 48/ 30
	levi cuique culpa praetenditur	laesae	maiestatis atrox nomen. Quarum	2, 70/ 11
LAETITIA	aperte maesti, multi simulata	laetitia	, nec deerant ex ipsis	2, 77/ 2
LAETUS	rebus imperterritus, prosperis	laetus	magis quam elatus. Aequus	2, 4/ 8
	mutatus, qui modo tam	laetus	exierat: nempe nunc contra	2, 47/ 17
	compertum habeo quae fuerint.	Laetissimam	hanc esse constat, quam	2, 56/ 13
	turba fit, ac pueri	laeti	novandis quomodocumque rebus. Sed	2, 76/ 22
LAICUS	Huic ducis orationi quum	laici	quotquot aderant, tum vero	2, 33/ 18
LANCASTRENSIS	tum plurimum pollebat, in	Lancastrensi	comitatu sibi destinabatur. Cuius	2, 46/ 19
LANCINO	confectum, ipsi vero sic	lancinatum	caput, ut sanguis ubertim	2, 50/ 4
LANGUIDUS	aestimantibus visum est) aliquanto	languidius	quam is facturus putabatur	2, 8/ 27
LAPSUS	quem sic quoque celeri	lapsu	ictum declinantem, extrema tamen	2, 49/ 3
	indictae mulctae, quin linguae	lapsus	interdum totis locupletum	2, 70/ 8
LAQUEUS	certo poterat, tot intentatis	laqueis	atque exstructis decipulis, exactis	2, 69/ 21
LATEBRA	assequeretur aliud quam ut	latebras	quaesivisse videretur (quod cur	2, 18/ 10
	libenter illum ex illis	latebris	educere, quam nunc abdere	2, 28/ 29
	ducem emissum ex illis	latebrarum	angustiis augustissimae principis	2, 34/ 21
	miseram tecum vitam in	latebris	et squalore ducere. Neque	2, 35/ 27
LATIBULUM	oratio non sentiam? Asyli	latibulum	principis maiestatem dedecorat,	2, 38/ 9
LATINUS	si cum aliis eius	Latinis	operibus quoad sermonis	2, 2/ 6
	Hoc opus nunc primum	Latine	in lucem editum est	2, 2/ 7
LATRO	tuto. Ceterum furibus ac	latronibus	, quibus ea loca plena	2, 30/ 13
	ac libido exhausserit. Praeterea	latronum	sicariorum, sectorum	2, 30/ 23
	quidem sinit, ubi et	latronibus	tutum est quiescere. Nam	2, 36/ 15
LATROCINIA	est efferari improbis hominibus,	latrocinii	, ac caede licenter impuneque	2, 14/ 5
	ac triumphant. Ibi nova	latrocinia	machinantur: inde quavis nocte	2, 31/ 15
LATUS	viri diffundere se tam	late	posset, ut omnibus fieret	2, 4/ 21
	sustinens sese, in dexterum	latus	recubuit facie ad proceres	2, 13/ 26
	non usquam a nostro	latere	iam diu sunt digressi	2, 19/ 19
LAUDO	admirabitur, sicubi cessit, quam	laudabit	audaciam, ubi vicit. Os	2, 4/ 12
	humanitatem benignitatemque animi	laudantibus	, ille non diu moratus	2, 47/ 15
	dicerentur, extollere fortitudinem,	laudare	clementiam, et incolumitatem	2, 53/ 8
LAUS	rerum belli domique gestarum	laude	cumulavit. Vitae fuit paulo	2, 52/ 16
	dedecus haud parum ei	laudis	gratiaeque conciliaverit, apud	2, 55/ 2
	e suggestu accuratissimos in	laudem	protectoris (alter antequam rex	2, 59/ 1
	gratiam aucupatum apud cupidum	laudis	principem. Ceterum ut de	2, 59/ 8
	confirmasset exemplis, protinus in	laudes	divertit Richardi nuper Eboraci	2, 67/ 6
	vulgo acceptam ac iactatam	laudibus	, prudentes pro vana habuere	2, 81/ 31
LECTUS	se quam primum e	lecto	proripiens fuga inita imminente	2, 49/ 32
	sanctissimam: ut quae extra	lectum	regium non facile alibi	2, 56/ 9
LEGATIO	adeo aegre tulit illusam	legationem	suam ut coacta manu	2, 65/ 13

LEGATUS	nec tuto quidem, quippe	legato	in id Varvice comite	2, 62/ 29
LEGITIMUS	filium quem unum habebat	legitimum	cum illius filia matrimonio	2, 44/ 2
	et unicum Eboraci ducis	legitimum	filium. Sed obiectum Eduardo	2, 59/ 23
	erumpente brevi veritate, restitui	legitimos	successores et geminos reddi	2, 67/ 3
	Eduardum nihil habuisse pensi,	legitimosne	an spurios relinqueret, quippe	2, 67/ 23
	Nam quum rex praeveniens	legitimum	regnandi tempus sceptrum	2, 71/ 2
	oporteat maximas quasque res	legitimis	quibusdam perfici caeremoniis.	2, 80/ 25
LEGO	et populari gratia florentem,	legaverat	in Hispaniam tractaturum de	2, 60/ 7
LENIO	offensum regis animum plerumque	leniebat	, invisis gratiam, delinquentibus	2, 56/ 17
	sceleratae praetexti posset, quo	leniretur	invidia. Huic consultationi plures	2, 58/ 12
	eius incenderet magis quam	leniret	quam, quum vehementius	2, 61/ 18
LEPIDUS	quamque dotibus insignes: unam	lepidissimam	, alteram astutissimam: tertiam	2, 56/ 8
LETALIS	medium eius noctis, quam	letalis	ei dies sequebatur ab	2, 49/ 30
LEVICULUS	abstinet? Si quis haec	levicula	sentiat, quod ego certe	2, 26/ 15
LEVIS	mortem tulit, qua ut	levissima	defungeretur, in vini Cretensis	2, 7/ 10
	Eboracensis episcopus veritus ne	levis	ac praecipitis consilii videretur	2, 22/ 26
	facile ei asyli nomen	leve	ac vanum esse videbitur	2, 29/ 20
	est. Quod exemplum quamquam	leve	ut est videri possit	2, 33/ 4
	nostra causa est aliquanto	levior	. Nam illic quamquam puerilis	2, 33/ 5
	indiget) febris etiam neutiquam	levis	accessit, cum qua diu	2, 35/ 6
	agere video, ut tam	levium	rerum praetextu in sua	2, 37/ 10
	videretur, luebatur morte, dum	levi	cuique culpae praetenditur laesae	2, 70/ 10
	aut admodum ex sese	levi	atrocibus subnixa nominibus?	2, 70/ 30
LEVO	ubi Rex adesse vidit,	levatus	paululum, et suffultus pulvinis	2, 11/ 11
	porrecta manu de terra	levatos	amabiliter complexus est, nihil	2, 19/ 3
LEX	hostiliter, sed civili more	legibus	in senatu disceptavit. Tantum	2, 6/ 11
	potissimum aut natura aut	leges	debeant ab omni simultate	2, 12/ 27
	eius delicti aut veniam	lex	, aut princeps gratiam facit	2, 30/ 19
	inferatur iniuria, eam immunitatem	leges	, mores, natura cuique loco	2, 32/ 2
	At ubi ab ipsa	lege	periculum est, ibi vero	2, 32/ 4
	vice posse, nisi forte	lex	bonorum tantum haberi tutelam	2, 39/ 6
	cuius unius gratia curat	lex	salva ut pupillo bona	2, 39/ 7
	re nihil sum publica	lege	cautior quae, si periti	2, 39/ 25
	praeter egregiam Britannicarum	legum	peritiam, accessit corporis	2, 45/ 25
	exciderat trucidati crudeliter,	legibus	libidini principis, veluti obtorto	2, 70/ 14
	fidei religionique commissum prava	legum	interpretatione iugularent. Quin	2, 70/ 19
	duci, cuius sanguine lata	lege	regnum firmatum est, is	2, 73/ 11
	assessor est eruditus patriis	legibus	, ne quid in reddendis	2, 75/ 22
	voluntates vestras, quam omnes	leges	, quarum vis omnis a	2, 80/ 5
	censuisset, quum sic sentiret	leges	exsequi, easque administrare, id	2, 81/ 19
	nominatim, quae Britannicis student	legibus	) oratione quam maxime potuit	2, 81/ 22
LIBELLUS	pedibus Eduardi supplices ei	libellos	porrigit; tum in se	2, 60/ 29
LIBER	superstitibus masculi sexus	liberis	duobus, feminei quattuor:	2, 3/ 5
	robore strictis artubus: quamquam	liberiore	victu corporisque indulgentia	2, 4/ 14
	egregia apud suos gratia	liberis	eius (in quibus etiam	2, 5/ 20
	una purpuratis occubuit, relinquens	liberos	tres: Eduardum, quem diximus	2, 6/ 21
	accidit, frater inhabilibus regno	liberis	decessisset. Cuius rei spem	2, 9/ 1
	medicis salutem suam, aetatem	liberorum	animo reputans, quamquam nihil	2, 10/ 15
	ego vos reliquero, tales	liberi	mei vos excipiant necesse	2, 11/ 16
	est perfore prospera sub	liberis	meis, cognatis vestris, si	2, 13/ 10
	ut oppidum universis angustum,	liberum	illis relinqueret. Dimissis igitur	2, 18/ 22

	eos, ut vel cum	liberorum	dispendio suorum, quod de	2, 26/ 1
	improba non alia causa	liberius	, quam horum fiducia locorum	2, 31/ 9
	sit accommodatior tuorum vitae	liberorum	isthac praesertim aetatula	2, 35/ 19
	esse ducis cum rege	liberum	in dignitate ac splendore	2, 35/ 25
	habet, me si modo	libera	sum, ubi mihi licet	2, 36/ 16
	fratrem e medio tollit,	liberique	perpulsos regno, atque adeo	2, 41/ 26
	securus est? Meorum certe	liberorum	alter alteri praesidium est	2, 41/ 28
	dispeream in privatis esse	liber	, quam rex hac servitute	2, 64/ 1
	habet ex priore matrimonio	liberos	, id ego per gratias	2, 64/ 10
	liceret ipsis quae vellent	libere	citra ullam eius offensam	2, 77/ 29
	in fratrem, eo in	liberos	eius esse, ad haec	2, 78/ 25
	passuros amplius spuriis Eduardi	liberis	subici sese. Proinde si	2, 79/ 20
LIBERO	quem forte tumultum eius	liberandi	causa perdit, et proditionis	2, 53/ 33
LIBERTAS	se fert: quippe quem	libertati	subductum, ab luce ac	2, 25/ 24
	liceat in luce ac	libertate	vivere. Hanc persuasionem ubi	2, 26/ 23
	creditoribus, relictam tantum	libertate	corporibus, quorum labore	2, 32/ 30
	cuius neque vita, neque	libertas	venire in discrimen ullo	2, 33/ 12
	meum inoffensa sacri loci	libertate	? Quod si neque meum	2, 39/ 3
LIBET	ille vel pretio quod	libuit	emercari solebat, vel precibus	2, 4/ 22
	patimur quocumque nostris inimicis	libebit	impelli: quibus haud difficile	2, 15/ 13
	cupiditate duceretur, non minus	libenter	illum ex illis latebris	2, 28/ 28
	consulere me quidam non	libenter	videret, hinc ne eum	2, 37/ 27
	cui per valetudinem non	lubet	ludere) ex asylo, id	2, 38/ 16
	rem verbis extracturum; si	libeat	illi puerum ipsis in	2, 40/ 11
	hac in causa sese	libenter	vobis adiungent: Unum tantum	2, 42/ 3
	facile possim quam hoc,	libenter	faciam: simulque ministrum qui	2, 47/ 10
	interfuerit. At rex quamquam	libenter	optabat quam sibi ipse	2, 63/ 1
	vitae sociam, quam non	libenter	aspicias. Quin accedere mihi	2, 63/ 21
	doleat quod mihi sentit	lubere	, neque tam iniquum ut	2, 63/ 31
	in re de qua	libentius	in defuncti reverentiam	2, 72/ 4
	rem dubio procul haud	libenter	admittet. Qui gnarus pro	2, 74/ 12
	consiliumque suum, quatenus regi	libuerit	uti, defuturam numquam	2, 79/ 6
LIBIDO	indecorus. Ceterum genio ac	libidini	ab ineunte statim aetate	2, 4/ 16
	eius maternus, qui nisi	libidini	patris visum aliter esset	2, 14/ 21
	sic institerit, ut ab	libidine	animi ad verum flecti	2, 27/ 6
	quos alea, luxus, ac	libido	exhauserit. Praeterea latronum	2, 30/ 22
	maritorum duritiam eorum	libidini	suae praetexentes. Illuc fures	2, 31/ 13
	vocaturam mulierem, propter	libidinem	quidem famosam, a magicis	2, 48/ 16
	videbatur. Igitur ingens eum	libido	nunc incessit, ibi cum	2, 51/ 26
	viduae transversum actum, fidem	libidine	posteriorem habuisse, sic nullam	2, 67/ 16
	trucidati crudeliter, legibus	libidini	principis, veluti obtorto collo	2, 70/ 14
	vixisse fertur, quoad improba	libido	principis viro eam suo	2, 72/ 2
LIBRO	in Darbiae comitem securim	libravit	, sic ut nisi propere	2, 49/ 1
LICENTIA	modum in magna fortunae	licentia	. Id vitium eius non	2, 4/ 20
	ac magis abutuntur asylosum	licentia	. Nam nunc iuventus improba	2, 31/ 6
	sed nova quoque designandi	licentiam	indulgeret. Quanquam, si viri	2, 31/ 18
LICET	animo praecipere et praecogitare	licuisset	, quam re ipsa postea	2, 13/ 5
	hominibus, latrociniis, ac caede	licenter	impuneque grassantibus.	2, 14/ 5
	Ceterum quum neque discedere	liceret	, et continendo se nihil	2, 18/ 9
	reliquisque suis fortunis dum	liceret	consulendum, ne propere	2, 20/ 25
	abdere, cui citra periculum	liceat	in luce ac libertate	2, 26/ 23

	igitur illustrissimum ducem, dum	licet	, vel invita matre, censeo	2, 29/ 33
	bonis, quid ni regi	liceret	a fugitivo ablata domino	2, 32/ 21
	libera sum, ubi mihi	licet	, vivere: aut cur invidiosum	2, 36/ 17
	in itinere casses immitterem?	Liceat	certe, quod ad hanc	2, 37/ 28
	incertus an idem umquam	licebit	: denuo simul os admovit	2, 42/ 10
	iratus et, si quando	licuerit	, futurus ultor; qui seri	2, 43/ 10
	per ambiguam regis orationem	licuit	, dissimulare scire se quid	2, 61/ 13
	flumen erupisse vidimus, tamen	licebit	adiungere, minore cum damno	2, 63/ 15
	talem contumeliam queant. At	licet	his atque id genus	2, 72/ 16
	sublimis, primum petit uti	liceret	ipsis quae vellent libere	2, 77/ 28
LINCOLNIENSIS	inauctoratus est Rusellus, episcopus	Lincolniensis	, vir et usu rerum	2, 25/ 2
LINGUA	maximae indictae mulctae, quin	linguae	lapsus interdum totis locupletum	2, 70/ 8
LINGUAX	incubitori. Tum cardinalis nutu	linguacem	illum admonens ut conticesceret	2, 36/ 32
LIS	partibus accessuri, novasque ante	lites	inter se moturi videantur	2, 11/ 18
	fratri eius uterino movere	litem	occipiunt, calumniantes illum ac	2, 19/ 5
	esse conqueruntur. Ceterum eam	litem	vos aut iudicabitis vestro	2, 23/ 10
	superstite potuit obtinere, perempta	lite	concederet. His illius postulatis	2, 44/ 5
	comitem et percussorem hunc	lis	de praediis olim, atque	2, 49/ 5
LITTERA	His atque huiusmodi verbis	litterisque	homines ex se ardentis	2, 15/ 24
	probitate singulari, tum in	litteris	haud dubie sua tempestate	2, 25/ 3
	Ambo sacrarum professione	litterarum	insignes, ambo contionum gloria	2, 58/ 19
LOCUPLES	linguae lapsus interdum totis	locupletum	fortunis redimebatur, aut, ut	2, 70/ 8
LOCUS	ut erant omnes illustri	loco	nati, sic animo etiam	2, 6/ 22
	victum regno exiit, ac	locum	eius ipse occupavit. Georgius	2, 6/ 25
	affinesque carissimi, mea quo	loco	vita sit et vos	2, 11/ 13
	protinus hinc ad ea	loca	demigro, de quibus illi	2, 12/ 16
	habes, hoc ipso in	loco	diademate insigniemus. Quod	2, 22/ 9
	sanctumque habuerant: atque ei	loco	inferri contumeliam, quem locum	2, 28/ 1
	loco inferri contumeliam, quem	locum	Petrus ipse, princeps	2, 28/ 1
	auctore, Cardinalis inquit, sancti	loci	imminuetur immunitas, qui tam	2, 28/ 9
	alteri alteros habent proditorum	loco	, non displicet aliquem locum	2, 30/ 10
	loco, non displicet aliquem	locum	esse ad quem utrique	2, 30/ 11
	ac latronibus, quibus ea	loca	plena sunt, quique semel	2, 30/ 13
	liberius, quam horum fiducia	locorum	, profundit, perdit, abligurrit: quin	2, 31/ 10
	facinore revertuntur, tanquam	loci	reverentia non tueretur modo	2, 31/ 17
	ipsius bono producere. Cuius	loci	privilegium nullum in eo	2, 31/ 25
	privilegium nullum in eo	locum	habet: Ego certe hunc	2, 31/ 25
	cur implores peculiare cuiusque	loci	privilegium. Etenim ne cuiquam	2, 32/ 1
	leges, mores, natura cuique	loco	ex aequo tribuunt: nisi	2, 32/ 3
	nisi quis aliquem novit	locum	, in quo maleficia fas	2, 32/ 3
	aetatis ut usum eius	loci	posset intellegere, profecto non	2, 32/ 16
	adduci posses eo in	loco	vivere, qui et illorum	2, 35/ 22
	rationem, quam hoc habendam	loco	me hic manente nemo	2, 36/ 22
	infringi quidem censent huius	loci	privilegium, si invitae quoque	2, 37/ 19
	desperem? Estne ullus usquam	locus	hoc uno sanctior? Cuius	2, 37/ 30
	pulchre scilicet, quasi vero	locus	qui sontes recipit, insontes	2, 38/ 4
	alienis. Sed puer hic	loci	beneficium implorare non potest	2, 38/ 21
	abstrahet meum inoffensa sacri	loci	libertate ? Quod si neque	2, 39/ 3
	indigeo. Nempe hic ipse	locus	, in quo nunc stamus	2, 39/ 9
	palatium sit quam hic	locus	, olim regnante hoste fuit	2, 39/ 17
	hoste fuit. Quo ex	loco	alterum etiam filium mittere	2, 39/ 19

	est in huius immunitate	loci	praesidium, e quo is	2, 39/ 28
	eum credere statuissem huius	loci	posse sancta religione tueri	2, 41/ 21
	beneficiis offensae non relictum	locum	: at esse nempe facilius	2, 43/ 14
	participes habebant, alio in	loco	longe diversa tractabant. Cui	2, 44/ 17
	satellites irrumpentes, armis totum	locum	complevere, protector ilico manu	2, 48/ 29
	profecturum sciens, adducto quem	locus	ille offerebat sacerdoti	2, 49/ 15
	admodum procul ab eo	loco	in quo caput eius	2, 51/ 15
	quo eidem eodem in	loco	similiter occurrenti dolorem ac	2, 51/ 18
	et hoc ipso in	loco	sermonem contulerimus? Memini	2, 52/ 2
	Vir celebri apud suos	loco	, utpote equestris ordinis, illustri	2, 52/ 14
	tubae sonitum commota plebe,	locis	maxime celebribus eadem fere	2, 53/ 12
	censuit abstinendum. Sed eum	locum	obliquo ductu atque arte	2, 59/ 28
	coniunctam) maximarum opum	loco	ponens, ab amore consilium	2, 61/ 28
	regni capacem esse. Hunc	locum	egit magna contentione, non	2, 67/ 17
	dicat, sed ex eo	loco	loquentibus, in quo ipse	2, 67/ 19
	dicendo festinaverat, ut eo	loco	toto perorato in alias	2, 68/ 9
	comitante Bukyngamiae duce ad	locum	in quo reliquum sermonem	2, 68/ 22
	Londini in curiam venit,	locum	et elegantem et maximae	2, 69/ 4
	populo dux ex editiore	loco	, saeptus nobilibus et senatu	2, 69/ 6
	vindicaret bello, maximi piaculi	loco	habebatur in divitem, illi	2, 71/ 3
	sentiat, ex eo praesertim	loco	, quem nemo bonus unquam	2, 73/ 7
	rursus ostendit ex eo	loco	potissimum possessionem sese	2, 81/ 17
LONDINENSIS	PER THOMAM MORUM,	LONDINENSIS	CIVITATIS IAM TUM:	2, 2/ 2
	exutus regno in arce	Londinensi	captivus asservaretur, ab isto	2, 8/ 18
	rege Marchionem in arcem	Londinensem	irrupisse, atque expilato regis	2, 19/ 10
	templo, magna celebritate Senatu	Londinensi	prodeunte supplicatum, ut nudis	2, 54/ 27
	saeptus nobilibus et senatu	Londinensi	, paulum promovens sese, ut	2, 69/ 7
	habuisse: Amor vestri, viri	Londinenses	, effecit uti nos quales	2, 69/ 12
	viderentur. Appellant recordatorem	Londinenses	ibi eum, qui praefecti	2, 75/ 21
	ad turbam respiciens: Viri	Londinenses	, inquit, nos ea de	2, 76/ 1
	omnes, senatum populumque	Londinensem	pro foribus esse, qui	2, 77/ 8
	in forum, non illud	Londinense	, sed maius atque augustius	2, 81/ 12
LONDINUM	solem circiter mille passus	Londino	distans, magnifico inde funere	2, 3/ 20
	Vindesorae versatus, praefectum	Londini	, atque aliquot e senatoribus	2, 5/ 11
	rege, filius natu maior	Londinum	, utpote regiam urbem, petere	2, 14/ 1
	regem comitatu modico	Londinum	deducerent. Erat in itinere	2, 17/ 8
	nitebantur. Tum ne quid	Londinum	detrimenti caperet, excubari a	2, 22/ 21
	duces admodum reverenter habitum	Londinum	versus producebant. Ceterum	2, 23/ 27
	gratissimus. Tum inde continuo	Londinum	itur ad principem: diversabatur	2, 42/ 18
	adductum fecisse. Haec mulier	Londini	bonis prognata parentibus, bene	2, 55/ 7
	coepimus, eadem hora qua	Londini	truncatus est Hastyngus, Antonius	2, 57/ 14
	captivis, tum reliquis fere	Londini	agentibus, procul ab suis	2, 58/ 4
	In his Edmundum Shaum,	Londini	praefectum, velut ingentium	2, 58/ 14
	apud Bernettum decem ab	Londino	milibus, capto rursus Henrico	2, 66/ 4
	quam sciretur quid ageretur)	Londini	in curiam venit, locum	2, 69/ 4
	frequentia adeunt protectorem, qui	Londini	diversabatur, missus intro nuntius	2, 77/ 7
LONGUS	partes apud eum fuerant,	longissime	ab favore excident. Ita	2, 12/ 5
	Tum paulo ab oppido	longius	, qua parte Stratfordiam itur	2, 17/ 28
	Dimissis igitur equis, praeunte	longa	stipatorum serie, ubi ad	2, 18/ 23
	singuli ei dies anno	longiores	viderentur, qui morae impatientem	2, 25/ 13
	ut aliquo eum ableges	longius	. Sunt qui negant etiam	2, 37/ 15

	scilicet ne emittam hinc	longius	eum, quem sic affectum	2, 37/ 25
	deleta propemodum etiam sibi	longis	malis pristini luxus memoria	2, 57/ 9
	quod tractando alibi matrimonio	longius	progressus es, quam unde	2, 62/ 28
	causis aggredi, nunc vero	longius	progressos quam unde sit	2, 79/ 18
LOQUOR	commoveat. Haec ubi rex	locutus	est, haud diutius sustinens	2, 13/ 26
	te celasse; nec plura	locutus	manus iniecit in Graium	2, 19/ 21
	insigniendi regis caeremoniis	locuturos	. Ipsi interim subducentes sese	2, 44/ 15
	ad me perferatur, quam	loquenti	excidat. Haec ille de	2, 45/ 17
	se protectoris favor animos	loquendi	fecit, Ultima meritos exempla	2, 47/ 27
	servaturum fuisse. Rex in	loquentis	vultum defixus, mulieris	2, 61/ 5
	sed ex eo loco	loquentibus	, in quo ipse stabat	2, 67/ 19
	de se sentirent ac	loquerentur	homines, quamquam satis e	2, 68/ 32
	Quin de Thoma Coco	loquar	, equite civeque vestro, sed	2, 70/ 19
	seu quod alium quisque	loquendi	ducem sequi, quam ipse	2, 75/ 13
	ipsos nisi impetrata venia	locuturos	. Ad haec protector, ut	2, 78/ 4
	illa simulatio, sic argentium	loquentiumque	, tamquam protector de eo	2, 80/ 20
LORICA	multo situ et rubigine	loricas	, prout in subito exorto	2, 53/ 2
LUCIA	quaedam gentilicio nomine	Lucia	, puella nec ignobilis et	2, 64/ 24
	religione sacrorum, deflet	Luciam	filio vere uxorem esse	2, 64/ 28
	eius famaevinceretur. Accersita	Lucia	quamquam occultis instructa	2, 64/ 33
	fas reginae copulatum, superstite	Lucia	vera eius et indubitata	2, 67/ 13
LUCROR	aliquanto minorem etiam regno	lucraturus	. Adversus quae pericula	2, 39/ 27
LUCRUM	per gratias etiam in	lucro	pono, quin mihi quoque	2, 64/ 11
LUCTUOSUS	destinatam deposita cervice,	luctuosum	insons vitae finem recepit	2, 49/ 22
LUCTUS	ibi plena repperit consternationis,	luctus	, pavoris, ac tumultus, omnia	2, 21/ 17
	ipsarum, nec minore cum	luctu	et dolore virorum, parentum	2, 72/ 12
LUDIBRIUM	tam monitio, quam inimici	ludibrium	fuit. Eques quidam tum	2, 50/ 30
LUDICRUS	velut repperitur. Quum post	ludicram	illam electionem regnare coepisset	2, 82/ 5
LUDLOIUM	maturat, qui vivo patre,	Ludloi	vixit in Vallia: nam	2, 14/ 2
LUDO	per valetudinem non lubet	ludere	) ex asylo, id est	2, 38/ 16
	extra munitiones suas, velut	lusurus	eliciatur. Perinde quasi pueri	2, 38/ 17
	admittant impares, aut tamquam	ludere	nisi cum fratribus suis	2, 38/ 19
LUDUS	victus cura videtur, nisi	ludi	quoque voluptas accesserit: quae	2, 26/ 8
LUGUBRIS	parte steterat, cecideratque habitu	lugubri	et miserabili, ac advoluta	2, 60/ 28
LUO	quam avaritiae servitum videretur,	luebatur	morte, dum levi cuique	2, 70/ 10
LUPUS	agnus certe consulto in	lupi	fidem creditus est. Mox	2, 24/ 29
LUX	nunc primum Latine in	lucem	editum est. Nam ante	2, 2/ 7
	violenter ostio multo ante	lucem	, quum et violenta et	2, 9/ 12
	quem libertati subductum, ab	luce	ac splendore clarissimae fortunae	2, 25/ 24
	citra periculum liceat in	luce	ac libertate vivere. Hanc	2, 26/ 23
	sit discedere etiam ante	lucem	, ille itineris comes sit	2, 50/ 7
LUXUS	turba perditorum, quos alea,	luxus	, ac libido exhauserit. Praeterea	2, 30/ 22
	muliebris conspicui; denique otii,	luxus	, voluptatum, facile poterant	2, 55/ 15
	sibi longis malis pristini	luxus	memoria, miseram hodie vitam	2, 57/ 10
MACHINA	sic habeto, maximas interdum	machinas	consistere, nisi minorum	2, 26/ 16
MACHINATRIX	huius, inquit ille, sceleris	machinatrix	est fratris uxor: innuebat	2, 47/ 30
MACHINOR	triumphant. Ibi nova latrocinia	machinantur	: inde quavis nocte prorepunt	2, 31/ 15
	huius protectorem, impiis actibus	machinantur	tollere? Ad haec verba	2, 47/ 23
MACILENTUS	profert, admodum haud dubie	macilentum	, sed quale tamen ab	2, 48/ 11
	quaeri. Nam brachium illud	macilentum	probe noverant et reginam	2, 48/ 14
MACTO	ab aris ipsis avelli,	mactarique	iussit Deus, maxime si	2, 30/ 16

MAEROR	omnes, ira, metu, ac ut paucis post diebus	maerore	compleri, conglobari alii alibi	2, 22/ 17
MAESTITIA	comitibus, qui quum premere	maerore	contabuerit. Sed quoniam quod	2, 68/ 34
MAESTUS	ceteri discedunt: pars aperte	maestitiam	, quam non audebant ostendere	2, 77/ 3
MAGICUS	praestigiaticibus fascinatam corpus noverant et reginam ab libidinem quidem famosam, a velut in mulctam maleficii	maesti	, multi simulata laetitia, nec	2, 77/ 2
MAGISTRATUS	sibi illum in eo esset, adempto ob idipsum	magicis	veneficiis exhausserit simul	2, 48/ 9
MAGNIFICUS	mille passus Londino distans, Ibi eos non tam adventus regis, quem comitatu ultimo. Sed hac honoris novi regis pertinerent, rite consecutus est, et	magicis	praestigiis longe abesse, et	2, 48/ 14
MAGNITUDO	momenti quod afferebat. Illi	magicis	artibus autem alienissimam, tum	2, 48/ 17
MAGNUS	ei aut plurium aut res exigua facta comiter beneficiis praeponderat, ac pro mortem, quum vita eius opinante rege, qui si violenta et intempestiva pulsatio magna odia exarsere, haud vobis causam praebeat, quod quam re ipsa postea Defuncto rege, filius natu quorum in illos odium sic tamen ut vel casura, a quibus illa vultu verbisque conferens, tam tamen ius et auctoritas ob cognitam viri fidem ad commovendum sed multo fuerit, is sic habeto, haud facile evellas postea, seditionem animus. Ceterum ut avelli, mactarique iussit Deus, alioqui maneret malum tum rem gratam facturam, quibus qui et illorum amplitudini inique fero. Utinam non invisa quibus illi vel esse ut coniunctim habitent, utrumque puerum petitus esset, quando nequiret corrigi, quam His illius postulatis protector modo causas, sed ad conferes. Utinam, inquit ille, autem alienissimam, tum sibi obiectam per quietem terribilem,	magici	, cuius quum nullum in praelatum, quem velut destinatum	2, 54/ 18
		magistratu	restitit, quam aeterno illorum	2, 51/ 23
		magistratu	inde funere delatus est	2, 70/ 16
		magnifico	ac sumptuoso quam amico	2, 3/ 20
		magnifico	duces admodum reverenter	2, 5/ 13
		magnifico	specie, vultuque in observantiam	2, 23/ 26
		magnifica	apparatu multis in speciem	2, 24/ 24
		magnifico	gessit. Qui vestrum est	2, 44/ 9
		magnifice	negotii ex festinatione aestimantes	2, 70/ 21
		magnitudinem	benevolentiam conciliaverit apud	2, 21/ 7
		maiolem	beneficiis praeponderat, ac pro	2, 5/ 15
		magnis	in se amoris argumento	2, 5/ 17
		maioris	optata omnibus, ac iucunda	2, 5/ 19
		maxime	decrevisset de medio tollere	2, 8/ 20
		maxime	ac subitarii negotii fidem	2, 9/ 13
		magni	saepe de causis. Rem	2, 12/ 8
		magnis	ad concordiam incitare deberet	2, 12/ 24
		maxime	meo dolore, quam voluptate	2, 13/ 5
		maiore	Londinum, utpote regiam urbem	2, 14/ 1
		maior	implacatum novit animosque in	2, 14/ 15
		maxime	impendeat si principis affectus	2, 15/ 12
		maius	vellet averti. Omnes ei	2, 16/ 21
		maxime	paucarum horarum interventu fieri	2, 18/ 7
		magnam	in illis castris sit	2, 23/ 16
		maior	habuit vim ad commovendum	2, 23/ 20
		magnam	tumultuantes animos compressit	2, 23/ 21
		maxime	interdum machinas consistere, nisi	2, 26/ 16
		maximas	in malum crescit denique	2, 26/ 24
		maiusque	nobis ipsa, cognatioque eius	2, 28/ 25
		maxime	si ad crimen accesserit	2, 30/ 16
		maxime	, tum in primis meritum	2, 31/ 28
		magnum	commodum sit iucunde simul	2, 34/ 25
		maxime	conveniat et minime alienus	2, 35/ 22
		maxime	aerumnis distringerer, quam ut	2, 36/ 11
		maioribus	propter me invisum sunt	2, 37/ 4
		maxime	quum princeps egeat collusoris	2, 38/ 11
		maxime	fiducia quum aliis aliquot	2, 42/ 22
		maiore	posset in suum bonum	2, 43/ 26
		maxime	ultra thesauri vim, regiaeque	2, 44/ 5
		magnam	etiam res gerendas haberetur	2, 45/ 27
		magnas	aliquid tam facile possim	2, 47/ 9
		maius	omnium invisam ut paelicem	2, 48/ 18
		maxime	mali speciem, utriusque ipsorum	2, 50/ 1
		magnique		

	mortalitatis caliginem tum demum natus, familiae gloriam a praefidentem, et a dolo contentam (cui parci sane sonitum commota plebe, locis impetrabat, denique multis in multarum experti rerum; ingenii his, et nobilium quos agi placuit, et quam at materno genere nobilitatis uti praedia quaedam haud cum eximia venustate coniunctam) illa tibi alioqui conveniret locum et elegantem et diu maximis votis optastis, etenim quam rem diu exactis praeterea tam multis Sic minimis quibusque offensis tempus sceptrum vindicaret bello, quin ex ipsis quosdam eratis ut plurimum proximi. quod ab hac civitate domum, quum is qui vobis haud dubie in propositi. Ceterum remisso nuntio, integra, tamen vellent eam consuetudinem, qua sic oporteat non illud Londinense, sed student legibus) oratione quam simul aetatis habebitur, simul sentiam? Asyli latibulum principis pueri tantam habeant rationem iniecta. Ego te laesae humilitas viduae infra tuae convenit minus, tamen sacrosanctam cuique culpae praetenditur laesae crastina die pariter omnes est invecus, quarto die	maxime maioribus maxime maximo maxime magnis magni maxime maxime magnae magni maximarum maxime maximae magnoque maximis magnisque maximae maximi magnis Maximam maxime maxime magnum magnis magnis maximas maius maxime maiestatis maiestatem maiestatis maiestatis maiestatis maiestatem maiestatis maiestatem maiestatis maiestatem Maii maleficia maleficii malignus malitia malitiam malitiam malitiam malitiam malitiam malitia malitiosorum malebat mallet	sibi tutus videbatur, quum acceptam ipse rerum belli alienam. Insidiantibus facile ipsorum periculo non posset celebribus eadem fere praeconis rebus suis magno saepe , malique, sermone rudis erat adversaturos putabat necatis aliis posset exaggerari: atque huic vetustaeque: paterno impare, sed census ob nuptias ei opum loco ponens, ab , qua nunc nihil convenit turbae capacem; tum convocato redimere voluistis, eam nunc votis optastis, magnoque redimere nullo non anno tributis indictae mulctae, quin linguae piaculi loco habebatur in in rebus suis usos enim anni partem haud totius regni celebri multum debebat, minime sese gratum aliquando bonum vertat. Sed obsecrant precibus admitti, afferre de causis aggredi, nunc quasque res legitimis quibusdam atque augustius, quod est potuit populari conciliat. ratio. Quis igitur omnibus dedecorat, conciliat infamiam ut ioco sint potius reum facio, proditor, inquit eminentiam subsidit, in cuius principis quem aequae deceat atrox nomen. Quarum rerum eius aedamus rogaturi, quod , anno regni sui primo fas est perpetrare. At magici, cuius quum nullum rerum interpres timor. Addit quidem, sed natura invisos eorum in ipsos avertat dissimulantes, quum ea passim a consilio, vel stultitiam , propter quam possit promereri : neque mihi natoque salutem careat, propter quam illo hominum expositus propter , omnes ex aequo tacebant , nec tamen operam consiliumque	2, 52/ 12 2, 52/ 15 2, 52/ 19 2, 53/ 6 2, 53/ 13 2, 56/ 21 2, 57/ 20 2, 58/ 3 2, 59/ 31 2, 60/ 15 2, 60/ 31 2, 61/ 27 2, 62/ 24 2, 69/ 5 2, 69/ 15 2, 69/ 15 2, 69/ 22 2, 70/ 7 2, 71/ 3 2, 71/ 33 2, 72/ 19 2, 72/ 22 2, 72/ 26 2, 76/ 29 2, 77/ 22 2, 79/ 18 2, 80/ 24 2, 81/ 12 2, 81/ 22 2, 26/ 13 2, 38/ 10 2, 38/ 18 2, 48/ 30 2, 62/ 16 2, 62/ 24 2, 70/ 11 2, 76/ 30 2, 24/ 23 2, 32/ 4 2, 54/ 18 2, 22/ 2 2, 7/ 5 2, 15/ 15 2, 24/ 7 2, 27/ 10 2, 33/ 11 2, 36/ 9 2, 37/ 17 2, 52/ 18 2, 75/ 14 2, 79/ 5
MAIESTAS				
MAIUS				
MALEFICIUM				
MALIGNUS				
MALITIA				
MALITIOSUS				
MALO				

MALUS	per insidias incautos, nec prospiciens tamen multa illis necesse est bene consulta favore excident. Ita gratia Rem enim plerumque, non non male factam, aut deberet. Equidem nescio quo quam nos reminiscimur. Cuius qui suane bona an neglegentius se gerat ob reginae parentibus pariter cuperent complexus est, nihil etiam inquit, Marchio, quamquam nihil iactari (ut cito pervolat evellas postea, maiusque in relinquendum quoad eum mulieris ut quos naufragium, aut adniterentur, bona pars huius tuerentur, quos alioqui maneret petendum est: indeque ego clericorum plerique nihil etiam metuat quippe cui neque factorem se sociumque adiunxit, metueret, sive animis ingentia quae illam consecuta est mira ne quid suspicaretur omnia et contraria retulisse. coepit recreari, quum id per quietem terribilem, magnique Quod si omnino sit, invidis intentas insidias ipsis principis in cuiusquam abuteretur deteriore: ut beneficia pulveri, propemodum etiam sibi longis experti rerum; ingenii magni, censet ambiendas, unde nos tumultibus, velut e fonte sese, nec tam acerba ante audiisse se tam adhuc allocutus populum fuerat, initium. Ceterum iussus dicere, tam diu tot intolerandis ne ab personatis satellitibus pareret insidiosa clementia, bene quae valde dissident.	mali mala male male male male malo mala mala male male mali mali malus malum mala male mali malum malum mali mali malumque mala malorum mala Pessime malum mali malo male malum mali malis malique malorum malorum mala malam male malum malis malo mala Manca	quicquam suspicantes opprimeret. Nam nasci ex amicorum dissensione cedant: quippe rata esse parta cito perit. Quae factam, aut male narrantis narrantis depravat oratio, aut fato fiat ut inimicitia si privato mihi tam nostra avidius appetierunt, in sartam paulo ante concordiam , hactenus facile cum Richardo aut resciscens aut suspicans spero, tum quoniam nobiscum rumor) fratrem eius eo crescet denique quam divinare mens praetextu metus emittat expuncta nomina, aliave quaequam facile tolli posset: idque tum magnum, tum in natum altumque asylosum usum suspicantes assensere, eoque impendeat quicquam, neque publicum statuit, quando nequiret secretiore naturae vi pestem conflavit. Cuius fidem , amicitiae simulatione lactabant: etiam cesserat, quod Hastingus , quod amicorum cuiquam speciem, utriusque ipsorum, nisi tamen aliena ut perfidia , tibi contra bene cessisse , ut plurimis etiam bono si quid patimur, marmor pristini luxus memoria, miseram , sermone rudis erat, habitu saepe flumen erupisse vidimus omnium in vestram rempublicam diutius inveterascere, magno causam tam bene peroratam urebat tam inauspicatum initium sibi metuens, si recusaret afflictum neglegeret, proceres, ioco bene vapulet, et dissensionum oratione explicans sunt et imperfecta semper , ne quieti praesulis parceret seorsim fuisse quibusdam e . Nam ea commodissima Stratfordiam iturus ad regem , sive aspirantem ad regnum malum tum magnum, tum	2, 10/ 6 2, 10/ 16 2, 11/ 29 2, 12/ 5 2, 12/ 8 2, 12/ 9 2, 12/ 25 2, 13/ 4 2, 15/ 7 2, 15/ 17 2, 16/ 1 2, 19/ 3 2, 19/ 16 2, 26/ 20 2, 26/ 25 2, 30/ 1 2, 30/ 6 2, 31/ 20 2, 31/ 27 2, 32/ 5 2, 33/ 19 2, 36/ 35 2, 43/ 25 2, 44/ 21 2, 45/ 29 2, 46/ 8 2, 46/ 13 2, 47/ 32 2, 50/ 2 2, 50/ 18 2, 52/ 4 2, 56/ 16 2, 57/ 7 2, 57/ 10 2, 57/ 20 2, 63/ 14 2, 71/ 10 2, 74/ 8 2, 75/ 12 2, 75/ 25 2, 75/ 26 2, 78/ 12 2, 81/ 4 2, 81/ 24 2, 62/ 20 2, 21/ 6 2, 34/ 2 2, 59/ 13 2, 17/ 14 2, 9/ 5 2, 31/ 27
MANCUS				
MANDO	narravit sibi a domino filium obstinate pernegare pergeret, partes insinuandae populo rei diximus, ibidem restiterit, postero sive in fide nepotis corpora tuerentur, quos alioqui	mandatum mandatum mandarentur mane manentem maneret		
MANE				
MANEO				

	irasceretur iis qui illic	manendum	ei suaderent. Unde nunc	2, 32/ 17
	qui se dixerit ibi	manere	velle, certe puer quispiam	2, 33/ 2
	ope sit, is ibi	maneto	. Sed hic illustrissimus dux	2, 33/ 9
	cur invidiosum fuerit puerulum	manere	cum matre? Nam quod	2, 36/ 17
	habendam loco me hic	manente	nemo, opinor, dubitat: e	2, 36/ 22
	videamur. Proin abi, ac	manendum	nobis renuntia. Nam ego	2, 50/ 20
	discessit. Ad cuius nuntium	manente	Stanleo, intra decem horas	2, 50/ 23
	regis ad mortem usque	mansisse	, nec minus firmam illam	2, 61/ 4
MANICA	simul subducta in cubitum	manica	brachium profert, admodum haud	2, 48/ 10
MANIFESTARIUS	quum ea passim tamquam	manifestarii	criminis argumentum ostentarent,	2, 24/ 8
MANIFESTUS	publice, cuius rei ut	manifestam	omnibus fidem faceret, iubet	2, 81/ 27
MANUS	quam elegantissime conscriptum, in	manus	hominum prodierat: quod in	2, 2/ 9
	in morientis gratiam regis	manus	inter se iunxerunt, quum	2, 13/ 30
	vir (haud facile discernas)	manune	an consilio promptior. Tum	2, 14/ 9
	cognatum, in custodia et	manibus	esse agnatorum, ablegatis	2, 14/ 18
	quum illos intellexissent tanta	manu	regem deducturos, ut nihil	2, 16/ 5
	contra parent copias, ad	manus	rem venturam, cuius et	2, 16/ 6
	Quos ille contra porrecta	manu	de terra levatos amabiliter	2, 19/ 2
	celasse; nec plura locutus	manus	iniecit in Graium, ac	2, 19/ 22
	commotus praesente periculo,	manum	capulo admovit. Tum increpitus	2, 19/ 24
	hunc conatum, concidens animo	manum	retulit, et se capiendum	2, 19/ 26
	tuus, tibi iam in	manus	trado, et simul haec	2, 22/ 11
	Petri templo coniugem iniecta	manu	protracturus. Alioqui si nemo	2, 33/ 1
	ambos optet in tuis	manibus	oculisque potissimum enutrir,	2, 35/ 21
	ac ne elabatur aliquo	manusque	eius evadat? Timet scilicet	2, 37/ 24
	illi puerum ipsis in	manus	dare, fidem ipsos suam	2, 40/ 11
	accenderet, si ipsa sua	manu	filium in eorum tutelam	2, 41/ 13
	publicae vulnus inflicturum. Simul	manu	puerum apprehendens, En hic	2, 41/ 18
	non cunctarentur suis ipsorum	manibus	exhaurire. Ad haec periculo	2, 41/ 24
	Tamen hunc vobis in	manus	do, fratremque simul in	2, 41/ 32
	utroque filio in suas	manus	producto reliqua minus timide	2, 43/ 5
	tecum, proditor, approbavero;	manumque	fortiter velut iratus incussit	2, 48/ 26
	locum complevere, protector ilico	manu	in Hastingum iniecta. Ego	2, 48/ 29
	mihi, quam dextram hanc	manum	habeo. Fecerit (ait ille	2, 50/ 21
	pedibus et cereum accensum	manu	gestans (qui mos est	2, 54/ 28
	legationem suam ut coacta	manu	regem in exsilium expulerit	2, 65/ 14
	enixa principem, haudquaquam pari	manu	cum Varvicensi congressus apud	2, 66/ 3
	dixisset, exspectavit protinus ut	manibus	pedibusque undique illi	2, 75/ 1
	dirutam ac proculcatam erigeret,	manus	sceptro tandem velut temoni	2, 78/ 15
	populi conspectu ei dat	manum	. Rem vulgo acceptam ac	2, 81/ 30
	quibus adblandiebatur, confidens	manum	a capulo non referre	2, 82/ 3
MAR	iam nunc tantum terrae	marisque	debetur, quantum asserere	2, 63/ 23
MARCHIO	purpuratis accersi iubet, nominatim	Marchionem	Dorsettum, reginae ex priore	2, 10/ 24
	illum ac germanum eius	Marchionem	cum avunculo Vodevilo	2, 19/ 6
	protinus ab defuncto rege	Marchionem	in arcem Londinensem irrupisse	2, 19/ 10
	praeveniens: Quid fecerit, inquit,	Marchio	, quamquam nihil mali spero	2, 19/ 16
MARITUS	semper habent quicumque sunt	maritis	cari) sive etiam dux	2, 7/ 6
	Dorsettum, reginae ex priore	marito	filium, atque Richardum	2, 10/ 24
	per iniuriam concordia, cuius	maritus	ipsius moriens auctor sanciendae	2, 16/ 23
	fidei princeps illustrissimus credidit,	maritus	tuus, tibi iam in	2, 22/ 10
	uxores fugiunt cum suppellectili	maritorum	duritiam eorum libidini suae	2, 31/ 13

	mulier eo transfugiat pertaesa videtur inoffenso divo Petro regni solio, atque exulante hinc reduci ac victori per vestram fidem, perque aetatem posset; unde reiecto in Eduardi fiscum quod nuptias ei pridem a	mariti	, sed tamquam perterrita, mihi	2, 32/ 32
MARKAMUS	servire coactis; non minore	maritus	e medio Petri templo	2, 33/ 1
MARMOR	mali si quid patimur,	marito	meo, gravida huc confugi	2, 39/ 14
MARTIUS	bellicosum in purpuratis ac	marito	gratulatione prodiu, hinc infantem	2, 39/ 15
MAS	cum femina? Quod si	mariti	mei memoriam, per meam	2, 42/ 5
MASCULUS	supra millesimum, superstitibus	marito	facile regi ambienti assensum	2, 55/ 12
MATER	coniunx fuit, et octavi quem nunc deterior noverca auctoritate pollentem mittendum ad cetera assensi, tantum invita dum licet, vel invita annos tueretur, atque educaret puerum sit curaturus, quam est puerum educari a fuerit puerulum manere cum militaris obnoxium Angliae iura immo ipsi curam habeant: ne ipsius animus in certatim approbant. Ceterum quam sibi ipse delegisset illa quam tu, carissima blanditiis suis conciliet. Tamen sciret eludi sacramentum pateretur, reverentia protectoris adeo in	marito	donatae reddi sibi iuberet	2, 60/ 31
	quoniam huius viri facta	Markami	gloria, qui iudicum primus	2, 70/ 15
MATERIA	cuncti expavescere, reputantes tam copiose exuberat iniuriarum	marmor	insculpimus. At eadem adeo	2, 57/ 7
	est haud aliter alvo	Martium	appellari, in aliis aliter	2, 7/ 18
MATERNUS	ut quisque puero proximus fuerant, quam sanguis eius ut suorum inimicorum praetextu industriam defuisse negotio, sed Nemo timores meos excutiat fortunae perquam tenuis, at ut qui solutum sese vero necessitudines principum, quas adverso rumore conspergi, cui adeo ut si qui	mares	quoque sanguinis eius aliquot	2, 28/ 22
	legitimum cum illius filia pudiceque educata, coniuncta est	masculi	sexus liberis duobus, feminei	2, 3/ 5
	Quid quod tractando alibi curatione meminisset. Tam etsi quam praestant saepius externa quod habet ex priore	mater	, regina forma atque indole	2, 3/ 9
		mater	abstinet? Si quis haec	2, 26/ 14
		matrem	censeo, eumque cui et	2, 26/ 27
		matre	nihil audendum censebant, neque	2, 27/ 30
		matre	, censeo eximendum potius, quam	2, 29/ 33
		mater	, aestimata utriusvis aetatula, sed	2, 35/ 3
		mater	. Ad haec Cardinalis: Nemo	2, 35/ 17
		matre	, ut non interdum incidat	2, 35/ 29
		matre	? Nam quod istud minus	2, 36/ 17
		matri	tuendum credunt, et quisquam	2, 39/ 2
		matrem	semel saltem amplectere, atque	2, 42/ 9
		matrem	pius offenderetur. At illud	2, 59/ 30
		mater	eius adeo rem aegre	2, 61/ 33
		matri	quoque probari, tamen utut	2, 63/ 1
		mater	, severioribus verbis impetere	2, 64/ 7
		mater	ubi regis animum vidit	2, 64/ 21
		mater	eius velut exsolutura sese	2, 64/ 27
		matrem	etiam talem retinentis pietatem	2, 73/ 28
		materiam	fere praesentis operis implent	2, 6/ 6
		materiam	tantum rixae primum, deinde	2, 48/ 13
		materia	, tum quod eratis ut	2, 72/ 18
		materna	eximi, quam obstetricante ferro	2, 7/ 20
		materno	genere fuit. Eam rem	2, 14/ 11
		maternus	, qui nisi libidini patris	2, 14/ 20
		maternos	amicos principis amolirentur: ita	2, 16/ 3
		maternam	indulgentiam, ac muliebre	2, 28/ 18
		maternae	sollicitudinis, fas est etiam	2, 39/ 24
		materno	genere nobilitatis magnae	2, 60/ 14
		materna	curatione meminisset. Tam etsi	2, 63/ 4
		maternus	affectus tuus potissimum censet	2, 63/ 13
		materna	pietas auctoritatem pondusque	2, 64/ 31
		materna	fraude celato originis vitio	2, 66/ 34
MATRIMONIUM		matrimonio	coniungeret. Ad haec Herfordiae	2, 44/ 2
		matrimonio	cetera feliciter nisi quod	2, 55/ 8
		matrimonio	longius progressus es, quam	2, 62/ 28
		matrimonium	divina quaedam res, inquit	2, 63/ 4
		matrimonia	, praesentium bonorum fructum	2, 63/ 19
		matrimonio	liberos, id ego per	2, 64/ 10

	et denunciata falsitate commenti	matrimonii	, Elisabetham Graiam ducit rex	2, 65/ 6
	nihil reperisse quod illius	matrimonio	obiceret praeter excussam olim	2, 66/ 11
	inspirari, semperque contracto rite	matrimonio	, propriam quandam ac peculiarem	2, 66/ 30
	contracto cum ea virgine	matrimonio	, tum (suscepta etiam sobole	2, 67/ 14
MATRONA	neque tam potens virgo,	matrona	, vidua, in quam semel	2, 72/ 8
MATURO	utpote regiam urbem, petere	maturat	, qui vivo patre, Ludloi	2, 14/ 1
	cuncta erumperent, censet	maturandum	facinus, occupandos dum dubitant	2, 46/ 17
MATURUS	annis et rerum usu	maturum	tamen eius factionis suasu	2, 15/ 4
	destinaverunt, non aetatis modo	maturae	sit, verum admirabilem quoque	2, 74/ 21
MEDEA	dispendio suorum, quod de	Medea	ferunt fabulae, ulcisci quos	2, 26/ 2
MEDICUS	credere. Quandoquidem et rerum	medicarum	periti aiunt, quod vel	2, 35/ 9
	labascere sensit, et deploratam	medicis	salutem suam, aetatem liberorum	2, 10/ 14
MEDIOCRIS	retulisset. At ille numquam	mediocri	quaestu contentus, omnem	2, 70/ 5
MEDITOR	rei poenam deprehendebantur antea	meditati	. Sed inde protinus in	2, 54/ 10
	proloqui, quamquam enim nihil	meditarentur	, unde non et illi	2, 78/ 2
MEDIUS	si maxime decrevisset de	medio	tollere, quem fortassis e	2, 8/ 21
	in partes comitatu, per	medios	ordines perrexerunt, ac se	2, 19/ 1
	nova petere: effringere alios	medium	parietem, qui solus ab	2, 21/ 20
	divo Petro maritus e	medio	Petri templo coniugem iniecta	2, 33/ 1
	deponeret. Producto igitur in	medium	et constituto coram puero	2, 41/ 14
	extinguat: frater fratrem e	medio	tollit, liberique per pulsos regno	2, 41/ 26
	palatio, unde protinus ambo	mediam	per urbem celebri pompa	2, 42/ 19
	facta confessione, producitur in	mediam	planitiem arcis, atque ibi	2, 49/ 20
	corpori. Iam primum ad	medium	eius noctis, quam letalis	2, 49/ 30
	intolerandae. Pynkerus in	medio	orationis cursu destitutus voce	2, 59/ 3
	reliquum sermonem audiret per	medium	incedebat populum. Sed illi	2, 68/ 24
MEMBRANA	ambitiose compositum, tam polite	membrana	descriptum, ut ne duplicato	2, 54/ 6
MEMBRUM	inaequalibus atque informibus	membris	, exstanti dorso, alteroque humero	2, 7/ 16
MEMINI	ego sermonem ab eo	memini	, qui colloquentes audiverat, iam	2, 9/ 18
	callentem delatorum calumnias.	Meminisse	vos, inquit, opinor, patrem	2, 15/ 3
	procul abs te victurus,	memini	eam rem pro egregia	2, 35/ 32
	erat etiam caduceatori nomen)	meministi	quem olim et hoc	2, 52/ 2
	in loco sermonem contulerimus?	Memini	, inquit ille, admodumque certe	2, 52/ 3
	solutum sese materna curatione	meminisset	. Tam etsi matrimonium divina	2, 63/ 4
	nam administrando quantum	memini	regno non officit. Denique	2, 64/ 9
	tam obliviosus ut non	meminerit	, aut tam durus ut	2, 70/ 23
MEMORIA	fidem, perque mariti mei	memoriam	, per meam erga filios	2, 42/ 5
	semper carceris et vinculorum	memoriam	. Sin trucidentur, haud dubie	2, 43/ 11
	posteris inclarescunt, eo diuturniore	memoria	, quo deteriore: ut beneficia	2, 57/ 6
	longis malis pristini luxus	memoria	, miseram hodie vitam mendicando	2, 57/ 10
MEMORO	regina interea in asylo	memorato	enixa principem, haudquaquam	2, 65/ 23
MENDICO	memoria, miseram hodie vitam	mendicando	sustinet: viventibus tamen ac	2, 57/ 10
MENS	quae res una fere	mentes	Anglorum alienat a principe	2, 5/ 2
	quoad eum mulieris mala	mens	praetextu metus emittat in	2, 30/ 1
	nemini, praeterquam ei cuius	mens	facinoris conscia indigum	2, 32/ 14
	frustra conceptus timor in	mentem	tibi subiciat, ut aliquo	2, 37/ 14
MENSA	retinuerunt, ac discumbentes ad	mensam	de suis inceptis in	2, 17/ 22
	velut iratus incussit in	mensam	, iamque ad ostium Proditio	2, 48/ 27
	ut nisi propere sub	mensam	dilapsus evitasset, ictum ad	2, 49/ 2
MENSIS	vitae annis quinquaginta tribus,	mensibus	septem, diebus sex, qui	2, 3/ 2
	ne toto quidem adhuc	mense	coalitam, altius eorum pectoribus	2, 15/ 22

MENTIOR	quem nemo bonus unquam	mentiturus	ascendit. Igitur ab hoc	2, 73/ 7
MERCATOR	quam ambos uni concedere, regem esse. Deinde proceres,	mercator	siquidem parum cautus haberi	2, 41/ 30
MERCES	magno saepe usui erat,	mercatores	, artifices, denique omne genus	2, 81/ 20
MEREO	moliretur: quas ipsi deprehensas eos hi qui nihil magnum, tum in primis precetur oportet. Idque adeo necessariam ut veniam facile animos loquendi fecit, Ultima initio fuerat. Tum vero taliam, inquit, ausae sint, concitarent: quorum nunc spe seu bene de omnibus vapulet, et id quidem	mercede	plerumque vel nulla, vel	2, 56/ 21
		merito	sunt in auctorem regesturi	2, 18/ 16
		merentes	, se tamen laesos ab	2, 23/ 9
		meritum	. Nam ut declinetur immeritum	2, 31/ 28
		merito	quum competit nemini,	2, 32/ 13
		mereretur	, etiam si paulum ab	2, 36/ 6
		meritos	exempla respondit, quicumque	2, 47/ 28
		merito	praeter conscios cuncti	2, 48/ 12
		merito	certe sunt puniendae. Ad	2, 48/ 24
		merito	illius supplicio providenter	2, 53/ 34
		merendo	ostendere cupiens quantae apud	2, 56/ 23
		merito	, qui totam fabulam sit	2, 81/ 5
MERETRICULA	in rebus suis usos	meretriculae	necessario magis quam honesto	2, 72/ 1
MERETRIX	hilarior, interdum solebat praedicare alteram astutissimam: tertiam vero	meretrices	se habere tres, diversis	2, 56/ 6
MERUS	prout postea compertum est) plausibile et popolare nomen fuit in quod per	meretricum	quae usquam essent omnium	2, 56/ 8
		mera	esset calumnia, indignante Rivero	2, 51/ 22
		meris	rapinis obtrudebatur. Nam	2, 69/ 27
		meram	calumniam facile non	2, 71/ 1
METICULOSUS	suo? Quod si adeo inquit Hastyngus, adeo ne	meticulosa	sit, ut ex animo	2, 29/ 12
		meticulosus	est, uti ad vana	2, 50/ 10
METUO	veriusque reverebantur eum quam asylo, sive, quod multo sit, ut ex animo fingat, profecto ut est quoque quamquam nihil tale est quod mirere, si vero vanissimum esse quod eo vicissim alii magis causam, aut quo auctore aspectus insolens viri ceteris est: nam dum uterque iussus dicere, malum sibi	metuebant	. A pecuniis exigendis (quae	2, 5/ 1
		metuebat	magis, extra Britanniam aliquo	2, 25/ 19
		metuat	quod nusquam est? Quis	2, 29/ 12
		metuentium	sollicitus animus ne asylo	2, 29/ 17
		metuentem	haud dubito tamen hoc	2, 29/ 27
		metuam	ne qui immerentes in	2, 36/ 30
		metuat	quippe cui neque mali	2, 36/ 35
		metuunt	apud te relinquere, ne	2, 37/ 13
		metueret	, sive animis ingentia mala	2, 44/ 21
		metuendi	sibi blandientis ac supplicis	2, 55/ 13
		metuit	, ne superventus eius illa	2, 68/ 7
		metuens	, si recusaret, eadem etiam	2, 75/ 26
METUS	nemo exspectabat: quippe externus multitudinem, iniecturos haud dubie esse, stupere omnes, ira, indulgentiam, ac muliebrem potius metum obstetisse. Muliebrem odio nostri magis quam Etenim si tam vanos mulieris mala mens praetextu et ceteri deinceps religioso Nam illic quamquam puerilis tristibus verbis invadit, tu, dum vanos tibi similiter occurrenti dolorem ac iudicum qui restabant, ut ille statim nullo Dei Ceterum sive admiratione, sive	metus	omnis aberat. Domi vulgo	2, 4/ 27
		metum	his quibus aliquando simulas	2, 16/ 14
		metu	, ac maerore compleri, conglobari	2, 22/ 17
		metum	obstetisse. Muliebrem metum,	2, 28/ 18
		metum	, inquit dux Bukyngamiae, immo	2, 28/ 19
		metu	suo? Quod si adeo	2, 29/ 12
		metus	concipiat animo, ut filio	2, 29/ 16
		metus	emittat in periculum, nec	2, 30/ 1
		metu	pertulere, nos feramus, censeo	2, 31/ 22
		metus	est, est tamen aliquis	2, 33/ 5
		metumque	meum interpretatur malitiam:	2, 36/ 9
		metus	fingis, animo in certam	2, 37/ 22
		metum	suum communicaverat. Fuerat	2, 51/ 19
		metu	vel adulatione corrupti	2, 70/ 17
		metu	, nulla retardatus infamia persequeretur	2, 72/ 10
		metu	attoniti, seu quod alium	2, 75/ 13

	cuiquam invisum eum faceret	metus	, simul ut benevolentiam pareret	2, 81/ 23
MIDELTONUS	ipsum, o proditor: statimque	Mideltonus	quidam in Darbiae comitem	2, 48/ 31
MILIS	unicum caritatis symbolum suis	militibus	dedit, contionatoribus	2, 12/ 13
	regis aerario stipendium in	milites	elargitum, quos in classem	2, 19/ 11
	per dispositos in insidiis	milites	dari aliquando contra (ut	2, 41/ 3
	dicerent, stabant ante oculos	milites	aliquot multo situ et	2, 53/ 2
MILITARIS	praedium obvenit, operae cuiquam	militaris	obnoxium Angliae iura matri	2, 39/ 1
MILLE	ad occidentem solem circiter	mille	passus Londino distans, magnifico	2, 3/ 19
	obviam quattuor ab urbe	milibus	occurrerunt. Ita princeps	2, 24/ 21
	Bernetum decem ab Londino	milibus	, capto rursus Henrico comiteque	2, 66/ 4
MILLESIMUS	et octuagesimo tertio supra	millesimum	, superstitionibus masculi sexus	2, 3/ 5
MINABUNDUS	corrugata fronte, admorso labro,	minabundus	, stupentibus universis quae illum	2, 47/ 18
MINISTER	aderat, quum Vodevili adhuc	ministri	sterterent. Ad haec effecerant	2, 17/ 26
	Ibi quos volunt e	ministris	regis exauctorant, substituuntque	2, 19/ 27
	Ille gratiis actis orat	ministerium	idem ferculum ad nepotem	2, 20/ 6
	Missus est eadem nocte	minister	ab Hastyngo cubiculario ad	2, 21/ 4
	occidentali coenobio habitabat, qui	ministris	episcopi narravit sibi a	2, 21/ 5
	aurigae, atque alii ducum	ministri	, qui cum praesidio impedimenta	2, 24/ 3
	hoc, libenter faciam: simulque	ministerium	qui afferret emittit. At	2, 47/ 11
	dies sequebatur ab Stanleo	minister	anhelus domini sui verbis	2, 49/ 31
	parte curiae, qua se	ministri	quidam Nashefeldi, huius consilii	2, 76/ 15
MINISTERIUM	Richardo Ratclyffo equite, cuius	ministerio	protector ad eiusmodi tyrannica	2, 57/ 18
MINITO	volitare diversi, atque invicem	minitantes	, prout quosque partium studium	2, 22/ 18
MIRACULUM	in regem illum quasique	miraculo	delectum. Verum id consilium	2, 68/ 4
MIROR	postea emendavit, ut minime	mireris	, si cum aliis eius	2, 2/ 6
	sunt in auctorem regesturi.	Mirantem	hanc orationem, ac sese	2, 18/ 17
	Quamobrem non est quod	mirere	, si metuum ne qui	2, 36/ 29
	tanta cum modestia coniunctam	mirabatur	, orationis gratiam duplicante	2, 61/ 6
	redarguat, nec tum admodum	mirari	se Eduardum nihil habuisse	2, 67/ 22
MIRUS	capere eorum aetas poterat)	mirum	haud dubie firmamentum fuisset	2, 5/ 22
	tamen ac rudi populo	mirum	quam satisfecerit, adeo conspectis	2, 24/ 14
	quoque voluptas accesserit: quae	mirum	in modum pueriles spiritus	2, 26/ 8
	quoque et dux Hastyngum	mira	ne quid suspicaretur mala	2, 46/ 8
	diu moratus revertitur: sed	mirum	quam totus ab illo	2, 47/ 16
	favebant, ad eam vocem	miro	pavore defigebantur. Sed	2, 47/ 31
	praedita, sed oculis praesertim	mirae	illebrae inerrant; reliquo corpori	2, 55/ 23
	aliis miseriis, undique regnum	mire	premeretur, vos tamen vel	2, 72/ 16
	atque affabilis, tum cui	mirus	ardor inerat cognoscendi quid	2, 78/ 6
MISCEO	eius atque ipsorum sanguine	misceretur	: quos nunc non primos	2, 14/ 22
MISER	iussit ubi rescivit patratam,	misere	deploravit. Richardus hic, de	2, 7/ 12
	suae detractum in asylum,	misere	velut in tenebras et	2, 25/ 25
	immunitas, qui tam multis	misere	alioqui perituris tam saepe	2, 28/ 10
	invidia, certe utriusque dolore	miseram	tecum vitam in latebris	2, 35/ 27
	momentum fere temporis peritit	misere	. Vir celebri apud suos	2, 52/ 13
	malis pristini luxus memoria,	miseram	hodie vitam mendicando sustinet	2, 57/ 10
MISERABILIS	cecideratque habitu lugubri et	miserabili	, ac advoluta pedibus Eduardi	2, 60/ 28
MISEREO	suppliciter intuens ut sui	misereretur	obsecrabat) vix temere facta	2, 49/ 19
	gratiam duplicante forma, non	misereri	modo supplicem suam, sed	2, 61/ 7
MISERIA	atque id genus aliis	miseriis	, undique regnum mire	2, 72/ 16
MISERICORDIA	quibus vitia invisae erant,	misericordia	illam magis quam probro	2, 55/ 4
	omni aut erga homines	misericordia	aut erga superos reverentia	2, 57/ 22

MISERICORS	tamen infitior benefactum ac quis pontifex ac princeps	miseriorditer	, ut quos naufragium, aut	2, 30/ 5
MISERO	olim in id parato	miseriordes	magis quam prudentes instituerunt	2, 31/ 21
MISTELBROCUS	olim fideli relatione comperi,	miserat	, a quo ad tubae	2, 53/ 12
MITTO	filius eo cum imperio hanc deliberationem assurgentes, suis ferculis unum Vodevilo cum familia sua conicit. suae nuntio ad se gravem, atque auctoritate pollentem eam ab rege, proceribusque loco alterum etiam filium tempus suppeteret neque quo tradunt, ultro ad Gloucestriam Fertur Catesbius a protectore putanda sint a Deo autem ipsa a protectore qui Londini diversabatur,	Mistelbrocum	quendam protinus Eduardo	2, 9/ 9
		missus	est, ut praesentis auctoritate	2, 14/ 6
		mittunt	qui nullo tumultu comites	2, 17/ 23
		misit	, iusso dapifero, uti solaretur	2, 20/ 4
		Missus	est eadem nocte minister	2, 21/ 3
		misso	cubicularium. Ah pereat, inquit	2, 22/ 3
		mittendum	ad matrem censeo, eumque	2, 26/ 27
		missum	, uti pro sua in	2, 34/ 19
		mittere	non decrevi neque cuiquam	2, 39/ 19
		mitteretur	provisum esset, imparata omnia	2, 40/ 27
		misso	protinus ab Eduardi morte	2, 43/ 1
		missus	, ut animo eius callide	2, 46/ 10
		missa	ut caveantur insidiae, sive	2, 49/ 26
		missus	, utpote gnarus exitii, ut	2, 51/ 3
		missus	intro nuntius ait proceres	2, 77/ 7
MOBILIS	luxus, voluptatum, facile poterant	mobilem	puellae animum impellere. Sed	2, 55/ 16
MODERATOR	facinorosorum audacia frenaretur.	Moderator	pueritiae datus est Antonius	2, 14/ 8
MODERO	ut fit) postremis diebus	moderatiore	, in quibus regnum eius	2, 4/ 24
	liberorum isthac praesertim aetatula	moderandae	, neque procerum quisquam est	2, 35/ 20
	virtutes, sed omnes praeterea	moderando	imperio appositas artes in	2, 74/ 5
MODESTIA	suasit commodum. In vultu	modestia	, in animo fastus impotens	2, 8/ 10
	mulieris constantiam tanta cum	modestia	coniunctam mirabatur, orationis	2, 61/ 6
	neque delectetur immodesta	modestia	, ut suae quietis causa	2, 78/ 19
MODESTUS	rege, ut erat homo	modestus	, haud se tanto honore	2, 55/ 17
MODICUS	supersedentes, regem comitatu	modico	Londinum deducerent. Erat in	2, 17/ 8
MODUS	nam valentibus aegre persuaseris	modum	in magna fortunae licentia	2, 4/ 19
	inter ipsos ad hunc	modum	compositis, quum illos	2, 16/ 4
	accesserit: quae mirum in	modum	pueriles spiritus reficit vegetatque	2, 26/ 8
	quae tibi multis praeterea	modis	congruerent magis. Incommode	2, 62/ 18
MOLESTIA	dictu fuerit quantum adimet	molestiae	. Ceterum ea si incepto	2, 27/ 5
MOLESTUS	eius non admodum fuit	molestum	populo, quod neque unius	2, 4/ 20
	nonnihil erant ipsi Eduardo	molestae	, tamen dum erat incolumis	2, 10/ 11
	dato, discedemus, haud amplius	molesti	vobis hac de re	2, 76/ 12
MOLIMEN	sit, si quid novi	moliminis	intentaretur, ausurum; quem, ut	2, 43/ 17
MOLIOR	pridem prorsus destiterat, neque	moliebatur	quicquam unde nasceretur occasio	2, 5/ 3
	alienare, perdereque per insidias	moliretur	: quas ipsi deprehensas merito	2, 18/ 16
	disseminandum curaverunt,	molitos	qui in vinculis erant	2, 23/ 32
MOLLIS	vegetatque, nec eam potest	mollis	puerorum aetas ab senibus	2, 26/ 9
MOMENTUM	certe habeant non minus	momenti	ad conciliandos animos, quam	2, 12/ 22
	praesulis parceret, tanti esse	momenti	quod afferebat. Illi magnitudinem	2, 21/ 7
	videbatur, quum tamen post	momentum	fere temporis periit misere	2, 52/ 13
	vos studio nonnihil habituras	momenti	credimus) non toti modo	2, 74/ 30
MONASTERIUM	vitam religiosam ducente in	monasterio	monialium inclusarum apud	2, 3/ 12
MONEO	eius praesagiata antecesserint: sive	monita	talia putanda sint a	2, 49/ 26
MONIALIS	religiosam ducente in monasterio	monialium	inclusarum apud Dertfordiam.	2, 3/ 12
MONITIO	quod sequitur, non tam	monitio	, quam inimici ludibrium fuit	2, 50/ 30
MORA	anno longiores viderentur, qui	morae	impatientem cupiditatem eius	2, 25/ 13
	debebat incidere praeveniret, altero	moras	in via neccente, alter	2, 68/ 8

MORBUS	probant pericula, neminem in	morbum	nisi duplicato periculo recidere	2, 35/ 10
MORIOR	velut icto foedere in	morientis	gratiam regis manus inter	2, 13/ 30
MOROR	concordia, cuius maritus ipsius auspicaturus. Quam ille non	moriens	auctor sanciendae fuisset. His	2, 16/ 24
	morae impatientem cupiditatem eius	moratus	, dum civiliū praetextu	2, 6/ 17
	laudantibus, ille non diu	moraretur	, avidumque quam primum re	2, 25/ 14
MORS	obtinuerat. Baruico annum ante	moratus	revertitur: sed mirum quam	2, 47/ 15
	princeps iste tum obiit	mortem	unum armis potitus fuerat	2, 5/ 5
	perpetuum, protinus ab Henrici	mortem	, quum vita eius maxime	2, 5/ 18
	satis patientes. Eduardus patris	morte	auspicaturus. Quam ille non	2, 6/ 17
	rex atrocitatem poenae sustulit,	mortem	ultus, Henricum bello victum	2, 6/ 24
	cum commodis, neque cuiusquam	mortem	tulit, qua ut levissima	2, 7/ 10
	Richardum putant Clarentiae ducis	morte	abstinuit umquam, cuius vita	2, 8/ 16
	misso protinus ab Eduardi	mortem	appetisse, quum ipsius proposito	2, 9/ 3
	Sin trucidentur, haud dubie	morte	clandestine nuntio. Sed alii	2, 43/ 2
	Hastynghum protector iussit ad	mortem	illorum ei curae fore	2, 43/ 12
	est cognoscere, quae somnia	mortem	se componeret, ac si	2, 49/ 11
	eius fide regis ad	mortem	eius praesagiata antecesserint: sive	2, 49/ 25
	servitum videretur, luebatur	mortem	usque mansisse, nec minus	2, 61/ 3
MORTALIS	oscitantibus nobis) omnes ubique	morte	, dum levi cuique culpae	2, 70/ 10
	revaluit, ut ego nemini	mortales	praedicabunt, dignos scilicet nos	2, 29/ 30
MORTALITAS	modo sunt. O densam	mortalium	omnium eum audeam	2, 35/ 8
MORUS	TERTII, PER THOMAM	mortalitatis	caliginem tum demum maxime	2, 52/ 12
MOS	non avocabat) admodum dedebatur,	MORUM	, LONDINENSIS CIVITATIS IAM	2, 2/ 2
	haud abs re fuerit	more	hominum fere omnium: nam	2, 4/ 18
	armis hostiliter, sed civili	mores	eius describere, quo fiat	2, 6/ 7
	eo neglegentius habita, in	more	legibus in senatu disceptavit	2, 6/ 11
	iniuria, eam immunitatem leges,	morem	prope silvestrem, coepta est	2, 14/ 4
	vi praesagientibus, pelagi in	mores	, natura cuique loco ex	2, 32/ 2
	accensum manu gestans (qui	morem	, sponte sua exaestuantis adversus	2, 44/ 22
	tamen adeo festivo, ac	mos	est illic agentium publicam	2, 54/ 29
	fuit, ut magis propter	moribus	tanta comitate conditis fuit	2, 56/ 2
	sed, re peracta, vulgato	morum	sanitatem, quam oris	2, 56/ 3
	vel crassius aestimet vulgato	more	gratiam aucupatum apud cupidum	2, 59/ 8
	appetebat dies, et pro	more	hominum sanctis utilia	2, 63/ 8
	quibusdam colligens, negavit	more	populus admoneretur, ne si	2, 64/ 26
	composito geri. Sed alii	moris	esse quidquam proponi civibus	2, 75/ 18
MOVEO	ante lites inter se	morem	causabantur, et receptam in	2, 80/ 23
	Graio fratri eius uterino	moturi	videantur, quam ad eam	2, 11/ 19
	multi contra suam simulationem	movere	litem occipiunt, calumniantes	2, 19/ 5
MULCTA	praeter noxam eam flagitiosi	movendo	ac fatigando proficerent, neu	2, 46/ 15
	protectorem comportata, velut in	mulcta	consilii conatu punitum, ne	2, 53/ 32
	quibusque offensis maximae indictae	mulctam	maleficii magici, cuius quum	2, 54/ 18
MULIEBRIS	ea si incepto pravo,	mulctae	, quin linguae lapsus interdum	2, 70/ 8
	sed maternam indulgentiam, ac	muliebri	pertinacia sic institerit, ut	2, 27/ 5
	potius metum obstetisse.	muliebrem	potius metum obstetisse.	2, 28/ 18
	si tam improbum facinus	Muliebrem	metum, inquit dux Bukyngamiae	2, 28/ 19
	apud te relinquere, ne	muliebri	temeritate patravertit (patrabit	2, 29/ 29
	spes apparatus, et mundi	muliebris	iste frustra conceptus timor	2, 37/ 13
MULIER	acre odium intercessit (ut	muliebris	conspicui; denique otii, luxus	2, 55/ 15
	Bukyngamiae, immo pervicaciam	mulieres	non malitia quidem, sed	2, 7/ 5
		mulieris	invictam. Nam hoc ego	2, 28/ 20

	ibi relinquendum quoad eum verum dicere. Quod si in societatem consilii vocaturam studio adductum fecisse. Haec adamavit. Quin et haec in loquentis vultum defixus, nihil illum magis commendaret si amici reginae cogant multis eorum, viginti illis aliud, quod ei aut natura futuri praescia praepostere ortu ostendere voluit, qui pulsatoque violenter ostio quod evenit, prospiciens tamen atque huiusmodi secum revolvens, nimirum uti ad gratiam de quibus illi tam pueri regno discordia occupet, opes quod illa nosceret, consilio decretam, regisque sedulo te celasse; nec carcerem, atque inde haud his rumoribus ac tumultu vim ad commovendum sed in asylo, sive, quod tam boni instituerant, tam quid saperet, haudquaquam sibi asylum ullum praesidio esse, tot incommoda perpetienda sint, multum inesse scio, fidei ita ne vos vicissim nec non Hastyngo cubiculario, unus quispiam aliquid odoratus negotii esset. Sic ubi Darbiae comes, qui in veritus ergo Catesbius ne Hastyngi principatus, quo tum certe, deiecerat, unde ille itineris comes sit futurus, etiam fugiendo fieri, vel interpellans: Quid tibi tam ante oculos milites aliquot ac strenue propulsato periculo, laudis gratiaeque conciliaverit, apud cuiusquam abuteretur malum, ut eiusmodi tyrannica facinora ut utpote valde taciturni, et leniretur invidia. Huic consultationi omnium ignominia notatus, haud ut quum dicantur omnia, difficilem praebeat; quin ultro	mulieris mulier mulierem mulier mulier mulieris multitudini multitudinem plus plurium multa multa multo multa multos plura multa multi plurimum plurimum plura multo multa multo multo multo multi plus multoque multo plurimum plus multisque multos multa multarum multi plurimum plus plus multo multa multo pluribusque multos plurimis plurimum multarum plures multo multa plura	mala mens praetextu metus eo transfugiat pertaesa mariti , propter libidinem quidem Londini bonis prognata parentibus tantum abfuit ut favore constantiam tanta cum modestia , eam tamen progressio temporis , iniecturos haud dubie metum minus annis, quibus imperitavit aut maiorem benevolentiam in eius ortu ostendere foret in vita contra ante lucem, quum et illis mala nasci ex e purpuratis accersi iubet , quam ex vero atque praedicant. At istud tantum nimirum viri boni atque pollerent: qua ex re reique publicae retulisse ut locutus manus iniecit in post in quoddam oppidum divinabant. Sed Eboracensis maxime tumultuantes animos metuebat magis, extra Britanniam ratum sanctumque habuerant: tribueret quam quibusdam magis homicidis, quos ab fore commodius ipsis etiam , opum ac potentiae satis iusto securi sitis. Statimque aliis nobilibus collocaverant de suspicione impleverat. Quamquam signa concurrere, partim casu rerum usu consenuerat, contra suam simulationem pollebat, in Lancastrensi comitatu ausus, quam imperatum est adhuc viae priusquam certe potius si retractos cum sacerdote, inquit, nondum situ et rubigine loricas coniurantium captis, ipsorum corporis eius potiundi magis etiam bono fuerit. Nam utebatur, utpote valde taciturni experti rerum; ingenii magni adhibebat, quos spe praemiorum post vita excessit, taedio tamen suppressi viderentur: daturum, si ea vicissim	2, 30/ 1 2, 32/ 31 2, 48/ 16 2, 55/ 7 2, 56/ 15 2, 61/ 6 2, 5/ 7 2, 16/ 13 2, 4/ 4 2, 5/ 15 2, 7/ 23 2, 7/ 24 2, 9/ 12 2, 10/ 16 2, 10/ 23 2, 11/ 31 2, 12/ 16 2, 13/ 15 2, 16/ 18 2, 19/ 13 2, 19/ 21 2, 20/ 12 2, 22/ 24 2, 23/ 21 2, 25/ 19 2, 27/ 33 2, 29/ 2 2, 30/ 15 2, 31/ 2 2, 42/ 2 2, 42/ 7 2, 44/ 14 2, 44/ 23 2, 45/ 6 2, 45/ 10 2, 46/ 15 2, 46/ 19 2, 49/ 7 2, 50/ 8 2, 50/ 15 2, 51/ 6 2, 53/ 2 2, 53/ 4 2, 55/ 2 2, 56/ 16 2, 57/ 19 2, 57/ 20 2, 58/ 12 2, 59/ 5 2, 59/ 29 2, 61/ 11
--	--	---	---	--

	esset apud se constituisset,	multa	serio, quaedam ioco respondit	2, 63/ 3
	sibi sumere nisi honorificentius	multo	duxisset, reges creare quam	2, 65/ 21
	non exiguo comitatu stipatus (	plurium	fortasse quam sciretur quid	2, 69/ 3
	aliis temporibus adversariam sibi	plus	quam dimidiam partem regni	2, 71/ 7
	Shori tam vile scortum	plus	apud principem quam omnes	2, 71/ 32
	opprimeret, irreparabili damno	multarum	ipsarum, nec minore cum	2, 72/ 12
	tum quod eratis ut	plurimum	proximi. Maximam enim anni	2, 72/ 19
	sua perpendat facile quanto	plus	curarum quam commodi secum	2, 74/ 13
	discedunt: pars aperte maesti,	multi	simulata laetitia, nec deerant	2, 77/ 2
	defugeret, e quo tanto	plus	honoris ferret ac minus	2, 78/ 21
	sua partim industria, sed	plurimum	divina providentia compressisset.	2, 79/ 10
	regnum haereditate iure debeatur,	pluris	tamen has voluntates vestras	2, 80/ 4
	discedit domum varie affectus,	multaque	super ea re secum	2, 80/ 18
	re secum disserens. Sed	plurimis	in ore erat impudens	2, 80/ 19
MUNDUS	haec spes apparatus, et	mundi	muliebris conspicui; denique otii	2, 55/ 14
MUNIMENTUM	periculi subigetur animus,	munimentum	aliquod firmiter extra regnum	2, 29/ 25
	puerulus, qua sibi inutile	munimentum	ab asylo postulet, qui	2, 32/ 15
MUNITIO	asylo, id est, extra	munitiones	suas, velut lusurus eliciatur	2, 38/ 17
MUNUS	natalibus illustrior, alteri, ex	munere	quod gerebat, multum auctoritatis	2, 15/ 27
	administratione privatus est. Eo	munere	inauctoratus est Rusellus,	2, 25/ 1
	si ceperit. Quod ego	munus	praedico vobis haudquaquam	2, 74/ 16
	iudiciis, imperitia peccetur. Id	munus	recens inierat VVilmansonus	2, 75/ 23
MUSSITO	tamen suspicio coepit, ac	mussitare	populus, tanquam rebus haud	2, 44/ 19
	rebus in altero clandestine	mussitent	?Tace, inquit Hastyngus, et	2, 45/ 15
	excitatus aliquantum populus,	mussitare	inter se, et audiri	2, 76/ 13
MUTATIO	horarum interventu fieri rerum	mutationem	magnopere admirabatur. Ceterum	2, 18/ 8
MUTO	quo, tractandos incertum quomodo.	Mutatam	rerum summam, eversa concidisse	2, 20/ 23
	quam totus ab illo	mutatus	, qui modo tam laetus	2, 47/ 16
	negotii pars in excogitanda	mutandi	regis causa versabatur, ne	2, 59/ 16
MUTUO	ponens, ab amore consilium	mutuatus	, primo quoque tempore eam	2, 61/ 28
MUTUUS	bello necesse erat partes	mutuo	esse infestas) ut neque	2, 3/ 23
	in illos caritas, si	mutuis	in vosmetipsis odiis feramini	2, 11/ 23
	simultates alueritis. Etenim ubi	mutuo	infensi diversa sentiunt, et	2, 11/ 27
	offensis omnibus vos amore	mutuo	complectamini: quod ego vos	2, 13/ 23
	qui non tam sibi	mutuo	bene vellent, quam reginae	2, 16/ 1
	utrique invidet dulcia illa	mutuae	consuetudinis oblectamenta: in	2, 25/ 22
	suppeteret spatium. Igitur ubi	mutuo	in conspectum venere, cardinalis	2, 34/ 6
	suspectans, Hastyngo, quod erant	mutuo	sibi secretorum conscii,	2, 45/ 11
	comprehendebantur, et ne	mutuo	consultarent, alii alio	2, 49/ 9
	ab utraque reliqua factione	mutuo	sibi infesta pariter amaretur	2, 56/ 26
	Deo videlicet amorem fidemque	mutuam	inspirante coniugibus, quod ego	2, 63/ 6
	non desunt aliquot. Ita	mutuo	probamentum dedimus nuptias	2, 64/ 12
NARRO	male factam, aut male	narrantis	depravat oratio, aut per	2, 12/ 9
	habitabat, qui ministris episcopi	narravit	sibi a domino mandatum	2, 21/ 6
	principi, cuius germanus unicus	narretur	in asylo delitescere, ne	2, 34/ 16
	quae, si periti vera	narrant	, neminem umquam admittit tutorem	2, 39/ 25
	procera. Talem eam fuisse	narrant	qui illam in ipso	2, 55/ 26
	conservasset. Sed uti supra	narrare	coepimus, eadem hora qua	2, 57/ 14
	posset. Haec, ut fors	narrata	verbosius, ita praetermitti prorsus	2, 66/ 9
NASCOR	fatis, anno post Christum	natum	quadragesimo et octuagesimo	2, 3/ 4
	neque moliebatur quicquam unde	nasceretur	occasio tributorum; vectigal e	2, 5/ 4

	erant omnes illustri loco	nati	, sic animo etiam elato	2, 6/ 22
	potuisse. Quin Agrippam etiam	natum	eum pedibusque praelatis exiisse	2, 7/ 21
	aliquid astruxit vero odio	natus	rumor, sive natura futuri	2, 7/ 22
	tamen multa illis mala	nasci	ex amicorum dissensione posse	2, 10/ 16
	disiungerentur. Defuncto rege, filius	natu	maior Londinum, utpote regiam	2, 14/ 1
	est: indeque ego malum	natum	altumque asylosum usum putem	2, 32/ 6
	interpretatur malitiam: neque mihi	natoque	salutem, sed sibi et	2, 36/ 10
	videlicet ipsum principem et	nascentem	excepit, et vagientem textit	2, 39/ 11
	in hortis audio insignia	nasci	, non gravatim scio ferculum	2, 47/ 8
	illustri et antiqua familia	natus	, familiae gloriam a maioribus	2, 52/ 15
	sobolem illegitimo esse coitu	natam	: ita nec illum umquam	2, 59/ 20
	et imperfecta semper disparibus	nata	parentibus. Sustinere potes ut	2, 62/ 21
	pergas in praesens adversari,	nascetur	hinc brevi nepotulus tibi	2, 64/ 16
	vago vel adulterino concubitu	nati	, parentum crimen pravitate sua	2, 66/ 33
	Clarentiae ducem satis certo	natos	patre, ut qui notos	2, 67/ 24
	ut solus ad regnum	natus	videri possit, haud ferentes	2, 74/ 7
	quam recordatoris voce. Inde	natam	fortasse taciturnitatem, ne quid	2, 75/ 20
NASHEFELDUS	qua se ministri quidam	Nashefeldi	, huius consilii participis,	2, 76/ 16
NASSA	reliquam praedae partem in	nassam	pellexerat: haud ignarus fore	2, 25/ 16
NATALIS	opibus celebres: sed dux	natalibus	illustrior, alteri, ex munere	2, 15/ 27
	Sed obiectum Eduardo ipsi	natalium	vitium, fieri non potuit	2, 59/ 23
	protector ignoraretur Eduardi filiis	natalium	vitium obiecturus nihil reperisse	2, 66/ 10
NATIVUS	hunc asylosum verum ac	nativum	usum esse semper sum	2, 31/ 26
NATURA	etiam ipsis tam eximiae	naturae	dotes et illustria regiarum	2, 5/ 21
	illum qui, si aut	natura	valere quicquam aut fides	2, 5/ 25
	Quippe Richardus Glocestriae Dux,	natura	patruus, nomine tutor, beneficiis	2, 6/ 2
	non malitia quidem, sed	natura	invisos fere semper habent	2, 7/ 5
	odio natus rumor, sive	natura	futuri praescia praepostere multa	2, 7/ 23
	foret in vita contra	naturae	fas designaturus. Ceterum bello	2, 7/ 24
	cui, quam ad pacem,	natura	fuit accommodatior: saepe victor	2, 8/ 1
	hos, quos potissimum aut	natura	aut leges debeant ab	2, 12/ 27
	adolescere apud principem puerum,	natura	facilem, aetatis vitio credulum	2, 15/ 2
	eam immunitatem leges, mores,	natura	cuique loco ex aequo	2, 32/ 3
	quod priore conflictu fatigata	natura	minus recentes vires ad	2, 35/ 11
	exploratum sit quid eius	natura	ferat postuletque, quam ego	2, 35/ 15
	animis ingentia mala secretiore	naturae	vi praesagientibus, pelagi in	2, 44/ 21
	prorsus illiteratus, et suapte	natura	facundus huiuscemodi verba fertur	2, 69/ 10
	Itaque delicta non sua	natura	, sed opibus peccantis aestimata	2, 70/ 6
NAUFRAGIUM	ac misericorditer, ut quos	naufragium	, aut male expuncta nomina	2, 30/ 6
NAVICULA	haberi solet, qui uni	naviculae	sortem semel universam	2, 41/ 31
NAVIS	sceptro tandem velut temoni	navis	diu sine perito gubernatore	2, 78/ 16
NAVITER	induere, gerereque, et tueri	naviter	: hilarem, severam, gravem,	2, 8/ 9
	et quando semel coeperat,	naviter	usque insisteret. Itaque	2, 43/ 23
	Ceterum deprehensis insidiis	naviter	ac strenue propulsato periculo	2, 53/ 4
NECESSARIUS	necessitas, et nunc tam	necessariam	ut veniam facile mereretur	2, 36/ 6
	Ceterum coniectis in carcerem	necessariis	reginae, et utroque filio	2, 43/ 5
	se frequentaturos, quibus nihil	necessarii	negotii esset. Sic ubi	2, 45/ 3
	protector, velut nescio quid	necessariae	rei in proximo facturus	2, 47/ 12
	divitem, illi cognatum, affinem,	necessarium	, amicum, familiarem vel notum	2, 71/ 4
	rebus suis usos meretriculae	necessario	magis quam honesto patrocinio	2, 72/ 1
NECESSE	pax erat, (nam bello	necesse	erat partes mutuo esse	2, 3/ 23

	quam per quos exsequi	necesse	fuit: at ne iis	2, 8/ 7
	liberi mei vos excipiant	necesse	est: qui si (quod	2, 11/ 17
	odio consulentis eludit, ibi	necesse	est bene consulta male	2, 11/ 28
	in illis castris sit	necesse	est, in quibus princeps	2, 23/ 16
	quum transferretur aula principis,	necesse	fuit aut auferre secum	2, 24/ 6
	fuit praesidio. Sed neque	necesse	erit spero, verum quantumvis	2, 28/ 11
	spero, verum quantumvis etiam	necesse	fuerit, non faciendum censeo	2, 28/ 11
	Neque enim usque adeo	necesse	est puerum educari a	2, 35/ 28
NECESSITAS	rumor) fratrem eius eo	necessitatis	adactum, ut florentibus illius	2, 26/ 20
	in alterius necem aut	necessitas	armavit aut impulit casus	2, 30/ 18
	usum putem. A qua	necessitate	illustrissimus iste dux abest	2, 32/ 6
	inhonestam, etiam si abesset	necessitas	, et nunc tam necessariam	2, 36/ 5
NECESSITUDO	aut affinitatis coniungi: quae	necessitudo	iuncta sacramento coniugii, si	2, 12/ 19
	quos illic favorabilis aliqua	necessitudo	compulit: contra quanta illic	2, 30/ 21
	fidem erga principem sanguinis	necessitudo	probat, cuius erga reliquos	2, 32/ 8
	securam praestet sanguinis haec	necessitudo	cum principe? Sed quoto	2, 37/ 5
	videar aspernari. Externorum vero	necessitudines	principum, quas maternus affectus	2, 63/ 12
NECO	nec accusatos quidem celeriter	necandos	curavit, nulla alia culpa	2, 58/ 1
	quos maxime adversaturos putabat	necatis	aliis, aliis adhuc captivis	2, 58/ 3
NECTO	altero moras in via	nectente	, alter ita dicendo festinaverat	2, 68/ 8
NEFARIUS	omnia eorum clandestina et	nefaria	consilia turbassent. Ceterum	2, 46/ 2
NEGLEGENS	dum erat incolumis, eo	neglegentius	eas habuit, quod utramque	2, 10/ 11
	prout sita esset, eo	neglegentius	habita, in morem prope	2, 14/ 4
	est quod quisquam nostrum	neglegentius	se gerat ob male	2, 15/ 16
NEGLEGENTIA	Verum id consilium sive	neglegentia	protectoris, sive nimia	2, 68/ 5
NEGLEGO	consequentes, correpti ambo	neglecto	somnio fidem fecere. Certum	2, 50/ 24
	composito incedebat, et quamquam	neglecto	horrendoque cultu, facie tamen	2, 54/ 31
	est aut tam rerum	neglegens	omnium ut non cognoverit	2, 70/ 22
	tot intolerandis malis afflictum	neglegeret	, proceres, populumque ipsius	2, 78/ 12
	ut suae quietis causa,	neglecto	otio publico, regnum sibi	2, 78/ 19
NEGO	haec regina: Haud equidem	negarim	inquit, honorande pater, optandam	2, 34/ 31
	ableges longius. Sunt qui	negant	etiam fratrem ius esse	2, 37/ 15
	est callidum protectoris ingenium,	negant	ante communicata postrema quam	2, 43/ 3
	quod nec ipsa poterat	negare	: quippe quod populus tam	2, 54/ 21
	Sunt et qui Pynkerum	negant	initio propositi conscium, sed	2, 59/ 7
	et consciis quibusdam colligens,	negavit	moris esse quidquam proponi	2, 75/ 18
	velit, bis postquam sancte	negare	, tertio vix adduci posse	2, 80/ 29
NEGOTIUM	pulsatio magni ac subitarii	negotii	fidem faceret, propere	2, 9/ 13
	veteres ulturus, suum occulte	negotium	ageret, iraque et ignoratione	2, 10/ 2
	quod afferebat. Illi magnitudinem	negotii	ex festinatione aestimantes,	2, 21/ 8
	non meam industriam defuisse	negotio	, sed maternam indulgentiam, ac	2, 28/ 17
	plerisque eo divertentibus unde	negotiorum	expeditio sperabatur: quibusdam	2, 45/ 2
	quibus nihil necessarii	negotii	esset. Sic ubi multa	2, 45/ 3
	Nam ea commodissima incipiendi	negotii	visa est ratio, si	2, 59/ 14
	pelliceret. Ceterum praecipua	negotii	pars in excogitanda mutandi	2, 59/ 16
	paulo post revocatam de	negotio	pauca praefatus facilem se	2, 61/ 10
	huius nostri ad vos	negotii	causa est. Quam dum	2, 72/ 29
NEPOS	adhuc vivit) pietate, beneficentiaque	nepotis	Henrici octavi prosperrimam, ac	2, 3/ 16
	fas hoc egit, ut	nepotibus	suis orphanis ac sibi	2, 6/ 5
	quem sive in fide	nepotis	manentem, sive aspirantem ad	2, 9/ 5
	invaserat, seu consilium ex	nepotum	aetatis opportunitate ceperat, quae	2, 9/ 22

	ministrum idem ferculum ad	nepotem	ferret Graium, eumque tali	2, 20/ 6
	nostra, vel ipsius ducis	nepotis	mei secundum principem ipsum	2, 27/ 2
	tam inclementem patru in	nepotes	animum quam ipsa concepisset	2, 41/ 5
	ad imperium affectant, et	nepos	de patruo securus est	2, 41/ 27
	subvehens, Advenisti, carissime	nepos	, inquit, ac domine, gratus	2, 42/ 16
	adversari, nascetur hinc brevi	nepotulus	tibi qui nobis te	2, 64/ 16
	cogitantis si recusaret ipse,	nepotem	nihilo tamen magis regnaturum	2, 79/ 27
	ipso apparatu peracta, qui	nepoti	eius coronando fuerat destinatus	2, 82/ 7
NEQUEO	protector ad se trahere,	nequeo	equidem satis demirari. In	2, 36/ 2
	malumque publicum statuit, quando	nequiret	corrigi, quam maxime posset	2, 43/ 26
NESCIO	Hastynsus contra (quem	nesciebatur	huius facti conscium esse	2, 23/ 4
	Petri gratia. Reliquum quum	nescio	quis pontifex ac princeps	2, 31/ 21
	emittit. At protector, velut	nescio	quid necessariae rei in	2, 47/ 11
	diligentius. Quod ipsum ne	nesciretis	, ea demum totius huius	2, 72/ 28
	respondit, quod nec ipse	nesciret	vera esse quae ille	2, 78/ 24
NEUTER	ibi vivere, ubi versari	neutri	sit indecorum. Quamobrem si	2, 29/ 8
	contra quoque rem ego	neutri	parum incommodam censuerim,	2, 35/ 2
	animo amatus, huic invisus,	neutri	ad haec consilia commodus	2, 46/ 9
NEX	prohibitus, exspiravit. Cuius	necem	idem qui iussit ubi	2, 7/ 11
	si quem in alterius	necem	aut necessitas armavit aut	2, 30/ 18
	alio clanculario consilio constitutam	necem	. Interim protector: videbitis,	2, 48/ 7
	horas duas ab eius	nece	pronuntiabatur, et prolixius erat	2, 54/ 3
	auctorem esse contemnendae	necis	, dum illicita regum coniugia	2, 67/ 21
NIHILUM	dicta, non suis. Sed	nihilo	setius durabat idem populi	2, 75/ 28
	si recusaret ipse, nepotem	nihilo	tamen magis regnaturum. Igitur	2, 79/ 28
NIL	quem ego non ambigo,	nil	nisi vobis eum credere	2, 41/ 20
NIMIUS	si rerum ignari et	nimis	creduli; fidem, si prudentes	2, 40/ 19
	uti quemadmodum ego vobis	nimum	timida videor, ita ne	2, 42/ 6
	turbassent. Ceterum Hastynsus dum	nimum	illius unius fide nititur	2, 46/ 5
	cetera feliciter nisi quod	nimum	festinato. Nam quum virum	2, 55/ 9
	boni erant, aut vel	nimis	propinqui reginae, vel nimis	2, 58/ 2
	nimis propinqui reginae, vel	nimis	fideles principi. Igitur patris	2, 58/ 2
	sive negligentia protectoris, sive	nimia	contionatoris diligentia, longe	2, 68/ 5
NITOR	proceres sereret, animumque regis	niteretur	ab se alienare, perdereque	2, 18/ 15
	facti, alii aggravare oratione	nitebantur	. Tum ne quid Londinum	2, 22/ 21
	nimum illius unius fide	nititur	, ceteri cunctantes perfidia illius	2, 46/ 5
	praetendens, orabat uti frustra	niti	desisteret. Ipsam enim etsi	2, 61/ 20
NOBILIS	Richardus ergo Eboraci dux,	nobilis	, factiosus, potens, cum rege	2, 6/ 10
	atque Richardum Hastynsum, virum	nobilem	, cubicularium suum, qui insignes	2, 10/ 25
	circumventis atque sublatis fraude	nobilibus	, regis pariter ac regni	2, 19/ 8
	ut duces atque omnes	nobiles	per insidias obtruncarent. Hoc	2, 24/ 10
	causa patratum, quam uti	nobilibus	qui regi a consilio	2, 25/ 27
	consulenti parere. Huic orationi	nobiles	fere quotquot aderant	2, 27/ 19
	contendit, unaque aliquot e	nobilibus	, sive dignitatis eius viri	2, 33/ 29
	exponit rem atrocem videri	nobilibus	, unicum regis fratrem ab	2, 34/ 7
	Ergo, inquit quidam ex	nobilibus	, qui comes eo venerat	2, 36/ 26
	habuit, nec minus compertam	nobilium	aliquorum qui simul venerunt	2, 41/ 8
	cubiculario, multisque aliis	nobilibus	collocaverant de ordine, ritu	2, 44/ 14
	Darbiae, ceterique earum partium	nobiles	, ad primam statim fraudis	2, 45/ 31
	scio ferculum unum tot	nobilibus	in prandium, velut symbolum	2, 47/ 8
	patris rebus his, et	nobilium	quos maxime adversaturos putabat	2, 58/ 3

	interposito, Bukyngamiae dux	nobilium	atque equitum non exiguo	2, 69/ 2
	ex editiore loco, saeptus	nobilibus	et senatu Londinensi, paulum	2, 69/ 7
	imminutus aut oppressus est,	nobilium	vero ac procerum quota	2, 71/ 18
	quam omnes regni sui	nobiles	valuisse, quin ex ipsis	2, 71/ 33
	lacrimas egerent. Igitur postridie	nobiles	, civesque magna frequentia adeunt	2, 77/ 6
NOBILITAS	tum qui ad eius	nobilitatem	accedat proxime. Ita simul	2, 26/ 12
	tenuis, at materno genere	nobilitatis	magnae vetustaeque: paterno	2, 60/ 15
NOCEO	esse, ut puero innocenti	nocere	studeat, aut tanta feritate	2, 29/ 19
	conscientia? quasi vero illi	nocentes	sint. An quod illorum	2, 37/ 2
NOCTU	multis in speciem ne	noctu	quidem intermisso a labore	2, 44/ 9
NOCTURNUS	tum accusatoris dolo, et	nocturna	reginae oratione praeoccupatis	2, 51/ 25
NOLO	ausis progredi pontificibus, sive	nolente	rege nuptias suas adverso	2, 64/ 30
	adduci posse, ut dicat	nolentem	velle, quum interim ut	2, 80/ 30
NOMEN	RICHARDI REGIS ANGLIAE EIUS	NOMINIS	TERTII HISTORIA RICHARDI	2, 1/ 2
	RICHARDI REGIS ANGLIAE EIUS	NOMINIS	TERTII, PER THOMAM	2, 2/ 1
	invenies. EDUARDUS Rex, eius	nominis	quartus, actis vitae annis	2, 3/ 1
	Brigitta, virtutem eius cuius	nominis	erat repraesentante, professa, et	2, 3/ 11
	Glocestriae Dux, natura patruus,	nomine	tutor, beneficiis devinctus,	2, 6/ 3
	princeps esset, suam proditionis	nomen	ac speciem subituram, ingenio	2, 16/ 8
	sita, tamen alteri eiusdem	nominis	oppido, quod obiacet australi	2, 17/ 10
	solaretur eum, iuberetque ducis	nomine	ut bono esset animo	2, 20/ 5
	revocet, facile ei asyli	nomen	leve ac vanum esse	2, 29/ 20
	nafragium, aut male expuncta	nomina	, aliave quaequam fortunae vis	2, 30/ 6
	obvius offertur gentilicio sibi	nomine	. Ad eius occursum subiit	2, 51/ 17
	id erat etiam caduceatori	nomen	) meministi quem olim et	2, 52/ 2
	risit, nempe quod impudicitiae	nomine	famosa esset; unde effecit	2, 54/ 23
	constat, quam dicimus eo	nomine	carissimam, qui quum alias	2, 56/ 14
	quod a fracto ponte	nomen	accepit, capite plectebantur,	2, 57/ 17
	Quin accedere mihi uxoris	nomine	in ulteriore dicione novos	2, 63/ 22
	Erat Elisabetha quaedam gentilicio	nomine	Lucia, puella nec ignobilis	2, 64/ 24
	aberant, ut illum regis	nomine	publico clamore salutarent, ut	2, 68/ 25
	benevolentiae plausibile et popolare	nomen	meris rapinis obtrudebatur. Nam	2, 69/ 27
	praetenditur laesae maiestatis atrox	nomen	. Quarum rerum nemo est	2, 70/ 11
	exigat, tamquam vobis Burdeti	nomen	exciderit, hominis optimi ob	2, 70/ 12
	sese levi atrocibus subnixa	nominibus	? Quin nullum tam capitale	2, 71/ 1
NOMINATIM	e purpuratis accersi iubet,	nominatim	Marchionem Dorsettum, reginae	2, 10/ 23
	hominum, (sed ea collegia	nominatim	, quae Britannicis student legibus	2, 81/ 21
NOMINO	modo et suspicionibus, sed	nominatis	etiam falso testibus. Addit	2, 67/ 18
NONNULLUS	carissimam, qui quum alias	nonnullas	haberet, unam hanc prae	2, 56/ 14
	fuerit. At sunt ubique	nonnullae	quae huic meae nulla	2, 63/ 25
NOSCO	tam multum damni acceptum	novimus	, ea ne porro accidat	2, 13/ 9
	illos odium maxime implacatum	novit	animosque in se benevolos	2, 14/ 15
	quorum opes quod illa	nosceret	, plurimum pollerent: qua ex	2, 16/ 18
	tribuunt: nisi quis aliquem	novit	locum, in quo maleficia	2, 32/ 3
	brachium illud macilentum probe	noverant	et reginam ab magicis	2, 48/ 14
	illum (quem ipse probe	novit	) tam certum fidumque mihi	2, 50/ 21
	frustra taceretur quod omnes	norunt	, adeo insatiabili cupiditate flagravit	2, 72/ 5
NOTABILIS	rustico, neque immodica dicacitate	notabilis	. Rex siquidem cum esset	2, 56/ 5
NOTO	proceres expergiscerentur, ac rem	notarent	, hactenus tamen ut disputarent	2, 45/ 9
	Shaus publica omnium ignominia	notatus	, haud multo post vita	2, 59/ 5
NOTUS	in via, et cum	noto	sibi sacerdote qui forte	2, 51/ 5

	olim celebris, amicis nunc	notisque	omnibus superstes, annisque velut	2, 57/ 8
	natos patre, ut qui	notos	quosdam homines e familiaribus	2, 67/ 24
	filius, haec illius viri	nota	facies, haec certa forma	2, 67/ 30
	amicum, familiarem vel	notum	fere umquam fuisse aliquem	2, 71/ 5
NOVERCA	frater, quem nunc deterior	noverca	mater abstinet? Si quis	2, 26/ 14
NOVO	fit, ac pueri laeti	novandis	quomodocumque rebus. Sed dux	2, 76/ 22
NOVUS	ipsi nimirum partibus accessuri,	novasque	ante lites inter se	2, 11/ 18
	utramque experto, adversam minus	novam	videri. Ceterum Gloucestriae dux	2, 20/ 10
	alios depositis quae pertulerant	nova	petere: effringere alios medium	2, 21/ 20
	vivunt ac triumphant. Ibi	nova	latrocinia machinantur: inde quavis	2, 31/ 15
	ante actorum scelerum, sed	nova	quoque designandi licentiam	2, 31/ 18
	dubium sit, si quid	novi	moliminis intentaretur, ausurum;	2, 43/ 17
	alio, quae ad inaugurationem	novi	regis pertinerent, magnifico	2, 44/ 8
	si fata servassent incolumem,	ново	regi fidem servaturum fuisse	2, 61/ 4
	sueto tam obstinate repelli,	nova	illa constantia fuit admirationi	2, 61/ 26
	nomine in ulteriore dicione	novos	titulos ne optarim quidem	2, 63/ 22
	consilii sui magis succensa	novam	ingreditur viam ad disturbandas	2, 64/ 23
NOX	ad regem, ubi eam	noctem	traduxit. Ab Hamptona igitur	2, 17/ 14
	suis inceptis in adultam	noctem	deliberant. Post hanc	2, 17/ 22
	eorum praesentia cum proximae	noctis	vultu verbisque conferens, tam	2, 18/ 7
	adducti capite plectebantur. Sed	nocte	quae eum diem sequebatur	2, 20/ 17
	conicit. Missus est eadem	nocte	minister ab Hastyngo cubiculario	2, 21/ 3
	latrocinia machinantur: inde quavis	nocte	prorepunt, furantur, occident, et	2, 31/ 15
	primum ad medium eius	noctis	, quam letalis ei dies	2, 49/ 30
	aliter quam sileri concubia	nocte	solet, obticentis, vultuque adeo	2, 75/ 29
NOXA	aequius audiretur, velut praeter	noxam	eam flagitiosi mulcta consilii	2, 53/ 32
NUBO	Anna, postea honorifice	nupta	Thomae, tunc temporis domino	2, 3/ 13
	Henrici, reginae obsequens,	nupserat	Graio, eleganti quidem ac	2, 60/ 17
NUDITAS	non egestati modo, sed	nuditati	quoque, non aliam ob	2, 70/ 25
NUDO	quibus fulciri solis poterat)	nudaretur	, qui dum se discessione	2, 10/ 18
NUDUS	prodeunte supplicatum, ut	nudis	pedibus et cereum accensum	2, 54/ 28
NUGAMENTUM	adeo impietas, inania istaec	nugamenta	curare, quae si futurorum	2, 50/ 13
NUMEN	sanctissimi huius asyli praesidis	numen	, non minus potentem vindicem	2, 38/ 2
	sed divino quopiam afflatus	numine	protulisse, tum ut ea	2, 68/ 2
NUMERO	coepto secundum et vicesimum	numeraret	, concessit fatis, anno post	2, 3/ 3
	aut princeps gratiam facit.	Numeret	aliquis nunc quam raros	2, 30/ 20
NUMERUS	urbis cum magno civium	numero	progressi obviam quattuor ab	2, 24/ 21
NUNTIO	regem eadem hora extinctum	nuntiasse	. Ad quam vocem Potierus	2, 9/ 14
	Quum rex adventare propius	nuntiaretur	, senatus urbis cum magno	2, 24/ 17
NUNTIUS	alios per epistolam ac	nuntios	exploratae fidei compellans,	2, 14/ 16
	in equis esse. Hoc	nuntio	excitatus ipsorum comitatus	2, 17/ 25
	ferret Graium, eumque tali	nuntio	recrearet, quem ut fortunae	2, 20/ 7
	sunt, trepidus ad reginam	nuntius	venit ad occidentale coenobium	2, 20/ 19
	reliquias interciperent. Hoc	nuntio	exanimata regina, calamitatem tam	2, 20/ 26
	Is intromisso ad pulvinar	nuntio	, quum aversum retro principem	2, 21/ 9
	atrocitate percussus obstupuit. Tum	nuntius	: iubet te, inquit, dominus	2, 21/ 11
	auctorem esse spei suae	nuntio	ad se misso cubicularium	2, 22/ 3
	imparata omnia, adeo securam	nuntius	hic oppresserat nihil minus	2, 40/ 27
	ab Eduardi morte clandestine	nuntio	. Sed alii, quibus exploratius	2, 43/ 2
	ita discessit. Ad cuius	nuntium	manente Stanleo, intra decem	2, 50/ 23
	Londini diversabatur, missus intro	nuntius	ait proceres omnes, senatum	2, 77/ 7

	propositi. Ceterum remisso	nuntio	, magnis obsecrant precibus	2, 77/ 22
NUPTIA	in Hispaniam tractaturum de	nuptiis	cum regis Hispani filia	2, 60/ 8
	haud magni census ob	nuptias	ei pridem a marito	2, 60/ 31
	Ita mutuo probamentum dedimus	nuptias	nobis non infecundas fore	2, 64/ 12
	ingreditur viam ad disturbandas	nuptias	. Erat Elisabetha quaedam	2, 64/ 24
	rex corrumpit. Igitur ubi	nuptiarum	appetebat dies, et pro	2, 64/ 26
	pontificibus, sive nolente rege	nuptias	suas adverso rumore conspergi	2, 64/ 30
	obsequium speraverit consecuturas	nuptias	. Alioqui numquam concubitus	2, 65/ 4
	cum ob illegitimas Eduardi	nuptias	, quibus nullam potuit sobolem	2, 73/ 15
NUTUS	sint incubituri. Tum cardinalis	nutu	linguacem illum admonens ut	2, 36/ 32
	protector omnes posset uno	nutu	tollere; nec dubium sit	2, 43/ 16
OBAERATUS	divino iure cautum, uti	obaeratorum	bona in asylum confluentium	2, 32/ 28
OBDUCCO	nunc contra tristis, torvus,	obducto	supercilio, corrugata fronte,	2, 47/ 17
OBEO	rex cum in palatio	obiisset	, quod est apud Benedictinorum	2, 3/ 18
	Ita princeps iste tum	obiit	mortem, quum vita eius	2, 5/ 18
	eius partes suas diligenter	obituri	. Sed neminem usquam esse	2, 35/ 13
OBFIRMO	ut, inquit, doleo animo	obfirmato	decretum vobis regem hunc	2, 79/ 29
OBIACEO	eiusdem nominis oppido, quod	obiacet	australi freto comparata, Borealis	2, 17/ 10
OBICEO	hostibus pro ipsorum salute	obicere	debuisset. Quippe Richardus	2, 6/ 1
	regnum, certae prodicionis crimen	obiectum	est, cuius, sive sons	2, 7/ 7
	se subduceret: nam domino	obiectam	per quietem terribilem, magnique	2, 50/ 1
	tum demum tam atrociter	obiectum	ei non risit, nempe	2, 54/ 22
	ducis legitimum filium. Sed	obiectum	Eduardo ipsi natalium vitium	2, 59/ 23
	tam valde multum territat,	obiciat	hanc mihi patriae pontificulus	2, 64/ 8
	admoneretur, ne si quis	obicem	sciret eludi sacramentum pateretur	2, 64/ 27
	reperisse quod illius matrimonio	obiceret	praeter excussam olim et	2, 66/ 11
	Eduardi filiis natalium vitium	obiecturus	nihil reperisse quod illius	2, 66/ 11
OBLECTAMENTUM	dulcia illa mutuae consuetudinis	oblectamenta	: in illum vel magis	2, 25/ 23
OBLECTO	se apud eum venatione	oblectarentur	. Ibi eos non tam	2, 5/ 12
	bonis. Ibi aedificant, epulantur,	oblectant	sese, creditoribus interim impune	2, 31/ 11
	aetatis pueri minus plerumque	oblectantur	quam alienis. Sed puer	2, 38/ 20
	interim tanta eius festivitate	oblectatis	, quantam haud temere ante	2, 47/ 13
OBLIQUIUS	abstinendum. Sed eum locum	obliquo	ductu atque arte tractandum	2, 59/ 28
OBLIVOSUS	non cognoverit, aut tam	obliviosus	ut non meminerit, aut	2, 70/ 23
OBLIVISCOR	utinam tam facile Deus	oblivisci	velit, quam nos reminiscimur	2, 13/ 3
OBNOXIUS	ipsis in primis periculo	obnoxiiis	, quam populus intestina semel	2, 13/ 17
	obvenit, operae cuiquam militaris	obnoxium	Angliae iura matri tuendum	2, 39/ 2
	maxime alienam. Insidiantibus facile	obnoxius	, utpote ob innatam animo	2, 52/ 20
OBOEDIO	vi, sed sua sponte	oboediebant	, veriusque reverebantur eum	2, 5/ 1
OBSCURUS	paterno impare, sed non	obscurus	. Ipsa cum in aula	2, 60/ 16
OBSECRO	intuens ut sui miseretur	obsecrabat	) vix temere facta confessione	2, 49/ 19
	supplicare protectori, atque eius	obsecrare	clementiam ne ipsorum respuat	2, 74/ 10
	Ceterum remisso nuntio, magnis	obsecrant	precibus admitti, afferre ea	2, 77/ 22
OBSEQUIUM	tantum ut ipsa suum	obsequium	speraverit consecuturas nuptias.	2, 65/ 3
OBSEQUOR	regis potius affectibus sunt	obsecuti	, quam suis. Neque quemquam	2, 15/ 18
	aula versaretur Henrici, reginae	obsequens	, nupserat Graio, eleganti quidem	2, 60/ 16
	meo me quoque genio	obsequi	. Nec Varvici comitem quem	2, 63/ 29
OBSERVO	magnifica specie, vultuque in	observantiam	principis composito, Glocestriae	2, 24/ 25
	vetusta superstitione sic est	observatum	, ut denuntiare credatur grande	2, 50/ 28
OBSIDEO	uti omnibus itineribus oppidi	obsessis	, nemo sineretur exire. Tum	2, 17/ 27
	cymbis videt, asylum videlicet	obsidente	ducis Glocestriae satellitio, ne	2, 22/ 14

	inferendam vim cuius nunc	obsessos	exitus omnes cernebat, nec	2, 41/ 2
OBSTETRICO	alvo materna eximi, quam	obstetricante	ferro potuisse. Quin Agrippam	2, 7/ 20
OBSTINATUS	regina, quod exspectabatur, filium	obstinate	pernegare pergeret, mandatum	2, 34/ 2
	ereptum eant, quod te	obstinate	commodis tuorum refragante	2, 37/ 20
	haudquaquam ante sueto tam	obstinate	repelli, nova illa constantia	2, 61/ 26
	inflexibilem, ipsa contra fit	obstinatior	, et dolore spreti consilii	2, 64/ 22
OBSTO	vita videretur consiliis suis	obstare	. Constans fama est Henricum	2, 8/ 17
	ac muliebrem potius metum	obstitisse	. Muliebrem metum, inquit dux	2, 28/ 18
OBSTRINGO	nomine tutor, beneficiis devinctus,	obstrictus	sacramento, ruptis omnibus	2, 6/ 3
	salvum et incolumem fore	obstricturos	. Sin retinere, sciat discessuros	2, 40/ 12
	nullo coniugii promisso regem	obstrictum	. Ceterum amoris prae se	2, 65/ 2
OBSTUPESCO	tantae rei atrocitate percussus	obstupuit	. Tum nuntius: iubet te	2, 21/ 11
OBSUM	cognatio, quae ne exitialiter	obsit	, id mihi vel in	2, 37/ 7
OBTEMPERO	si forte verbis minus	obtemperetur	. Rem enim videri superis	2, 27/ 31
OBTESTOR	mihi videor habiturus, hortor,	obtestorque	per amorem illum, quem	2, 13/ 20
	quod ego superos omnes	obtestor	utrique, ut collusor obtingat	2, 38/ 12
	ego superos eius praesides	obtestor	idem ut asyli propediem	2, 40/ 3
	in nos fiduciam vos	obtestor	, uti quemadmodum ego vobis	2, 42/ 6
OBTICEO	sileri concubia nocte solet,	obticentis	, vultuque adeo immobili, nullo	2, 75/ 30
OBTINEO	e Gallia iam olim	obtinuerat	. Baruico annum ante mortem	2, 5/ 5
	in aula principis primas	obtinebat	, ut illi repudiato priore	2, 17/ 3
	Quod si quid ad	obtinendum	puero privilegium exempla valent	2, 39/ 8
	neque Eduardo superstitite potuit	obtinere	, perempta lite concederet. His	2, 44/ 4
	ut huic florentissimo quod	obtines	regno progeneres hybridas ac	2, 62/ 22
	foro excerceantur, ac parem	obtineant	auctoritatem, tamquam ipsius ore	2, 81/ 16
OBTINGO	obtestor utrique, ut collusor	obtingat	felicior, quam is qui	2, 38/ 13
OBTORQUEO	legibus libidini principis, veluti	obtorto	collo servire coactis; non	2, 70/ 14
OBTRUDO	invito mihi alieno arbitrato	obtruderetur	. Iam bigamiae labes illa	2, 64/ 2
	populare nomen meris rapinis	obtrudebatur	. Nam quaestores a quoque	2, 70/ 1
OBTRUNCO	omnes nobiles per insidias	obtruncarent	. Hoc commentum tametsi	2, 24/ 11
OBVENIO	cui nullum haereditate praedium	obvenit	, operae cuiquam militaris	2, 39/ 1
OBVERSOR	ducis pectoribus adhuc vestris	obversantis	effigies. Sed antea iam	2, 67/ 31
OBVIUS	receptis, in quam conciliandam	obvius	omnibus atque expositus ferebatur	2, 4/ 6
	magno civium numero progressi	obviam	quattuor ab urbe milibus	2, 24/ 21
	pesti quo prope eatur	obviam	virum aliquem aetate gravem	2, 26/ 26
	amputandum, forte caduceator illi	obvius	offertur gentilicio sibi nomine	2, 51/ 16
	quemque habuit in via	obvium	, ita semper illis ad	2, 82/ 1
OCCASIO	quicquam unde nasceretur	occasio	tributorum; vectigal e Gallia	2, 5/ 4
	ut non interdum incidat	occasio	, qua alibi eum ali	2, 35/ 29
	crederet, protector rapiendam	occasionem	ratus est: unde suspensis	2, 58/ 7
OCCIDENTALIS	reginam nuntius venit ad	occidentale	coenobium, tristia omnia atque	2, 20/ 19
	ipse haud longe ab	occidentali	coenobio habitabat, qui ministris	2, 21/ 5
	est in palatio apud	Occidentale	Coenobium, ubi ab omni	2, 81/ 13
OCCIDO	Benedictinorum coenobium, ad	occidentem	solem circiter mille passus	2, 3/ 19
	complexibus quos destinabat	occidere	. Crudelis atque immitis, haud	2, 8/ 12
	quavis nocte prorepunt, furantur,	occident	, et commisso facinore revertuntur	2, 31/ 16
	magna utriusque partis strage	occiso	, regnum in sua domo	2, 66/ 5
OCCIPIO	eius uterino movere litem	occipiunt	, calumniantes illum ac germanum	2, 19/ 5
OCCUBO	cum multis una purpuratis	occubuit	, relinquens liberos tres:	2, 6/ 20
	gavisus eodem in proelio	occubuit	. Ergo uxor eius, ut	2, 60/ 21
OCCULO	offensas veteres ulturus, suum	occulte	negotium ageret, iraque et	2, 10/ 2

	quem, ut erat credibile,	occultum	sibi praesidium ita duci	2, 43/ 18
	Accersita Lucia quamquam	occultis	instructa consiliis, ostentata spe	2, 64/ 33
OCULTO	etiam tecta et callide	occultata	consilia in fratris Clarentiae	2, 8/ 24
OCUPO	ac locum eius ipse	occupavit	. Georgius Clarentiae dux	2, 6/ 25
	in pueri regno discordia	occupet	, multi nimirum viri boni	2, 13/ 15
	eversa concidisse omnia: proinde	occupandum	ipsi tempus, ac sibi	2, 20/ 24
	censet maturandum facinus,	occupandos	dum dubitant, illum quia	2, 46/ 17
	pavore omnium adhuc animis,	occupandam	regni possessionem, priusquam	2, 58/ 8
	patris fortunas invaserint, atque	occuparint	ad tempus, ita tum	2, 67/ 1
	iure debitum per iniuriam	occuparet	. Sed tamen se non	2, 78/ 31
OCCURRO	igitur Vodevilus officiose ducibus	occurrentes	, ac summa gratulatione vicissim	2, 17/ 15
	quattuor ab urbe milibus	occurrerunt	. Ita princeps honorifice exceptus	2, 24/ 21
	nemo circumspicienti mihi magis	occurrit	idoneus quam reverendissimus iste	2, 26/ 30
	sibi sacerdote qui forte	occurrerat	colloquentem, quasi per iocum	2, 51/ 5
	sibi nomine. Ad eius	occursum	subiit animum illius temporis	2, 51/ 17
	eodem in loco similiter	occurrenti	dolorem ac metum suum	2, 51/ 18
OCULUS	fratrem per vecordiam sub	oculis	nostris perire patiamur. Ego	2, 29/ 32
	optet in tuis manibus	oculisque	potissimum enutrir, modo tu	2, 35/ 21
	magis a suis consiliis	oculos	animosque hominum averterent	2, 44/ 7
	quae dicerent, stabant ante	oculos	milites aliquot multo situ	2, 53/ 2
	egregia specie praedita, sed	oculis	praesertim mirae illecebrae	2, 55/ 23
	omnium facile ad se	oculos	converteret, ingenio tamen adeo	2, 56/ 2
	coniuge eius me potius	oculis	regi quam meis, perinde	2, 63/ 32
	vidua, in quam semel	oculum	defixisset, quae modo forma	2, 72/ 8
ODI	his, quos intus impense	oderat	: nec eorum abstinens	2, 8/ 12
	ferunt fabulae, ulcisci quos	odit	ardeat. Alioquin enim quorsum	2, 26/ 2
	Foggum, quem diu capitaliter	oderat	, adducto ex asylo proximo	2, 81/ 29
ODIOSUS	plerisque incessantibus atque	odiose	interpretantibus, tamquam privatae	2, 23/ 3
	procerum graviter incusat reginam,	odiose	ab ea factum, quae	2, 25/ 21
ODIUM	cum regis consanguineis acre	odium	intercessit (ut mulieres non	2, 7/ 4
	sive aliquid astruxit vero	odio	natus rumor, sive natura	2, 7/ 22
	ut amicitiam instabilem stabile	odium	pareret. Consilia sua non	2, 8/ 5
	si mutuis in vosmetipsis	odiis	feramini. Quod si viri	2, 11/ 23
	et alter alterius consilium	odio	consulentis eludit, ibi necesse	2, 11/ 28
	iam inter vos magna	odia	exarsere, haud magnis saepe	2, 12/ 7
	Nam quorum in illos	odium	maxime implacatum novit	2, 14/ 15
	utpote quos causarentur privati	odii	causa conturbasse rempublicam,	2, 16/ 22
	princeps est eorum, qui	odio	implacabili in sanguinis mei	2, 22/ 4
	copulaverat. Ad haec ut	odio	quisque aut favore ferebatur	2, 22/ 19
	concitaretur invidia. Adeo ei	odio	esse eos, ut vel	2, 26/ 1
	facile eam hucusque progressam	odio	nostri magis quam metu	2, 29/ 11
	protectorem illud non tam	odio	vitiorum, quam scelerati consilii	2, 55/ 6
ODORO	sive unus quispiam aliquid	odoratus	multos suspicione impleverat.	2, 44/ 23
OFFENDO	si partium praetextu, velut	offensas	veteres ulturus, suum occulte	2, 10/ 1
	si quos parum opportunos	offenderet	, eos per insidias incautos	2, 10/ 5
	tempore condonetis, et remissis	offensis	omnibus vos amore mutuo	2, 13/ 22
	lubebat. Quibus rebus graviter	offensus	quum prohibere non posset	2, 20/ 2
	nihil profici, redimendae beneficiis	offensae	non relictum locum: at	2, 43/ 14
	intra breve spatium toties	offendente	equo provolveretur in terram	2, 50/ 26
	bono fuerit. Nam et	offensum	regis animum plerumque leniebat	2, 56/ 17
	animus in matrem pius	offenderetur	. At illud alterum, de	2, 59/ 30

	sunt. Sic minimis quibusque	offensis	maximae indictae mulctae, quin	2, 70/ 7
	ferrent. At dux nonnihil	offensus	quod eius orationem tam	2, 75/ 31
	libere citra ullam eius	offensam	proloqui, quamquam enim nihil	2, 77/ 29
	omnes omnium in se	offensas	condonare publice, cuius rei	2, 81/ 27
OFFERO	filium primis parentis amplexibus	obtuli	. Cui nunc regnanti utinam	2, 39/ 16
	adducto quem locus ille	offerebat	sacerdoti confessionem criminum	2, 49/ 15
	forte caduceator illi obuius	offertur	gentilicio sibi nomine. Ad	2, 51/ 16
OFFICIO	quantum meminisse regno non	officit	. Denique quod habet ex	2, 64/ 10
OFFICIOSUS	Ab Hamptona igitur Vodevilus	officiose	ducibus occurrens, ac summa	2, 17/ 15
	Gloucestriae dux post tam	officiosam	consolationem, captivos omnes,	2, 20/ 10
OFFICIUM	quasi duces constituerint, videlicet	officium	suum approbaturi, ipsi eo	2, 18/ 3
	eum adhuc dormientem venit,	officii	simulatione comitaturus ad arcem	2, 51/ 2
	egregie commodabitur, quorum ille	officiis	imperium semper acceptum feret	2, 74/ 33
OMEN	quo si puer (absit	omen	verbo) citra ullam eius	2, 36/ 3
ONERO	illud venerandum pateretur	onerari	diademate, neque adeo	2, 78/ 17
ONUS	imponentes alios, alios deponentes	onera	, alios depositis quae pertulerant	2, 21/ 19
	neve in se recuset	onus	administrandi regni suscipere,	2, 74/ 11
	coniunxerit. Qui tametsi tantum	onus	ut dixi, gravatim sit	2, 74/ 24
OPERA	porro accidat danda sedulo	opera	est. Omnia iam pacata	2, 13/ 9
	haereditate praedium obvenit,	operae	cuiquam militaris obnoxium	2, 39/ 1
	sibi principis ossibus humavere.	Operae	pretium est cognoscere, quae	2, 49/ 25
	eximiam fidem, singularem semper	operam	praestitistis. Cui tam pio	2, 72/ 25
	regnare mallet, nec tamen	operam	consiliumque suum, quatenus regi	2, 79/ 5
OPERIO	cum proceribus eorum reditum	operiebatur	, per dispositos tota via	2, 42/ 14
OPERO	quidem intermisso a labore	operantibus	adornabantur in eam celebritatem	2, 44/ 10
OPINIO	omnium, tantamque integritatis	opinionem	venit, ut unus omnium	2, 24/ 27
OPINOR	idque nec iubente nec	opinante	rege, qui si maxime	2, 8/ 20
	calumnias. Meminisse vos, inquit,	opinor	, patrem eius quamquam annis	2, 15/ 3
	nisi duplicato periculo recidere.	Opinor	quod priore conflictu fatigata	2, 35/ 11
	me hic manente nemo,	opinor	, dubitat: e quo non	2, 36/ 22
	quis invitae (quod non	opinor	) abstraxerit ac sanctissimam asyli	2, 40/ 2
	oppido trucidandos, videlicet haud	opinantis	in eandem propemodum horam	2, 48/ 6
	ipsi quum nihil minus	opinantes	paulo ante prandium	2, 52/ 27
	Quarum rerum nemo est,	opinor	, vestrum a me qui	2, 70/ 11
	hic habitus vult? inquit.	Opinor	, inquit ille, non satis	2, 75/ 7
OPORTET	supplex flagitet, ac precetur	oportet	. Idque adeo merito quum	2, 32/ 13
	poterat cur hoc dissimulatum	oportuerit	apud se, cuius conscientia	2, 48/ 4
	humanis consuetudinem, qua sic	oporteat	maximas quasque res legitimis	2, 80/ 24
OPPIDULUM	comprehensos diximus ad	oppidulum	, quod a fracto ponte	2, 57/ 17
OPPIDUS	tamen alteri eiusdem nominis	oppido	, quod obiact australi freto	2, 17/ 10
	effecerant, uti omnibus itineribus	oppidi	obsessis, nemo sineretur exire	2, 17/ 27
	exire. Tum paulo ab	oppido	longius, qua parte Stratfordiam	2, 17/ 28
	ideo uti fertur ut	oppidum	universis angustum, liberum illis	2, 18/ 22
	multo post in quoddam	oppidum	, quod Pons Fractus appellatur	2, 20/ 12
	die in quo asservabantur	oppido	trucidandos, videlicet haud	2, 48/ 5
OPPORTUNITAS	consilium ex nepotum aetatis	opportunitate	ceperat, quae res plerumque	2, 9/ 22
OPPORTUNUS	illius vita non satis	opportuna	videbatur: quippe quem sive	2, 9/ 4
	perductis, si quos parum	opportunos	offenderet, eos per insidias	2, 10/ 5
	esse subducendo illinc nihil	opportunum	quum neque tempus suppeteret	2, 40/ 26
	vestrum nos, cum erit	opportunum	, sic faciemus, ut audiat	2, 76/ 28
OPPRIMO	nec mali quicquam suspicantes	opprimeret	. Nam hoc illi constabat	2, 10/ 6

	tam hercle facile, quam nostrum circumventos insidiis e proceribus per vim adeo securam nuntius hic quem conscius esset ab ipso conatu ad eas merito illius supplicio providenter Ita populus imminutus aut infamia persequeretur, urgeret, tantam auctoritatem et tantas curatam, quae suae factionis Hastyngum, ambos fama atque vim repellerent, illaturos quorum ad confirmandas illius factionis quoque quibus vere asyli ut opus ei asyli rerum summa potente: ipse inesse scio, fidei plurimum, illum intelligebat, nempe quem regni, comitem Varvici, virum venustate coniunctam) maximarum Henrico quem Eduardus ipsius vir fuit et reliquis non sua natura, sed spoliis, atque ex tantis quum vita eius maxime negarim inquit, honorande pater, omnium, qui non ambos tam nullius fidei non velles, nisi quis forte At rex quamquam libenter dicione novos titulos ne rem diu maximis votis virtutis ergo contrahi non cum aliis eius Latinis non conferenda sit. Hoc quod in eius Anglicorum facta materiam fere praesentis quaesivisse videretur (quod cur consulto peccatum sit, nec infantia, ne quis illi quibus vere asyli ope id facinoris admiserit, ut Conventum est, ut protector nondum enim sacerdote tibi coepistis attendite. Non est aut male narrantis depravat facturos confido, si vos auctorem registuri. Mirantem hanc invidiam facti, alii aggravare quibus princeps erit. Haec	oppresserunt oppressissent opprimere oppresserat opprimenda opprimendas oppressa oppressus opprimeret opes opes opibus opes opes ope ope opibus opum opibus opibus opum ope opibus opibus opibus optata optandam optet optasses optasset optabat optarim optastis opulentiae operibus opus operum operis opus opus opus opus opere opus opus oratio oratio orationem oratione oratio	eum qui regis sanguine ; tam hercle facile, quam , atque ita sibimet viam nihil minus cogitantem, quam regina non abhorrere, nec coactos arma subito qualiacumque nihil restare periculi, quominus est, nobilium vero ac , irreparabili damno multarum invidentibus, contraque non minus ab teneris statim principis celebres: sed dux natalibus quod illa nosceret, plurimum coegisset. Ita rem quam opus est, aliquanto tamen sit, is ibi maneto potens, amicis etiam potentior ac potentiae satis: nec admodum atque auctoritate promoverat simul et populari gratia loco ponens, ab amore Varvici deposuerat. Tantus ille et populari gratia ut peccantis aestimata sunt. Sic non egestati modo, sed omnibus, ac iucunda foret filio huic meo condicionem in tuis manibus oculisque : quippe cuius unius dissimulatio altiorem. Nam bella fuit quam sibi ipse delegisset quidem, quippe cui iam , magnoque redimere voluistis, debeat, Deo videlicet amorem quoad sermonis elegantiam non nunc primum Latine in volumine insertum invenies. implent, haud abs re factum esset nullius culpa quidem apud nos asylo asylo putet, in quod est, aliquanto tamen magis ei asyli ope sit ducis ad usurpandum regnum est: tecte insultans brevi satis scio eadem ut , aut per se exiguam ulla aut Dei aut , ac sese purgare conantem nitebantur. Tum ne quid ob cognitam viri fidem	2, 15/ 10 2, 15/ 10 2, 24/ 1 2, 41/ 1 2, 48/ 2 2, 52/ 28 2, 54/ 1 2, 71/ 18 2, 72/ 11 2, 9/ 27 2, 14/ 12 2, 15/ 26 2, 16/ 17 2, 19/ 12 2, 32/ 19 2, 33/ 9 2, 33/ 13 2, 42/ 2 2, 45/ 23 2, 60/ 6 2, 61/ 28 2, 65/ 18 2, 65/ 19 2, 70/ 6 2, 70/ 25 2, 5/ 19 2, 34/ 32 2, 35/ 21 2, 45/ 28 2, 55/ 24 2, 63/ 1 2, 63/ 22 2, 69/ 15 2, 63/ 5 2, 2/ 6 2, 2/ 7 2, 2/ 10 2, 6/ 7 2, 18/ 11 2, 30/ 17 2, 32/ 9 2, 32/ 19 2, 33/ 9 2, 44/ 1 2, 51/ 7 2, 72/ 30 2, 12/ 9 2, 13/ 24 2, 18/ 17 2, 22/ 21 2, 23/ 20
OPS				
OPTO				
OPULENTIA				
OPUS				
ORATIO				

	rectiora consulenti parere. Huic	orationi	nobiles fere quotquot aderant	2, 27/ 19
	fecisse pernego. Huic ducis	orationi	quum laici quotquot aderant	2, 33/ 18
	quod cuique proclive est	orationis	depravat atrocitate, dum piam	2, 36/ 7
	quorsum eius phalerata tendat	oratio	non sentiam? Asyli latibulum	2, 38/ 9
	dolo, et nocturna reginae	oratione	praeoccupatis regis auribus, initio	2, 51/ 25
	intolerandae. Pynkerus in medio	orationis	cursu destitutus voce descendit	2, 59/ 3
	modestia coniunctam mirabatur,	orationis	gratiam duplicante forma, non	2, 61/ 7
	quamdiu per ambiguam regis	orationem	licuit, dissimulare scire se	2, 61/ 13
	non satis exauditam illis	orationem	tuam. Id quidem, inquit	2, 75/ 8
	nonnihil offensus quod eius	orationem	tam adversis auribus animisque	2, 75/ 32
	dux ea demum protectoris	oratione	securus, ausus est rem	2, 78/ 10
	quae retineatur, eripiant. Hanc	orationem	eius alacris exceptit clamor	2, 80/ 15
	quae Britannicis student legibus)	oratione	quam maxime potuit populari	2, 81/ 22
	clementia, mala dissensionum	oratione	explicans simul et concordiae	2, 81/ 25
ORDO	partes comitatu, per medios	ordines	perrexerunt, ac se dimittentes	2, 19/ 1
	et regis honor et	ordinis	huius fama curae sit	2, 26/ 28
	dispositos tota via satellitum	ordines	adduxerunt. Adductum protector	2, 42/ 14
	aliis nobilibus collocaverant de	ordine	, ritu ac solemnibus insigniendi	2, 44/ 14
	suos loco, utpote equestris	ordinis	, illustri et antiqua familia	2, 52/ 14
	velut attonitus nullo ductu	ordineve	, sed ineptissimo recurso illa	2, 68/ 12
	apud vos honores et	ordines	rite consecutus est, et	2, 70/ 21
	aliis verbis, alio rursus	ordine	repetebat; verum adeo dilucide	2, 75/ 10
ORIGO	qui materna fraude celato	originis	vitio supplantatis veris haeredibus	2, 66/ 34
ORIOR	praepostere multa in eius	ortu	ostendere voluit, qui multa	2, 7/ 23
ORNO	repetebat; verum adeo dilucide	ornateque	, voce, vultu, gestu tam	2, 75/ 10
ORO	fore. Ille gratis actis	orat	ministrum idem ferculum ad	2, 20/ 6
	culpa conscientiam praetendens,	orabat	uti frustra niti desisteret	2, 61/ 20
	tamen etiam vehementer	oramus	, idque eo certe confidentius	2, 74/ 28
	vertat. Sed interim vos	oramus	ut crastina die pariter	2, 76/ 30
	habiturumque gratias. Ceterum	orare	vel sua causa, quem	2, 79/ 3
ORPHANUS	egit, ut nepotibus suis	orphanis	ac sibi creditis, auferre	2, 6/ 5
OS, ORIS	laudabit audaciam, ubi vicit.	Os	et vultus erat, quem	2, 4/ 13
	dorso, alteroque humero erectior,	os	inamabile, torvum, ac plane	2, 7/ 16
	dispergi, toti populo in	ore	esse, stupere omnes, ira	2, 22/ 16
	regi invidiosum omnium per	ora	, non in hoc regno	2, 26/ 19
	denuo simul os admovit	ori	, cum cruce eum consignans	2, 42/ 11
	umquam licebit: denuo simul	os	admovit ori, cum cruce	2, 42/ 11
	accessit corporis amplitudo, et	oris	decor, species insignis, ut	2, 45/ 26
	insigni cutis candore, totius	oris	egregia specie praedita, sed	2, 55/ 22
	quidem etsi tanta esset	oris	pulchritudine, ut omnium facile	2, 56/ 1
	propter morum sanitatem, quam	oris	pulchritudinem amanda videretur.	2, 56/ 3
	familiaribus Eboraci ducis magis	oris	specie referrent, quam ipsum	2, 67/ 25
	disserens. Sed plurimis in	ore	erat impudens illa simulatio	2, 80/ 19
	auctoritatem, tamquam ipsius	ore	regis prolata, pro contione	2, 81/ 16
	regni capere, unde regis	ore	populo iura redduntur, quod	2, 81/ 18
OS, OSSIS	Eduardi carissimi sibi principis	ossibus	humavere. Operae pretium est	2, 49/ 24
OSCITO	patraverit (patrabit enim facile	oscitantibus	nobis) omnes ubique mortales	2, 29/ 29
	et ipsa curae non	oscitantis	indiget) febris etiam neutiquam	2, 35/ 5
OSTENDO	multa in eius ortu	ostendere	voluit, qui multa foret	2, 7/ 24
	die, quos ante captos	ostendimus	reginae cognatos, intellegebat?	2, 52/ 7
	arcem iubet; ubi venere,	ostendit	sibi ducique instructas in	2, 52/ 25

	bene de omnibus merendo	ostendere	cupiens quantae apud principem	2, 56/ 23
	protectoris ad regnum ius	ostenderet	, taceret voluntatem. Is e	2, 66/ 24
	unius, deinceps stirpi decretam	ostendit	. Eduardum contra ius ac	2, 67/ 9
	maestitiam, quam non audebant	ostendere	, non poterant, vertere in	2, 77/ 4
	cum suis colloquio, rursus	ostendit	rem eiusmodi esse quam	2, 79/ 17
	prolata, pro contione rursus	ostendit	ex eo loco potissimum	2, 81/ 17
	simul et concordiae bona,	ostendit	se omnes erga quoscumque	2, 81/ 25
OSTENTO	praesidio impedimenta sequebantur,	ostentabant	undique captam supellectilem,	2, 24/ 4
	manifestarii criminis argumentum	ostentarent	, inclamaverunt: En arma ipsa	2, 24/ 9
	pauca praefatus facilem se	ostentat	fore, modo illa sese	2, 61/ 10
	occultis instructa consiliis,	ostentata	spe uxorem se regi	2, 64/ 33
	dux ad se allatam	ostentat	ceteris, uti scirent quam	2, 77/ 20
OSTIUM	contendisse, pulsatoque violenter	ostio	multo ante lucem, quum	2, 9/ 12
	in mensam, iamque ad	ostium	Proditio clamabatur, simulque ad	2, 48/ 27
OTIOSUS	e palatio, scrinia, sarcinas:	otiosum	neminem, imponentes alios, alios	2, 21/ 19
OTIUM	mundi muliebris conspicui; denique	otii	, luxus, voluptatum, facile	2, 55/ 15
	suae quietis causa, neglecto	otio	publico, regnum sibi humano	2, 78/ 19
PACO	opera est. Omnia iam	pacata	sunt, et spes est	2, 13/ 10
	periculi causa inibatur. Nam	pacatis	rebus, proceribus reductis in	2, 16/ 11
	haud satis adhuc domi	pacatis	, si externum sibi regem	2, 62/ 2
PACTUM	congregetur, discordia. Atque hoc	pacto	fore, ut hi vicissim	2, 16/ 16
	ausus consecrare. Nullo ergo	pacto	me auctore, Cardinalis inquit	2, 28/ 8
	asyli tamen immunitatem ullo	pacto	violari velim. Quae quoniam	2, 30/ 2
	experiretur, an pertrahi quoquo	pacto	hominem posse ad suas	2, 46/ 11
	regni sui effecerat. Hoc	pacto	dum bonis vestris tendebantur	2, 71/ 7
	gentes, quibus res quo	pacto	gereretur minus compertum foret	2, 78/ 28
PAELEX	maxime omnium invisam ut	paelicem	olim: nam et regi	2, 48/ 18
PAENITENTIA	modo eorum vitam ad	paenitentiam	ante actorum scelerum, sed	2, 31/ 17
	posset) reliquos omnes servasse	paenitentiae	. Ad haec illi, simulantes	2, 53/ 7
	est illic agentium publicam	paenitentiam	) crucem et psallentium chorum	2, 54/ 29
	dolori fuit. Ad haec	paenitendo	nihil profici, redimendae beneficiis	2, 43/ 13
	ingressum iam sese esse	paeniteat	, eadem tam pergeret: et	2, 43/ 22
PALATINUS	enim asyllum illud aedibus	palatinis	contiguum. Ibi se ac	2, 21/ 2
PALATIUM	dico, rex cum in	palatio	obiisset, quod est apud	2, 3/ 18
	pavida ac trepida e	palatio	suo se in coenobium	2, 21/ 1
	convehi in asyllum e	palatio	, scrinia, sarcinas: otiosum	2, 21/ 18
	qui solus ab asylo	palatium	dirimebat, uti viae compendium	2, 21/ 21
	regnanti utinam tam tutum	palatium	sit quam hic locus	2, 39/ 17
	et protector ipse in	palatio	adesset cum satellitio, cogitare	2, 40/ 22
	eius exceptum, recta in	palatium	, ubi protector cum proceribus	2, 42/ 13
	diversabatur is in episcopi	palatio	, unde protinus ambo mediam	2, 42/ 18
	augustius, quod est in	palatio	apud Occidentale Coenobium, ubi	2, 81/ 12
PALPATIO	superos referente, velut sacrilegae	palpationis	ultores: Shaus publica omnium	2, 59/ 4
PAR	neque superiorum neque	parium	satis patientes. Eduardus patris	2, 6/ 24
	animi robore utrivis fratrum	par	: forma, probitateque utrique fuit	2, 7/ 14
	sententiam perductis, si quos	parum	opportunos offenderet, eos per	2, 10/ 5
	hoc scio, haud quaquam	pares	vobis irarum causas et	2, 12/ 11
	quo certamine si cetera	paria	essent, tamen ius et	2, 23/ 15
	vult populo vos aut	parum	fideliter, aut non satis	2, 26/ 4
	posset intellegere, profecto non	parum	irasceretur iis qui illic	2, 32/ 17
	quoque rem ego neutri	parum	incommodam censuerim, si	2, 35/ 2

	uni concredere, mercator siquidem	parum	cautus haberi solet, qui	2, 41/ 31
	quibusdam etiam admonitis,	parum	tuto regem se frequentaturos	2, 45/ 3
	ingens illud dedecus haud	parum	ei laudis gratiaeque conciliaverit	2, 55/ 1
	aeque deceat sacerdoti puritate	parem	esse ac dignitate proxime	2, 62/ 25
	enixa principem, haudquaquam	pari	manu cum Varvicensi congressus	2, 66/ 3
	audacter iam coeptum erat	pari	audacia urgendum videbatur, uno	2, 69/ 1
	animum nostrum vos aut	parum	cernere, aut parvi pendere	2, 76/ 7
	consensum perspicio, ne vel	parum	fortis videar in capessenda	2, 80/ 6
	eo foro excerceantur, ac	parem	obtineant auctoritatem, tamquam	2, 81/ 16
PARCO	mandatum, ne quieti praesulis	parceret	, tanti esse momenti quod	2, 21/ 7
	Hastynge supplicio contentam (cui	parci	sane maximo ipsorum periculo	2, 53/ 6
	erat etiam frater, cui	pepercisset	qui germanum sustulit, aut	2, 71/ 26
PAREO	amicitiam instabilem stabile odium	pareret	. Consilia sua non aliis	2, 8/ 6
	primogenitis regum, vivis adhuc	parentibus	propria ditio est, quae	2, 14/ 3
	bene vellent, quam reginae	parentibus	pariter cuperent male, hactenus	2, 16/ 1
	inermibus, sin ipsi contra	parent	copias, ad manus rem	2, 16/ 6
	comites suos admoneant, uti	parent	sese, nempe duces tantum	2, 17/ 24
	cuius vestrum rectiora consulenti	parere	. Huic orationi nobiles fere	2, 27/ 14
	placere arbitror principis curationem	parenti	committi, modo inducat animum	2, 29/ 7
	hinc infantem filium primis	parentis	amplexibus obtuli. Cui nunc	2, 39/ 16
	regno, atque adeo ita	parentes	ad imperium affectant, et	2, 41/ 27
	mulier Londini bonis prognata	parentibus	, bene pudiceque educata,	2, 55/ 7
	imperfecta semper disparibus nata	parentibus	. Sustinere potes ut huic	2, 62/ 21
	vel adulterino concubitu nati,	parentum	crimen pravitate sua testentur	2, 66/ 33
	luctu et dolore virorum,	parentum	, et si quid cuique	2, 72/ 12
	consignarent principi, cui ipse	parere	quam regnare mallet, nec	2, 79/ 5
	metus, simul ut benevolentiam	pareret	insidiosa clementia, mala	2, 81/ 24
PARIES	petere: effringere alios medium	parietem	, qui solus ab asylo	2, 21/ 21
	non poterant, vertere in	parietem	vultus coacti sunt, dum	2, 77/ 4
PARIO	huc confugi, hic regem	peperi	, hinc reduci ac victori	2, 39/ 15
PARLAMENTUM	quam sapientior, ut ex	parlamenti	senatusconsulto, cuius apud	2, 6/ 13
PARO	contendunt, ac regem reperiunt	parantem	iam tum discedere, ideo	2, 18/ 21
	dicerent. At princeps Graium	parantem	respondere praeveniens: Quid	2, 19/ 15
	ratio blandietur, ut non	paratus	sim cuius vestrum rectiora	2, 27/ 13
	quum cardinalis ad abeundum	paratior	reliquis videretur et protector	2, 40/ 22
	iam olim in id	parato	miserat, a quo ad	2, 53/ 12
PARRICIDA	desideriumque eius invisus	parricidae	sequentis principatus auctiorem	2, 4/ 1
	et prodicionis conscientia stimulati	parricidae	concitarent: quorum nunc spe	2, 53/ 34
PARS	nam bello necesse erat	partes	mutuo esse infestas) ut	2, 3/ 23
	is ipse alia vitae	parte	aeque carus atque ea	2, 3/ 25
	vertat in superbiam) multis	partibus	auctiorem fecit: nempe ea	2, 5/ 9
	putavit adiumento fore, si	partium	praetextu, velut offensas veteres	2, 10/ 1
	eas habuit, quod utramque	partem	cognovit frenare se, quum	2, 10/ 12
	ac discordia disiungerent,	partibus	et studiis intenti, minus	2, 10/ 19
	invenerint, ipsi nimirum	partibus	accessuri, novasque ante lites	2, 11/ 18
	vero hi quorum primae	partes	apud eum fuerant, longissime	2, 12/ 4
	excident. Ita gratia male	parta	cito perit. Quae vero	2, 12/ 5
	reputetis alteram harum factionum	partem	cognatos mihi, alteram affines	2, 12/ 18
	reges, illis nulla fortassis	parte	deteriores. Verum si vos	2, 13/ 14
	fide, et longe honoratior	pars	regii generis fuerant, quam	2, 14/ 20
	et quum ab adversa	parte	princeps esset, suam prodicionis	2, 16/ 7

	immensum expectabatur, et magna	pars	in eos fortasse casura	2, 16/ 20
	ab oppido longius, qua	parte	Stratfordiam itur, disposuerant	2, 17/ 28
	est, scindente se in	partes	comitatu, per medios ordines	2, 18/ 24
	invicem minitantes, prout quosque	partium	studium aut periculi formido	2, 22/ 18
	tentandum, quam reliquam praedae	partem	in nassam pellegerat: haud	2, 25/ 16
	ratio. Quis igitur omnibus	partibus	accommodatior quam germanus	2, 26/ 13
	viri prudentes adniterentur, bona	pars	huius mali facile tolli	2, 31/ 19
	sint ad salutem eius	partes	suas diligenter obituri. Sed	2, 35/ 13
	cuius accessione dimidia	parte	suas vires auctiores fere	2, 43/ 7
	Proceres per omnem regni	partem	evocati frequentes aderant.	2, 44/ 11
	comes Darbiae, ceterique earum	partium	nobiles, ad primam statim	2, 45/ 31
	hominem posse ad suas	partes	speraret, aspera omnia et	2, 46/ 12
	diversa discedendi spatium firmatis	partium	copiis esset. Ceterum in	2, 58/ 10
	ut ei primae etiam	partes	insinuandae populo rei	2, 59/ 12
	Ceterum praecipua negotii	pars	in excogitanda mutandi regis	2, 59/ 16
	maritus eius ab adversa	parte	steterat, cecideratque habitu	2, 60/ 27
	facile cernentes in quam	partem	regis animus propenderet,	2, 61/ 32
	gratia ut ab utra	parte	stetisset, in eam nimirum	2, 65/ 19
	Henrico comiteque magna utriusque	partis	strage occiso, regnum in	2, 66/ 5
	sibi plus quam dimidiam	partem	regni sui effecerat. Hoc	2, 71/ 7
	vero ac procerum quota	pars	relicta est? Denique alterius	2, 71/ 18
	formidabatur potentia, neutra	pars	tuta aut quieta fuit	2, 71/ 25
	flagravit, ut vitae eius	pars	nulla minus ferenda videretur	2, 72/ 6
	gestu, denique ulla corporis	parte	placuisset ei, quam non	2, 72/ 9
	proximi. Maximam enim anni	partem	haud longe discedebat ab	2, 72/ 19
	proceres et bona ex	parte	populus perpendissent, et simul	2, 74/ 4
	ac summa domi forisque	parta	virtute gloria coniunxerit. Qui	2, 74/ 23
	Responso namque in utramvis	partem	dato, discedemus, haud amplius	2, 76/ 11
	apibus, quoad ex ultima	parte	curiae, qua se ministri	2, 76/ 15
	honestum civem in ea	parte	videbat, factum tamen commode	2, 76/ 24
	descendit ipse, ceteri discedunt:	pars	aperte maesti, multi simulata	2, 77/ 2
	incertum sit quam in	partem	illius Amplitudo esset acceptura	2, 78/ 3
	Coenobium, ubi ab omni	parte	regni promiscuae aguntur causae	2, 81/ 13
	est, eaque celebritas magna	parte	illo ipso apparatu peracta	2, 82/ 6
PARTICEPS	consilii inde ab initio	participem	fuisse; protectoris amici quidam	2, 42/ 25
	his quos sui propositi	participes	habebant, alio in loco	2, 44/ 16
	vel in primis earum	participes	fuistis, quum quod non	2, 72/ 17
	quidam Nashefeldi, huius consilii	participis	, conglobaverant a tergo, repente	2, 76/ 16
PARTUS	invidus, semperque etiam ante	partum	pravus. Quippe quem fama	2, 7/ 19
PARVUS	umquam postea emendavit, ut	minime	mireris, si cum aliis	2, 2/ 6
	Eboraci Duce, qui biennio	minor	erat: Elisabetha, quae postea	2, 3/ 7
	eorum, viginti illis plus	minus	annis, quibus imperitavit, defunctis	2, 4/ 4
	multum illi animi, nec	minus	consilii inerat. Adversis rebus	2, 4/ 7
	aestimet, is profecto non	minus	prudenciam eius admirabitur,	2, 4/ 12
	opes invidentibus, contraque non	minus	iisdem de rebus invisis	2, 9/ 28
	quamquam nihil formidabat	minus	, quam id quod evenit	2, 10/ 15
	partibus et studiis intenti,	minus	verum quod esset cernerent	2, 10/ 20
	res facit, uti quo	minus	diu futurum me vobiscum	2, 11/ 14
	Quod si viri essent,	minus	fortasse desideraretur fides. At	2, 11/ 24
	utinam certe habeant non	minus	momenti ad conciliandos animos	2, 12/ 22
	carendum, profecto in illis	minus	iacturae fuerit. Quibus si	2, 13/ 13

	propemodum ipsis, qui neque	minus	certa in eum fide	2, 14/ 19
	qui regis sanguine haud	minus	prope aberat. Verum faventibus	2, 15/ 11
	saepius utramque experto, adversam	minus	novam videri. Ceterum	2, 20/ 9
	contiguum. Ibi se ac	minorem	filium, et filias quatuor	2, 21/ 2
	interdum machinas consistere, nisi	minorum	adminiculo non posse. Ad	2, 26/ 17
	adhibendam si forte verbis	minus	obtemperetur. Rem enim videri	2, 27/ 31
	rationi fore, quod si	minus	succedat e sententia, ipse	2, 28/ 16
	cupiditate duceretur, non	minus	libenter illum ex illis	2, 28/ 28
	filii sui salutem non	minus	nobis curae esse, quam	2, 29/ 4
	magis bene volumus, eo	minus	esse apud illam ferre	2, 29/ 5
	Per iniuriam vero prope	minus	potest, fratre rerum summa	2, 33/ 13
	aetatula, sed huius praesertim	minoris	, cui praeter infantiae teneros	2, 35/ 4
	priore conflictu fatigata natura	minus	recentes vires ad secundos	2, 35/ 11
	vixi: neque qui vel	minus	remisse, vel magis indulgenter	2, 35/ 16
	amplitudini maxime conveniat et	minime	alienus sit a dignitate	2, 35/ 23
	matre? Nam quod istud	minus	honorabile futurum contendit tum	2, 36/ 18
	illorum inimicis sim fortasse	minus	invisa quibus illi vel	2, 37/ 3
	asyli praesidis numen, non	minus	potentem vindicem adversus asyli	2, 38/ 2
	quibus id aetatis pueri	minus	plerumque oblectantur quam	2, 38/ 20
	interitu sit haereditatem aliquanto	minorem	etiam regno lucraturus. Adversus	2, 39/ 27
	nuntius hic oppresserat nihil	minus	cogitantem, quam in asylo	2, 41/ 1
	satis exploratum habuit, nec	minus	compertam nobilium aliquorum	2, 41/ 7
	tueri. Tamen istud etiam	minus	ambigo esse aliquos meo	2, 41/ 22
	suas manus producto reliqua	minus	timide quibus res postulare	2, 43/ 6
	fors ex iis quos	minime	suspicaretur: eum nam rerum	2, 43/ 19
	pauci adhibebantur, iidemque	minime	futiles, spargi tamen suspicio	2, 44/ 18
	Tace, inquit Hastyngus, et	minime	dubita, dum unus quidam	2, 45/ 15
	longe abesse, et si	minus	abfuisset, Shori tamen uxorem	2, 48/ 15
	tenderet, paulum abfuisse quo	minus	ter intra breve spatium	2, 50/ 26
	quas ipsi quum nihil	minus	opinantes paulo ante prandium	2, 52/ 27
	mortem usque mansisse, nec	minus	firmam illam, si fata	2, 61/ 4
	desisteret. Ipsam enim etsi	minus	dignam existimaret, quae fieret	2, 61/ 23
	qua nunc nihil convenit	minus	, tamen sacrosanctam maiestatem	2, 62/ 24
	vidimus, tamen licebit adiungere,	minore	cum damno meo, si	2, 63/ 15
	peccantis aestimata sunt. Sic	minimis	quibusque offensis maximae	2, 70/ 7
	collo servire coactis; non	minore	Markami gloria, qui iudicum	2, 70/ 15
	vitae eius pars nulla	minus	ferenda videretur. Neque enim	2, 72/ 6
	damno multarum ipsarum, nec	minore	cum luctu et dolore	2, 72/ 12
	is qui maxime debebat,	minime	sese gratum gesserit, restat	2, 72/ 27
	aut parum cernere, aut	parvi	pendere videmini, quem ne	2, 76/ 7
	plus honoris ferret ac	minus	solicitudinis quanto populo	2, 78/ 21
	res quo pacto gereretur	minus	compertum foret, ex aliorum	2, 78/ 28
PASSUS	occidentem solem circiter mille	passus	Londino distans, magnifico inde	2, 3/ 20
PATER	in Anglia regnarit umquam	patribus	populoque carior: neque is	2, 3/ 24
	parium satis patientes. Eduardus	patris	mortem ultus, Henricum bello	2, 6/ 24
	colloquentes audiverat, iam tum	patri	meo renuntiatum, quum adhuc	2, 9/ 19
	petere maturat, qui vivo	patre	, Ludloi vixit in Vallia	2, 14/ 2
	ferendam, principem amisso	patre	, iuvenem ipsis cognatum, in	2, 14/ 17
	maternus, qui nisi libidini	patris	visum aliter esset, per	2, 14/ 21
	Memnisse vos, inquit, opinor,	patrem	eius quamquam annis et	2, 15/ 3
	inquit, dominus meus reverende	pater	, animo bono esse, ac	2, 21/ 12

	idoneus quam reverendissimus iste	pater	(aderat enim) Cardinalis, qui	2, 26/ 31
	verum flecti nulla tanti	patris	neque auctoritate neque consilio	2, 27/ 6
	equidem negarim inquit, honorande	pater	, optandam filio huic meo	2, 34/ 31
	in Eliensem versus episcopum:	Pater	inquit, fraga tibi in	2, 47/ 7
	supplantatis veris haeredibus, alieni	patris	fortunas invaserint, atque	2, 67/ 1
	ducis, eum subinde vocans	patrem	protectoris, tum admonito populo	2, 67/ 7
	ducem satis certo natos	patre	, ut qui notos quosdam	2, 67/ 24
	sed vultu quoque ipso	patrem	referre. Hic est, inquit	2, 67/ 29
	florentissimo deberi, nempe quum	patri	suo clarissimo duci, cuius	2, 73/ 10
	unde sit regrediendum. Denique	patribus	populoque certum, non passuros	2, 79/ 19
PATERNUS	nobilitatis magnae vetustaeque:	paterno	impare, sed non obscuro	2, 60/ 15
PATIOR	superiorum neque parium satis	patientes	. Eduardus patris mortem ultus	2, 6/ 24
	permagni referat, haudquaquam	pati	aemulorum suorum potentiam,	2, 14/ 24
	impendeat si principis affectus	patimur	quocumque nostris inimicis libebit	2, 15/ 13
	sub oculis nostris perire	patiamur	. Ego igitur illustrissimum ducem	2, 29/ 32
	pulveri, mali si quid	patimur	, marmori insculpimus. At eadem	2, 57/ 7
	obicem sciret eludi sacramentum	pateretur	, mater eius velut exsolutura	2, 64/ 27
	numquam concubitum eius fuisse	passuram	. Comperta ergo et denuntiata	2, 65/ 5
	caputque illud venerandum	pateretur	onerari diademate, neque adeo	2, 78/ 17
	patribus populoque certum, non	passuros	amplius spuriis Eduardi liberis	2, 79/ 20
PATRIA	Dei aut principis, cognationis,	patriae	, aut vestrae denique ipsorum	2, 13/ 25
	in asylo delitescere, ne	patria	quidem interim exempta	2, 34/ 16
	esset in Valliam, sui	patriaeque	commodi causa procul abs	2, 35/ 31
	territat, obiciat hanc mihi	patriae	pontificulus ambienti forte	2, 64/ 8
	praefecti assessor est eruditus	patriis	legibus, ne quid in	2, 75/ 22
	procumbenti in se unum	patriae	subiceret humeros, rempublicam	2, 78/ 14
PATRO	qui iussit ubi rescivit	patratam	, misere deploravit. Richardus hic	2, 7/ 12
	horum quicquam alia causa	patratum	, quam uti nobilibus qui	2, 25/ 27
	muliebri temeritate patravertit (	patrabit	enim facile oscitantibus nobis	2, 29/ 29
	facinus muliebri temeritate	patravertit	(patrabit enim facile oscitantibus	2, 29/ 29
	protector ilico ab facinore	patrato	, ut aliquid saltem haberet	2, 52/ 23
	nimis fideles principi. Igitur	patratis	rebus his, et nobilium	2, 58/ 2
PATROCINIUM	necessario magis quam honesto	patrocinio	? Quamquam ea satis pudice	2, 72/ 1
PATRUUS	Richardus Glocestriae Dux, natura	patruus	, nomine tutor, beneficiis	2, 6/ 2
	atrocia denuntians, captum a	patruo	principem, retroque vi abductum	2, 20/ 20
	amicis etiam potentior, quippe	patruo	clarissimo, nobisque omnibus in	2, 33/ 14
	est protector amantissimus eius	patruus	, ne tu, dum vanos	2, 37/ 21
	esse fortassis tam inclementem	patrui	in nepotes animum quam	2, 41/ 5
	affectant, et nepos de	patruo	securus est? Meorum certe	2, 41/ 28
PAUCUS	verbisque conferens, tam magnam	paucarum	horarum interventu fieri rerum	2, 18/ 8
	tractabant. Cui consilio quamquam	pauci	adhibebantur, iidemque minime	2, 44/ 17
	quae sunt adhuc mihi	paucisque	cognita, quae tu quoque	2, 52/ 5
	post revocatam de negotio	pauca	praefatus facilem se ostentat	2, 61/ 10
	ita percussus est, ut	paucis	post diebus maerore contabuerit	2, 68/ 33
PAULUS	victu corporisque indulgentia	paulo	tandem habitior est factus	2, 4/ 15
	Rex adesse vidit, levatus	paululum	, et suffultus pulvinis, sic	2, 11/ 11
	se iunxerunt, quum uti	paulo	post apparuit animis longe	2, 13/ 31
	ulla cognationis ratio valuisset,	paulum	certe abfuerat quominus aliquot	2, 15/ 9
	gerat ob male sartam	paulo	ante concordiam, quam tametsi	2, 15/ 17
	nemo sineretur exire. Tum	paulo	ab oppido longius, qua	2, 17/ 28
	fortunae adversae insuetum eoque	paulo	iniquius ferentem, magis egere	2, 20/ 8

	invidia ac suspicione, quibus facile mereretur, etiam si impulerat. Igitur consultantibus in sellam coniciens, ubi iam in arcem tenderet, cognita, quae tu quoque laude cumulavit. Vitae fuit quum nihil minus opinantes de re cogniturum: sed daturum, si ea vicissim fuerit, ut si quispiam quam mei, cui haud in reginam sociat hostis nobilibus et senatu Londinensi, Nam ita divum, inquit, protector, ut in divi die proximo ad aedem	paulo	ante laborabat, in tantam	2, 24/ 26
		paulum	ab honestate deflecteret, ille	2, 36/ 6
		paulo	post in arce proceribus	2, 46/ 22
		paululum	tristi silentio pavidos	2, 47/ 20
		paulum	abfuisse quo minus ter	2, 50/ 25
		paulo	audies posterius. Hoc de	2, 52/ 6
		paulo	remissioris, populo ob comitatem	2, 52/ 16
		paulo	ante prandium deprehendissent, in	2, 52/ 27
		paulo	post revocatam de negotio	2, 61/ 9
		paululum	ei quiddam gratificaretur. Illa	2, 61/ 12
		paulo	ditior ancillam depereat suam	2, 62/ 12
		paulo	cariorem ita me spero	2, 63/ 11
		paulo	prius uxorem. Sed comes	2, 65/ 7
		paulum	promovens sese, ut erat	2, 69/ 9
		Paulum	propitium habeam, ut non	2, 49/ 12
		Pauli	templo, magna celebritate Senatu	2, 54/ 27
		Pauli	frequentissimo auditorio, quod	2, 66/ 25
PAVIDUS	dimittendum praesidium suaserat, ubi paululum tristi silentio	pavida	ac trepida e palatio	2, 20/ 29
PAVOR	repperit consternationis, luctus, ad eam vocem miro est: unde suspensis subito	pavidos	exspectantium animos	2, 47/ 20
		pavoris	, ac tumultus, omnia trepidari	2, 21/ 17
		pavore	defigebantur. Sed Hastyngus, cui	2, 47/ 31
		pavore	omnium adhuc animis,	2, 58/ 8
PAX	ac facilis fuit, dum quam elatus. Aequus in habitus, cui, quam ad semel seditione saeviens in una hora subito coactam potente: nempe nullo adhuc veniebant. Atque haec quidem	pax	erat, (nam bello necesse	2, 3/ 22
		pace	clemensque, in bello acer	2, 4/ 9
		pacem	, natura fuit accommodator: saepe	2, 8/ 1
		pacem	rursus ac concordiam redeat	2, 13/ 18
		pacem	, ac ne toto quidem	2, 15/ 21
		pacis	, bellive gradu insigni. Sed	2, 60/ 18
		pacis	tempore gerebantur, quid de	2, 71/ 9
PECCO	accesserit. At nisi consulto sua natura, sed opibus in reddendis iudiciis, imperitia	peccatum	sit, nec opus quidem	2, 30/ 17
		peccantis	aestimata sunt. Sic minimis	2, 70/ 7
		peccetur	. Id munus recens inierat	2, 75/ 23
PECTUS	semel generosis illustrium virorum mense coalitam, altius eorum atque ipsa carissimi ducis choro comitatus, olim tam non est cur implores matrimonio, propriam quandam ac	pectoribus	irrepperit, non ante desinit	2, 12/ 29
		pectoribus	insedissee, quam tot annis	2, 15/ 22
		pectoribus	adhuc vestris obversantis effigies	2, 67/ 31
PECULIARIS	choro comitatus, olim tam non est cur implores matrimonio, propriam quandam ac	peculiariter	Deo, sibique dedicaverat, ut	2, 28/ 3
		peculiare	cuiusque loci privilegium. Etenim	2, 32/ 1
		peculiarem	gratiam, quae in sobolem	2, 66/ 31
PECUNIA	eum quam metuebant. A est? Denique alterius dum	pecuniis	exigendis (quae res una	2, 5/ 2
		pecunia	petebatur, alterius formidabatur	2, 71/ 24
PELAGUS	secretiore naturae vi praesagientibus,	pelagi	in morem, sponte sua	2, 44/ 22
PELLICIO	praedae partem in nassam ab rege ad protectorem	pelllexerat	: haud ignarus fore, ut	2, 25/ 16
		pelliceret	. Ceterum praecipua negotii pars	2, 59/ 16
PENDEO	dubiis aut affiictis rebus, vis omnis a vobis	pendente	adhuc victoria, sint in	2, 30/ 12
		pendet	, facio; quorum quoniam tam	2, 80/ 5
PENDO	se Eduardum nihil habuisse parum cernere, aut parvi	pensi	, legitimosne an spurios	2, 67/ 23
		pendere	videmini, quem ne responso	2, 76/ 7
PERAGO	propositi conscium, sed, re parte illo ipso apparatu	peracta	, vulgato more gratiam aucupatum	2, 59/ 8
		peracta	, qui nepoti eius coronando	2, 82/ 6
PERCELLO	immani tantae rei atrocitate Hastyngus Shorae commemoratione	perculsus	obstupuit. Tum nuntius: iubet	2, 21/ 11
		perculsus	(nam eam deamare ferebatur	2, 48/ 21

	viribus, denique attonitis et	percussis	omnibus, quum neque sciret	2, 58/ 5
	omnia sinistra accepit ita	percussus	est, ut paucis post	2, 68/ 33
PERCUSSOR	perfuderit. Inter comitem et	percussorem	hunc lis de praediis	2, 49/ 5
PERDO	niteretur ab se alienare,	perdereque	per insidias moliretur: quas	2, 18/ 15
	quanta illic affluit turba	perditorum	, quos alea, luxus, ac	2, 30/ 22
	horum fiducia locorum, profundit,	perdit	, abligurrit: quin ditiores aliquot	2, 31/ 10
	aliquando contra (ut in	perditissimis	etiam rebus fieri solet	2, 41/ 4
	at esse nempe facilius	perditurum	quam servaturum principem,	2, 43/ 14
	tumultum eius liberandi causa	perditi	, et proditionis conscientia	2, 53/ 33
PERDUCO	commodum in suam sententiam	perductis	, si quos parum opportunos	2, 10/ 5
PERDURO	ea demum stabilis, firmaque	perdurat	. Diu iam inter vos	2, 12/ 7
PEREO	gratia male parta cito	perit	. Quae vero bonis artibus	2, 12/ 6
	atque egregii videntur ante	perituri	, ut pariter ipsi nec	2, 13/ 16
	se misso cubicularium. Ah	pereat	, inquit illa. Is enim	2, 22/ 3
	tam multis misere alioqui	perituris	tam saepe fuit praesidio	2, 28/ 10
	vecordiam sub oculis nostris	perire	patiamur. Ego igitur illustrissimum	2, 29/ 32
	citra ullam eius culpam	periret	fato, facile tamen posset	2, 36/ 4
	post momentum fere temporis	periit	misere. Vir celebri apud	2, 52/ 13
PERFERO	onera, alios depositis quae	pertulerant	nova petere: effringere alios	2, 21/ 20
	ceteri deinceps religioso metu	pertulere	, nos feramus, censeo, quatenus	2, 31/ 23
	non citius ad me	perferatur	, quam loquenti excidat. Haec	2, 45/ 17
PERFICIO	quasque res legitimis quibusdam	perfici	caeremoniis. Nam et eum	2, 80/ 25
PERFIDIA	fidem, si prudentes alienae	perfidiae	administri putarentur. Sub haec	2, 40/ 20
	fide nititur, ceteri cunctantes	perfidia	illius tum demum captos	2, 46/ 5
	malo tamen aliena ut	perfidia	cecidisse, quam vel culpa	2, 50/ 19
PERFUGIO	nam illuc timore eius	perfugerat	) in populi conspectu ei	2, 81/ 29
PERFUNDO	impacto vulnere totum cruore	perfuderit	. Inter comitem et percussorem	2, 49/ 5
PERGO	filium obstinate pernegare	pergeret	, mandatum seorsim fuisse	2, 34/ 2
	ea in re ne	pergeret	ulterius, mox reginam super	2, 36/ 33
	esse paeniteat, eadem tam	pergeret	: et quando semel coeperat	2, 43/ 23
	tuis adnitere, quae si	pergas	in praesens adversari, nascetur	2, 64/ 16
PERICULOSUS	utrumque servat: eoque nihil	periculosus	, quam ambos uni concredere	2, 41/ 30
PERICULUM	et ferox. In aggrediendis	periculis	promptus, nec ultra tamen	2, 4/ 10
	vobis ipsis in primis	periculo	obnoxiiis, quam populus intestina	2, 13/ 17
	Verum faventibus superis eo	periculo	defuncti sumus, sic tamen	2, 15/ 12
	reginae persuaderetur, multum esse	periculi	in eo consilio, quod	2, 16/ 10
	eo consilio, quod depellendi	periculi	causa inibatur. Nam pacatis	2, 16/ 10
	corpora, commotus praesente	periculo	, manum capulo admovit. Tum	2, 19/ 24
	quosque partium studium aut	periculi	formido copulaverat. Ad haec	2, 22/ 19
	sapienter prospexisse principi, si	periculum	sit eius mihi fratrem	2, 26/ 5
	sese abdere, cui citra	periculum	liceat in luce ac	2, 26/ 23
	conciat animo, ut filio	periculum	esse fingat, profecto ut	2, 29/ 16
	videbitur. Itaque falsa suspicione	periculi	subigetur animus, munimentum	2, 29/ 25
	praetextu metus emittat in	periculum	, nec asyli tamen immunitatem	2, 30/ 2
	ubi ab ipsa lege	periculum	est, ibi vero praesidium	2, 32/ 4
	etiam a fratre imminet	periculum	. Proin se ad eam	2, 34/ 18
	tacentibus illis cotidiana probant	pericula	, neminem in morbum nisi	2, 35/ 10
	in morbum nisi duplicato	periculo	recidere. Opinor quod priore	2, 35/ 11
	foris in vitae versarer	periculo	. Sub haec verba: Ergo	2, 36/ 25
	eorum cuiquam debeat imminere	periculum	? non cur debeat, inquit	2, 36/ 28
	regno lucraturus. Adversus quae	pericula	certissimum ac prope unicum	2, 39/ 28

	manibus exhaurire. Ad haec	periculo	nostro didicimus quam facile	2, 41/ 24
	proripiens fuga inita imminente	periculo	se subduceret: nam domino	2, 49/ 32
	aut nihil est usquam	periculi	, nec certe est aut	2, 50/ 17
	tamen sibi magno in	periculo	versari videbatur. Igitur ingens	2, 51/ 26
	naviter ac strenue propulsato	periculo	, pluribusque coniurantium captis,	2, 53/ 4
	parci sane maximo ipsorum	periculo	non posset) reliquos omnes	2, 53/ 6
	providenter oppressa nihil restare	periculi	, quominus omnes boni sub	2, 54/ 1
	ignarum se quanto cum	periculo	dicat, sed ex eo	2, 67/ 19
	qui non aut suorum	periculo	sit expertus aut suo	2, 70/ 28
	insidiae, corpora simul in	periculum	veniebant. Atque haec quidem	2, 71/ 8
	quod magno cum impendio,	periculoque	vestro in rebus eius	2, 72/ 23
	suam famam venturam in	periculum	, quasi regnum non iure	2, 78/ 30
	falso fingitur, veniat in	periculum	, ne ab personatis satellitibus	2, 81/ 4
PERIMO	Eduardo superstitite potuit obtinere,	perempta	lite concederet. His illius	2, 44/ 5
PERITIA	egregiam Britannicarum legum	peritiam	, accessit corporis amplitudo, et	2, 45/ 25
PERITUS	et rerum medicarum	periti	aiunt, quod vel tacentibus	2, 35/ 9
	filium. Quin nisi me	periti	fallunt, filium cui nullum	2, 38/ 28
	lege cautior quae, si	periti	vera narrant, neminem umquam	2, 39/ 25
	temoni navis diu sine	perito	gubernatore fluitantis apponeret,	2, 78/ 16
PERMAGNUS	sibi tutum, ut quorum	permagni	referat, haudquaquam pati	2, 14/ 24
PERMANEO	studia incumberent, sive	permaneret	in asylo, sive, quod	2, 25/ 18
	rebus haud diu bene	permansuris	: quum nec sciret quisquam	2, 44/ 19
PERMISCEO	caedibus omnia et sanguine	permiscuerit	, dum quisque primum summo	2, 12/ 30
PERMOVEO	sive sodalitia quadam fide	permotus	. Erat illa insigni cutis	2, 55/ 22
	tum ut ea re	permotus	populus, Richardum regem ilicet	2, 68/ 3
PERNEGO	tamen asylo vim fecisse	pernego	. Huic ducis orationi quum	2, 33/ 17
	quod exspectabatur, filium obstinate	pernegare	pergeret, mandatum seorsim	2, 34/ 2
PERNICIES	imperandi sitis ad eorum	perniciem	incitasset illum qui, si	2, 5/ 25
	in fratris Clarentiae Ducis	perniciem	non defuisse, quamquam resisteret	2, 8/ 25
	factionis alterius ad alterius	perniciem	abuteretur. Tum ex ea	2, 10/ 3
	ac regnum secum in	perniciem	trahit, nisi si quid	2, 12/ 2
	vel ignorantis iussum ad	perniciem	nostram praetexere, nisi Deus	2, 15/ 14
	implacabili in sanguinis mei	perniciem	incumbit. Tum ille: Regina	2, 22/ 5
	alia, in quibus ad	perniciem	bonorum homines flagitiosissimi in	2, 31/ 4
	coniecerunt, iidem ad innocentium	perniciem	sint incubituri. Tum cardinalis	2, 36/ 31
	fingis, animo in certam	perniciem	aliquo emittas puerum. Ita	2, 37/ 22
PERORO	ut eo loco toto	perorato	in alias res neque	2, 68/ 9
	malam causam tam bene	peroratam	. Ceterum sive admiratione, sive	2, 75/ 12
PERPAUCUS	civeque vestro, sed qualem	perpaucae	civitates habent, qui omnes	2, 70/ 20
PERPELLO	e medio tollit, liberique	perpulsos	regno, atque adeo ita	2, 41/ 26
	fatigatum ducis animum eo	perpulere	, uti quam viam ingressum	2, 43/ 22
PERPENDO	bona ex parte populus	perpendissent	, et simul animadvertissent non	2, 74/ 4
	gnarus pro sapientia sua	perpendat	facile quanto plus curarum	2, 74/ 13
PERPETIOR	potius, quam tot incommoda	perpetianda	sint, multo fore commodius	2, 31/ 2
PERPETRO	quo maleficia fas est	perpetrare	. At ubi ab ipsa	2, 32/ 4
PERPETUUS	regnum sibi posterisque suis	perpetuum	, protinus ab Henrici morte	2, 6/ 16
	quam affers, uti videlicet	perpetuo	cum rege versetur, et	2, 35/ 1
	precor ut ei sit	perpetua	) conservavit. Neque enim quod	2, 39/ 12
	sensus potest eam habenti	perpetuam	vitae sociam, quam non	2, 63/ 20
	Sed immodica potentia raro	perpetua	. Siquidem Eduardus cum	2, 65/ 22
	populo successionem regni	perpetuam	senatusconsulto ac scito plebis	2, 67/ 8

PERRIGO	comitatu, per medios ordines	perrexerunt	, ac se dimittentes in	2, 19/ 1
PERSENTIO	possit, unde quivis facile	persensit	elaborati commenti perspicuam	2, 54/ 7
PERSEQUOR	consequi eos si qui	persequerentur	possent. Vah, inquit Hastyngus	2, 50/ 9
	metu, nulla retardatus infamia	persequeretur	, urgeret, opprimeret, irreparabili	2, 72/ 11
PERSONA	amplius quam res urgebat.	Personam	quamlibet induere, gerereque, et	2, 8/ 8
	Iam eum qui imperatoris	personam	agit in tragoedia, populus	2, 81/ 1
PERSONO	praetexit tam grandibus verbis	personatas	ineptias, tamquam nusquam	2, 38/ 14
	in periculum, ne ab	personatis	satellitibus malo ioco bene	2, 81/ 4
PERSPICIO	esse) suam fidem, quam	perspectissimam	habuerunt omnes, pro ducibus	2, 23/ 5
	conspirantem in me consensum	perspicio	, ne vel parum fortis	2, 80/ 6
PERSPICUIUS	facile persensit elaborati commenti	perspicuam	vanitatem: nempe quam rem	2, 54/ 8
PERSTO	clamore salutarent, ut attoniti	perstarent	immobiles, stupore tam pudendae	2, 68/ 26
PERSTRINGO	quin et ipsum protectorem	perstringeret	, utpote ei cum Eduardo	2, 59/ 24
PERSUADEO	omnium: nam valentibus aegre	persuaseris	modum in magna fortunae	2, 4/ 19
	verum videtur, hi nimirum	persuasum	habent Richardum iam olim	2, 8/ 29
	per viros idoneos reginae	persuaderetur	, multum esse periculi in	2, 16/ 9
	quod spero reginae recta	persuaserit	, non facile dictu fuerit	2, 27/ 4
	non dubitat. Sed vere	persuasum	habet filii sui salutem	2, 29/ 3
	tua. Sin tibi ipsi	persuaseris	in hoc asylo delitescendum	2, 35/ 23
	falli possent, ita sibi	persuaserat	non potuisse corrumpi. Igitur	2, 41/ 9
	denique summa recidit, ut	persuaderetur	populo, et Eduardum ipsum	2, 59/ 19
	in eos sui conscientia	persuasum	, nihil in se quemquam	2, 78/ 8
PERSUASIO	ac libertate vivere. Hanc	persuasionem	ubi semel animis insederit	2, 26/ 23
PERSULTO	prospectus erat in Thamesim,	persultari	totum fluvium cymbis videt	2, 22/ 13
PERSUM	sunt, et spes est	perfore	prospera sub liberis meis	2, 13/ 10
PERTAEDET	si mulier eo transfugiat	pertaesa	mariti, sed tamquam perterrita	2, 32/ 31
PERTENTO	ut animo eius callide	pertentato	experiretur, an pertrahi quoquo	2, 46/ 11
PERTERRITUS	pertaesa mariti, sed tamquam	perterrita	, mihi certe videtur inoffenso	2, 32/ 32
PERTIMESCO	quo tu regina magis	pertimescis	amicis eum tam propinquis	2, 37/ 12
	amicorum cuiquam intentandum	pertimuerat	, derivari ad inimicam cerneret	2, 47/ 33
PERTINACIA	si incepto pravo, muliebri	pertinacia	sic institerit, ut ab	2, 27/ 5
PERTINEO	tutela eius ad me	pertineat	, quis me non videt	2, 39/ 5
	ad inaugurationem novi regis	pertinerent	, magnifico apparatu multis in	2, 44/ 8
PERTRAHO	callide pertentato experiretur, an	pertrahi	quoquo pacto hominem posse	2, 46/ 11
PERTURBO	re nonnihil et ipse	perturbatus	, in unum se cum	2, 75/ 17
	quorundam conatus, qui eam	perturbassent	antea, quominus iterum vexarent	2, 79/ 9
PERVENIO	quam ad eam prudentiam	pervenerint	, qua vos compositis rebus	2, 11/ 19
PERVICACIA	inquit dux Bukyngamae, immo	pervicaciam	mulieris invictam. Nam hoc	2, 28/ 19
PERVOLO	gentes iactari (ut cito	pervolat	malus rumor) fratrem eius	2, 26/ 20
	urbem primum, inde quaquaversum	pervolavit	. Sed protector ilico ab	2, 52/ 23
PES	Agrippam etiam natum eum	pedibusque	praelatis exiisse ferunt. Praeterea	2, 7/ 21
	sunt, unde numquam eos	pedem	retulisse constat. Igitur ubi	2, 42/ 21
	prodeunte supplicatum, ut nudis	pedibus	et cereum accensum manu	2, 54/ 28
	et miserabili, ac advoluta	pedibus	Eduardi supplices ei libellos	2, 60/ 28
	exspectavit protinus ut manibus	pedibusque	undique illi applauderetur, utque	2, 75/ 1
	populumque ipsius advolutum	pedibus	pro consueta eius benignitate	2, 78/ 13
PESTILENS	in asyllum, velut in	pestilentissimam	sentinam confluerit: idque	2, 30/ 25
PESTIS	quisquam possit. Huic igitur	pesti	quo propere eatur obviam	2, 26/ 26
	illam consecuta est malorum	pestem	conflavit. Cuius fidem nisi	2, 45/ 29
PETO	Londinum, utpote regiam urbem,	petere	maturat, qui vivo patre	2, 14/ 1
	depositis quae pertulerant nova	petere	: effringere alios medium parietem	2, 21/ 20

	vero praesidium a privilegio	petendum	est: indeque ego malum	2, 32/ 5
	habet, qua possit istud	petere	, neque malitiam, propter quam	2, 33/ 10
	posset, neque ille suum	petere	tamen quum tutela eius	2, 39/ 4
	quis me non videt	petere	eius vice posse, nisi	2, 39/ 5
	exempla valent, haud longe	petitis	indigeo. Nempe hic ipse	2, 39/ 8
	ubi protector utrumque puerum	petitus	esset, maiore fiducia quum	2, 42/ 22
	Denique alterius dum pecunia	petebatur	, alterius formidabatur potentia,	2, 71/ 24
	ab equo sublimis, primum	petit	uti liceret ipsis quae	2, 77/ 28
PETRUS	inferri contumeliam, quem locum	Petrus	ipse, princeps Apostolorum,	2, 28/ 1
	idque cum bona divi	Petri	gratia. Reliquum quum nescio	2, 31/ 20
	Petro maritus e medio	Petri	templo coniugem iniecta manu	2, 33/ 1
	certe videtur inoffenso divo	Petro	maritus e medio Petri	2, 33/ 1
	ego certe confido divi	Petri	sanctissimi huius asyli praesidis	2, 38/ 1
PHALERATUS	arbitratur, ut quorsum eius	phalerata	tendat oratio non sentiam	2, 38/ 9
PIACULUM	sceptrum vindicaret bello, maximi	piaculi	loco habebatur in divitem	2, 71/ 3
PIETAS	est, (nam adhuc vivit)	pietate	, beneficentiaque nepotis Henrici	2, 3/ 16
	rumore conspergi, cui materna	pietas	auctoritatem pondusque tribueret.	2, 64/ 31
	matrem etiam talem retinentis	pietatem	, ut gravatim in eam	2, 73/ 28
PIGNUS	hoc ego vel quovis	pignore	ausim certare, nihil illam	2, 28/ 20
PIUS	orationis depravat atrocitate, dum	piam	hanc meam pro filio	2, 36/ 8
	ipsius animus in matrem	pious	offenderetur. At illud alterum	2, 59/ 30
	operam praestitistis. Cui tam	pio	affectui vestro in Eboracensem	2, 72/ 26
PLACEO	in principis gratiam promoveat,	placitura	magis omnes quam profutura	2, 10/ 21
	tum ad rem quae	placitura	sentiebant respondententes, velut icto	2, 13/ 29
	continere, contraque nemini non	placere	arbitror principis curationem	2, 29/ 6
	Bina haec mihi haud	placent	, ait, seorsim habita consilia	2, 45/ 12
	recta atque aperte agi	placuit	, et quam maxime posset	2, 59/ 31
	commentum quamlibet frigidum illi	placuit	cui satis erat aliquid	2, 66/ 13
	denique ulla corporis parte	placuisset	ei, quam non ille	2, 72/ 10
PLACIDUS	incipit: et modo quidem	placide	respondens bene sperare illam	2, 61/ 8
PLANITIES	confessione, producit in mediam	planitiem	arcis, atque ibi super	2, 49/ 20
PLAUSIBILIS	sufficerent, sed benevolentiae	plausibile	et popolare nomen meris	2, 69/ 27
PLEBS	Cuius commenti quo fides	plebi	fieret, aurigae, atque alii	2, 24/ 3
	ultimum efficere, uti non	plebs	modo (quae temere quovis	2, 45/ 7
	ad tubae sonitum commota	plebe	, locis maxime celebribus eadem	2, 53/ 12
	clero delecti, quibus apud	plebem	auctoritas contionando quaesita	2, 58/ 17
	concinne, labefactatos animos	plebis	ab rege ad protectorem	2, 59/ 15
	perpetuam senatusconsulto ac scito	plebis	eius unius, deinceps stirpi	2, 67/ 8
PLECTO	ipsius iussu adducti capite	plectebantur	. Sed nocte quae eum	2, 20/ 13
	posterius. Hoc de capite	plectendis	eo die, quos ante	2, 52/ 7
	ponte nomen accepit, capite	plectebantur	, curante caedem Richardo	2, 57/ 17
PLENUS	ducum, ut optima spe	plenus	, hilaris, atque animi securus	2, 17/ 18
	contendit ad reginam, ibi	plena	repperit consternationis, luctus,	2, 21/ 17
	dolia quaedam armorum	plena	, quae ipsis, quum transferretur	2, 24/ 5
	latronibus, quibus ea loca	plena	sunt, quique semel eiusmodi	2, 30/ 13
	possessionem, priusquam rebus	plenius	excussis, et communicatis consiliis	2, 58/ 9
	post regnum initum habuere)	plenos	adulationis intolerandae. Pynkerus in	2, 59/ 2
PLERUS	tamen progressio temporis (quum	plerosque	principes diu confirmata potentia	2, 5/ 8
	opportunitate ceperat, quae res	plerumque	segnes etiam, et quietos	2, 9/ 22
	de causis. Rem enim	plerumque	, non male factam, aut	2, 12/ 8
	Ibi factum illud ducum	plerisque	incessantibus atque odiose	2, 23/ 2

	aderant, tum vero clericorum	plerique	nihil etiam mali suspicantes	2, 33/ 19
	id aetatis pueri minus	plerumque	oblectantur quam alienis. Sed	2, 38/ 20
	ac solitudo circa principem,	plerisque	eo divertentibus unde negotiorum	2, 45/ 1
	et offensum regis animum	plerumque	leniebat, invisit gratiam,	2, 56/ 17
	saepe usui erat, mercede	plerumque	vel nulla, vel praeexigua	2, 56/ 21
	sancte conceptam derivetur, qua	plerumque	deficerentur hi qui vago	2, 66/ 32
	ultimum discrimen adductas, causa	plerumque	nulla aut admodum ex	2, 70/ 30
PLORO	eum consignans avertit sese,	ploransque	a plorante discessit. Quem	2, 42/ 11
	avertit sese, ploransque a	plorante	discessit. Quem cardinalis,	2, 42/ 12
POCULUM	solum verbum quod inter	pocula	temere exciderat trucidati	2, 70/ 13
POENA	adiudicavit. Sed rex atrocitatem	poenae	sustulit, mortem tulit, qua	2, 7/ 9
	repente comperisse, eius rei	poenam	deprehendebantur antea meditati.	2, 54/ 9
POLIO	tam ambitiose compositum, tam	polite	membrana descriptum, ut ne	2, 54/ 5
POLLEO	quod illa nosceret, plurimum	pollerent	: qua ex re totum	2, 16/ 18
	aetate gravem, atque auctoritate	pollentem	mittendum ad matrem censeo	2, 26/ 27
	principatus, quo tum plurimum	pollebat	, in Lancastrensi comitatu sibi	2, 46/ 19
	sperabat fore, vel viribus	pollentes	vel ingenio. In his	2, 58/ 14
POLLICEOR	bono esse, ac tibi	pollicetur	salva fore omnia. Abi	2, 21/ 13
POLLUO	coniugio, indelebili bigamiae labe	polluendam	. Quid quod tractando alibi	2, 62/ 27
	eius velut exsolutura sese	pollutorum	religione sacrorum, deflet Luciam	2, 64/ 28
POMPA	procerum ac civium celebri	pompa	civitatem est invectus, quarto	2, 24/ 23
	mediam per urbem celebri	pompa	faustis undique acclamationibus, et	2, 42/ 19
PONDUS	Christi instituta tantum haberent	ponderis	, quantum apud Christianos habere	2, 12/ 20
	cui materna pietas auctoritatem	pondusque	tribueret. Interea restitum est	2, 64/ 31
PONO	remissam, prout sumere aut	ponere	suasit commodum. In vultu	2, 8/ 10
	nihil adversus regem cogitatum,	positos	ab his in custodiam	2, 23/ 7
	maximarum opum loco	ponens	, ab amore consilium mutuatus	2, 61/ 28
	gratias etiam in lucro	pono	, quin mihi quoque caelibis	2, 64/ 11
PONS	in quoddam oppidum, quod	Pons	Fractus appellatur, ipsius iussu	2, 20/ 12
	oppidulum, quod a fracto	ponte	nomen accepit, capite	2, 57/ 17
PONTIFEX	temerari, quod reges ac	pontifices	tam boni instituerant, tam	2, 27/ 33
	Reliquum quum nescio quis	pontifex	ac princeps misericordes magis	2, 31/ 21
	obiciat hanc mihi patriae	pontificulus	ambienti forte sacerdotium, nam	2, 64/ 8
	seu non ausis progredi	pontificibus	, sive nolente rege nuptias	2, 64/ 30
	ambitum paene declarant emptae	pontificis	bullae. Iam eum qui	2, 80/ 31
POPLES	expertus, dispeream, si flexis	poplitibus	exhibitum honorem tam multis	2, 13/ 6
POPULARIS	sumptuoso quam amico et	populari	apparatu excepit, ferinamque	2, 5/ 13
	virum opibus simul et	populari	gratia florentem, legaverat in	2, 60/ 7
	et reliquis opibus et	populari	gratia ut ab utra	2, 65/ 19
	sed benevolentiae plausibile et	populare	nomen meris rapinis obtrudebatur	2, 69/ 27
	oratione quam maxime potuit	populari	conciliat. Postremo, ne cuiquam	2, 81/ 22
POPULUS	non sine summo totius	populi	dolore lacrimisque sepultus est	2, 3/ 21
	Anglia regnarit umquam patribus	populoque	carior: neque is ipse	2, 3/ 24
	non admodum fuit molestum	populo	, quod neque unius voluptas	2, 4/ 21
	benevolentiam conciliaverit apud	populum	: apud quem res exigua	2, 5/ 16
	primis periculo obnoxiiis, quam	populus	intestina semel seditione saeviens	2, 13/ 17
	continuo res dispergi, toti	populo	in ore esse, stupere	2, 22/ 16
	simplici tamen ac rudi	populo	mirum quam satisfecerit, adeo	2, 24/ 14
	consilio sunt acris apud	populum	concitaretur invidia. Adeo ei	2, 25/ 27
	nisi quod videri vult	populo	vos aut parum fideliter	2, 26/ 4
	exempta calumniae, tamquam	populum	tam immanem gignat et	2, 34/ 17

	suspicio coepit, ac mussitare	populus	, tanquam rebus haud diu	2, 44/ 19
	Vitae fuit paulo remissioris,	populo	ob comitatem gratiosus, regi	2, 52/ 17
	etiam commento ratus deliniendum	populum	, caduceatorem interea cum edicto	2, 53/ 11
	poterat negare: quippe quod	populus	tam scivit verum, quod	2, 54/ 21
	curso destitutus voce descendit,	populo	id in superos referente	2, 59/ 4
	primae etiam partes insinuandae	populo	rei mandarentur. Nam ea	2, 59/ 13
	summa recidit, ut persuaderetur	populo	, et Eduardum ipsum, et	2, 59/ 19
	ego certe nullius amorem	populi	potiorem duco mihi, quam	2, 63/ 10
	dies, et pro more	populus	admoneretur, ne si quis	2, 64/ 26
	Igitur postquam initium insinuandae	populo	rei Shao decretum est	2, 66/ 15
	patrem protectoris, tum admonito	populo	successionem regni perpetuam	2, 67/ 7
	ut ea re permotus	populus	, Richardum regem ilicet	2, 68/ 3
	audiret per medium incedebat	populum	. Sed illi tam longe	2, 68/ 24
	tum convocato in curiam	populo	dux ex editiore loco	2, 69/ 5
	re exigeret causa, vel	populo	unde exsolveret facultatum	2, 69/ 23
	collibisset auferebant, tamquam	populus	in concedendo tributo vocabulum	2, 70/ 2
	bis subiugata Gallia. Ita	populus	imminutus aut oppressus est	2, 71/ 17
	ipsum Dei verbum praedicat	populo	, praesertim tam prudentis, ut	2, 73/ 4
	et bona ex parte	populus	perpendissent, et simul	2, 74/ 4
	haud umquam adhuc allocutus	populum	fuerat, male urebat tam	2, 75/ 25
	nihilo setius durabat idem	populi	status, non aliter quam	2, 75/ 29
	proceres et reliquos regni	populus	suffecisse deligendo principi, nisi	2, 76/ 4
	ceteri alioquin omnes proceres,	populusque	delecturi sunt, vosne in	2, 76/ 10
	sermonem excitatus aliquantum	populus	, mussitare inter se, et	2, 76/ 13
	ait proceres omnes, senatum	populumque	Londinensem pro foribus esse	2, 77/ 8
	afflictum neglegeret, proceres,	populumque	ipsius advolutum pedibus pro	2, 78/ 12
	ac minus sollicitudinis quanto	populo	imperaret ipsius amanti et	2, 78/ 21
	sit regrediendum. Denique patribus	populoque	certum, non passuros amplius	2, 79/ 19
	vocari coepit) concedunt intro,	populus	discedit domum varie affectus	2, 80/ 17
	personam agit in tragoedia,	populus	non ignorat forsitan esse	2, 81/ 1
	capere, unde regis ore	populo	iura redduntur, quod ideo	2, 81/ 18
	timore eius perfugerat) in	populi	conspectu ei dat manum	2, 81/ 30
PORRIGO	salutaverunt. Quos ille contra	porrecta	manu de terra levatos	2, 19/ 2
	Eduardi supplices ei libellos	porrigit	; tum in se conversum	2, 60/ 29
PORTUS	inopes, his aliquis aperiatur	portus	, qui corpora saltem integra	2, 30/ 7
POSCO	nec ultra tamen quam	posceret	ratio, praeceps. Cuius res	2, 4/ 10
POSSESSIO	Nam comes eum de	possessione	, vine an iure incertum	2, 49/ 6
	adhuc animis, occupandam regni	possessionem	, priusquam rebus plenius excussis	2, 58/ 8
	ex eo loco potissimum	possessionem	sese regni capere, unde	2, 81/ 17
POSSUM	diffundere se tam late	posset	, ut omnibus fieret grave	2, 4/ 21
	quam capere eorum aetas	poterat	) mirum haud dubie firmamentum	2, 5/ 22
	valere quicquam aut fides	potuisset	, suum corpus hostibus pro	2, 6/ 1
	regnumque in se transferre	posset	. Ceterum quoniam huius viri	2, 6/ 6
	undique fortunatus videri	potuit	, si non aut ipsum	2, 7/ 2
	eximi, quam obstetricante ferro	potuisse	. Quin Agrippam etiam natum	2, 7/ 20
	re nihil certe asserere	possum	, suspiciones dumtaxat hominum,	2, 9/ 6
	quae superesset paulatim quos	posset	commodum in suam sententiam	2, 10/ 4
	amicorum (quibus fulciri solis	poterat	) nudaretur, qui dum se	2, 10/ 18
	fuerunt, atque aliunde conquiri	poterant	. Hos ubi Rex adesse	2, 11/ 10
	res neque illi aliunde	poterunt	consequi, nisi vos dederitis	2, 11/ 26
	esse nisi consensu non	possunt	. Praeterea dum suam quisque	2, 11/ 30

sunt infecta esse non	possunt	, qua ex re ante	2, 13/ 8
verbis eum quantum quisque	poterat	consolati, tum ad rem	2, 13/ 28
qui a lacrimis temperare	potuerit	. Ceterum verbis eum quantum	2, 13/ 28
non fuit, certo non	possum	scire. Verum quod ad	2, 19/ 17
hercle illos facile praestare	possum	, ut qui non usquam	2, 19/ 19
offensus quum prohibere non	posset	quod solum potuit, flevit	2, 20/ 2
non posset quod solum	potuit	, flevit. In prandio Gloucestriae	2, 20/ 3
reficit vegetatque, nec eam	potest	mollis puerorum aetas ab	2, 26/ 9
eius, invisata foret, non	posset	tamen carus non esse	2, 28/ 26
huius mali facile tolli	posset	: idque cum bona divi	2, 31/ 20
in quod ascribi nec	potest	quidem. Neque enim ad	2, 32/ 9
ut usum eius loci	posset	intellegere, profecto non parum	2, 32/ 16
si nemo inde deduci	potest	, qui se dixerit ibi	2, 33/ 2
in discrimen ullo iure	potest	. Per iniuriam vero prope	2, 33/ 12
iniuriam vero prope minus	potest	, fratre rerum summa potiente	2, 33/ 13
enutriri, modo tu adduci	posses	eo in loco vivere	2, 35/ 22
periret fato, facile tamen	posset	in suspicionem fraudis venire	2, 36/ 4
careat, propter quam illo	posset	indigere. Itaque nec infringi	2, 37/ 18
quem sic affectum nec	possum	quidem citra salutis dispendium	2, 37/ 25
cum fratribus suis non	possint	, quibus id aetatis pueri	2, 38/ 20
loci beneficium implorare non	potest	. Quid si implorantem audiat	2, 38/ 21
meum ius eum tueri	posset	, neque ille suum petere	2, 39/ 4
ut verebatur ne falli	possent	, ita sibi persuaserat non	2, 41/ 9
ita sibi persuaserat non	potuisse	corrumpi. Igitur si filium	2, 41/ 9
videat, ubi protector omnes	posset	uno nutu tollere; nec	2, 43/ 16
timeas, statuere certo non	possis	. Talia suggerendo fatigatum ducis	2, 43/ 21
consilio quum resistere non	posset	, fautorem se sociumque adiunxit	2, 43/ 25
nequiret corrigi, quam maxime	posset	in suum bonum vertere	2, 43/ 26
appetebat, neque Eduardo superstite	potuit	obtinere, perempta lite concederet	2, 44/ 4
qui provehi haud difficulter	posset	. Nam praeter egregiam	2, 45/ 24
iam, non etiam vitare	potuerunt	. Sed et protector quoque	2, 46/ 7
illum quia flecti non	posset	amoliendum. Quod eo suasit	2, 46/ 18
maius aliquid tam facile	possim	quam hoc, libenter faciam	2, 47/ 10
abhorrrere, nec rationem inire	poterat	cur hoc dissimulatum oportuerit	2, 48/ 3
eos si qui persequerentur	possent	. Vah, inquit Hastingus, adeo	2, 50/ 9
maximo ipsorum periculo non	posset	) reliquos omnes servasse	2, 53/ 6
tam brevi temporis spatio	potuerit	describi, et tam ambitiose	2, 54/ 5
nullum in illa signum	posset	haerere, ne per iniuriam	2, 54/ 19
criminis, quod nec ipsa	poterat	negare: quippe quod populus	2, 54/ 21
virum amare per aetatem	posset	; unde reiecto marito facile	2, 55/ 11
otii, luxus, voluptatum, facile	poterant	mobilem puellae animum	2, 55/ 15
rei tam sceleratae praetexti	posset	, quo leniretur invidia. Huic	2, 58/ 11
natalium vitium, fieri non	potuit	quin et ipsum protectorem	2, 59/ 24
placuit, et quam maxime	posset	exaggerari: atque huic rei	2, 60/ 1
crimine cadere in commissum	potuisse	, ut modo detur crimen	2, 61/ 2
viderit quam ut facile	posset	extingui, modo infamiam, modo	2, 61/ 19
ut ullo consilio evelli	posset	, ne tamen videretur cupiditatem	2, 61/ 30
disparibus nata parentibus. Sustinere	potes	ut huic florentissimo quod	2, 62/ 21
ipse certe nec ducere	possum	quam non amo, nec	2, 63/ 16
quorum quis esse sensus	potest	eam habenti perpetuam vitae	2, 63/ 20
et intestina fraude non	posset	. Haec, ut fors narrata	2, 66/ 8

	vocare suum quisquam certo	poterat	, tot intentatis laqueis atque	2, 69/ 20
	sustulit, aut quis amare	potuisset	eum, si istud potuit	2, 71/ 27
	potuisset eum, si istud	potuit	ne frater quidem? Iam	2, 71/ 27
	Eduardi nuptias, quibus nullam	potuit	sobolem nisi spuriam gignere	2, 73/ 16
	vestro neque consilio egebamus.	Poteramus	enim proceres et reliquos	2, 76/ 3
	non audebant ostendere, non	poterant	, vertere in parietem vultus	2, 77/ 4
	inducere in animum non	posset	illorum postulatis satisfacere.	2, 78/ 27
	legibus) oratione quam maxime	potuit	populari conciliat. Postremo, ne	2, 81/ 22
POSTERUS	adversam. Postremo, si haec	postrema	est, (nam adhuc vivit	2, 3/ 15
	secundam, saepius adversam.	Postremo	, si haec postrema est	2, 3/ 15
	atque ea quae illi	postrema	fuit. At eam ipsam	2, 3/ 26
	aetatis evasit (ut fit)	postremis	diebus moderatior, in quibus	2, 4/ 24
	ea aestate, quae illi	postrema	fuit, Vindesorae versatus,	2, 5/ 10
	principe) designaretur, regnum sibi	posterisque	suis perpetuum, protinus ab	2, 6/ 16
	arbitratu posse. Ceterum ubi	postrema	aeplitudine decumbens, vires	2, 10/ 13
	proximus esse, moxque aequari,	postremo	praecellere contendit. Qui tam	2, 13/ 1
	hac, quam hodie vobiscum	postremam	mihi videor habiturus, hortor	2, 13/ 19
	quem diximus, ibidem restiterit,	postero	mane Stratfordiam iturus ad	2, 17/ 13
	incolumitatem eius incumbentibus.	Postremo	qui ex asylo quempiam	2, 33/ 15
	illam magis magisque incensam,	posteriora	quoque duriora iacere tristibusque	2, 40/ 8
	ingenium, negant ante communicata	postrema	quam priora confecisset. Ceterum	2, 43/ 4
	tu quoque paulo audies	posterius	. Hoc de capite plectendis	2, 52/ 6
	valentes sola scelerum fama	posteris	incalescunt, eo diuturniore	2, 57/ 5
	transversum actum, fidem libidine	posteriorem	habuisse, sic nullam eius	2, 67/ 16
	ingeminaret, sic visum iri	posteris	divinitus in regem illum	2, 68/ 4
	maxime potuit populari conciliat.	Postremo	, ne cuiquam invisum eum	2, 81/ 23
POSTULO	inutile munimentum ab asylo	postulet	, qui si eo proveheretur	2, 32/ 16
	quid eius natura ferat	postuletque	, quam ego, quae cum	2, 35/ 15
	minus timide quibus res	postulare	videbatur aperuisse, ducique	2, 43/ 6
	lite concederet. His illius	postulatis	protector magnam ultro thesauri	2, 44/ 5
	neque tam iniquum ut	postulet	in delegenda coniuge eius	2, 63/ 31
	mea perinde valere verba	postulem	, atque eius, qui ipsum	2, 73/ 4
	nostris in hac re	postulatis	vestras preces adiungere. Quod	2, 74/ 26
	animum non posset illorum	postulatis	satisfacere. Nempe exteras gentes	2, 78/ 27
	se non modo eorum	postulatis	ignoscere, verum etiam	2, 79/ 2
POTENS	Eboraci dux, nobilis, factiosus,	potens	, cum rege de regno	2, 6/ 10
	summa potiente: ipse opibus	potens	, amicis etiam potentior, quippe	2, 33/ 13
	opibus potens, amicis etiam	potentior	, quippe patruo clarissimo,	2, 33/ 14
	praesidis numen, non minus	potentem	vindicem adversus asyli sui	2, 38/ 2
	magis, quam claro aut	potente	: nempe nullo adhuc pacis	2, 60/ 18
	regni tui secundum te	potentissimo	, qui frustrari labores suos	2, 62/ 30
	regni gubernacula inclinarent,	potens	et sibi sumere nisi	2, 65/ 20
	tam humilis, neque tam	potens	virgo, matrona, vidua, in	2, 72/ 8
	ius Richardo Gloucestriae duci	potentissimo	atque omni virtutum genere	2, 73/ 9
	uno saltem verbo respondeatis,	potentissimum	Gloucestriae ducem, quem ceteri	2, 76/ 9
POTENTIA	plerosque principes diu confirmata	potentia	vertat in superbiam) multis	2, 5/ 9
	pati aemulorum suorum	potentiam	, gratia et favoribus adolescere	2, 15/ 1
	fidei plurimum, opum ac	potentiae	satis: nec deerunt qui	2, 42/ 2
	quam regnare. Sed immodica	potentia	raro perpetua. Siquidem Eduardus	2, 65/ 22
	petebatur, alterius formidabatur	potentia	, neutra pars tuta aut	2, 71/ 25
POTESTAS	Anglos summa atque absoluta	potestas	est, successor Henrico Regi	2, 6/ 14

	suo vivum in sua	potestate	habere, alium tamen haud	2, 8/ 22
	rerum praetextu in sua	potestate	habeant, eo nimirum ipsa	2, 37/ 10
POTIERUS	vobis subiciam, atque in protinus Eduardo defuncto ad	potestatem	vestram reducam; nempe	2, 80/ 10
	nuntiasset. Ad quam vocem	Potieri	domum, qui Richardo familiaris	2, 9/ 10
POTIOR	ante mortem unum armis	Potierus	velut exsultabundus: Non est	2, 9/ 14
	regno velut sceleris pretio	potitus	fuera. Hic rex quamquam	2, 5/ 5
	potest, fratre rerum summa	potiri	. Gnarus itaque veterum factionum	2, 9/ 24
	apud multos corporis eius	potiente	: ipse opibus potens, amicis	2, 33/ 13
POTIS	Eduardus Henrico deposito,	potiundi	magis quam animae servandae	2, 55/ 2
	quam apud hos, quos	potitus	regni, comitem Varvici, virum	2, 60/ 4
	tametsi simulate inierint, regis	potissimum	aut natura aut leges	2, 12/ 26
	animo destinassent, corporibus	potius	affectibus sunt obsecuti, quam	2, 15/ 18
	vel magis impia, cuius	potius	arma fuisse gesturos quam	2, 24/ 13
	indulgentiam, ac muliebrem	potissimum	curam prae se fert	2, 25/ 23
	invita matre, censeo eximendum	potius	metum obstetisse. Muliebrem	2, 28/ 18
	sentinam confluerit: idque	potius	, quam tantisper ibi relinquendum	2, 29/ 33
	incommodis, eum pronuntiatum	potissimum	in duo, e quibus	2, 30/ 26
	diu conflictatus, adeo nuper	potius	, quam tot incommoda	2, 31/ 2
	in tuis manibus oculisque	potius	remissius aegrotare coepit quam	2, 35/ 7
	honorificum ibi ducem relinquere,	potissimum	enutrir, modo tu adduci	2, 35/ 21
	mecum essent in tuto	potissimum	ubi sit credibile habitum	2, 36/ 20
	maiestatis ut ioco sint	potius	, quam ipsa cum illis	2, 36/ 25
	videbatur aperuisse, ducique	potius	carituri quam admittant impares	2, 38/ 18
	fieri, vel multo certe	potissimum	, cuius accessione dimidia parte	2, 43/ 7
	brevi fore. Sed quidvis	potius	si retractos ex itinere	2, 50/ 15
	contionando quaesita fuerat:	potius	quam vanissimam hominis exitio	2, 51/ 13
	certe nullius amorem populi	potissimum	vero Ioannes Shaus, praefecti	2, 58/ 17
	quas maternus affectus tuus	potiorem	duco mihi, quam mei	2, 63/ 10
	delegenda coniuge eius me	potissimum	censet ambiendas, unde nos	2, 63/ 13
	habendam, vita quoque ipsa	potius	oculis regi quam meis	2, 63/ 32
	honestatemque familiae, ut quamvis	potiorem	, sibi Ioannem Baptistam auctorem	2, 67/ 20
	quam, ut ille significavit	potius	iacturam ferre, quam talem	2, 72/ 15
	ostendit ex eo loco	potissimum	quam explanavit, ita et	2, 73/ 26
PRAEBEO	idipsum discordiae vobis causam	praebat	possessionem sese regni capere	2, 81/ 17
	facile regi ambienti assensum	praebuit	, quod maxime ad concordiam	2, 12/ 24
	illa sese non difficilem	praebat	, et alioquin tanti proci	2, 55/ 12
PRAECEDO	crucem et psallentium chorum	praecederet	; quin ultro plura daturum	2, 61/ 11
PRAECELLO	belua est superbia, et	praecellendi	. Caeterum illa vultu gressuque	2, 54/ 30
	esse, moxque aequari, postremo	praecellere	cupiditas: quae quum semel	2, 12/ 28
PRAECEPS	tamen quam posceret ratio,	praeceps	contendit. Qui tam improbus	2, 13/ 1
PRAECEPTOR	puer quispiam qui a	praeceptore	. Cuius res bellicas quisquis	2, 4/ 11
PRAECIDO	et ut caput illi	praecipuum	fugerit ibi relinquendus est	2, 33/ 3
PRAECIPIO	privato mihi tam animo	praecipere	esse audiret intento. Quamobrem	2, 49/ 18
	veritus ne levis ac	praecipitis	et praecogitare licuisset, quam	2, 13/ 4
PRAECIPUUS	ardentes vehementius incendit, sed	praecipue	consilii videretur iniussu regis	2, 22/ 26
	quum aliis aliquot, tum	praecipue	duos, Eduardum Bukyngamiae	2, 15/ 25
	ad protectorem pelliceret. Ceterum	praecipua	duci Bukyngamiae, aperit sese	2, 42/ 23
	vos estis hi, quos	praecipue	negotii pars in excogitanda	2, 59/ 16
	acceptum) sublevasset, vel eo	praecipue	fovere iustissimis de causis	2, 72/ 20
PRAECO	maxime celebribus eadem fere	praecipue	quod improbos quorundam	2, 79/ 8
		praeconis	voce praenuntiarentur. Sed addita	2, 53/ 13

PRAECOGITO	tam animo praecipere et	praecogitare	licuisset, quam re ipsa	2, 13/ 5
PRAEDA	ante tentandum, quam reliquam	praedae	partem in nassam pellexerat	2, 25/ 16
PRAEDICO	quibus illi tam multa nobis) omnes ubique mortales solito hilarior, interdum solebat qui ipsum Dei verbum ceperit. Quod ego munus	praedicant praedicabunt praedicare praedicat praedico	. At istud tantum a , dignos scilicet nos qui meretrices se habere tres populo, praesertim tam prudentis vobis haudquaquam puerilis esse	2, 12/ 16 2, 29/ 30 2, 56/ 6 2, 73/ 4 2, 74/ 16
PRAEDITUS	pueri qui neque iudicio totius oris egregia specie	praeditus praedita	sit quo possit implorare , sed oculis praesertim mirae	2, 37/ 17 2, 55/ 23
PRAEDIUM	filium cui nullum haereditate percussorem hunc lis de atque addit preces, uti	praedium praediis praedia	obvenit, operae cuiquam militaris olim, atque hinc inimicitia quaedam haud magni census	2, 39/ 1 2, 49/ 5 2, 60/ 30
PRAEEO	relinqueret. Dimissis igitur equis, ducem sequi, quam ipse	praeecunte praeire	longa stipatorum serie, ubi malebat, omnes ex aequo	2, 18/ 23 2, 75/ 14
PRAEEXIGUUS	plerumque vel nulla, vel	praeexigua	, eaque specie magis quam	2, 56/ 22
PRAEFERO	etiam natum eum pedibusque illum in eo magistratu more hominum sanctis utilia	praelatis praelatum praeferentium	exiisse ferunt. Praeterea nec , quem velut destinatum ac , is ipse, ni fallor	2, 7/ 21 2, 51/ 23 2, 63/ 9
PRAEFICIO	postrema fuit, Vindesoraes versatus, tam dirae carnificinae fuerat auctoritatis accreverat, siquidem Gallis Caleto, cuius praesidii tegendero sceleri suo praetexeret, his Edmundum Shaum, Londini potissimum vero Ioannes Shaus, animadverteret, propius insusurrans omnes ex aequo tacebant. Londinenses ibi eum, qui animisque excepissent, conversus ad	praefectum praefecturus praefecerat praefectus praefectum praefectum praefecti praefecto Praefectus praefecti praefectum praefidentem	Londini, atque aliquot e , quam germanum fratrem. Sunt eum rex cubiculo suo erat. Quae tametsi (prout urbis, ac senatores aliquot , velut ingentium praemiorum spe frater, ac Pynkerus, : Quid sibi hic habitus igitur ea in re assessor est eruditus patriis : Quid sibi vult, inquit , et a dolo maxime	2, 5/ 10 2, 8/ 23 2, 15/ 28 2, 51/ 21 2, 52/ 24 2, 58/ 14 2, 58/ 18 2, 75/ 4 2, 75/ 17 2, 75/ 22 2, 75/ 33 2, 52/ 19
PRAEFIDENS	quandam animi simplicitatem sibi	praefatus	facilem se ostentat fore	2, 61/ 10
PRAEFOR	revocatam de negotio pauca agent radices altas, inde	praefatus praeiudicio	infundi atque inspirari, semperque ? Ea verba fere qui	2, 66/ 29 2, 32/ 22
PRAEIUDICIUM	reddere, sine ullo privilegii	praemiorum	facile ad se traductos	2, 58/ 13
PRAEMIUM	plures adhibebat, quos spe praefectum, velut ingentium	praemiorum praemonstrat	spe sollicitant, sperantes fieri corpori. Iam primum ad	2, 58/ 15 2, 49/ 29
PRAEMONSTRO	adumbrans, futuros rerum eventus	praenuntiarentur	. Sed addita in Hastingum	2, 53/ 13
PRAENUNTIO	eadem fere praeconis voce	praeoccupare praeoccupatusque	, vivoque adhuc Henrico sceptrum omnium sacrarum sedium	2, 6/ 19 2, 40/ 4
PRAEOCCUPO	praestitutum regnandi tempus careat, facultate interceptus et nocturna reginae oratione	praeoccupatis praeponderat praepostere	regis auribus, initio tamen , ac pro maioris in multa in eius ortu	2, 51/ 25 2, 5/ 17 2, 7/ 23
PRAEPONDERO	facta comiter magnis beneficiis	praesagientibus	, pelagi in morem, sponte	2, 44/ 21
PRAEPOSTERUS	sive natura futuri praescia	praesagiata	antecesserint: sive monita talia	2, 49/ 25
PRAESAGIO	mala secretiore naturae vi	praesaga	, sopitis somno sensibus,	2, 49/ 28
PRAESAGIUM	quae somnia mortem eius	praescia	praepostere multa in eius	2, 7/ 23
PRAESAGUS	signa; aut anima futuri	praesentis	operis implent, haud abs	2, 6/ 7
PRAESCIUS	rumor, sive natura futuri	praesens	sermo instituitur, ingenio atque	2, 7/ 13
PRAESENS	viri facta materiam fere Richardus hic, de quo imperio missus est, ut non impropero corpora, commotus eam episcopus, hortatur ne	praesentis praesente praesentibus	auctoritate principis facinorosorum periculo, manum capulo admovit rebus deiciat animum desperatione	2, 14/ 7 2, 19/ 24 2, 21/ 26

	saepius externa matrimonia,	praesentium	bonorum fructum corrumpere,	2, 63/ 19
	quae si pergas in	praesens	adversari, nascetur hinc brevi	2, 64/ 16
PRAESENTIA	inscio coeptam, facta eorum	praesentia	cum proximae noctis vultu	2, 18/ 6
	cunctati, aut eius reveriti	praesentiam	, Richardo Graio fratri eius	2, 19/ 4
	respexit, uti ex tot	praesentia	procerum regina colligeret non	2, 33/ 31
PRAESENTIO	aliquo signo rei eventum	praesenserit	(nam temere dictum haud	2, 9/ 17
PRAESES	Petri sanctissimi huius asyli	praesidis	numen, non minus potentem	2, 38/ 2
	violandam, ego superos eius	praesides	obtestor idem ut asyli	2, 40/ 3
	Augustinensium fratrum in Anglia	praeses	. Ambo sacrarum professione	2, 58/ 19
PRAESIDIUM	aetatem conspicitis, cuius ego	praesidium	unicum censeo in vestra	2, 11/ 21
	illi repudiato priore consilio,	praesidio	supersedentes, regem comitatu	2, 17/ 7
	suum, quae principis dimittendum	praesidium	suaserat, pavida ac trepida	2, 20/ 29
	ducum ministri, qui cum	praesidio	impedimenta sequebantur,	2, 24/ 4
	perituris tam saepe fuit	praesidio	. Sed neque necesse erit	2, 28/ 10
	est profecto asylum ullum	praesidio	esse, multoque magis homicidis	2, 30/ 15
	periculum est, ibi vero	praesidium	a privilegio petendum est	2, 32/ 5
	in huius immunitate loci	praesidium	, e quo is quem	2, 40/ 1
	certe liberorum alter alteri	praesidium	est, dum seorsim asservantur	2, 41/ 28
	erat credibile, occultum sibi	praesidium	ita duci exploratores struxisse	2, 43/ 18
	prodendo Gallis Caeto, cuius	praesidii	praefectus erat. Quae tametsi	2, 51/ 21
	affinitate conglutinet. Inde non	praesidium	tantum stabiliendo regno, sed	2, 62/ 3
PRAESTIGIAE	et reginam ab magicis	praestigiis	longe abesse, et si	2, 48/ 14
PRAESTIGIATRIX	uxore Shori, atque aliis	praestigiaticibus	fascinatum corpus magicis	2, 48/ 9
PRAESTITUTIO	praetextu dissensionum conatur	praestitutum	regnandi tempus praecoccupare,	2, 6/ 18
PRAESTO	nuntio excitatus ipsorum comitatus	praesto	aderat, quum Vodevili adhuc	2, 17/ 25
	innocentes hercle illos facile	praestare	possum, ut qui non	2, 19/ 19
	qui corpora saltem integra	praestet	a creditorum saevitia. Ad	2, 30/ 8
	qua alibi eum ali	praestet	. Nam et quum olim	2, 35/ 29
	invisi sunt? An securam	praestet	sanguinis haec necessitudo cum	2, 37/ 4
	filium omnino dimissura sit	praestare	censuit sponte ut illum	2, 41/ 10
	spe quod promittunt quam	praestant	saepius externa matrimonia,	2, 63/ 18
	fidem, singularem semper operam	praestititistis	. Cui tam pio affectui	2, 72/ 25
PRAESUL	domino mandatum, ne quieti	praesulis	parceret, tanti esse momenti	2, 21/ 6
	comiteque Darbiae atque Eliensi	praesule	, nec non Hastyngo cubiculario	2, 44/ 13
PRAESUMO	videbatur. Sed Hastyngus, cui	praesumptus	in se protectoris favor	2, 47/ 26
PRAETENDO	modo culpae conscientiam	praetendens	, orabat uti frustra niti	2, 61/ 19
	dum levi cuique culpae	praetenditur	laesae maiestatis atrox nomen	2, 70/ 10
PRAETEREO	contionatoribus commemoranda	praetero	. Quamquam haud scio an	2, 12/ 14
	exitio iam proximi securitatem	praeterierim	? In ipso arcis vestibulo	2, 51/ 14
	cum illo de discrimine	praeterito	iam atque evitato colloquendi	2, 51/ 27
	et ego intactam modo	praetero	, adductus pudore ac reverentia	2, 73/ 27
PRAETERMITTO	fors narrata verbosius, ita	praetermitti	prorsus haud decuerat, ne	2, 66/ 9
PRAETERVEHO	aquam transfugeret, aut inexcussus	praeterveheretur	. Iam continuo res dispergi	2, 22/ 15
PRAETEXO	iussu ad perniciem nostram	praetexere	, nisi Deus et vestra	2, 15/ 15
	in Hamptonam rursus repellerent.	Praetexerunt	causam, quasi duces constituerint	2, 18/ 2
	structis in principem insidiis	praetexerentur	. Hastyngus contra (quem	2, 23/ 4
	duritiam eorum libidini suae	praetexentes	. Illuc fures convehunt quae	2, 31/ 13
	is qui callidis consiliis	praetexit	tam grandibus verbis personatas	2, 38/ 14
	quod tegendo sceleri suo	praetexeret	, praefectum urbis, ac senatores	2, 52/ 24
	color rei tam sceleratae	praetexi	posset, quo leniretur invidia	2, 58/ 11
	revictam, reiectamque calumniam	praetexuit	, melius cognoscetur, si quaedam	2, 60/ 2

PRAETEXTUS	non moratus, dum civilium adiumento fore, si partium tantam eius spem Richardus ut suorum inimicorum eum mulieris mala mens ut tam levium rerum contentus, omnem corradendi	praetextu praetextu praetextum praetextu praetextu praetextu praetextum	dissensionum conatur , velut offensas veteres ulturus sibi ad eos evertendos maternos amicos principis metus emittat in periculum in sua potestate habeant ad summum usque intenderat	2, 6/ 18 2, 10/ 1 2, 14/ 13 2, 16/ 3 2, 30/ 1 2, 37/ 10 2, 70/ 5
PRAEVENIO	Graium parantem respondere utrique ipsorum, nisi fuga in quae debebat incidere impingeretur. Nam quum rex	praeveniens praeveniretur praeveniret praeveniens	: Quid fecerit, inquit, Marchio , exitiosam, ut verebatur futuram , altero moras in via legitimum regnandi tempus	2, 19/ 15 2, 50/ 2 2, 68/ 8 2, 71/ 2
PRAEVIUS	insidiae, sive ineluctabilis fati	praevia	signa; aut anima futuri	2, 49/ 27
PRANDIUM	solum potuit, flevit. In unum tot nobilibus in admittebat, protectore iam ad minus opinantes paulo ante	prandio prandium prandium prandium	Gloucestriae dux e suis , velut symbolum tuum conferes composito, et ut caput deprehendissent, in ipso conatu	2, 20/ 3 2, 47/ 9 2, 49/ 17 2, 52/ 27
PRAVITAS	concubitu nati, parentum crimen	pravitate	sua testentur usque adeo	2, 66/ 33
PRAVUS	semperque etiam ante partum atque utili suadeantur. Ita Ceterum ea si incepto fidei religionique commissum	pravus pravis pravo prava	. Quippe quem fama est adulationibus imbutus adolescentis , muliebri pertinacia sic institerit legum interpretatione iugularent.	2, 7/ 19 2, 12/ 1 2, 27/ 5 2, 70/ 19
PRECOR	ipse supplex flagitet, ac me protector (qui superos prosperiori fortunae (quae nunc habere desidero, eo die	precetur precor precor precor	oportet. Idque adeo merito ut protectorem se probet ut ei sit perpetua , ut superi mihi non	2, 32/ 12 2, 38/ 8 2, 39/ 12 2, 80/ 14
PREMO	miseriis, undique regnum mire ducis comitibus, qui quum	premeretur premere	, vos tamen vel in maestitiam, quam non audebant	2, 72/ 17 2, 77/ 3
PRETIUM	grave: et ille vel adempta, regno velut sceleris principis ossibus humavere. Operae eaeque specie magis quam	pretio pretio pretium pretio	quod libuit emercari solebat potiri. Gnarus itaque veterum est cognoscere, quae somnia spectanda, sive facti sui	2, 4/ 22 2, 9/ 24 2, 49/ 25 2, 56/ 22
PREX	libuit emercari solebat, vel verbis proponit, atque addit clementiam ne ipsorum respuat hac re postulatis vestras quod praeter has nostras remisso nuntio, magnis obsecrant	precibus preces preces preces precibus	eblandiri: nusquam grassatus , uti praedia quaedam haud , neve in se recuset adiungere. Quod vos ut (quas ipsas quoque pro admitti, afferre ea quae	2, 4/ 23 2, 60/ 30 2, 74/ 10 2, 74/ 27 2, 74/ 29 2, 77/ 23
PRIMARIUS	haud dubie sua tempestate	primarius	. Igitur ubi protector effectus	2, 25/ 4
PRIMOGENITUS	Vallia: nam ea deinceps	primogenitis	regum, vivis adhuc parentibus	2, 14/ 2
PRIMUS	sit. Hoc opus nunc tum vero hi quorum sanguine permiscuerit, dum quisque et vobis ipsis in misceretur: quos nunc non tum in aula principis ipsi eo die omnium fretus sciscitari. Qui ut qui in vinculis erant, Maii, anno regni sui eius moraretur, avidumque quam tum magnum, tum in	primum primae primum primis primos primas primi primum primum primo primum primis	Latine in lucem editum partes apud eum fuerant summo proximus esse, moxque periculo obnoxii, quam populus apud regem esse, neque obtinebat, ut illi repudiato salutare principem. At Vodevilus in conspectum venerat, queri ipsos deinde alios e , eodemque ultimo. Sed hac re ipsa usurpandi regni meritum. Nam ut declinetur	2, 2/ 7 2, 12/ 4 2, 12/ 31 2, 13/ 17 2, 14/ 23 2, 17/ 2 2, 18/ 4 2, 18/ 13 2, 23/ 32 2, 24/ 23 2, 25/ 14 2, 31/ 28

	audiui, sed pueros nunc	primum	audio. Quamobrem ut aliquando	2, 33/ 7
	consuleret. Eius generis in	primis	esse, ut ducem emissum	2, 34/ 20
	consulturam. Sed regi in	primis	atque etiam duci perquam	2, 34/ 24
	omnes intellegitis, asyli nunc	primum	incola sum, eiecto quondam	2, 39/ 13
	prodi, hinc infantem filium	primis	parentis amplexibus obtuli. Cui	2, 39/ 16
	earum partium nobiles, ad	primam	statim fraudis suspicionem	2, 45/ 31
	reputantes materiam tantum rixae	primum	, deinde caedis quaeri. Nam	2, 48/ 13
	nam et regi in	primis	caram. Igitur iam Hastyngus	2, 48/ 18
	sacerdote vellet, accersendum quam	primum	curaret, Nam ita divum	2, 49/ 12
	eventus praemonstrat corpori. Iam	primum	ad medium eius noctis	2, 49/ 30
	hortatur, ut se quam	primum	e lecto proripiens fuga	2, 49/ 32
	regi ob fidem in	primis	carus, artibus et insidiis	2, 52/ 17
	fama repente per urbem	primum	, inde quaquaversum pervolavit.	2, 52/ 22
	rem videri volebant modo	primum	repente comperisse, eius rei	2, 54/ 9
	communicatum consilium, ut ei	primae	etiam partes insinuandae populo	2, 59/ 12
	ab amore consilium mutuatus,	primo	quoque tempore eam sibi	2, 61/ 28
	haudquaquam censeam statim	primo	coniugio, indelebili bigamiae labe	2, 62/ 26
	vos de re in	primis	magna relaturi, nec magis	2, 69/ 13
	Markami gloria, qui iudicum	primus	quum esset, adempto ob	2, 70/ 15
	vos tamen vel in	primis	earum participes fuistis, quum	2, 72/ 17
	exspectentque colloquium. Sed is	primo	dubitat progredi, incertus quid	2, 77/ 15
	dux ab equo sublimis,	primum	petit uti liceret ipsis	2, 77/ 28
PRINCEPS	mentes Anglorum alienat a	principe	) iam pridem prorsus destiterat	2, 5/ 3
	temporis (quum plerosque	principes	diu confirmata potentia vertat	2, 5/ 8
	amoris argumento ducitur. Ita	princeps	iste tum obiit mortem	2, 5/ 18
	ipsius sobole, (quamquam egregio	principe	) designaretur, regnum sibi	2, 6/ 15
	suam quisque factionem in	principis	gratiam promoveat, placitura magis	2, 10/ 21
	factionem studet commendare	principi	, fiat nimirum uti ad	2, 11/ 31
	imbutus adolescentis animus, tener	princeps	in vitia fertur, ac	2, 12/ 2
	si eveniat ut resipiscat	princeps	, atque ad frugem redeat	2, 12/ 3
	ut pariter ipsi nec	principe	interim tuto, et vobis	2, 13/ 16
	ulla aut Dei aut	principis	, cognationis, patriae, aut vestrae	2, 13/ 24
	est, ut praesentis auctoritate	principis	facinorosorum audacia frenaretur.	2, 14/ 7
	opes ab teneris statim	principis	annis firmaret, frustratus tantam	2, 14/ 12
	admonet rem neutiquam ferendam,	principem	amisso patre, iuvenem ipsis	2, 14/ 17
	et favoribus adolescere apud	principem	puerum, natura facilem, aetatis	2, 15/ 1
	vel maius impendat si	principis	affectus patimur quocumque	2, 15/ 13
	praetextu maternos amicos	principis	amolirentur: ita rebus inter	2, 16/ 3
	quum ab adversa parte	princeps	esset, suam prodicionis nomen	2, 16/ 7
	qui tum in aula	principis	primas obtinebat, ut illi	2, 17/ 2
	die omnium primi salutare	principem	. At Vodevilus ubi accepit	2, 18/ 4
	se dimittentes in genua	principem	reverenter salutaverunt. Quos ille	2, 19/ 1
	esset quod dicerent. At	princeps	Graium parantem respondere	2, 19/ 15
	tam sceleratum propositum, optime	princeps	, sedulo te celasse; nec	2, 19/ 21
	denuntians, captum a patruo	principem	, retroque vi abductum Vodevilum	2, 20/ 20
	detestans consilium suum, quae	principis	dimittendum praesidium suaserat,	2, 20/ 29
	nuntio, quum aversum retro	principem	, et captivos eius cognatos	2, 21/ 10
	inquit illa. Is enim	princeps	est eorum, qui odio	2, 22/ 4
	sigillum, quod meae fidei	princeps	illustrissimus credidit, maritus	2, 22/ 10
	privatae similitates structis in	principem	insidiis praetexerentur. Hastyngus	2, 23/ 4
	animis, interturbata coronatione	principis	, quem huc eadem causa	2, 23/ 14

necesse est, in quibus	princeps	erit. Haec oratio ob	2, 23/ 16
ipsis, quum transferretur aula	principis	, necesse fuit aut auferre	2, 24/ 6
urbe milibus occurrerunt. Ita	princeps	honorifice exceptus, procerum ac	2, 24/ 22
specie, vultuque in observantiam	principis	composito, Glocestriae dux e	2, 24/ 25
unicum et carissimum a	principe	fratrem distineret, tamquam	2, 25/ 21
non satis sapienter prospexisse	principi	, si periculum sit eius	2, 26/ 5
iri puto, cui salus	principis	curae fuerit, is sic	2, 26/ 16
ducis nepotis mei secundum	principem	ipsum carissimi: Quibus omnibus	2, 27/ 3
quem locum Petrus ipse,	princeps	Apostolorum, magno superiorum	2, 28/ 2
carus non esse frater	principis	, nempe cui nos ipsi	2, 28/ 26
nemini non placere arbitror	principis	curacionem parenti committi,	2, 29/ 7
dignos scilicet nos qui	principi	a consilio simus, cuius	2, 29/ 31
aut veniam lex, aut	princeps	gratiam facit. Numeret aliquis	2, 30/ 19
nescio quis pontifex ac	princeps	miseri cordes magis quam	2, 31/ 21
procul. Cuius fidem erga	principem	sanguinis necessitudo probat,	2, 32/ 7
gentes invidiam, ipsi nimirum	principi	, cuius germanus unicus narretur	2, 34/ 15
latebrarum angustiis augustissimae	principis	aulae, iucundissimo fratris	2, 34/ 21
omnibus, tum ipsi denique	principi	: ego certe contra censeo	2, 36/ 19
sanguinis haec necessitudo cum	principe	? Sed quoto cognationis gradu	2, 37/ 5
non sentiam? Asyli latibulum	principis	maiestatem dedecorat, conciliat	2, 38/ 9
infamiam proceribus, invidiam	principi	, ex utriusque commodo esse	2, 38/ 11
coniunctim habitent, maxime quum	princeps	egeat collusoris, quod ego	2, 38/ 12
possit qui iocetur cum	principe	(si modo hoc ipsi	2, 38/ 15
filium meum videlicet ipsum	principem	et nascentem excepit, et	2, 39/ 11
continuo Londinum itur ad	principem	: diversabatur is in episcopi	2, 42/ 18
Proponitur ei cognatorum causa	princeps	iratus et, si quando	2, 43/ 9
perditurum quam servaturum	principem	, quem cum fratre una	2, 43/ 15
silentium ac solitudo circa	principem	, plerisque eo divertentibus unde	2, 45/ 1
sanguine modo tam propinquum	principi	, sed eius, regnique huius	2, 47/ 23
ab Eduardi carissimi sibi	principis	ossibus humavere. Operae	2, 49/ 23
fortuna, nunc purpuratorum facile	princeps	, ad eum adhuc dormientem	2, 51/ 2
omnes boni sub optimo	principe	quietissime sint victuri. Iam	2, 54/ 2
tanto honore dignatus ut	principis	concubinam attingeret, in totum	2, 55/ 18
tantum abfuit ut favore	principis	in cuiusquam abuteretur malum	2, 56/ 16
ostendere cupiens quanta apud	principem	auctoritatis foret. Certum est	2, 56/ 24
aetatibus apud suos quique	principes	valentes sola scelerum fama	2, 57/ 5
quaelibet atrocita facinora suscipienda	princeps	, ab omni aut erga	2, 57/ 22
reginae, vel nimis fideles	principi	. Igitur patris rebus his	2, 58/ 2
aucupatum apud cupidum laudis	principem	. Ceterum ut de illo	2, 59/ 9
tamen sacrosanctam maiestatem	principis	quem aeque deceat sacerdoti	2, 62/ 25
Externorum vero necessitudines	principum	, quas maternus affectus tuus	2, 63/ 13
in asylo memorato enixa	principem	, haudquaquam pari manu cum	2, 65/ 23
trucidati crudeliter, legibus libidini	principis	, veluti obtorto collo servire	2, 70/ 14
quam illo duce et	principe	apud nos, qui dum	2, 71/ 14
vile scortum plus apud	principem	quam omnes regni sui	2, 71/ 32
fertur, quoad improba libido	principis	viro eam suo abstulisset	2, 72/ 2
omnes inclutae famae accedit	principi	, sed quod magno cum	2, 72/ 23
regno profueritis tali deligendo	principe	, sed vobis quoque seorsum	2, 74/ 32
regni populus suffecisse deligendo	principi	, nisi noster in vos	2, 76/ 4
gererent eum totum consignarent	principi	, cui ipse parere quam	2, 79/ 4
omnibus omnium votis expetitum	principem	. Sin omnino definite respondeat	2, 79/ 22

	interim ut nihil solvat	principi	, tamen ambitum paene declarant	2, 80/ 31
PRINCIPATUS	eius invisus parricidae sequentis	principatus	auctiorem fecit. Etenim quo	2, 4/ 1
	dubie firmamentum fuisset ad	principatum	, si non eos amicorum	2, 5/ 23
	sublimi fuere, avidi gerendi	principatus	, neque superiorum neque parium	2, 6/ 23
	suasit avidius, quum Hastyngi	principatus	, quo tum plurimum pollebat	2, 46/ 19
PRIOR	ante communicata postrema quam	priora	confecisset. Ceterum coniectis in	2, 43/ 4
PRISTINUS	etiam sibi longis malis	pristini	luxus memoria, miseram hodie	2, 57/ 10
PRIVATIM	et amicorum communiter, et	privatim	suis recte consulturam. Sed	2, 34/ 23
PRIVATUS	reminiscimur. Cuius mala si	privato	mihi tam animo praecipere	2, 13/ 4
	relatuos, utpote quos causarentur	privati	odii causa conturbasse	2, 16/ 22
	odiose interpretantibus, tamquam	privatae	simultates structis in principem	2, 23/ 3
	re incognita statuatis, et	privatas	controversias in publicam	2, 23/ 12
	reginae tradiderat, administratione	privatus	est. Eo munere inductoratus	2, 25/ 1
	auctoritas, quin dispeream in	privatis	esse liber, quam rex	2, 64/ 1
PRIVILEGIUM	bono producere. Cuius loci	privilegium	nullum in eo locum	2, 31/ 25
	implores peculiare cuiusque loci	privilegium	. Etenim ne cuiquam usquam	2, 32/ 1
	ibi vero praesidium a	privilegio	petendum est: indeque ego	2, 32/ 5
	domino reddere, sine ullo	privilegii	praeiudicio? Ea verba fere	2, 32/ 22
	quidem censent huius loci	privilegium	, si invitae quoque eum	2, 37/ 19
	fuit. Sed puerilis aetas	privilegium	non capit: pulchre scilicet	2, 38/ 4
	quid ad obtinendum puero	privilegium	exempla valent, haud longe	2, 39/ 8
PRIVO	ut si alterum fratrem	privaret	imperio, in alterum protinus	2, 25/ 17
PROBAMENTUM	desunt aliquot. Ita mutuo	probamentum	dedimus nuptias nobis non	2, 64/ 12
PROBATIO	dici, nimirum securo certoque	probationes	ab se non exigendas	2, 66/ 14
PROBITAS	utrivis fratrum par: forma,	probitateque	utriusque fuit inferior: habitu	2, 7/ 14
	usu rerum et vitae	probitate	singulari, tum in litteris	2, 25/ 3
PROBO	principem sanguinis necessitudo	probat	, cuius erga reliquos omnes	2, 32/ 8
	vel tacentibus illis cotidiana	probant	pericula, neminem in morbum	2, 35/ 10
	precor ut protectorem se	probet	) stupidam arbitratur, ut quorsum	2, 38/ 8
	ipse delegisset matri quoque	probari	, tamen utut illa rem	2, 63/ 1
PROBRUM	misericordia illam magis quam	probro	dignam censebant, reputantes	2, 55/ 5
PROBUS	Nam brachium illud macilentum	probe	noverant et reginam ab	2, 48/ 14
	virum illum (quem ipse	probe	novit) tam certum fidumque	2, 50/ 21
PROCEDO	improbos. Quae calamitas eo	processerat	ut iam ne consuetae	2, 69/ 26
PROCELLA	sua exaestuans adversus instantem	procellam	, sive unus quispiam aliquid	2, 44/ 23
PROCER	expositus ferebatur. Erat corpore	procero	, specie vere regia, multum	2, 4/ 7
	latus recubuit facie ad	proceres	versa quorum nemo erat	2, 13/ 27
	inibatur. Nam pacatis rebus,	proceribus	reductis in concordiam, animisque	2, 16/ 11
	coeperunt, quod discordias inter	proceres	sereret, animumque regis niteretur	2, 18/ 14
	civibus coeptum, quum et	proceres	iam quicumque aut in	2, 22/ 22
	ipsos deinde alios e	proceribus	per vim opprimere, atque	2, 24/ 1
	Ita princeps honorifice exceptus,	procerum	ac civium celebri pompa	2, 24/ 22
	regis, regnique eius, consensu	procerum	renuntiaretur. Itaque sive id	2, 24/ 28
	Ergo in proximo conventu	procerum	graviter incusat reginam, odiose	2, 25/ 20
	istud nobis regni huius	proceribus	inhonestum, quam ipsi regi	2, 26/ 18
	uti ex tot praesentia	procerum	regina colligeret non ex	2, 33/ 31
	ad eam ab rege,	proceribusque	missum, uti pro sua	2, 34/ 19
	aetatura moderandae, neque	procerum	quisquam est omnium, qui	2, 35/ 20
	salutem, sed sibi et	proceribus	invidiam quaeri. Haec ego	2, 36/ 10
	contendit tum sibi, tum	proceribus	omnibus, tum ipsi denique	2, 36/ 19
	dedecorat, conciliat infamiam	proceribus	, invidiam principi, ex utriusque	2, 38/ 10

	palatium, ubi protector cum adornabantur in eam celebritatem.	proceribus	eorum reditum operiebatur, per	2, 42/ 13
	quoque, atque aliquot etiam paulo post in arce	Proceres	per omnem regni partem	2, 44/ 10
	in consilium redditurus egreditur, dolori serviebat. Iamque reliqui	proceres	expergiscerentur, ac rem notarent	2, 45/ 8
	est, nobilium vero ac ergo res quum et	proceribus	, quo eos protector convocaverat	2, 46/ 22
	consilio egebamus. Poteramus enim quem ceteri alioquin omnes	proceribus	interim tanta eius festivitate	2, 47/ 13
	missus intro nuntius ait malis afflictum neglegeret,	proceres	episcopique comprehendebantur,	2, 49/ 9
	Richarde Rex ingeminantium. demum regem esse. Deinde	procerum	quota pars relicta est	2, 71/ 18
PRO CERUS	occupavit. Georgius Clarentiae dux bella fuit magis quam	proceres	et bona ex parte	2, 74/ 4
	deflecteret, ille quod cuique	proceres	et reliquus regni populus	2, 76/ 3
PRO CLIVIS	republicam prope dirutam ac	proceres	, populusque delecturi sunt, vosne	2, 76/ 10
PRO CULCO	consueta eius benignitate respiceret,	proceres	omnes, senatum populumque	2, 77/ 8
PRO CUMBO	pariter ac regni sibi	proceres	, populumque ipsius advolutum	2, 78/ 12
PRO CURATIO	etiam nonnihil exiguo suae in me hodierno die	Proceres	cum rege (sic enim	2, 80/ 16
	praebuit, et alioquin tanti	proceres	, mercatores, artifices, denique	2, 81/ 20
PRO CUS	conscriptum, in manus hominum	procerus	, elegansque, undique fortunatus	2, 7/ 1
PRO DEO	ac victori marito gratulatura magna celebritate Senatu Londinensi	procera	. Talem eam fuisse narrant	2, 55/ 25
	affectabat ad regnum, certae renuntiatum, quum adhuc nulla	proclive	est orationis depravat atrocitate	2, 36/ 7
PRO DITIO	parte princeps esset, suam velut certa atque explorata mensam, iamque ad ostium	proculcatam	erigeret, manus sceptro tandem	2, 78/ 15
	liberandi causa perdit, et	procumbenti	in se unum patriae	2, 78/ 14
PRO DITOR	En arma ipsa, quae atque alteri alteros habent homicidarum atque immanium	procuracionem	arrogare. Atque eam ob	2, 19/ 9
	si defendas, duello tecum, laesae maiestatis reum facio,	procuracionis	tempore (quod Deo, non utriusque regni, Angliae,	2, 79/ 7
	Te (inquit) ipsum, o iam vides quam nihil tamquam habuisset consilium de ipsum non sunt prolaturi.	procuracionem	splendor, et aspectus insolens	2, 80/ 8
PRO DO	est, sermone atque epulis habitum Londinum versus inde ducem ipsius bono tutelam fidemque deponeret.	proci	: quod in eius Anglicorum	2, 55/ 13
	filio in suas manus vix temere facta confessione, alienissimus. Is e carcere sibi asserere, in Vacensi	prodierat	, hinc infantem filium primis	2, 2/ 9
PRO ELIUM	Sed eum Henricus postea biduum gavisus eodem in	prodii	supplicatum, ut nudis pedibus	2, 39/ 16
		prodeunte	crimen obiectum est, cuius	2, 54/ 27
		proditiōnis	eius suspicio haberetur. Ceterum	2, 7/ 7
		proditiōnis	nomen ac speciem subituram	2, 9/ 20
		proditiōne	salus undique ducibus,	2, 16/ 8
		Proditio	clamabatur, simulque ad hoc	2, 24/ 15
		proditiōnis	conscientia stimulati parricidae	2, 48/ 27
		proditores	isti in dolia clam	2, 53/ 33
		proditorum	loco, non displicet aliquem	2, 24/ 9
		proditorum	, quam tetra atque horrenda	2, 30/ 10
		proditor	, approbavero; manumque fortiter	2, 30/ 24
		proditor	, inquit. Mene, inquit, o	2, 48/ 26
		proditor	: statimque Mideltonus quidam in	2, 48/ 30
		prodest	cognatio, quae ne exitialiter	2, 48/ 31
		prodendo	Gallis Caleto, cuius praesidii	2, 37/ 6
		Prodit	ergo tandem, nec adhuc	2, 51/ 21
		produxere	, dimittitur. Ita delinitus	2, 77/ 24
		producebant	. Ceterum quacumque ibant,	2, 17/ 17
		producere	. Cuius loci privilegium nullum	2, 23/ 27
		Producto	igitur in medium et	2, 31/ 25
		producto	reliqua minus timide quibus	2, 41/ 14
		producitur	in mediam planitiem arcis	2, 43/ 5
		productos	, ac respondere prohibitos, ne	2, 49/ 20
		proelio	cum multis una purpuratis	2, 57/ 23
		proelium	initurus adversus Eduardum	2, 6/ 20
		proelio	occubuit. Ergo uxor eius	2, 60/ 19
				2, 60/ 21

PROFERO	in cubitum manica brachium divino quopiam afflatus numine apud ipsum non sunt tamquam ipsius ore regis	profert protulisse prolaturi prolata	, admodum haud dubie , tum ut ea re . Prodit ergo tandem, nec , pro contione rursus ostendit	2, 48/ 10 2, 68/ 2 2, 77/ 23 2, 81/ 16
PROFESSIO	Anglia praeses. Ambo sacrarum	professione	litterarum insignes, ambo	2, 58/ 19
PROFICIO	tuus tunc designatus rex Ad haec paenitendo nihil simulationem movendo ac fatigando ille nihil se reluctando	profecturus profici proficerent profecturum	esset in Valliam, sui , redimendae beneficiis offensae , neu consilia quae iam sciens, adducto quem locus	2, 35/ 31 2, 43/ 13 2, 46/ 16 2, 49/ 14
PROFITEOR	cuius nominis erat repraesentante, veteri amicum recentem se	professa profiteatur	, et vitam religiosam ducente , nisi quis forte existimet	2, 3/ 11 2, 15/ 20
PROFLUO	omnium in vestram rempublicam	profluxerunt	: quae bella ut semper	2, 71/ 11
PROFUNDO	umquam tribuit: supra facultates quam horum fiducia locorum,	profusus profundit	, quae ne deficerent, ex , perdit, abligurrit: quin ditiores	2, 8/ 3 2, 31/ 10
PROGENERO	florentissimo quod obtines regno	progeneres	hybridas ac degeneres regulos	2, 62/ 22
PROGNATUS	Haec mulier Londini bonis	prognata	parentibus, bene pudiceque	2, 55/ 7
PROGREDIOR	cum magno civium numero intellegat facile eam hucusque annisque velut in alterum tractando alibi matrimonio longius Igitur seu non ausis Sed is primo dubitat aggredi, nunc vero longius	progressi progressam progressa progressus progredi progredi progressos	obviam quattuor ab urbe odio nostri magis quam saeculum, deleta propemodum etiam es, quam unde regredi pontificibus, sive nolente rege , incertus quid sibi vellet quam unde sit regrediendum	2, 24/ 21 2, 29/ 11 2, 57/ 9 2, 62/ 28 2, 64/ 30 2, 77/ 15 2, 79/ 19
PROGRESSIO	multitudini, eam tamen	progressio	temporis (quum plerosque	2, 5/ 8
PROHIBEO	dolium, immerso capite, respirare qui si (quod superi sanguinis ratio contineret. Tantum rebus graviter offensus quum nusquam est? Quis enim suffragatur asylo, ut nos omnium sacrarum sedium carcere productos, ac respondere neque hercle infitior neque	prohibitus prohibeant prohibeant prohibere prohibere prohibeat prohibeatur prohibitos prohibeo	, exspiravit. Cuius necem idem) discordantes invenerint, ipsi superi, ne idipsum discordiae non posset quod solum queat, quominus vel umbram illustrissimum inde ducem ipsius aditu; nam ingressum extrahi , ne cognita eorum innocentia sane quominus eas hi	2, 7/ 11 2, 11/ 17 2, 12/ 23 2, 20/ 2 2, 29/ 13 2, 31/ 24 2, 40/ 5 2, 57/ 29 2, 63/ 27
PROLIXUS	criminum qualemcumque fecit: nam eius nece pronuntiabatur, et	prolixiore prolixius	temporis brevitatis non admittebat erat, quam ut vel	2, 49/ 16 2, 54/ 4
PROLOQUOR	citra ullam eius offensam	proloqui	, quamquam enim nihil	2, 77/ 29
PROMEREOR	malitiam, propter quam possit	promereri	: cuius neque vita, neque	2, 33/ 11
PROMISCUUS	ab omni parte regni	promiscuae	aguntur causae. Ibi quum	2, 81/ 13
PROMITTO	in se amore fideque quem velut destinatum ac nec absque honesti cautione futuri incrementi spe quod interrogaretur, fatetur nullo coniugii	promittebat promissum promittit promittunt promisso	, ut cui perinde sese ipse speraverat, tum accusatoris . Sed ubi remotis ambagibus quam praestant saepius externa regem obstrictum. Ceterum	2, 45/ 22 2, 51/ 24 2, 61/ 15 2, 63/ 18 2, 65/ 2
PROMOVEO	factionem in principis gratiam sese multum urgendo nihil opibus admodum atque auctoritate et senatu Londinensi, paulum	promoveat promovere promoverat promovens	, placitura magis omnes quam sed illam magis magisque , et erat qui provehi sese, ut erat neque	2, 10/ 21 2, 40/ 7 2, 45/ 24 2, 69/ 9
PROMPTUS	ferox. In aggrediendis periculis discernas) manune an consilio	promptus promptior	, nec ultra tamen quam . Tum adhibiti in consilium	2, 4/ 10 2, 14/ 10
PRONUNTIO	compararit cum incommodis, eum duas ab eius nece	pronuntiaturum pronuntiabatur	potius, quam tot incommoda , et prolixius erat, quam	2, 31/ 1 2, 54/ 3

PROPENDEO	quam partem regis animus voluntatibus egregie in se	propenderet	, certatim approbant. Ceterum	2, 61/ 32
PROPERUS	subitarii negotii fidem faceret, dum liceret consulendum, ne Huic igitur pesti quo libravit, sic ut nisi	propensis propere propere propere propere	habere habiturumque gratias. intromissum regem eadem hora accurrentes adversarii reliquias eatur obviam virum aliquem sub mensam dilapsus evitasset	2, 79/ 2 2, 9/ 13 2, 20/ 25 2, 26/ 26 2, 49/ 1
PROPINQUUS	quibus alterum est urbi pertimescis amicis eum tam non sanguine modo tam erant, aut vel nimis	propinquum propinquis propinquum propinqui	, alterum in ipsis urbis credere, eo vicissim alii principi, sed eius, regnique reginae, vel nimis fideles	2, 30/ 26 2, 37/ 12 2, 47/ 22 2, 58/ 2
PROPITIUS	ita divum, inquit, Paulum	propitium	habeam, ut non ante	2, 49/ 13
PROPONO	mortem appetiisse, quum ipsius Gloucestriae dux, tam sceleratum rerum artifices rem insinuat. cum his quos sui qui Pynkerum negant initio si is contione solempni audituro similem, causam verbis constanter affirmet, quum tamen negavit moris esse quidquam recusaret, eadem etiam ipse protector ab huius cogitatione	proposito propositum Proponitur propositi propositi proposita proponit proposito proponi proposuit propositi	illius vita non satis , optime princeps, sedulo te ei cognatorum causa princeps participes habebant, alio in conscium, sed, re peracta re, et tractata concinne , atque addit preces, uti iuramento super ea re civibus alterius, quam recordatoris denuo, sed ita sermonem . Ceterum remisso nuntio, magnis	2, 9/ 3 2, 19/ 21 2, 43/ 9 2, 44/ 16 2, 59/ 7 2, 59/ 14 2, 60/ 30 2, 65/ 1 2, 75/ 19 2, 75/ 27 2, 77/ 22
PROPRIETAS	ius vero fructumque ac	proprietaem	utriusque omnem vestrum, haud	2, 80/ 12
PROPRIUS	M.D. XIII. Quam regum, vivis adhuc parentibus contracto rite matrimonio, insidiis naviter ac strenue	propriae propria propriam	exercitationis gratia, nec ita ditio est, quae quum quandam ac peculiarem gratiam	2, 2/ 4 2, 14/ 3 2, 66/ 30
PROPULSO	machinantur: inde quavis nocte neu consilia quae iam suo se in coenobium quam primum e lecto suspendisset, in haec verba	propulsato prorepunt prorepere proripit proripiens prorupit	periculo, pluribusque , furantur, occident, et commisso videbantur cuncta erumperent, : erat enim asylum illud fuga inita imminente periculo : Quae supplicia excogitentur	2, 53/ 4 2, 31/ 16 2, 46/ 16 2, 21/ 1 2, 49/ 32 2, 47/ 21
PRORUMPO	fenestra despiciens, unde illi	prospectus	erat in Thamesim, persultari	2, 22/ 13
PROSPECTUS	nepotis Henrici octavi inerat. Adversis rebus imperterritus, et spes est perfore et vagientem texit, et vestro in rebus eius	prosperam prosperis prospera prosperiori prosperis prospiciens prospexisse	, ac se plane dignam laetus magis quam elatus sub liberis meis, cognatis fortuna (quae nunc precor adversisque omnibus amicissimos tamen multa illis mala principi, si periculum sit	2, 3/ 17 2, 4/ 8 2, 13/ 10 2, 39/ 11 2, 72/ 24 2, 10/ 16 2, 26/ 5
PROSPERUS	quam id quod evenit, aut non satis sapienter futuram. Visum enim aprum placitura magis omnes quam modo in publicum regno venit, ut unus omnium tempestate primarius. Igitur ubi habita ratio est, sive tam avide conetur eum sunt. Adeo anxius est sceleratos innocentia. Adeo me qui superos precor ut iacere tristibusque verbis fidem	prostratos profutura profueritis protector protector protector protector protector protector protectorem protectoris	ambos appetere dentibus: consulerent. Haec, atque tali deligendo principe, sed regis, regnique eius, consensu effectus est, quamquam singuli huc respexit, uti ex ad se trahere, nequeo amantissimus eius patruus, ne (qui superos precor ut se probet) stupidam arbitratur invadere, quam ille, quum	2, 50/ 3 2, 10/ 22 2, 74/ 31 2, 24/ 28 2, 25/ 12 2, 33/ 30 2, 36/ 2 2, 37/ 21 2, 38/ 7 2, 38/ 8 2, 40/ 9

	quam longe adhuc abeset	protector	ab huius cogitatione propositi	2, 77/ 21
	venia locuturos. Ad haec	protector	, ut erat in tali	2, 78/ 5
	Igitur dux ea demum	protectoris	oratione securus, ausus est	2, 78/ 10
	illius imperio subesse cupidissimo.	Protector	ubi verba ducis accepit	2, 78/ 22
	agentium loquentiumque, tamquam	protector	de eo quod agebatur	2, 80/ 20
PROTRAHO	templo coniugem iniecta manu	protracturus	. Alioqui si nemo inde	2, 33/ 1
	ipsius bono commodoque	protraxerint	, etiam si vim fecerint	2, 33/ 16
PROVEHO	postulet, qui si eo	proveheretur	aetatis ut usum eius	2, 32/ 16
	promoverat, et erat qui	provehi	haud difficulter posset. Nam	2, 45/ 24
PROVENIO	decus et regno commodum	proveniret	, tamen quum incertum sit	2, 78/ 3
PROVIDENTIA	industria, sed plurimum divina	providentia	compressisset. Tum dux, habito	2, 79/ 10
PROVIDEO	suppeteret neque quo mitteretur	provisum	esset, imparata omnia, adeo	2, 40/ 27
	multarum rerum usu consenuerat,	providenter	illa suspectans, Hastingo, quod	2, 45/ 11
	spe merito illius supplicio	providenter	oppressa nihil restare periculi	2, 54/ 1
	est gratia, quorum benignitate	provisum	est, ut is, quem	2, 74/ 20
PROVOLO	quin ditiores aliquot eo	provolant	cum tenuiorum bonis. Ibi	2, 31/ 11
	spatium toties offendente equo	provolveretur	in terram, quae res	2, 50/ 26
PROXIMUS	dum quisque primum summo	proximus	esse, moxque aequari, postremo	2, 12/ 31
	gloriae hoc in regno	proximis	his annis quantum suscitaverit	2, 13/ 2
	alii, ut quisque puero	proximus	materno genere fuit. Eam	2, 14/ 10
	facta eorum praesentia cum	proximae	noctis vultu verbisque conferens	2, 18/ 7
	aliquo transmitteretur. Ergo in	proximo	conventu procerum graviter	2, 25/ 20
	ad eius nobilitatem accedat	proxime	. Ita simul aetatis habebitur	2, 26/ 12
	quid necessariae rei in	proximo	facturus cubiculo, statimque in	2, 47/ 12
	Stanleo, intra decem horas	proxime	consequentes, correpti ambo	2, 50/ 24
	grande aliquod instans in	proximo	infortunium. Iam quod sequitur	2, 50/ 29
	vanissimam hominis exitio iam	proximi	securitatem praeterierim? In ipso	2, 51/ 14
	parem esse ac dignitate	proxime	accedit, haudquaquam censeam	2, 62/ 26
	e suggestu dominico die	proximo	ad aedem Pauli frequentissimo	2, 66/ 25
	quod eratis ut plurimum	proximi	. Maximam enim anni partem	2, 72/ 19
	oderat, adducto ex asylo	proximo	(nam illuc timore eius	2, 81/ 29
PRUDENS	Hoc commentum tametsi	prudenter	rem suspectiorem reddidit, facile	2, 24/ 11
	indulgeret. Quanquam, si viri	prudentes	adniterentur, bona pars huius	2, 31/ 19
	princeps misericordes magis quam	prudentes	instituerunt, et ceteri deinceps	2, 31/ 22
	nimis creduli; fidem, si	prudentes	alienae perfidiae administri	2, 40/ 19
	temere quovis agitur) sed	prudentes	quoque, atque aliquot etiam	2, 45/ 8
	praedicat populo, praesertim tam	prudens	, ut melius nemo quid	2, 73/ 5
	acceptam ac iactatam laudibus,	prudentes	pro vana habuere. Inter	2, 81/ 31
PRUDENTIA	is profecto non minus	prudenciam	eius admirabitur, sicubi cessit	2, 4/ 12
	videantur, quam ad eam	prudenciam	pervenerint, qua vos compositis	2, 11/ 19
	qui solus mihi sua	prudencia	videtur rem confecturus, modo	2, 26/ 31
	sequi, quorum neque ambigua	prudencia	est, neque incerta fides	2, 29/ 10
	eam rem pro egregia	prudencia	tua te quoque ipsa	2, 35/ 32
	rem in qua vel	prudenciam	eorum suspectam ille vel	2, 40/ 18
	ille vel fidem habeat:	prudenciam	, si rerum ignari et	2, 40/ 19
	ipsa sum vestrae ut	prudenciae	diffidam, neque adeo suspiciosa	2, 41/ 15
	Deo atque hominibus repetitura.	Prudenciae	vobis multum inesse scio	2, 42/ 1
	sit, verum admirabilem quoque	prudenciam	, magno cum rerum usu	2, 74/ 22
PSALLO	publicam paenitentiam) crucem et	psallentium	chorum praecederet. Caeterum	2, 54/ 29
PUBLEX	fecisset, et regni rebus	publice	, et amicorum communiter, et	2, 34/ 22
	in quam sese pudore	publici	conspectus abdiderat. Sunt et	2, 59/ 6

	in se offensas condonare	publice	, cuius rei ut manifestam	2, 81/ 27
PUBLICUS	regisque plurimum reique	publicae	retulisse ut fieret, illi	2, 19/ 13
	et privatas controversias in	publicam	seditionem atque intestina bella	2, 23/ 12
	hac re nihil sum	publica	lege cautior quae, si	2, 39/ 25
	aeternum sit mihi reique	publicae	vulnus infligiturum. Simul manu	2, 41/ 18
	se sociumque adiunxit, malumque	publicum	statuit, quando nequiret corrigi	2, 43/ 25
	mos est illic agentium	publicam	paenitentiam) cruce[m] et	2, 54/ 29
	sacrilegae palpationis ultores: Shaus	publica	omnium ignominia notatus, haud	2, 59/ 5
	ut illum regis nomine	publico	clamore salutarerent, ut attoniti	2, 68/ 25
	ferat etiam cum bono	publico	dici. Eas ergo res	2, 73/ 29
	non toti modo in	publicum	regno profueritis tali deligendo	2, 74/ 31
	quietis causa, neglecto otio	publico	, regnum sibi humano iure	2, 78/ 19
	omnem vestrum, haud dubie	publicam	. Quem ego animum quo	2, 80/ 13
PUDEO	perstarent immobiles, stupore tam	puendae	contionis. Cuius auctor postea	2, 68/ 26
PUDICITIA	uxorum filiarumque inoppugnata	pueritia	, bonaque vestra certa vobis	2, 69/ 18
PUDICUS	bonis prognata parentibus, bene	puericeque	educata, coniuncta est matrimonio	2, 55/ 8
	patrocinio? Quamquam ea satis	puerice	vixisse fertur, quoad improba	2, 72/ 2
PUDOR	superum timor neque hominum	puer	a flagitio revocet, facile	2, 29/ 20
	candidas eius genas rubedinem	puer	affunderet, ut ingens illud	2, 55/ 1
	solitudinis, in quam sese	puer	publici conspectus abdiderat. Sunt	2, 59/ 6
	intactam modo praetereo, adductus	puer	ac reverentia protectoris adeo	2, 73/ 27
PUELLA	facile poterant mobilem	puellae	animum impellere. Sed eam	2, 55/ 16
	accidit, etiam qui connubium	puellae	gratulantur, tamen delirum	2, 62/ 13
	quaedam gentilicio nomine Lucia,	puella	nec ignobilis et egregia	2, 64/ 24
PUER	est decrevisse eum, vita	pueris	adempta, regno velut sceleris	2, 9/ 24
	Verum si vos in	pueri	regno discordia occupet, multi	2, 13/ 15
	consilium alii, ut quisque	puero	proximus materno genere fuit	2, 14/ 10
	favoribus adolescere apud principem	puerum	, natura facilem, aetatis vitio	2, 15/ 1
	enim quorsum in asylo	puerum	, inquit, nisi quod videri	2, 26/ 3
	nec eam potest mollis	puerorum	aetas ab senibus capere	2, 26/ 9
	contra iustius timendum est	puerum	illi relinquere. Etenim si	2, 29/ 15
	quempiam animi esse, ut	puero	innocenti nocere studeat, aut	2, 29/ 18
	ibi manere velle, certe	puer	quispiam qui a praeceptore	2, 33/ 3
	immunitate usos audivi, sed	pueros	nunc primum audio. Quamobrem	2, 33/ 7
	remisse, vel magis indulgenter	puerum	sit curaturus, quam mater	2, 35/ 17
	usque adeo necesse est	puerum	educari a matre, ut	2, 35/ 28
	demirari. In quo si	puer	(absit omen verbo) citra	2, 36/ 3
	simplex atque innocens aetas	pueri	qui neque iudicio praeditus	2, 37/ 16
	certain perniciem aliquo emittas	puerum	. Ita ne, inquit illa	2, 37/ 23
	lusus eliciatur. Perinde quasi	pueri	tantam habeant rationem maiestatis	2, 38/ 17
	possint, quibus id aetatis	pueri	minus plerumque oblectantur	2, 38/ 20
	oblectantur quam alienis. Sed	puer	hic loci beneficium implorare	2, 38/ 21
	si quid ad obtinendum	puero	privilegium exempla valent, haud	2, 39/ 8
	stamus, qui nunc an	puero	usui esse possit disputatur	2, 39/ 9
	extracturum; si libeat illi	puerum	ipsis in manus dare	2, 40/ 11
	omnes cernebat, nec ullam	puero	elabendi facultatem nisi per	2, 41/ 2
	id nonnihil ad conservandum	puerum	curam atque industriam eorum	2, 41/ 12
	medium et constituto coram	puero	; Viri inquit clarissimi, neque	2, 41/ 14
	vulnus infligiturum. Simul manu	puerum	apprehendens, En hic quem	2, 41/ 19
	Igitur ubi protector utrumque	puerum	petitus esset, maiore fiducia	2, 42/ 22
	Veh regno cuius rex	puer	est, eoque magis et	2, 74/ 18

	in turba fit, ac	pueri	laeti novandis quomodocumque	2, 76/ 22
PUERILIS	quae mirum in modum	pueriles	spiritus reficit vegetatque, nec	2, 26/ 8
	levior. Nam illic quamquam	puerilis	metus est, est tamen	2, 33/ 5
	quam olim fuit. Sed	puerilis	aetas privilegium non capit	2, 38/ 3
PUERITIA	munus praedico vobis haudquaquam	puerilis	esse ingenii, idque ipsum	2, 74/ 16
	desideraretur fides. At vero	pueritia	auctoritate regenda est,	2, 11/ 24
	audacia frenaretur. Moderator	pueritiae	datus est Antonius Vodevilus	2, 14/ 8
PUERULUS	ergo voluntatem habet ille	puerulus	, qua sibi inutile munimentum	2, 32/ 15
	aut cur invidiosum fuerit	puerulum	manere cum matre? Nam	2, 36/ 17
	asyli beneficio non indigere	puerulum	, utinam non egeret, nec	2, 38/ 6
	securi sitis. Statimque ad	puerulum	versa: Vale dulcissime, inquit	2, 42/ 8
PUGIO	crudeliter adacto sub costas	pugione	confossum ac trucidatum, idque	2, 8/ 19
PULCHER	aetas privilegium non capit:	pulchre	scilicet, quasi vero locus	2, 38/ 4
PULCHRITUDO	etsi tanta esset oris	pulchritudine	, ut omnium facile ad	2, 56/ 1
	morum sanitatem, quam oris	pulchritudinem	amanda videretur. Sermonis	2, 56/ 4
PULSATIO	et violenta et intempestiva	pulsatio	magni ac subitarii negotii	2, 9/ 12
PULSO	erat, curriculo contendisse,	pulsatoque	violenter ostio multo ante	2, 9/ 11
PULVINAR	interrumpunt. Is intromisso ad	pulvinar	nuntio, quum aversum retro	2, 21/ 9
PULVINUS	levatus paululum, et suffultus	pulvinis	, sic, uti fertur, allocutus	2, 11/ 11
PULVIS	quo deteriore: ut beneficia	pulveri	, mali si quid patimur	2, 57/ 7
PUNIO	sint, merito certe sunt	puniendae	. Ad haec ille: Quid	2, 48/ 25
	flagitiosi mulcta consilii conatu	punitum	, ne quem forte tumultum	2, 53/ 32
PUPILLUS	et quisquam hinc mihi	pupillum	abstrahet meum inoffensa sacri	2, 39/ 3
	curat lex salva ut	pupillo	bona sint. Quod si	2, 39/ 7
	quam meis, perinde ac	pupillus	adhuc sim, a cuius	2, 63/ 33
PURGO	hanc orationem, ac sese	purgare	conantem, quum ratione causaque	2, 18/ 18
PURITAS	quem aequae deceat sacerdoti	puritate	parem esse ac dignitate	2, 62/ 25
PURPURATUS	vulgo quies, et inter	purpuratos	ab rege conciliata concordia	2, 4/ 28
	proelio cum multis una	purpuratis	occubuit, relinquens liberos tres	2, 6/ 20
	eiusmodi, quale bellicosum in	purpuratis	ac Martium appellari, in	2, 7/ 17
	secum revolvens, multos e	purpuratis	accersi iubet, nominatim	2, 10/ 23
	perquam tenuis fortunae, nunc	purpuratorum	facile princeps, ad eum	2, 51/ 1
PUTO	languidius quam is facturus	putabatur	, qui sibi serio statuisset	2, 8/ 27
	igitur ob causam Richardum	putant	Clarentiae ducis mortem appetiisse	2, 9/ 3
	rem suis consiliis magno	putavit	adiumento fore, si partium	2, 10/ 1
	arbitror, ut multum sibi	putet	ei confidendum, qui ex	2, 15/ 19
	certe nemini visum iri	puto	, cui salus principis curae	2, 26/ 15
	natum altumque asylosum usum	putem	. A qua necessitate illustrissimus	2, 32/ 6
	quis illi opus asylo	putet	, in quod ascribi nec	2, 32/ 9
	hoc asylosum temerare: nisi	putemus	unde sacrilegium sit equum	2, 38/ 27
	alienae perfidiae administri	putarentur	. Sub haec regina velut	2, 40/ 20
	antecesserint: sive monita talia	putanda	sint a Deo missa	2, 49/ 26
	si futurorum omnino signa	putet	, cur non cogitat rata	2, 50/ 14
	nobilium quos maxime adversaturos	putabat	necatis aliis, aliis adhuc	2, 58/ 3
	interveniret, ita fore ut	putetur	eam contionator haud humano	2, 68/ 1
PYNKERUS	Shaus, praefecti frater, ac	Pynkerus	, Augustinensium fratrum in	2, 58/ 18
	plenos adulationis intolerandae.	Pynkerus	in medio orationis cursu	2, 59/ 3
	abdiderat. Sunt et qui	Pynkerum	negant initio propositi conscium	2, 59/ 7
QUADRINGENTESIMUS	anno post Christum natum	quadringentesimo	et octuagesimo tertio supra	2, 3/ 4
QUAERITO	corporibus, quorum labore victum	quaeritent	. Credo vos, inquit ille	2, 32/ 30
QUAERO	aliud quam ut latebras	quaesivisse	videretur (quod cur opus	2, 18/ 10

	aliquod firmiter extra regnum	quaerere	. Quin nunc quoque quamquam	2, 29/ 26
	sibi et proceribus invidiam	quaeri	. Haec ego certe non	2, 36/ 10
	rixae primum, deinde caedis	quaeri	. Nam brachium illud macilentum	2, 48/ 13
	plebem auctoritas contionando	quaesita	fuera: potissimum vero loannes	2, 58/ 17
	nec ullo prorsus impendio.	Quaeritis	ea quae sit? Corporum	2, 69/ 17
QUAESO	est. Quam dum exponimus	quaeso	ut coepistis attendite. Non	2, 72/ 30
QUAESTIO	non semel accidit, in	questionem	veniat dum armis de	2, 30/ 9
QUAESTOR	meris rapinis obtrudebatur. Nam	quaestores	a quoque non quantum	2, 70/ 1
QUAESTUS	At ille numquam mediocri	quaestu	contentus, omnem corradendi	2, 70/ 5
QUEO	in eos auderi tute	queat	ab inermibus, sin ipsi	2, 16/ 5
	est? Quis enim prohibere	queat	, quominus vel umbram horreat	2, 29/ 13
	quicquam, neque intentari	queat	. At istud qui confidam	2, 37/ 1
	unde regredi non inhoneste	queas	, fortasse nec tuto quidem	2, 62/ 29
	ferre, quam talem contumeliam	queant	. At licet his atque	2, 72/ 16
	supersit unus, qui rite	queat	succedere, cum ob illegitimas	2, 73/ 12
QUEROR	primum in conspectum venerat,	queri	illi ultro, atque accusare	2, 18/ 13
	nihil super ipsorum infamiam	queratur	, consequi tamen et conflari	2, 34/ 9
QUIES	omnis aberat. Domi vulgo	quies	, et inter purpuratos ab	2, 4/ 27
	a domino mandatum, ne	quieti	praesulis parceret, tanti esse	2, 21/ 6
	nam domino obiectam per	quietem	terribilem, magnique mali speciem	2, 50/ 1
	immodesta modestia, ut suae	quietis	causa, neglecto otio publico	2, 78/ 19
QUIESCO	et latronibus tutum est	quiescere	. Nam quid iniqui habet	2, 36/ 16
QUIETUS	in quibus regnum eius	quietissimum	, et rerum status florentissimus	2, 4/ 25
	plerumque segnes etiam, et	quietos	impellit ad facinus, certum	2, 9/ 23
	boni sub optimo principe	quietissime	sint victuri. Iam hoc	2, 54/ 2
	neutra pars tuta aut	quieta	fuit. Et quem non	2, 71/ 25
RADICOR	annis alte actam ac	radicatam	invidiam. His atque huiusmodi	2, 15/ 23
RADIX	Spuria vitulamina non agent	radices	altas, inde praefatus infundi	2, 66/ 27
	spurio priusquam altius agat	radices	. Haec ubi vetustis aliquot	2, 67/ 5
RAPINA	et populare nomen meris	rapinis	obtrudebatur. Nam quaestores a	2, 69/ 27
RAPIO	cui consilia crederet, protector	rapiendam	occasionem ratus est: unde	2, 58/ 7
RARUS	Numeret aliquis nunc quam	raros	in asylo comperiat, quos	2, 30/ 20
	fuit admirationi, qui tam	raram	castitatem (cum eximia venustate	2, 61/ 27
	regnare. Sed immodica potentia	raro	perpetua. Siquidem Eduardus cum	2, 65/ 22
RATCLIFFUS	omnibus secedere iussis, Richardum	Ratcliffum	equitem, et alios qui	2, 17/ 20
	curante caedem Richardo	Ratcliffo	equite, cuius ministerio protector	2, 57/ 18
RATIO	ultra tamen quam posceret	ratio	, praiceps. Cuius res bellicas	2, 4/ 11
	quatenus eum rerum gerendarum	ratio	non avocabat) admodum	2, 4/ 18
	Quippe amici, inimicique aequa	ratio	fuit, comparati cum commodis	2, 8/ 15
	animos, quam ipsa sanguinis	ratio	conteret. Tantum prohibeant	2, 12/ 23
	concordiam redeat. Vos igitur	ratione	hac, quam hodie vobiscum	2, 13/ 19
	regem, quam ulla cognationis	ratio	valuisset, paulum certe abfuerat	2, 15/ 8
	auctor sancienda fuisset. His	rationibus	adducta regina, sic apud	2, 17/ 1
	sese purgare conantem, quum	ratione	causaque deficerentur, ad vim	2, 18/ 18
	aetatis habebitur, simul maiestatis	ratio	. Quis igitur omnibus partibus	2, 26/ 13
	usque adeo mea mihi	ratio	blandietur, ut non paratus	2, 27/ 13
	spes est reginam audientem	rationi	fore, quod si minus	2, 28/ 12
	feramus, censeo, quatenus feret	ratio	, quae non eo usque	2, 31/ 23
	dignitatis eius viri habita	ratio	est, sive protector huc	2, 33/ 30
	iri exactissimam salutis suae	rationem	, quam hoc habendam loco	2, 36/ 21
	quum nihil ad asyli	rationem	faciat simplex atque innocens	2, 37/ 16

	quasi pueri tantam habeant	rationem	maiestatis ut ioco sint	2, 38/ 18
	regina non abhorrere, nec	rationem	inire poterat cur hoc	2, 48/ 3
	incipiendi negotii visa est	ratio	, si is contione solemn	2, 59/ 14
	ei rite successuros, ea	ratione	restare protectorem unum regni	2, 59/ 21
	tantam habere honoris sui	rationem	, quam tribus etiam coronis	2, 78/ 26
RATUS	boni instituerant, tam multi	ratum	sanctumque habuerant: atque ei	2, 27/ 33
	Protector eodem etiam commento	ratus	deliniendum populum,	2, 53/ 10
	ut suo consensu habeat	ratum	. His dictis descendit ipse	2, 77/ 1
RECENS	ex inimico veteri amicum	recentem	se profiteatur, nisi quis	2, 15/ 20
	conflictu fatigata natura minus	recentes	vires ad secundos congressus	2, 35/ 12
	imperitia peccetur. Id munus	recens	inierat VVilmansonus quidam, vir	2, 75/ 23
RECENSEO	finis erit si viritim	recenseam	, quum nemo sit ex	2, 70/ 27
	scio eadem ut ipse	recenseam	denuo, quae tam nuper	2, 73/ 1
RECIDO	morbum nisi duplicato periculo	recidere	. Opinor quod priore conflictu	2, 35/ 11
	conferentibus, huc denique summa	recidit	, ut persuaderetur populo, et	2, 59/ 19
RECIPIO	in gratiam atque amicitiam	receptis	, in quam conciliandam obuius	2, 4/ 5
	tegeret, sigillum ab ea	receperat	. Ibi factum illud ducum	2, 23/ 2
	vero locus qui sontes	recipit	, insontes excludat. Nam quod	2, 38/ 5
	luctuosum insons vitae finem	recepit	. Corpus amici cum capite	2, 49/ 22
	alii morem causabantur, et	receptam	in rebus humanis consuetudinem	2, 80/ 23
RECORDATIO	animum illius temporis alterius	recordatio	, quo eidem eodem in	2, 51/ 18
RECORDATOR	proponi civibus alterius, quam	recordatoris	voce. Inde natam fortasse	2, 75/ 19
	immutare viderentur. Appellant	recordatorem	Londinenses ibi eum, qui	2, 75/ 21
RECORDOR	impressisse terrorem (quum aprum	recordetur	protectoris esse insigne) ut	2, 50/ 6
RECREO	Graium, eumque tali nuntio	recrearet	, quem ut fortunae adversae	2, 20/ 7
	uni caedes imminabat, coepit	recreari	, quum id malum, quod	2, 47/ 32
RECTA	sigillo (erat enim Cancellarius)	recta	contendit ad reginam, ibi	2, 21/ 16
	e consilio in asylum	recta	contendit, unaque aliquot e	2, 33/ 29
	comitesque eius exceptum,	recta	in palatium, ubi protector	2, 42/ 13
	Eduardi pro spuriiis habendis,	recta	atque aperte agi placuit	2, 59/ 31
RECTUS	Cuius res bellicas quisquis	recte	aestimet, is profecto non	2, 4/ 11
	sua salus impetita credebatur,	rectene	an secus vestrum erit	2, 23/ 8
	id quod spero reginae	recta	persuaserit, non facile dictu	2, 27/ 4
	paratus sim cuius vestrum	rectiora	consulenti parere. Huic orationi	2, 27/ 13
	eam fide atque amore	recta	et salutaria consuleret. Eius	2, 34/ 19
	communiter, et privatim suis	recte	consulturam. Sed regi in	2, 34/ 23
RECUMBO	sese, in dexterum latus	recubuit	facie ad proceres versa	2, 13/ 26
RECUPERO	eicitur, dum redit ac	recuperat	rursus, dum depulsores suos	2, 71/ 15
RECURSUS	ductu ordineve, sed ineptissimo	recursu	illa verba repetit denuo	2, 68/ 12
RECUSO	ne laborem recuset: non	recusaturum	autem spero vel regis	2, 27/ 1
	confecturus, modo ne laborem	recuset	: non recusaturum autem spero	2, 27/ 1
	finge non velle, immo	recusare	, immo ut exeat vehementer	2, 38/ 22
	preces, neve in se	recuset	onus administrandi regni suscipere	2, 74/ 10
	malum sibi metuens, si	recusaret	, eadem etiam ipse proposuit	2, 75/ 26
	sola flexere, cogitantis si	recusaret	ipse, nepotem nihilo tamen	2, 79/ 27
REDARGUO	dum illicita regum coniugia	redarguat	, nec tum admodum mirari	2, 67/ 22
REDDO	prudenteribus rem suspectiorem	reddidit	, facile coniectantibus eos qui	2, 24/ 12
	indecorum. Quamobrem si in	reddendo	filio eorum consilia aspernetur	2, 29/ 9
	a fugitivo ablata domino	reddere	, sine ullo privilegii praeiudicio	2, 32/ 22
	discessum denique, ut sin	redderetur	ultro, vi deducendus ex	2, 33/ 20
	iucundissimo fratris contubernio	redderet	: id si ita fecisset	2, 34/ 22

	cubiculo, statimque in consilium figurat, vel diurna cogitatione pridem a marito donatae legitimos successores et geminos legibus, ne quid in verba, qualis ex alveo superne despiciens accipit et regis ore populo iura princeps, atque ad frugem pacem rursus ac concordiam protector cum proceribus eorum tuetur, dum eicitur, dum	redditurus reddit reddi reddi reddendis redditur reddit redduntur redeat redeat reditum redit	egreditur, proceribus interim tanta dormienti? Superstitio est nimirum sibi iuberet, neque enim suae terrae surculos, deprehenso iudicii, imperitia peccetur. Id emigraturis apibus, quoad ex sermonem. Tacentibus igitur , quod ideo faciendum censuisset , tum vero hi quorum . Vos igitur ratione hac operiebatur, per dispositos tota ac recuperat rursus, dum . Sed quando facta quae beneficiis offensae non relictum voluistis, eam nunc ultro , aut, ut irae magis non possit, in quo in concordiam, animisque omnium ac victori marito gratulatura ; nempe administrationem eorum , haudquaquam pati aemulorum , utpote quos causarentur privati ut fieret, illi per , et se capiendum dedit constat. Igitur ubi protector . Pessime etiam cesserat, quod , velut sacrilegae palpationis videlicet in Eduardi fiscum , quam ipsum duce. A . Hic est, inquit, unus , nec magis magna quam . At ille numquam mediocri venimus, quam in rem . Hunc animum nostrum vos , se tamen eo fuisse acceptum) sublevasset, vel eo , et circumspectare undique, velut vegetatque, nec eam potest fortasse facturi sunt. Adeo . Mirantem hanc orationem, ac , multum illi animi, nec virtutum signa conspiciabantur urbem, petere maturat, qui suppellectilis adiecit. Igitur ubi dilabi, in domo protectoris forma atque indole egregia factio insidias fecerit, cui sanguini et familiae tantam ex priore marito filium frater, vir (haud facile curatam, quae suae factionis	2, 47/ 13 2, 50/ 12 2, 61/ 1 2, 67/ 3 2, 75/ 22 2, 76/ 14 2, 77/ 25 2, 81/ 18 2, 12/ 4 2, 13/ 19 2, 42/ 13 2, 71/ 15 2, 13/ 7 2, 43/ 13 2, 69/ 15 2, 70/ 9 2, 23/ 15 2, 16/ 11 2, 39/ 15 2, 80/ 11 2, 14/ 24 2, 16/ 22 2, 19/ 14 2, 19/ 26 2, 42/ 21 2, 46/ 12 2, 59/ 4 2, 60/ 26 2, 67/ 26 2, 67/ 29 2, 69/ 13 2, 70/ 4 2, 76/ 2 2, 76/ 6 2, 78/ 24 2, 79/ 8 2, 82/ 4 2, 26/ 9 2, 37/ 20 2, 18/ 16 2, 4/ 7 2, 5/ 21 2, 14/ 1 2, 44/ 6 2, 44/ 31 2, 3/ 9 2, 7/ 3 2, 9/ 26 2, 10/ 24 2, 14/ 9 2, 14/ 11
REDEO				
REDIMO	tam multis hominum capitibus haec paenitendo nihil profici, maximis votis optastis, magnoque interdum totis locupletum fortunis	redemissim redimendae redimere redimebatur redintegrari		
REDINTEGRO	comitantur, componi res et	reductis		
REDUCO	Nam pacatis rebus, proceribus hic regem peperit, hinc atque in potestatem vestram	reduci reducam		
REFERO	tutum, ut quorum permagni atque amicis eius acceptum regisque plurimum reiue publicae conatum, concidens animo manum unde numquam eos pedem aspera omnia et contraria populo id in superos ipsa bonis omnibus exuta, ducis magis oris specie vultu quoque ipso patrem re in primis magna ad suam cuiusque bonam de re ad vos rerum, ut nullius aequae vera esse quae ille quod Deo, non sibi manum a capulo non	referat relaturos retulisse retulit retulisse retulisse referente relatis referrent referre relaturi retulisset relaturi retulerit retulisset referebat referre reficit		
REFICIO	in modum pueriles spiritus	refragante		
REFRAGOR	te obstinate commodis tuorum	regesturi		
REGERO	merito sunt in auctorem	regia		
REGIA	corpore procero, specie vere naturae dotes et illustria natu maior Londinum, utpote magnam ultro thesauri vim, paulatim quisque ab arce	regiarum regiam regiaequae		
REGINA	fuit, et octavi mater, illum. Nam sive ei aluerat) regis Eduardi cognatis nominatim Marchionem Dorsettum, Vodevilus, cognomento Riverus, fuit. Eam rem ab	regia regina reginae reginae reginae reginae reginae regina		

	mutuo bene vellent, quam	reginae	parentibus pariter cuperent male	2, 16/ 1
	uti per viros idoneos	reginae	persuaderetur, multum esse	2, 16/ 9
	diademate insigniendum, si amici	reginae	cogant multitudinem, iniecturos	2, 16/ 13
	fuisset. His rationibus adducta	regina	, sic apud Vodevilum fratrem	2, 17/ 1
	forte accidit, ut Vodevilus	reginae	frater, quem diximus, ibidem	2, 17/ 13
	ac Thomam Vaughanum equitem,	reginae	cognatum. Graius ut erat	2, 19/ 22
	gesta sunt, trepidus ad	reginam	nuntius venit ad occidentale	2, 20/ 19
	retroque vi abductum Vodevilum,	reginae	fratrem, ac Richardum Graium	2, 20/ 21
	interciperent. Hoc nuntio exanimata	regina	, calamitatem tam insignem tantam	2, 20/ 26
	Cancellarius) recta contendit ad	reginam	, ibi plena repperit consternationis	2, 21/ 16
	quam quo destinabantur, efferrent.	Reginam	videt humi sedentem, solam	2, 21/ 23
	perniciem incumbit. Tum ille:	Regina	, inquit, erige animum. In	2, 22/ 5
	simul haec dicens, sigillum	reginae	tradidit, et priusquam illuxit	2, 22/ 11
	iniussu regis sigillum tradidisse	reginae	, priusquam in consilium iret	2, 23/ 1
	acriter increpitis quod sigillum	reginae	tradiderat, administratione privatus	2, 25/ 1
	conventu procerum graviter incusat	reginam	, odiose ab ea factum	2, 25/ 21
	si id quod spero	reginae	recta persuaserit, non facile	2, 27/ 4
	censeo. Equidem spes est	reginam	audientem rationi fore, quod	2, 28/ 12
	Quamquam nec illis quidem	reginae	cognatio fraudi est, sed	2, 28/ 24
	ex tot praesentia procerum	regina	colligeret non ex unius	2, 33/ 31
	Quamquam suspicantur aliqui, si	regina	, quod exspectabatur, filium	2, 34/ 1
	simul vivere. Ad haec	regina	: Haud equidem negarim inquit	2, 34/ 31
	Nemo, inquit, ibit infitias	regina	clarissima neminem usquam esse	2, 35/ 18
	venerat cardinali, nostin aliquid	regina	, cur eorum cuiquam debeat	2, 36/ 27
	ne pergeret ulterius, mox	reginam	super amicorum casu solabatur	2, 36/ 33
	inquit ille, quo tu	regina	magis pertimescis amicis eum	2, 37/ 12
	administri putarentur. Sub haec	regina	velut deliberabunda conticuit, cui	2, 40/ 21
	coniectis in carcerem necessariis	reginae	, et utroque filio in	2, 43/ 5
	est fratris uxor: innuebat	reginam	. Cui qui favebant, ad	2, 47/ 30
	consciis esset ab opprimenda	regina	non abhorrere, nec rationem	2, 48/ 3
	fuerat usus in captivos	reginae	cognatos, ea ipsa die	2, 48/ 5
	macilentum probe noverant et	reginam	ab magicis praestigiis longe	2, 48/ 14
	factus, accusante Rivero germano	reginae	, tamquam habuisset consilium de	2, 51/ 20
	accusatoris dolo, et nocturna	reginae	oratione praeoccupatis regis	2, 51/ 25
	quos ante captos ostendimus	reginae	cognatos, intellegebat? haud	2, 52/ 7
	ut praeterquam ab una	regina	, ab utraque reliqua factione	2, 56/ 25
	Antonius interim Vodevilus,	reginae	frater, Richardus Graius, quos	2, 57/ 15
	aut vel nimis propinqui	reginae	, vel nimis fideles principi	2, 58/ 2
	in aula versaretur Henrici,	reginae	obsequens, nupserat Graio,	2, 60/ 16
	ducit rex sibi in	reginam	sociat hostis paulo prius	2, 65/ 6
	Eduardus cum biennium abfuisset,	regina	interea in asylo memorato	2, 65/ 23
	contra ius ac fas	reginae	copulatum, superstite Lucia vera	2, 67/ 12
REGIO	auctor fuerim ex edicto	regio	e coenobio eximendi eius	2, 27/ 8
REGIUS	et longe honoratior pars	regii	generis fuerant, quam sanguis	2, 14/ 20
	ut quae extra lectum	regium	non facile alibi quam	2, 56/ 9
	coniugium haudquaquam sane	regium	, fuerit, ut si quispiam	2, 62/ 9
	sede collocasset se, quae	regium	tribunal, ob id vocatur	2, 81/ 14
REGNO	alius quisquam in Anglia	regnarit	umquam patribus populoque	2, 3/ 24
	dissensionum conatur praestitutum	regnandi	tempus praeoccupare, vivoque	2, 6/ 18
	si non aut ipsum	regnandi	cupiditas in fratrem, aut	2, 7/ 2
	amplexibus obtuli. Cui nunc	regnanti	utinam tam tutum palatium	2, 39/ 17

	quam hic locus, olim	regnante	hoste fuit. Quo ex	2, 39/ 18
	nec illum umquam iuste	regnasse	, nec hos ei rite	2, 59/ 21
	duxisset, reges creare quam	regnare	. Sed immodica potentia raro	2, 65/ 21
	quum rex praeveniens legitimum	regnandi	tempus sceptrum vindicaret bello	2, 71/ 3
	cui ipse parere quam	regnare	mallet, nec tamen operam	2, 79/ 5
	nepotem nihilo tamen magis	regnaturum	. Igitur, Ego ut, inquit	2, 79/ 28
	post ludicram illam electionem	regnare	coepisset, coronatus est, eaque	2, 82/ 5
REGNUM	sex, qui annum ab	regno	coepto secundum et vicesimum	2, 3/ 2
	diebus moderatior, in quibus	regnum	eius quietissimum, et rerum	2, 4/ 24
	sibi creditis, auferre vitam,	regnumque	in se transferre posset	2, 6/ 5
	potens, cum rege de	regno	non armis hostiliter, sed	2, 6/ 11
	egregio principe) designaretur,	regnum	sibi posterisque suis perpetuum	2, 6/ 16
	ultus, Henricum bello victum	regno	exiit, ac locum eius	2, 6/ 25
	superbia viam affectabat ad	regnum	, certae prodicionis crimen	2, 7/ 7
	Henricum sextum, dum exutus	regno	in arce Londinensi captivus	2, 8/ 18
	de asserendo sibi aliquando	regno	agitasse, si forte, uti	2, 8/ 31
	uti accidit, frater inhabilibus	regno	liberis decessisset. Cuius rei	2, 9/ 1
	manentem, sive aspirantem ad	regnum	hostem sibi vidit capitalem	2, 9/ 5
	Richardus olim secum animo	regnum	invaserat, seu consilium ex	2, 9/ 21
	eum, vita pueris adempta,	regno	velut sceleris pretio potiri	2, 9/ 24
	in vitia fertur, ac	regnum	secum in perniciem trahit	2, 12/ 2
	ardor gloriae hoc in	regno	proximis his annis quantum	2, 13/ 2
	si vos in pueri	regno	discordia occupet, multi nimirum	2, 13/ 15
	qua ex re totum	regnum	in armis ac tumultu	2, 16/ 18
	quamquam in umbilico prope	regni	sita, tamen alteri eiusdem	2, 17/ 9
	nobilibus, regis pariter ac	regni	sibi procuracionem arrogare.	2, 19/ 8
	qua regem pariter et	regnum	sibi subicerent. Cuius commenti	2, 24/ 2
	quarto die Maii, anno	regni	sui primo, eodemque ultimo	2, 24/ 23
	unus omnium protector regis,	regnique	eius, consensu procerum	2, 24/ 28
	primum re ipsa usurpandi	regni	, quod animo iam ante	2, 25/ 14
	haec quam istud nobis	regni	huius proceribus inhonestum,	2, 26/ 18
	ora, non in hoc	regno	tantum, sed apud exteras	2, 26/ 19
	munimentum aliquod firmiter extra	regnum	quaerere. Quin nunc quoque	2, 29/ 26
	saevitia. Ad haec si	regni	titulus, quod non semel	2, 30/ 8
	si ita fecisset, et	regni	rebus publice, et amicorum	2, 34/ 22
	sum, eiecto quondam e	regni	solio, atque exsulante marito	2, 39/ 14
	ad quem utroque deficiente	regnum	successionis iure devolvetur.	2, 39/ 23
	aliquanto minorem etiam	regno	lucraturus. Adversus quae pericula	2, 39/ 27
	affectum omnem execranda	regni	sitis extinguat: frater fratrem	2, 41/ 26
	medio tollit, liberique perpulso	regno	, atque adeo ita parentes	2, 41/ 27
	opere ducis ad usurpandum	regnum	, filium quem unum habebat	2, 44/ 1
	celebritatem. Proceres per omnem	regni	partem evocati frequentes aderant	2, 44/ 11
	propinquum principi, sed eius,	regnique	huius protectorem, impiis actibus	2, 47/ 23
	omnium adhuc animis, occupandam	regni	possessionem, priusquam rebus	2, 58/ 8
	creatus esset, alter post	regnum	initum habuere) plenos adulationis	2, 59/ 2
	ratione restare protectorem unum	regni	capacem, et unicum Eboraci	2, 59/ 22
	Eduardus Henrico deposito, potitus	regni	, comitem Varvici, virum opibus	2, 60/ 4
	non praesidium tantum stabiliendo	regno	, sed augendae praeterea dicionis	2, 62/ 4
	huic florentissimo quod obtines	regno	progeneres hybridas ac degeneres	2, 62/ 22
	Varvice comite, viro totius	regni	tui secundum te potentissimo	2, 62/ 30
	ministrando quantum memini	regno	non officit. Denique quod	2, 64/ 10

	e carcere restituto in	regnum	Henrico quem Eduardus ipsius	2, 65/ 18
	stetisset, in eam nimirum	regni	gubernacula inclinarent, potens et	2, 65/ 20
	utriusque partis strage occiso,	regnum	in sua domo sic	2, 66/ 5
	spuriis declaratis, protectoris ad	regnum	ius ostenderet, taceret voluntatem	2, 66/ 24
	tum admonito populo successionem	regni	perpetuam senatusconsulto ac	2, 67/ 8
	sic nullam eius sobolem	regni	capacem esse. Hunc locum	2, 67/ 16
	plus quam dimidiam partem	regni	sui effecerat. Hoc pacto	2, 71/ 7
	nos, qui dum invadit	regnum	, dum tuetur, dum eicitur	2, 71/ 14
	apud principem quam omnes	regni	sui nobiles valuisse, quin	2, 71/ 32
	genus aliis miseris, undique	regnum	mire premeretur, vos tamen	2, 72/ 16
	hac civitate maxime totius	regni	celebri multum apud exteros	2, 72/ 22
	viro didicistis, huius administrandi	regni	ius Richardo Gloucestriae duci	2, 73/ 9
	cuius sanguine lata lege	regnum	firmatum est, is nunc	2, 73/ 11
	esse, ut solus ad	regnum	natus videri possit, haud	2, 74/ 7
	se recuset onus administrandi	regni	suscipere, quod non e	2, 74/ 11
	ille, qui dixit: Veh	regno	cuius rex puer est	2, 74/ 17
	ut is, quem ipsi	regno	destinaverunt, non aetatis modo	2, 74/ 21
	cives honestissimi, civitatis huius	regni	longe clarissimae statueritis nostris	2, 74/ 26
	toti modo in publicum	regno	profueritis tali deligendo principe	2, 74/ 31
	enim proceres et reliquos	regni	populus suffecisse deligendo	2, 76/ 4
	et illi decus et	regno	commodum proveniret, tamen	2, 78/ 2
	eius implorare clementiam, ne	regnum	tam diu tot intolerandis	2, 78/ 11
	causa, neglecto otio publico,	regnum	sibi humano iure debitum	2, 78/ 19
	venturam in periculum, quasi	regnum	non iure debitum per	2, 78/ 30
	animum tam valde a	regno	abhorrentem sola flexere,	2, 79/ 25
	neminem esse scio, cui	regnum	haereditate iure debeatur, pluris	2, 80/ 1
	die procurationem utriusque	regni	, Angliae, Galliaeque suscipio.	2, 80/ 9
	ut superi mihi non	regnum	hoc vestrum modo, sed	2, 80/ 14
	ubi ab omni parte	regni	promiscuae aguntur causae. Ibi	2, 81/ 13
	loco potissimum possessionem sese	regni	capere, unde regis ore	2, 81/ 18
REGO	At vero pueritia auctoritate	regenda	est, adulescentia fulcienda consiliis	2, 11/ 24
REGREDIOR	progressus es, quam unde	regredi	non inhoneste queas, fortasse	2, 62/ 28
	progressos quam unde sit	regrediendum	. Denique patribus populoque	2, 79/ 19
REGULUS	progeneres hybridas ac degeneres	regulos	? Et tuus sanguis Graii	2, 62/ 22
REIICIO	per aetatem posset; unde	reieto	marito facile regi ambienti	2, 55/ 12
	falsam et olim revictam,	reiectamque	calumniam praetexuit, melius	2, 60/ 2
RELATIO	ipse iam olim fideli	relatione	comperi, Mistelbrocum quendam	2, 9/ 9
RELIGIO	abstraxerit ac sanctissimam asyli	religionem	duxerit violandam, ego superos	2, 40/ 2
	huius loci posse sancta	religione	tueri. Tamen istud etiam	2, 41/ 21
	velut exsolutura sese pollutorum	religione	sacrorum, deflet Luciam filio	2, 64/ 28
	innocentem hominem ipsorum fidei	religionique	commissum prava legum	2, 70/ 18
RELIGIOSUS	repraesentante, professa, et vitam	religiosam	ducente in monasterio monialium	2, 3/ 11
	tantae vetustatis asyllum tam	religiosum	temerari, quod reges ac	2, 27/ 32
	veritus violare neque tam	religiosus	episcopus, qui sit ausus	2, 28/ 8
	instituerunt, et ceteri deinceps	religioso	metu pertulere, nos feramus	2, 31/ 22
	dicendum intellegat. Porro tam	religiose	, ut certum sit, nihil	2, 73/ 6
RELINQUO	multis una purpuratis occubuit,	relinquens	liberos tres: Eduardum, quem	2, 6/ 20
	animorum coniunctione affectos vos	relinquam	. Enimvero quales ego vos	2, 11/ 16
	Enimvero quales ego vos	reliquero	, tales liberi mei vos	2, 11/ 16
	asserendum adhibitibus custodibus	relinquent	. Mox conscensis equis	2, 18/ 20
	universis angustum, liberum illis	relinqueret	. Dimissis igitur equis, praeunte	2, 18/ 23

	Cardinalis, atque episcopi timendum est puerum illi potius, quam tantisper ibi dispartiantur creditoribus, a praeceptore fugerit ibi non honorificum ibi ducem magis metuunt apud te redimendae beneficiis offensae non suo dolori serviebat. Iamque pensi, legitimosne an spurios ubi conspicatur ingressum, exsolveret facultatum quicquam ac procerum quota pars ne propere accurrentes adversarii eos evertendos, initiumque ad vultu prae se tulerant, ipsi tempus, ac sibi censuit ante tentandum, quam bona divi Petri gratia. necessitudo probat, cuius erga neque in discrimen post cardinalis ad abeundum paratior in suas manus producto ipsorum periculo non posset) praesertim mirae illecebrae inerrant; quam in templo conspiceretur. una regina, ab utraque aliis adhuc captivis, tum ille vir fuit et ad locum in quo quid cuique erat amicorum Poteramus enim proceres et	reliqui relinquere relinquendum relicta relinquendus relinquere relinquere relictum reliqui relinqueret relicta relictum relicta reliquias reliquum reliquis reliquisque reliquam Reliquum reliquos reliquos reliquis reliqua reliquos reliquo Reliquae reliqua reliquis reliquis reliquum reliquum reliquis reluctando remigrandum reminiscimur remissam remissis remissius remisse remissioris remisso remotis reniteretur renuntiatum renuntia renuntiaretur renuntia rata reor rata ratus	, cetera assensi, tantum invita . Etenim si tam vanos quoad eum mulieris mala tantum libertate corporibus, est. Quod exemplum quamquam , potissimum ubi sit credibile , ne muliebris iste frustra locum: at esse nempe proceres episcopique , quippe nec ipsum, nec ea re quam tum esset. Sic bonis in est? Denique alterius dum interciperent. Hoc nuntio inceptum suum conficiendum omnibus secedere iussis, suis fortunis dum liceret praedae partem in nassam quum nescio quis pontifex omnes innocentiam tenera consanguineos meos conicere: qui videretur et protector ipse minus timide quibus res omnes servasse paenitentiae. Ad corpori nihil quod immutari haud sat compertum habeo factione mutuo sibi infesta fere Londini agentibus, procul opibus et populari gratia sermonem audiret per medium , qui quum suapte sint regni populus suffecisse deligendo profecturum sciens, adducto ut quemque habuit in . Cuius mala si privato , prout sumere aut ponere offensis omnibus vos amore aegrotare coepit quam revaluit , vel magis indulgenter puerum , populo ob comitatem gratus nuntio, magnis obsecrant precibus ambagibus ad inhonesta sollicitari aperte. Ceterum (ut rem , quum adhuc nulla proditionis , quamvis bene futura sint . Itaque sive id inscitia . Nam ego virum illum esse nisi consensu non , cui aut penitus exploratum fore uti id nonnihil est carum, ac devinctum	2, 27/ 29 2, 29/ 15 2, 30/ 1 2, 32/ 29 2, 33/ 3 2, 36/ 20 2, 37/ 13 2, 43/ 14 2, 49/ 9 2, 67/ 23 2, 68/ 11 2, 69/ 24 2, 71/ 18 2, 20/ 25 2, 14/ 14 2, 17/ 20 2, 20/ 24 2, 25/ 16 2, 31/ 21 2, 32/ 8 2, 36/ 23 2, 40/ 22 2, 43/ 5 2, 53/ 6 2, 55/ 24 2, 56/ 10 2, 56/ 26 2, 58/ 4 2, 65/ 19 2, 68/ 23 2, 72/ 13 2, 76/ 3 2, 49/ 14 2, 81/ 31 2, 13/ 4 2, 8/ 9 2, 13/ 22 2, 35/ 7 2, 35/ 16 2, 52/ 16 2, 77/ 22 2, 61/ 15 2, 8/ 26 2, 9/ 19 2, 21/ 13 2, 24/ 28 2, 50/ 20 2, 11/ 29 2, 35/ 14 2, 41/ 11 2, 45/ 22
RELIQUA				
RELIQUUS				
RELECTOR				
REMITTO				
REMOVEO				
RENITOR				
RENUNTIO				
REOR				

	putet, cur non cogitat	rata	posse etiam fugiendo fieri	2, 50/ 14
	protector rapiendam occasionem	ratus	est: unde suspensis subito	2, 58/ 7
	adverso in me animo	reor	id illi ut doleat	2, 63/ 30
REPARO	ibi super trabem aedificio	reparando	destinatam deposita cervice,	2, 49/ 21
REPELLO	copias, deinde velut vim	repellerent	, illaturos quorum opes quod	2, 16/ 17
	custodiam, in Hamptonam rursus	repellerent	. Praetexerunt causam, quasi	2, 18/ 2
	ante sueto tam obstinate	repelli	, nova illa constantia fuit	2, 61/ 26
REPERCUTIO	et circumspectare undique, velut	repercussurus	. Quum post ludicram illam	2, 82/ 4
REPERIO	Stratfordiam contendunt, ac regem	reperiunt	parantem iam tum discedere	2, 18/ 21
	ad reginam, ibi plena	repperit	consternationis, luctus, pavoris, ac	2, 21/ 17
	ineptias, tamquam nusquam	reperiri	possit qui iocetur cum	2, 38/ 15
	natalium vitium obiecturus nihil	reperisse	quod illius matrimonio obiceret	2, 66/ 11
REPETO	coram Deo atque hominibus	repetitura	. Prudentiae vobis multum inesse	2, 42/ 1
	ab Eduardi coniugio facta	repetamus	. Eduardus Henrico deposito,	2, 60/ 3
	ineptissimo recurso illa verba	repetit	denuo. Hic est unus	2, 68/ 13
	verbis, alio rursus ordine	repetebat	; verum adeo dilucide ornateque	2, 75/ 10
REPONO	vos compositis rebus vestris	reponant	in concordiam. Teneram eorum	2, 11/ 20
REPRAESENTO	eius cuius nominis erat	repraesentante	, professa, et vitam religiosam	2, 3/ 11
REPUDIIO	est, successor Henrico Regi,	repudiata	ipsius sobole, (quamquam egregio	2, 6/ 15
	primas obtinebat, ut illi	repudiato	priore consilio, praesidio	2, 17/ 7
REPUGNO	Unde nunc eximere non	repugnantem	usque adeo nihil mihi	2, 32/ 18
REPUTO	suam, aetatem liberorum animo	reputans	, quamquam nihil formidabat	2, 10/ 15
	diu futurum me vobiscum	reputo	, tanto impensor animum	2, 11/ 14
	me rogabimini, uti vobiscum	reputetis	alteram harum factionum partem	2, 12/ 17
	praeter conscios cuncti expavescere,	reputantes	materiam tantum rixae primum	2, 48/ 12
	quam probro dignam censebant,	reputantes	protectorem illud non tam	2, 55/ 5
REQUIRO	Ceterum animo nonnihil anxio	requirebat	secum, cur se protector	2, 48/ 1
	sim, a cuius coniugio	requiratur	tutoris auctoritas, quin dispeream	2, 63/ 33
RES	minus consilii inerat. Adversis	rebus	imperterritus, prosperis laetus	2, 4/ 8
	posceret ratio, praeceps. Cuius	res	bellicas quisquis recte aestimet	2, 4/ 11
	omnem vitam (quatenus eum	rerum	gerendarum ratio non avocabat	2, 4/ 17
	regnum eius quietissimum, et	rerum	status florentissimus fuit: bellum	2, 4/ 25
	A pecuniis exigendis (quae	res	una fere mentes Anglorum	2, 5/ 2
	apud populum: apud quem	res	exigua facta comiter magnis	2, 5/ 16
	operis implent, haud abs	re	fuerit mores eius describere	2, 6/ 7
	ante aut amplius quam	res	urgebat. Personam quamlibet	2, 8/ 8
	regno liberis decessisset. Cuius	rei	spem commessatio regis frequens	2, 9/ 1
	futurum. Sed hac de	re	nihil certe asserere possum	2, 9/ 6
	fuerit, sive aliquo signo	rei	eventum praesenserit (nam	2, 9/ 17
	aetatis opportunitate ceperat, quae	res	plerumque segnes etiam, et	2, 9/ 22
	non minus iisdem de	rebus	invisis, eam rem suis	2, 9/ 28
	et ego sentio: quae	res	facit, uti quo minus	2, 11/ 13
	pervenerint, qua vos compositis	rebus	vestris reponant in concordiam	2, 11/ 20
	siquidem haud satis firma	res	est, vestra in illos	2, 11/ 22
	adulescentia fulcienda consiliis: quas	res	neque illi aliunde poterunt	2, 11/ 25
	et praecogitare licuisset, quam	re	ipsa postea maiore meo	2, 13/ 5
	non possunt, qua ex	re	ante tam multum damni	2, 13/ 8
	eius quamquam annis et	rerum	usu maturum tamen eius	2, 15/ 4
	ipsum avertat, qua in	re	non est quod quisquam	2, 15/ 16
	amicos principis amolirentur: ita	rebus	inter ipsos ad hunc	2, 16/ 3
	causa inibatur. Nam pacatis	rebus	, proceribus reductis in	2, 16/ 11

plurimum pollerent: qua ex	re	totum regnum in armis	2, 16/ 18
paucarum horarum interventu fieri	rerum	mutationem magnopere	2, 18/ 8
decretam, regisque plurimum	reique	publicae retulisse ut fieret	2, 19/ 13
quam illi lubebat. Quibus	rebus	graviter offensus quum prohibere	2, 20/ 2
incertum quomodo. Mutatam	rerum	summam, eversa concidisse omnia	2, 20/ 23
cognatos accepisset, immani tantae	rei	atrocitate percussus obstupuit.	2, 21/ 11
episcopus, hortatur ne praesentibus	rebus	deiciat animum desperatione	2, 21/ 26
ac ipsi fingeret malignus	rerum	interpres timor. Addit quo	2, 22/ 2
praeterveheretur. Iam continuo	res	dispergi, toti populo in	2, 22/ 16
componetis, tantum ne quid	re	incognita statuatis, et privatas	2, 23/ 11
eadem causa comitantur, componi	res	et redintegrari non possit	2, 23/ 14
Lincolniensis, vir et usu	rerum	et vitae probitate singulari	2, 25/ 2
avidumque quam primum	re	ipsa usurpandi regni, quod	2, 25/ 14
adactum, ut florentibus illius	rebus	ipse in asylo delitescat	2, 26/ 21
mea est hac de	re	sententia, nisi vestrum quisquam	2, 27/ 11
essent, melius profecto sese	res	haberent. Quamquam nec illis	2, 28/ 23
infringendam. Contraque si integra	res	esset, non suaserim instituendam	2, 30/ 4
ubi dubiis aut affiictis	rebus	, pendente adhuc victoria, sint	2, 30/ 12
prope minus potest, fratre	rerum	summa potiente: ipse opibus	2, 33/ 13
alio amandandi darent. Cuius	rei	consilium post eum sermonem	2, 34/ 4
ita fecisset, et regni	rebus	publice, et amicorum communiter	2, 34/ 22
uni credere. Quandoquidem et	rerum	medicarum periti aiunt, quod	2, 35/ 9
conticesceret, ac ea in	re	ne pergeret ulterius, mox	2, 36/ 33
video, ut tam levium	rerum	praetextu in sua potestate	2, 37/ 10
Quamquam ego in hac	re	nihil sum publica lege	2, 39/ 25
fidem habeat: prudentiam, si	rerum	ignari et nimis creduli	2, 40/ 19
ut in perditissimis etiam	rebus	fieri solet), sperabat non	2, 41/ 4
vobis aeternum sit mihi	reique	publicae vulnus inflicturum. Simul	2, 41/ 18
auctorem etiam eum suscipiendae	rei	extitisse tradunt, ultro ad	2, 43/ 1
reliqua minus timide quibus	res	postulare videbatur aperuisse,	2, 43/ 6
homines astutos et tractandarum	rerum	artifices rem insinuat. Proponitur	2, 43/ 8
minime suspicaretur: eum nam	rerum	statum, eos animorum habitus	2, 43/ 20
ac mussitare populus, tanquam	rebus	haud diu bene permansuris	2, 44/ 19
Quamquam nonnihil ipsa	res	etiam quantumvis dissimulata	2, 44/ 29
comes, qui in multarum	rerum	usu consenuerat, providenter illa	2, 45/ 10
scias illi quibus de	rebus	in altero clandestine mussitent	2, 45/ 14
sed ad magnas etiam	res	gerendas haberetur. Ingenii vero	2, 45/ 27
comitatu sibi destinabatur. Cuius	rei	detestabilis ambitio Catesbium ad	2, 46/ 20
velut nescio quid necessariae	rei	in proximo facturum cubiculo	2, 47/ 12
qui aderant attoniti atrocitate	rei	conticuere, volventes tacite secum	2, 47/ 25
imaginibus adumbrans, futuros	rerum	eventus praemonstrat corpori. Iam	2, 49/ 29
provolveretur in terram, quae	res	etsi nullo die non	2, 50/ 27
simulatione comitaturus ad arcem:	re	autem ipsa a protectore	2, 51/ 3
numquam aequae mihi dubiae	res	ac tum fuere, ita	2, 52/ 10
a maioribus acceptam ipse	rerum	belli domique gestarum laude	2, 52/ 15
primum repente comperisse, eius	rei	poenam deprehendebantur antea	2, 54/ 9
denique multis in magnis	rebus	suis magno saepe usui	2, 56/ 21
adversae fortunae consortes, nisi	res	illis incolumes ipsa aliquando	2, 57/ 12
taciturni, et multarum experti	rerum	; ingenii magni, malique, sermone	2, 57/ 20
fideles principi. Igitur patris	rebus	his, et nobilium quos	2, 58/ 3
neque sciret quisquam quorsum	res	evaderet, aut cui consilia	2, 58/ 6

	regni possessionem, priusquam	rebus	pleniùs excussis, et communicatis	2, 58/ 9
	hoc haerebatur, quinam color	rei	tam sceleratae praetexi posset	2, 58/ 11
	initio propositi consciùm, sed,	re	peracta, vulgato more gratiam	2, 59/ 8
	etiam partes insinuandae populo	rei	mandarentur. Nam ea	2, 59/ 13
	is contione solemni proposita	re	, et tractata concinne, labefactatos	2, 59/ 14
	posset exaggerari: atque huic	rei	quam falsam et olim	2, 60/ 1
	brevi enim se de	re	cogniturum: sed paulo post	2, 61/ 9
	ducendam constituit. Itaque	re	animo eius altius impressa	2, 61/ 29
	honorificentius illum utiliusque	rebus	consulturum suis haud satis	2, 62/ 2
	video quam valde tuarum	rerum	interfuerit. At rex quamquam	2, 62/ 32
	etsi matrimonium divina quaedam	res	, inquit, virtutis ergo contrahi	2, 63/ 5
	restitum est quoad cognita	re	, falsitas eius famae revinceretur	2, 64/ 32
	proposito iuramento super ea	re	in iudicio interrogaretur, fatetur	2, 65/ 1
	initium insinuandae populo	rei	Shao decretum est, hactenus	2, 66/ 15
	protulisse, tum ut ea	re	permotus populus, Richardum	2, 68/ 2
	toto perorato in alias	res	neque similes neque affines	2, 68/ 9
	conspicatur ingressum, relicta ea	re	quam tum tractare coeperat	2, 68/ 11
	veniremus ad vos de	re	in primis magna relaturi	2, 69/ 13
	nec regi qua de	re	exigeret causa, vel populo	2, 69/ 23
	maiestatis atrox nomen. Quarum	rerum	nemo est, opinor, vestrum	2, 70/ 11
	vestrum est aut tam	rerum	neglegens omnium ut non	2, 70/ 22
	ipsis quosdam magnis in	rebus	suis usos meretriculae necessario	2, 71/ 33
	bonae. Ceterum hac in	re	de qua libentius in	2, 72/ 4
	impedio, periculoque vestro in	rebus	eius prosperis adversisque	2, 72/ 24
	publico dici. Eas ergo	res	quum et proceres et	2, 74/ 3
	quoque prudentiam, magno cum	rerum	usu ac summa domi	2, 74/ 22
	statueritis nostris in hac	re	postulatis vestras preces adiungere	2, 74/ 26
	Praefectus igitur ea in	re	nonnihil et ipse perturbatus	2, 75/ 17
	inquit, nos ea de	re	ad vos relaturi venimus	2, 76/ 2
	vos ab eius tractatu	rei	excluderemus, in quam ascitos	2, 76/ 5
	esse vestrarum tam valde	rerum	, ut nullius aequè retulerit	2, 76/ 6
	molesti vobis hac de	re	futuri. Ad hunc sermonem	2, 76/ 12
	laeti novandis quomodocumque	rebus	. Sed dux tametsi displicebat	2, 76/ 23
	ut erat in tali	re	perquam benignus, atque affabilis	2, 78/ 5
	Nempe exteras gentes, quibus	res	quo pacto gereretur minus	2, 78/ 28
	affectus, multaque super ea	re	secum disserens. Sed plurimis	2, 80/ 18
	causabantur, et receptam in	rebus	humanis consuetudinem, qua sic	2, 80/ 23
	sic oporteat maximas quasque	res	legitimis quibusdam perfici	2, 80/ 24
	offensas condonare publice, cuius	rei	ut manifestam omnibus fidem	2, 81/ 27
RESCISCO	idem qui iussit ubi	rescivit	patratam, misere deploravit.	2, 7/ 12
	nihil etiam mali aut	resciscens	aut suspicans, quum illi	2, 19/ 3
	impellere. Sed eam ubi	rescivit	coniunx, rem habuisse cum	2, 55/ 16
RESERVO	iudicium, inquit, quorum examini	reservant	eos hi qui nihil	2, 23/ 9
RESIDEO	flagraverat, tandem consopita	resedit	, iam multis eorum, viginti	2, 4/ 3
RESIPISCO	Quod si eveniat ut	resipiscat	princeps, atque ad frugem	2, 12/ 3
	eiusmodi flagitiis imbuti numquam	resipiscunt	postea, facinus est profecto	2, 30/ 14
RESISTO	perniciem non defuisse, quamquam	resisteret	, ac reniteretur aperte. Ceterum	2, 8/ 25
	frater, quem diximus, ibidem	restiterit	, postero mane Stratfordiam iturus	2, 17/ 13
	protectoris consilio quum	resistere	non posset, fautorem se	2, 43/ 24
	vidit, tum vero aperte	resistere	: verum sic composito et	2, 61/ 16
	adempto ob id ipsum magistratu	restitit	, quam aeterno illorum dedecore	2, 70/ 16

RESPICIO	est, sive protector huc contumax? statimque ad turbam pro consueta eius benignitate	respexit respiciens respiceret	, uti ex tot praesentia : Viri Londinenses, inquit, nos , procumbenti in se unum	2, 33/ 30 2, 76/ 1 2, 78/ 13
RESPIRO	Cretensis dolium, immerso capite,	respirare	prohibitus, exspiravit. Cuius	2, 7/ 11
RESPONDEO	rem quae placitura sentiebant At princeps Graium parantem gravatim audit insimulari, denique fecit, Ultima meritos exempla e carcere productos, ac et modo quidem placide quid ille vellet interim multa serio, quaedam ioco pendere videmini, quem ne Quin uno saltem verbo regem ascisci vultis, annon? vultu haudquaquam annuente principem. Sin omnino definite	respondentes respondere respondit respondit respondere respondens respondere respondit responso respondeatis Responso respondit respondeat	, velut icto foedere in praeveniens: Quid fecerit, inquit haud diutius se rem , quicumque essent. At huius prohibitos, ne cognita eorum bene sperare illam iubet benigne et circumspecte, omnia , ut qui solutum sese quidem dignum censuistis. Quin , potentissimum Gloucestriae namque in utramvis partem , quod nec ipse nesciret se non suscepturum, facile	2, 13/ 29 2, 19/ 15 2, 40/ 10 2, 47/ 28 2, 57/ 28 2, 61/ 8 2, 61/ 14 2, 63/ 3 2, 76/ 8 2, 76/ 9 2, 76/ 11 2, 78/ 24 2, 79/ 23
RESPUBLICA	privati odii causa conturbasse malorum omnium in vestram iure magis suo quam unum patriae subiceret humeros, libuerit uti, defuturam numquam ipsum inventuros quempiam cui fortis videar in capessenda	republicam republicam reipublicae republicam reipublicae republica republica respuat restituto restitui restitantem restare restare restitantem restitutum restabant restat retardatus retinuerunt retinere retinere retinentis retineatur retractos retroagunt reum reus revaluit revulso reverentia reverentia reverentia reverentiam reverentia	, violata per iniuriam concordia profluxerunt: quae bella ut fecerit commodo. Sed eam prope dirutam ac proculcatam , quam etiam nonnihil exiguo curae sit. Haec verba , vel vestram in me preces, neve in se in regnum Henrico quem legitimos successores et geminos in via, et cum periculi, quominus omnes boni protectorem unum regni capacem videns audituro similem, causam est quoad cognita re , ut metu vel adulatione nunc saltem qui superis infamia persequeretur, urgeret, , ac discumbentes ad mensam sustinet vel filium, et , sciat discessuros ilico nec pietatem, ut gravatim in , eripiant. Hanc orationem eius ex itinere (ut fugientibus Hamptonam, ubi de integro facio, proditor, inquit. Mene apud Eduardum factus, accusante , ut ego nemini mortalium vitulam spurio priusquam altius non tueretur modo eorum , sive sodalitia quadam fide alienissimus. Is e carcere supersederem dicere, nisi frustra protectoris adeo in matrem	2, 16/ 23 2, 71/ 11 2, 74/ 12 2, 78/ 14 2, 79/ 6 2, 79/ 24 2, 80/ 7 2, 74/ 10 2, 65/ 17 2, 67/ 3 2, 51/ 4 2, 54/ 1 2, 59/ 22 2, 60/ 29 2, 64/ 32 2, 70/ 17 2, 72/ 27 2, 72/ 10 2, 17/ 21 2, 36/ 14 2, 40/ 13 2, 73/ 28 2, 80/ 15 2, 50/ 15 2, 19/ 26 2, 48/ 30 2, 51/ 19 2, 35/ 7 2, 67/ 4 2, 31/ 17 2, 55/ 21 2, 57/ 23 2, 72/ 4 2, 73/ 27
RESPUIO	obsecrare clementiam ne ipsorum	respuat		2, 74/ 10
RESTITUO	exsilium expulerit, e carcere Deo, erumpente brevi veritate,	restituto restitui	in regnum Henrico quem legitimos successores et geminos	2, 65/ 17 2, 67/ 3
RESTO	arcem adventum acceleraret. Is supplicio providenter oppressa nihil rite successuros, ea ratione in se conversum ac pondusque tribueret. Interea illorum dedecore iudicum qui minime sese gratum gesserit,	restitantem restare restare restitantem restitutum restabant restat	in via, et cum periculi, quominus omnes boni protectorem unum regni capacem videns audituro similem, causam est quoad cognita re , ut metu vel adulatione nunc saltem qui superis	2, 51/ 4 2, 54/ 1 2, 59/ 22 2, 60/ 29 2, 64/ 32 2, 70/ 17 2, 72/ 27
RETARDO	nullo Dei metu, nulla	retardatus	infamia persequeretur, urgeret,	2, 72/ 10
RETINEO	talibus erant consiliis intimi, omnia, idem aegre me incolumem fore obstructuros. Sin in matrem etiam talem ipsam ut indignam, quae	retinuerunt retinere retinere retinentis retineatur	, ac discumbentes ad mensam sustinet vel filium, et , sciat discessuros ilico nec pietatem, ut gravatim in , eripiant. Hanc orationem eius	2, 17/ 21 2, 36/ 14 2, 40/ 13 2, 73/ 28 2, 80/ 15
RETRAHO	multo certe potius si	retractos	ex itinere (ut fugientibus	2, 50/ 15
RETROAGO	capiendum dedit. Ergo regem	retroagunt	Hamptonam, ubi de integro	2, 19/ 26
REUS	Ego te laesae maiestatis communicaverat. Fuerat enim tum	reum reus	facio, proditor, inquit. Mene apud Eduardum factus, accusante	2, 48/ 30 2, 51/ 19
REVALESCO	remissius aegrotare coepit quam	revaluit	, ut ego nemini mortalium	2, 35/ 7
REVELLO	terrae surculos, deprehenso ac	revulso	vitulam spurio priusquam altius	2, 67/ 4
REVERENTIA	facinore revertuntur, tanquam loci abstinuisse, tamen ferebatur sive misericordia aut erga superos qua libentius in defuncti praetereo, adductus pudore ac	reverentia reverentia reverentia reverentiam reverentia	non tueretur modo eorum , sive sodalitia quadam fide alienissimus. Is e carcere supersederem dicere, nisi frustra protectoris adeo in matrem	2, 31/ 17 2, 55/ 21 2, 57/ 23 2, 72/ 4 2, 73/ 27

REVEREOR	sua sponte oboediebant, veriusque dimittentes in genua principem nihil cunctati, aut eius te, inquit, dominus meus comitatu magnifico duces admodum magis occurrit idoneus quam suspicio haberetur. Ceterum ut occident, et commisso facinore ille non diu moratus uxorem. Sed comes Varvicensis quam falsam et olim re, falsitas eius famae	reverebantur reverenter reveriti reverende reverenter reverendissimus revertar revertuntur revertitur reversus revictam revinceretur revocet revocatam revolvens	eum quam metuebant. A salutaverunt. Quos ille contra praesentiam, Richardo Graio fratri pater, animo bono esse habitum Londinum versus iste pater (aderat enim ad historiam, seu Richardus , tanmquam loci reverentia non : sed mirum quam totus adeo aegre tulit illusam , reiectamque calumniam . Accersita Lucia quamquam , facile ei asyli nomen de negotio pauca praefatus , multos e purpuratis accersi	2, 5/ 1 2, 19/ 2 2, 19/ 4 2, 21/ 12 2, 23/ 26 2, 26/ 30 2, 9/ 20 2, 31/ 16 2, 47/ 16 2, 65/ 13 2, 60/ 1 2, 64/ 32 2, 29/ 20 2, 61/ 10 2, 10/ 23
REVINCO		REGIS	ANGLIAE EIUS NOMINIS	2, 1/ 1
REVOCO	hominum pudor a flagitio cogniturum: sed paulo post	REGIS	ANGLIAE EIUS NOMINIS	2, 2/ 1
REVOLVO	Haec, atque huiusmodi secum	Rex	, eius nominis quartus, actis designato, annorum circiter	2, 3/ 1 2, 3/ 6
REX	HISTORIA RICHARDI TERTII HISTORIA RICHARDI insertum invenies. EDUARDUS feminei quattuor: Eduardo videlicet est. Is, quem dico, est, invidia omnis depositi et inter purpuratos ab ab rege conciliata concordia. armis potitus fuerat. Hic nobilis, factiosus, potens, cum aut gratia valuit, quum potestas est, successor Henrico insidias fecerit, cui cum supplicio adiudicavit. Sed nec iubente nec opinante Cuius rei spem commessatio fidem faceret, propere intromissum dux ilico sit futurus erat, sedulo etiam aluerat) conquiri poterant. Hos ubi Anglia tamen facile inveniet salutis commoveat. Haec ubi foedere in morientis gratiam longe disiungerentur. Defuncto est, quae quum ab nam ea deinceps primogenitis nunc non primos apud nostrum gratia magis apud quam oppresserunt eum qui quam tametsi simulate inierint, siquidem praefecerat eum illos intellexissent tanta manu omnium intentis ad excipiendum intercesserat, ne non tantummodo consilio, praesidio supersedentes, deducerent. Erat in itinere	Rege rex Regis rege Regi rex rege rex Regi regis rex rege regis regem rex regis Rex reges rex regis rege rege regem regem regem regis regis rex regem regem regis regis rex regem regem regis regem regis regem regis	, palatio obiisset Henrici sexti, quae diu conciliata concordia. Regi ipsi ipsi omnes non vi quamquam per omne tempus de regno non armis innocentior esset quam sapientior , repudiata ipsius sobole, consanguineis acre odium atrocitatem poenae sustulit, , qui si maxime decrevisset frequens, atque intemperantia eadem hora extinctum nuntiasse , sive consiliorum eius conscius Eduardi cognatis reginae sanguini adesse vidit, levatus paululum , illis nulla fortassis parte locutus est, haud diutius manus inter se iunxerunt , filius natu maior Londinum prout sita esset, eo , vivis adhuc parentibus propria esse, neque illi honorifice , quam ulla cognationis ratio sanguine haud minus prope potius affectibus sunt obsecuti cubiculo suo, quod est deducturos, ut nihil in ac diademate insigniendum, si causa, cui nemo discrimen comitatu modico Londinum Hamptona quae, quamquam in	2, 3/ 18 2, 4/ 2 2, 4/ 28 2, 4/ 28 2, 5/ 6 2, 6/ 10 2, 6/ 12 2, 6/ 15 2, 7/ 4 2, 7/ 9 2, 8/ 20 2, 9/ 1 2, 9/ 13 2, 9/ 16 2, 9/ 26 2, 11/ 11 2, 13/ 14 2, 13/ 26 2, 13/ 30 2, 13/ 31 2, 14/ 3 2, 14/ 3 2, 14/ 23 2, 15/ 8 2, 15/ 11 2, 15/ 18 2, 15/ 28 2, 16/ 5 2, 16/ 12 2, 16/ 15 2, 17/ 8 2, 17/ 8

Hanc eodem die, quo	rex	inde digressus est, Gloucestriae	2, 17/ 11
mane Stratfordiam iturus ad	regem	, ubi eam noctem traduxit	2, 17/ 14
inter proceres sereret, animumque	regis	niteretur ab se alienare	2, 18/ 15
equis Stratfordiam contendunt, ac	regem	reperiunt parantem iam tum	2, 18/ 21
stipatorum serie, ubi ad	regem	propius ventum est, scindente	2, 18/ 24
atque sublatis fraude nobilibus,	regis	pariter ac regni sibi	2, 19/ 8
rem protinus ab defuncto	rege	Marchionem in arcem	2, 19/ 9
irrupisse, atque expilato	regis	aerario stipendium in milites	2, 19/ 10
erant communi consilio decretam,	regisque	plurimum reique publicae	2, 19/ 13
se capiendum dedit. Ergo	regem	retroagunt Hamptonam, ubi de	2, 19/ 26
quos volunt e ministris	regis	exauctorant, substituuntque quos	2, 20/ 1
alium quemquam illi in	regem	creaverint, quam filium illum	2, 22/ 7
praecipitis consilii videretur iniussu	regis	sigillum tradidisse reginae,	2, 22/ 26
ducibus interponere, nihil adversus	regem	cogitatum, positos ab his	2, 23/ 6
compressit imminens adventus	regis	, quem comitatu magnifico duces	2, 23/ 22
sibimet viam struere, qua	regem	pariter et regnum sibi	2, 24/ 2
captivis acclamatum est. Quum	rex	adventare propius nuntiaretur,	2, 24/ 17
ut unus omnium protector	regis	, regnique eius, consensu	2, 24/ 28
quam uti nobilibus qui	regi	a consilio sunt acris	2, 25/ 27
proceribus inhonestum, quam ipsi	regi	invidiosum omnium per ora	2, 26/ 18
censeo, eumque cui et	regis	honor et ordinis huius	2, 26/ 28
recusaturum autem spero vel	regis	causa vel nostra, vel	2, 27/ 2
eius, ducendique in felicissimum	regis	contubernium apud quem adeo	2, 27/ 9
tam religiosum temerari, quod	reges	ac pontifices tam boni	2, 27/ 32
tot retro saecula neque	rex	tam audax fuerit quisquam	2, 28/ 7
alienis bonis, quid ni	regi	liceret a fugitivo ablata	2, 32/ 21
atrocem videri nobilibus, unicum	regis	fratrem ab eo seiunctum	2, 34/ 7
se ad eam ab	rege	, proceribusque missum, uti pro	2, 34/ 18
suis recte consulturam. Sed	regi	in primis atque etiam	2, 34/ 24
uti videlicet perpetuo cum	rege	versetur, et convivat fratri	2, 35/ 1
usu esse ducis cum	rege	liberum in dignitate ac	2, 35/ 25
filius tuus tunc designatus	rex	profecturus esset in Valliam	2, 35/ 30
ius esse tibi a	rege	distinendi, quum nihil ad	2, 37/ 15
gravida huc confugi, hic	regem	peperi, hinc reduci ac	2, 39/ 15
atque Eduardi carissimi olim	regis	vestri filium, quem ego	2, 41/ 20
quae ad inaugurationem novi	regis	pertinerent, magnifico apparatu	2, 44/ 8
ritu ac solemnibus insigniendi	regis	caeremoniis locuturos. Ipsi	2, 44/ 15
etiam admonitis, parum tuto	regem	se frequentaturos, quibus nihil	2, 45/ 3
paelicem olim: nam et	regi	in primis caram. Igitur	2, 48/ 18
reginae oratione praeoccupatis	regis	auribus, initio tamen sibi	2, 51/ 25
populo ob comitatem gratiosus,	regi	ob fidem in primis	2, 52/ 17
unde reiecto marito facile	regi	ambienti assensum praebuit, et	2, 55/ 12
coniunx, rem habuisse cum	rege	, ut erat homo modestus	2, 55/ 17
attingeret, in totum eam	regi	cessit. Quanto civilior aliis	2, 55/ 18
illam ius erat. Defuncto	regi	successit Hastynsus, quam etsi	2, 55/ 20
neque immodica dicacitate notabilis.	Rex	siquidem cum esset solito	2, 56/ 5
fuerit. Nam et offensum	regis	animum plerumque leniebat,	2, 56/ 17
laudem protectoris (alter antequam	rex	creatus esset, alter post	2, 59/ 1
labefactatos animos plebis ab	rege	ad protectorem pelliceret.	2, 59/ 15
pars in excogitanda mutandi	regis	causa versabatur, ne tam	2, 59/ 17
tractaturum de nuptiis cum	regis	Hispani filia contrahendis. Sed	2, 60/ 8

dixerat, in eius fide	regis	ad mortem usque mansisse	2, 61/ 3
fata servassent incolumem, novo	regi	fidem servaturum fuisse. Rex	2, 61/ 5
regi fidem servaturum fuisse.	Rex	in loquentis vultum defixus	2, 61/ 5
Illa, quamdiu per ambiguum	regis	orationem licuit, dissimulare scire	2, 61/ 13
existimaret, quae fieret uxor	regis	, digniorem tamen se, quam	2, 61/ 24
eius fieri vellet censere.	Regi	haudquaquam ante sueto tam	2, 61/ 25
cernentes in quam partem	regis	animus propenderet, certatim	2, 61/ 32
pacatis, si externum sibi	regem	affinitate conglutinet. Inde non	2, 62/ 3
tuarum rerum interfuerit. At	rex	quamquam libenter optabat quam	2, 62/ 32
eius me potius oculis	regi	quam meis, perinde ac	2, 63/ 32
privatis esse liber, quam	rex	hac servitute vellem, uxor	2, 64/ 1
conciliet. Tamen mater ubi	regis	animum vidit inflexibilem, ipsa	2, 64/ 21
forma. Eam forte virginem	rex	corruptit. Igitur ubi nuptiarum	2, 64/ 25
progredi pontificibus, sive nolente	rege	nuptias suas adverso rumore	2, 64/ 30
fidem coniugii sibi a	rege	datam constanter affirmet, quum	2, 64/ 34
ostentata spe uxorem se	regi	fore, modo fidem coniugii	2, 64/ 34
fatetur nullo coniugii promisso	regem	obstrictum. Ceterum amoris prae	2, 65/ 2
Elisabetham Graiam ducit	rex	sibique in reginam sociat	2, 65/ 6
suam ut coacta manu	regem	in exsilium expulerit, e	2, 65/ 14
nisi honorificentius multo duxisset,	reges	creare quam regnare. Sed	2, 65/ 21
contemnendae necis, dum illicita	regum	coniugia redarguat, nec tum	2, 67/ 21
re permotus populus, Richardum	regem	ilicet ingeminaret, sic visum	2, 68/ 3
iri posteris divinitus in	regem	illum quasique miraculo delectum	2, 68/ 4
longe aberant, ut illum	regis	nomine publico clamore	2, 68/ 25
finis erat, quum nec	regi	qua de re exigeret	2, 69/ 23
benevolentiae ad ipsius voluntatem	regis	, non ad suam cuiusque	2, 70/ 4
contigit ab illis quibus	rex	infensus erat? Sed quis	2, 70/ 27
non impingeretur. Nam quum	rex	praeveniens legitimum regnandi	2, 71/ 2
umquam fuisse aliquem, quem	rex	aliquando pro hoste habuerat	2, 71/ 5
ferentes amplius spuria sobole	regi	sese, nec tam acerba	2, 74/ 8
dixit: Veh regno cuius	rex	puer est, eoque magis	2, 74/ 18
Richardus una omnium voce	rex	salutaretur. Sed contra tantam	2, 75/ 2
delecturi sunt, vosne in	regem	ascisci vultis, annon? Responso	2, 76/ 11
repente clamor tollitur, Richarde	Rex	ingeminantium. Cives retro	2, 76/ 20
dicit animi in designandum	regem	adeoque alacris in unum	2, 76/ 26
consiliumque suum, quatenus	regi	libuerit uti, defuturam numquam	2, 79/ 6
animo obfirmato decretum vobis	regem	hunc non ferre diutius	2, 79/ 29
invitos vos a quoquam	regi	neque posse video, neque	2, 79/ 30
alacris excepit clamor Richarde	Rex	ingeminantium. Proceres cum	2, 80/ 16
Rex ingeminantium. Proceres cum	rege	(sic enim ab ea	2, 80/ 17
auctoritatem, tamquam ipsius ore	regis	prolata, pro contione rursus	2, 81/ 16
sese regni capere, unde	regis	ore populo iura redduntur	2, 81/ 18
administare, id sit demum	regem	esse. Deinde proceres, mercatores	2, 81/ 20
fuerat destinatus. HISTORIA	REGIS	RICHARDI TERTII, FINIS.	2, 82/ 9
RICHARDUS	RICHARDI	REGIS ANGLIAE EIUS	2, 1/ 1
HISTORIA	RICHARDI	REGIS ANGLIAE EIUS	2, 2/ 1
EIUS NOMINIS TERTII HISTORIA	Richardo	Eboraci Duce, qui biennio	2, 3/ 7
annorum circiter tredecim:	Richardus	Glocestriae Dux, natura patruus	2, 6/ 2
salute obicere debuisset. Quippe	Richardus	ergo Eboraci dux, nobilis	2, 6/ 10
animo scelus sustinuit concipere.	Richardum	hunc. Qui ut erant	2, 6/ 21
quem diximus, Georgium ac	Richardus	hic, de quo praesens	2, 7/ 13
rescivit patratam, misere deploravit.			

	hi nimirum persuasum habent	Richardum	iam olim vivente adhuc	2, 8/ 29
	Eam igitur ob causam	Richardum	putant Clarentiae ducis mortem	2, 9/ 2
	ad Potieri domum, qui	Richardo	familiaris erat, curriculo	2, 9/ 11
	revertar ad historiam, seu	Richardus	olim secum animo regnum	2, 9/ 21
	priore marito filium, atque	Richardum	Hastynghum, virum nobilem,	2, 10/ 25
	frustratus tantam eius spem	Richardus	praetextum sibi ad eos	2, 14/ 13
	Eduardum Bukyngamiae ducem, et	Richardum	Hastynghum, ambos fama atque	2, 15/ 26
	male, hactenus facile cum	Richardo	conspirarunt, ut suorum	2, 16/ 2
	apud Vodevilum fratrem, filiumque	Richardum	Graium egit, qui tum	2, 17/ 2
	reliquis omnibus secedere iussis,	Richardum	Ratcliffum equitem, et alios	2, 17/ 20
	aut eius reveriti praesentiam,	Richardo	Graio fratri eius uterino	2, 19/ 5
	Vodevilum, reginae fratrem, ac	Richardum	Graium, tum alios amicos	2, 20/ 21
	interim Vodevilus, reginae frater,	Richardus	Graius, quos Hamptoniae ac	2, 57/ 15
	capite plectebantur, curante caedem	Richardo	Ratclyffo equite, cuius ministerio	2, 57/ 18
	protinus in laudes divertit	Richardi	nuper Eboraci ducis, eum	2, 67/ 6
	ea re permotus populus,	Richardum	regem ilicet ingeminaret, sic	2, 68/ 3
	huius administrandi regni ius	Richardo	Gloucestriae duci potentissimo	2, 73/ 9
	undique illi applauderetur, utque	Richardus	una omnium voce rex	2, 75/ 2
	tergo, repente clamor tollitur,	Richarde	Rex ingeminantium. Cives retro	2, 76/ 20
	sese famuli quidam nulla	Richardi	cura, ut in turba	2, 76/ 22
	curae sit. Haec verba	Richardi	animum tam valde a	2, 79/ 24
	eius alacris exceperit clamor	Richarde	Rex ingeminantium. Proceres cum	2, 80/ 16
	fuerat destinatus. HISTORIA REGIS	RICHARDI	TERTII, FINIS.	2, 82/ 9
RIDEO	atrociter obiectum ei non	risit	, nempe quod impudicitiae	2, 54/ 22
RITUS	nobilibus collocaverant de ordine,	ritu	ac solemnibus insigniendi regis	2, 44/ 14
RIVERUS	Antonius Vodevilus, cognomento	Riverus	, reginae frater, vir (haud	2, 14/ 9
	apud Eduardum factus, accusante	Rivero	germano reginae, tamquam	2, 51/ 20
	mera esset calumnia, indignante	Rivero	sibi illum in eo	2, 51/ 23
RIXA	reputantes materiam tantum	rixae	primum, deinde caedis quaeri	2, 48/ 13
ROBUR	Corpus amplum, ac magno	robore	strictis artubus: quamquam	2, 4/ 14
	instituitur, ingenio atque animi	robore	utrivis fratrum par: forma	2, 7/ 14
ROGO	istud tantum a me	rogabimini	, uti vobiscum reputetis alteram	2, 12/ 17
	postea, quum amicum quendam	rogasset	, quidnam de se sentirent	2, 68/ 31
	omnes maiestatem eius adeamus	rogaturi	, quod vos ei tanto	2, 76/ 31
	qui creatur episcopus bis	rogari	num velit, bis postquam	2, 80/ 29
RUBEDO	in candidas eius genas	rubedinem	pudor affunderet, ut ingens	2, 55/ 1
RUBIGO	aliquot multo situ et	rubigine	loricas, prout in subito	2, 53/ 2
RUDUS	dolia, simplici tamen ac	rudi	populo mirum quam satisfecerit	2, 24/ 14
	ingenii magni, malique, sermone	rudis	erat, habitu rusticus, ad	2, 57/ 21
RUMOR	astruxit vero odio natus	rumor	, sive natura futuri praescia	2, 7/ 23
	aberant, diverse de his	rumoribus	ac tumultu multa divinabant	2, 22/ 23
	Ceterum quacumque ibant,	rumorem	disseminandum curaverunt,	2, 23/ 31
	ut cito pervolat malus	rumor	) fratrem eius eo necessitatis	2, 26/ 20
	rege nuptias suas adverso	rumore	conspergi, cui materna pietas	2, 64/ 30
RUMPO	devinctus, obstrictus sacramento,	ruptis	omnibus humanae societatis	2, 6/ 3
RUSELLUS	Eo munere inauctoratus est	Rusellus	, episcopus Lincolniensis, vir et	2, 25/ 2
RUSTICUS	egregia artifex, neque silentio	rustico	, neque immodica dicacitate	2, 56/ 5
	sermone rudis erat, habitu	rusticus	, ad quaelibet atrocita facinora	2, 57/ 21
SACER	pupillum abstrahet meum inoffensa	sacri	loci libertate ? Quod si	2, 39/ 3
	praecoccupatusque omnium	sacrarum	sedium prohibeatur aditu; nam	2, 40/ 5
	in Anglia praeses. Ambo	sacrarum	professione litterarum insignes,	2, 58/ 19

	sese pollutorum religione	sacrorum	, deflet Luciam filio vere	2, 64/ 28
SACERDOS	ac si quid cum	sacerdote	vellet, accersendum quam	2, 49/ 11
	quem locus ille offerebat	sacerdoti	confessionem criminum	2, 49/ 15
	et cum noto sibi	sacerdote	qui forte occurrerat colloquentem	2, 51/ 5
	tibi tam multa cum	sacerdote	, inquit, nondum enim sacerdote	2, 51/ 6
	sacerdote, inquit, nondum enim	sacerdote	tibi opus est: tecte	2, 51/ 7
	principis quem aequae deceat	sacerdoti	puritate parem esse ac	2, 62/ 25
SACRAMENTUM	patriae pontificulus ambienti forte	sacerdotium	, nam administrando quantum	2, 64/ 9
	beneficiis devinctus, obstrictus	sacramento	, ruptis omnibus humanae	2, 6/ 3
	coniungi: quae necessitudo iuncta	sacramento	coniugii, si Christi instituta	2, 12/ 20
	crimen esse, apud quem	sacramentum	dixerat, in eius fide	2, 61/ 3
	quis obicem sciret eludi	sacramentum	pateretur, mater eius velut	2, 64/ 27
SACRILEGIUM	temerare: nisi putemus unde	sacrilegium	sit equum mihi abducere	2, 38/ 27
SACRILEGUS	in superos referente, velut	sacrilegae	palpationis ultores: Shaus publica	2, 59/ 4
SACROSANCTUS	nihil convenit minus, tamen	sacrosanctam	maiestatem principis quem aequae	2, 62/ 24
SAECULUM	ut per tot retro	saecula	neque rex tam audax	2, 28/ 6
	velut in alterum progressa	saeculum	, deleta propemodum etiam sibi	2, 57/ 9
SAEPIO	dux ex editiore loco,	saeptus	nobilibus et senatu Londinensi	2, 69/ 7
SAEVIO	populus intestina semel seditione	saeviens	in pacem rursus ac	2, 13/ 18
SAEVITIA	integra praestet a creditorum	saevitia	. Ad haec si regni	2, 30/ 8
SALUS	corpus hostibus pro ipsorum	salute	obicere debuisset. Quippe	2, 6/ 1
	sibi serio statuisset ad	salutem	germani fratris incumbendum.	2, 8/ 28
	sensit, et deploratam medicis	salutem	suam, aetatem liberorum animo	2, 10/ 14
	aut vestrae denique ipsorum	salutis	commoveat. Haec ubi rex	2, 13/ 25
	eos, a quibus sua	salus	impetita credebatur, rectene an	2, 23/ 7
	certa atque explorata proditione	salus	undique ducibus, suspendium	2, 24/ 16
	visum iri puto, cui	salus	principis curae fuerit, is	2, 26/ 15
	persuasum habet filii sui	salutem	non minus nobis curae	2, 29/ 4
	clarissimo, nobisque omnibus in	salutem	atque incolumitatem eius	2, 33/ 15
	posse qui sint ad	salutem	eius partes suas diligenter	2, 35/ 13
	malitiam: neque mihi natoque	salutem	, sed sibi et proceribus	2, 36/ 10
	credibile habitum iri exactissimam	salutis	suae rationem, quam hoc	2, 36/ 21
	nec possum quidem citra	salutis	dispendium, cui adeo accurate	2, 37/ 26
SALUTARIUS	atque amore recta et	salutaria	consuleret. Eius generis in	2, 34/ 20
SALUTO	eo die omnium primi	salutare	principem. At Vodevilus ubi	2, 18/ 4
	in genua principem reverenter	salutaverunt	. Quos ille contra porrecta	2, 19/ 2
	regis nomine publico clamore	salutarent	, ut attoniti perstarent immobiles	2, 68/ 25
	una omnium voce rex	salutaretur	. Sed contra tantam suam	2, 75/ 2
SALVUS	esse, ac tibi pollicetur	salva	fore omnia. Abi, inquit	2, 21/ 13
	unius gratia curat lex	salva	ut pupillo bona sint	2, 39/ 7
	fidem ipsos suam eum	salvum	et incolumem fore obstricturos	2, 40/ 12
SANCIO	suo ipsius sanguine foedus	sanciretur	. Hae dissensiones amicorum,	2, 10/ 9
	maritus ipsius moriens auctor	sanciendae	fuisset. His rationibus adducta	2, 16/ 24
SANCTUS	instituerant, tam multi ratum	sanctumque	habuerant: atque ei loco	2, 27/ 33
	me auctore, Cardinalis inquit,	sancti	loci imminuetur immunitas, qui	2, 28/ 9
	usquam locus hoc uno	sanctior	? Cuius immunitatem nec tyrannus	2, 37/ 30
	certe confido divi Petri	sanctissimi	huius asyli praesidis numen	2, 38/ 1
	eum ego plane contendo	sanctum	hoc asyllum temerare: nisi	2, 38/ 24
	non opinor) abstraxerit ac	sanctissimam	asyli religionem duxerit violandam	2, 40/ 2
	statuissem huius loci posse	sancta	religione tueri. Tamen istud	2, 41/ 21
	quae usquam essent omnium	sanctissimam	: ut quae extra lectum	2, 56/ 9

	aestimēt vulgato more hominum	sanctis	utilia praeferentium, is ipse	2, 63/ 8
	gratiam, quae in sobolem	sancte	conceptam derivetur, qua	2, 66/ 31
	num velit, bis postquam	sancte	negare, tertio vix adduci	2, 80/ 29
SANGUIS	regis Eduardi cognatis reginae	sanguini	et familiae tantam auctoritatem	2, 9/ 27
	dissidentes factiones suo ipsius	sanguine	foedus sanciretur. Hae	2, 10/ 8
	vosque ipsos invicem aut	sanguinis	vinculo aut affinitatis coniungi	2, 12/ 19
	conciliandos animos, quam ipsa	sanguinis	ratio contineret. Tantum	2, 12/ 23
	quam caedibus omnia et	sanguine	permiscuerit, dum quisque	2, 12/ 30
	regii generis fuerant, quam	sanguis	eius maternus, qui nisi	2, 14/ 20
	cum eius atque ipsorum	sanguine	misceretur: quos nunc non	2, 14/ 22
	oppresserunt eum qui regis	sanguine	haud minus prope aberat	2, 15/ 11
	Vodevilo coniurasse adversus suum	sanguinem	, decrevisseque circumventis atque	2, 19/ 7
	qui odio implacabili in	sanguinis	mei perniciem incumbit. Tum	2, 22/ 5
	Quod si mares quoque	sanguinis	eius aliquot feminae essent	2, 28/ 22
	Cuius fidem erga principem	sanguinis	necessitudo probat, cuius erga	2, 32/ 7
	sunt? An securam praestet	sanguinis	haec necessitudo cum principe	2, 37/ 4
	ambigo esse aliquos meo	sanguini	infestos ut si quid	2, 41/ 22
	si quid eius scirent	sanguinis	in ipsorum corporibus contineri	2, 41/ 23
	sceleribus, qui nec non	sanguine	modo tam propinquum principi	2, 47/ 22
	sic lancinatum caput, ut	sanguis	ubertim in sinus efflueret	2, 50/ 5
	degeneres regulos? Et tuos	sanguis	Graii filiis ut fratres	2, 62/ 23
	suos ulciscitur, tantum Anglici	sanguinis	exhaustum est, quanto non	2, 71/ 16
	suo clarissimo duci, cuius	sanguine	lata lege regnum firmatum	2, 73/ 11
SANITAS	ut magis propter morum	sanitatem	, quam oris pulchritudinem	2, 56/ 3
SANUS	supplicio contentam (cui parci	sane	maximo ipsorum periculo non	2, 53/ 6
	inquit, coniugium haudquaquam	sane	regium, fuerit, ut si	2, 62/ 9
	hercle infitior neque prohibeo	sane	quominus eas hi quibus	2, 63/ 27
SAPIENS	rex innocentior esset quam	sapientior	, ut ex parlamenti senatusconsulto	2, 6/ 13
	fideliter, aut non satis	sapienter	prospexisse principi, si periculum	2, 26/ 4
	idque ipsum certe sensit	sapiens	ille, qui dixit: Veh	2, 74/ 17
SAPIENTIA	admittet. Qui gnarus pro	sapientia	sua perpendat facile quanto	2, 74/ 13
	ut faciatis, quamquam pro	sapientia	vestra non exiguam spem	2, 74/ 27
SAPIO	studeret. Nam si quid	saperet	, haudquaquam sibi plus tribueret	2, 28/ 30
SARCINA	asylum e palatio, scrinia,	sarcinas	: otiosum neminem, imponentes	2, 21/ 18
SARCIO	se gerat ob male	sartam	paulo ante concordiam, quam	2, 15/ 17
SATELLES	per dispositos tota via	satellitum	ordines adduxerunt. Adductum	2, 42/ 14
	ad hoc intenti signum	satellites	irrupentes, armis totum locum	2, 48/ 28
	periculum, ne ab personatis	satellitibus	malo ioco bene vapulet	2, 81/ 4
SATELLITIUM	videlicet obsidente ducis Glocestriae	satellitio	, ne quis eo per	2, 22/ 14
	in palatio adesset cum	satellitio	, cogitare apud animum suum	2, 40/ 23
SATISFACIO	rudi populo mirum quam	satisfecerit	, adeo conspectis armis, velut	2, 24/ 15
	non posset illorum postulatis	satisfacere	. Nempe exteras gentes, quibus	2, 78/ 28
SCELERATUS	inquit Gloucestriae dux, tam	sceleratum	propositum, optime princeps,	2, 19/ 20
	se tuta esset adversus	sceleratos	innocentia. Adeo me protector	2, 38/ 7
	tam odio vitiorum, quam	scelerati	consilii sui tegendi studio	2, 55/ 6
	quinam color rei tam	sceleratae	praetexi posset, quo leniretur	2, 58/ 11
SCELESTUS	naviter usque insisteret. Itaque	scelestissimo	protectoris consilio quum	2, 43/ 24
	videbitis, inquit, ut haec	scelesta	mihi cum uxore Shori	2, 48/ 8
SCELUS	fuerit, qui tantum animo	scelus	sustinuit concipere. Richardus	2, 6/ 9
	pueris adempta, regno velut	sceleris	pretio potiri. Gnarus itaque	2, 9/ 24
	ad paenitentiam ante actorum	scelerum	, sed nova quoque designandi	2, 31/ 18

	Catesbium ad ineundam exsecrandi supplicia excogitentur illorum digna	sceleris	societatem impulerat. Igitur	2, 46/ 21
	At huius, inquit ille,	sceleribus	, qui nec non sanguine	2, 47/ 22
	nos aper invaserit, tanquam	sceleris	machinatrix est fratris uxor	2, 47/ 30
	saltem haberet quod tegendo	sceleris	conscientia fugitivos? Quare aut	2, 50/ 16
	quique principes valentes sola	sceleri	suo praetexeret, praefectum urbis	2, 52/ 24
SCEPTRUM	vivoque adhuc Henrico	scelerum	fama posteris inclarescunt, eo	2, 57/ 5
	legitimum regnandi tempus	sceptrum	sibi asserere, in Vacensi	2, 6/ 19
	ac proculcatam erigeret, manus	sceptrum	vindicaret bello, maximi piaculi	2, 71/ 3
SCINDO	regem propius ventum est,	sceptro	tandem velut temoni navis	2, 78/ 15
SCIO	affectus exaggerat. Unum hoc	scindente	se in partes comitatu	2, 18/ 24
	praetereo. Quamquam haud	scio	, haud quaquam pares vobis	2, 12/ 10
	fuit, certo non possum	scio	an cuiusquam verba concionatoris	2, 12/ 14
	abicere. Quod quamquam satis	scire	. Verum quod ad fratrem	2, 19/ 17
	fore obstructuros. Sin retinere,	scirent	, tamen per malitiam dissimulantes	2, 24/ 7
	ut si quid eius	sciat	discessuros ilico nec verbum	2, 40/ 13
	Prudentiae vobis multum inesse	scirent	sanguinis in ipsorum corporibus	2, 41/ 23
	bene permansuris: quum nec	scio	, fidei plurimum, opum ac	2, 42/ 1
	et aperte tractamus, qui	sciret	quisquam aut quam ob	2, 44/ 20
	insignia nasci, non gravatim	scias	illi quibus de rebus	2, 45/ 14
	nihil se reluctando profecturum	scio	ferculum unum tot nobilibus	2, 47/ 8
	istud sentias, si ea	sciens	, adducto quem locus ille	2, 49/ 15
	quippe quod populus tam	scires	quae sunt adhuc mihi	2, 52/ 5
	percussis omnibus, quum neque	scivit	verum, quod nemo tum	2, 54/ 21
	regis orationem licuit, dissimulare	sciret	quisquam quorsum res evaderet	2, 58/ 6
	ne si quis obicem	scire	se quid ille vellet	2, 61/ 13
	regni perpetuam senatusconsulto ac	sciret	eludi sacramentum pateretur,	2, 64/ 27
	stipatus (plurium fortasse quam	scito	plebis eius unius, deinceps	2, 67/ 8
	Non est opus satis	sciretur	quid ageretur) Londini in	2, 69/ 3
	gerere, quemadmodum illum sat	scio	eadem ut ipse recenseam	2, 72/ 30
	allatam ostentat ceteris, uti	scio	gesturum si ceperit. Quod	2, 74/ 15
	quamquam alium neminem esse	scirent	quam longe adhuc abesset	2, 77/ 21
	tantae inscitiae est illic	scio	, cui regnum haereditate iure	2, 79/ 31
	est illic scire quae	scire	quae scias, ut si	2, 81/ 2
SCISCITOR	conscientia innocentiae suae fretus	scias	, ut si quis eum	2, 81/ 3
SCORTUM	uxorem Shori tam vile	sciscitari	. Qui ut primum in	2, 18/ 13
SCRINIUM	in asylum e palatio,	scortum	plus apud principem quam	2, 71/ 32
SECEDO	se tulerant, reliquis omnibus	scrinia	, sarcinas: otiosum neminem,	2, 21/ 18
SECRETUS	Praeterea latronum sicariorum,	secedere	iussis, Richardum Ratcliffum	2, 17/ 20
	sive animis ingentia mala	sectorum	homicidarum atque immanium	2, 30/ 23
	quod erant mutuo sibi	secretiore	naturae vi praesagentibus, pelagi	2, 44/ 21
SECUNDUS	annum ab regno coepto	secretorum	conscii, compellato: Bina haec	2, 45/ 11
	subinde variam experta, interdum	secundum	et vicesimum numeraret, concessit	2, 3/ 3
	ipsius ducis nepotis mei	secundam	, saepius adversam. Postremo, si	2, 3/ 15
	minus recentes vires ad	secundum	principem ipsum carissimi:	2, 27/ 3
	viro totius regni tui	secundos	congressus affert neque diffido	2, 35/ 12
SECURIS	quidam in Darbiae comitem	secundum	te potentissimo, qui frustrari	2, 62/ 30
SECURITAS	hominis exitio iam proximi	securim	libravit, sic ut nisi	2, 49/ 1
	sit? Corporum certe vestrorum	securitatem	praeterierim? In ipso arcis	2, 51/ 14
	plenus, hilaris, atque animi	securitas	, uxorum filiarumque inoppugnata	2, 69/ 18
SECURUS	me invisi sunt? An	securus	iret cubitum. Sed illi	2, 17/ 18
		securam	praestet sanguinis haec necessitudo	2, 37/ 4

	eset, imparata omnia, adeo	securam	nuntius hic oppresserat nihil	2, 40/ 27
	et nepos de patruo	securus	est? Meorum certe liberorum	2, 41/ 28
	vos vicissim plus iusto	securi	sitis. Statimque ad puerulum	2, 42/ 7
	erat aliquid dici, nimirum	seculo	certoque probationes ab se	2, 66/ 14
	ea demum protectoris oratione	securus	, ausus est rem cum	2, 78/ 10
	consciis, ne sic quidem	securus	tamen, aut quibus adblandiebatur	2, 82/ 2
SEDEO	efferrerent. Reginam videt humi	sedentem	, solam, tristem, atque attonitam	2, 21/ 24
SEDES	omnium sacrarum	sedium	prohibeatur aditu; nam ingressum	2, 40/ 5
	Ibi quum in ea	sede	collocasset se, quae regium	2, 81/ 14
SEDITIONO	quam populus intestina semel	seditione	saeviens in pacem rursus	2, 13/ 18
	privatas controversias in publicam	seditionem	atque intestina bella vertentes	2, 23/ 12
	sed ipsorum compositus ad	seditionem	animus. Ceterum ut maxime	2, 28/ 24
SEDULUS	quas, quoad eius erat,	sedulo	etiam aluerat) regis Eduardi	2, 9/ 26
	ne porro accidat danda	sedulo	opera est. Omnia iam	2, 13/ 9
	propositum, optime princeps,	sedulo	te celasse; nec plura	2, 19/ 21
	e sententia, ipse tamen	sedulo	conabor, ut facile omnes	2, 28/ 16
SEGNIS	ceperat, quae res plerumque	segnes	etiam, et quietos impellit	2, 9/ 23
SEIUNGO	regis fratrem ab eo	seiunctum	, ab illa velut in	2, 34/ 7
SELLA	hoc vultu se in	sellam	coniciens, ubi paululum tristi	2, 47/ 19
SENATOR	Londini, atque aliquot e	senatoribus	accersit ad se haud	2, 5/ 11
	praetexeret, praefectum urbis, ac	senatores	aliquot accersiri ad se	2, 52/ 25
SENATUS	civili more legibus in	senatu	disceptavit. Tantum aut causa	2, 6/ 11
	insonsve esset, frequens eum	senatus	acerbissimo supplicio adiudicavit.	2, 7/ 8
	rex adventare propius nuntiaretur,	senatus	urbis cum magno civium	2, 24/ 20
	Pauli templo, magna celebritate	Senatu	Londinensi prodeunte	2, 54/ 27
	loco, saeptus nobilibus et	senatu	Londinensi, paulum promovens	2, 69/ 7
	nuntius ait proceres omnes,	senatum	populumque Londinensem pro	2, 77/ 8
SENATUSCONSULTUM	sapientior, ut ex parlamenti	senatusconsulto	, cuius apud Anglos summa	2, 6/ 13
	successionem regni perpetuam	senatusconsulto	ac scito plebis eius	2, 67/ 8
SENEX	mollis puerorum aetas ab	senibus	capere. Blandus abhiberi collusor	2, 26/ 10
SENSUS	futuri praesaga, sopitis somno	sensibus	, imminetia fata confusis	2, 49/ 28
	corrumpere, quorum quis esse	sensus	potest eam habenti perpetuam	2, 63/ 20
	prorsus ullum animi sui	sensum	prae se ferrent. At	2, 75/ 31
SENTENTIA	posset commodum in suam	sententiam	perductis, si quos parum	2, 10/ 4
	est hac de re	sententia	, nisi vestrum quisquam contra	2, 27/ 11
	si minus succedat e	sententia	, ipse tamen sedulo conabor	2, 28/ 16
	ex unius esse hominis	sententia	quod tum agebatur, sive	2, 33/ 32
	delitescendum, communi omnium	sententia	iudicatum est, longe magis	2, 35/ 24
	commode posse, ut ille	sententias	confirmaret. E clero delecti	2, 58/ 16
SENTINA	asylum, velut in pestilentissimam	sentinam	confluxerit: idque potissimum in	2, 30/ 25
SENTIO	decumbens, vires labascere	sensit	, et deploratam medicis salutem	2, 10/ 14
	vos videtis, et ego	sentio	: quae res facit, uti	2, 11/ 13
	ubi mutuo infensi diversa	sentiant	, et alter alterius consilium	2, 11/ 28
	ad rem quae placitura	sentiebant	respondentes, velut icto foedere	2, 13/ 29
	Si quis haec levicula	sentiat	, quod ego certe nemini	2, 26/ 15
	nisi vestrum quisquam contra	sentiat	. Neque enim umquam usque	2, 27/ 12
	duci, sive ita vere	sentiebant	, confirmavere. Sic divino iure	2, 32/ 28
	phalerata tendat oratio non	sentiam	? Asylu latibulum principis	2, 38/ 9
	tum demum captos se	sentire	coeperunt, quum tam damnare	2, 46/ 6
	Quanto magis, inquit, istud	sentias	, si ea scires quae	2, 52/ 5
	ut doleat quod mihi	sentit	lubere, neque tam iniquum	2, 63/ 31

	rogasset, quidnam de se	sentirent	ac loquerentur homines,	2, 68/ 31
	eum contra suasurum quam	sentiat	, ex eo praesertim loco	2, 73/ 7
	ingenii, idque ipsum certe	sensit	sapiens ille, qui dixit	2, 74/ 17
	video, neque fas esse	sentio	. Certe quod ad me	2, 79/ 30
	faciendum censuisset, quum sic	sentiret	leges exsequi, easque administrare	2, 81/ 19
SEPIO	ipsa me inter haec	septa	continere statui, nec filium	2, 37/ 7
SEPULTUS	totius populi dolore lacrimisque	sepultus	est. Quippe qui tam	2, 3/ 22
SEQUOR	eius invisus parricidae	sequentis	principatus auctiorem fecit.	2, 4/ 1
	dumtaxat hominum, coniecturasque	secutus	, quibus vestigiis ut aliquando	2, 9/ 7
	nocte quae eum diem	sequebatur	, quo haec Stratfordiae gesta	2, 20/ 18
	qui cum praesidio impedimenta	sequebantur	, ostentabant undique captam	2, 24/ 4
	filio eorum consilia aspernetur	sequi	, quorum neque ambigua	2, 29/ 9
	conflavit. Cuius fidem nisi	secutus	fuisset Hastyngus, Standlaeus,	2, 45/ 30
	quam letalis ei dies	sequebatur	ab Stanleo minister anhelus	2, 49/ 30
	proximo infortunium. Iam quod	sequitur	, non tam monitio, quam	2, 50/ 30
	suam quam suorum consilium	secutus	, cum amicis deliberat, qui	2, 61/ 31
	indubitatus filius, et quae	sequuntur	. Inter quae verba protector	2, 68/ 14
	aliud quisque loquendi ducem	sequi	, quam ipse praeire malebat	2, 75/ 14
	intempestiva veritate turbare.	Sequente	die magno cum comitatu	2, 81/ 11
SERIES	equis, praeeunte longa stipatorum	serie	, ubi ad regem propius	2, 18/ 24
SERIUS	facturus putabatur, qui sibi	serio	statuisset ad salutem germani	2, 8/ 27
	eos protector convocaverat, ipse	serius	veniens in consilium excusat	2, 47/ 5
	apud se constituisset, multa	serio	, quaedam ioco respondit, ut	2, 63/ 3
SERMO	eius Latinis operibus quoad	sermonis	elegantiam non conferenda sit	2, 2/ 6
	hic, de quo praesens	sermo	instituitur, ingenio atque animi	2, 7/ 13
	haud existimo) quem ego	sermonem	ab eo memini, qui	2, 9/ 18
	quantum temporis visum est,	sermone	atque epulis produxere, dimittitur	2, 17/ 17
	rei consilium post eum	sermonem	habitum agitata videbatur, modo	2, 34/ 4
	hoc ipso in loco	sermonem	contulerimus? Memini, inquit ille	2, 52/ 2
	pulchritudinem amanda videretur.	Sermonis	faciendi egregia artifex, neque	2, 56/ 4
	rerum; ingenii magni, malique,	sermone	rudis erat, habitu rusticus	2, 57/ 21
	virtus infra doctrinam. Hi	sermone	e suggestu accuratissimos in	2, 58/ 27
	sic composito et temperato	sermone	, ut cupiditatem eius incenderet	2, 61/ 17
	virum contraxerat, hoc themate	sermonem	exorsus est. Spuria vitulamina	2, 66/ 26
	locum in quo reliquum	sermonem	audiret per medium incedebat	2, 68/ 23
	tantum die post eum	sermonem	interposito, Bukyngamiae dux	2, 69/ 2
	proposuit denuo, sed ita	sermonem	temperans, ut ducis omnia	2, 75/ 27
	re futuri. Ad hunc	sermonem	excitatus aliquantum populus,	2, 76/ 13
	despiciens accipit et reddit	sermonem	. Tacentibus igitur universis, dux	2, 77/ 25
SERO	quod discordias inter proceres	sereret	, animumque regis niteretur ab	2, 18/ 14
SERUS	increpitus a quodam admonente	serum	esse hunc conatum, concidens	2, 19/ 25
	eius timor esset, certe	serum	fore. Praeterea cardinalis animum	2, 41/ 6
SERVILIS	ita semper illis ad	servilem	prope adulationem se demisit	2, 82/ 1
SERVIO	aliena causa, suo dolori	serviebat	. Iamque reliqui proceres	2, 49/ 8
	irae magis quam avaritiae	servitum	videretur, luebatur morte, dum	2, 70/ 9
	principis, veluti obtorto collo	servire	coactis; non minore Markami	2, 70/ 15
SERVITUS	liber, quam rex hac	servitute	vellem, uxor ut invito	2, 64/ 1
SERVO	animum suum coepit palam	servari	filium in asylo non	2, 40/ 23
	utervis incolumis utrumque	servat	: eoque nihil periculosius, quam	2, 41/ 29
	nempe facilius perditurum quam	servaturum	principem, quem cum fratre	2, 43/ 15
	non posset) reliquos omnes	servasse	paenitentiae. Ad haec illi	2, 53/ 7

	potiundi magis quam animae firmam illam, si fata incolumem, novo regi fidem	servandae servassent servaturum	cupiditate flagrantem: quanquam et incolumem, novo regi fidem fuisse. Rex in loquentis	2, 55/ 3 2, 61/ 4 2, 61/ 5
SEVERUS	et tueri naviter: hilarem, quam tu, carissima mater,	severam severioribus	, gravem, remissam, prout sumere verbis impetere videris non	2, 8/ 9 2, 64/ 7
SEXUS	millesimum, superstitibus masculi	sexus	liberis duobus, feminei quattuor	2, 3/ 5
SHAUS	ingenio. In his Edmundum fuerat: potissimum vero Ioannes velut sacrilegae palpationis ultores: illo ambigitur, ita cum initium insinuandae populo rei quae tam nuper doctor caram. Igitur iam Hastingus Sed inde protinus in	Shaum Shaus Shaus Shao Shao Shaus Shorae Shorae Shori Shori Shori	, Londini praefectum, velut , praefecti frater, ac Pynkerus publica omnium ignominia notatus constat usque adeo decretum est, hactenus ut exposuit e suggestu vobis commemoratione percussus domum irruitur, extrahitur ipsa , atque aliis praestigiaticibus tamen uxorem numquam fuisse tam vile scortum plus , sectorum homicidarum atque (erat enim Cancellarius) recta , quod meae fidei princeps reginae tradidit, et priusquam tradidisse reginae, priusquam in ab ea receperat. Ibi reginae tradiderat, administratione potius quam explanavit, ita conspiciebantur quam capere rei eventum praesenserit (nam concurrere, partim casu, quaedam satellites irrumpentes, armis totum ; aut anima futuri praesaga putet, cur non cogitat posset haerere, ne per modo et suspicionibus, sed prorsus ullum animi sui ac solitudo circa principem pavidos exspectantium animos rustico, neque immodica dicacitate animadverteret, propius istud tam contumax? statimque , iucundissimum illum clamorem concupia nocte solet, obtentis , coepta est efferari improbis quicquam habet cum illa accubuit protinusque in Eliensem occurrenti dolorem ac metum , causam verbis proponit, atque neque affines ei descenderit tamen ac rudi populo atque innocens aetas pueri et aperte tractamus, qui sibi praefidentem, et a	2, 58/ 14 2, 58/ 18 2, 59/ 5 2, 59/ 11 2, 66/ 15 2, 73/ 1 2, 48/ 21 2, 54/ 16 2, 48/ 8 2, 48/ 15 2, 71/ 32 2, 30/ 23 2, 21/ 16 2, 22/ 10 2, 22/ 11 2, 22/ 26 2, 23/ 1 2, 25/ 1 2, 73/ 26 2, 5/ 21 2, 9/ 17 2, 45/ 6 2, 48/ 28 2, 49/ 27 2, 50/ 14 2, 54/ 19 2, 67/ 17 2, 75/ 30 2, 45/ 1 2, 47/ 20 2, 56/ 5 2, 75/ 4 2, 75/ 33 2, 76/ 25 2, 75/ 29 2, 14/ 4 2, 35/ 34 2, 47/ 6 2, 51/ 18 2, 60/ 30 2, 68/ 9 2, 24/ 14 2, 37/ 16 2, 45/ 13 2, 52/ 19
SHORA				
SHORUS	scelesta mihi cum uxore et si minus abfuisset, nemo tamen ignorat, uxorem exhauserit. Praeterea latronum suis, appenso ad collum quominus dubites, en hoc et simul haec dicens, consilii videretur iniussu regis iret, quo factum tegeter, episcopus acriter increpitus quod causam, quam, ut ille et illustria regiarum virtutum consciis fuerit, sive aliquo esset. Sic ubi multa simulque ad hoc intenti sive ineluctabilis fati praevia quae si futurorum omnino quum nullum in illa egit magna contentione, non adeo immobili, nullo ut ibi frequentia celebritasque versari, coniciens, ubi paululum tristi faciendi egregia artifex, neque spem quum altum undecumque Quid sibi vult, inquit, se invertens, indicto rursus status, non aliter quam habita, in morem prope neque tamen haec causa hilaris, ac prope iocanti eidem eodem in loco ac restitantem videns audituro in alias res neque impedita congesturos in dolia, ad asyli rationem faciat in altero communem rem propter generosam quandam animi	sigariorum sigillo sigillum sigillum sigillum sigillum sigillum significavit signa signo signa signum signa signa signum signis signo silentium silentio silentio silentium silentium silentio sileri silvestrem simile similis similiter similem similes simplici simplex simpliciter simplicitatem		
SICARIUS				
SIGILLUM				
SIGNIFICICO				
SIGNUM				
SILENTIUM				
SILEO				
SILVESTER				
SIMILIS				
SIMPLEX				
SIMPLICITAS				

SIMULATIO	quid suspicaretur mala, amicitiae ne multi contra suam adhuc dormientem venit, officii ore erat impudens illa	simulatione simulationem simulatione simulatio simulate simulat simulantes stimulati simulantibus simulata simultates simultate simultas simultates singulari singularem sinistra sinistri sineretur sinit sinus sitis sitis sitis sita sita situm situ sobole sobolem sobole sobolem sobole sobolem sobolem sobole sociam sociam societatis societatem societatem sociat sociumque socios sodalitia solemnibus solemni solem solebat solet solet	lactabant: quamquam illi creditur movendo ac fatigando proficerent comitaturus ad arcem: re , sic agentium loquentiumque, inierint, regis potius affectibus esse omnia, idem aegre se credere quae dicerentur parricidae concitarent: quorum quibusdam, qui nunc ei laetitia, nec deerant ex alueritis. Etenim ubi mutuo detertere. Adeo execrabilis belua cum illis intercesserat, ne structis in principem insidiis , tum in litteris haud semper operam praestitistis. Cui accepit ita percussus est quicquam ferat etiam cum exire. Tum paulo ab , ubi et latronibus tutum efflueret. Hanc imaginem animo ad eorum perniciem incitasset extinguat: frater fratrem e . Statimque ad puerulum versa esset, eo neglegentius habita , tamen alteri eiusdem nominis : siquidem haud satis firma et rubigine loricas, prout , (quamquam egregio principe) illegitimo esse coitu natam spuriis declaratis, protectoris ad sancte conceptam derivetur, qua) consummato, supervenientis regni capacem esse. Hunc nisi spuriam gignere, tum regi sese, nec tam , quod quoties accidit, etiam , quam non libenter aspicias vinculis, contra ius ac impulerat. Igitur consultantibus consilii vocaturam mulierem, hostis paulo prius uxorem adiunxit, malumque publicum esse vestrarum tam valde quadam fide permotus. Erat insigniendi regis caeremoniis proposita re, et tractata circiter mille passus Londino , vel precibus eblandiri: nusquam . Versipellis, iracundus, invidus,) qui alio quaedam quam	2, 46/ 8 2, 46/ 15 2, 51/ 2 2, 80/ 19 2, 15/ 17 2, 36/ 13 2, 53/ 7 2, 53/ 34 2, 57/ 11 2, 77/ 2 2, 11/ 27 2, 12/ 27 2, 16/ 14 2, 23/ 3 2, 25/ 3 2, 72/ 25 2, 68/ 33 2, 73/ 29 2, 17/ 27 2, 36/ 15 2, 50/ 5 2, 5/ 24 2, 41/ 26 2, 42/ 7 2, 14/ 4 2, 17/ 9 2, 11/ 22 2, 53/ 2 2, 6/ 15 2, 59/ 20 2, 66/ 16 2, 66/ 31 2, 67/ 14 2, 67/ 16 2, 73/ 16 2, 74/ 8 2, 62/ 13 2, 63/ 21 2, 6/ 4 2, 46/ 21 2, 48/ 16 2, 65/ 7 2, 43/ 25 2, 76/ 6 2, 55/ 21 2, 44/ 15 2, 59/ 14 2, 3/ 19 2, 4/ 22 2, 7/ 18 2, 21/ 22
SIMULO	ante concordiam, quam tametsi nam qui incolumia mihi paenitentiae. Ad haec illi, perditi, et proditionis conscientia sustinet: viventibus tamen ac pars aperte maesti, multi			
SIMULTAS	si intestinas inter vos leges debeant ab omni metum his quibus aliquando interpretantibus, tamquam privatae			
SINGULARIS	rerum et vitae probitate amicissimos animos, eximiam fidem,			
SINISTER	boni, tum ubi omnia ut gravatim in eam			
SINO	itineribus oppidi obsessis, nemo is ne ibi quidem			
SINUS	ut sanguis ubertim in			
SITIS	atque execrabilis imperandi affectum omnem execranda regni vicissim plus iusto securi quum ab rege prout in umbilico prope regni censeo in vestra concordia oculos milites aliquot multo			
SITUS				
SOBOLES	Henrico Regi, repudiata ipsius ipsum, et eius omnem eius Clarentiae, totaque Eduardi peculiarem gratiam, quae in matrimonio, tum (suscepta etiam habuisse, sic nullam eius nuptias, quibus nullam potuit haud ferentes amplius spuria suam sibi que adsciscat in eam habenti perpetuam vitae			
SOCIAS				
SOCIETAS	ruptis omnibus humanae ad ineundam execrandi sceleris uxorem numquam fuisse in rex sibi que in reginam non posset, fautorem se in quam ascitos ac ferebatur sive reverentia, sive de ordine, ritu ac ratio, si is contione coenobium, ad occidentem pretio quod libuit emercari appellari, in aliis aliter fere in tali tumultu			
SOCIO				
SOCIUS				
SODALITIA				
SOLEMNIS				
SOLEO				

	tamen magis audendum quam	solemus	censeam. Nam si quis	2, 32/ 20
	perditissimis etiam rebus fieri	solet	), sperabat non esse fortassis	2, 41/ 4
	siquidem parum cautus haberi	solet	, qui uni naviculae sortem	2, 41/ 31
	subito exorto tumultu fieri	solet	, gestantes. Ceterum deprehensis	2, 53/ 3
	esset solito hilarior, interdum	solebat	praedicare meretrices se habere	2, 56/ 6
	Rex siquidem cum esset	solito	hilarior, interdum solebat	2, 56/ 6
	quam sileri concubia nocte	solet	, obtinentis, vultuque adeo	2, 75/ 29
SOLICITO	velut ingentium praemiorum spe	solicitant	, sperantes fieri commode posse	2, 58/ 15
SOLICITUDO	honoris ferret ac minus	solicitudinis	quanto populo imperaret ipsius	2, 78/ 21
SOLITUDO	celebritasque versari, silentium ac	solitudo	circa principem, plerisque eo	2, 45/ 1
	post vita excessit, taedio	solitudinis	, in quam sese pudore	2, 59/ 6
SOLIUM	eiecto quondam e regni	solio	, atque exsulante marito meo	2, 39/ 14
SOLLICITOR	remotis ambagibus ad inhonesta	sollicitari	vidit, tum vero aperte	2, 61/ 16
SOLLICITUDO	reputo, tanto impensior animum	sollicitudo	subeat, quanam animorum	2, 11/ 15
	hanc meam pro filio	sollicitudinem	tristibus verbis invadit, metumque	2, 36/ 8
	timores meos excutiat maternae	sollicitudinis	, fas est etiam vana	2, 39/ 24
	per meam erga filios	sollicitudinem	, atque in nos fiduciam	2, 42/ 5
SOLLICITUS	perfecto ut est metuentium	sollicitus	animus ne asylo quidem	2, 29/ 17
SOLOR	misit, iusso dapifero, uti	solaretur	eum, iuberetque ducis nomine	2, 20/ 4
	fortunam complorantem.	Solatur	eam episcopus, hortatur ne	2, 21/ 25
	reginam super amicorum casu	solabatur	, nempe excussa et cognita	2, 36/ 34
SOLUS	consiliis amicorum (quibus fulciri	solis	poterat) nudaretur, qui dum	2, 10/ 18
	prohibere non posset quod	solum	potuit, flevit. In prandio	2, 20/ 3
	alios medium parietem, qui	solus	ab asylo palatium dirimebat	2, 21/ 21
	Reginam videt humi sedentem,	solam	, tristem, atque attonitam,	2, 21/ 24
	aderat enim) Cardinalis, qui	solus	mihi sua prudentia videtur	2, 26/ 31
	suos quique principes valentes	sola	scelerum fama posteris	2, 57/ 5
	exciderit, hominis optimi ob	solum	verbum quod inter pocula	2, 70/ 13
	divinitus collatas esse, ut	solus	ad regnum natus videri	2, 74/ 7
	valde a regno abhorrentem	sola	flexere, cogitantis si recusaret	2, 79/ 25
SOLVO	ioco respondit, ut qui	solutum	sese materna curatione meminisset	2, 63/ 3
	quum interim ut nihil	solvat	principi, tamen ambitum paene	2, 80/ 30
SOMNIUM	pretium est cognoscere, quae	somnia	mortem eius praesagiata	2, 49/ 25
	est, uti ad vana	somniorum	deliramenta contremiscat, quae	2, 50/ 10
	correpti ambo neglecto	somnio	fidem fecere. Certum est	2, 50/ 24
SOMNUS	anima futuri praesaga, sopitis	somno	sensibus, imminetia fata confusis	2, 49/ 28
SONITUS	a quo ad tubae	sonitum	commota plebe, locis maxime	2, 53/ 12
SONS	obiectum est, cuius, sive	sons	insonsve esset, frequens eum	2, 7/ 8
	quasi vero locus qui	sones	recipit, insontes excludat. Nam	2, 38/ 4
SONUS	inter se, et audiri	sonus	magis quam verba, qualis	2, 76/ 14
SOPIO	aut anima futuri praesaga,	sopitis	somno sensibus, imminetia fata	2, 49/ 28
SOPOR	negotii ex festinatione aestimantes,	soporem	domini haud cunctanter	2, 21/ 8
SORS	Surre. Et Catherina, quae	sortem	subinde variam experta, interdum	2, 3/ 14
	si quis communis hominum	sors	attulerit, Anglia tamen facile	2, 13/ 13
	solet, qui uni naviculae	sortem	semel universam committit.	2, 41/ 31
SPARGO	iidemque minime futiles,	spargi	tamen suspicio coepit, ac	2, 44/ 18
SPATIUM	modo ad id suppeteret	spatium	. Igitur ubi mutuo in	2, 34/ 5
	minus ter intra breve	spatium	toties offendente equo	2, 50/ 26
	dictatum tam brevi temporis	spatio	potuerit describi, et tam	2, 54/ 5
	consiliis in diversa discedendi	spatium	firmatis partium copiis esset	2, 58/ 10
SPECIES	ferebatur. Erat corpore procero,	specie	vere regia, multum illi	2, 4/ 7

	suam proditionis nomen ac	speciem	subituram, ingenio eos	2, 16/ 8
	Sed hac honoris magnifica	specie	, vultuque in observantiam	2, 24/ 24
	magnifico apparatu multis in	speciem	ne noctu quidem intermisso	2, 44/ 9
	amplitudo, et oris decor,	species	insignis, ut idoneus non	2, 45/ 26
	quietem terribilem, magnique mali	speciem	, utrique ipsorum, nisi fuga	2, 50/ 2
	corripere. Ut aliquam veri	speciem	habere viderentur quae dicerent	2, 53/ 1
	candore, totius oris egregia	specie	praedita, sed oculis praesertim	2, 55/ 23
	nulla, vel praeexigua, eaque	specie	magis quam pretio spectanda	2, 56/ 22
	Eboraci ducis magis oris	specie	referrent, quam ipsum ducem	2, 67/ 25
SPECTO	specie magis quam pretio	spectanda	, sive facti sui conscientia	2, 56/ 22
SPERNO	fit obstinator, et dolore	spreti	consilii sui magis succensa	2, 64/ 22
SPERO	Marchio, quamquam nihil mali	spero	, tum quoniam nobiscum non	2, 19/ 16
	recuset: non recusaturum autem	spero	vel regis causa vel	2, 27/ 2
	omnibus si id quod	spero	reginae recta persuaserit, non	2, 27/ 4
	Sed neque necesse erit	spero	, verum quantumvis etiam necesse	2, 28/ 11
	nam ubi ego illum	sperem	tutum, si hic desperem	2, 37/ 29
	etiam rebus fieri solet),	sperabat	non esse fortassis tam	2, 41/ 4
	unde negotiorum expeditio	sperabatur	: quibusdam etiam admonitis,	2, 45/ 2
	posse ad suas partes	speraret	, aspera omnia et contraria	2, 46/ 12
	destinatum ac promissum ipse	speraverat	, tum accusatoris dolo, et	2, 51/ 24
	se traductos usui sibi	sperabat	fore, vel viribus pollentes	2, 58/ 13
	praemiorum spe sollicitant,	sperantes	fieri commode posse, ut	2, 58/ 15
	quidem placide respondens bene	sperare	illam iubet, brevi enim	2, 61/ 9
	paulo cariorem ita me	spero	fore, si coniugium mearum	2, 63/ 11
	ut ipsa suum obsequium	speraverit	consecuturas nuptias. Alioqui	2, 65/ 4
	suscepturus, tamen eo ut	speramus	adduci posse facilius, si	2, 74/ 24
SPES	liberis decessisset. Cuius rei	spem	commessatio regis frequens, atque	2, 9/ 1
	iam pacata sunt, et	spes	est perfore prospera sub	2, 13/ 10
	firmaret, frustratus tantam eius	spem	Richardus praetextum sibi ad	2, 14/ 13
	humanitate ducum, ut optima	spe	plenus, hilaris, atque animi	2, 17/ 18
	desperatione meliorum, sibi factam	spem	rem haud perinde atrociter	2, 22/ 1
	eam confirmaret auctorem esse	spei	suae nuntio ad se	2, 22/ 3
	non faciendum censeo. Equidem	spes	est reginam audientem rationi	2, 28/ 12
	filium hinc emittere, donec	spes	aliqua affulserit meliorum. Nam	2, 37/ 8
	non posse, celandi vero	spem	non esse subducendo illinc	2, 40/ 25
	parricidae concitarent: quorum nunc	spe	merito illius supplicio providenter	2, 53/ 34
	ac supplicis: ad haec	spes	apparatus, et mundi muliebris	2, 55/ 14
	consultationi plures adhibebat, quos	spe	praemiorum facile ad se	2, 58/ 12
	velut ingentium praemiorum	spe	sollicitant, sperantes fieri	2, 58/ 15
	sed augendae praeterea dicionis	spem	esse. Nam istud, inquit	2, 62/ 4
	consultum arbitror futuri incrementi	spe	quod promittunt quam praestant	2, 63/ 18
	occultis instructa consiliis, ostentata	spe	uxorem se regi fore	2, 64/ 33
	inopi, et indolis ac	spei	bonae. Ceterum hac in	2, 72/ 3
	sapientia vestra non exiguam	spem	concepimus, tamen etiam	2, 74/ 28
	Sed contra tantam suam	spem	quum altum undecumque	2, 75/ 3
SPIRITUS	mirum in modum pueriles	spiritus	reficit vegetatque, nec eam	2, 26/ 9
SPLENDOR	subductum, ab luce ac	splendore	clarissimae fortunae suae	2, 25/ 25
	liberum in dignitate ac	splendore	vivere, utriusque bono ac	2, 35/ 25
	et alioquin tanti proci	splendor	, et aspectus insolens viri	2, 55/ 13
SPOLIUM	damnum dico? -- calamitati,	spoliis	, atque ex tantis opibus	2, 70/ 25
SPONS	non vi, sed sua	sponte	oboediebant, veriusque	2, 5/ 1

	dimissura sit praestare censuit	sponte	ut illum tradere quam	2, 41/ 10
	praesagientibus, pelagi in morem,	sponte	sua exaestuantis adversus	2, 44/ 22
	quoque non quantum ille	sponte	sua dedisset, sed quantum	2, 70/ 1
SPURIUS	de filiis Eduardi pro	spuriis	habendis, recta atque aperte	2, 59/ 31
	Clarentiae, totaque Eduardi sobole	spuriis	declaratis, protectoris ad regnum	2, 66/ 16
	thematē sermonem exorsus est.	Spuria	vitulamina non agent radices	2, 66/ 27
	deprehenso ac reuulso vitulamine	spurio	priusquam altius agat radices	2, 67/ 4
	habuisse pensi, legitimosne an	spurios	relinqueret, quippe nec ipsum	2, 67/ 23
	nullam potuit sobolem nisi	spuriam	gignere, tum aliam ob	2, 73/ 16
	possit, haud ferentes amplius	spuria	sobole regi sese, nec	2, 74/ 8
	certum, non passuros amplius	spuriis	Eduardi liberis subici sese	2, 79/ 20
SQUALOR	velut in tenebras et	squalorem	abstrudat. Nec horum quicquam	2, 25/ 26
	vitam in latebris et	squalore	ducere. Neque enim usque	2, 35/ 28
STABILIO	Inde non praesidium tantum	stabiliendo	regno, sed augendae praeterea	2, 62/ 4
STABILIS	factum ut amicitiam instabilem	stabile	odium pareret. Consilia sua	2, 8/ 5
	acquisita est, ea demum	stabilis	, firmaque perdurat. Diu iam	2, 12/ 6
STANDLAEUS	nisi secutus fuisset Hastingus,	Standlaeus	, comes Darbiae, ceterique earum	2, 45/ 30
STANLEUS	ei dies sequebatur ab	Stanleo	minister anhelus domini sui	2, 49/ 31
	Ad cuius nuntium manente	Stanleo	, intra decem horas proxime	2, 50/ 23
STATUO	putabatur, qui sibi serio	statuisset	ad salutem germani fratris	2, 8/ 28
	subituram, ingenio eos exarmandos	statuunt	. Itaque curaverunt, uti per	2, 16/ 9
	consciis erat) adire duces	statuit	, et causas huius consilii	2, 18/ 12
	ne quid re incognita	statuatis	, et privatas controversias in	2, 23/ 11
	inter haec septa continere	statui	, nec filium hinc emittere	2, 37/ 8
	nisi vobis eum credere	statuissem	huius loci posse sancta	2, 41/ 21
	cui confidas, quem timeas,	statuere	certo non possis. Talia	2, 43/ 21
	adiunxit, malumque publicum	statuit	, quando nequiret corrigi, quam	2, 43/ 25
	huius regni longe clarissimae	statueritis	nostris in hac re	2, 74/ 26
STATUS	eius quietissimum, et rerum	status	florentissimus fuit: bellum neque	2, 4/ 25
	suspicaretur: eum nam rerum	statum	, eos animorum habitus esse	2, 43/ 20
	setius durabat idem populi	status	, non aliter quam sileri	2, 75/ 29
STERTO	quum Vodevili adhuc ministri	sterterent	. Ad haec effecerant, uti	2, 17/ 26
STIPENDIUM	atque expilato regis aerario	stipendium	in milites elargitum, quos	2, 19/ 11
STIPO	igitur equis, praeunte longa	stipatorum	serie, ubi ad regem	2, 18/ 23
	protinus excitat familiam, et	stipatus	suis, appenso ad collum	2, 21/ 15
	equitum non exiguo comitatu	stipatus	(plurium fortasse quam sciretur	2, 69/ 3
STIRPS	plebis eius unius, deinceps	stirpi	decretam ostendit. Eduardum	2, 67/ 9
STO	infirma valetudine. Quo in	statu	quum sit, cur tam	2, 36/ 1
	locus, in quo nunc	stamus	, qui nunc an puero	2, 39/ 9
	habere viderentur quae dicerent,	stabant	ante oculos milites aliquot	2, 53/ 1
	eius ab adversa parte	steterat	, cecideratque habitu lugubri et	2, 60/ 27
	ut ab utra parte	stetisset	, in eam nimirum regni	2, 65/ 20
	loquentibus, in quo ipse	stabat	veritatem habendam, vita quoque	2, 67/ 20
	est, quanto non olim	stetit	bis subiugata Gallia. Ita	2, 71/ 17
STRAGES	suscitaverit incendii, quantum	stragis	ediderit, utinam tam facile	2, 13/ 3
	comiteque magna utriusque partis	strage	occiso, regnum in sua	2, 66/ 5
STRATFORDIA	ibidem restiterit, postero mane	Stratfordiam	iturus ad regem, ubi	2, 17/ 14
	oppido longius, qua parte	Stratfordiam	itur, disposuerant equites, qui	2, 17/ 28
	relinquunt. Mox conscensu equis	Stratfordiam	contendunt, ac regem reperiunt	2, 18/ 21
	diem sequebatur, quo haec	Stratfordiae	gesta sunt, trepidus ad	2, 20/ 18
	Graius, quos Hamptoniae ac	Stratfordiae	comprehensos diximus ad	2, 57/ 16

STRENUUS	deprehensis insidiis naviter ac Graio, eleganti quidem ac	strenue	propulsato periculo, pluribusque	2, 53/ 4
STRINGO	amplum, ac magno robore	strenuo	, sed honesto magis, quam	2, 60/ 17
STRUO	tamquam privatae simultates atque ita sibimet viam	strictis	artubus: quamquam liberiore victu	2, 4/ 14
STUDEO	praesidium ita duci exploratores fortunae suae, vel firmandae	structis	in principem insidiis	2, 23/ 3
	dum suam quisque factionem nunc abdere ac vincire	struere	, qua regem pariter et	2, 24/ 2
	ut puero innocenti nocere collegia nominatim, quae Britannicis	struxisse	, et si adversaretur, insidias	2, 43/ 18
	gratia, nec ita magno discordia disiungerent, partibus et	studeret	. Quippe amici, inimicique aequa	2, 8/ 15
	minitantes, prout quosque partium protinus evehendum universorum	studet	commendare principi, fiat	2, 11/ 30
	vere conservandi si tanto scelerati consilii sui tegendi	studeret	. Nam si quid saperet	2, 28/ 29
	pro nostro in vos malitiam a consilio, vel	studeat	, aut tanta feritate, ut	2, 29/ 19
STULTITIA	populo in ore esse, fronte, admorso labro, minabundus,	student	legibus) oratione quam maxime	2, 81/ 22
STUPEO	ut protectorem se probet) dubitarent neminem esse tam	studio	conscriptam, neque absolutam	2, 2/ 5
STUPIDUS	ut attoniti perstarent immobiles, prout sumere aut ponere	studiis	intenti, minus verum quod	2, 10/ 19
STUPOR	ex vero atque utili maturum tamen eius factionis	studium	aut periculi formido copulaverat	2, 22/ 19
SUADEO	principis dimittendum praesidium ego is sum qui	studia	incumberent, sive permaneret in	2, 25/ 18
	integra res esset, non qui illic manendum ei	studio	, quanto nobis incommodandi	2, 28/ 27
	posset amoliendum. Quod eo sit, nihil eum contra	studio	adductum fecisse. Haec mulier	2, 55/ 6
	noster in vos amor fert: quippe quem libertati	studio	nonnihil habituras momenti	2, 74/ 30
	Nam si quis eo vero spem non esse	stultitiam	habuisse. Haec mea est	2, 27/ 11
	caeremoniis locuturos. Ipsi interim magicis veneficiis exhausserit simul	stupere	omnes, ira, metu, ac	2, 22/ 16
	inita imminenti periculo se tanto impensor animum sollicitudo	stupentibus	universis quae illum intemperies	2, 47/ 18
	prodicionis nomen ac speciem nomine. Ad eius occursum	stupidam	arbitratur, ut quorsum eius	2, 38/ 8
	pariter et regnum sibi timor in mentem tibi	stupidum	, qui dubitaret rem omnem	2, 80/ 22
	in se unum patriae amplius spuris Eduardi liberis	stupore	tam pudendae contionis. Cuius	2, 68/ 26
	amplificem, alterum, ut vobis Itaque falsa suspicione periculi	suasit	commodum. In vultu modestia	2, 8/ 10
	intempestiva pulsatio magni ac non olim stetit bis	suadeantur	. Ita pravis adulationibus imbutus	2, 12/ 1
		suasu	impulsuque quovis circumactum	2, 15/ 4
		suaserat	, pavida ac trepida e	2, 20/ 29
		suadeam	infringendam. Contraque si integra	2, 30/ 4
		suaserim	instituendam. Neque tamen	2, 30/ 4
		suaderent	. Unde nunc eximere non	2, 32/ 18
		suasit	avidius, quum Hastynge principatus	2, 46/ 18
		suasurum	quam sentiat, ex eo	2, 73/ 6
		suasisset	, ne vos ab eius	2, 76/ 5
		subductum	, ab luce ac splendore	2, 25/ 24
		subducat	se cum alienis bonis	2, 32/ 21
		subducendo	illinc nihil opportunum quum	2, 40/ 25
		subducentes	sese cum his quos	2, 44/ 16
		subducta	in cubitum manica brachium	2, 48/ 10
		subduceret	: nam domino obiectam per	2, 49/ 32
		subeat	, quanam animorum coniunctione	2, 11/ 15
		subituram	, ingenio eos exarmandos statuunt	2, 16/ 8
		subiit	animum illius temporis alterius	2, 51/ 17
		subicerent	. Cuius commenti quo fides	2, 24/ 2
		subiciat	, ut aliquo eum ableges	2, 37/ 14
		subiceret	humeros, rempublicam prope	2, 78/ 14
		subici	sese. Proinde si delatum	2, 79/ 20
		subiciam	, atque in potestatem vestram	2, 80/ 10
		subigetur	animus, munimentum aliquod	2, 29/ 25
		subitarii	negotii fidem faceret, propere	2, 9/ 13
		subiugata	Gallia. Ita populus imminutus	2, 71/ 17

SUBLEVO	non sibi referebat acceptum)	sublevasset	, vel eo praecipue quod	2, 79/ 8
SUBLIMIS	animo etiam elato ac universis, dux ab equo	sublimi	fuere, avidi gerendi principatus	2, 6/ 23
SUBNIXUS	ex sese levi atrocibus	sublimis	, primum petit uti liceret	2, 77/ 28
SUBSIDEO	infra tuae maiestatis eminentiam	subnixa	nominiibus? Quin nullum tam	2, 70/ 30
SUBSTITUO	e ministris regis exauctorant,	subsidiu	, in cuius corpore indoleve	2, 62/ 16
SUBSUM	amanti et illius imperio	substituuntque	quos ipsis magis quam	2, 20/ 1
SUBVEHO	in ulnas e terra	subesse	cupidissimo. Protector ubi verba	2, 78/ 22
SUCCEDO	fore, quod si minus ius erat. Defuncto regi nec hos ei rite unus, qui rite queat	subvehens	, Advenisti, carissime nepos, inquit	2, 42/ 15
SUCCEDEO	spreti consilii sui magis	succedat	e sententia, ipse tamen	2, 28/ 16
SUCCESSIO	quem utroque deficiente regnum protectoris, tum admonito populo	successit	Hastynghus, quam etsi vivo	2, 55/ 20
SUCCESSOR	atque absoluta potestas est, brevis veritate, restitui legitimos	successuros	, ea ratione restare protectorem	2, 59/ 21
SUESCO	censere. Regi haudquaquam ante	succedere	, cum ob illegitimas Eduardi	2, 73/ 12
SUFFICIO	quidem tributorum formae et reliquis regni populus	succensa	novam ingreditur viam ad	2, 64/ 23
SUFFRAGOR	nobiles fere quotquot aderant quae non eo usque	successionis	iure devolvetur. Nemo timores	2, 39/ 23
SUFFULCIO	vidit, levatus paululum, et	successionem	regni perpetuam senatusconsulto	2, 67/ 7
SUGGERO	certo non possis. Talia doctrinam. Hi sermones e taceret voluntatem. Is e doctor Chauus exposuit e	successor	Henrico Regi, repudiata ipsius	2, 6/ 14
SUMMUS	Vindesoram: ibique non sine senatusconsulto, cuius apud Anglos permiscuerit, dum quisque primum officiose ducibus occurrens, ac quomodo. Mutatam rerum composito, Glocestriae dux e minus potest, fratre rerum aliis conferentibus, huc denique omnem corradendi praetextum ad cum rerum usu ac	successores	et geminos reddi suae	2, 67/ 3
SUMO	severam, gravem, remissam, prout Quis enim bellum sibi inclinent, potens et sibi	suetu	tam obstinate repelli, nova	2, 61/ 25
SUMPTUOSUS	non tam magnifico ac	sufficerent	, sed benevolentiae plausibile et	2, 69/ 26
SUPELLEX	ostentabant undique captam Illuc uxores fugiunt cum ultra thesauri vim, regiaeque	suffecisse	deligendo principi, nisi noster	2, 76/ 4
SUPERBIA	confirmata potentia vertat in sive etiam dux suapte Adeo execrabilis belua est	suffragabantur	. Cardinalis, atque episcopi reliqui	2, 27/ 19
SUPERCILIUM	contra tristis, torvus, obducto	suffragatur	asylo, ut nos prohibeat	2, 31/ 24
SUPERO	qui neque annos eius	suffultus	pulvinis, sic, uti fertur	2, 11/ 11
SUPERSEDEO	repudiato priore consilio, praesidio libentius in defuncti reverentiam	suggerendo	fatigatum ducis animum eo	2, 43/ 21
		suggestu	accuratissimos in laudem	2, 58/ 27
		suggestu	dominico die proximo ad	2, 66/ 25
		suggestu	vobis, vir ut longe	2, 73/ 1
		summo	totius populi dolore lacrimisque	2, 3/ 21
		summa	atque absoluta potestas est	2, 6/ 14
		summo	proximus esse, moxque aequari	2, 12/ 31
		summa	gratulatione vicissim exceptus: ubi	2, 17/ 15
		summam	, eversa concidisse omnia: proinde	2, 20/ 23
		summa	invidia ac suspicione, quibus	2, 24/ 25
		summa	potente: ipse opibus potens	2, 33/ 13
		summa	recidit, ut persuaderetur populo	2, 59/ 19
		summum	usque intenderat. Itaque delicta	2, 70/ 6
		summa	domi forisque parta virtute	2, 74/ 22
		sumere	aut ponere suasit commodum	2, 8/ 9
		sumat	cum femina? Quod si	2, 28/ 21
		sumere	nisi honorificentius multo duxisset	2, 65/ 21
		sumptuosu	quam amico et populari	2, 5/ 13
		supellectilem	, dolia quaedam armorum plena	2, 24/ 5
		supellectili	maritorum duritiam eorum libidini	2, 31/ 13
		supellectilis	adiicit. Igitur ubi inter	2, 44/ 6
		superbiam	) multis partibus auctiorem fecit	2, 5/ 9
		superbia	viam affectabat ad regnum	2, 7/ 7
		superbia	, et praecellendi cupiditas: quae	2, 12/ 28
		supercilio	, corrugata fronte, admorso labro	2, 47/ 17
		superet	, neque multum aetate illi	2, 26/ 11
		supersedentes	, regem comitatu modico	2, 17/ 7
		supersederem	dicere, nisi frustra taceretur	2, 72/ 5

SUPERSTES	tertio supra millesimum, appetebat, neque Eduardo amicis nunc notisque omnibus ac fas reginae copulatum,	superstitibus	masculi sexus liberis duobus	2, 3/ 5
		superstite	potuit obtinere, perempta lite	2, 44/ 4
		superstes	, annisque velut in alterum	2, 57/ 8
		superstite	Lucia vera eius et	2, 67/ 13
SUPERSTITIO	diurna cogitatione reddit dormienti? insidentis incuria, tamen vetusta	Superstitio	est nimirum, propeque adeo	2, 50/ 12
		superstitione	sic est observatum, ut	2, 50/ 28
SUPERSUM	Tum ex ea quae ut non aliis etiam firmatum est, is nunc	superesset	paulatim quos posset commodum	2, 10/ 4
		supersit	, quae tibi multis praeterea	2, 62/ 18
		supersit	unus, qui rite queat	2, 73/ 11
SUPERUS	avidi gerendi principatus, neque est: qui si (quod ratio contineret. Tantum prohibeant prope aberat. Verum faventibus obtemperetur. Rem enim videri ipse, princeps Apostolorum, magno feritate, ut neque huic Adeo me protector (qui egeat collusoris, quod ego religionem duxerit violandam, ego Vale dulcissime, inquit, fili. fatum immineret suis. Quin homines misericordia aut erga descendit, populo id in tuerique satis nimirum uniuersam hoc quod ipse mihi restat nunc saltem qui vestrae fortunae gratulandum, et humano iure debitum, ab eo die precor, ut	superiorum	neque parium satis patientes prohibeant) discordantes	2, 6/ 23
		superi	, ne idipsum discordiae vobis	2, 11/ 17
		superi	eo periculo defuncti sumus	2, 12/ 23
		superis	, hominibusque invisam, tantae	2, 15/ 12
		superis	choro comitatus, olim tam	2, 27/ 31
		superorum	timor neque hominum pudor	2, 28/ 2
		superum	precor ut protectorem se	2, 29/ 19
		superos	omnes obtestor utriusque, ut	2, 38/ 7
		superos	eius praesides obtestor idem	2, 38/ 12
		superos	tibi curatores adhibeant, immo	2, 40/ 3
		Superi	, inquit, habeo gratias, ut	2, 42/ 8
		superis	reverentia alienissimus. Is e	2, 52/ 9
		superos	referente, velut sacrilegae	2, 57/ 23
		superos	fuerit. At sunt ubique	2, 59/ 4
		superque	aspirantibus delegi, tu quoque	2, 63/ 24
		superis	annuentibus faciat diligentius.	2, 64/ 14
		superis	habenda est gratia, quorum	2, 72/ 27
		superis	illi destinatum, defugeret, e	2, 74/ 20
		superis	mihi non regnum hoc	2, 78/ 20
		superi	forma viduae transversum actum	2, 80/ 14
SUPERVENIO	etiam sobole) consummato, dum uterque metuit, ne ea turba, quae sic	supervenientis	eius illa verba in	2, 67/ 15
		superventus	inopinanti. Hanc protectoris	2, 68/ 7
		superveniret	spatium. Igitur ubi mutuo	2, 77/ 16
SUPPETO	videbatur, modo ad id opportunum quum neque tempus	suppeteret	neque quo mitteretur provisum	2, 34/ 5
		suppeteret	veris haeredibus, alieni patris	2, 40/ 26
SUPPLANTO	fraude celato originis vitio	supplantatis	flagitet, ac precetur oportet	2, 66/ 34
SUPPLEX	cuius bono datur, ipse Bukyngamiae duce (quem ille addita in Hastynghum, quo metuendi sibi blandientis ac ac advoluta pedibus Eduardi forma, non misereri modo	supplex	intuens ut sui misereretur	2, 32/ 12
		suppliciter	eius aequius audiretur, velut	2, 49/ 19
		supplicium	: ad haec spes apparatus	2, 53/ 31
		supplicis	ei libellos porrigit; tum	2, 55/ 14
		supplices	suam, sed amare quoque	2, 60/ 28
		supplicem	adiudicavit. Sed rex atrocitatem	2, 61/ 7
SUPPLICIUM	frequens eum senatus acerbissimo haec verba prorupit: Quae benignitatem unius Hastynghii nunc spe merito illius	supplicio	excogitentur illorum digna	2, 7/ 9
		supplicia	contentam (cui parci sane	2, 47/ 21
		supplicio	providenter oppressa nihil restare	2, 53/ 5
		supplicio	, ut nudis pedibus et	2, 54/ 1
SUPPLICO	Senatu Londinensi prodeunte magno decrevere consensu	supplicatum	protectori, atque eius obsecrare	2, 54/ 28
		supplicare	viderentur: scilicet ne ipsius	2, 74/ 9
SUPPRIMO	dicantur omnia, multa tamen	supprimi	, deprehenso ac reuulso	2, 59/ 29
SURCULUS	geminos reddi suae terrae	surculos	. Et Catherina, quae sortem	2, 67/ 3
SURRIS	et postea Comiti de	Surre	compatrumque vicaria voce	2, 3/ 14
SUSCIPIO	ad baptismum, confugitur, ut	susceptorum		2, 32/ 11

	quidam auctorem etiam eum	suscipiendae	rei extitisse tradunt, ultro	2, 43/ 1
	ad quaelibet atrocia facinora	suscipienda	princeps, ab omni aut	2, 57/ 22
	ea virgine matrimonio, tum (	suscepta	etiam sobole) consummato,	2, 67/ 14
	recuset onus administrandi regni	suscipere	, quod non e iure	2, 74/ 11
	gravatim sit in se	suscepturus	, tamen eo ut speramus	2, 74/ 24
	definite respondeat se non	suscepturum	, facile ipsos inventuros quempiam	2, 79/ 23
	utriusque regni, Angliae, Galliaeque	suscipio	. Alterum ut defendam et	2, 80/ 9
SUSCITO	proximis his annis quantum	suscitaverit	incendii, quantum stragis ediderit	2, 13/ 2
SUSPECTO	usu consenuerat, providenter illa	suspectans	, Hastyngo, quod erant mutuo	2, 45/ 11
SUSPENDIUM	proditione salus undique ducibus,	suspendium	captivis acclamatum est. Quum	2, 24/ 16
SUSPENDO	pavidos expectantium animos	suspendisset	, in haec verba prorupit	2, 47/ 21
	occasionem ratus est: unde	suspensis	subito pavore omnium adhuc	2, 58/ 7
SUSPICIO	tametsi prudentibus rem	suspectio	reddidit, facile coniectantibus eos	2, 24/ 11
	qua vel prudentiam eorum	suspectam	ille vel fidem habeat	2, 40/ 18
	nihil certe asserere possum,	suspiciones	dumtaxat hominum,	2, 9/ 7
	adhuc nulla proditionis eius	suspicio	haberetur. Ceterum ut revertar	2, 9/ 20
	e summa invidia ac	suspicione	, quibus paulo ante laborabat	2, 24/ 26
	esse videbitur. Itaque falsa	suspicione	periculi subigetur animus,	2, 29/ 25
	facile tamen posset in	suspicionem	fraudis venire. Iam quod	2, 36/ 4
	minime futiles, spargi tamen	suspicio	coepit, ac mussitare populus	2, 44/ 18
	quispiam aliquid odoratus multos	suspicione	impleverat. Quamquam nonnihil	2, 44/ 23
	ad primam statim fraudis	suspicionem	discessissent, et discessu suo	2, 46/ 1
	non signis modo et	suspicionibus	, sed nominatis etiam falso	2, 67/ 18
SUSPICIOSUS	prudenticiae diffidam, neque adeo	suspiciosa	ut de fide dubitem	2, 41/ 16
SUSPICOR	germanum fratrem. Sunt qui	suspicientur	istius etiam tecta et	2, 8/ 24
	incautos, nec mali quicquam	suspicientes	opprimeret. Nam hoc illi	2, 10/ 6
	mali aut resciscens aut	suspicans	, quum illi nihil cunctati	2, 19/ 4
	plerique nihil etiam mali	suspicientes	assensere, eoque discessum	2, 33/ 19
	rem uni credere. Quamquam	suspiciantur	aliqui, si regina, quod	2, 34/ 1
	ex iis quos minime	suspicaretur	: eum nam rerum statum	2, 43/ 19
	Hastyngum mira ne quid	suspicaretur	mala, amicitiae simulatione	2, 46/ 8
SUSTINEO	qui tantum animo scelus	sustinuit	concipere. Richardus ergo Eboraci	2, 6/ 9
	locutus est, haud diutius	sustinens	sese, in dexterum latus	2, 13/ 26
	idem aegre me retinere	sustinet	vel filium, et qui	2, 36/ 14
	miseram hodie vitam mendicando	sustinet	: viventibus tamen ac simulantibus	2, 57/ 11
	semper disparibus nata parentibus.	Sustinere	potes ut huic florentissimo	2, 62/ 21
	si qui meorum forte	sustineant	cum incognitis copulari. Nam	2, 63/ 16
	protectorem virum omnium quos	sustineret	terra clarissimum non vita	2, 67/ 28
SYMBOLUM	unum atque unicum caritatis	symbolum	suis militibus dedit,	2, 12/ 13
	nobilibus in prandium, velut	symbolum	tuum conferes. Utinam, inquit	2, 47/ 9
TACEO	periti aiunt, quod vel	tacentibus	illis cotidiana probant pericula	2, 35/ 9
	in altero clandestine mussitent?	Tace	, inquit Hastyngus, et minime	2, 45/ 15
	atrocitate rei conticuere, volventes	tacite	secum quis tanti flagitii	2, 47/ 25
	et incolumitatem gratulari, quum	tacite	interim apud se facinus	2, 53/ 9
	ad regnum ius ostenderet,	taceret	voluntatem. Is e suggestu	2, 66/ 24
	supersederem dicere, nisi frustra	taceretur	quod omnes norunt, adeo	2, 72/ 5
	malebat, omnes ex aequo	tacebant	. Praefectus igitur ea in	2, 75/ 14
	accipit et reddit sermonem.	Tacentibus	igitur universis, dux ab	2, 77/ 27
TACITURNITAS	voce. Inde natam fortasse	taciturnitatem	, ne quid suas consuetudines	2, 75/ 20
TACITURNUS	plurimum utebatur, utpote valde	taciturni	, et multarum experti rerum	2, 57/ 20
TAEDIUM	multo post vita excessit,	taedio	solitudinis, in quam sese	2, 59/ 6

TENTO	temere quicquam censuit ante	tentandum	, quam reliquam praedae partem	2, 25/ 15
TENUIS	aliquot eo provolant cum Eques quidam tum perquam Graia vidua, fortunae perquam	tenuiorum	bonis. Ibi aedificant, epulantur	2, 31/ 11
TERGUM	consilii participis, conglobaverant a	tenuis	fortunae, nunc purpuratorum	2, 51/ 1
TERRA	contra porrecta manu de atque in ulnas e offendente equo provolveretur in cui iam nunc tantum et geminos reddi suae virum omnium quos sustineret	tenuis	, at materno genere nobilitatis	2, 60/ 14
TERRIBILIS	domino obiectam per quietem	tergo	, repente clamor tollitur, Richarde	2, 76/ 16
TERRITO	me tam valde multum	terra	levatos amabiliter complexus est	2, 19/ 2
TERROR	eius tam altum impressisse	terra	subvehens, Advenisti, carissime	2, 42/ 15
TESTIS	sed nominatis etiam falso	terram	, quae res etsi nullo	2, 50/ 27
TESTOR	parentum crimen pravitate sua	terrae	marisque debetur, quantum	2, 63/ 23
THAMESIS	illi prospectus erat in	terrae	surculos, deprehenso ac reuulso	2, 67/ 3
THEMA	fama viri contraxerat, hoc	terra	clarissimum non vita modo	2, 67/ 28
THESAURUS	postulatis protector magnam ultro	terribilem	, magnique mali speciem, utrique	2, 50/ 1
THOMA	EIUS NOMINIS TERTII, PER Anna, postea honorifice nupta iniecit in Graium, ac interpretatione iugularent. Quin de	territat	, obiciat hanc mihi patriae	2, 64/ 8
TIMEO	illam prorsus vel filio ea magis filium nobis eo nobis contra iustius aliquo manusque eius evadat? ut cui confidas, quem quem non infestum sibi	terrorem	(quum aprum recordetur	2, 50/ 6
TIMIDUS	quemadmodum ego vobis nimium manus producto reliqua minus	testibus	. Addit non ignarum se	2, 67/ 18
TIMOR	fingeret malignus rerum interpres ut neque huic superum muliebris iste frustra conceptus successionis iure devolvetur. Nemo si non vanus eius asylo proximo (nam illuc	testentur	usque adeo ut si	2, 66/ 33
TIMULTUS	regnum in armis ac assurgentes, mittunt qui nullo animo, neu dubitaret huius consternationis, luctus, pavoris, ac accidere fere in tali de his rumoribus ac prout in subito exorto punitum, ne quem forte dicam quae ex bellicis	Thamesim	, persultari totum fluvium cymbis	2, 22/ 13
TITULUS	Ad haec si regni in ulteriore dicione novos	themate	sermonem exorsus est. Spuria	2, 66/ 26
TOLLO	Sed rex atrocitatem poenae maxime decrevisset de medio decrevisseque circumventis atque	thesauri	vim, regiaeque suppellectilis	2, 44/ 6
		THOMAM	MORUM, LONDINENSIS	2, 2/ 2
		Thomae	, tunc temporis domino Havvardo	2, 3/ 13
		Thomam	Vaughanum equitem, reginae	2, 19/ 22
		Thoma	Coco loquar, equite civeque	2, 70/ 19
		timere	vel sibi. Quis enim	2, 28/ 21
		timet	credere, eo nobis contra	2, 29/ 14
		timendum	est puerum illi relinquere	2, 29/ 15
		Timet	scilicet ne emittam hinc	2, 37/ 24
		timeas	, statuere certo non possis	2, 43/ 21
		timebat	, cui formidolosus erat etiam	2, 71/ 26
		timida	videor, ita ne vos	2, 42/ 7
		timide	quibus res postulare videbatur	2, 43/ 6
		timor	. Addit quo magis eam	2, 22/ 2
		timor	neque hominum pudor a	2, 29/ 19
		timor	in mentem tibi subiciat	2, 37/ 14
		timores	meos excutiat maternae	2, 39/ 23
		timor	esset, certe serum fore	2, 41/ 6
		timore	eius perfugerat) in populi	2, 81/ 29
		tumultu	futurum. Tunc eius damnum	2, 16/ 19
		tumultu	comites suos admoneant, uti	2, 17/ 23
		tumultus	facilem exitum fore. Ille	2, 20/ 5
		tumultus	, omnia trepidari, festinari, convehi	2, 21/ 17
		tumultu	solet) qui alio quaedam	2, 21/ 22
		tumultu	multa divinabant. Sed Eboracensis	2, 22/ 24
		tumultu	fieri solet, gestantes. Ceterum	2, 53/ 3
		tumultum	eius liberandi causa perdit	2, 53/ 33
		tumultibus	, velut e fonte malorum	2, 71/ 10
		titulus	, quod non semel accidit	2, 30/ 9
		titulos	ne optarim quidem, quippe	2, 63/ 22
		sustulit	, mortem tulit, qua ut	2, 7/ 10
		tollere	, quem fortassis e commodo	2, 8/ 21
		sublatis	fraude nobilibus, regis pariter	2, 19/ 8

	fures convehunt quae furto pars huius mali facile frater fratrem e medio omnes posset uno nutu impiis actibus machinantur cui pepercisset qui germanum a tergo, repente clamor	sustulere tolli tollit tollere tollere sustulit tollitur	: ibique inde vivunt ac posset: idque cum bona , liberique perpulso regno, atque ; nec dubium sit, si ? Ad haec verba omnes , aut quis amare potuisset , Richarde Rex ingeminantium.	2, 31/ 14 2, 31/ 20 2, 41/ 26 2, 43/ 16 2, 47/ 24 2, 71/ 27 2, 76/ 20
TORVUS	humero erectior, os inamabile, nempe nunc contra tristis,	torvum torvus	, ac plane eiusmodi, quale , obducto supercilio, corrugata	2, 7/ 17 2, 47/ 17
TOTUS	coactam pacem, ac ne Iam continuo res dispergi, reditum operiebatur, per dispositos quippe cuius unius dissimulatio revertitur: sed mirum quam Eduardo, fratreque eius Clarentiae, festinaverat, ut eo loco quin linguae lapsus interdum expertus aut suo, familias habituras momenti credimus) non id quidem merito, qui arcis, atque ibi super	toto toti tota totam totus totaque toto totis totas toti totam trabem	quidem adhuc mense coalitam populo in ore esse via satellitum ordines adduxerunt eam quae illam consecuta ab illo mutatus, qui Eduardi sobole spuriiis declaratis perorato in alias res locupletum fortunis redimebatur, in ultimum discrimen adductas modo in publicum regno fabulam sit aggressus intempesta aedificio reparando destinata	2, 15/ 21 2, 22/ 16 2, 42/ 14 2, 45/ 29 2, 47/ 16 2, 66/ 16 2, 68/ 9 2, 70/ 8 2, 70/ 29 2, 74/ 31 2, 81/ 5 2, 49/ 21
TRABS		tractandos	incertum quomodo. Mutata	2, 20/ 22
TRACTO	atque ablegatos incertum quo, per homines astutos et in loco longe diversa rem simpliciter et aperte solemni proposita re, et obliquo ductu atque arte floretem, legaverat in Hispaniam labe polluendam. Quid quod ea re quam tum ne vos ab eius	tractandarum tractabant tractamus tractata tractandum tractaturum tractando tractare tractatu tradidit trado tradidisse tradiderat tradere tradebatur tradunt traduxit tractuctos	rerum artifices rem insinuat . Cui consilio quamquam pauci , qui scias illi quibus concinne, labefactatos animos , sic ut quum dicantur de nuptiis cum regis alibi matrimonio longius cooperat, repente velut attonitus rei excluderemus, in quam , et priusquam illuxit, abiit , et simul haec dicens reginae, priusquam in consilium , administratione privatus est. Eo quam invita videretur, rata accenderet, si ipsa sua , ultro ad Gloucestriam misso . Ab Hamptona igitur Vodevilus usui sibi sperabat fore	2, 43/ 8 2, 44/ 17 2, 45/ 14 2, 59/ 15 2, 59/ 28 2, 60/ 7 2, 62/ 27 2, 68/ 11 2, 76/ 5 2, 22/ 11 2, 22/ 11 2, 22/ 26 2, 25/ 1 2, 41/ 10 2, 41/ 12 2, 43/ 1 2, 17/ 14 2, 58/ 13
TRADO	haec dicens, sigillum reginae tibi iam in manus videretur iniussu regis sigillum increpatus quod sigillum reginae censuit sponte ut illum industriam eorum quibus iam eum suscipiendae rei extitisse	tradidit trado tradidisse tradiderat tradere tradebatur tradunt traduxit tractuctos	, et priusquam illuxit, abiit , et simul haec dicens reginae, priusquam in consilium , administratione privatus est. Eo quam invita videretur, rata accenderet, si ipsa sua , ultro ad Gloucestriam misso . Ab Hamptona igitur Vodevilus usui sibi sperabat fore	2, 22/ 11 2, 22/ 11 2, 22/ 26 2, 25/ 1 2, 41/ 10 2, 41/ 12 2, 43/ 1 2, 17/ 14 2, 58/ 13
TRADUCO	regem, ubi eam noctem praemiorum facile ad se	tradidit trado tradidisse tradiderat tradere tradebatur tradunt traduxit tractuctos	, et priusquam illuxit, abiit , et simul haec dicens reginae, priusquam in consilium , administratione privatus est. Eo quam invita videretur, rata accenderet, si ipsa sua , ultro ad Gloucestriam misso . Ab Hamptona igitur Vodevilus usui sibi sperabat fore	2, 22/ 11 2, 22/ 11 2, 22/ 26 2, 25/ 1 2, 41/ 10 2, 41/ 12 2, 43/ 1 2, 17/ 14 2, 58/ 13
TRAGOEDIA	imperatoris personam agit in	tragoedia	, populus non ignorat forsitan	2, 81/ 1
TRAHO	regnum secum in perniciem eum protector ad se	trahit trahere transiret	, nisi si quid Deus , nequeo equidem satis demirari . At contionator ubi conspicatur	2, 12/ 2 2, 36/ 2 2, 68/ 10
TRANSEO	descenderit, quum iam protector	transiret	. At contionator ubi conspicatur	2, 68/ 10
TRANSFERO	vitam, regnumque in se plena, quae ipsis, quum	transferre transferretur transfugeret transfugiat transmisit	posset. Ceterum quoniam huius aula principis, necesse fuit , aut inexcussus praeterveheretur. pertaesa mariti, sed tamquam in urbem, ut haud	2, 6/ 6 2, 24/ 6 2, 22/ 15 2, 32/ 31 2, 5/ 14
TRANSFUGIO	quis eo per aquam Quod si mulier eo	transfugeret transfugiat transmisit	, aut inexcussus praeterveheretur. pertaesa mariti, sed tamquam in urbem, ut haud	2, 22/ 15 2, 32/ 31 2, 5/ 14
TRANSMITTO	carnem tam affluenter illinc magis, extra Britanniam aliquo	transmitteretur	. Ergo in proximo conventu	2, 25/ 20
TRANSVERSUS	supervenientis forma viduae	transversum	actum, fidem libidine posteriorem	2, 67/ 15

TREPIDO	pavoris, ac tumultus, omnia	trepidari	, festinari, convehi in asylum	2, 21/ 18
TREPIDUS	haec Stratfordiae gesta sunt, praesidium suaserat, pavida ac	trepidus	ad reginam nuntius venit	2, 20/ 18
TRIBUNAL	collocasset se, quae regium	trepida	e palatio suo se	2, 20/ 29
TRIBUO	inscitiae aut ignaviae umquam saperet, haudquaquam sibi plus cuique loco ex aequo pietas auctoritatem pondusque magnisque nullo non anno	tribunal	, ob id vocatur, quod	2, 81/ 14
TRIBUTUM	quicquam unde nasceretur occasio iam ne consuetae quidem tamquam populus in concedendo venit ad occidentale coenobium, videt humi sedentem, solam, meam pro filio sollicitudinem posteriora quoque duriora iacere exierat: nempe nunc contra sellam coniciens, ubi paululum ibique inde vivunt ac	tribuit	: supra facultates profusus, quae	2, 8/ 3
TRISTIS	costas pugione confossum ac et vinculorum memoriam. Sin in quo asservabantur oppido inter pocula temere exciderat	tribueret	quam quibusdam nostrum, de	2, 29/ 2
TRIUMPHO	cur in carcerem quidem quidem trudi, in quem irruitur, extrahitur ipsa, et	tribuunt	: nisi quis aliquem novit	2, 32/ 3
TRUCIDO	eadem hora qua Londini miserat, a quo ad quamlibet induere, gerereque, et corpus mihi vos alendum tanquam loci reverentia non arbitratus, ut eorum corpora ambos aliquot adhuc annos obnoxium Angliae iura matri neque meum ius eum est etiam vana me loci posse sancta religione debetur, quantum asserere fideliter dum invadit regnum, dum	tribueret	. Interea restitum est quoad	2, 64/ 31
TRUDO	commovendum sed multo maxime	tributis	, quorum ne tum quidem	2, 69/ 22
TRUNCO	contra quanta illic affluit et elegantem et maximae tam contumax? statimque ad Richardi cura, ut in quid sibi vellet ea	tributorum	; vectigal e Gallia iam	2, 5/ 4
TUBA	ante desinit dissidiis cuncta clandestina et nefaria consilia sit aggressus intempestiva veritate	tributorum	formae sufficerent, sed	2, 69/ 26
TUEOR	suum petere tamen quum lex bonorum tantum haberi manu filium in eorum	tributo	vocabulum benevolentiae ad ipsius	2, 70/ 3
		tristia	omnia atque atrocia denuntians	2, 20/ 19
		tristem	, atque attonitam, complicatis	2, 21/ 24
		tristibus	verbis invadit, metumque meum	2, 36/ 8
		tristibusque	verbis fidem protectoris invadere	2, 40/ 8
		tristis	, torvus, obducto supercilio,	2, 47/ 17
		tristi	silentio pavidos exspectantium	2, 47/ 20
		triumphant	. Ibi nova latrocinia machinantur	2, 31/ 15
		trucidatum	, idque nec iubente nec	2, 8/ 19
		trucidentur	, haud dubie mortem illorum	2, 43/ 12
		trucidandos	, videlicet haud opinantis in	2, 48/ 6
		trucidati	crudeliter, legibus libidini	2, 70/ 14
		trudi	, in quem truduntur tamen	2, 36/ 29
		truduntur	tamen. Quamobrem non est	2, 36/ 29
		truditur	in carcerem: direpta bona	2, 54/ 17
		truncatus	est Hastynsus, Antonius interim	2, 57/ 14
		tubae	sonitum commota plebe, locis	2, 53/ 12
		tueri	naviter: hilarem, severam, gravem	2, 8/ 8
		tuendumque	credidistis? Cuius incolumitas	2, 26/ 6
		tueretur	modo eorum vitam ad	2, 31/ 17
		tuerentur	, quos alioqui maneret malum	2, 31/ 27
		tueretur	, atque educaret mater, aestimata	2, 35/ 3
		tuendum	credunt, et quisquam hinc	2, 39/ 2
		tueri	posset, neque ille suum	2, 39/ 4
		tuere	. Quamquam ego in hac	2, 39/ 24
		tueri	. Tamen istud etiam minus	2, 41/ 22
		tuerique	satis nimirum unicuiquam	2, 63/ 24
		tuetur	, dum eicitur, dum redit	2, 71/ 15
TUMULTUO	commodum sed multo maxime	tumultuantes	animos compressit imminens	2, 23/ 21
TURBA	contra quanta illic affluit et elegantem et maximae tam contumax? statimque ad Richardi cura, ut in quid sibi vellet ea	turba	perditorum, quos alea, luxus	2, 30/ 22
	ante desinit dissidiis cuncta clandestina et nefaria consilia sit aggressus intempestiva veritate	turbae	capacem; tum convocato in	2, 69/ 5
	suum petere tamen quum lex bonorum tantum haberi manu filium in eorum	turbam	respiciens: Viri Londinenses,	2, 76/ 1
		turba	fit, ac pueri laeti	2, 76/ 22
		turba	, quae sic superveniret inopinanti	2, 77/ 16
TURBO	ante desinit dissidiis cuncta clandestina et nefaria consilia sit aggressus intempestiva veritate	turbare	, quam caedibus omnia et	2, 12/ 30
	suum petere tamen quum lex bonorum tantum haberi manu filium in eorum	turbassent	. Ceterum Hastynsus dum nimium	2, 46/ 2
		turbare	. Sequenti die magno cum	2, 81/ 6
TUTELA	suum petere tamen quum lex bonorum tantum haberi manu filium in eorum	tutela	eius ad me pertineat	2, 39/ 5
		tutelam	velit, non etiam corporis	2, 39/ 6
		tutelam	fidemque deponeret. Producto	2, 41/ 13

TUTOR	Dux, natura patruus, nomine narrant, neminem umquam admittit a cuius coniugio requiratur	tutor tutorem tutoris	, beneficiis devinctus, obstrictus eius, cuius interitu sit auctoritas, quin dispeream in	2, 6/ 3 2, 39/ 26 2, 63/ 33
TUTUS	ipsi nec principe interim illi honorifice, neque sibi nihil in eos auderi adhuc victoria, sint in filium, et qui ubivis sinit, ubi et latronibus hic mecum essent in ubi ego illum sperem certe, si per se nunc regnanti utinam tam quibusdam etiam admonitis, parum tum demum maxime sibi inhoneste queas, fortasse nec vobis atque ab insidiis formidabatur potentia, neutra pars	tuto tutum tute tuto tutam tutum tuto tutum tuta tutum tuto tutum tuta tutum tuto tuta tuta	, et vobis ipsis in , ut quorum permagni referat queat ab inermibus, sin . Ceterum furibus ac latronibus me esse fingit, is est quiescere. Nam quid potius, quam ipsa cum , si hic desperem? Estne esset adversus sceleratos palatium sit quam hic regem se frequentaturos, quibus videbatur, quum tamen post quidem, quippe legato in , quorum omnium quid iam aut quieta fuit. Et facinora ut plurimum utebatur quisquam hactenus inventus est	2, 13/ 17 2, 14/ 23 2, 16/ 5 2, 30/ 12 2, 36/ 14 2, 36/ 15 2, 36/ 24 2, 37/ 29 2, 38/ 6 2, 39/ 17 2, 45/ 3 2, 52/ 12 2, 62/ 29 2, 69/ 19 2, 71/ 25 2, 57/ 19 2, 37/ 31
TYRANNICUS	ministerio protector ad eiusmodi	tyrannica		
TYRANNUS	sanctor? Cuius immunitatem nec	tyrannus		
ULCISCOR	patientes. Eduardus patris mortem praetextu, velut offensas veteres de Medea ferunt fabulae, rursus, dum depulsores suos protector amplexus, atque in regni sui primo, eodemque in re ne pergeret casu, quaedam industria ad favor animos loquendi fecit, mihi uxoris nomine in suo, familias totas in emigraturis apibus, quoad ex si quando licuerit, futurus velut sacrilegae palpationis	ultus ulturus ulcisci ulciscitur ulnas ultimo ulterius ultimum Ultima ulteriore ultimum ultima ultor ultores	, Henricum bello victum regno , suum occulte negotium ageret quos odit ardeat. Alioquin , tantum Anglici sanguinis e terra subvehens, Advenisti . Sed hac honoris magnifica , mox reginam super amicorum efficere, uti non plebs meritos exempla respondit, dicione novos titulos ne discrimen adductas, causa parte curiae, qua se ; qui seri dimittantur instigarent : Shaus publica omnium ignominia	2, 6/ 24 2, 10/ 2 2, 26/ 2 2, 71/ 16 2, 42/ 15 2, 24/ 24 2, 36/ 33 2, 45/ 7 2, 47/ 27 2, 63/ 22 2, 70/ 29 2, 76/ 15 2, 43/ 10 2, 59/ 4
ULNA		umbilico	prope regni sita, tamen	2, 17/ 9
ULTERIOR		umbram	horreat suam ? Certe quo	2, 29/ 13
ULTOR		unicum	censeo in vestra concordia	2, 11/ 21
UMBILICUS	Hamptona quae, quamquam in	unicum	caritatis symbolum suis militibus	2, 12/ 12
UMBRA	prohibere queat, quominus vel	unicum	et carissimum a principe	2, 25/ 21
UNICUS	conspicitis, cuius ego praesidium iuravimus, qui unum atque ab ea factum, quae rem atrocem videri nobilibus, nimirum principi, cuius germanus pericula certissimum ac prope unum regni capacem, et est, inquit, unus atque Hic est unus atque uti fertur ut oppidum in alterum protinus evehendum uni naviculae sortem semel labro, minabundus, stupentibus reddit sermonem. Tacentibus igitur Marchionem Dorsettum, reginae ex	unicum unicum unicum unicum unicus unicum unicum unicus unicus unicus universis universorum universam universis universis priore	regis fratrem ab eo narretur in asylo delitescere est in huius immunitate Eboraci ducis legitimum filium Eboraci ducis, verus et Eboraci ducis verus et angustum, liberum illis studia incumberent, sive committit. Tamen hunc vobis quae illum intemperies tam , dux ab equo sublimis marito filium, atque Richardum	2, 34/ 7 2, 34/ 15 2, 39/ 28 2, 59/ 22 2, 67/ 29 2, 68/ 13 2, 18/ 22 2, 25/ 18 2, 41/ 31 2, 47/ 18 2, 77/ 28 2, 10/ 24
UNIVERSUS				
UNUS				

	obtinebat, ut illi repudiato	priore	consilio, praesidio supersedentes,	2, 17/ 7
	periculo recidere. Opinor quod	priore	conflictu fatigata natura minus	2, 35/ 11
	eo alienato vixit, quod	prius	viro coniuncta foret quam	2, 55/ 11
	Denique quod habet ex	priore	matrimonio liberos, id ego	2, 64/ 10
URBS	reginam sociat hostis paulo	prius	uxorem. Sed comes Varvicensis	2, 65/ 7
	affluenter illinc transmisit in	urbem	, ut haud temere invenias	2, 5/ 14
	maior Londinum, utpote regiam	urbem	, petere maturat, qui vivo	2, 14/ 1
	iam quicumque aut in	urbe	erant, aut non longe	2, 22/ 23
	propius nuntiaretur, senatus	urbis	cum magno civium numero	2, 24/ 20
	progressi obviam quattuor ab	urbe	milibus occurrerunt. Ita princeps	2, 24/ 21
	e quibus alterum est	urbi	propinquum, alterum in ipsis	2, 30/ 26
	propinquum, alterum in ipsis	urbis	visceribus collocatum. Ausim	2, 30/ 27
	protinus ambo mediam per	urbem	celebri pompa faustis undique	2, 42/ 19
	huius fama repente per	urbem	primum, inde quaquaversum	2, 52/ 22
	sceleri suo praetexeret, praefectum	urbis	, ac senatores aliquot accersiri	2, 52/ 24
	haud longe discedebat ab	urbe	. Et tamen vos estis	2, 72/ 20
URGEO	aut amplius quam res	urgebat	. Personam quamlibet induere,	2, 8/ 8
	ubi vidit sese multum	urgendo	nihil promovere sed illam	2, 40/ 7
	esse audiret intento. Quamobrem	urgente	Bukyngamiae duce (quem ille	2, 49/ 18
	coeptum erat pari audacia	urgendum	videbatur, uno tantum die	2, 69/ 1
	retardatus infamia persequeretur,	urgeret	, opprimeret, irreparabili damno	2, 72/ 11
URO	allocutus populum fuerat, male	urebat	tam inauspicatum initium.	2, 75/ 25
USURPO	quam primum re ipsa	usurpandi	regni, quod animo iam	2, 25/ 14
	protector opere ducis ad	usurpandum	regnum, filium quem unum	2, 44/ 1
USUS	quamquam annis et rerum	usu	maturum tamen eius factionis	2, 15/ 4
	ipsius honore, aut ex	usu	cuiusquam fuerit, praeterquam	2, 15/ 6
	episcopus Lincolniensis, vir et	usu	rerum et vitae probitate	2, 25/ 2
	asylorum verum ac nativum	usum	esse semper sum arbitratus	2, 31/ 26
	malum natum altumque asylorum	usum	putem. A qua necessitate	2, 32/ 6
	eo proveheretur aetatis ut	usum	eius loci posset intellegere	2, 32/ 16
	est, longe magis ex	usu	esse ducis cum rege	2, 35/ 25
	qui nunc an puero	usui	esse possit disputatur, alterum	2, 39/ 10
	qui in multarum rerum	usu	consenuerat, providenter illa	2, 45/ 10
	rebus suis magno saepe	usui	erat, mercede plerumque vel	2, 56/ 21
	facile ad se traductos	usui	sibi sperabat fore, vel	2, 58/ 13
	prudentiam, magno cum rerum	usu	ac summa domi forisque	2, 74/ 22
UTERINUS	Richardo Graio fratri eius	uterino	movere litem occipiunt,	2, 19/ 5
UTILIS	quam ex vero atque	utili	suadeantur. Ita pravis adulationibus	2, 11/ 31
	iurgiis: honorificentius illum	utiliusque	rebus consulturum suis haud	2, 62/ 2
	vulgato more hominum sanctis	utilia	praeferebant, is ipse, ni	2, 63/ 8
	magis magna quam omnibus	utili	, neque cuiquam utiliore quam	2, 69/ 14
	omnibus utili, neque cuiquam	utiliore	quam vobis: etenim quam	2, 69/ 14
UTOR	saepe viros asyli immunitate	usos	audivi, sed pueros nunc	2, 33/ 7
	innuebat, quo valde familiariter	utebatur	: neque tantum sibi de	2, 45/ 21
	cuius conscientia protector fuerat	usus	in captivos reginae cognatos	2, 48/ 4
	tyrannica facinora ut plurimum	utebatur	, utpote valde taciturni, et	2, 57/ 19
	magnis in rebus suis	usos	meretriculae necessario magis	2, 71/ 33
UXOR	interim impune illudentes. Illuc	uxores	fugiunt cum suppellectili	2, 31/ 12
	sceleris machinatrix est fratris	uxor	: innuebat reginam. Cui qui	2, 47/ 30
	haec scelesti mihi cum	uxore	Shori, atque aliis praestigiaticibus	2, 48/ 8
	minus abfuisset, Shori tamen	uxorem	numquam fuisse in societatem	2, 48/ 15

	in proelio occubuit. Ergo	uxor	eius, ut dixi, amisso	2, 60/ 25
	dignam existimaret, quae fieret	uxor	regis, digniorem tamen se	2, 61/ 24
	quoque tempore eam sibi	uxorem	ducendam constituit. Itaque re	2, 61/ 29
	aspicias. Quin accedere mihi	uxoris	nomine in ulteriore dicione	2, 63/ 21
	rex hac servitute vellem,	uxor	ut invito mihi alieno	2, 64/ 2
	deflet Luciam filio vere	uxorem	esse, data fide et	2, 64/ 29
	instructa consiliis, ostentata spe	uxorem	se regi fore, modo	2, 64/ 34
	sociat hostis paulo prius	uxorem	. Sed comes Varvicensis reversus	2, 65/ 7
	certe vestrorum securitas,	uxorum	filiarumque inoppugnata pudicitia,	2, 69/ 18
	quod nemo tamen ignorat,	uxorem	Shori tam vile scortum	2, 71/ 31
	honesti, tam caram habent	uxorum	castitatem, honestatemque familiae, ut	2, 72/ 14
VACENSUS	sceptrum sibi asserere, in	Vacensi	proelio cum multis una	2, 6/ 20
VACO	aerumnis dstringeretur, quam ut	vacaret	verbis commoveri: neque tamen	2, 36/ 12
	si modo hoc ipsi	vacat	) nisi frater (cui per	2, 38/ 15
VAGIO	et nascentem exceperit, et	vagientem	textit, et prosperiori fortunae	2, 39/ 11
VAGUS	plerumque deficerentur hi qui	vago	vel adulterino concubitu nati	2, 66/ 32
VALEO	hominum fere omnium: nam	valentibus	aegre persuaseris modum in	2, 4/ 19
	qui, si aut natura	valere	quicquam aut fides potuisset	2, 5/ 25
	aut causa aut gratia	valuit	, quum rex innocentior esset	2, 6/ 12
	quam ulla cognationis ratio	valuisset	, paulum certe abfuerat quominus	2, 15/ 9
	puero privilegium exempla	valent	, haud longe petitis indigeo	2, 39/ 8
	Statimque ad puerulum versa:	Vale	dulcissime, inquit, fili. Superi	2, 42/ 8
	apud suos quique principes	valentes	sola scelerum fama posteris	2, 57/ 5
	omnes regni sui nobiles	valuisse	, quin ex ipsis quosdam	2, 71/ 33
	arrogō, ut mea perinde	valere	verba postulem, atque eius	2, 73/ 3
VALETUDO	et alter nunc infirma	valetudine	. Quo in statu quum	2, 36/ 1
	nisi frater (cui per	valetudinem	non lubet ludere) ex	2, 38/ 16
VALLIA	patre, Ludloix vixit in	Vallia	: nam ea deinceps primogenitis	2, 14/ 2
	rex profecturus esset in	Valliam	, sui patriaeque commodi causa	2, 35/ 31
VANUS	relinquere. Etenim si tam	vanos	metus concipiat animo, ut	2, 29/ 16
	asyli nomen leve ac	vanum	esse videbitur. Itaque falsa	2, 29/ 20
	discriminis, de seipsa vero	vanissimum	esse quod metuat quippe	2, 36/ 35
	patruus, ne tu, dum	vanos	tibi metus fingis, animo	2, 37/ 22
	sollicitudinis, fas est etiam	vana	me tuere. Quamquam ego	2, 39/ 24
	concepisset, denique si non	vanus	eius timor esset, certe	2, 41/ 6
	meticulosus est, uti ad	vana	somniorum deliramenta	2, 50/ 10
	Sed quidvis potius quam	vanissimam	hominis exitio iam proximi	2, 51/ 13
	elaborati commenti perspicuam	vanitatem	: nempe quam rem videri	2, 54/ 8
	iactatam laudibus, prudentes pro	vana	habuere. Inter remigrandum ut	2, 81/ 31
VAPULO	satellitibus malo ioco bene	vapulet	, et id quidem merito	2, 81/ 5
VARIUS	Catherina, quae sortem subinde	variam	experta, interdum secundam,	2, 3/ 14
	intro, populus discedit domum	varie	affectus, multaque super ea	2, 80/ 18
VARVICENSIS	prius uxorem. Sed comes	Varvicensis	reversus adeo aegre tulit	2, 65/ 13
	haudquaquam pari manu cum	Varvicensi	congressus apud Bernettum	2, 66/ 3
VARVICUS	deposito, potitus regni, comitem	Varvici	, virum opibus simul et	2, 60/ 6
	quippe legato in id	Varvice	comite, viro totius regni	2, 62/ 29
	quoque genio obsequi. Nec	Varvici	comitem quem vel utcumque	2, 63/ 29
	quem Eduardus ipsius ope	Varvici	deposuerat. Tantus ille vir	2, 65/ 18
VAUGHANUS	in Graium, ac Thomam	Vaughanum	equitem, reginae cognatum.	2, 19/ 22
VECORDIA	cuius germanum fratrem per	vecordiam	sub oculis nostris perire	2, 29/ 31
VECORS	Neque quemquam nostrum tam	vecordem	arbitror, ut multum sibi	2, 15/ 19

VECTIGAL	unde nasceretur occasio tributorum;	vectigal	e Gallia iam olim	2, 5/ 4
VEGETO	modum pueriles spiritus reficit	vegetatque	, nec eam potest mollis	2, 26/ 9
VEHEMENS	homines ex se ardentem habeant, eo nimirum ipsa recusare, immo ut exeat quam leniret quam, quum spem concepimus, tamen etiam	vehementius vehementius vehementer vehementius vehementer	incendit, sed praecipue duos quoque horreo a me instare, tamen quisquis illum accensam viderit quam ut oramus, idque eo certe	2, 15/ 25 2, 37/ 11 2, 38/ 23 2, 61/ 18 2, 74/ 28
VEHO	amici cum capite Vindesoram	vectum	haud procul ab Eduardi	2, 49/ 23
VENATIO	ut se apud eum	venatione	oblectarentur. Ibi eos non	2, 5/ 12
VENEFICIUM	fascinatum corpus magicis	veneficiis	exhauserit simul subducta in	2, 48/ 9
VENERO	ut primum in conspectum nobilibus, qui comes eo fluitantis apponeret, caputque illud	venerat venerat venerandum	, queri illi ultro, atque cardinali, nostin aliquid regina pateretur onerari diademate,	2, 18/ 13 2, 36/ 26 2, 78/ 17
VENIA	casus, eius delicti aut nunc tam necessariam ut invis gratiam, delinquentibus nihil ipsos nisi impetrata gratia magis sit quam	veniam veniam veniam venia venia	lex, aut princeps gratiam facile mereretur, etiam si impetrabat, denique multis in locuturos. Ad haec protector dignum. Igitur dux ea	2, 30/ 19 2, 36/ 6 2, 56/ 18 2, 78/ 4 2, 78/ 9
VENIO	quibus vestigiis ut aliquando copias, ad manus rem ubi ad regem propius trepidus ad reginam nuntius tantamque integritatis opinionem semel accidit, in quaestionem neque vita, neque libertas ubi mutuo in conspectum posset in suspicionem fraudis nobilium aliquorum qui simul protector convocaverat, ipse serius ad eum adhuc dormientem in arcem iubet; ubi contrahendis. Sed interea forte ageretur) Londini in curiam enim sumus cognoscitis, huc corpora simul in periculum re ad vos relaturi aestimaturas, ita suam famam non qui falso fingitur, die magno cum comitatu	venitur venturam ventum venit venit veniat venire venere venire venerunt veniens venit venere venit venit veniremus veniebant venimus venturam veniat venit	, cuius et semper dubius est, scindente se in ad occidentale coenobium, tristia , ut unus omnium protector dum armis de iure in discrimen ullo iure , cardinalis exponit rem atrocem . Iam quod rem neque fidem quos ut verebatur in consilium excusat tarditatem , officii simulatione comitaturus ad , ostendit sibi ducique instructas ad eum Elisabetha Graia , locum et elegantem et ad vos de re . Atque haec quidem pacis , quam in rem neque in periculum, quasi regnum in periculum, ne ab in forum, non illud	2, 9/ 8 2, 16/ 6 2, 18/ 24 2, 20/ 19 2, 24/ 27 2, 30/ 9 2, 33/ 12 2, 34/ 6 2, 36/ 4 2, 41/ 8 2, 47/ 5 2, 51/ 2 2, 52/ 25 2, 60/ 13 2, 69/ 4 2, 69/ 13 2, 71/ 9 2, 76/ 2 2, 78/ 30 2, 81/ 4 2, 81/ 11 2, 61/ 27 2, 54/ 32 2, 66/ 9
VENUSTAS	raram castitatem (cum eximia cultu, facie tamen adeo	venustate venusta	coniunctam) maximarum opum , praesertim quum decentissimam	2, 61/ 27 2, 54/ 32
VERBOSUS	Haec, ut fors narrata	verbosius	, ita praetermitti prorsus haud	2, 66/ 9
VERBUM	animo fastus impotens, immanis. sumus, quod in Christi haud scio an cuiusquam temperare potuerit. Ceterum invidiam. His atque huiusmodi cum proximae noctis vultu ferebatur, ita elevare alii vim adhibendam si forte ullo privilegii praeiudicio? Ea	Verbis verba verba verbis verbis verbisque verbis verbis verba	adblandiens his, quos intus iuravimus, qui unum atque concionatoris magis vos eum quantum quisque poterat litterisque homines ex se conferens, tam magnam paucarum invidiam facti, alii aggravare minus obtemperetur. Rem enim fere qui e clero	2, 8/ 11 2, 12/ 12 2, 12/ 14 2, 13/ 28 2, 15/ 24 2, 18/ 7 2, 22/ 20 2, 27/ 31 2, 32/ 27

	ex asylo videretur. Ceterum	verbis	ante visum est quam	2, 33/ 21
	si puer (absit omen	verbo	) citra ullam eius culpam	2, 36/ 3
	pro filio sollicitudinem tristibus	verbis	invadit, metumque meum	2, 36/ 9
	distringerer, quam ut vacaret	verbis	commoveri: neque tamen satis	2, 36/ 12
	versarer periculo. Sub haec	verba	: Ergo, inquit quidam ex	2, 36/ 26
	consiliis praetexit tam grandibus	verbis	personatas ineptias, tamquam	2, 38/ 14
	quoque duriora iacere tristibusque	verbis	fidem protectoris invadere, quam	2, 40/ 9
	haud diutius se rem	verbis	extracturum; si libeat illi	2, 40/ 11
	sciat discessuros ilico nec	verbum	addituros amplius in eam	2, 40/ 17
	qui numquam abest, ne	verbum	quidem umquam dubium sic	2, 45/ 16
	animos suspendisset, in haec	verba	prorupit: Quae supplicia	2, 47/ 21
	machinantur tollere? Ad haec	verba	omnes qui aderant attoniti	2, 47/ 24
	minister anhelus domini sui	verbis	hortatur, ut se quam	2, 49/ 31
	videns audituro similem, causam	verbis	proponit, atque addit preces	2, 60/ 30
	tu, carissima mater, severioribus	verbis	impetere videris non me	2, 64/ 7
	convenerat, ut dum haec	verba	dicebantur, protector interveniret, ita	2, 67/ 33
	ne superventus eius illa	verba	in quae debebat incidere	2, 68/ 7
	sed ineptissimo recursu illa	verba	repetit denuo. Hic est	2, 68/ 13
	quae sequuntur. Inter quae	verba	protector comitante Bukyngamiae	2, 68/ 21
	suapte natura facundus huiuscemodi	verba	fertur habuisse: Amor vestri	2, 69/ 11
	hominis optimi ob solum	verbum	quod inter pocula temere	2, 70/ 13
	ut mea perinde valere	verba	postulem, atque eius, qui	2, 73/ 4
	eius, qui ipsum Dei	verbum	praedicat populo, praesertim tam	2, 73/ 4
	quam antea eadem aliis	verbis	, alio rursus ordine repetebat	2, 75/ 9
	temperans, ut ducis omnia	verbis	acciperentur dicta, non suis	2, 75/ 28
	censuistis. Quin uno saltem	verbo	respondeatis, potentissimum	2, 76/ 9
	audiri sonus magis quam	verba	, qualis ex alveo redditur	2, 76/ 14
	subesse cupidissimo. Protector ubi	verba	ducis accepit, vultu haudquaquam	2, 78/ 23
	respublica curae sit. Haec	verba	Richardi animum tam valde	2, 79/ 24
VEREOR	Sed Eboracensis episcopus	veritus	ne levis ac praecipitis	2, 22/ 25
	quisquam, qui non sit	veritus	violare neque tam religiosus	2, 28/ 7
	meum, ut nihil aequae	verebatur	, ac ne elabatur aliquo	2, 37/ 24
	impius, qui non sit	veritus	violare? Atque ego certe	2, 38/ 1
	venerunt fidem quos ut	verebatur	ne falli possent, ita	2, 41/ 8
	aliorum formidines aperuerat:	veritus	ergo Catesbius ne multi	2, 46/ 14
	fuga praeveniretur, exitiosam, ut	verebatur	futuram. Visum enim aprum	2, 50/ 3
VERITAS	disponente Deo, erumpente brevi	veritate	, restitui legitimos successores et	2, 67/ 2
	in quo ipse stabat	veritatem	habendam, vita quoque ipsa	2, 67/ 20
	fabulam sit aggressus intempestiva	veritate	turbare. Sequentie die magno	2, 81/ 6
VERSIPELLIS	in aliis aliter solet.	Versipellis	, iracundus, invidus, semperque	2, 7/ 18
VERSO	illi postrema fuit, Vindesoraie	versatus	, praefectum Londini, atque	2, 5/ 10
	animum ibi vivere, ubi	versari	neutri sit indecorum. Quamobrem	2, 29/ 8
	videlicet perpetuo cum rege	versetur	, et convivat fratri: ceterum	2, 35/ 1
	illis foris in vitae	versarer	periculo. Sub haec verba	2, 36/ 25
	esse, ibi frequentia celebritasque	versari	, silentium ac solitudo circa	2, 45/ 1
	sibi magno in periculo	versari	videbatur. Igitur ingens eum	2, 51/ 26
	excogitanda mutandi regis causa	versabatur	, ne tam impium consilium	2, 59/ 17
	Ipsa cum in aula	versaretur	Henrici, reginae obsequens,	2, 60/ 16
VERTEX	extrema tamen acies consecuta	vertici	impacto vulnere totum cruore	2, 49/ 4
VERTO	principes diu confirmata potentia	vertat	in superbiam) multis partibus	2, 5/ 9
	recubuit facie ad proceres	versa	quorum nemo erat qui	2, 13/ 27

	seditionem atque intestina bella	vertentes	, eo rem deducatis ut	2, 23/ 13
	reverenter habitum Londinum	versus	producebant. Ceterum	2, 23/ 27
	sitis. Statimque ad puerulum	versa	: Vale dulcissime, inquit, fili	2, 42/ 8
	posset in suum bonum	vertere	. Conventum est, ut protector	2, 43/ 26
	accubuit protinusque in Eliensem	versus	episcopum: Pater inquit, fraga	2, 47/ 7
	in magnum aliquando bonum	vertat	. Sed interim vos oramus	2, 76/ 29
	audebant ostendere, non poterant,	vertere	in parietem vultus coacti	2, 77/ 4
VERUS	sed sua sponte oboediebant,	veriusque	reverebantur eum quam	2, 5/ 1
	cautior quae, si periti	vera	narrant, neminem umquam	2, 39/ 25
	hactenus tamen ut disputarent	verius	quam diffident; ceterum Darbiae	2, 45/ 9
	qualiacumque corripere. Ut aliquam	veri	speciem habere viderentur quae	2, 53/ 1
	celato originis vitio supplantatis	veris	haeredibus, alieni patris fortunas	2, 67/ 1
	reginae copulatum, superstite Lucia	vera	eius et indubitata coniuge	2, 67/ 13
	atque unicus Eboraci ducis,	verus	et indubitatus filius, haec	2, 67/ 30
	atque unicus Eboraci ducis	verus	et indubitatus filius, et	2, 68/ 14
	quod nec ipse nesciret	vera	esse quae ille retulisset	2, 78/ 24
VESTIBULUM	praeterierim? In ipso arcis	vestibulo	non admodum procul ab	2, 51/ 14
VESTIGIA	coniecturasque secutus, quibus	vestigiiis	ut aliquando venitur ad	2, 9/ 8
VETUS	pretio potiri. Gnarus itaque	veterum	factionum, quibus inter aulicos	2, 9/ 25
	partium praetextu, velut offensas	veteres	ulturus, suum occulte negotium	2, 10/ 2
	confidendum, qui ex inimico	veteri	amicum recentem se profiteatur	2, 15/ 20
	olim, atque hinc inimicitia	vetus	intercesserat. Nam comes eum	2, 49/ 6
VETUSTAS	hominibusque invisam, tantae	vetustatis	asylum tam religiosum temerari	2, 27/ 32
	Quae quoniam vires ab	vetustate	ceperit, non ego is	2, 30/ 3
	vel insidentis incuria, tamen	vetusta	superstitione sic est observatum	2, 50/ 28
	materno genere nobilitatis magnae	vetustaeque	: paterno impare, sed non	2, 60/ 15
	agat radices. Haec ubi	vetustis	aliquot confirmasset exemplis,	2, 67/ 5
VEXO	antea, quominus iterum	vexarent	, ipse sua partim industria	2, 79/ 10
VIA	etiam dux suapte superbia	viam	affectabat ad regnum, certae	2, 7/ 7
	asylo palatium dirimebat, uti	viae	compendium fieret: nec deerant	2, 21/ 21
	opprimere, atque ita sibimet	viam	struere, qua regem pariter	2, 24/ 2
	operiebatur, per dispositos tota	via	satellitum ordines adduxerunt.	2, 42/ 14
	eo perpulere, uti quam	viam	ingressum iam sese esse	2, 43/ 22
	sit futurus, plus adhuc	viae	priusquam desiderarentur	2, 50/ 8
	acceleraret. Is restitantiem in	via	, et cum noto sibi	2, 51/ 5
	magis succensa novam ingreditur	viam	ad disturbandas nuptias. Erat	2, 64/ 23
	praeveniret, altero moras in	via	nectente, alter ita dicendo	2, 68/ 8
	ut quemque habuit in	via	obvium, ita semper illis	2, 82/ 1
VICARIUS	ut susceptorum compatrumque	vicaria	voce beneficium impetretur, sed	2, 32/ 11
VICECOMES	CIVITATIS IAM TUM:	VICCOMITEM	CONSCRIPTA, ANNUM	2, 2/ 3
VICIS (gen)	non videt petere eius	vice	posse, nisi forte lex	2, 39/ 5
VICTOR	natura fuit accommodator: saepe	victor	evasit: subinde etiam victus	2, 8/ 1
	peperi, hinc reduci ac	victori	marito gratulatura prodii, hinc	2, 39/ 15
VICTORIA	afflictis rebus, pendente adhuc	victoria	, sint in tuto. Ceterum	2, 30/ 12
VICTUS	strictis artubus: quamquam liberiore	victu	corporisque indulgentia paulo	2, 4/ 15
	regis frequens, atque intemperantia	victus	fecit. Eam igitur ob	2, 9/ 2
	certe fulciri satis ulla	victus	cura videtur, nisi ludi	2, 26/ 7
	libertate corporibus, quorum labore	victum	quaeritent. Credo vos, inquit	2, 32/ 30
VIDEO	et vultus erat, quem	videre	velles. Corpus amplum, ac	2, 4/ 13
	elegansque, undique fortunatus	videri	potuit, si non aut	2, 7/ 1
	abstinuit umquam, cuius vita	videretur	consiliis suis obstare. Constans	2, 8/ 17

Ceterum (ut rem aestimantibus	visum	est) aliquanto languidius quam	2, 8/ 26
incumbendum. Quibus hoc verum	videtur	, hi nimirum persuasum habent	2, 8/ 29
vita non satis opportuna	videbatur	: quippe quem sive in	2, 9/ 4
ad regnum hostem sibi	vidit	capitalem futurum. Sed hac	2, 9/ 5
Hos ubi Rex adesse	vidit	, levatus paululum, et suffultus	2, 11/ 11
vita sit et vos	videtis	, et ego sentio: quae	2, 11/ 13
lites inter se moturi	videantur	, quam ad eam prudentiam	2, 11/ 19
virii boni atque egregii	videntur	ante perituri, ut pariter	2, 13/ 16
hodie vobiscum postremam mihi	videor	habiturus, hortor, obtestorque per	2, 13/ 20
qui nisi libidini patris	visum	aliter esset, per quam	2, 14/ 21
exceptus: ubi quantum temporis	visum	est, sermone atque epulis	2, 17/ 16
quam ut latebras quaesivisse	videretur	(quod cur opus factum	2, 18/ 10
experto, adversam minus novam	videri	. Ceterum Gloucestriae dux post	2, 20/ 10
destinabantur, efferrent. Reginam	videt	humi sedentem, solam, tristem	2, 21/ 23
persultari totum fluvium cymbis	videt	, asylum videlicet obsidente ducis	2, 22/ 14
levis ac praecipitis consilii	videretur	iniussu regis sigillum tradidisse	2, 22/ 26
ei dies anno longiores	viderentur	, qui morae impatientem cupiditatem	2, 25/ 13
puerum, inquit, nisi quod	videri	vult populo vos aut	2, 26/ 4
satis ulla victus cura	videtur	, nisi ludi quoque voluptas	2, 26/ 7
quod ego certe nemini	visum	iri puto, cui salus	2, 26/ 15
solus mihi sua prudentia	videtur	rem confecturus, modo ne	2, 27/ 1
minus obtemperetur. Rem enim	videri	superis, hominibusque invisam,	2, 27/ 31
leve ac vanum esse	videbitur	. Itaque falsa suspitione periculi	2, 29/ 21
usque adeo nihil mihi	videtur	formidandum, ut in eos	2, 32/ 19
tamquam perterrita, mihi certe	videtur	inoffenso divo Petro maritus	2, 32/ 32
quamquam leve ut est	videri	possit, tamen haec nostra	2, 33/ 4
vi deducendus ex asylo	videretur	. Ceterum verbis ante visum	2, 33/ 20
videretur. Ceterum verbis ante	visum	est quam vi experiendum	2, 33/ 21
eum sermonem habitum agitata	videbatur	, modo ad id suppeteret	2, 34/ 5
cardinalis exponit rem atrocem	videri	nobilibus, unicum regis fratrem	2, 34/ 7
commoveri: neque tamen satis	video	, quomodo ipse secum constet	2, 36/ 12
absint illi, quibus iam	vides	quam nihil prodest cognatio	2, 37/ 6
impense quosdam hoc agere	video	, ut tam levium rerum	2, 37/ 9
me quidam non libenter	videret	, hinc ne eum emitterem	2, 37/ 27
pertineat, quis me non	videt	petere eius vice posse	2, 39/ 5
quidem vellem. Cardinalis ubi	vidit	sese multum urgendo nihil	2, 40/ 7
ad abeundum paratior reliquis	videretur	et protector ipse in	2, 40/ 22
illum tradere quam invita	videretur	, rata fore uti id	2, 41/ 11
ego vobis nimium timida	videor	, ita ne vos vicissim	2, 42/ 7
quamquam non ignoro multis	visum	totius eum consilii inde	2, 42/ 24
timide quibus res postulare	videbatur	aperuisse, ducique potissimum,	2, 43/ 6
cognatisque eo iam iniectos	videat	, ubi protector omnes posset	2, 43/ 16
consilia quae iam prorepere	videbantur	cuncta erumperent, censet	2, 46/ 16
temere ante in illo	viderant	, simulque humanitatem	2, 47/ 14
sibi quisque expers esse	videbatur	. Sed Hastyngus, cui praesumptus	2, 47/ 26
necem. Interim protector:	videbitis	, inquit, ut haec scelestas	2, 48/ 8
quam tibi caput amputatum	videam	. Ergo ille nihil se	2, 49/ 14
exitiosam, ut verebatur futuram.	Visum	enim aprum prostratos ambos	2, 50/ 3
culpa vel ignavia nostra	videamur	. Proin abi, ac manendum	2, 50/ 19
magno in periculo versari	videbatur	. Igitur ingens eum libido	2, 51/ 26
demum maxime sibi tutus	videbatur	, quum tamen post momentum	2, 52/ 12

	aliquam veri speciem habere	viderentur	quae dicerent, stabant ante	2, 53/ 1
	vanitatem: nempe quam rem	videri	volebant modo primum repente	2, 54/ 8
	ne per iniuriam afflicta	videretur	, tandem in id descenditur	2, 54/ 20
	quam oris pulchritudinem amanda	videretur	. Sermonis faciendi egregia artifex	2, 56/ 4
	ea commodissima incipiendi negotii	visa	est ratio, si is	2, 59/ 14
	omnia, multa tamen suppressi	viderentur	: scilicet ne ipsius animus	2, 59/ 29
	se conversum ac restitantiem	videns	audituro similem, causam verbis	2, 60/ 29
	ambagibus ad inhonesta sollicitari	vidit	, tum vero aperte resistere	2, 61/ 16
	quam, quum vehementius accensam	viderit	quam ut facile posset	2, 61/ 18
	evelli posset, ne tamen	videretur	cupiditatem magis suam quam	2, 61/ 30
	non satis aestimare te	video	quam valde tuarum rerum	2, 62/ 32
	si coniugium mearum non	videar	aspernari. Externorum vero	2, 63/ 12
	malorum saepe flumen erupisse	vidimus	, tamen licebit adiungere, minore	2, 63/ 14
	nec adamare quam non	video	, nec sat consultum arbitror	2, 63/ 17
	eas hi quibus sic	videntur	, fruantur: eoque contra iniurium	2, 63/ 27
	mater, severioribus verbis impetere	videris	non me tam valde	2, 64/ 7
	mater ubi regis animum	vidit	inflexibilem, ipsa contra fit	2, 64/ 22
	regem ilicet ingeminaret, sic	visum	iri posteris divinitus in	2, 68/ 3
	erat pari audacia urgendum	videbatur	, uno tantum die post	2, 69/ 1
	magis quam avaritiae servitum	videretur	, luebatur morte, dum levi	2, 70/ 10
	pars nulla minus ferenda	videretur	. Neque enim ulla fuit	2, 72/ 7
	solus ad regnum natus	videri	possit, haud ferentes amplius	2, 74/ 7
	quid suas consuetudines immutare	viderentur	. Appellant recordatorem	2, 75/ 21
	cernere, aut parvi pendere	videmini	, quem ne responso quidem	2, 76/ 8
	civem in ea parte	videbat	, factum tamen commode pro	2, 76/ 24
	quoquam regi neque posse	video	, neque fas esse sentio	2, 79/ 30
	ne vel parum fortis	videar	in capessenda republica, vel	2, 80/ 7
VIDUUS	ad eum Elisabetha Graia	vidua	, fortunae perquam tenuis, at	2, 60/ 14
	virginis quam huius humilitas	viduae	infra tuae maiestatis eminentiam	2, 62/ 15
	consummato, supervenientis forma	viduae	transversum actum, fidem libidine	2, 67/ 15
	tam potens virgo, matrona,	vidua	, in quam semel oculum	2, 72/ 8
VIGILANTIA	nisi Deus et vestra	vigilantia	malitiam eorum in ipsos	2, 15/ 15
VILIS	ignorat, uxorem Shori tam	vile	scortum plus apud principem	2, 71/ 32
VINCIO	arma fuisse gesturos quam	vincta	atque impedita congesturos in	2, 24/ 13
	quam nunc abdere ac	vincire	studeret. Nam si quid	2, 28/ 29
VINCO	quam laudabit audaciam, ubi	vicit	. Os et vultus erat	2, 4/ 13
	mortem ultus, Henricum bello	victum	regno exuit, ac locum	2, 6/ 25
	victor evasit: subinde etiam	victus	, quam rem ne aemulorum	2, 8/ 2
	causa procul abs te	victurus	, memini eam rem pro	2, 35/ 32
	optimo principe quietissime sint	victuri	. Iam hoc edictum, quod	2, 54/ 2
	dixi, amisso viro, Henrico	victo	captoque, ipsa bonis omnibus	2, 60/ 25
VINCULUM	ruptis omnibus humanae societatis	vinculis	, contra ius ac fas	2, 6/ 4
	ipsos invicem aut sanguinis	vinculo	aut affinitatis coniungi: quae	2, 12/ 19
	curaverunt, molitos qui in	vinculis	erant, primum ipsos deinde	2, 23/ 32
	ne qui immerentes in	vincula	coniecerunt, iidem ad innocentium	2, 36/ 30
	etenim semper carceris et	vinculorum	memoriam. Sin trucidentur, haud	2, 43/ 11
VINDESORA	inde funere delatus est	Vindesoram	: ibique non sine summo	2, 3/ 20
	quae illi postrema fuit,	Vindesorae	versatus, praefectum Londini,	2, 5/ 10
	Corpus amici cum capite	Vindesoram	vectum haud procul ab	2, 49/ 23
VINDEX	numen, non minus potentem	vindicem	adversus asyli sui violatores	2, 38/ 2
VINDICO	regnandi tempus sceptrum	vindicaret	bello, maximi piaculi loco	2, 71/ 3

VINUM	ut levissima defungeretur, in comes eum de possessione, vindicem adversus asyli sui	vini	Cretensis dolium, immerso capite	2, 7/ 10
VIOLATOR		vine	an iure incertum, invitum	2, 49/ 7
VIOLENTIA	eblandiri: nusquam grassatus	violatores	hodieque fore, quam olim	2, 38/ 3
VIOLENTUS	curriculo contendisse, pulsatoque ante lucem, quum et	violentia	: flexu praeterea aetatis evasit	2, 4/ 23
	causa conturbasse rempublicam, qui non sit veritus	violenter	ostio multo ante lucem	2, 9/ 11
	tamen immunitatem ullo pacto qui non sit veritus	violenta	et intempestiva pulsatio magni	2, 9/ 12
VIOLO	asyli religionem duxerit	violata	per iniuriam concordia, cuius	2, 16/ 23
	quod neque unius voluptas posset. Ceterum quoniam huius quo fiat illustrius, cuiusmodi postrema aegritudine decumbens, atque Richardum Hastynghum, uti fertur, allocutus est: odiis feramini. Quod si quum semel generosis illustrium discordia occupet, multi nimirum cognomento Riverus, reginae frater, Itaque curaverunt, uti per Haec oratio ob cognitam Rusellus, episcopus Lincolniensis, quo propere eatur obviam violari velim. Quae quoniam licentiam indulgeret. Quanquam, si profecto ante hac saepe nobilibus, sive dignitatis eius fatigata natura minus recentes et constituto coram puero; accessione dimidia parte suas nobis renuntia. Nam ego fere temporis periit misere. nimium festinato. Nam quum alienato vixit, quod prius viro coniuncta foret quam splendor, et aspectus insolens procul ab suis cuiusque sibi sperabat fore, vel potitus regni, comitem Varvici, eius, ut dixi, amisso iam erant facta, ullo in id Varvice comite, Varvici deposuerat. Tantus ille auditorio, quod eius fama degenerasse. Ceterum protectorem indubitatus filius, haec illius fertur habuisse: Amor vestri, ut non ingemiscat eius quoad improba libido principis	violare	neque tam religiosus episcopus velim. Quae quoniam vires	2, 28/ 7
		violari	? Atque ego certe confido	2, 30/ 2
		violare	, ego superos eius praesides	2, 38/ 1
		violandam	diffundere se tam late	2, 40/ 3
VIR		vir	facta materiam fere praesentis	2, 4/ 21
		vir	ille fuerit, qui tantum	2, 6/ 6
		vires	labascere sensit, et deploratam	2, 6/ 8
		virum	nobilem, cubicularium suum, qui clarissimi, idem cognati mihi essent, minus fortasse	2, 10/ 14
		Viri	pectoribus irrepserit, non ante boni atque egregii videntur	2, 10/ 25
		vir	(haud facile discernas) manune idoneos reginae persuaderetur,	2, 11/ 12
		viros	fidem magnam habuit vim	2, 11/ 23
		vir	et usu rerum et	2, 12/ 29
		virum	aliquem aetate gravem, atque ab vetustate ceperit, non	2, 13/ 15
		vires	prudentes adniterentur, bona pars asyli immunitate usos audivi	2, 14/ 9
		vir	habita ratio est, sive	2, 16/ 9
		vires	ad secundos congressus affert	2, 23/ 20
		Viri	inquit clarissimi, neque adeo auctiores fere intelligebat, per illum (quem ipse probe	2, 25/ 2
		vires	celebri apud suos loco	2, 26/ 26
		virum	haberet multis tum corporis coniuncta foret quam virum	2, 30/ 3
		viros	amare per aetatem posset	2, 31/ 19
		vir	ceteris metuendi sibi blandientis	2, 33/ 7
		viribus	, denique attonitis et percussis pollentes vel ingenio. In	2, 33/ 30
		viribus	opibus simul et populari	2, 35/ 12
		virum	, Henrico victo captoque, ipsa sui crimine cadere in	2, 41/ 14
		viros	totius regni tui secundum	2, 43/ 7
		vir	fuit et reliquis opibus	2, 50/ 20
		vir	contraxerat, hoc themate	2, 52/ 13
		virum	omnium quos sustineret terra	2, 55/ 9
		vir	nota facies, haec certa	2, 55/ 11
		vir	Londinenses, effecit uti nos	2, 55/ 11
		vir	damno -- quid damnum	2, 55/ 13
		viros	eam suo abstulisset, civi	2, 58/ 5
		viros		2, 58/ 13
		viros		2, 60/ 6
		viros		2, 60/ 25
		viros		2, 61/ 1
		viros		2, 62/ 30
		viros		2, 65/ 19
		viros		2, 66/ 26
		viros		2, 67/ 27
		viros		2, 67/ 30
		viros		2, 69/ 11
		viros		2, 70/ 24
		viros		2, 72/ 2

	cum luctu et dolore	virorum	, parentum, et si quid	2, 72/ 12
	exposuit e suggestu vobis,	vir	ut longe facundior, sic	2, 73/ 2
	hoc tali ac tanto	viro	didicistis, huius administrandi	2, 73/ 8
	artes in unum hunc	virum	ita divinitus collatas esse	2, 74/ 6
	inierat VVilmansonus quidam,	vir	honestus et gravis, quem	2, 75/ 24
VIRGO	statimque ad turbam respiciens:	Viri	Londinenses, inquit, nos ea	2, 76/ 1
	ita longe supra condicionem	virginis	quam huius humilitas viduae	2, 62/ 15
	egregia forma. Eam forte	virginem	rex corrumpit. Igitur ubi	2, 64/ 25
	etenim contracto cum ea	virgine	matrimonio, tum (suscepta etiam	2, 67/ 14
	humilis, neque tam potens	virgo	, matrona, vidua, in quam	2, 72/ 8
VIRTUS	ac formosa. Et Brigitta,	virtutem	eius cuius nominis erat	2, 3/ 10
	dotes et illustria regiarum	virtutum	signa conspiciebantur quam capere	2, 5/ 21
	tam infra famam, quam	virtus	infra doctrinam. Hi sermones	2, 58/ 21
	divina quaedam res, inquit,	virtutis	ergo contrahi non opulentiae	2, 63/ 5
	duci potentissimo atque omni	virtutum	genere florentissimo deberi,	2, 73/ 10
	animadvertissent non bellicas modo	virtutes	, sed omnes praeterea moderando	2, 74/ 5
	summa domi forisque parta	virtute	gloria coniunxerit. Qui tametsi	2, 74/ 23
VIS	Regi ipsi omnes non	vi	, sed sua sponte oboediebant	2, 4/ 28
	cogerent copias, deinde velut	vim	repellerent, illaturos quorum opes	2, 16/ 17
	ratione causaque deficerentur, ad	vim	conversi comprehendunt, atque	2, 18/ 19
	a patruo principem, retroque	vi	abductum Vodevilum, reginae	2, 20/ 20
	virii fidem magnam habuit	vim	ad commovendum sed multo	2, 23/ 20
	alios e proceribus per	vim	opprimere, atque ita sibimet	2, 24/ 1
	nihil audendum censebant, neque	vim	adhibendam si forte verbis	2, 27/ 30
	nomina, aliave quaequam fortunae	vis	adversa fecit inopes, his	2, 30/ 7
	commodoque protraxerint, etiam si	vim	fecerint, hos ego tamen	2, 33/ 16
	hos ego tamen asylo	vim	fecisse pernego. Huic ducis	2, 33/ 17
	ut sin redderetur ultro,	vi	deducendus ex asylo videretur	2, 33/ 20
	ante visum est quam	vi	experiendum. Cardinalis ergo e	2, 33/ 21
	ilicet ut invitae per	vim	eriperent, neu tempus alio	2, 34/ 3
	quam in asylo inferendam	vim	cuius nunc obsessos exitus	2, 41/ 1
	protector magnam ultro thesauri	vim	, regiaequae suppellectilis adiecit.	2, 44/ 6
	ingentia mala secretiore naturae	vi	praesagientibus, pelagi in morem	2, 44/ 21
	quam omnes leges, quarum	vis	omnis a vobis pendet	2, 80/ 5
VISCUS	alterum in ipsis urbis	visceribus	collocatum. Ausim profecto	2, 30/ 27
VITA	eius nominis quartus, actis	vitae	annis quinquaginta tribus,	2, 3/ 1
	erat repraesentante, professa, et	vitam	religiosam ducente in monasterio	2, 3/ 11
	neque is ipse alia	vitae	parte aequae carus atque	2, 3/ 25
	fecit. Etenim quo tempore	vita	functus est, invidia omnis	2, 4/ 2
	statim aetate per omnem	vitam	(quatenus eum rerum	2, 4/ 17
	tum obiit mortem, quum	vita	eius maxime optata omnibus	2, 5/ 19
	ac sibi creditis, auferre	vitam	, regnumque in se transferre	2, 6/ 5
	qui multa foret in	vita	contra naturae fas designaturus	2, 7/ 24
	morte abstinuit umquam, cuius	vita	videretur consiliis suis ob stare	2, 8/ 16
	quum ipsius proposito illius	vita	non satis opportuna videbatur	2, 9/ 4
	certum est decrevisse eum,	vita	pueris adempta, regno velut	2, 9/ 24
	carissimi, mea quo loco	vita	sit et vos videtis	2, 11/ 13
	vestris, si neque illos	vita	destituatur, neque vos concordia	2, 13/ 11
	et usu rerum et	vitae	probitate singulari, tum in	2, 25/ 3
	non tueretur modo eorum	vitam	ad paenitentiam ante actorum	2, 31/ 17
	possit promereri: cuius neque	vita	, neque libertas venire in	2, 33/ 11

	te sit accommodatior tuorum	vitae	liberorum isthac praesertim	2, 35/ 19
	utriusque dolore miseram tecum	vitam	in latebris et squalore	2, 35/ 27
	cum illis foris in	vitae	versarer periculo. Sub haec	2, 36/ 25
	deposita cervice, luctuosum insons	vitae	finem recepit. Corpus amici	2, 49/ 22
	domique gestarum laude cumulavit.	Vitae	fuit paulo remissioris, populo	2, 52/ 16
	luxus memoria, miseram hodie	vitam	mendicando sustinet: viventibus	2, 57/ 10
	notatus, haud multo post	vita	excessit, taedio solitudinis, in	2, 59/ 5
	potest eam habenti perpetuam	vitae	sociam, quam non libenter	2, 63/ 20
	ipse stabat veritatem habendam,	vita	quoque ipsa potioem, sibi	2, 67/ 20
	sustineret terra clarissimum non	vita	modo, sed vultu quoque	2, 67/ 28
	insatiabili cupiditate flagravit, ut	vitae	eius pars nulla minus	2, 72/ 6
	hoc vestrum modo, sed	vitam	quoque ipsam ut indignam	2, 80/ 14
VITIUM	magna fortunae licentia. Id	vitium	eius non admodum fuit	2, 4/ 20
	animus, tener princeps in	vitia	fertur, ac regnum secum	2, 12/ 2
	puerum, natura facilem, aetatis	vitio	credulum, nec satis callentem	2, 15/ 2
	non accidat vel equi	vitio	vel insidentis incuria, tamen	2, 50/ 27
	boni quoque, et quibus	vitia	invisa erant, misericordia illam	2, 55/ 4
	illud non tam odio	vitiorum	, quam scelerati consilii sui	2, 55/ 6
	obiectum Eduardo ipsi natalium	vitium	, fieri non potuit quin	2, 59/ 23
	ignoraretur Eduardi filiis natalium	vitium	obiecturus nihil reperisse quod	2, 66/ 10
	materna fraude celato originis	vitio	supplantatis veris haeredibus,	2, 66/ 34
VITO	damnare iam, non etiam	vitare	potuerunt. Sed et protector	2, 46/ 7
VITULAMEN	sermonem exorsus est. Spuria	vitulamina	non agent radices altas	2, 66/ 27
	surculos, deprehenso ac reulso	vitulamine	spurio priusquam altius agat	2, 67/ 4
VIVO	postrema est, (nam adhuc	vivit	) pietate, beneficentiaque nepotis	2, 3/ 16
	habent Richardum iam olim	vivente	adhuc Eduardo, hoc apud	2, 8/ 30
	qui vivo patre, Ludloi	vixit	in Vallia: nam ea	2, 14/ 2
	ea deinceps primogenitis regum,	vivis	adhuc parentibus propria ditio	2, 14/ 3
	in luce ac libertate	vivere	. Hanc persuasionem ubi semel	2, 26/ 23
	modo inducat animum ibi	vivere	, ubi versari neutri sit	2, 29/ 8
	furto sustulere: ibique inde	vivunt	ac triumphant. Ibi nova	2, 31/ 14
	commodum sit iucunde simul	vivere	. Ad haec regina: Haud	2, 34/ 25
	frequens et assidua semper	vixi	: neque qui vel minus	2, 35/ 16
	posses eo in loco	vivere	, qui et illorum amplitudini	2, 35/ 22
	in dignitate ac splendore	vivere	, utriusque bono ac commodo	2, 35/ 26
	sum, ubi mihi licet,	vivere	: aut cur invidiosum fuerit	2, 36/ 17
	tamen ab eo alienato	vixit	, quod prius viro coniuncta	2, 55/ 10
	hodie vitam mendicando sustinet:	viventibus	tamen ac simulantibus quibusdam	2, 57/ 11
	Quamquam ea satis pudice	vixisse	fertur, quoad improba libido	2, 72/ 2
VIVUS	regnandi tempus praeoccupare,	vivoque	adhuc Henrico sceptrum sibi	2, 6/ 19
	commodo magis ducebat suo	vivum	in sua potestate habere	2, 8/ 21
	urbem, petere maturat, qui	vivo	patre, Ludloi vixit in	2, 14/ 2
	neminem usquam esse, qui	viva	te sit accommodatior tuorum	2, 35/ 18
	successit Hastingus, quam etsi	vivo	illo adamaverat abstinuisse, tamen	2, 55/ 20
VOCABULUM	populus in concedendo tributo	vocabulum	benevolentiae ad ipsius voluntatem	2, 70/ 3
VOCO	australi freto comparata, Boralis	vocatur	. Hanc eodem die, quo	2, 17/ 11
	fuisse in societatem consilii	vocaturam	mulierem, propter libidinem	2, 48/ 16
	Eboraci ducis, eum subinde	vocans	patrem protectoris, tum admonito	2, 67/ 7
	iam diu fuit quod	vocare	suum quisquam certo poterat	2, 69/ 20
	enim ab ea hora	vocari	coepit) concedunt intro, populus	2, 80/ 17
	ut si quis eum	vocet	qui vere est, non	2, 81/ 3

	regium tribunal, ob id	vocatur	, quod iudicia sic in	2, 81/ 15
VODEVILUS	pueritiae datus est Antonius	Vodevilus	, cognomento Riverus, reginae	2, 14/ 8
	adducta regina, sic apud	Vodevilum	fratrem, filiumque Richardum	2, 17/ 1
	ac forte accidit, ut	Vodevilus	reginae frater, quem diximus	2, 17/ 13
	traduxit. Ab Hamptona igitur	Vodevilus	officiose ducibus occurrens, ac	2, 17/ 15
	comitatus praesto aderat, quum	Vodevili	adhuc ministri sterterent. Ad	2, 17/ 26
	primi salutare principem. At	Vodevilus	ubi accepit clausos undique	2, 18/ 4
	eius Marchionem cum avunculo	Vodevilo	coniurasse adversus suum	2, 19/ 7
	attinet, Graium atque avunculum	Vodevilum	, innocentes hercle illos facile	2, 19/ 18
	e suis ferculis unum	Vodevilo	misit, iusso dapifero, uti	2, 20/ 4
	principem, retroque vi abductum	Vodevilum	, reginae fratrem, ac Richardum	2, 20/ 21
	est Hastingus, Antonius interim	Vodevilus	, reginae frater, Richardus Graius	2, 57/ 15
VOLITO	alibi in armis, turmatim	volitare	diversi, atque invicem minitantes	2, 22/ 18
VOLO	vultus erat, quem videre	velles	. Corpus amplum, ac magno	2, 4/ 13
	in eius ortu ostendere	voluit	, qui multa foret in	2, 7/ 24
	cognovit frenare se, quum	vellet	, pro suo arbitratu posse	2, 10/ 12
	tam facile Deus oblivisci	velit	, quam nos reminiscimur. Cuius	2, 13/ 3
	tam sibi mutuo bene	vellent	, quam reginae parentibus pariter	2, 16/ 1
	a quibus illa maxime	vellet	averti. Omnes ei uni	2, 16/ 21
	integro consultant. Ibi quos	volunt	e ministris regis exauctorant	2, 19/ 27
	inquit, nisi quod videri	vult	populo vos aut parum	2, 26/ 4
	cui quo magis bene	volumus	, eo minus esse apud	2, 29/ 5
	immunitatem ullo pacto violari	velim	. Quae quoniam vires ab	2, 30/ 3
	se dixerit ibi manere	velle	, certe puer quispiam qui	2, 33/ 3
	non posse, finge non	velle	, immo recusare, immo ut	2, 38/ 22
	tamen quisquis illum vel	volentem	invitae mihi abstulerit, eum	2, 38/ 23
	bonorum tantum haberi tutelam	velit	, non etiam corporis, cuius	2, 39/ 6
	is quem habeo me	volente	non exhibit, quod si	2, 40/ 1
	extrahi ne inimicum quidem	vellem	. Cardinalis ubi vidit sese	2, 40/ 6
	apprehendens, En hic quem	vultis	inquit, meum atque Eduardi	2, 41/ 19
	si quid cum sacerdote	vellet	, accersendum quam primum	2, 49/ 11
	nempe quam rem videri	volebant	modo primum repente	2, 54/ 8
	corpori nihil quod immutari	velles	, nisi quis forte optasset	2, 55/ 24
	scire se quid ille	vellet	interim respondere benigne et	2, 61/ 13
	ut concubina eius fieri	vellet	censere. Regi haudquaquam ante	2, 61/ 25
	quam rex hac servitute	vellem	, uxor ut invito mihi	2, 64/ 1
	votis optastis, magnoque redimere	voluistis	, eam nunc ultro vobis	2, 69/ 15
	Quid sibi hic habitus	vult	? inquit. Opinor, inquit ille	2, 75/ 7
	ad praefectum: Quid sibi	vult	, inquit, silentium istud tam	2, 75/ 33
	vosne in regem ascisci	vultis	, annon? Responso namque in	2, 76/ 11
	progredi, incertus quid sibi	vellet	ea turba, quae sic	2, 77/ 16
	uti liceret ipsis quae	vellent	libere citra ullam eius	2, 77/ 29
	ardor inerat cognoscendi quid	vellent	, annuit, atque hortatur, ne	2, 78/ 6
	si esset integra, tamen	vellent	eam magnis de causis	2, 79/ 18
	episcopus bis rogari num	velit	, bis postquam sancte negare	2, 80/ 29
	posse, ut dicat nolentem	velle	, quum interim ut nihil	2, 80/ 30
VOLUMEN	in eius Anglicorum operum	volumine	insertum invenies. EDUARDUS	2, 2/ 10
VOLUNTAS	auxilii facit: Quam ergo	voluntatem	habet ille puerulus, qua	2, 32/ 15
	regnum ius ostenderet, taceret	voluntatem	. Is e suggestu dominico	2, 66/ 24
	vocabulum benevolentiae ad ipsius	voluntatem	regis, non ad suam	2, 70/ 3
	postulatis ignoscere, verum etiam	voluntatibus	egregie in se propensis	2, 79/ 2

	debeatur, pluris tamen has	voluntates	vestras, quam omnes leges	2, 80/ 4
VOLUPTAS	populo, quod neque unius maiore meo dolore, quam videtur, nisi ludi quoque conspicui; denique otii, luxus,	voluptas	virii diffundere se tam	2, 4/ 21
		voluptate	sum expertus, dispeream, si	2, 13/ 6
		voluptas	accesserit: quae mirum in	2, 26/ 8
VOLVO	attoniti atrocitate rei conticuere,	voluptatum	, facile poterant mobilem puellae	2, 55/ 15
VOTUM	acclamationibus, et clamantium quam rem diu maximis esse ipsum omnibus omnium	volventes	tacite secum quis tanti	2, 47/ 25
		vota	frustraturis arcem ingressi sunt	2, 42/ 20
VOVEO	id mihi vel in	votis	optastis, magnoque redimere	2, 69/ 15
VOX	extinctum nuntiasset. Ad quam susceptorum compatrumque vicaria qui favebant, ad eam celebribus eadem fere praeconis medio orationis cursu destitutus quae modo forma, vultu, utque Richardus una omnium statimque aliquanto contentiore verum adeo dilucide ornateque, civibus alterius, quam recordatoris	votis	expetitum principem. Sin omnino est. Quamobrem et ipsa	2, 79/ 22 2, 37/ 7
		vocem	Potierus velut exsultabundus:	2, 9/ 14
		voce	beneficium impetretur, sed cuius	2, 32/ 11
		vocem	miro pavore defigebantur. Sed	2, 47/ 31
		voce	praenuntiarentur. Sed addita in	2, 53/ 13
		voce	descendit, populo id in	2, 59/ 3
		voce	, gestu, denique ulla corporis	2, 72/ 9
		voce	rex salutareretur. Sed contra	2, 75/ 2
		voce	quam antea eadem aliis	2, 75/ 9
		voce	, vultu, gestu tam accommodo	2, 75/ 10
		voce	. Inde natam fortasse taciturnitatem	2, 75/ 19
VULGATUS	conscium, sed, re peracta, quis vel crassius aestimet	vulgato	more gratiam aucupatum apud	2, 59/ 8
VULGUS	metus omnis aberat. Domi ei dat manum. Rem	vulgato	more hominum sanctis utilia	2, 63/ 8
		vulgo	quies, et inter purpuratos	2, 4/ 27
VULNUS	sit mihi rei publicae acies consecuta vertici impacto	vulgo	acceptam ac iactatam laudibus	2, 81/ 30
		vulnus	inflicturnum. Simul manu puerum	2, 41/ 18
VULTUS	ubi vicit. Os et ponere suasit commodum. In diversum agitabant animo quam praesentia cum proximae noctis hac honoris magnifica specie, tam repente corripuisset; hoc chorum praecederet. Caeterum illa fuisse. Rex in loquentis non vita modo, sed defixisset, quae modo forma, adeo dilucide ornateque, voce, concupia nocte solet, obtinentis, poterant, vertere in parietem ubi verba ducis accepit, Id munus recens inierat	vulnere	totum cruore perfuderit. Inter	2, 49/ 4
		vultus	erat, quem videre velles	2, 4/ 13
		vultu	modestia, in animo fastus	2, 8/ 10
		vultu	prae se tulerant, reliquis	2, 17/ 19
		vultu	verbisque conferens, tam magnam	2, 18/ 7
		vultuque	in observantiam principis	2, 24/ 24
		vultu	se in sellam coniciens	2, 47/ 19
		vultu	gressuque tam composito	2, 54/ 30
		vultum	defixus, mulieris constantiam tanta	2, 61/ 5
		vultu	quoque ipso patrem referre	2, 67/ 28
		vultu	, voce, gestu, denique ulla	2, 72/ 9
		vultu	, gestu tam accommodo, ut	2, 75/ 10
		vultuque	adeo immobili, nullo ut	2, 75/ 30
		vultus	coacti sunt, dum animi	2, 77/ 4
WILMANSONUS		vultu	haudquaquam annuente respondit,	2, 78/ 23
		Wilmansonus	quidam, vir honestus et	2, 75/ 23